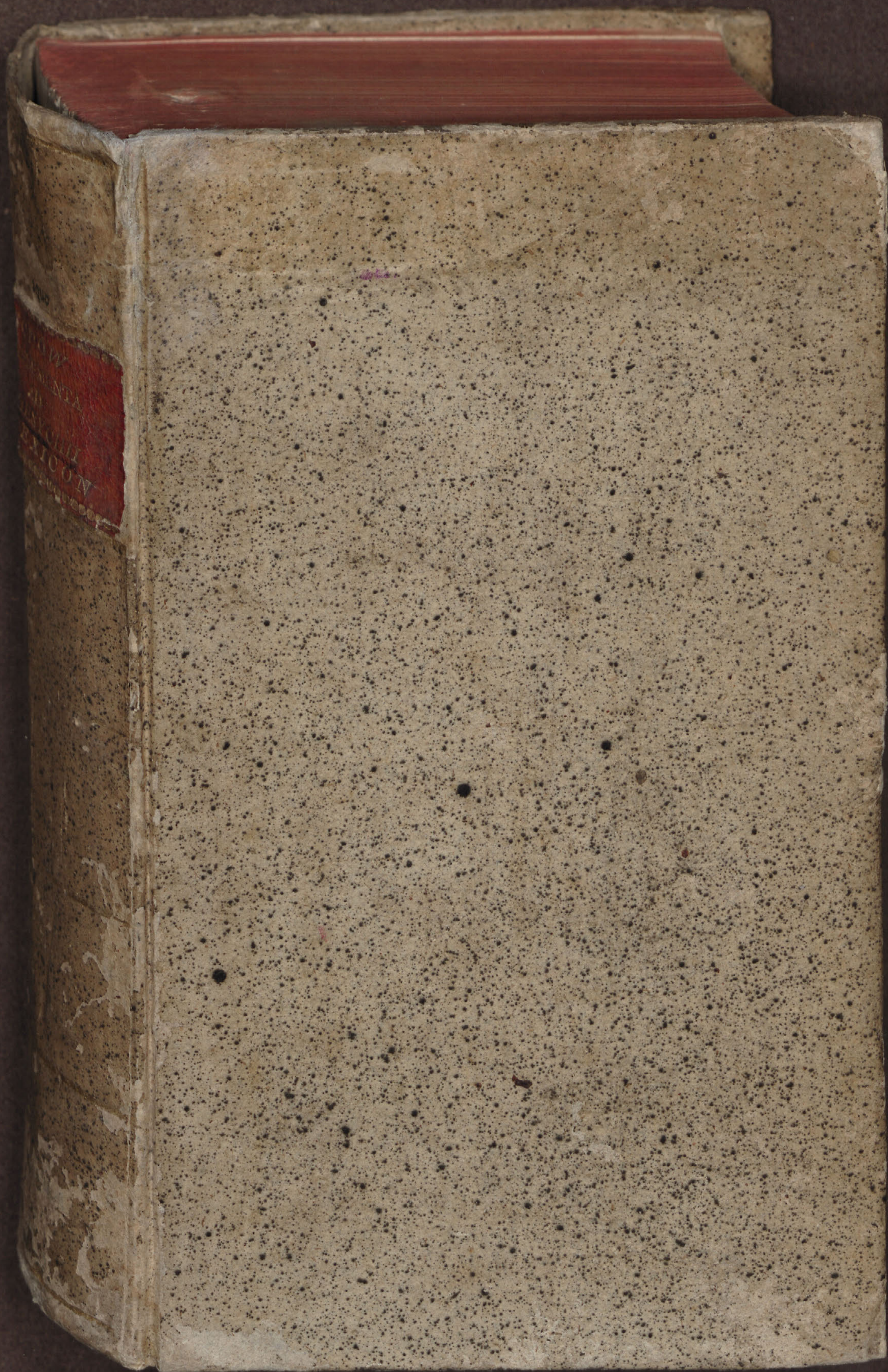

HESYCHII
LEXICON
EX CODICE MS.
BIBLIOTHECAE D. MARCI RESTITVTVM
ET
AB OMNIBVS MVSVRI CORRECTIONIBVS
REPVRGATVM
SIVE
SVPPLEMENTA
AD EDITIONEM HESYCHII ALBERTINAM.

AVCTORE
N. SCHOW.

LIPSIAE,
IN OFFICINA WEIDMANNIA.
MDCCXCII.

7306

94754
II

STEPHANO BORGIA

EMINENTISSIMO S. R. E. CARDINALI

PRESBYTERO.

VIRTVTIBVS CLARO. INGENII ET DOCTRINAE MONVMENTIS CONSPICVO. VETERVM MONVMENTORVM CONSERVATORI EORVMQVE PERITISSIMO IVDICI. SCIENTIARVM PROMOTORI. LITERATORVM HOMINVM PATRONO OPTIMO.

OB RARA HVMANITATIS IN SE SPECIMINA

PRIMOS ITINERIS SVI FRVCTVS

AVCTOR

PIE OBFERT

LECTORI.

Ex iis, quae anno ſuperiori in *Epiſtola critica* ad optimum meum praeceptorem *Heyne* Roma ſcripſeram, cum praefationis loco haberi poſſint, alia hic repetam, alia curatius exponam; agitur ergo *de codice*, *unde haec ſupplementa prodiere*, *et de inſtituti ratione.*

Codex Heſychii Marcianus a tachygrapho quodam circa initium ſaeculi decimi quinti ſolita ſcriptura exaratus eſt, nec prima fronte quidquam particulare habere videtur. Etſi ob hoc ſolum vel maxime memorabilis eſſet, quod unicus ſit et ſolus, ex quo Aldina effluxit; ſi enim primarum editionum archetypa ubique cognoſceremus, facilius vitiorum origines indagaremus, mendasque felicius, quam vulgo fit, corrigeremus. Inſunt tamen et aliae dotes, quae magnam eidem celebritatem concilįant, quaeque non in Heſychium modo, ſed et in alios Lexicographos illuſtrandos reſtituendosque vim forte habebunt.

Heſychii Lexicon, cum omnium doctiſſimum ſit omniumque vitioſiſſimum, doctiſſimum etiam et acutiſſimum interpretem exigit; hinc ſumma per omne aevum ingenia et praeſtantiſſimi in his literis viri ſeſe in hoc gloſſographo illuſtrando exercitarunt, ſeque hoc tentamine ad majora praeparaſſe videntur. Si ergo ſingulas Heſychii partes vel ſingula loca conſideres, nullus fere ex tota antiquitate ad nos pervenit liber, qui majori unquam ſagacitate, ſtudio et eruditione emendatus fuit, praeſertim dum adverſariorum ope ſpatioſus criticis aperiebatur campus, in quo ambitioſae eruditionis famae proſpicerent; ſin totum, id eſt, rationem, conſilium et inſtitutum, nullus forte exiſtit liber, qui minori critica et dexteritate tra-

ctatus fuit, et in quo plura posteris detegenda et illustranda restant.

Omnes inde ab initio commentatores ordo literarum saepius contra morem antiquorum Glossariorum interruptus turbabat, unde multorum opinio, quod hodiernum Hesychii Lexicon antiquioris epitome esset, et ab imperito sequioris aevi epitomatore in compendium redactum. Quidam seriem alphabeticam ubique restituendam putabant, alii eam minus rigide observabant vel prorsus negligebant: posterior opinio apud recentiores Hesychii commentatores praevaluisse videtur, qui in Hesychium, quaecunque ex adversariis sese obferant, nulla ordinis ratione habita injiciunt, vitiosaque pro arbitrio mutant. Solus Bentley, qui per salebrosas literarum Graecarum vias facem ubique praetulit, in Hesychio quoque emendando (Salmasii praesertim et If. Vossii vestigiis insistens) veram nobis viam aperuit; aliumque sane Hesychii textum hodie haberemus, si subsidia Albertina in manibus summi hujus critici fuissent. Bentley nempe non modo seriem ab ipso Hesychio adcurate observatam fuisse contendebat, verum et glossas biblicas, quae ordini hodie repugnant, ex archetypi margine a scriba negligenter in textum injectas existimabat: haec opinio tam simplex et vera, simulque acuta et profunda, quae ad majora ducere poterat, a sequioribus criticis parum plaudebatur, a quibusdam neglecta, ab aliis parum intellecta.

Ulterius equidem procedens, statuo, quod non solae glossae biblicae, verum et omnia, quae ad pristinam seriem hodie revocari nequeunt, ex margine sint; nam codex Marcianus (ut jam ipsi ex his *Supplementis* colligere possumus) ex antiquo archetypo, in quo Hesychii Lexicon hodierno multo

multo brevius fuit, et feries literarum (ut in aliis antiquis Glossariis) diligentissime servata, descriptus est. Antiquum archetypum dixi ob rationes, quas longo antiquiorum membranarum usu addidici, singulasque in notis passim commemoravi: pertinent huc inprimis accentuum vitiositas, negligentia in duplicandis literis, frequens augmentorum (inprimis perfecti participii passivi) omissio, ν paragogicum ante consonam, scriptura συνσ pro συσσ, errores ex compendiis, quae antiquioribus libris scriptis peculiaria sunt; literarum permutatio, quarum mutua similitudo in membranis saeculo decimo vel undecimo recentioribus cogitari nequit; vitia denique, quae ex sola quadratarum commutatione indistinctaque vetustiorum membranarum scriptura deduci possunt, et id genus alia. Hoc igitur solum adfirmo, quod codicis Marciani archetypum antiquum fuerit; quamnam vero aetatem habuerit, aut quomodo scriptum, uncialibusne an cursivis, definire nequeo.

Probe tenendum est, Hesychium in hoc archetypo antiquo hodierno longe breviorem fuisse, servata ubique serie alphabetica. Undene ergo (quaerat hic forte aliquis) ea, quae hodie seriem truncant? Respondeo, quod in margine adjuncta fuerint. Hac in re enim Hesychii Lexicon cum aliis Glossariis, libris compilationum et antiquis classicorum interpretibus eandem habuisse sortem videtur, in quibus nempe bona cum malis, viliora cum gravioribus et vetustiora cum recentioribus permixta, varioque tempore et diversis manibus in margine adjuncta, ab indocta et mercenaria librariorum grege confusim et imperite in textum inferebantur. Sed revertamur ad Hesychium et consideremus paulo adtentius, quaenam fuerint ista archetypi additamenta in margine, et

 ex

ex quibus potiſſimum conſtiterint. Videbimus mox, conſtitiſſe haec partim in integris articulis aliunde exſcriptis, in exemplis gloſſas Heſychii illuſtrantibus, in vocabulis interpretatione deſtitutis, quae a Lexicographo omiſſa credebant, quaeque proprio quodam nomine *paralipomena* ſive *praetermiſſa* Heſychii in notis nuncupavi, porro in lemmatibus et auctorum nominibus; partim etiam in compendiorum explicationibus, emendationibus et variis lectionibus, quae ſaepius a librario per καὶ vel ἢ contextui adnectebantur; ipſas quoque varias lectiones cum praenotato γϱ. (i. e. γϱάφεται, quod in γὰϱ aliquoties librarii inſcitia mutatum animadverti) textui inſertas offendimus.

In his additamentis a librario ingeſtis ordo alphabeticus interdum ſervabatur, ſaepius vero negligebatur, cujus negligentiae cauſa varia fuiſſe videtur; primum enim multa ſine dubio adnotata erant, nulla ſeriei ratione habita; deinde etiam ſcriba codicis Marciani ex communi illa librariorum claſſe eſt, quibus mercede conductis litterarumque et linguae ignaris hoc ſolum curae erat, ut celeriter opus peragerent, hinc plurima absque ſtudio et diligentia in textum injecta, commixta, transpoſita et perturbata, in quibus hodie digerendis ſumma critico opus eſt ſagacitate et acumine; ultima denique confuſionis cauſa fuit, quod additamenta marginalia non ad ſua quaeque loca notata fuerint, quam plurima vero in ſuprema et infima pagina adſcripta, in quibus ex ſerie ordinandis et cum textu uniendis ſolertia, acumine et otio opus erat, quae omnia, ut nuper memoravi, in librariis raro reperiuntur. Haud raro animadverti, quod ea, quae ex margine ſuſpicor, ceteris vitioſiora ſint; nec ratio me latet, nam additamenta

mar-

marginalia varia ſcriptura variisque manibus, ut in aliis codicibus factum videmus, exarata erant, ſcriptura etiam manibus trita, commaculata et evanida, aut difficilioribus compendiis, inſolitisque literarum formis et ſiglis obſcurata. Aliud denique vitiorum genus, quod ingenio et acumini critico ſaepius nutrimenta obfert, in hoc conſiſtit, ut ſcriba codicis Marciani correctiones aut varias lectiones vocibus in archetypo ſuperſcriptas iisdem aut infarciat, aut una ſerie adnectat. Haec omnia obſervans et perſpiciens, quae ex margine intruſa videbam, detexi, confuſa digeſſi, novamque in Heſychio reſtituendo viam duce codice Marciano ingredi non dubitavi; largam tamen aliis, qui iisdem delectantur ſtudiis, reliqui ſegetem.

Non ſolum ea, quae hodie ordinem alphabeticum in Heſychio interrumpunt, ex margine adfirmo, verum et multa ex iis, quae in ſerie ſunt; nam in nonnullis locis, ubi hoc ſine multo temporis diſpendio fieri potuit, ſeries a librario obſervabatur. Hinc gloſſas biblicas ad unam omnes minime ab Heſychio profectas eſſe exiſtimo, ſed a Chriſtianis ex Cyrillo aliisque Gloſſographis ſacris, cum quibus ſemper conformes eſſe videntur, deſcriptas et in margine adjectas; quae poſtea in quamplurimis locis male et contra ordinem inſerebantur, in paucioribus ordini convenienter. Quam vellem, ut futuri editores *Pollucis* et *Etymologi* has obſervationes ex Heſychii codice Marciano hauſtas in uſum ſuum converterent, eosque feliciori quodam ſucceſſu in his Lexicis illuſtrandis reſtituendisque progreſſuros eſſe auguror. Quando de antiquo Lexicographo agitur vel Compilatore, ars critica non auctorem reſpicere debet, ſed rem ſolam: bonane ſit an mala, multumne valeat an nihili, fontes, ex quibus hauſta fuerit,

ipſaque rei indoles definiant. Clarum igitur eſt, me hac adſertione auctoritati Heſychii nihil detraxiſſe; quae enim in margine ſtabant, non magis quam quae ab ipſo Heſychio ſunt, ex variis fontibus cum limpidis tum turbidis derivanda ſunt. In ejusmodi ergo ſcriptoribus res per ſe bona, ſive in textu fuerit ſive foris, ejusdem ſemper valoris erit; nugas vero et quisquilias, ubicunque fuerint, ſagax et prudens criticus agnoſcet et reſpuet.

Reſtat adhuc in codice Marciano res admodum memorabilis, mira nempe locorum Homericorum depravatio, quam ab antiquiſſima codicis, quo Heſychius uſus eſt, ſcriptura deduco, ipſaque jam in archetypo codicis Marciani corrupta fuiſſe arbitror; plurima vero horum locorum vitia partim a continua veterum membranarum ſcriptura partim a quadratarum forma repeti poſſunt. Monendum denique, quod primae gloſſarum literae non ab ipſo codicis Marciani ſcriba, ſed ab alio depictae ſint; hinc errores ex literis initialibus mendoſe praefixis nati, quorum exempla in notis offendimus.

Codex Marcianus ubi et a quo ſcriptus fuerit undeque venerit, neſcio. Alicubi equidem notavi μ ante ψ inſeri, ut λήμψει pro λήψει et πέμψει pro πέψει, potuiſſet vero haec ſcriptura ex archetypo petita eſſe, adeoque ad codicem Marcianum non pertinere; notum alioquin eſt, quod haec ſcriptura codicibus in Aegypto et praeſertim Alexandriae exaratis a viris harum rerum peritis tribuatur. Prima ergo codicis Marciani patria, quam hodie cognoſcimus, fuit Mantua, ubi in bibliotheca cujusdam *Bardellone* ſervabatur: poſſeſſor vero codicem Venetias miſit, ut ab Aldo typis imprimeretur. Aldus igitur, cum codicem lectu difficilem videret et ſcripturae compendiis refertum, timens ſcilicet, ne

haec

haec typothetam nimium remorarentur, ad Musurum, qui Paduae literas Graecas docebat, codicem transmisit hoc solum ab ipso petens, ut obscuriora compendia in margine explicaret. Musurus deinde, codicem vitiis plenum animadvertens, non compendia modo interpretatus est, verum et delevit, erasit, restituit, transposuit novaque inseruit eo modo, quo in unaquaque fere horum *Supplementorum* pagina factum videmus. Hinc Aldus impressum codicem cura Musuri πατρὸς ἀρείονα in praefatione publice profitetur, quod, cum apud viros doctos suspicionem movere deberet, textum codicis a Musuro correctum fuisse et mutatum, eosdem in codicem Marcianum adtentiores non fecisse, magnopere miror.

Antequam vero historiam codicis persequamur, rationem criticam, qua Musurus codicem correxit, ne ipsi nimium tribuamus nec detrahamus aliquid, intueamur paulo acutius, quatenusve laudandus vel culpandus sit, probe definiamus, duce enim veritate saepius in eadem pagina ipsum et laudavi et vituperavi. Si in Homericis glossis restituendis adquievisset, ceteraque intacta reliquisset, juste eum hodie in suprema criticorum recentiorum classe collocaremus, arte critica, ingenio, sagacitate et eruditione hominis, qui longe supra aevi sui conditionem excelluit, merito obstupefacti; omnes enim antea ita depravatas, ut hodie difficulter agnoscerentur, sagaciter et dextre restituit, paucioribus exceptis, in quibus memoriae culpa (quae in homine omnibus commodioribus subsidiis, quibus nostrae aetatis critici adfluunt, privato facile excusari potest) alucinatus est. At ulterius processit emendandi cupiditas, et loca mutavit, in quibus, etsi inferiori arte et minori dexteritate usus sit, summam interdum eruditionem prodidit. Hinc plures forte mecum dubitabunt, an et multi nostri aevi

criti-

critici literasque humaniores publice professi cum omnibus auctorum Graecorum indicibus et subsidiis criticis, quibus abundant, si codex Hesychii, qualis ab Aldo Musuro traditus fuit, in ipsorum manus venisset, quod eruditionem adtinet, dimidium ejus, quod Musurus perfecerit, praestaturi essent. Attamen nemini ob hoc desidiae vel ignorantiae culpam tribui vellem, qui enim nostra aetate humaniores literas colunt, variarum rerum cognitione pluriumque scientiarum, quibus ingenia perpolire et exornare debent, studio indigent, nec ita per totam vitam exemplaribus Graecis vacare possunt, ut ea tandem memoriter teneant; quod aliter in Graeco nativo est, qui a pueris ad summam usque senectutem nil nisi Graecum legit aut novit. Quod si ergo critici nostri Musuro forte ob doctrinam cedere debuissent, consilio tamen et ratione critica eodem longe superiores forent.

Summa igitur Musuro inest doctrina, memoria et sagacitas, quibus solis felicem locorum Homericorum restitutionem adtribuo. Parum acuminis et subtilitatis criticae apud eum deprehendi, ut saepius in notis declaravi. Ars critica regulis definita a Musuro nec exspectari nec postulari debet, suo enim tempore ars in incunabulis jacuit, nec primae quidem ejusdem lineae adhuc ductae erant, pluraque saecula et summorum cujusvis aetatis hominum industriam consummatio artis requirebat: quare et philosophum, qui modum, quo artes et scientiae perficiuntur, indagare cupit, difficilesque viarum anfractus, per quos a prima infantia ad virilem usque maturitatem progrediuntur, curiose perquirit, studium Musuri correctionum cum studio commentatorum Hesychii in editione Albertina haud parum oblectabit. Diligentia in minutiis, quae critices veluti anima est et prima linea, sine qua omnis critica nec est nec subsistere potest, Musurus omnino caret,

quod

quod ipsi vix condonandum existimo; negligentia enim effecit, ut loca, in quibus per tantum temporis spatium viri docti Hesychium mutilum et corruptum crediderunt, deque iis emendandis spem abjecerunt, ea demum in his *Supplementis* pristinae integritati restituta videamus. Vitium, quod Musurus cum plerisque fere aetatis nostrae criticis commune habet, in eo consistit, ut nimium a prima scriptura, nulla necessitate cogente, recedat, saepiusque mutet et corrigat, ubi textus nulla mutatione indiget, ut in notis frequenter monui. Juvenes igitur, qui ad studia critica animum adplicant, admoneo, ut ab hoc vitio summopere caveant; absque utilitate enim et cum temporis dispendio auctores classici interpolantur nec restituuntur, eritque forte per longum tempus posteritas in hoc solummodo occupata, ut ab omni hac immunditie veterum libros repurgent, ipsisque pristinam puritatem restituant; semper vero in antiquis scriptoribus restituendis a vero aberrabimus, nisi *quomodo scribere debuerint* ab eo *quomodo vere scripserint* probe et acute distinguamus. Ut autem monito vim addam, caussas vitii non modo in Musuro sed et in coaevis nostris exponam, suntque sequentes: studium auctoris, quem restituere et illustrare cupimus, nec diligens nec profundum; artis interpretandi imperitia; praeconcepta opinio, quod nullae mendae nullique errores in antiquis scriptoribus adesse debeant, cum tamen aeque ac nos fragiles sint et erroribus obnoxii; membranarum palaeographiae inscitia; prava eruditionis ambitio veritati anteposita; juvenilis denique ingenii et eruditionis jactantia, nec sapiens doctrinae usus: caussa vero, quae in Musurum inprimis quadrat, haec videtur, quod, dum versus finem properabat, otio animique tranquillitate forte caruerit; ipsius enim oculi (ut saepius monstravi) planiora et objacentia saltant, remotiora

quae-

quaerentes, quod hominem turbatum, anxium et festinantem arguit. In Musuro denique, qui a pueris libros scriptos evolverat, magnam membranarum scripturae imperitiam, quam in nonnullis locis manifestavi, nonnemo forte mecum mirabitur: sed haec leviora sunt, nec impediunt, quo minus justas laudes ipsi tribuamus, ipsumque, ut magnum sui temporis hominem, ob doctrinam et ingenium admiremur; inter nebulas enim, quas Hesychio obfudit, multa et clara lumina nobis scintillant.

Codex itaque a Musuro emendatus typothetae dabatur, qui hodiernis peritior videtur, nam multa compendia, eaque satis difficilia, ipse explicuit; errores, quos commisit, sedulo in notis indicavi. Probabile est, quod codex, finita impressione, Venetiis remanserit, et ab Aldi haeredibus in domum Jo. Bapt. Recanati (nobilis Veneti) transierit, ubi tandem post longum annorum spatium d'Orville Venetiis commoratus eum examinavit, ejusque specimen aliquod ad Batavum Hesychii editorem transmisit. Cl. Villoisono, qui d'Orvilli specimen summa incuria factum fuisse in *Anecdotis* observat, plane adsentior; nam primo nulla littera in toto Hesychio minoris momenti est, quam Ξ, nisi forte dicas, quod exiguus glossarum numerus ipsum ad hunc delectum permoverit; deinde multa, quae in notis Albertinis ex hoc specimine enotantur, aperte falsa sunt, ut ex *Supplementis* manifestum erit; denique (quod interpreti Hesychiano quam maximi momenti esset) ne minimam quidem notitiam de Musuri interpolationibus editor Batavus ex hoc specimine nactus videtur: qua d'Orvilli incuria effectum videtur, ut codex Hesychii Venetus usque ad Villoisoni tempora a criticis neglectus fuerit et parvi pretii habitus. In hoc temporis intervallo codex ex domo Recanati in bibliothecam d. Marci migravit, ubi ab eruditissimo Villoisono (cui in his literis

ris aetas noſtra tantum debet, cujusque ſtrenuam adſiduitatem nihil, quod in bibliotheca Marciana memorabile ſit, effugiſſe videtur) disquirebatur; notitias ergo literarias, quae de ipſo codice habentur, in *Anecdotis* erudite expoſuit, ſpecimenque addidit, quod cujusvis critici ſtudia et curas excitare debuit.

Ante tres annos, cum Roma Venetias adirem, negotiis tam longis et taedioſis oneratus eram, ut de Heſychio parum cogitarem. Primum igitur membranis verſionis ſeptuaginta interpretum Marcianis conferendis et dijudicandis totum me tradebam, jamque maximam horum laborum partem abſolveram, cum animadverterem, ſtudiorum mutationem ſalutis cauſa mihi neceſſariam fore; ut ergo aridioribus et limitatis ſtudiis biblicis absque taedio vacarem, altiora ſtudia cum iisdem conjungere conſtituebam, codicemque Heſychii Marcianum, in quem doctiſſimi Morelli colloquiis avidior factus eram, evolvere incipiebam. Primum meum conſilium erat praecipuas Muſuri interpolationes enotare, cum ad ſingulas deſcribendas tempus mihi defuturum crederem; mox vero animadvertebam, delectum (praeſertim in Heſychio) difficilem eſſe, multa enim eaque graviora, quoniam primo adſpectu parvi momenti eſſe videbantur, praetermiſeram. Cum igitur mecum reputarem, tempus, quod eligendo et dijudicando conſumebatur, ſingulis enotandis ſufficere, ſimulque ad textum Heſychii rite conſtituendum maxime neceſſarium eſſe, ut vel minimam primigenii textus mutationem cognoſceremus, conſilium mutabam, omnesque et ſingulas, quales hic exhibentur, Muſuri correctiones diligenter notabam. Hujus laboris, quantumvis moleſti, jam non me poenitet; multas enim regulas criticas, quas longo et adſiduo librorum ſcriptorum ſtudio mente infixas tenebam, hic in uſum vertendi materies mihi

daba-

dabatur, continuoque critici acuminis exercitio ad alia ſtudia me praeparabam; praetereaque, cum clare nondum praevideam, quomodo ſchedis meis biblicis, quae ad textum verſionis ſeptuaginta interpretum reſtituendum haud exigui momenti ſunt, critici Oxonienſes uſuri ſint, hoc mihi ſaltem gratum erit, ſi tempus, quo Venetiis morabar, non inutiliter perierit. Romam deinde per Ferraram et Bononiam (in quarum bibliothecis etiam membranas ſeptuaginta interpretum conferebam) revertens in itinere, variisque ſtudiis occupatus, memoriae gratique animi cauſa *Epiſtolam criticam* ad *Heyne* virum ill. (cui, quo ulterius in his literis progrediar, magis magisque me obſtrictum ſentio) conſcripſi, eamque deinde Romae imprimendam curavi: enarratur in hac epiſtola conſilium meum de ſupplementis ad editionem Heſychii Albertinam edendis, additurque ſimul Muſuri interpolationum ſpecimen. Quod ſi hodie ex hoc inſtituto minus forte exſpectetur, multo mihi hoc gratius eſt et acceptius, quam ſi nimium ſperaretur. Monendum mihi denique eſt, quod non modo Lipſienſis ſed et Goettingenſis nuper memoratae epiſtolae cenſor locum quendam, ubi forte mentem meam minus perſpicue declaravi, prave intellexerit; nam non ad ſolas literas A et K, ut jam videmus, cura mea ſe extendit, ſed ad totum Heſychium, nullaque litera a Muſuro mutata eſt, quae hic non indicata eſſet, nec accentuum quidem mutationem praetermiſi, probe gnarus, quod ejusmodi inſtitutum absque ſumma etiam in minutiſſimis rebus diligentia parum utilitatis haberet. Reſtat jam ut de horum *Supplementorum inſtituto* agam.

Inſtitutum idem eſt, cujus in *Epiſtola ad H.* ſpecimen dedi, niſi quod hic forte plus praeſtiterim, quam ibi promiſeram; primum enim notarum conſilium fuit ſcripturam codicis et mutationes a Muſuro factas illuſtrandi, primam ſcripturam a Muſuro dele-

deletam restituendi, loca, in quibus virorum doctorum emendationes codicis auctoritate firmantur, observandi, mendasque Aldinae typographicas enotandi: quae his accessere, praeter promissa sunt. Ipse libri titulus *Supplementa ad editionem Hesychii Albertinam* institutum definit, mutuamque horum librorum rationem arguit; ut ergo iis, qui editionem Hesychii Albertinam possident, haec supplementa necessaria erunt, ita et haec absque illa commode usurpari nequeunt. Cum tamen omnes harum literarum studiosi editionem Albertinam nimis pretiosam forte non possideant, curavi quoque, ut cum altera quavis editione adhiberi possint: hinc non solum columnas et lineas Albertinae singulis glossis praenotavi, verum et glossas integras, quales in editis leguntur, sub MS. aut MVS. repraesentavi.

In primis literis voces minus dextre adbreviatae sunt, quam in sequentibus, primae enim literae, quales in bibliotheca Marciana exscriptae erant, servatae sunt; commodiori deinde ratione reperta, textum denuo describere instituebam, ex quo apographo sequentes literae impressae fuere: tempore et usu peritus quisque animadvertet, qua diligentia omnia descripta sint, quaque typis expressa. In ipso textu post severiora examina ne unum quidem vitium typographicum deprehendo; quod solum, ut spero, opus solide eruditis commendabit. In notis pauciores mendae oculos meos effugere, quibus, cum leviores sint, humanus lector ignoscet; duas solas, quae graviores esse videntur, hic memorabo: p. 88. 6. ἀναστρώσει, id est ἀνασταυρώσει. pro ἀναστρώσει, id est α. p. 289. 18. Ne ποίνιμος. pro An π.

Quae a Musuro deleta sunt, uncis [] inclusi. Signa Musuri ⸭ et ▭ retinui, illud locum indicat, quem pro vix corrigendo habuit, hoc lacunam; prius a typotheta Aldino per asteriscum * expressum est, posterius omissum. Sunt et alia signa, quorum

in *Epist. ad H.* memini, quaeque a recentioribus ad glossas dubias et obscuras adpicta videntur: haec vero, cum critico parum prosint nec lumen adferant, neglexi. Tertia quadam manu nonnulla in margine adjuncta sunt, quae vel a Musuro deleta sunt, vel a typotheta textui inserta: omnia haec suis quaeque locis notavi. Compendia codicis, quorum cognitio critico necessaria est, in tironum gratiam servavi; plerisque enim, qui humanioribus studiis vacant, occasio deest libros scriptos evolvendi, quorum scripturam nisi criticus ob oculos et in mente habuerit, nunquam firmis gressibus incedet; proinde etiam librorum scriptorum intuitus critico idem est, qui antiquario intuitus monumentorum, sine quo multa saepius acute videbit, deque iis erudite et ingeniose differet, at veritatem non adsequetur. Eodem denique consilio vitiorum origines explicavi, nec dubito, quin juvenes, qui ad studia critica se adcingunt, aliquam exinde utilitatem percipiant; minutiarum vero, sine quibus in re critica nihil praeclari nihilque veri peragitur, neminem taedeat; atria sunt (ut ita dicam) tetra et horrida, per quae initiandi ad sanctiora mysteriorum adyta penetrare debent.

In re critica sola rei veritas me ducit, nec ulla criticorum auctoritas me commovet; si vera via incedant, sequor; sin minus, discedo, mihique viam facio. Primam scripturam nunquam muto, nisi ubi necessitas urgeat; si mutem, eandem (quantum fieri potest) presse sequor. Vitiosa potius intacta relinquo, quam immaturo consilio aut falso emendare, raroque emendo, nisi ubi parum dubii relinquitur, me primam scripturam restituisse: hinc hariolationes et conjecturas, quae ingenii vel eruditionis causa in chartas conjici solent, omnes parvi facio; solam enim veritatem cum utilitate unitam criticus ubique spectare debet.

In

In Musuri criticam severior fui ea mente, ut ex ipsius virtutibus et vitiis regulae critices saniores dilucidarentur adcuratiusque definirentur: quo studio plus me profecisse profiteor, quam commentationibus criticorum hodiernis, in quarum nonnullis superfluae librorum citationes, vana eruditionis prodigalitas ingeniique lusus lectori acuto taedium adferunt, mentemque et studia suffocant. In primis literis parcior in notando fui, quam in ceteris, varios enim Musuri errores in *Epist. ad H.* adtigeram; quae vix repetenda duxi, cum talia sint, ut peritus quisque absque hac epistola aut eadem mox inveniat, aut meliora forte substituat. Timebam quoque, ne opus nimium excresceret, praesertim cum in sequentibus multa haberem monenda, stadiumque longum esset; primum ergo lentis passibus decurri, ne versus metam anhelitum et vires perderem. Primae denique literae majori mentis nisu et studio a viris doctis elucubratae sunt, quam reliquae, unde critico rarior nova detegendi opportunitas: in his vero quid eruditio cum acumine critico unita valeat, unusquisque forte mirabitur, quaeque antea pro meris conjecturis habebantur in vera et genuina transformata esse, summa cum voluptate inveniet. In solo A loca dubia et mendosa, quorum scripturam, etsi a Musuro non mutata sit, eruditiores forte cognoscere optarent, ex codice saepius enotavi, quod, cum nimis longum esset, et a nonnullis forte supervacuum videretur, in reliquis literis praetermisi, paucioribus locis exceptis, quae majoris momenti sunt et in notis singulatim memorantur.

Varias Hesychii glossas ex Cyrilli, Stephani et Theodori, aliorumque Glossariis biblicis, iatricis quoque et botanicis Glossis Mss. restitui et illustravi. Omnia haec in uno solo codice, quem cel. Cajetanus Marini (archii Vaticani praefectus) possidet, continentur; ipse codex, ut jam in nota quadam indica-

dicavi, membranaceus est, manu eleganti exaratus et saeculi decimi, at mendosissimus; ideoque glossae (nisi ubi errores ambigui fuerint) quales a me emendatae sunt, repraesentantur, ne tempus et charta inutiliter perderentur. Cyrillum Marinum Bremensi, qui a Bielio laudatur, interdum pleniorem, interdum quoque inferiorem deprehendi: diversitas forte exinde oritur, quod codicum archetypa (ut in Hesychio factum vidimus) diversis additamentis in margine adaucta fuerint et interpolata. Cyrillum Marinum nunquam cito, nisi ubi a Bielio Bremensis aut non citatur, aut minus plene et mendose.

Post novas has circa Hesychium curas nova ejusdem editio multis forte necessaria videbitur, nec deerunt, qui ejusmodi incepto pares se sentient. Nuper vero magna cum voluptate percepi, quod eruditissimus *Beck* (celeber literarum G. in universitate Lipsiensi professor) ad novam Hesychii editionem animum et curas jam diu adplicuerit, novis subsidiis criticis, quae multis inde ab annis congesserit, instructus: de qua utique egregia quaevis sperari debent. Existimo tamen, integrum Photii Lexicon, quod inter omnia veterum Lexica (si ex fragmentis judicare liceat) maximum Hesychio lumen adferet, omnino exspectandum esse, vellemque, ut conterranei mei, a quibus jam diu speratur, hunc literarum Graecarum thesaurum quam primum in lucem proferant, nec tenebris eum occultari diutius patiantur. In his, quae p. 705. 9. leguntur: *sic et Antiphanis* Κιθαρῳδὸς *primum ex hoc loco in lucem prodire videtur.* memoria nimis fidebam; Antiphanis Κιθαρῳδὸς ex Deipnosophista innotuit.

Dum, Lector erudite, laboribus meis frueris, memor esto, quod absque insigni humanitate *Morelli*, bibliothecae d. Marci custodis, codex Hesychii Venetus nocte sepultus diu adhuc jacuisset. Vale.

Ἡσύχιος

Ἡσύχιος

γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς

Εὐλογίῳ τῷ ἑταίρῳ χαίρειν.

MS.	MUS.
T. 1. p. 1. l. 5. Ἀππίων.	Ἀπίων. [1]
p. 2. l. 9. καὶ παρὰ τοις ἰ.	καὶ τὰς π. τ. ἰ.
— l. 11. ὥστε παρέλιπεν.	ὥστε ἡμᾶς εἰδέναι, π.
— l. 25. Ἐπαινῶ μὲν ἐγ.	Ε. μὲν οὖν ἐγ.
— l. ult. αὐτῶν παραδραμεῖν.	αὐτῶν μὴ π.
p. 3. l. 11. πλεονέκτημα δ' αὐτὸς.	πλεονέκτημα, ταῦτα δ' α.
— l. ult. ταῖς παροιμίαις.	ταῖς τε π.
p. 4. l. 12. ἀναμείλικτον φ.	ἀναμίλλητον φ. [2]
p. 5. l. 11. εὕρης εἴκελος.	εὕροις ἂν ε. [3]
— l. 12. ὁμοίως εἶναι — ἀνθρώπῳ ὁμοίως.	ὅμοιος, ὡς ε. — ἀνθρώπῳ ὅμοιος.
Α.	
col. 1. l. 2. ἃ πάντα συναγείρας.	ἃ παντα ξυνάγειρας.
c. 3. l. 4. γελωτα δηλοῖ. ἀ. φ.	γ. δηλοῖ. Α. τὸ φ.
c. 4. l. 3. ἄνανδρον. ἆ ἆ σχετλ.	ἄνανδρον. Ἆ ἆ σχ.
c. 5. l. 7. Ἀαδεῖν· ὀλλεῖν.	Α. ὀχλεῖν.
c. 6. l. 1. Ἄαδαν· ἐλ.	Ἄαδεν· ἐλ. [4]

c. 6.

1) Ubique.
2) Lectio Aldina a typotheta est.
3) In Aldina sphalma typothetae.
4) Cfr. VV. DD.

c. 6. l. 1. Ἀάθης· ἥμ. ἐβλ.	Ἀάθης· ἡ. ἐβλ.
Ἀάθεκτον· α.	Ἀάθικτον· α.
— l. 6. Ἀάλιον· ἄτεκτον. (ευ) [5]	Ἀάλιον· ἄτακτον
— l. 8. Ἀαμὴς· χρ.	Ἀάνης· χρ.
c. 7. l. 6. Ἀασάμην· ἐβ. π. ἐπές. (ε) [6]	Α. ἐβ. περιέπεσον.
Ἀάσατο· ἐβλάβην.	Α. ἐβλάβη.
[Ἀάθης· ἐβλάβης.]	
Ἀασήφρονι· βλαψήφρονι, φρ. αἰαὶ γὰρ τὸ βλ.	Ἀεσίφρονι· βλαψίφρονι, φρ. αέσαι γὰρ τὸ βλ.
Ἀάσαψο· ἔβλαψας.	Α. ἔβλαψαν.
c. 9. l. 2. Ἀβακίμων· αλ.	Ἀβακήμων· αλ.
Ἀβακῆσαι· ἀγν. ἁμαρτάντων.	Αβ. ἀγν. ἁμαρτεῖν.
c. 10. l. 3. Ἄβαι· περὶ τὴν φωτιδάταπον, οὗ μ. Ἀπόλλωνος ὁσαβαίου.	Ἄβαι· περὶ τὴν Φωκίδα τόπος, οὗ μ. Ἀπόλλωνος Σαβαίου. [7]
c. 11. l. 5. Ἄβακι, ἀγελαίσωνες. [8]	Αβ. ἀγ.
— l. ult. Ἀβάκω ἄγκινοι. Σ.	Ἀβακοάγκινοι. Σ. [9]
c. 12. l. 6. Ἄβαντα. π. πλ. Π. ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος.	Ἄβαντα. π. πλ. Π. ε. ἱερὸν Ἀπόλλωνος.
[Ἄβαντες, οἱ Εὐβοεῖς καὶ κολοσσοὶ νεκροί.]	
Ἄβατος.	Ἄβατος.
c. 13. l. 4. Ἀβαρβαρέη. ὀνόματα νυμφ.., [10] πολλα rel.	Α. ὄνομα νύμφης, π. rel.

c. 13.

5) Sic prima manu.
6) Sic.
7) Cfr. VV. DD. In ὁσαβαίου duae priores litterae ex fine praecedentis vocis repetitae sunt.
8) In Aldina vitium typothetae.
9) Vid. Epist. crit. ad Heynium.
10) Scripturae compendium erasit.

MS.	MUS.
c. 13. l. 10. Ἄβαρκνα κόμα τὲ M. [11])	Ἄβαρκνα· κόμα. οὕτω M.
c. 14. l. 4. Ἀβασάκτως· δ. [12])	A. δ.
— l. 9. Ἄβαστυν· ἀκιν. [13])	A. ἀκιν.
— l. 15. Ἄβδης. μ. παρ Ἱππόνακτι. ἀβδιοῦ μ (sic) ἐρ δοῦλος ε.	Ἄβδης. μ. π. Ἱππώνακτι. Ἀβδιοῦ. ἐμοῦ δ. [14])
c. 16, l. 6. Ἀβηροῦσι· διδοῦσιν.	Ἀβηροῦσιν· ἄδουσιν.
Ἀβής· α. α. ἀσύνετος.	A. α. α. ἀσύνετος, ἀνόητος.
Ἀβήσση, ἐπινοεῖ, ἀνόητος. [15])	Ἀβήσσει· ἐπινοεῖ.
Ἀβί.	Ἀβί.
— l. 10. Ἄβια· οὐ β. ἢ β. οὐκ ἔχοντα. οὐ βίαιοι.	Ἄβια· οὐ β. ἢ β. οὐκ ἔχ. Ἄβιοι· οὐ βίαιοι.
c. 17. l. 10. Ἄβιος· πλ. ὡς Ἀντιφῶν ἐν ἀλή θ (sic)	A. πλ. ὡς A. ἐν ἀληθίᾳ.
— l. ult. Ἀβίωτον· κ. ἀειδῆ (η). [16])	A. κ. ἀηδῆ.
c. 18. l. 1. Ἀβλαβύνιον· σ. — ἐκ βίβλων καθ.	A. σ. — ἐκ βίβλων πρὸς καθ.
— l. 4. Ἄβλαξ· λαμπρως (ὸ) [17]) K.	A. λαμπρὸς, ὡς K.
— l. 7. Ἄβλαντος· ἀνυπ.	Ἄβλαυτος· α.
Ἀβλέματοι· ἁμ.	Ἀβλέματι· ἁμ.

11) Vid. Epist. crit. ad H.
12) Sic ms. ut in Aldina.
13) Ut in Aldina.
14) ἑρμοῦ a typoth. est. Vid. Ep. crit.
15) ἀνόητος ex marg. male insertum erat, quod Musurus loco suo reposuit.
16) Sic prima manu.
17) Prima manu.

MS.	MUS.
c. 19. l. 6. Ἄβλητος· ἄτρ. ἐκ βόλου.	Α. ἄτρ. ἐκ βέλους.
— l. 11. Ἀβ|λίσμαστον· ἄψ. [18])	Α. ἄψ.
— l. 12. Ἀβλόπες· ἀβλ. Κρῆτες.	Ἀβλόπες· ἀβλ. Κ.
ἀλογεῖ, σπ. Μ.	Ἀβλόει· σπ. Μ.
c. 20. l. 1. Ἀβλοὴ, σπενδε. Μ.	Ἀβλόει· σπ. Μ.
— Ἀβολήτορες· μ. ἀνηλαχότες.	Ἀ. μ. ἀνηλλαχότες.
c. 21. l. 2. Ἄβολον· ὄνομα στοιχείου. [19])	Α. ὀ. στ.
— l. 4. Ἄβοτοι· αἱ μὴ κατανεμημέναι β.	Α. αἱ μὴ κατανενεμημέναι β. [20])
— l. 13. Ἄβουτον· τὴν ουλίαν. Α.	Α. τὴν δουλείαν. Α.
Ἀθραδούλη· π.	Ἀβραδούλη· π.
c. 22. l. 2. Ἁβραβαίνων· τρ.	Ἁβρὰ βαίνων· τρ. [1])
— l. 9. Ἀβρανίδας· κροκροτους. Λ.	Α. κροκρωτους. Λ.
— l. 12. Ἀβρίζεσθαι· ἀβράβεσθαι, κ.	Α. ἀβρύνεσθαι, κ.
— l. ult. Ἄβρικτον· δύσκοφον ὑ.	Α. δύσκωφον ὑ.
c. 23. l. 5. Ἀβροδίαιτος· τρ. τὸν βίον.	Α. τρ. τὸν β. [2])
c. 24. l. 8. Ἀβροτάζωμεν· ἁμάρτωμεν. Ἀμφωδήσωμεν. ὅπερ rel.	Α. ἁμάρτωμεν. ἀμφ. ὅπερ rel. [3])

c. 25.

18) Ut in Aldina.
19) Ut in Ald.
20) Reduplicationem omiſſam ubique fere inſerit.
1) Cf. VV. DD.
2) Articulum typotheta omiſit.
3) Separata univit. Ἀμφωδήσωμεν, ὅπερ rel. alieno loco ex margine inſerta ſunt.

c. 25. l. 3. Ἀβροτῆ· ἀβροτηθεία.	A. ἀβροτησία.
c. 26. l. 4. Ἀβρωμούντασχοι· οἱ συν βρ. — καὶ Αὐήχοι.	A. οἱ σ. βρ. — καὶ Αὐάχοι.
— l. 14. Ἀβύρβηλον· πολυ-τ (sic) μα	A. πολύ. μάταιον.
c. 28. l. 8. Ἀγαθίς· δεσμεῖ ῥάματος rel.	A. δέσμῃ ῥάμματος rel.
— l. 11. Ἀγαθοεργοί· οἱ ἐκ των ἱππ. ἐξ. — Σπαρτιάταις..γαλμα Ἑκάτης. rel.	A. — Σπαρτιάταις. Ἄγαλμα Ἑκ. rel. 4)
c. 29. l. 5. Ἀγάλακτος· ὑομόθολος.	Ἀ. ἡ ὁμόθηλος.
Ἀγαλήτορα· π. Τυρηνοί.	Ἀγαλλήτορα· π. Τυῤῥηνοί.
c. 30. l. 6. Ἀγαλλόμενος· ἀγαλιῶν.	A. ἀγαλλιῶν.
— l. 13. Ἀγαθὸν ὂν, τὴν λ.	✝ Ἀγαθὸν ὂν, τὴν λ. 5)
αἴ έ c. 31. l. 3. Ἀγελαῖος· ἴδ. 6)	Ἀγελαῖος· ἴδ.
Ἀγαί· ἡ. στρώματα. τρ.	A. ἡ. τρώματα. τρ.
— l. 16. Ἀγάλλεται· τ. γαβριᾷ.	A. τ. γαυριᾷ.
c. 32. l. 2. Ἀγαμεμνόνη. θ.	✝ A. θιδραξατο. 7)
— l. 9. Ἀγάμητος· ἀγ. ἀβυξ. 8)	A. αγ. α.
ἐ Ἀγαμίου ζ. π. Σπ. 9)	A. ζ. π. Σπ.

4) Litteras duas erasit, ac unita separavit. Vid. Ep. crit.
5) Signum typothetam effugit.
6) Prima manu, quam Musurus delevit.
7) Signum in Ald. omissum est.
8) Ut in Ald.
9) In Ald. περὶ pro παρὰ typothetae errore.

M S.	M U S.
c. 33. l. 2. Ἀγάνημαι· ἀσχάλω.	Α. ἀσχάλλω. [10])
— l. 5. Ἀγανοῖσιν· πραεῖς.	Ἀγανοί· π.
— l. 6. Ἀγανοῖς. ἰόντες τ. δ. β.	Αἰγανέῃσιν ἱέντες· τ. δ. β.
— l. 8. Ἀγάννιφον· λ. χιονιζόμενος.	Α. λ. χιονιζόμενον.
(sic) Ἄγαν· εὐφροσύνη. πρ.	Ἀγανοφροσύνη· πρ.
Ἀγανέφρων· λ. φ.	Ἀγανόφρων· λ. φ.
— l. 12. Ἀγανόπιδος, π. ε. πραεία, κ. βλ. [11])	Ἀγανώπιδος, π. ε. πραείας κ. βλ.
c. 34. l. 15. Ἀγάῤῥοον· σφ. — ἄγαν ῥοώδης.	Α. σφ. — ἄγαν ῥοώδη.
c. 35. l. 1. Ἀγάσσαι· φθ.	Ἀγάσθαι· φθ.
— l. 4. Ἀγαθὸς, σ. Κ.	Ἀγαθᾶ· σ. Κ.
Ἀγασσίς· ὁ φθ. σφαίραν.	Α. ὁ φθ. σφαίρα.
— l. 8. Ἀγασόπερπαι.	Ἀγασότερπαι. [12])
— l. 13. Ἀγάσατο· ἐφθ.	Ἀγάσσατο· ἐφθ.
— l. ult. Ἀγάσαι· θαυμάζειν. ἀγάλλου.	Α. θαυμάζειν. Ἀγάλλου. [13])
c. 36. l. 2. Ἀγάσσηθε· φθ.	Ἀγάσηθε· φθ.
— l. 5. Ἀγάστροφον οὔτασε δόρυ.	Α. οὔτασε δουρί.
Ἀγάσει· ἄγαν τύπτει.	Α. ἄγαν τύπτει.
ἀγαστὰ, ἃ ἄν τις ἀγ. — Αἰσχύλος ξ, Φρα	Ἀγαστὰ, ἃ ἄν τις ἀγ. — Αἰσχύλος Φράζει. [14])
— l. 10. Ἀγάτειμαι· β.	Ἀγάτημαι· β.

c. 36.

10) Quod typothetam effugit.
11) Scriptum erat πραέα, καλῶς βλ. Cf. VV. DD.
12) Quod typothetam latuit.
13) Unita separavit. Ἀγάλλου ex margine est.
14) Unita sejunxit. Nullum est dubium, quin Φρυξὶ legendum sit. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 36. l. 17. Ἀταύλιος· μήν.	Ἀγαύλιος· μ.
c. 37. l. 5. Ἀαγαῤῥεύεται· ἐγγ. ὑπὸ ἀγγαρευτῶν κ.	Ἀγαῤῥεύεται· ἐγγ. ὑ. α. κ. [15]
— l. 9. Ἄγγαρος· ἐργ. — γραμματηφόρους.	Α. ἐργ. — γραμματοφόρους.
— l. 11. Ἄγγεα· $\overset{\text{ει}}{\text{ἀγγία}}$. [16]	Α. ἀγγεῖα.
c. 38. l. 5. Ἀγγελείη, ἄγειν λειαν.	Ἀγελείη· ἄγουσα λ.
— l. 9. Ἄγειν· ἀπάγειν, κ.	Α. ἀπάγειν, κ. [17]
Ἄγειν, τὸ ὑ. τὸ πίνειν. [18]	Α. τὸ ὑ. τὸ πίνειν.
c. 39. l. 1. Ἀγγελῆς. δ. — πᾶν δι' ἄνειδος φύλον. [19]	Ἀγγελή· δ. — Πανδιονίδος φυλῆς.
Ἀγγείλω. ἀργείω.	Α. Ἀργείων.
— l. 5. Ἀγγελέσκων· ἤγγελον.	Ἀγγέλλεσκον· ἤγγελλον.
— l. 8. Ἀγγίτας· ο. π. $\overset{\text{ε}}{\text{π}}$. Παγγαῖον.	Α. ο. π. παρὰ Π.
— l. 10. Ἀγγλιθεύς, ἐξ ὧν ἡ κ. [20]	Α. ἐξ ὧν ἡ κ.
— l. ult. Ἄγδιστις· ἡ αὐτῇ τῇ μ.	Α. ἡ αὐτὴ τῇ μ.
c. 40. l. 1. Ἄγδυς. ἄγγος Κ. [1]	Α. α. Κ.
— l. 8. Ἄγεινεν· ἄγειν ἐν ν.	Ἀγινεῖν· ά. ἐν ν.
Ἀγείπτεται· ὁρᾶ.	Ἀγόπτεται· ὁ.
Ἀγεινεός· ἦγον.	Ἀγίνεον· ἦγον.
c. 42. l. 3. Ἀγεληδόν· ἠθ. ἰδίως ἀγέλης.	Α. ἠθ. ἰδίως ἀγέλῃ.

15) ἀγγαυρευτῶν, quod Ald. ceteraeque edd. habent, typothetae tribuendum eſt.
16) Prima manu.
17) ἐπάγειν typothetae eſt.
18) Sic duplici accentuatione.
19) Sic ſcribae imperitia.
20) Ut in Ald.
1) In Ald. Ἄγδους errore typoth.

MS.	MUS.
c.42.l.5. Ἀγελείη. λαφυραγώγου, καὶ ἡγουμένη τοῦ π.	Α. λαφυραγωγοῦ καὶ ἡγουμένης τοῦ π.
— l.8. Ἀγ΄.λης· δῆμος Α.[2])	Ἀγελή· δ. Α.
— l.10. Ἀγέμεν· ἄγετε, ἀγαγεῖν, ὡς τό· "Αιας δ᾽ ἐκ Σαλαμῆνος ἄγει δύο καὶ δέκα ναῦς."	Α. ἄγ.αγ. ὡς τό· "Αἴας δ᾽ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας."
"Αγε μήν.	"Αγε μήν.
c.43.l.1. Ἀγέν· κ. — καὶ ἦγον.	Ἀγέν· κ. — καὶ ἦγον. [3])
Ἀγέννητα.	Ἀγέννητα.
— l.13. "Αγερ.εν· συνηθρ. [4])	"Αγερθεν· σ.
— l.16. Ἀγερούατο· ἡμ.	Ἀγερώσατο· ἡμ.
c.44. l.7. Ἀγερσικυβῆλις. Κρατῖνος ἀνδραπέτησιν ἐπιλάμπονος τὸν α.	Α. Κρατῖνος ἀνδραπέτησιν ἐπὶ λάμπωνος τὸν α. [5])
c.45.l.3. Ἀγενεῖ· α.	Ἀγεννεῖ· α.
Ἀγενῶς· α.	Ἀγεννῶς· α.
— l.5. "Αγες, λαὸς ὁ πλουτῶν.	Ἀγεσίλαος. ὁ Πλούτων.
— l.17. "Αγη· θ. — ὡς τό· Νῦν δέ μοι ἐν χείρεσιν rel.	"Αγη· θ. — ὡς τό· Ν. δέ μ. ἐν χείρεσσιν rel.
c.46.l.3. Ἀγηλ΄.οιο· λαφ. [6])	Ἀγηλείοιο· λ.
Ἀγηλωμεναι· χ.	Ἀγηλόμεναι· χ.
— l.12. Ἀγηνορία· ανδρία. — ὡς τό· Ἀγηνορίη δέμια ἐκτὰ ἐν τέγεα.	Α. α. — ὡς τό· Ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα ἐν Τέγεϊ.

c. 47.

2) Litteram erasit.
3) Omissis: Αἴας δ᾽ ἐκ Σ. rel. quae huc a VV. DD. transferuntur. Exemplum e margine esse suspicor.
4) Litteram erasit.
5) Cf. VV. DD.
6) Locus erasus.

MS.	MUS.
c. 47. l. 5. Ἀγήτης· ὁ ἱερ. [7]	Α. ὁ ἱερ.
— l. 7. Ἀγητής· ὁ ἱερ. — ἐν δὲ τοῖς Καρνέοις — Ἀγητορία. ὡς ἀγήμεθα ἔχει εἰσορόαντος. [8]	Α. ὁ ἱερ. — ἐν δὲ τοῖς Καρνείοις — Ἀγητορία. Ἄγη· θάμβος. ὡς· Ἄγη μ' ἔχει εἰσορόωντα.
— l. 14. Ἀγήτωρ· ὁ τ. Α. θυϊκλῶν.	Α. ὁ τ. Α. θυηλῶν.
c. 48. l. 13. Ἀγίοχα· ἤ. Ἀγιοχότων· κ.	Ἀγήοχα· ἤ. Ἀγηοχότων· κ.
— l. 17. Ἀγιστέων· εὐσ. [9] Ἀγιχῶ, ἠχῶ ἁγίων. στίφος, [ἢ στύφος] ἢ συστ.	Α. ε. Ἀγηχῶ· ἠχῶ ἁγίων. ἢ στίφος. ἢ συστ.
— l. ult. Ἀγκάς· ἀγκ. Ἀγκάζοιντο· ταῖς ἀγκ. περιελάμβανεν.	Α. ἀγκ. ἢ ἀγκάλαις. ἀγκάζοντο· ταῖς ἀγκ. περιελάμβανον. [10]
c. 49. l. 3. Ἀγκαλέει· ἀναγκαλεῖται.	Α. α.
— l. 5. Ἀγκαλέω· ἀναγκαλῶ.	Α. α.
Ἀγκαλειδαγωγοί· ἀγκαλείδας ἄγ.	Ἀγκαλιδαγωγοί· ἀγκαλίδας ἄγ.
— l. 8. Ἀγκαλίδεσιν· ἀγκ.	Ἀγκαλίδεσσιν· ἀγκ.
— l. 11. Ἀγκαλίδας ἕλκειν· α.	Α. ἕλκ. α.
— l. 17. Ἀγκεράτεσιν· ε.	Ἀγκεράτεσσιν· ε.
c. 50. l. 6. Ἀγκλίνας· ἀνακλίνας, ἀνοίξας. Ἀγκλίνας. ὡς τό· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθεν.	Α. α. ἀνοίξας. ὡς τό· Ἀγκλίνας, πρόσθεν δὲ σ. σχέθον.

7) Ut Aldina.
8) Locus Homericus olim ex margine archetypi loco alieno insertus fuit.
9) Aldina lectio a typotheta est.
10) Sejuncta univit. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 50. l. 10. Ἀγκόλαι· ἀγκόνες. ἀγκοῖναι.	A. ἀγκόνες. ἀ.
— l. 12. Ἀγκόνος· τ.	Ἀγκῶνος· τ.
— l. ult. Ἄγκος· ος νῆσον π.[11])	A. νῆσον π.
c. 51. l. 2. Ἀγκοτύλη· παιδεία τις ε.	A. παιδία τις ε.
— l. 4. Ἀγκρινόμεναι· ἀποφηνόμεναι.	A. ἀποφηνάμεναι.
— l. 11. Ἀγκύλεαι· ἱμ. ἐν κριπίσιν.	Ἀγκύλαι· ἱμ. ἐν κρηπῖσιν.
— l. 12. Ἀγκύλη· ἀκ. — ἀγκόνος καὶ π. — κοτάβους — κοτάβους π. — εἰ δὲ καὶ ἐγκυλισταὶ ἀκονισταὶ εἴρ.	A. ἀκ. — ἀγκῶνος [12]) καὶ π. — κ. — κ. π. — οἱ δὲ καὶ ἀγκυλισταὶ ἀκοντισταὶ εἴρ.
— l. ult. Ἀγκυλομήτεω· σκ. βουλευομένω.	A. σκ. βουλευομένου.
c. 52. l. 8. Ἀγκύλη χείρ· ἀπηγκυλομένη — ἀποκοταβισμόν.	A. χ. ἀπηγκυλωμένη — ἀ.
— l. 11. Ἀγκύλως. — ἀγ- ό κῶνος.	A. — ἀγκῶνος. [13])
— l. 16. Ἄγκυραι. — Σ. Φαῖδραι.	A. — Σ. Φαίδρα. [14])
c. 53. l. 4. Ἀγκυρόβολα. — ἐν ταῖς λιμένεσιν — καὶ ἐνλιμένι ὡς αἰσχυνήν,	A. — ἐν τοῖς λ. — καὶ ἐ. ὡ. α.
— l. 9. Ἀγκών. — καμπή.	A. — καμπή.

c. 53.

11) Lectionem prima manu superscriptam delevit.
12) Correctionem Musuri typotheta neglexit.
13) Lectionem superscriptam delevit.
14) Typotheta Musuro immorigerus fuit.

MS.	MUS.
c. 53. l. 9. — παραγκῶνες καὶ ἡ τείχεως ὑψ. [15]	— παρ' ἀγκῶνος καὶ τείχεος ὑψ.
c. 54. l. 7. Ἀγλαΐφη· α.	Ἀγλαΐηφι· α.
— l. 12. Ἀγλάμασι· κλάσματιν. . γλαόπης· ὁ Ἀσκλ. [16]	Α. κλάσμασιν. ἀγλαόπης· ὁ Α.
— l. 18. Ἀγλαοφώτης· β. [17]	Α. β.
Ἀγλαυκόν· α.	Ἄγλαυκον· α.
Ἀγλαυρίδες· μύραι π (ἐ) Ἀθηναίοις. [18]	Α. μ. π. Α.
— l. ult. Ἄγλαυρος· θ. — π (ἐ) δὲ Α. [19]	Α. θ. — π (ἐ) δὲ Α.
c. 55. l. 6. Ἀγλευκής· αἰδής.	Α. ἀηδής.
— l. 9. Ἀγλείδια· σκ.	Ἀγλίδια· σκ.
Ἀγλείτις· οἰκέτης.	Ἀγλεῖτις· οἰκέτις.
— l. ult. Ἀγμίεις· παραθραῦσ.ς (ι) [20]	Ἀγμιεῖς· παραθραύσεις.
c. 56. l. 10. Ἄγναμπτον· ἱμ. . γνεῖ· λ.	Α. ἱμ. ἀγνεῖ· λ. [1]
— l. 13. Ἀγνείοτε· ν. στρ.	Ἀγνείετε· ν. στρ.
— l. 20. Ἀγνῆσαι· ἀποθ.	Ἁγνίσαι· α.
c. 57. l. 2. Ἀγνίθες· λῖαι.	Α. λείαι.

c. 57.

15) καὶ ἡ natum eſt ex βῆ Il. Π. v. 702. quod Muſurus male delevit.
16) Litteram initialem a ſcriba omiſſam Muſurus quidem praenotavit, at notae ſeparationis (⩧) oblitus eſt; ex quo typothetae error.
17) Typotheta erravit.
18) Scripturam codicis hic minus perſpicuam typotheta male legebat.
19) In Ald. περὶ typothetae errore.
20) Locus eraſus; lectio vero prima manu ſuperſcripta intacta eſt.
1) Litteram init. praefixit, at non ſeparavit; quod typothetam ſaepius in errorem induxit.

MS.	MUS.
c. 57. l. 6. Ἀγνόδιμος· ἀγν.	Ἀγνόδικος· ἀ.
— l. 9. Ἀγνοεῖν· τὸ δ. — μὴ τίθους ἰδών.	† Α. τὸ δ. — μὴ τίθους ἰδών.
— l. ult. Ἀγνοπολεῖσθαι· τ. ὑ. ἡ. θέεσθαι.	Α. τ. ὑ. ἡ. θέρεσθαι.
c. 58. l. 16. Ἀγνῶς· τῆς Αἰολ.	Ἀγνώς· τ. Α.
c. 59. l. 1. Ἄγνυτον· κτεάσσουσιν. κ.	† Α. κτεάσσουσιν. κ.
Ἀγνώμενα· θρ.	Ἀγνόμενα· θρ.
— l. 7. Ἀγνώσσει· δυσχεραίρει.	Α. δ.
c. 61. l. 10. Ἀγορὰ Κερκόπων· τ.	Ἀγορὰ Κερκώπων· τ.
c. 62. l. 9. Ἀγορᾶς· ἐκκλ.	Α. ἐκκλ.
Ἀγοραῖος Ἑρμῆς· οὕτως ἐλέγετο ὄντος — Φιλοχώρος ἐν τρίτῳ.	Ἀγοραῖος· Ἑρμῆς. οὕτως † ἐλ. ὄντος — Φιλόχορος ἐν τ. 2)
c. 63. l. 1. Ἀγορατυτιεῖς· ἀ.	Α. ἀ.
— l. 12. Ἀγορή· ἐκκλ. — καὶ ὁ λόγος· Ἀγορὴ δ' ἐταμείνω — μέγα δ.	Α. ἐκκλ. — καὶ ὁ λ. Ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω· — μέγαν δ. 3)
— l. 14. Ἄγορὴ δέ· εἰς τ.	Ἀγορήνδε· εἰς τ.
c. 64. l. 8. Ἄγος· κλαῦσμα.	Α. κλ.
— l. 11. Ἀγοστούς· ὀλέκρενα.	Α. ὠλέκρανα.
— l. 15. Αὐγούστῳ· μ.	Ἀγουστῷ· μ.
— l. 18. Ἄγραι· χ. — Δημήτρας.	Α. χ. — Δ.
— l. 21. Ἀγρακόμας· ὄρνη τ.	Ἀγρακόμα· πόρνη τ.

c. 65.

2) In Ald. signum omissum est.
3) Ex adjuncto exemplo novum constituit articulum.

MS.	MUS.
c. 65. l. 4. Ἀγραυλῶ τὰ ἐνθείρω τ.	Ἄγραυλα· τ. ε. τ.
— l. 13. Ἀγραθέν· σ.	Ἀγράθεν· σ.
— l. 16. Ἀγρειμάς· ἄγε δή.	Ἄγρειμας· ἀ. δ.
— l. 20. Ἄγρεμον· τὸν κ. — Αἰσχύλος δὲ Μυρδ (sic) μή	Α. τ. κ. — Α. δὲ Μυρμηδόσιν.
c. 66. l. 4. Ἀγρεύματα· σκ. Εὐριπίδης Ἀνδρόμε.. 4)	Α. σκ. Εὐρ. Ἀνδρομάχη.
Ἄγρεται. π. Κ.	Ἀγρέται. π. Κ.
— l. 19. Ἀγρ..θαι· συνεπεσθαι. 5)	Ἀγρῆσθαι· σ.
c. 67. l. 6. Ἀγριάμπη..., 6) ἡ βριον.., 7) βοτ.	Ἀγριάμπη· ἡ βρυονία. β.
— l. 9. Ἀγρίανες· τ. — χώρας .. αιόνων. 8)	Ἀγριᾶνες· τ. — χ. Παιονων.
Ἀγριαν.αι.., ἀκ. 9)	Ἀγριανιαῖον· ἀκ.
— l. 14. Ἀγρίδιον· κ. — πὲ Αἰτ. 10)	Α. κ. — πὲ Α.
— l. 19. Ἄγρινοι· ἀγρ. — παιδερέται.	Α. ἀγρ. — π.
c. 68. l. 4. Ἄγριοι λιμένες· τ. ἐν ἑρμῶνι.	Α. λ. τ. ἐν Ἕρμωνι.
— l. 6. Ἄγριον· γ. ἐπὶ θηρίου σὺν, ἄγριον ἀργ.	Ἀ. γ. ἐπὶ θηρίου· Σῦν ἄγριον, ἀργ. c. 68.

4) Compendium fini vocis annexum ως denotat.
5) Litterae deletae videntur esse ει.
6) Compendium litt. λος delevit.
7) Locus erasus.
8) Litteram erasit.
9) In medio vocis litteram delevit; compendium quoque fini affixum parum perspicuum est, potius enim litteras ης aut ως quam ον indicare videtur.
10) In Ald. περὶ typothetae errore, et ipsa compendii, quo et παρὰ scribitur, ambiguitate.

	MS.	MUS.
c. 68. l. 6.	— αἰγμητόν. κατ-ιδίαν δὲ ο. κ. — πα-τριὸς δὲ Θ.	— αἰχμητόν. κατ' ἰδίαν δὲ ο. κ. — πα-τρὸς δὲ Θ.
— l. 15.	Ἀγριοψορία· ν. καὶ ἀγριολιχῆναι.	Ἀγριοψωρία· ν. καὶ ἀ-γριολειχῆναι.
— l. ult.	Ἀγρίφη· ὑποχηά-μης σκαφή.	Α. ὑποδοχή. ἅμη. σκά-φη.
c. 69. l. 1.	Ἄγριφος· γ. — Ὀλυμπίσιν.	Α. γ. — Ὀλυμπιάσιν. Ἀγρέθειρα· β. 11)
— l. 3.	. γρόθειρα· β. α	
— l. 7.	Ἀγρολετείρη· τὸν ἀ.	Ἀγρολέτειρα· τ. ἀ. 12)
— l. 9.	Ἀγροιῶται· ἀγρ. — οἱ ἀντιδιέστελλον πρὸς τοὺς Ε.	Α. ἀγρ. — οἱ ἀντιδιε-στέλλοντο πρὸς τ. Ε.
— l. 11.	Ἀγροιτία· ἀγρ.	Ἀγροιτιᾳ· ἀγρ.
c. 70. l. 3.	Ἀγρόστη· β. — χ λο ἐκαλεῖτο.	Ἀγρώστη· β. — λόχος ἐ. 13)
	τ	
— l. 10.	Ἀγρόυαι· ἀγρ.	Ἀγροῦαι· ἀγρ. 14)
— l. 13.	Ἀγρὸπηγή· π. 15)	Αγροπηγή· π.
c. 71. l. 4.	Ἀγρώσεει· θ. Ἀγρωεύοντες· ἀγρ.	Ἀγρώσσει· θ. Ἀγρώσσοντες· ἀ.
— l. 8.	Ἀγρωστῆναι· Ν.	Ἀγρωστῖναι· Ν.
— l. 11.	Ἄγρωστι· ε. Ἄγρας· ἄμφοδα. Ἀγυιάς· ῥύμας, θήρας.	Ἄγρωστις· ε. Ἄγρας· θήραν. Ἀγυιάς· ἄμφοδα, ῥύμας. c. 71.

11) Signum ſeparationis a Muſuro omiſſum typothetae impoſuit.

12) Primam lectionem delevit.

13) Typothetae incuria ſigma ſin. excidit, unde in Aldina λοχο, quod VV. DD. exercuit.

14) Supranotatam lectionem rejecit, et accentum mutavit. Cf. VV. DD.

15) Sic duplici accentu. Excidit procul dubio lit. υ, et ſcriptum fuit olim Ἀγροῦ πηγή. quemadmodum VV. DD. divinarunt.

M S.	M U S.
c. 71. l. 11. Ἀγυῖ (ρει supra lin.) · ἀθροίσματι.	Ἀγύρει· ἀθρ.
Ἀγνία· ἀμφ. — γειτνεῖα.	Αγυϊά· ἀμφ. — γειτονεία.
Ἀγυῖαι· ἄμφοδες, ρ. — οἱ δὲ στενῶ πες.	Ἀγυιαί· ἄμφοδοι, ρ. — οἱ δὲ στενωπούς.
c. 72. l. 12. Ἀγύος· ἀγύοικος.	Ἀγύϊος· ἀγ.
— l. ult. Ἀγυρμός· ἐκκλ. — ἀγυρόμενον.	Α. ἐκκλ. — ἀγειρόμενον.
c. 73. l. 5. Ἀγύρτης· οχλ. — συμφερτῶδες.	Α. οχλ. — σ.
— l. 10. Ἀγχαλέη· τ. — παρὰ Ἱππόνακτι.	Α. τ. — παρὰ Ἱππώνακτι.
Ἄγχαζε· α. καὶ ἀγχὰν δὲ καὶ ἄγχα.. τὸ α.	Α. α καὶ ἀγχάθε καὶ ἄγχασαι τὸ α. [16]
— l. 15. Ἄγχε· πν. — πλησιάζεται.	Α. πν. — πλησίαζε.
c. 74. l. 1. Ἀγχηρήνης· ἐγγύς.	Ἀγχιερήνης· ἐ. [17]
— l. 5. Ἀγχιβαθεῖν· ε.	Ἀγχιβατεῖν· ε.
— l. 10. Ἀγχιβαδῶς (ής supra lin.) · α.	Αγχιβαδής· α. [18]
— l. 12. Ἀγχιαλιδάρ· π.	Α. π. [19]
Ἀγχιάλ., ἡ Ἀττ.	Ἀγχιάλη· ἡ Α. [20]
— l. 17. Ἀγχίθερμον· γείτων.	Α. γεῖτον.
Ἀγχί· ε. — Ἀγχὶ δὲ, τὸ δ.	Α. ε. — Ἀγχισβατεῖν δὲ, [1] τὸ διαφέρεσθαι. Ἀγχιλά· ά. [2]
c. 75. l. 1. .γχιλά· ἁλμ.	

c. 75.

16) Pro scriptura erasa substituit primum ἄγχαστε, deinde ἄγχασαι.
17) Cf. VV. DD.
18) Primam scripturam delevit.
19) In Ald. error typothetae.
20) Exitum vocis delevit; si quid video, fuit ης.
1) Iam superflua erit ad vocem VV. DD. nota.
2) Signi separationis, ut saepius, oblitus est.

MS.	MUS.
c. 75. l. 1. Ἀγχίμαστρον· ἀμφιεσμένα.	Α. ἀμφιεσμένον.
Ἀγχιμαχηταί· οἱ συστάδες μ.	Α. οἱ συστάδην μ.
— l. 8. Ἀγχίνους· σ. νιφα (λ)	Α. σ. νηφάλιος.
— l. 10. Ἀγχίπους· ε. — Εὐριπίδης ὑφιγε ... τῇ ἐν Τ.	Α. ε. — Ε. Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Τ.
c. 76. l. 1. Ἀγχιστίδ.., ὁμν.	Ἀγχιστίνδην· ὁμν. 3)
— l. 7. Ἀγχιστῆναι· ἐγγὺς στ.	Ἄγχι στῆναι· ἐ. 4)
Ἀγχιστῆναι· σύνεγγυς ἀλλ' ἢ συνεχές.	Ἀγχιστῖναι· σ. ἀλλ. ἢ συνεχεῖς.
— l. 13. Ἀγχοαί· πηγαὶ ἐπὶ Μυ (σ')	Α. π. ἐπὶ Μυσίαν.
c. 77. l. 9. Ἀγχούς· ῥίζα, ἣ φ. γύναια.	Ἄγχουσα· ῥ. ᾗ. φ. τὰ γύναια.
— l. 11. Ἀγχουσίζεται· ἐντρ. — οἱονεὶ φ. καρ... ἀγχοῦ δέ.	Α. ε. — οἱονεὶ φουκάρω. 5) Ἀγχοῦ δέ.
c. 78. l. 8. Ἄγω· κ. — ἐπὶ ἀψύχων· Ἄγω δ' αἰθόνα σ. ἀντὶ τοῦ φέρειν.	Α. κ. — ἐ. ἀψ. Ἄγω δ' αἴθωνα σ. ἀντὶ τοῦ φέρω.
Ἀγωγεύς· ὁ ἱμάς.	Α. ἱμάς.
— l. 11. Ἀγώγημον· ὠφ.	Ἀγώγιμον· ὠφ.
c. 79. l. 3. Ἀγώγημα· φ.	Ἀγώγιμα· φ.
Ἀγωγήμων· ὁ.	Ἀγωγίμων· ὁ.
— l. 12. Ἀγώνη· ὑιὸς κύαμος.	Α. ὑοσκύαμος.
c. 80. l. 10. Ἀγωνοθέτης· α. — Ἀθλοθέτης μονα.	Α. α. — Ἀθλοθέτης ὁ μ.

c. 81.

3) Compendium vocis deletum est.
4) Vocis divisionem typotheta neglexit.
5) Litteram in medio et compendium in fine delevit.

M S.	M U S.
c. 81. l. 1. Τὸ Α μετὰ τοῦ Δ. [Ἀδάμ· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος κατὰ τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον.]	
Ἀδά· ἡδ.	
c. 82. l. 5. Ἀδαῖα· εἰς κ. — τὸν ἀειδῆ (η) ἀδ.	Α. εἰς κ. — τὸν ἀηδῆ ἀδ.
c. 83. l. 7. Ἀδακτ., κν.	Ἀδακτῶ· κν. 6)
c. 84. l. 10. Ἀδαμάντιον· ἀτριτάνευτον.	Α. ἀτρητάνευτον.
— l. ult. Ἀδαμία· τὸ ἀδ. φονεύειν.	Αδαμιᾶν· τὸ ἀδ. φ.
c. 85. l. 3. Ἀδαμναῖς· ἀκολασταίναις.	Ἀ. ἀκ.
— l. 6. Ἀδαρκῆ· β.	Ἀδάρκη· β.
— l. 10. .δαξῆσαι· κνῆσαι.	Ἀδαξῆσαι· κν. 7)
— l. 13. Ἀδαπάνως· λειτῶς.	Α. λιτῶς.
— l. ult. Ἄδασμος· οὐδένα δεσμὸν ἐκτελ. — Αἰσχύλος ἡδονήν.	Α. ο. δ. ἐκτ. — Αἰσχ. Ἡδωνοῖς.
c. 86. l. 4. Ἀδαυρα., α.	Ἀδαύρα· α. 8)
Ἀδαχαυκνᾶς· κνη(θ) κεφ.	Ἀδαυχακνᾶ· κνήθει κεφ.
— l. 9. Ἀδδαντήν· κινν.	Ἀδδάντην· κ.
— l. 16. Ἄδε· ἤ.	Ἀ. η.
Ἄδε δ' Ἕκτορ.. μῦθον.	Ἄδε δ' Ἕκτορι μῦθος.
c. 87. l. 3. Ἀδεῖ., ἀργία.	Ἄδεια· ἀ.
— l. 5. Ἀδειδῶ· ὦ δηλοῖ.	Ἆ δειλοί· ὦ δειλοῖ.
— l. 7. Ἀδήλητον· ὑ.	Ἀδείλητον· ὑ.
— l. 9. Ἆ δειλεέ· ἀθλ.	Ἆ δειλαιέ· ἀ.
Ἆ δει· ὦ δ.	Ἆ δειλοί· ὦ δ.

6) Exitum vocis delevit.
7) Littera init. omissa.
8) Compendium in fine delevit.

MS.	MUS.
c. 87. l. 9. Ἆ δειλῶ· ὢ δ. ὢ δείμιοι.	Α. δ. ὢ δ. ὢ δείλαιοι.
— l. 16. Ἀδεινάων· ἀθρ.	Ἀδινάων· ἀθρ.
Ἀδεινόν· λ. γοηρὸν, ο.	Ἀδινόν· λ. γ. ο.
Ἀδεινὸν κῆρ· π.	Ἀδινὸν κῆρ· π.
c. 88. l. 4 Ἀδέκαστον· ἀδ. ὁ δὲ κειδὰς μὴ λ.	Α. ἀδ. ὁ δεκάδας μὴ λ.
— l. 14. Ἀδελφιζίας· κ.	Α. κ.
— l. ult. Ἄδενδρον· γ. — ἤγουν ῥυασκέλυφος.	Α. γ. — ἤγουν ῥοιᾶς κέλυφος.
c. 89. l. 2. Ἀδένες· σ. — ῥάχην καὶ βοβῶνες.	Α. σ. — ῥάχιν, καὶ βουβῶνες.
— l. 13. Ἀδευκέϊ· α. οἱονεί. Ἀδοκεῖ· ἀπροσδ. Ἡλ. δέ φησιν ἀνείκστῳ. οἱ δέ.	Α. α. οἱονεὶ ἀδοκεῖ, ἀπρ. Ἡλ. δέ φησιν ἀνεικέστῳ. οἱ δὲ ἀδευκὴς, αὐτ. 9)
Ἀδευτής· αὐτ.	
— l. ult. Ἀδευτόν· χ. ἢ οὐκ ἄν τις ἐ.	Α. χ. ἢ οὗ οὐκ ἄν τις ἐ.
c. 90. l. 2. Ἀδεψιτόν· ἀμ.	Ἀδέψητον· ἀμ.
— l. 6. Ἄδηεν· διαπορεῖ.	Α. διαπορεῖεν.
— l. ult. .δημονῶ· ἀκηδιῶ (α), ἀγωνιῶ (α).	Ἀδημονῶ· ἀκηδιῶ, ἀγωνιῶ. 10)
c. 91. l. 4. Ἀδεινεία (η)· ἀπ.	Ἀδεινείῃ· ἀπ.
— l. 13. Ἀδηξῆσαι. .νῆσαι.	Ἀδηξῆσαι· κνῆσαι. 11)
Ἀδήρητον· ἀμ.	Ἀδήριτον· ἀμ.
c. 92. l. 2. Ἀδήσειε· ἀδημονίσειε.	Α. ἀδημονήσειε.
Ἀδησίδες· ἴ. — ἐνάργειαδητῶναῶ. 12)	Α. ἴ. — ἐν Ἄργει ἀδήτῳ ναῷ.

c. 92.

9) Ita sejuncta univit.
10) Litteram init. praefixit, et primam manum delevit.
11) Litteram ante νῆσαι expunxit.
12) Sic una serie.

MS.	MUS.
c. 92. l. 11. Ἀδηφάγοι. τ. — κώλων διάκρ. — ὑπὸ Εὐκρίτου μ. — λίχνους, Ἀδ. — δρομεῖς δέ τινες ἐννέβαλ^α αδηφάγοι ἐλ.	Α. τ. — κ. διάκρ. — ὑπὲρ Εὐκρ. μ. — λύχνους, Ἀδ. — δρ. δέ τινες ἐννεβάλλα αδηφ. ἐλ.
c. 93. l. 5. . διάλλακτος· ἀφ.	Ἀδιάλλακτος· ἀφ.
— l. 7. Ἄδιαν· ὁδ.	Ἄδειαν· ὁδ. 13)
c. 94. l. 1. Ἀδιάρθρωτον· ἄσιμον.	Α. ἄσημον.
— l. 4. . διαστάτως· χ.	Ἀδιαστάτως· χ.
— l. 7. . διατάκτω· ἐν μ.	Ἀδιατάκτω· ἐν μ.
c. 95. l. 3. Ἄδικος· Ἀφροδίτης ἐν Λ.	Α. Ἀφροδίτη ἐν Λ.
— l. 5. Ἀδινά· τὰ τῷ οἴκῳ μὴ μ.	Α. τὰ τῷ ο. μ. μ.
— l. 10. Ἀδίνοιο· γόοιο, τ.	Ἀδινοῖο γόοιο· τ.
c. 96. l. 3. Ἀδιόπον· ἀ. — νεὸς φ.	Α. ἀ. — νεὼς φ.
— l. 10. Ἀδμη^λ· ἀφανίζει.	Ἀδμηλοῖ· ἀφ.
c. 97. l. 2. Ἀδμήτόν· 14) λόγον σκ.	Ἀδμήτου λόγον. σκ.
— l. 3. Ἀδμήτου κόρη. — Βένδην.	Α. κ. — Β.
— l. 4. Ἀδμήτου μέλος· τὸ εἰς Ἀ.	Α. μ. τὸ εἰς Α.
— l. 10. Ἀδόκητον· αἰφνήδιον.	Α. αἰφνίδιον.
— l. 18. Ἄδοξα· π. καὶ οὐκ ἄν τις ἐδ. Σ. Ἄκρισιν.	Α. π. καὶ ἃ οὐκ ἄν τις ἐδ. Σ. Ἀκρισίῳ.
— l. ult. Ἀδόξαστον· ἀ. Σ. Εὐρησα^κ	Α. ἀ. Σ. Εὐρυσάκει.

B 2 c. 98.

13) Cf. VV. DD.
14) Sic duplici accentu.

M S.	M U S.
c. 98. l. 7. Ἀδοσύνη· ἡ. (a)	Ἀδοσύνη: ἡ.[15])
— l. 10. Ἀδουσίη· ἁ.	+ Αδουσίη· ἁ.[16])
— l. 13. Ἀδούλευτος· οἰκ. ἐνὶ δεδουπὼς, καὶ μὴ παλίμπρακτος.	Α. ο. ἐνὶ δεδουλευκὼς, καὶ μὴ παλίμπρατος.
— l. 17. Ἄδραι., ἄπρ.	Ἄδραιον· ἄπρ.[17])
c. 99. l. 2. Ἀδραμών· ὁ Ε.— καὶ Ἀδραμήτιον.	Α. ὁ Ε. — καὶ Ἀδραμύτιον.
— l. 8. Ἀδραστί· πρ. ἰ. Νέμεσις.	Ἄδραστος· πρ. ἰ. Νέμεσιν.
— l. 10. Ἀδράστου ἰδρ. δρούς· τ.	Ἀδράστου ἰδρ. δρῦς· τ.[18])
Ἀδράφαξους· λ.	Α. λ.[19])
c. 100. l. 1. Ἀδριστίνη· τ.	Ἀδρηστίνη· τ.
— l. 3. Ἀδριανοί· Κεντοὶ, οἱ (αι) π. τὴν αυδρίαν π.	Α. Κελτοὶ, οἱ π. τὴν Ἄδριαν π.
— l. 13. Ἄδροια· π.	Ἄδρυα· π. (ἐ)
c. 101. l. 8. Ἀδύνατοι· οἱ ε. (ἐ) κ. τριῶν π Ἀττ.	Α. οἱ ε. κ. τριῶν π Α.[20])
c. 102. l. 9. Ἀδώνιον· τὸ π. — ἐπιβαστήριον — (ἐ) π Λ.	Α. τὸ π. — ἐπιβατήριον (ἐ) — π Λ.
c. 103. l. 3. Ἀδώνιδοι· κῆποι ἐν τ. Α.—καὶ παντοδαπῆ — βαράθρων καὶ θρ. — κατακλιθῆναι.	Ἀδώνιδος κῆποι. ἐν τ. Α. — καὶ παντοδαπὴν — μαράθρων καὶ θρ. — κατακλινθῆναι.

c. 103.

15) Primam manum delevit.
16) In Ald. ſignum abeſt.
17) Litteram in fine delevit.
18) Typotheta erravit.
19) Compendium litterarum αζ typothetae fraudi fuit. Cf. VV. DD. quorum conjecturam ipſa vocis accentuatio confirmat.
20) μνῶν ergo, quod VV. DD. textui inſeruerunt, abeſt.

c. 103. l. 14. Ἀδώσιτος· κ. καὶ ἀμίσιτος.	Α. κ. καὶ ἀμίσθωτος.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ε.	Τὸ Α μ. τ. Ε.
Ἄε. ἐπὶ τ.	Ἄε. ε. τ.
c. 104. l. 4. Ἀεί. ἀντὶ τ. ε. — Φρ. Κοννώη. καὶ — δεῦρο εἰς ἀεὶ τιν' εἰς βίον.	Α. α. τ. ε. — Φρ. Κοννώη. — καὶ — δεῦρ' εἰς ἀεὶ τιν' εἰς β. 1)
— l. 7. Ἄαθλον· ἔπαθλον. (ε supra lin.)	Ἄεθλον· ἐ. 2)
— l. 11. Ἀεθλοφόρους· ἀγνιστάς.	Α. ἀγωνιστάς.
— l. 13. Ἄει· ἀκούει.	Ἀεί· ἀ.
c. 105. l. 1. Ἀειδεδάρα, ἦδε δι' ᾠδ.	Ἀείδε δ' ἄρα· ἦδε δὲ, ᾠδ.
Ἀειδέες· ἀφ.	Ἀειδές· ἀφ.
— l. 4. Ἀδινήτοις· ἀ.	Α. ἀ.
— l. 8. Ἀείδων· αἰδῶν.	Α. ἄδων.
— l. 14. Ἀειζῶν· φ.	Ἀείζωον· φ.
c. 106. l. 2. Ἀεικελίους· ταλεπώρους.	Α. ταλαιπώρους.
Ἀεικές· ἀπρεπὲς ἀκούεις.	Α. ἀπρ. ἀκούειν.
— l. 10. Ἀεικέστερα· ἀπεικότα. (οι supra lin.)	Α. ἀπεοικότα.
— l. 15. Ἀειλαπεδίας. ἀνήδια, ..λη γὰρ ἡ του ἡλ. α.	Ἄειλα πεδίας. ἀνήλια. εἵλη γὰρ ἡ τ. ἡλ. α. 3)
c. 107. l. 2. Ἀημ'.ναι· πν.	Ἀείμεναι· πν. 4)
— l. 10. Ἀέιοις· ἀκούοις.	Ἀ. ἀ. 5)

1) Κοννώη ortum est ex Κόννωι, jota dativi, ut in antiquioribus mss. fieri solet, voci affixo. Cf. VV. DD.
2) Lectionem textus delevit.
3) Littera deleta fueritne ε an η dubius sum.
4) Litteram deletam non video. Cf. VV. DD.
5) In Ald. error typothetae.

M S.	M U S.
c. 107. l. 13. Ἀείρεεν· ἐγεῖραι. (ε)	Ἀείραιεν· ἐγείραιεν.
— l. 16. Ἀείρας· ἀγείρας.	Ἀ. ἐγείρας.
— l. 18. Ἄειρε· φ. πρόφερε.	Α. φ. πρόσφερε.
c. 108. l. 7. Ἀειρόν· ἄῤῥητον. παραίτητον.	Α. α. ἀπαραίτητον.
— l. 11. Ἀείρω· ἄνω . θῶ.	Α. ἄνω ὠθῶ.[6]
— l. 21. Ἀαεκαζομένη· μὴ β.	Ἀεκαζομένη· μὴ β.
— l. ult. Ἀ. κήλια· ἀκ. — πάθοι. [Ἀέκητι· ἀβουλία. παρὰ γνώμην.] βέλτιον δ᾽ ἄν τις ἀποδ. — καὶ εἰρήνης.	Ἀεκήλια· ἀκ. — πάθοι. βέλτιον δ᾽ ἄν τις ἀποδ. — καὶ εἰρήνης. Ἀέκητι· ἀβουλία. παρὰ γνώμην.
Ἀεκοντάκεσθαι· μὴ θ.	Ἀεκοντάκεσθαι· μὴ θ.[7]
c. 109. l. 11. Ἀειφροῦρος· ἀεὶ (θ) διαμένων. ἀειλάλης.	Α. ἀεὶ δ. ἀειθαλής.[8]
Ἀειφύγια· τὸ ε.	Ἀειφυγία· τὸ ε.
Ἀείχρηστος· ο.	Α. ο.
[Ἀέλλης· κάσσα ἄκουσα.]	
Ἀεκασσεῖ· στ.	Α. στ.[9]
c. 110. l. 3. Ἄελθρος· ν. Ἄελλα· σ. — ἀπὸ ἀεινοσετὶ πνεῖν.	Ἄ. νοσώδης. Ἄελλα. σ. — ἀπὸ τοῦ ἀεὶ νοσερόν τι πν.[10]
— l. 7. Ἀελλαίδων ἵππων. — Σ. ἡδυπόδι τ.	Α. ἵππ. — Σ. Οἰδίποδι Τ.
— l. 9. Ἀελλόπος. Ἰ. — ποδίνεμος.	Α. Ἰ. — ποδήνεμος.

c. 110.

6) Litteram delevit.
7) Ex hoc loco lucidum erit, quam male interdum a scribis additamenta marginalia textui inserta fuerint.
8) Ultima vox incuria typothetae in Ald. omissa est.
9) Vocem κάσσα Musurus antea notaverat: κάσσα (+).
10) Sejuncta univit et male emendavit. Cf. Epist. crit. ad Heynium in V.

M S.	MUS.
c. 110. l. 12. Ἀελλῆσι· πετωμένοις.	Α. πετομένοις.
c. 111. l. 1. Ἄελπτον· α. — αἰφνήδιον.	Α. α. — αἰφνίδιον.
— l. 7. Ἀελλῶν· στρ. — ποικίλων.	Α. στρ. — ποικίλλων.
— l. ult. Ἀένδητος, ἔπνει.	Ἀένδητος. ἔ.
c. 112. l. 7. Ἀέοισι· κομίταις.	Α. κομήταις.
c. 113. l. 6. Ἀερία· ὁμ. — Θᾶσσόν τε τὴν ν.	Α. ὁμ. — Θάσον τε τὴν ν.
c. 114. l. 1. Ἀέρον· ἀπεδερκάτουν.	Α. α.
— l. 3. Ἀεροδεστέρα· ἀφ.	Ἀερωδέστερα· ἀφ.
— l. 7. Ἀέροπες· ἐ. — Τρύζηνα.	Α. ε. — Τροίζηνα.
c. 115. l. 4. Ἀέσσαι· α.	Α. α. 11)
— l. 8. Ἀεσσιφροσύνισιν· α.	Ἀεσσιφροσυνησιν· α.
c. 116. l. 2. Ἀετός· τ. — γείσοις.	Α. τ. — γείσσοις.
— l. 8. Ἀέχοντο· ω.	Α. ω.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ζ.	Τὸ Α μ. τ. Ζ.
Ἄζα· α.	Α. α.
— l. 14. Ἀζαλέασι· ξηράς.	Α. ξ.
— l. 19. Ἀζαπᾶ· πτησάνη.	Ἀζάπα· πτισάνη.
c. 117. l. 3. Ἀζαχ῀.., οἱ μ. — παρὰ τὸ ζαλέον.	Ἀζαχές· οἱ μ. — παρὰ τὸ ἀζαλέον. 12)
— l. 15. Ἀζειῶται· ε. — Σοφ. σὺν δείπν^ω.	Α. ε. — Σοφ. Συνδείπνῳ.
c. 118. l. 5. Ἄζετο· ε. — καταζήνασκε δαίμων — Ἀλλὰ γὰρ οὐ θεὸν μ.	Α. ε. — καταζήνασκε δὲ δ. — Ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ θ. μ.

11) In Ald. vitium typothetae. Cf. VV. DD.
12) Litterae deletae procul dubio fuerunt εις.

MS.	MUS.
c. 118. l. 9. Ἀζεχής· οἱ μ. — χαλεπότητις.	Α. οἱ μ. — χαλεπός.
Ἀζ. δα., Ἀζ.	Ἀζείδαο· Ἀζ. [13]
Ἄζη· ξ. — εὔρως.	Α. ξ. — εὖρος. [14]
— l. 14. Ἄζιμοι· προαί.	Ἄζημοι· πνοαί.
Ἀζηνία· δ. Ἱπποθεῶντιδὲ φ.	Α. δ. Ἱπποθοωντίδος φ.
	✠
c. 119. l. 1. Ἀζῆρις· τοῦ ἀρμ. ξύλον μετὰ ἀζήσια ἡ Δ.	Α. τοῦ ἀρμ. ξ. μετα Ἀζησία· ἡ Δ. [15]
— l. 5. Ἀζηλές· δ. — ἰσχυρόν.	Ἀζηχές· δ. — ἰσχ.
[Ἄζημοι· πνοαί.]	
Ἀζήωρα· τ.	Ἀζήωρα· τ.
— l. 9. Ἀζοίμην· ἀγ. — Εὐρ. Δικτύου.	Α. ἀγ. — Εὐρ. Δίκτυϊ.
c. 120. l. 7. Ἄζωτος· ἐ.	Α. ε.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Η.	Τὸ Α μ. τ. Η.
Ἄη· ἔπνει, ἔφησα.	Α. ε. ἔφυσα.
— l. 18. Ἀηδόνα· γλ. — Εὐρ. Ἰδύποδι. — λοτίνας.	Α. γλ. — Εὐρ. Οἰδίποδι. — λωτίνας.
— l. ult. Ἀηδονίς· τ. ἔνθα ἡδοναὶ ἐργ.	Α. τ. ἔνθα ἦδον καὶ ἐργ.
c. 121. l. 5. Ἀήδων· ἡ Ἀθ. λ π. Παμφυ	Α. ἡ Α. π. Παμφυλίοις.
Ἀήητον· συσπ.	Α. σ. [16]
— l. 9. Ἀήθεσκαν· ἀσ.	Ἀήθεσκον· ἀσ.
c. 122. l. 8. Ἀήτη· πνοή. θυᾶμη	Α. π. ἀναθυμίασις.

c. 122.

13) Litteras deletas non agnoſco.
14) Cf. VV. DD.
15) Unita ſejunxit.
16) Vitio typothetae Ἀήκτον, η enim et κ ob formae ſimilitudinem facile in hoc ms. permutantur.

M S.	M U S.
c. 122. l. 13. Ἄητοι· ἀκ. — τροφήν.	Α. ἀκ. — τροφήν. Ἄητον· π. [17])
.ητον· π.	
Ἀήτους· μ. Αἰσχ. Ἀθάμαντας.	Ἀήτους· μ. Αἰσχ. Ἀθάμαντι. [18])
Τὸ Α μετὰ τοῦ Θ.	Τὸ Α μ. τ. Θ.
Ἄθαλδον· ε.	Ἀ. ε.
c. 123. l. 3. Ἀθλάττωτος· ἄπειρος θαλάττιος πλοῦς.	Ἀθαλάττωτος· α. θαλαττίου πλοῦ.
— l. 5. Ἄθαμβες. Φρύνιχι, Ἀλκίστιδι — γυρδόνιστον τείρει.	Α. Φρ. Ἀλκ. — γυιοδόνιστον τήρει.
c. 124. l. 7. Ἀθάριοι· αἱ μὴ διαπεπαρθευμέναι.	Α. αἱ μὴ δ.
c. 125. l. 5. Ἀθέλγητι· θηλάζητι ἢ θλίβητι.	Α. θ. ἢ θλ.
— l. 7. Ἀθελημον· ἄκοσμον. κ. (ου α superscr.)	Α. ἄκοσμον. κ. [19])
Ἀθέλβεται· δικθεῖται.	Α. δ.
— l. 11. Ἀθεμίλιος· ἀ.	Α. ἀ.
c. 126. l. 5. Ἀθερής· ὁ σίδηρος. Ἀτηρής· ὅταν θ. — ἢ ἀσταχύων.	Ἀθερής· ὁ σίδηρος ἀτηρὴς, ὅταν θ. — ἢ ἐπὶ ἀσταχύων.
— l. 11. Ἀθέσφατον· πολὺ παρακολούθητον — Φατήσειεν.	Α. πολὺ δυσπαρακ. — Φατίσειεν.
— l. 16. Ἀθετῶς· ἀ. — Αἰσχ. Προμηθεῖ δεσμῶτι.	Α. ἀ. — Αἰσχ. Π. δεσμώτῃ.
Ἄθεστος Ἐρινύς· σκ.	Α. Ἐριννῦς· σκ.
c. 127. l. 1. Ἀθήλως· ἀ. ἀγάλακτος. ἀ.	Α. ἀ. ὁ γάλακτος ἄγ.

17) Signum separationis omisit; hinc error typothetae.
18) Forte: Ἀθάμαντι Σ. Vid. Ep. crit. ad H.
19) Primam manum delevit.

c. 127. l. 4. Ἀθηνᾶ· ε. α. Μεγακλει$^{\delta}$	Α. ε. α. Μεγακλείδῃ.
— l. 10. Ἀθήρ· ε. — Αἰσχ. Νηρεῖ.	Α. ε. — Αἰσχ. Ν.
c. 128. l. 6. Ἀθηρήλοινον· τὸ λ. — μέρη. Ἀθηρόλοον· τ.	Ἀθηρηλοιγόν· τὸ λ. — μέρη. Ἀθηρόλοον· τ. [20])
— l. 7. Ἀθηρέβρωτον ὄργ. — ἢ τὴν ἀ. θηρὰν — Σοφ. Ὀδ. ἀκανθοπλήγει.	Α. ὄργ. — ἢ τὴν ἀ. θηρὰν — Σ. Οδ. ἀκ.
— l. ult. Ἀθηγῆ· α.	Ἀθιγῆ· α.
[Ἀθήτευτοι· οἱ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν εἴρηνται.]	
Ἄθικτον· ἀψ.	Α. ἀψ.
c. 129. l. 3. Ἀθίκτορας: ἀνεπάφας π. — οἷον εὐρύτιδες.	Α. ἀνεπάφους π. — οἷον εὐρ.
— l. 8. Ἀθλέ$\overset{\upsilon}{\beta}$εται· διηθῆται.	Ἀθλεύεται· δ. [1])
— l. 10. Ἀθλεύων· κ. — μόχλον ἀ.	Α. κ. — μοχλὸν ἀ.
c. 130. l. 8. . θμονεύς· φ.	Ἀθμονεύς· φ.
Ἀθόλοτον· κ.	Ἀθόλωτον· κ.
c. 131. l. 18. Ἄθροιζε· ἀνάγ. γε.	Α. ἀνάγαγε. [2])
— l. 20. Ἀθρόοι· ο. π. ἀκέρειοι.	Α. ο. π. ἀκέραιοι.
c. 132. l. 3. Ἀθρόως· αἰφνηδίως.	Α. αἰφνιδίως.

c. 132.

20) Sejuncta univit. Cf. VV. DD.
1) Lectionem textus delevit.
2) Littera deleta fuit procul dubio α.

MS.	MUS.
c. 132. l. 13. Ἀθυρόγλωσσος· βλ. — ἀθυρόστομος.	Α. βλ. — ἀθ.[3])
— l. 15. Ἀθυρόντας· π. Ἀθυρῶν· π.	Ἀθύροντας· π. Ἀθύρων· π.
— l. 19. ϑ .ζώως· ἀζ.	Ἀθώως· ἀζ.[4])
c. 133. l. 4. Ἀθώπευστον· ἀκολάκευστον.	Ἀ. ἀκ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ι.	Τὸ Α μ. τ. Ι.
Αἶ. ψ. — ὄφελον.	Αἶ. ψ. — ὤφελον.
— l. 9. Αἴαι, ἀκόντιον. Ἀθ.	Αἰακόντιον. Ἀθ.
— l. 11. Αἶα· γῆ. — Παφλαγωνία.	Α. γ. — Παφλαγονία.
— l. 17. Αἰακίδαι· τ.	Α. τ.
ἰ Αἴκυξ· κύλιξ.	Αἰακίξ· κ.
Αἰαίη· ἡ ν. — παρὰ τὸ αἶον αἶ τ. θρ. φθ. — παρὰ ταῖς ἄλλαις.	Α. ἡ ν. — παρὰ τὸ αἶ αἶ τ. θρ. φθ. — παρὰ ταῖς ἀλίαις.
c. 134. l. 10. Αἰαλιάσας. ο.	Αἰαλλὶ ἄσας· ο.
— l. 12. Αἰαναλιτρός· α.	Αἰὲν ἀλιτρός· α.
— l. 17. .ιᾶται· καθῆναι.	Αἰᾶται· κ.
— l. ult. Αἰαυλαίαι· τὸ κατακάλυμα.	Α. τὸ κατακάλυμμα.
c. 135. l. 2. Αἴαψ· ματαίως ματαίως.	Α. μ. μ.
— l. 4. Αἰμετός· ἀετὸς πηγαῖος.	Α. α. π.
— l. 6. Αἶβον· κατάνες.	Ἀ. κάταντες.
c. 136. l. 9. Αἰγαίοις. θαλασ- ε σῶν π ἀγνίζουσιν.	✝ Α. θ. περιαγνίζουσιν.

c. 137.

3) Typotheta erravit.
4) ϑ cum σ et ζ ob ſoni ſimilitudinem ſaepius commutatur.

MS.	MUS.
c. 137. l. 1. Αἰγαιῶν ἐπιτεταμένων ε.	Αἰγαίων. ἐπιτεταμένως ε.
— l. 4. Αἶγαν. ὑποδηματω- ο γέν.	Α. ὑποδημάτων γένος.
— l. 8. Αἰγενέοι. α.	Α. α.
— l. 13. Αἰγείρου θέα. α. — τὰ ἴκριὴ ε.	Α. θ. α. — τὰ ἰκρία ε.
— l. 18. Αἴγεον. ἀλωτὸν π.	Αἰγαῖον. πλωτὸν π. [5]
Αἰγειροτόμοι. Αἰθαγενεῖς τινες Ἀθ.	Αἰγειροτόμοι. ἰθαγενεῖς τ. Α. [6]
c. 138. l. 2. Αἰγείς. φ.	Αἰγηΐς. φ.
— l. 5. Αἰγιαλεῖς· οἱ μ. — ἐν Σικῦννι.	Α. οἱ μ. — ἐν Σικυῶνι.
— l. 9. Αἰγιαλίδες· ὑμήες.	Α. ὑμένες.
— l. 11. Αἰγίβοτος. α. βοσκειν τρ.	Αἰγίβοτον· α. βόσκειν καὶ τρ.
— l. 13. Αἴγιδα θωσανόεσσαν. τ. ὅπλ. — κροσῶδες.	Α. θυσσανόεσσαν. τ. ὅπλ. — κροσσῶδες.
— l. 18. Αἰγίζειν· δ. — ἐν ἡδονῇ καὶ τὰς νευρίδας ο.	Α. δ. — ἐν Ἠδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας ο. [7]
	+
c. 139. l. 1. Αἰγίκεραν. τηλῆς.	Αἰγίκεραν. τηλῆς. [8]
— l. 7. Αἰγιλῶς· α.	Αἰγιαλῶς· α. [9]
c. 140. l. 5. Αἰγίς· ὅπλον ἐξ αἰγοῦ.	Α. ὁ. ἐξ αἰγός.
— l. 9. Αἴγιον· πόλις.	Α. πόλις τῆς Ἀχαΐας.

c. 140.

5) Prima ſcriptura fuit: Αἰγεῖον· ἄπλωτον π. ut VV. DD. divinarunt.

6) Sejuncta univit.

7) Hoc ultimum typotheta non obſervavit.

8) Αἰγίκερας in editis a typotheta eſt.

9) Vera eſt Salmaſii conjectura. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 140. l. 9. Αἰγίσκον· αἶγα ἐκτομέαν [τῆς Ἀχαΐας.]	Α. α. ἐκτ. [10])
— l. 12. Αἴγλας· ἀμφιλέας, καὶ ψέλια τὰ π. τ. ὕνιν.	Α. ἀμφιδέας, καὶ ψέλλια τὰ π. τ. ὕννιν. [11])
c. 141. l. 4. Αἰγλησσέσι· λ.	Αἰγλήεσσι· λ.
— l. 7. Αἴγλης Χάριτες. π. — Χάριτας. Αἴγλης καὶ Ἡλίου, ε.	Α. χ. π. — Χάριτας Αἴγλης καὶ Ἡλ. ε.
— l. 9. Αἴγλη, τὴν ἐπ.	Αἰγλητήν· ἐπ.
Αἰγόφαγος· χήρα ἐν Σπ.	Αἰγοφάγος· χ. ἐν Σπ. [12])
— l. 11. Αἰγυλίς· αὐγός.	Α. λυγός.
— l. 13. Αἰγύπτιον· ε.	Αἰγυπιόν· ε.
Αἰγυπτιοῦσιν. α. γένος. γ.	Αἰγυπιοῖσιν. α. γένος, ἢ γ.
Αἰγύπτης. σύντης. ὁ καλοβότης.	Α. σίντης. ἀσκαλαβώτης.
c. 142. l. 1. Αἰγυπτία ἐν πολλῇ, ὄρωπος, καὶ τ.	Αἰγυπτία ἐμπολή· ὠροπὸς, καὶ τ.
— l. 4. Αἰγυπτιασμένος κ.	Αἰγυπτιασμένη κ.
— l. 9. Αἴγυπτος· ὄνομα ἐθν.	Α. ὄν. ε.
c. 143. l. 1. Αἰγῶντε, αἰγ. αἴγυππον ὄμμα.	Αἰγῶν τέ. αἰγ. αἰγ. ο. [13])
— l. 4. Ἀΐδαον· ἅδου.	Ἀΐδαο· ἅ.
Ἀϊδιτῷ· ἅδῃ, ἀπὸ τῆς εὐθείας.	Ἄϊδι. τῷ ἅδῃ ἀπὸ τῆς Ἄϊς εὐθ.

c. 143.

10) τῆς Ἀχαΐας ex margine eſt, et alieno loco inſertum.

11) Obſervandum eſt, in codice Heſychii Marciano litteras conſonas in medio vocis pro more antiquioris aevi mss. raro duplicari.

12) χ in χήρα pro Ἥρα ex pronunciatione ſpiritus aſperi.

13) Αἴγυπτον ὄμμα typothetae eſt.

M S.	M U S.
c. 143. l. 4. Ἄϊδος κυνέη. [τῆς ὀαΐς] ἀθάνατόν τι ν. — ὅταν ἕλωσιν — οἱ ἀθεώρητοι γ. α.	Α. κυνέη. ἀθάνατόν τι ν. — ὅταν θέλωσιν — οἱ θεοὶ ἀθεώρητοι γ. α.
— l. 17. Ἀΐδειν πρὸς μυῤῥίνην. ἔθος ἐν τ. σ. — πρὸς αὐτὴν ἄϊδην.	Α. π. μυῤῥ. ἔθος ἐν τ. σ. — πρὸς αὐτὴν ἀΐδειν.
— l. 19. Ἀΐδειν. ἐπὶ τ. ἀλ. — κοκύζειν — μωκόμενοι.	Α. ε. τ. ἀλ. — κοκκύζειν — μωκώμενοι.
c. 144. l. 2. Ἀΐδειν Τελαμῶνος. ἦν τι σκ.	Ἀΐδειν Αἶαν παῖ Τελ. ἦν τι σκ. [14])
— l. 4. Ἀϊδεισέχων. ἴσον τὸ μάτην λ.	Ἀΐδεις ἔχων. ἶσον τῷ μ. λ.
Αἰδέσασθαι. τὸ ε. ὄντα [καὶ] φόνῳ — πεφυγαδευμένῳ — ὡς εἰληφότος.	Α. τὸ ε. ὄντα φόνῳ — πεφυγαδευμένον — ὡς εἰληφότα.
— l. 13. Αἰδέσσηται· αἰδεσθήσηται.	Α. αἰδ.
— l. 15. Ἀϊδήλως· ἀφανηστικῶς.	Α. ἀφανιστικῶς.
— l. 18. Ἀϊδήφρων· αἰσχύντερος.	Α. αἰσχυντηλός.
— l. ult. Ἄϊδνον· μέλαν. — τὸν ὠκεανὸν π. ἄϊδνον.	Ἀϊδνόν· μ. — τὸν ὠκ. π. αἰδνόν. [15])
c. 145. l. 4. Αἰδοῖει, νικ.	Αἰδοίῃ νικ.
Αἰδοῖ ἄκων. νικ. τῇ αἰδῶ.	Αἰδοῖ εἴκων. νικ. τῇ αἰδοῖ.
— l. 8. Ἄϊδος. εἰς ᾅδου.	Α. εἰς α.
	c. 145.

14) Cf. VV. DD.

15) Compendium vocis ὠκεαν῾῾ typothetam effugit, unde Ald. lectio.

M S.	M U S.
c. 145. l. 8. Αἰδοῖος· δίκαιος. τίμιος.	Ἄϊδος κυνέη. νέφος τὶ σκότους.
Ἄϊδος, κύνεον νέφος τὶ σκό... 16)	Αἰδοῖος· δίκαιος. τίμιος. αἰδοῦς ἄξιος. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδ. 17)
Αἰδοῦς ἄξιος. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδ.	
c. 146. l. 3. Αἰδῶς, βωμός. Αθ.	Αἰδοῦς βωμός. Αθ.
— l. 7. Ἀΐδρη· ἀπ.	Ἀϊδρείη· ἀπ.
Ἀΐδροί· α. ἰὼν [υι] τευκρ [ω]	Α. α. Ἴων Τεύκρῳ. 18)
Ἀϊδροφῶντι· ἀνδρῶν ἀναιρετικῶν.	Α. αἰδρίων ἀναιρετικῶ. 19)
— l. ult. Ἀΐδρυτον. κ. Κρατῖνος, ἐριφίοις οἰκοῦσι φ.	Α. κ. Κρατῖνος, ἐριφίοις εἴκασι φ.
Ἀΐδρυτον κακόν. ἄλλοις κ.	Α. κ. ἄλλοις κ. 20)
c. 147. l. 13. Ἀϊδώτατον· ταχίονα.	Α. ταχίονα.
c. 148. l. 4. Αἰεί· ἀεὶ, δ. — Αἰήτοι φίλον ἐστὶν ε. — μάλα καὶ β.	Α. ἀεὶ, δ. — Αἰεί τοι φ. ε. ε. — μάλα κεν β.
— l. ult. Ἄϊσες· ἐπ. ἐκοιμήθη.	Ἄϊες· ἐπ. ἐκοιμήθης.
c. 149. l. 1. Αἰεινέων ἐρχ. — ὡς δοκῶν αὐτὰς κ.	Αἰεὶ νέον ἐρχ. — ὡς δοκεῖν α. κ.
— l. 8. Αἰέσκοντο· κυλίζοντο.	Α. ηὐλίζ.

c. 149.

16) Compendium ſcripturae delevit. Cf. VV. DD.

17) Talis confuſio in textu ms. ut plurimum ex male inſertis oritur. Muſurus voces ſagaciter ordinavit.

18) In Ald. error typothetae. Lectio ſuperſcripta deleta eſt.

19) VV. DD. verum divinarunt.

20) Haec, ut in Aldina, a praecedentibus divulſa ſunt.

M S.	M U S.
c. 149. l. 10. Αἰέν· δ. ἐπαιθάνεθαι.	Α. δ. ἐ.
[Αἶεν δέ. ἤκουεν δέ.]	
Αἰετόν· κάνθαρος μ. — τὰ γὰρ ὦτα τοῦ α.	Αἰετὸν κ. μ. — τὰ γὰρ ὠὰ τοῦ α.
— l. 13. Αἰετὸς αἴθων. ὁ ἔνθερος καὶ π. — γείσω κ.	Α. α. ὁ ἐνθ. καὶ π. — γείσσῳ.
— l. 16. Αἰέω· τῷ ἑαυτῷ.	Αἰεωϋτῷ· ἑαυτῷ.
Αἰεξέρετοι· αἱ ἐ.	Αἱ ἐξαίρετοι· αἱ ἐ.
c. 150. l. ult. Αἰήσυλον· ἄνεμον [οὐ] κ.	Α. ἄνεμον κ.
c. 151. l. 2. Αἴθ' ὄφιλες. εἴθ' ὤφειλες.	Α. ὄφελες· ε. ὤφειλες.
— l. 5. Αἰθάλαι· σπ.	Αἰθάλη· σπ.
c. 152. l. 2. Αἰθέρος· α. ἢ ὑπὸ τὸν ἀέρα ὄντος.	Α. α. ἢ ὑπὲρ τ. α. ο.[1]
— l. 4. Αἰθέρα· ἐμπ. ἐπὶ τοῦ α.	Α. ἐμπ. ἀπὸ τ. α.
— l. 8. Αἰθερονόμων· τ. — ἐχόντων.	Αἰθ. τ. — ἐχ.
[Αἴθη. νύμοι. καὶ ἔτι ἐμοί.]	
Αἰθήρ· ὁ ὑπὲρ τ.	Α. ὁ ὑ. τ.
Αἰθής· π. Κρ. Κλεοβουλῖνες.	Αἴθης· π. Κρ. Κλεοβουλίναις.
— l. 14. Αἴθινες. καπνὸς ὁ δρ.	Α. κ. ὁ δρ.
— l. 16. Αἰθιοπία· ἡσαθράκη.	Α. ἡ Σαμοθράκη.
— l. ult. Αἰθιοπεῖς παῖδα. τὸν Δ.	Αἰθιοπαῖδα. τὸν Δ.[2]

c. 153.

1) In Ald. ὄντας errore typothetae.
2) Primum emendaverat: Αἰθιοποῦς παῖδα. quod mox delevit.

MS.	MUS.
c. 153. l. 3. Αἰθιοπίς· Φιλομόδης π.	Α. Φλομώδης π.
Ἰ Αἴθρια. Κε. Ἡλιᾶσιν. ὑπερμορίους.	Α. Κε. Ἰλιάσιν· Ὑπερβορείους αἴθρια τιμ.
Αἴθριαι τιμ. — τινος πατρεῖον ἀγ. — ὑ- ην ποστέγειν.	— τινα πάτριον ἀγ. — ὑπὸ στέγην.
Αἰθίοψ. ὁ Λ. μέλαν ἢ τὸ κερ.	Αἴθοψ. ὁ Λ. μέλας ἢ διὰ τὸ κερ.
— l. ult. Αἴθοκας. Φυλακταίνας.	Α. Φλυκταίνας.
c. 154. l. 2. Αἴθονα. μ.	Αἴθωνα. μ.
Αἰθουμένου· κ.	Αἰθομένου· κ.
— l. 12. Αἰθούσης. τ. — ἥλιον αἰθούσαις. λ.	Α. τ. — ἥλιον. Αἰθούσαις. λ.
c. 155. l. 3. Αἴθρη. α. — Πιθέως θ.	Α. α. — Πιτθέως θ.
Αἰθριγενεῖς· ε. ποιοῦνται.	Αἰθρηγενεῖς· ε. ποιοῦντες.
ει — l. 18. Αἰθύσσειν· ἀνασίειν. Σ.	Α. ἀνασείειν. Σ.
c. 156. l. 5. Αἰκάλει· σ.	Αἰκάλλει· σ.
— l. 7. . ικάλος· κ.	Αἰκάλος· κ. [3]
Αἴκεον. ἐάν πως.	Αἰκέν πως· ε. π.
Αἰκὲ, ἐάν. τ.	Αἴκε· ἐάν. τ.
— l. 13. Αἰκεπιθῆναι. ἐὰν πιθεὶς.	Αἴκε πίθηαι· ἐὰν πεισθῇς.
. ικεποθὲ, ἐάν π.	Αἴκε ποθί· ἐάν π.
— l. 20. Αἰκισμῶν· μαστίγων, πλ.	Α. μ. πλ. [4]
c. 157. l. 9. Ἀΐκως· α.	Ἀϊκῶς· α.

c. 158.

3) Littera initiali omissa.
4) Αἰκισσῶν in editis vitium typothetae est.

M S.	MUS.
c. 158. l. 3. Αἷμα· γ. σπ. Ταύτης τοι γ. — κατὰ μὲν τῆς γενεῆς — ὀτειλῆς.	Α. γ. σπ. Τ. τοι γ. — κατὰ μὲν τὴν γενεὴν — ὠτειλῆς.[5])
c. 159. l. 5. Αἵμαπαν πτ.	Αἷμα πᾶν πτ.
— l. 10. Αἱμασιαί. ὡς Φρ. — θριγκῶδες. ἀπτύων αἱβασία.	Α. ὡς Φρ. — θριγκώδεις. ἀπὸ τοῦ οἷον αἱβ.
— l. 12. Αἱματώσασαι ῎Αρηας. αἱμ. κ. — ὅθεν καὶ ἀσάμεθα, ἐν ῇ τ. α. μηνύθοντε ἐνεορεῖ. Σοφ. ἀμήλω.	Αἵματος ἆσαι ῎Αρηα. αἱμ. κ. — ὅθεν καὶ ασ. ἐν ῇ τ. α. μινύθοντε ✝ ἐνεορεῖ. Σοφ. Εὐμήλω.
c. 160. l. 4. Αἱματώεντα· αἱματωμένα.	Αἱματόεντα· ᾑματ.
Αἱματώπους· α.	Αἱματῶπις· α.
— l. 10. Αἱμῆραι· α.	Α. α.
— l. 13. Αἱμοίδρυμοι. Αἰσχ. αἰτιναίαις.	Α. Αἰσχ. Αἰτναίαις.
c. 161. l. 2. Αἵμονά τε κρίοντα· τ.	Αἵμονά τε κρείοντα· τ.
Αἱμοποί· α.	Αἱμωποί· α.
c. 162. l. 1. Αἰνειάω· τοῦ αἰωνίου.	Αἰνείαο· τοῦ Αἰνείου.
— l. 6. Αἰνετανίκιον, τὸν τὰ ἐπ.	Αἰνετὰ νεικείοντα. τὰ ἐπ.[6])
— l. 8. Αἰνεῖν. δεινεῖν.	Αἰνήν· δεινήν.
— l. 11. Αἰνήσαιμεν· κ.	Αἰνήσαιεν· κ.
— l. 15. Αἰνίζομαι· θ. ε. ὁ δὲ Κομανὸς δ. κ.	Α. θ. ε. ὁ δὲ Κομ. δ. κ.
Αἰνίζηται· ὑποφή τ	Αἰνίζηθ' ὑποφήτην.[7])
	c. 162.

5) In Ald. Ταύτας errore typothetae, qui compendium litt. ης pro ας habuit. Cf. VV. DD.

6) Locus VV. DD. merito ſuſpectus.

7) Muſurus cum VV. DD. haec pro loco Comani habuiſſe videtur.

MS.	MUS.
c. 162. l. 15. Αἰνίττεται· ἀσίμως λ. ἀποτίνεται.	Α. ἀσήμως λ. ἀποτείνεται.[8])
c. 163. l. 5. Αἰνόν. σημεῖον. Αἰνότατε Κρ. καὶ δεινόν. Τρώων δοιωθήσεται — οἷόντε αἰνὸν ο. ἐλθεμέναι μέχρι τήμφον αἴνου.	Α. σημεῖον δεινόν. Αἰνότατε Κρ. καὶ Τρώων δ' οἰώθη — οἴομαι αἰνὸν ο. ἐλθέμεν καὶ μέχρι τ. αἰνοῦ.[9])
c. 164. l. 1. Αἰνομόροντα. αἴνου. ἐπ. ὕμνους.	Αἰνομόρον τέ. Αἴνου· ἐπ. ὕμνου.
— l. 5. Αἰνύτω· ἀφαιρείτω ἐμ.	Αἴνυτο· ἀφηρεῖτο. ἐμ.
Αἰνῶ. π. — Σοφ. Ἀλμαίωνι.	Α. π. — Σοφ. Ἀλκμαίωνι.
— l. 13. Αἶξ, αἶγα, ἣ τὴν μάχαιρα παρ. ἐπὶ τῶν μελῶν τοῖς ἑαυτοῖς ποιούντων, ἀπὸ ἱστ. — ἀνασκαλαύ ε σασα ἀνέφηνεν — ὅθεν παροιμία.	Αἲξ ἑαυτῇ τὴν μάχαιρα. παρ. ἐπὶ τῶν κακόν τι ἑαυτοῖς π. ἀπὸ ἱστ. — ἀνασκαλήσασα ἀνέφηνεν — ὅθεν ἡ π.[10])
c. 165. l. 4. Αἰξονεύσεσθαι. κ.	Αἰξωνεύεσθαι. κ. +
— l. 8. Ἀΐσε. τοῖς εὐρ. ε	Ἀΐσε. τ. εὐρ.[11])
— l. 12. Αἰολεύς. ὁ καικίας α.	Α. ὁ καικίας α.
— l. 15. Αἰολλεῖ· π.	Αἰολλεῖ· π.
c. 166. l. 1. Αἰόλη νύξ. — ι Σοφ. Τραχηνίαις.	Α. ν. — Σοφ. Τραχινίαις.

8) In Ald. vitium typoth.

9) Cf. VV. DD. Miror, quod barbaram vocem τήμφον intactam reliquerit, nam τήμερον, quod in editis habetur, typothetae est.

10) μάχαιρα festinando reliquit, totumque locum foede mutilavit; in v. ἀνέφηνεν lectionem superscr. delevit.

11) In Ald. signum abest.

c. 166. l. 3. Αἰολίη. ἡ τοῦ Α.	Α. ἡ τοῦ Α.
— l. 5. Αἰῶλις. κιθαρωδικῶς ν.	Α. κιθαρωδικὸς ν.
— l. 9. Αἰολικὸν ϑ. — παρὰ Θεόκρητι.	Α. ϑ. — παρὰ Θεοκρίτω.
— l. 11. Αἰολοθώριξ. π.	Αἰολοθώρηξ. π.
— l. 13. Αἰόλος· π. — ἀπὸ αἰολεῖν.	Α. π. — ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν.
c. 167. l. 5. Ἀϊόνες· αἰθ.	Ἀϊόντες· αἰθ.
	+
Αἰωνήτωρ. ἐξέπευον τ.	Αἰωνήτωρ. ἐξέπεσον τ. 12)
— l. 8. Αἰουλγός. δ.	Α. δ. 13)
— l. 10. Αἰπία. πόλις ἐν Α.	Αἴπεια. π. ἐν Α.
Αἰπινόν· ὑψ.	Αἰπεινόν. ὑψ.
Αἰπιά· ὑψ.	Αἰπεινά· ὑψ.
. ἴπερ. ὥσπερ.	Αἴπερ. ω.
ει [Αἰπινόν. πόλις Πελοποννήσου.] 14)	
Αἰπόλιος. αἰγονόμια.	Αἰπόλιον. αἰγονόμιον.
— l. ult. Αἰπόλος. αἰγ. — Αἰπόλιαι δὲ, αἱ τ.	Α. α. — Αἰπόλια δὲ, αἱ τ.
c. 168. l. 5. Αἰπύ. τὸ ὑψ. — ἡ πόλις.	Α. τὸ ὑψ. — ἢ π.
— l. 6. Αἰπύν. ὑψηλόν. μέγαν ὄλεθρον καὶ χ.	Αἰπὺν ὄλεθρον. ὑψηλὸν, καὶ μέγαν, καὶ χ.
— l. 11. Αἰπύτιον. ὑψ. — Ἀρκάδου παίδων, ἦρος βασ.	Α. ὑψ. — Ἀρκάδος παίδων, ὃς ἦν β. 15)
— l. 13. Αἰπυτάπην. ὑψ.	Αἰπυτάτην. ὑψ.
	+
— l. ult. Αἰρὰ, αἰρασταὶ αἱ τ.	Αἰρὰ, αἰρ. αἱ τ.

c. 169.

12) VV. DD. conjecturam ſcriptura codicis confirmat.
13) In editis Αἰορυλγὸς incuria typothetae.
14) Lectio ſuperſcripta a Muſuro eſt.
15) ἦρος β. corruptum eſt ex ἥρως ἢ β. vel ἥρως καὶ β.

MS.	MUS.
c. 169. l. 8. Αἴρεῖς, δοξάζεις ἡγῆ. Εὐρ. Φιλοκτήτῳ. [αιν] [αιν]	Αἴρειν νοεῖς. δοξάζειν ἡγῇ. Εὐρ. Φιλοκτήτῃ.
— l. 15. Αἰρετίς. ἀγαποῦσα. ἀγ.	Α. ἀγ. ἀγ.
c. 170. l. 11. Αἰρησάμην. ἐκλεξ.	Α. ἐξελεξ.
— l. 14. Αἶρος. ἐπὶ κ.	Ἄϊρος. ἐπὶ κ.
— l. 16. Αἰρόπιον. σκ. — κόσκηνον.	Α. σκ. — κόσκινον.
c. 171. l. 2. Αἰρομένη. ἐπαρμένη.	Α. ἐπαιρομένη.
— l. 5. Αἰρυτώνη. ἀκ. [ἀτρ]	Ἀτρυτώνη. ἀκ.[16]
— l. 7. Αἶσα. μ. — ληΐδος. Αἶσα καὶ ἡ πεπρ. — ἐνεῖκες.	Α. μ. — ληΐδος αἶσαν. Αἶσα καὶ ἡ π. — ἐνείκεσας.[17]
c. 172. l. 3. Αἴσαι. βούλει. Αἰθάνεσθαι. κατανοεῖ.	Α. βούλει. αἰθάνεσθαι κατανοεῖς.
— l. 5. Ἄϊθα. ἐξέπνει.	Ἄηθα. ἐξέπνεις.[18]
c. 173. l. 2. Αἴσιον. ὁμοίως. Αἴσιμον. δεξιόν. μ.	Α. ὁμ. Αἴσιμον. δ.[19]
— l. 7. Αἰσιμίδου. οἰκ.	Αἰσιμίδαι. ο.
Αἰσίως. κ. δ. Εὐρ. τί [μ] .	Α. κ. δ. Εὐρ. Τιμένῳ.
Αἰσλαρίζαις. ἀπρ.	Αἴσυλα ῥέζεις. ἀπρ.
— l. 12. Ἀΐσοι. θεοὶ, ὑπὸ Τυρινῶν.	Α. θ. ὑπὸ Τυῤῥηνῶν.
— l. 16. Ἀΐσονται. διασίονται. κ.	Α. διασείονται. κ.
[Αἰστια. ἄριστος.][20] [σ] [ον]	

16) Textum delevit. Vulgata lectio typothetae tribuenda est.
17) ἐνείκεσαν in Ald. typothetae est.
18) VV. DD. conjectura firmatur.
19) Separata conjunxit, Cf. VV. DD.
20) Antea emendaverat: Ἑστίασις. ἄριστον.

M S.	M U S.
c. 173. l. 16. Αἰστήτωρ. χ.	Α. χ.
c. 174. l. 5. Ἀϊστοθείς. ἀφ.	Ἀϊστωθείς. ἀφ.
— l. 8. Ἀϊστώσας. δ. — Κόρον ἱστώσας π.	Α. δ. — Κ. ἀϊστώσας π.
— l. 10. Ἀϊθωθέντα. ἀφ.	Ἀϊστωθέντα. ἀφ.
Αἰσυϊητῆρι. τῷ ν.	Αἰσυμνητῆρι. τ. ν. [1]
— l. 15. Αἴσυμν., βασ. — Εὐρ. Μηδία.	Αἰσυμνᾷ. β. — Εὐρ. Μηδείᾳ. [2]
c. 175. l. 4. Αἰσύφιος. δειλός.	Αἰσύφηλος. δ.
— l. 10. Αἶσχρος. αἰσχρ. — μῖσος.	Α. α. — μῦσος.
— l. 16. Αἰσχυνετάειν. κατ᾽ ειν αἰσχύνην.	Α. καταισχύνειν. [3]
— l. ult. Αἰσχυνεῖ. α. λ. Αἶσχος. περιτίθησις.	Αἰσχύνει. α. λ. αἶσχος περιτίθησιν.
c. 176. l. 1. Ασχυντελός. α.	Αἰσχυντηλός. α.
Αἰσώπου γελοῖον. οὕτως ἔλ. — καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις κοινοῖς ἔστιν ὅτε τῶν Αἰσ. ἐχρ. μύθων.	Αἰσώπου γελοῖα. οὕτως ἔλ. — καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς δικαστηρίοις ἔστιν ὅτε τοῖς Αἰσ. ἐχρ. μύθοις.
— l. 6. Αἴταν. ἕτερον.	Ἀΐταν. ἑταῖρον.
Αἴτας. ἑ	Ἀΐτας. ἑταῖρος.
— l. 9. Αἶται. θ. Δ. ἢ τοῖς δ.	Α. θ. Δ. αἱ τ. δ.
— l. ult. Αἴτιον. κατ᾽ ἀρχὴν π.	Αἴτια. τὰ κατ᾽ ἀρχὴν π.
c. 177. l. 5. Αἰτναί. κ.	Αἰτναῖον, κ.
Αἰτνέπωλος. ἡ Σ. — Σ. ἡδύποδι ἐ. κ.	Αἰτναία πῶλος. ἡ Σ. — Σ. Οἰδίποδι ἐ. Κ.
— l. 11. Αἰτωλίον. τὸν Αἰτωλόνδε τῷ γ.	Αἰτώλιον. τὸν Αἰτωλὸν τῷ γ.

c. 177.

1) Homerica lectio Il. Ω. 347. firmatur. Cf. VV. DD.
2) Litteram in fine deletam non agnosco.
3) Lectionem superscr. praetulit. Vulgatum κατ᾽ αἰσχ. typothetae tribuendum est.

M S.	M U S.
c. 177. l. 16. Αἴφρουρος. αἰθάλη Σοφοκλῆς.	Α. αἰθάλη. Σοφοκλῆς ἀμιχθαλόεσσαν, τὴν ἀπρόσμικτον. 4)
Αἰχθαλόησσαν. τὴν ἀπρόσμηκτον.	
— l. 20. Αἰκμάζει. π.	Αἰχμάζει. π.
c. 178. l. 2. Αἰχμαλωτίζοντα. εἰς δοῦλον ἀ.	Α. εἰς δουλείαν ἀ.
— l. 10. Αἰχμάσουσι. καταστοχάζουσιν.	Αἰχμάσσουσι. κ. ὡς τό· Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι. Ἔχματα. ἐχ. καλύμματα. 5)
Αἴχματα. ἐχ. καλύματα.	
— l. 14. Αἰχμή. ἐ. — ἢ πόλεμος. Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι.	Α. ἐ. — ἢ πόλεμος. λόγχη, δόρυ.
Αἰχμητής. μ.	Αἰχμητῆς. μ.
— l. 17. Αἴχμιπποι. π.	Α. π.
[Αἰχμήτην. λόγχη, δόρυ.]	
Αἰχμόδετος. α. Σοφ. Αἰχμαλώτησιν.	Αἰχμόδετος. α. Σ. Αἰχμαλωτίσιν.
c. 179. l. 1. Αἶψα, καὶ ὀτραλαίωσαι. τ.	Αἶψα, καὶ ὀτραλέως. τ.
Αἴψαμεν. εὐθ.	Αἶψα κεν. ε.
— l. 5. Αἱ ψελλίζουσαι. αἱ ἀσίμως λ.	Αἱ ψ. αἱ ἀσήμως λ.
— l. 11. Αἰψηρά. τ. — Ἶρι ταχέϊ.	Α. τ. — Ἶρι ταχεῖα.
— l. 15. Αἰολιγγί. σκ.	Αἰολιγγῆ. σκ.
c. 180. l. 1. Αἰών. ὁ β. — αἰῶνος λίεος ὤλεο. Τινὲς	Α. ὁ β. — αἰῶνος νέος ὤλεο. Τινὲς δὲ τῶν

4) VV. DD. vitium loci acute viderunt, verumque divinarunt.

5) ὡς τό· Αἰχμ. rel. ex ſeq. v. Αἰχμὴ huc retracta ſunt. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
δὲ τὸν νεώτερον τὸν νοτιαῖον ἀπέδωκαν — καὶ ὁ ἐν π. τ. σ. μέλος. Εὐρ. δὲ Φιλοκτίτη.	νεωτέρων τὸν νωτιαῖον μυελὸν ἀπέδ. — καὶ ὁ ἐν π. τ. σ. μυελός. Εὐρ. δὲ Φιλοκτήτῃ. 6)
c. 180. l. 11. Αἰώρα. ε. Αθ. — ἐπὶ Κλυτεμνήστρας καὶ Αἰγ...., οἱ δὲ, ἐπὶ Ἠριήνῃ Ἀλ.	Α. ε. Αθ. — ἐπὶ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου· οἱ δὲ, ἐπὶ Ἠριγόνῃ Ἀλ.
— l. 16. Αἰωρῆσαι. ε.	Α. ε.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Κ.	Τὸ Α μ. τ. Κ.
Ἄκα. τὸ ο.	Α. τὸ ο.
c. 181. l. 3. Ἀκαδημία. λ. — ὁ Κεραμεικῶς.	Α. λ. — ὁ Κεραμεικός.
— l. 17. Ἀκέρεος. ἄκ.	Ἀκέραιος. ἄκ. ⸭
c. 182. l. 6. Ἀκακίαγος. ὁμῶς δ.	Ἀκακίαγος. ὁ. δ.
— l. 9. Ἀκακοίμεθα. λυπούμεθα.	Ἀκαχοίμεθα. λυποίμεθα. 7)
— l. 11. Ἀκαλαυρόπις. κ.	Ἁκαλαυρόπις. ἡ κ.
— l. 17. Ἀκαλαρείταο. α.	Ἀκαλαῤῥείταο. α.
c. 183. l. 4. Ἀκάμαντον. ἀ. — Ἀντίνορος — ὠνομάσθη δὲ ἐπὶ Ἀκ.	Ἀ. ἀ. — Ἀντήνορος — ὠ. δὲ ἀπὸ Ἀκ.
— l. 12. Ἀκαμπιόδρομοι. οἱ ε. — οἷς ἀποδέδεικτο.	Α. οἱ ε. — οἷς ἀπεδέδεικτο.
— l. 14. Ἀκαμπίας. ὁ εὐθὴς δ.	Α. ὁ εὐθὺς δ.
Ἀκανός. ἀκάνθαρος ε. — σφονδύων καὶ τοῦ ἴχθ. Εὐρ. Τρ.	Α. κανθάρου ε. — σφονδύλων. τοῦ ἴχθ. Εὐρ. Τρ. Ἀκανία. ξ. 8)
Ἀκανία. ξ.	c. 184.

6) *λίεος* pro *νέος* ex forma uncialium deduci debet. *ὄλεο*, quod Aldina exhibet, typothetae est.

7) Scripturam codicis divinavit If. Voff.

8) Sejuncta univit, et in margine ms. ad v. *Ἀκανία* fignum ⸭ appofuit.

MS.	MUS.
c. 184. l. 9. Ἄκανθα. λ. ἢ μελάμφυλλον.	Α. λ. ἢ μελάμφυλλος.
Ἀκανθόν. ἄγναπτον.	Ἄκανθον. ἄγναμπτον.
— l. ult. Ἀκαμπίλευτος. α.	Ἀκαπήλευτος. α.
c. 185. l. 3. Ἀκαρῆ. βρ. (ει)	Ἀκαρεῖ. βρ. 9)
Ἀκαρές. τῶ π. (ὁ)	Α. τὸ π.
— l. 7. Ἀκαρής. α. — ὃ οὐδὲ κ.ραι.., οἷοτε ἀκαριαία, ῥιπή.	Α. α. — ὃ οὐδὲ κεῖραι. οἷόν τε ἀκ. ρ.
c. 186. l. 3. Ἀκατάληπτον. ἀ.	Ἀκατάληκτον. α.
— l. 7. .κατάσειστον. β.	Ἀκατάσειστον. β.
— l. 9. Ἀκατεύμναστον. α.	Ἀκατεύναστον. α. 10)
— l. 12. Ἄντιον. τὸ ἐν ἀκ. — διοππεύων.	Α. τὸ ἐν ἀκ. — διοπτεύων.
— l. 16. Ἀκαχέατοι. λελυπημένοι. (ή)	Ἀκαχέατο. λελ. εἶεν. 11)
Ἀκαχεδᾶται. λυπεῖται.	Ἀκαχέδαται. λυποῦνται.
Ἀκαχείζεο. ἐν ἀχῇ γ.	Α. ἐν ἄχει γ.
— l. ult. Ἀκαχίμενον, ἔγχ.	Ἀκαχμένον ἔγχ.
c. 187. l. 1. Ἀκαχῦναι. α.	Ἀκαχήμεναι. α.
Ἀκαχοῖτο. λ.	Ἀκάχοιτο. λ.
Ἀκεανές. ἰχθ.	Ἀκεάνες. ἰ.
— l. 7. Ἀκέσεσθαι. θεραπεύειν. (σαι)	Ἀκέσασθαι. θεραπεῦσαι.
Ἀκελλεά. ε.	+ Ἀκελλεά. ε.
Ἀκέλευθα. α. καὶ ἐν θυτικῇ.	Α. α. καὶ ἐν θ. 12)
— l. 11. Ἀκέλευμνον. οὐ βεβηκῶς, α. (κὸς)	Α. οὐ βεβηβὸς, α. 13)

9) Ἀκαρᾶ typothetae est.
10) In Ald. Ἀκατεύχναστον errore typothetae.
11) Lectionem superscr. delevit, et εἶεν in fine adjunxit.
12) In Ald. ἐνθυτικῇ typothetae errore.
13) βεβηβὸς pro βεβηκὸς scribendi vitium est.

c. 187. l. 18. Ἀκειωμένον. ϱ.	Ἀκειώμενον. ϱ.
c. 188. l. 7. Ἀκεϱχές. ἀπενθές.	Α. ἀπενθές.[14])
— l. 22. Ἀκεσταιοιοχοι. Σ.	Ἀκεσταὶ οἱ ὄχοι. Σ.[15])
Ἀκέστϱια, ἢ πήτϱια.	Α. ἡπήτϱια.
Ἀκεστήϱιον, ἢ πητήϱιον.	Α. ἡπητήϱιον.
c. 189. l. 1. Ἀκεστϱόν. φάϱμακον. Σ.	Α. φ. Σ.[16])
Ἀκεσταὶ, φϱενεσθλῶν. μ.	Α. φϱένες ἐσθλῶν. μ.
— l. 6. Ἀκέοντο. θεϱ.	Α. ἐθεϱ.
— l. 11. Ἀκέων. ἧσ. — ἀκεωνήν.	Α. ἧσ. — ἀκέων ἦν.
— l. 13. Ἀκέται. ἐπίατοι, ἀκατ.	Α. ε. ἀκ.
— l. 16. Ἀκήδεα. ἀταλεπώϱητα.	Α. ἀταλαιπ.
Ἀκηδεδᾶται. λ. κατέχεται.	Ἀκηδέδαται. λ. κατέχονται.
— l. 19. Ἀκηδὴς αἰσχ.	Ἀκηδία. αἰσχ.
— l. ult. Ἀκήδεσεν. ἀφϱ.	Α. ἤφϱ.
c. 190. l. 3. Ἀκηδία. ἀλυποῦσα.	Α. ἀλυπία.
Ἀκηκές. μέγα.	Ἀκηδές. μ.
Ἀκήδιστοι. κηδίας μ.	Ἀκήδεστοι. κηδείας μ.
Ἀκήδιτον. ἀθέλεκτον. σ.	Α. ἄθελκτον. σ.
— l. 8. Ἀκήληστος. ἀπ.	Ἀκήλητος. ἀπ.
— l. 14. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπήν. α.	Α. ἐγ. σιωπῇ. α.
c. 191. l. 13. Ἀκίβδιλον. κ. — ἐπὶ νομίσματα.	Ἀκίβδηλον. κ. — ἐπὶ νομίσματος.
c. 192. l. 3. Ἀκίδωτον. β. χω... σιδήϱου.	Α. β. χωϱὶς σ.

c. 192.

14) In medio vocis nexus litterarum eſt, quem ſolvere nequeo.

15) Verum divinarunt VV. DD. quos confer.

16) In Ald. v. φάϱμακον negligentia typothetae omiſſa eſt.

M S.	M U S.
c. 192. l. 5. Ἀκιδρωνάζω. ἀμβλυοπῶ.	Α. ἀμβλυωπῶ.
Ἀκικύς. α. — ἣ τῆς κικῦνος.	Ἄκικυς. α. — ἣ τῆς κίκυος.
— l. 13. Ἀκίμενοι. ἰώμενοι.	Α. ἰωμ. [17])
— l. ult. Ἀκηρῆ. α. οὐκ ἐπιτεταγμένα.	Α. α. οὐκ ἐπιτεταμένα.
c. 193. l. 9. Ἀκίδις (ες). τὰ σ.	Ἀκίδες. τὰ σ.
— l. 11. Ἄκκαθεν. ἄναλθεν.	Α. ἀνέκαθεν.
— l. 13. Ἀκκαλακανσίρ. ἀκάνθυλλι. [18])	Ἀκαλακανσίρ. ἀκανθυλλίς.
— l. 18. Ἄκκελα. ἄδοξα.	Α. α. [19])
c. 194. l. 1. . . ληρεῖ. οὐ μ.	Ἀκληρεῖ. οὐ μ. [20])
— l. 4. Ἀκλυδόνιστον. ἀτάραχον. ἀκλ.	Ἀκλυδώνιστος. ἀτάραχος. ἀκλ.
— l. 11. Ἄκλεπτοι. οὐ π. — Σοφ. Φαίδραις.	Α. οὐ π. — Σοφ. Φαίδρα.
Ἀκληείδας. ἀζ.	Ἀκληείδας. ἀζ. [1])
Ἄκλητα. τὰ οὔπω κλεϊζόμενα.	Α. τὰ οὔπω κλ.
c. 195. l. 6. Ἀκμοθέτοις. τ. — ἄκμωνες.	Ἀκμοθέτους. τ. — ἄκμονες.
— l. 14. Ἀκάαπτον. ἀκ. Ἄγναφον. ἱμ.	Ἄκναπτον. ἀκ. ἄγναφον ἱμ. [2])
— l. 16. Ἀκνηστίς. τὸ μ.	Ἄκνηστις. τὸ μ.
— l. 20. Ἀκινίησιν. αἱ ἀγκ.	Ἀκοίνησιν. αἱ α.
Ἄκοιτις. ἣ ὁμοκοίτης. γ.	Α. ἣ ὁμόκοιτις. γ.

c. 195.

17) In Ald. vitium typoth.
18) Sic legendum voluerunt VV. DD.
19) In Ald. Ἄκκελει typothetae errore.
20) Duae priores litterae a Musuro deletae sunt.
1) In Ald. errores typothetae. VV. DD. conjectura firmatur. Suspicabitur forsan aliquis legendum esse: Σοφ. Φαίδρᾳ Σ. nescio tamen, an de tali fabula satyrica aliquid aliunde constet.
2) Disjuncta univit.

MS.	MUS.
c. 195 l. 20. [Ἀκαλλαρίταο. πράως ῥέοντος ἀκμ...][3]	
Ἀκόλακοι. οἱ ο.	Α. οἱ ο.
c. 196. l. 3. Ἀκόλαστον. — ὑβριστικός.	Ἀ. — ὑβριστικόν.
— l. 9. Ἀκομιαστεῖ. ἀμελία.	Α. ἀμελειᾶ. [4]
— l. 11. Ἄκων. α. Σοφ. Ἡδύποδι Τ.	Α. α. Σ. Οἰδίποδι Τ.
— l. 15. Ἄκονδος. α.	Ἄκανδος. α. [5]
— l. 17. Ἀκονήτως. α.	Ἀκονίτως. α.
— l. 21. Ἀκοντιάς. β. — τῶν τῆς δάκης ὄφ.	Α. β. — τῆς δάκης τῶν ὄφ.
c. 197. l. 2. Ἀκόντιον. δ. — ῥάχην.	Α. δ. — ῥάχιν.
— l. 11. Ἀκόρευος. ἀπ. — ἄῤῥωστος.	Ἀκόρευτος. ἀπ. — ἀσάρωτος.
— l. 19. Ἀκόρ.ητος, α.	Ἀκόρητος. α. [6]
c. 198. l. 3. Ἀκοστήσας. κρ. — ἀπὸ τοῦ ἄκους λ. — θεῖ πεδίοιο — τὸν δὲ ἄδην πλ.	Α. κρ. — ἀπὸ τοῦ ἄκος λ. — θείει π. — τινὲς δὲ ἄδην πλ.
— l. 15. Ἀκουάζεσθον. τ. ἀξιοῦσθαι.	Α. τ. ἀξιοῦσθε.
c. 199. l. 1. Ἀκουσίως. ὁ μὴ θ. παρὰ πρ.	Ἀκούσιος. ὁ μὴ θ. καὶ Ἀκουσίως. παρὰ πρ.
— l. 8. Ἄκουρον. μὴ γ. — ἐόντα ἀργυρότοξον Ἀπόλλωνα μίαν οἴεσθαι δαλιπόντα τῶν ἄπους ἡ λέξις.	Α. μὴ γ. — ἐόντα ἔτ᾽ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἄρσενα παῖδα λιπόντα. σημαίνει τὸ ἄπαις ἡ λέξις. [7] c. 199.

3) Antea emendavit: Ἀκαλαῤῥείταο. Compendium ultimae vocis evanuit.

4) In Ald. error typoth.

5) Vera est DD. VV. conjectura.

6) Litteram delevit.

7) Vero propius accedit Valckenaer. Cf. VV. DD. et Ep. crit. ad H.

M S.	MUS.
c. 199. l. 15. Ἄκρα. ἀκρ. πόλις. α.	Α. ἀκρόπολις. α.[8])
Ἀκράαντον. ἀτελειώτατον.	Α. ἀτελειότατον.
Ἀκραγῆς. ἀπαχθῆς.	Ἀκραγής. ἀπεχθής.[9])
Ἄκοψον. α.	Α. α.
— l. 20. Ἀκραῆ. α. προεόντα — οὔτε ἐλλιπόντως.	Α. α. προϊόντα — οὔτε ἐλλειπόντως.
c. 200. l. 1. Ἀκραγές. δ.	Α. δ.[10])
Ἄκραι. κρόταλα. ἀκραίας, ἄκροις. ἀκραινίαις.	Ἄκραι. κρόκαλα. Ἀκραίας. ἄκρης.
Ἀκραίνει. ἀκρατεῖ αἱ πρῶται πρὸς θαλάσσης.	Ἀκραινίαι. αἱ πρῶται πρὸς θαλάσσης. Ἀκραίνει. ἀκρατεῖ.
Ἀκραιφνές. κ.	Ἀκραιφνές. κ.
— l. 12. Ἄκραγον. ἀδιαρίπιστον.	Α. ἀδιαῤῥίπιστον.
Ἀκραινῶς. ἐγκρατές.	Ἀκραινές. ἀκρατές.
— l. 15. Ἀκρασίας. ἀνομαλίας.	Α. ἀνωμαλίας.
c. 201. l. 3. Ἀκρηλόγχη. κ.	Ἄκρη. λόγχη. κ.[11])
— l. 11. Ἄκρης πόλιος. διαλελυμένος, ὅ ἐστι διηρημένος.	Α. π. διαλελυμένως, ὅ ἐστι διηρημένως.
c. 202. l. 1. Ἀκρίζων. α. — Ευρ. Σινεῖ.	Α. α. — Ευρ. Οἰνεῖ.[12])
— l. 4. Ἀκρία. ἡ Ἀθ. — ἀφ' ἧς καὶ ὀκρίσιος ὠ.	Α. ἡ Αθ. — ἀφ' ἧς καὶ Ἀκρίσιος ὠ.

8) Litteram et lectionem suprascr. delevit.
9) Erravit typotheta; verum divinarunt VV. DD.
10) In Ald. vitium typoth.
11) Correctionem Musuri typotheta non observavit.
12) Bene emendavit, nam Σ in Σινεῖ ex Εὐριπίδης repetitum est, et Οἰνεῖ in ἰνεῖ pronunciandi vitio facile transiit.

M S.	M U S.
c. 202. l. 8. Ἀκρίαι. τὰ α.	Ἄκριες. τὰ α.
Ἄκριας. α. ἀκρωρίας.	Α. α. ἀκρωρείας.
— l. 11. Ἀκριβές. α. Εὐρ. Φιλοκτίτη.	Α. α. Εὐρ. Φιλοκτήτῃ.
— l. ult. Ἄκριον. ποῖον.	+ Α. ποῖον.
c. 203. l. 5. Ἀκρίστιος. ὁ (ἡ) ἐπάνω τ. ἱ. καθεζο-(ος) μένη.	Α. ἡ ἐ. τ. ἱ. καθεζομένη.
— l. 9. Ἀκριταγών. π.	Ἀκριτάγωνον. π.
— l. 12. Ἀκριτομύθους. πολυλόγους. — ἔχων τῶν λόγων.	Ἀκριτόμυθος. πολυλόγος. — ἔχων τοὺς λόγους.
— l. 17. Ἀκριτόμυθε. π. — κριτήριον τῶν Φρ.	Α. π. — κριτήριον γὰρ τῶν Φρ.
c. 204. l. 1. Ἀκριτόφωνοι. βαρόφωνοι.	Α. βαρβαρόφωνοι.
— l. 7. Ἀκροβολίδες. ἀκράτου ὀβ.	Ἀκροβολίδος. ἀκράτου ὀβ. 13)
— l. 10. .κροβολίζεσθαι. τ. — συμβουλιῶν.	Ἀκροβολίζεσθαι. τ. — συμβουλιῶν. 14)
— l. 14. Ἀκροδρύϊα. α.	Ἀκρόδρυα. α.
— l. 18. Ἀκροζύγια. τ. β. ζυγοῦ ἤγουν τὰ μέσα ζ.	Α. τ. β. ζ. ἤγουν τὰ μ. ζ.
c. 205. l. 1. Ἀκροθηνιάζειν. α.	Ἀκροθινιάζειν. α.
— l. 4. Ἀκροθεγῶς. λ.	Ἀκροθιγῶς. λ.
Ἀκροθήνιον. ἀ. — ἣ σκυ (λ) λάφυρα ἀπαρ (χ)	Ἀκροθίνιον. ἀ — ἣ σκῦλα, λαφύρων ἀπαρχαί.
Ἀκροθινίων. α.	Ἀκροθίνιον. α.

c. 205.

13) Vera est VV. DD. conjectura. Musurus sequenti *ἀκράτου* deceptus veram codicis lectionem inepte vitiavit.

14) Sic puncto supra posito vocem notavit.

MS.	MUS.
c. 205. l. 9. Ἀκροθώρακες. μέθυσοι.	Ἀκροθόρακες. μ. [15]
Ἀκρόκν. φα, π.	Ἀκρόκνεφα. π. [16]
— l. 13. Ἀκροκελεμνίων. ὁ τὰ α.	Ἀκροκελαινιόων. ὁ τὰ α.
c. 206. l. 2. Ἀκρομύλη. ἤγουνεὶς μ.	Α. ἡ γουνὶς, μ.
— l. 6. Ἀκροπόλοισιν. ἀκρίαις, τ. — ἐρήμην.	Α. α. τ. — ἐρήμοις. [17]
— l. 8. Ἀκροπόρους. τοὺς ὀβελίσκου ἐπ. — π.΄ρεσθαι.	Α. τοὺς ὀβελίσκους, ἐπ. — πείρεσθαι. [18]
— l. 11. Ἀκρόσφυρα. γ. ὑποδυμάτων.	Α. γ. ὑποδημάτων.
— l. 13. Ἀκροτεριάζει. τ.	Ἀκροτηριάζει. τ.
c. 207. l. 5. Ἄκροτον. ἀδιαρίπιστον.	Α. ἀδιαῤῥίπιστον.
— l. 12. Ἀκρουχεῖ. α. — Ἄκρον δὲ ὄρους τῆς Α. — καθαρὰς τὰς Προίτιδας.	Α. α. — Ἄκρον δὲ ὄρος τ. Α. — καθάρας τὰς Προιτίδας. [19]
c. 208. l. 2. Ἀκροχάλιξ. ἀκροθώραξ, ἡμιμεθεῖς. Χ.	Α. ἀκροθόραξ, ἡμιμέθυσος. Χ.
— l. 6. Ἄκρου. ἄκραι.	Α. ἄκρας.
Ἀκροχάρδονας. ο.	Ἀκροχορδόνες. ο.

c. 208.

15) Vera est VV. DD. conjectura. Vitiosum *μέτυσοι* typothetae tribuendum est.

16) Litteram delevit.

17) In editis *ἀκρίας* typothetae errore, qui ex compendio vocis male intellecto oritur; peritis enim notum est, compendia litterarum *ας*, *αις* et *οις* aliquam inter se similitudinem habere, et facile commutari posse. Verum igitur divinarunt VV. DD.

18) Littera deleta fuit procul dubio jota.

19) Vulgatum *Ἄκροι δὲ ὀ.* typothetae est.

M S.	MUS.
c. 208. l. 11. Ἀκρωμεῖται. οἱ μείζονες.	Ἀκρωμίται. οἱ μ.[20])
Ἀκρώμια. αἱ κατακλίδες.	Ἀ. αἱ κατακλεῖδες.
.κρώνια. ἀθροίσματα. π.	Ἀκρώνια. α.[1])
Ἀκρώνυα. ἀθρ.	Ἀκρώνια. α.
c. 209. l. 1. Ἀκρωρείαις. τ. — ἤτοι ἐξοχαὶ, κορυφαὶ — τὸ τελευταῖον τοῦ ἄκρους μεγάλως, ο.	Α. τ. — ἤτοι ἐξοχαῖς, κορυφαῖς — τὸ τελευταῖον τοῦ ὄρους. Ἄκρως. μεγ. ο.
— l. 6. Ἀκρωσσεῖ. α.	Ἀκρώσσει. α.
— l. 11. Ἀκρωτηρίοις. τὰ α.	Α. τὰ α.
Ἀκρωτέριον. ὑψηλὸν τόπον, [ἐκεῖνοί τε γὰρ εἰς τοὺς τοιούτους τῶν τόπων ἀποβάντες ἑστιῶνται, αὐτῷ τε τοὺς ἐπ᾽ εὐωχίαις ἀφωρισμένους τόπους ἀκτὰς καλεῖ, κἂν τύχωσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες. ἔστι δὲ καὶ πόλις Πελοποννήσου.] [2])	Ἀκρωτήριον. ὑψ. τόπον.
Ἀκρωτήρια. τὰ ε.	Α. τὰ ε.
— l. 16. Ἀκτάς. αἰγιαλοῖς. π.	Α. αἰγ. π.
c. 211. l. 1. Ἀκτεροί. α. — περὶ τῶν Ἀθῶ χ.	Α. α. — περὶ τῶν Α. χ.

20) In editis *μείζοντες* errore typoth.

1) Omisso a Musuro solito separationis signo, glossam cum praecedenti typotheta junxit.

2) Delevit, at infra, ut mox videbimus, sub v. Ἀκτή. inseruit.

M S.	M U S.
c. 211. l. 9. Ἀκτή. ὁ αἰγ. — τὸ τελευταῖον τοῦ ἀλφίτου κ. — τοῖς πλοϊζομένοις λαβοῦσα, ἀκτὴ ἐπὶ προύχουσιν ἐν τῷ ἐξέχ.	Α. ὁ αἰγ. — τὸ τελευταῖον τοῦ ἀλφήτου κ. — τοῖς πλ. λαβοῦσα, ἐκεῖνοί τε γὰρ εἰς τοὺς τοιούτους τῶν τόπων ἀποβάντες ἑστιῶνται, αὐτῷ τε τοὺς ἐπ᾽ εὐωχίαις ἀφωρισμένους τόπους ἀκτὰς καλεῖ, κἂν τύχωσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες. ἔστι δὲ καὶ πόλις Πελοποννήσου. Ἀκτῇ ἐπὶ προὐχούσῃ. ἐν τῷ ἐξέχ.
c. 212. l. 5. Ἀκτ.΄μων. π.	Ἀκτήμων. π. [3])
— l. 9. Ἀκτήτις λίθος. α.	Ἀκτίτης λ. α. [4])
ες — l. 12. Ἀκτορίονε. Ἄκτορες παῖδε.	Ἀκτορίονε. Ἄκτορος π. [5])
— l. 18. Ἀκτωρούς. γ. ἢ φύλακας. ἄκυλον. αἰδ.	Α. γ. ἢ φ. Ἄκυλον. αἰδ.
c. 213. l. 6. Ἀκυλλόν. τὸ α. Ἀκῦ, ὁ τῆς πρ.	Ἄκυλλον. τὸ α. Ἄκυλον. ὁ τ. π. [6])
— l. 10. Ἀκύμωνα. ἀτ. Ἀκύμονος. π. ἢ πολυκύμωνος.	Ἀκύμονα. α. Α. π. ἢ πολυκύμονος.
— l. 17. Ἀκυρόν. παλ. Ἄκυροι. ἄπειροι. μ. — κύρος.	Ἄκυρον. π. Ἄκυρον. ἄπειρον. μ. — κῦρος.

c. 215.

3) Litteram delevit.
4) In Ald. Ἀκτίης incuria typothetae.
5) Lectionem fuprafcriptam delevit. Cf. VV. DD.
6) Exitum vocis fuprafcriptum delevit.

MS.	MUS.
c. 215. l. 1. Ἀκώριαι. α.	Α. α.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Λ.	Τὸ Α μ. τ. Λ.
Ἄλα. θ.	Α. θ.
— l. 6. Ἀλαβή. λ. σπ. καρκῖνος. ὑπὸ δὲ Κυπρίων μ.	Α. λ. σπ. καρκίνος. ὑπὸ δὲ Κ. μ. 7)
	†
c. 216. l. 4. Ἀλαδένυσται. ἡμ.	Ἀλαδένυσται. ἡμ.
c. 217. l. 2. Ἀλαθέας. ὥρας λ.	Ἀλαθέας. Ὥρας. λ.
— l. 4. Ἄλαι. δ.	Ἀλαί. δ.
Ἄλαιθρα (ε supra ι). ἄλ.	Α. ἄλ. 8)
— l. 11. Ἀλακῶσαι. συνάγεται.	Α. συνάγεσθαι.
— l. 15. Ἀλαλακτῆμε. κ.	Ἀλαλύκτημαι. κ. 9)
— l. 21. Ἀλάλητα. ξύλα π. κ. γομφόδι.	Α. ξ. π. κ. γομφόδη.
	†
— l. ult. Ἀλαλίαν. π. — Σοφ. ἐπὶ παιενάροις.	Α. π. — Σοφ. ἐπὶ Παιενάροις.
c. 218. l. 2. Ἀλάλκη. ἀπαλεξί (σ supra). β.	Α. ἀπαλεξήσῃ. β.
— l. 5. Ἀλαλήκτημαι. τ.	Ἀλαλύκτημαι. τ.
— l. 7. Ἀλαλύσθαι. φ. λύειν.	Α. φ. ἀλύειν.
[Ἀλαλκοὶ, ἀπαλεξή (σ supra), βοηθή (σ supra).] 10)	
Ἀλαμπές. τ.	Α. τ.
— l. 11. Ἀλαμπάν. τὸν ἥλιον, ὅτι ἀναλάμπειν.	Ἀλλάμπαν. τ. η. ὅτι ἀναλάμπει. 11)
	c. 218.

7) ὑπὸ δὲ incuria typothetae omissa sunt. Cf. VV. DD.
8) Lectionem suprascr. delevit.
9) Codicis lectionem divinavit Is. Voss.
10) Glossa ex l. 2. repetita est, et a Musuro rejecta.
11) Scripturam codicis divinavit Is. Voss.

M S.	M U S.
c. 218. l. 14. Ἀλαοσκοπείη. τ.	Ἀλαοσκοπή. τ. [12])
— l. 17. Ἀλαπάξοντα. π.	Ἀλαπάζοντα. π.
— l. 21. Ἄλαρα. τ. — ἢ κάροια Π.	Α. τ. — ἢ κάρυα Π.
— l. ult. Ἀλασάρνη. μώων δ.	Α. Κώων δ.
c. 219. l. 4. Ἀλαστενεῖ. δ.	Ἀλασταίνει. δ.
— l. 13. Ἀλαστόρων. α. — ἀνεχομένων.	Α. α. — ἐνεχομένων.
— l. 24. Ἀλαώτυν. τύφλωσιν, οὐ βλ.	Ἀλαωτύν. τύφλωσιν οὐ βλ.
c. 220. l. 6. . λγείη. ἀῤῥ.	Ἀλγείη. α.
— l. 17. Ἀλγύνονται. καταποθοῦνται.	Α. καταπονοῦνται.
— l. 20. Ἀλδέσκοντος. α.	Ἀλδήσκοντος. α.
c. 221. l. 5. Ἀλεενοίμην. θ.	Ἀλεαινοίμην. θ.
— l. 8. Ἀλεία. π. ἢ ἄλειμα.	Α. π. ἢ ἄλειμμα.
Ἀλέγειν. φροντίζει.	Ἀλέγει. φρ.
— l. 14. Ἀλεγύνιται. κ.	Ἀλεγύνεται. κ.
— l. 16. Ἀλεγίζω. π ε στρέφομαι.	Α. περιστρέφομαι.
c. 222. l. 4. Ἀλεεινέω. ἐξέκλινεν.	Ἀλέεινεν. ε.
Ἀλεινός. εὐλαβ.	Ἀλεείνων. εὐλ.
— l. 7. Ἀλεηνός. καματινός.	Α. καυματηρός.
Ἁλείαν. θ.	Ἁλίαν. θ.
— l. 10. Ἀλέη. α. — ἔγκλισις καὶ θ.	Α. α. — ἔγκλισις καὶ θ.
— l. 17. . λειπήριον. γρ.	Ἀλειπήριον. γρ.
c. 223. l. 3. Ἀλείσιον. π. Ἴλιδος.	Α. π. Ἤλιδος.
Ἀλεῖται. π. ἀλείτην. ἁμ.	Ἀλεῖται. π.
	Ἀλείτην. ἁμ. [13])
Ἀλειτω. ἀλκθήτω.	Α. ἀληθέτω.

12) Vulgata lectio typothetae adscribenda est.
13) Bene sejunxit.

M S.	M U S.
c. 223. l. 10. Ἄλειφα. στ.	Ἄλειφαρ. στ.[14])
— l. 14. Ἀλέκτω. ἒ.	Ἀλέκτο. ε.
— l. 17. Ἀλεκτρυόνες. κεινῶς (οι supra) οἱ π.	Α. κοινῶς οἱ π.
c. 224. l. 5. Ἀλέξανδρος. ὄνομα βόλου.	Α. ο. βώλου.[15])
— l. 8. Ἀλεξαμέναι. β.	Ἀλεξέμεναι. β.
Ἀλέξησις. βοήθησι (εια supra) καιαντ.[16])	Α. βοήθεια. καὶ ἀντ.
— l. 11. Ἀλεξίκακος. β. ἀποστρεπτικὸς κ.	Α. β. ἀποτρεπτικὸς κ.
— l. 13. Ἀλεξισοῦσαν. βοηθοῦσαν.	Ἀλεξήσουσαν. βοηθήσουσαν.
— l. 14. Ἀλεξιτήριον. ἀποσοβαστήριον.	Ἀλεξητήριον. ἀποσοβηστήριον.
Ἀλεξούμενος. β. ἀμυνούμενος.	Α. β. α.
[Ἀλεξόμεναι. βοηθεῖν.]	
Ἀλέταν (ας supra). συστροφή. φυγή.	Ἀλέταν. συστροφήν. φυγήν.
— l. 22. Ἀλεπαδνόν. α.	Ἀλέπαδνον. α.
c. 225. l. 1. Ἁλέθαι πρὸς πύγλην τῶ ε.	Α. πρὸς πύγλην. τὸ ε.[17])
— l. 3. Ἀλεσούριον. θ. — κογχύλου γ.	Α. θ. — κογχυλίου γ.
— l. 6. Ἀλαιτρίαι. γ. — ἀπόπαν.. ἀλ.	Α. γ. — πόπανα ἀλ.[18])

c. 225.

14) Ἀλεῖφαρ typothetae eſt.

15) Scripturam codicis VV. DD. Heſychio jam reſtituerunt.

16) Sic unitim pro βοήθησις καὶ ἀντ. Lectionem ſupraſcr. Muſurus praetulit.

17) Vitia loci ex compendiis ſcripturae nata VV. DD. jam correxerunt. Cf. Ep. crit. ad H.

18) In Ald. ἀπόπανα incuria typoth. Muſurus compendium ſcripturae delevit.

MS.	MUS.
c. 225. l. 10. Ἀλετρίς. μυλοθρός.	Α. μυλωθρός.
— l. 12. Ἀλετῶν. οἱ τοῖς μ. πρ	Ἀλετῶναι. οἱ τ. μ. 19)
— l. 20. Ἄλευρον. τ. κυπρ ἀλευρ καὶ ρ.	Α. τ. Κύπριοι. ἄλευρα καὶ ρ.
— l. ult. . λευροδοῦντες. π.	Ἀλευροδοῦντες. π.
c. 226. l. 3. Ἀλευρότησις. τηλεια, ε.	Ἀ. τηλία, ε.
— l. 5. Ἀλεύρειν. ἀφεσταναι.	Α. ἀφεστάναι.
— l. 7. . λευσεῖ. φ.	Ἀλευσεῖ. φ.
— l. 8. Ἄλευστα. α. ἀθεώρητα.	Α. α. ἀθ.
[Ἀλεσάφθονοι. ἐπὶ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο.]	
Ἀλευόμενοι. ἐγκλίνονται.	Α. ἐγκλίνοντες.
. λεφάτισον. ἄλειψον.	Ἀλεφάτισον. α.
[Ἀλεώρα. τὰ αὐτὰ τούτοις.]	
Ἀλεωρή. φ.	Ἀ. φ.
— l. 16. Ἀληγορούμενον. τ.	Ἀλληγορούμενον. τ. 20)
— l. 18. Ἀλῆεν. κ.	Ἀλῆεν. κ.
Ἀληθέα. α. καὶ τὰ ἐπιλανθανόμενα.	Α. α. καὶ τὰ μὴ ἐπιλανθ.
c. 227. l. 1. . λήθη. ε.	Ἀλήθη. ε.
— l. 6. . ληθοεπῆ. α.	Ἀληθοεπῆ. α.
— l. 8. Ἀλήϊον. ο. — ἢ χω χώ οἱ δὲ ἐν Λ. — παιδίον ὀνομ.	Α. ο. — ἢ χωρὶς βοσκημάτων. οἱ δὲ ἐν Λ. — πεδίον ο. 1)

19) Cf. VV. DD. quorum conjectura firmatur.
20) Scripturam codicis divinavit Is. Voss.
1) Lectio codicis est χωρὶς χώρας.

M S.	MUS.
c. 227. l. 16. Ἀλήμεναι. σ. πλανηθῆναι.	Α. σ. πλ.
[Ἀλημεῖαι. πλανᾶσθαι.]	
Ἀλημώτων. ἀφ.	Α. ἀφ.
Ἀληλεμμένη. ἀληνὴς μαιν.	Α. ἀληνὴς μ. 2)
— l. 19. Ἁλήπεδα. τ. — φύσεως.	Α. τ. — φύσει.
c. 228. l. 15. Ἀλῆτις. ε. — κομικός.	Α. ε. — κωμικός.
Ἀλητεύσεσκον. ε. ἐ	Ἀλητεύεσκον. ε. ἐ
c. 229. l. 3. Ἄλθετο. ὑ. π τὴν ἀλήθειαν.	Α. ὑ. π τὴν ἀλθαίαν.
— l. 8. Ἅλ., ἐν Π.	Ἁλική. ἐν Π. 3)
— l. 9. Ἁλία. ε. — ἣ εἰς οὖς ἀποτίθενται.	Α. ε. — ἣ εἰς οὖς ἀπ.
[Ἀλιαία. ἅλις.]	
Ἁλιάδας. μ.	Ἁλιάδες. μ.
Ἀλιδίως. ἰ. μετρίως.	Α. ἰ. μ. ἅλις. 4)
— l. ult. Ἀλίαι. κόρωνον. α.	Ἀλίαι κορῶναι. α.
c. 230. l. 2. Ἀλιαίαν. ε. Τ.	Α. ε. Τ. 5)
— l. 6. Ἀλιάκευτοι. ἄσιμοι. α.	Ἀ. ἄσημοι. α.
Ἀλιάποδα. τὸν κεμφὸν, ἢ θ.	Α. τὸν κέμφον, ἢ θ.
— l. 10. Ἀλίαστος. α.	Α. α.
— l. 13. Ἀλιβάπτοις. π. — ἀλ. μᾶς.	Ἀλίβαπτον. π. — Ἀλκμάν. 6)
c. 231. l. 3. Ἀλίβαντες. οἱ ν. — μὴ ἔχειν.	Α. οἱ ν. — μὴ ἔχειν, ἢ λιβάδα.

c. 231.

2) ἀληνὶς, quod in editis habetur, typothetae est.
3) Unam tantum litteram in fine delevit.
4) ἅλις a Musuro adjunctum est, aut e glossa omissa huc translatum.
5) Adest in margine ∸.
6) Litteram in medio vocis delevit.

c. 231. l. 3. Ἀλιβατεῖ. ἀφ.	Α. ἀφ. [7])
— l. 8. Ἀλιγγύϊον. ὅμοιον.	Ἀλίγκιον. ο. [8])
— l. 13. Ἁλιεύς. ὁ ὁρμηευτής.	Ἁ. ὁ ὁρμιευτής.
c. 232. l. 1. Ἀλιζῶνες. ε. Παφλαγονίας.	Ἀ. ε. Παφλαγονίας.
— l. 2. Ἀλίζωνος. ἰθ.	Ἀλίζωνος. ι.
— l. 5. Ἁλιεῦσι. θ. ἢ ἰχθυρευταῖς.	Α. θ. ἢ ἰχθευταῖς. [9])
Ἀλίη. κ. Μακεδόνες.	Α. κ. Μ.
ιη [Ἀλήϊος. ἀνελλιπὴς βοσκήματος.]	
Ἀλίησι. θ.	Ἀλίησι. θ.
— l. 9. Ἀλικκάκαβα. ὁ τ.	Ἀ. ὁ τ.
c. 233. l. 1. Ἀλικύρκης. φ. — ὄρους λιανθ.	Ἀλικύρκη. φ. — ὄξους λειανθ.
— l. 4. Ἀλιμενωτῆ. λ.	Ἀλιμένωτα. λ. [10])
Ἀλισμοῖς καὶ Ἁ. β. δ. ἐ π. θαλ.	Α. καὶ Ἁ. β. δ. παρὰ θαλ. [11])
Ἅλιμον. π. θαλάσσης γινομένη.	Α. π. θαλάσσῃ γινόμενον.
Ἁλιμυρεόντων. ε.	Ἁλιμυρηέντων. ε.
Ἅλιν. ἠλίθιον. μ. κελιόν. ε.	Ἅλιον. η. μ. κενόν. ε. [12])
— l. 12. Ἀλινδέθρας. κ.	Ἀλινδήθρας. κ.
— l. 18. Ἀλιννόν. α.	Ἀλινόν. α. [13])
c. 234. l. 4. Ἅλιον. θ. — αὐτὸ τοῦ Ἀλήϊον.	Α. θ. — ἀπὸ τοῦ Α.

7) ἢ λιβάδα a Musuro est.
8) Cf. VV. DD. quorum unus lectionem codicis restituit.
9) Correctionem Musuri typotheta neglexit.
10) Exitum vocis una cum lectione suprascr. delevit.
11) Ald. lectio ἐπὶ θαλ. typothetae tribuenda est.
12) Idem error qui supra in λίεος pro νέος. Correctio Musuri typothetam fugit.
13) Et hic emendationem Musuri typotheta parum curavit. Musuro suffragantur VV. DD.

c. 234. l. 7. Ἀλιπαρῆ. ἀχμηρά.	Α. ἀχμηράν.
— l. 17. Ἀλιῤῥώθους. κ.	Ἀλιῤῥόθους. κ.[14]
Ἅλις. ἱ. πλήρεστον αὐτ. ἔστι — Εὐρ. Ἀλκίστιδι.	Α. ἱ. πλῆρες, ἢ αὐτ. ἔστι — Εὐρ. Ἀλκήστιδι.
c. 235. l. 8. Ἀλισγόνες. μ.	Ἀλίσγοντες. μ.
— l. 18. Ἁλισκόμεθα. κ.	Α. κ.
[Ἀλληλούϊα. αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἤγουν τὸν κύριον.]	
Ἀλισίμικτα. η.	Α. η.
c. 236. l. 1. Ἀλισό.χρυσον. π.	Ἀλισόχρυσον. π.[15]
— l. 6. Ἀλιστρία. π. ἀμῶδες χ.	Ἀ. π. ἀμμῶδες χ.
— l. 9. Ἀλιτημένον. ἡμαρμένον.	Α. ἡμαρτημένον.
— l. 21. Ἀλιτροσύνη. α. — Σοφ. Αἰχμαλωτήσιν λ.	Α. α. — Σοφ. Αἰχμαλώτισιν λ.
Ἀλιτραί. οἱ ἀδ.	Ἀλιτροί. οἱ ἀδ.[16]
c. 237. l. 9. Ἁλίων. α. ἁλιαίων.	Ἁ. α. ἁλιέων.
— l. 16. Ἄλκαρ. ἀλέξιμα. β.	Α. ἀλέξημα. β.
— l. 18. Ἀλκή. δ. — αἰσχύνην Ἀγ.	Α. δ. — Αἰσχύλος Ἀγ.[17]
c. 238. l. 3. Ἀλκῖδαι. θ. τ. παρὰ Λακεδαιμονίοις ...... θήνησιν, ἀπὸ Ἀλκέωνος τ.	Ἀλκεῖδαι. θ. τ. παρὰ Λακεδαιμονίοις. καὶ Ἀλκμαιωνίδαι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Ἀλκμέωνος τ.

14) Emendatio Musuri typothetam latuit.
15) Litteram in medio vocis delevit. In Ald. Ἀλισίχρυσον errore typothetae. Ad vocem in margine ⁜.
16) Quod typotheta non animadvertit.
17) Error ex compendio male intellecto natus.

c. 238. l. 11. Ἀλκυόνιον. β. τὶς, ἀλλὰ κἂν. ἢ ε.	Ἀ. β. τίς. Ἀλλά. κάν. ἢ ε.
Ἀλλὰ καὶ ὥς. α. κ. ὅμως,	Α. κ. ὥς. α. κ. ὅμως.
ἀλλά. ήν. ἀμοιβήν.	Ἀλλαγήν. ἀμ.[18])
ἀλλὰ κ.	Ἀλλὰ κ.
— l. 21. Ἀλλαμπᾶν. τ.	Ἀλλάμπαν. τ.
— l. 23. Ἀλλανῆς. α.	Ἀλλανής. α.
Ἀλλάναξ. ἐξώδιον κιθαρωτοῦ τ.	Ἀλλ' ἄναξ. ἐξόδιον κιθαρῳδοῦ τ.
c. 239. l. 10. Ἀλλεπάλληλα. συνεχεῖς.	Α. συνεχῆ.
c. 240. l. 7. Ἀλληλέγγυον. ἡ ἐξ α. — ἀλλήλοις ἀλλήλαις.	Α. ἡ ἐξ α. — ἀλλ. ἀλλ.[19])
Ἀλλήλοισιν. α.	Α. α.
[Ἀλληλουΐα. αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἤγουν τὸν κύριον.]	
Ἀλληλούχια. ἀλλ. διαδέχθαι.	Ἀλληλουχία. α. διαδεδέχθαι.
Ἄλλην. λ. Ἰτα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρκοῦντος προκό ἐξ οὗ αὐλαντόπολις.	Α. λ. Ἰταλοί. καὶ ε. τ. Φαρκοῦντος προκόπτου, ἐξ οὗ ἀλλαντοπώλης.
c. 241. l. 1. Ἀλλίκα. χλ. — χλαμύδος.	Ἀλλῆκα. χλ. — χλαμύδος ἀλληλοχείρου.
Ἀλληλοχείρους. ἀλλ' ἤει. α.	Ἀλλ' ἤει. α.
. Ἀλίξ. χ.	Ἀλλίξ. χ.[20])
— l. 8. Ἀλλοθρόους. ἀλλοφόνους.	Α. ἀλλοφώνους.

18) Litteram delevit, et ſeparavit.
19) Omiſſo ἡ, quod Albertina ed. ex Hackiana exhibet.
20) Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 241. l. 10. Ἀλλοίωσις. α. — μετασυσχηματίζεσθαι.	Ἀλλοιοῦται. α. — μετασυσχηματίζεται.
— l. 16. Ἄλλον μέν κε. α.	Ἄλλον μὲν κεν. α.
— l. 20. Ἄλλο πρὸς ἄλλο. ε.	Ἀλλοπρόσαλλος. ε.
Ἄλλο πρὸς ἄλλους. ε.	Ἀλλοπροσάλλους. ε.
c. 242. l. 4. Ἄλλου δίαλλος. α.	Ἄλλυδις ἄλλος. α.
— l. 6. Ἀλλοφρονέοντα. $\overset{\varepsilon}{\pi}$ φρ.	Α. $\overset{\varepsilon}{\pi}$ φρ. 1)
— l. 10. Ἀλλήλων θυνομένων. ε.	Ἀλλήλων ἰθυν. ε.
— l. 12. Ἀλληλοῦχα. τ.	Ἀλλήλουχα. τ.
— l. 14. Ἀλλησίνωρις. α.	Ἄλλη συνωρίς. α.
c. 243. l. 12. Ἄλλοφον. μ. — ἐπανώστεα καλ.	Ἄλοφον. μ. — ἐπάνωθεν καλ.
— l. 14. Ἀλλοφάτοις. ὑπ᾽ ἄλλοπεφ.	Α. ὑπ᾽ ἄλλου πεφ.
— l. 16. Ἀλλοφέρβονες. α.	Ἀλλοφέρμονες. α.
Ἄλλυδίς. μεταλλαγή. Ἄλλη ἄλλου. ἐπ᾽ ἄλλου ἀλλαχῆ.	Ἄλλυδις ἄλλη. μεταλλαγὴ ἄλλου ἐπ᾽ ἄλλο. ἀλλαχῆ.
Ἀλλύει. α.	Ἀλλύει. α. 2)
c. 244. l. 2. Ἄλλως. μ. — φράζεσθαι σαῶσαι μέν. ἕτ. δὲ βουλεύσασθαι σ.	Α. μ. — φράζεσθε σαωσέμεν. ἕτ. δὲ βουλεύσασθε σ.
— l. 5. Ἅλμα. π. — ἐμβρίου — παρ᾽ Ἱπποκράτη.	Α. π. — ἐμβρύου — παρ᾽ Ἱπποκράτει.
Ἁλμάδες. κ. — καὶ ἐκ συνάπιος γ.	Α. κ. — καὶ αἱ ἐκ σινάπιος γ.
Ἁλματύραι. τ.	Ἁλματῆραι. τ.

c. 245.

1) Hesychio ergo cum VV. DD. παραφρονέοντα restituendum est.

2) Mala interpunctio ed. Aldinae typothetae tribuenda est.

M S.	M U S.
c. 245. l. 7. Ἀλογήσει. α. λόγον οὐκ ἕξει.	Α. α. λόγον οὐχ ἕξει.
— l. 12. Ἀλογὶ, δίκην ἣν φ.	Ἀλογίου δίκη. ἣν φ.[3])
Ἀλογχεῖν. ἀλόγους μ.	Α. Ἀλόγχους μ.[4])
. λογχόν. δ.	Ἄλογχον. δ.
Ἄλογα. α. Σ. Θυέ (στ).	Α. α. Σ. Θυέστῃ.
c. 246. l. 3. Ἀλλοία. ἔτ.	Α. ε.
Ἀλλοία. Ἀττ. — λ' (ε)	Ἀλλοιᾷ. Α. — λ' (ε).[5])
Ἁλοῖεν. ληφθοῖεν.	Α. ληφθεῖεν.
Ἁλλοίημεν. λ.	Ἁλοίημεν. λ.
Ἁλλοῖεν ἂν, λ.	Ἁλοῖεν ἄν. λ.
Ἄλοιμα (οἱ). χρίσμα [τειχων.] Σοφ. Α.	Ἀλοίματα. χρίσματα. Σ. Α.
Ἀλοιταί. κ. ἁμ. ποιναί.	Α. κ. ἁμ. πόρναι.
Ἀλοιτήεσσαν. κ. α. φονέα. χρήσις.	Α. κ. α. φονέα ἡ χρῆσις.
Ἀλοιφή. π. — ἢ ἁμαρτωλόν.	Ἀ. π. — ἢ ἁμ.[6])
Ἄλοι, πηλοί. ἄλλοθεν ἐκ τ. θ.	Ἄλλη πη ἁλός. ἄλλ. ἐκ τ. θ.[7])
c. 247. l. 1. Ἀλοᾷ. τ.	Ἀλλοᾷ. τ.
Ἀλόκοτα. ψ.	Ἀλλόκοτα. ψ.[8])
— l. 7. Ἀλόπη. π. — ἐν Ἐλευσίνῃ.	Α. π. — ἐν Ἐλευσῖνι.

c. 247.

3) Ex Etym. M. et Suida emendavit.

4) Cf. VV. DD.

5) λ' (ε) valet λέγει et λέγεται, unde error typothetae.

6) Φονέα, χρήσις. ἢ ἁμαρτωλόν. omnia, ut in Ep. crit. ad H. ſuſpicabar, ex margine ſunt, et male inſerta; Φονέα enim et ἢ ἁμαρτωλὸν ad Ἀλοιτήεσσαν pertinet, χρήσις vero, male ſcriptum pro χρίσις, ad Ἀλοιφή. Cf. VV. DD.
+

7) Antea lectionem codicis ſigno notaverat: Ἄλοι, πηλοί. ἄλλ.

8) In his locis ſcriptura codicis textui reſtituenda eſt.

c. 247. l. ult. Ἀλοσαχνή. θ.	Ἁλὸς ἄχνη. θ.
c. 248. l. 1. Ἀλοθειοῖο. ε.	Ἁλὸς θείοιο. ε.
— l. 5. Ἀλοσχνόον. χοῦν τὸ λ.	Ἁλὸς χνόον. χνοῦν τὸ λ.
c. 249. l. 4. Ἄλοχος, δόρυ ἀσ.	Ἄλογχον, δόρυ. ἀσ.
— l. 9. Ἀλπαλαῖον. ἀγαπητόν.	Α. α. 9)
Ἄλσεα. τ. οἱ κάθεδροι.	Α. τ. οἱ κάθυγροι.
— l. 14. Ἄλσο. ὥρμ.	Ἆλτο. ὥρμ.
— l. 17. Ἀλσεινεύει. τ. — εὐθηνείας ἐτ.	Ἀλσινεύει. τ. — εὐθ. ἐτ.
— l. ult. Ἄλσαλος. αλ.	Ἅλς, ἁλός. αλ.
c. 250. l. 1. Ἆλτο. η. ἐπηδησεν.	Α. η. ἐπήδησεν. ἆλτο π. 10)
Ἄλτο. π.	
— l. 7. Ἀλυβῆ. π.	Ἀλύβη. π.
— l. 10. Ἀλυδμαίνειν. α. — ἀπὸ τὴν λ.	Α. α. — ἀπὸ τοῦ τὴν λ.
— l. 14. Ἀλύζα. ἀλ.	Ἄλυζον. ἀλ.
c. 251. l. 5. Ἀλυκτρόν. εὐδινόν.	Α. εὐδιηνόν.
— l. 16. Ἀλυσιτελές. α. ἀνοφηές.	Α. α. ἀνωφελές.
c. 252. l. 2. Ἀλυσόνες. αδ.	Ἀλύσσοντες. αδ.
— l. 5. Ἄλυστον. στρυβλίον.	Α. τρυβλίον.
— l. 9. Ἀλύταται. π.	Ἀλυσταῖται. π.
Ἀλυστινόν. δ.	Ἀλύστινον. δ.
— l. 12. Ἄλυτον. α. — Σοφ. Ἰνεῖ.	Α. α. — Σοφ. Ἰνοῖ.
— l. 13. Ἄλυχα. αδ.	Ἀλυχά. αδ.
Ἀλυχήν. ἀσήν. χ.	Α. ἄσην. χ.
Ἀλύω. αδ. ἀθυμῶ. Φοίνικες.	Α. αδ. ἀθυμῶ.
Ἄλφα. β. κεφαλή.	Ἄλφα. β. κεφ. Φοίνικες.

c. 253.

9) In Ald. Ἀλπαλαιῶν. errore typothetae.
10) Sejuncta univit; quod typotheta non observavit.

	M S.	M U S.
c. 253. l. 3.	Ἀλφαιβοραί. αἱ π.	Ἀλφεσίβοιαι. αἱ π.
— l. 7.	Ἀλφισταὶ ἄνθ.	Ἀλφησταὶ ἄνθ.
— l. 11.	Ἀλφισταί. ἄμιπται. (εμ supra, ε infra)	Α. ἀμείπται. 11)
— l. 14.	Ἀλφινία. ἡ λ. Περρέβοι.	Α. ἡ λ. Περραιβοί.
c. 254. l. 1.	Ἀλφίτων. στοὰ, ἐν ᾗ τὰ ἄλφ. ἐπωλεῖται.	Ἀλφίτων στοά. ἐν ᾗ τὰ ἄλφ. ἐπωλεῖτο.
— l. 4.	Ἀλφιτοῦται. ἀπότρωκτός ἐστιν, ὡς ἄλφ.	Ἄλφι. τοῦτο ἀπότρωκτός ἐστιν, ὡς α. 12)
— l. 9.	Ἀλφός. λεκήτις ἐν τ. σ.	Α. λευκή τις ἐν τ. σ. 13)
— l. 11.	Ἀλφαίοις. μ. ζ.	Ἄλφαισις. μ. ζ.
— l. 15.	Ἀλωά. ε.	Ἀλῶα. ε.
c. 255. l. 12.	Ἀλώνητες. τοὺς α. λ.	Ἀλώνητος. τ. α. λ.
— l. 19.	Ἀλωπεκῆ. δ.	Ἀλωπεκή. δ.
c. 256. l. 3.	Ἀλώπηξ. ὄρχ. — ἀλωπεκίαι μώμων ὡς Σοφ.	Α. ὄρχ. — ἀλωπεκίαι μώμων ὡς Σ.
— l. 7.	Ἀλωπός. α. — Σοφ. Θυέστῃ Ἰνάχῳ. οἱ δὲ, ἀφανεῖς καὶ κατὰ τὴν πρόσωψιν.	Α. α. — Σοφ. Θυέστῃ καὶ Ἰνάχῳ. οἱ δὲ ἀφανὴς καὶ κ. τ. πρόσοψιν.
	Ἀλωπὰ, ἢ αλ.	Ἀλωπά. ἡ αλ.
— l. 18.	Ἄλωστοι. ἄραφοι.	Α. ἄρραφοι.
c. 257. l. 2.	Ἁλωσομένην. ἀπ.	Α. ἀπ.

Τὸ

11) Lectionem suprascr. d'Orvillius divinavit.

12) Lectio codicis bene se habet, nec a Musuro, qui hic Suidam ob oculos habuit, mutari debuit.

13) Legendum est cum Heinsio: Α. λευκότης ἐν τ. σ. duce scriptura codicis.

M S.	M U S.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Μ.	Τὸ Α μ. τ. Μ.
c. 257. l. 2. Ἂμ, ἅμα, ο.	Ἂμ. ἅμα. ο.
— l. 6. Ἁμάδρυα. κοκύμηλα. Σ.	Α. κοκκύμηλα. Σ.
— l. 12. Ἀμαθαίνει. α. ἔστι ἀμαθεῖν θ.	Α. α. ἔστι δὲ ἀμαθεῖν θ.
— l. 16. Ἄμαθος. ἡ μεσόγιλος α.	Α. ἡ μεσόγιλλος α.
— l. 18. Ἀμαδύνας. αφ.	Ἀμαθύνας. αφ.
c. 258. l. 1. Ἀμεμάκητον. ακ.	Ἀμαιμάκητον. ακ.
— l. 7. Ἄμαλα. τὴν ν. — Αἰσχ. Πρωτεῖ Σα-*τύρι.	Α. τὴν ν. — Α. Πρ. Σατυρικῷ.
— l. 9. Ἀμαλδύμεν. ἀφ.	Ἀμαλδύομεν. ἀφ.
c. 259. l. 1. Ἀμαλόν. α. α. Εὐρ. Ἡρακλεί^δ δ.	Ἀ. α. α. Εὐρ. Ἡρακλείδαις δ.
— l. 7. Ἄμαλλα. δ. δέσμει τ. ἀστ. — δράγματα β́, ὡς φ. Ἰ. Φιλίτας δὲ ἱστ. ἐκ σ́. καὶ Ὅμ.	Α. δ. δέσμη τ. αστ. — δράγματα δύο, ὡς φ. Ἰ. Φιλήτας δὲ ἱστ. ἐκ διακοσίων. καὶ Ὅμ.
c. 260. l. 1. Ἄμαλλος. π. Πολλορήνιοι.	Α. π. Π.
— l. 5. Ἀκάμηλος. α.	Α. α.
c. 261. l. 9. Ἀμαξαντία. δ. τῆς Ἱπποθοώτιδος φ.	Ἀ. δ. τῆς Ἱπποθοωντίδος φ.
— l. 13. Ἀμαζεύς. ζ.	Ἀμαξεύς. ζ.
Ἀμαξίποδες. τ. — ἄξωσι.	Α. τ. — ἄξοσι.
— l. 17. Ἁμαξιτόν. ὁδὸν δημόσιον. Ἁμάξαις, διαπ.	Α. ὁδὸν δημόσιον, καὶ ἁμάξαις διαπ. 14)

c. 262.

14) Sejuncta bene univit.

M S.	M U S.
c. 262. l. 13. Ἀμαρῆ· ἡ ἐν τ. κ. — ἢ οἷον ἄμαρ ὄν τις οὖσα.	Ἀμάρη. ἡ ἐν τ. κ. — ἢ οἷον ἀμαρόη τις οὖσα.
Ἀμαρίς. ὑδρορὴς ὀχ.	Α. ὑδροῤῥὴς ὀχ.
c. 263. l. 4. Ἁμαρτῆ. ἅμα καὶ ἐπακολουθεῖν, ὡς Ὅμ..	Α. ἅμα καὶ ἐπακολούθως, ὡς Ὅμ.[15])
— l. 8. Ἁμαρτητήν. ο. — Εὐρ. Σκείρωνι.	Α. ο. — Εὐρ. Σκείρωνι.
— l. 11. Ἁμαρτήδην. ὁμοῦ.	Α. ὁμοῦ.[16])
— l. ult. Ἀμαρυγγές. ἀκτῆνες. λ. ὄφεις.	Ἀμαραρυγκαί. ἀκτῖνες. λ. ὄφεις.[17])
c. 264. l. 9. .μαρύττα. τοὺς ὀφθ.	Ἀμαρύττα. τ. οφθ.
— l. 12. Ἀμασυκάδες. αἱ μὲν τοῖς σ.	Α. αἱ σὺν τοῖς σ.
c. 265. l. 11. Ἄμβασιν. ἀνάβασιν.	Α. α.[18])
Ἀμάσεται. α. — σφάξαι. Σοφ. Τροίλῳ.	Α. α. — σφάξει. Σοφ. Τρωΐλῳ.
Ἀμβαίδην. ἐμβ.	Ἀμβολάδην. ἐμβ.[19])
c. 266. l. 4. Ἄμβικα. χύτρας καδον.	Α. χύτραν. κ.[20])
Ἀμβιτιῶν. ἐπ. παρεκβάλλει τ.	Ἀμβητιῶν. ἐπ. παρεκβάλλειν τ.[1])
Ἀμβακεῖν. ἀμ.	Α. ἀμ.

15) Primum emendaverat: ἐπακολουθεῖ.
16) In Ald. vitium typothetae. Vera est VV. DD. conjectura.
17) VV. DD. conjectura firmatur.
18) Lectio Ald. a typotheta est, qui compendium vocis male intellexit.
19) Ἀμβαίδην male descriptum pro Ἀμβλίδην vel Ἀμβλήδην procul dubio ex margine est, ut etiam in Ep. crit. ad H. suspicabar.
20) In Ald. χύτρα incuria typothetae.
1) Scripturam codicis Salmasius divinavit.

M S.	M U S.
c. 266. l. 11. Ἀμβλοθρίδιον. α.	Ἀμβλωθρίδιον. α.
— l. ult. Ἀμολύτερον. ο.	Ἀμβλύτερον. ο. [2])
c. 267. l. 1. Ἀμβλύσκει. ε. — Σοφ. Ἀνδρο (μδ)	Α. ε. — Σοφ. Ἀνδρομέδα.
— l. 5. . μβλωθρίδια. τ.	Ἀμβλωθρίδια. τ.
Ἀμόλωμα. ε.	Ἄμβλωμα. ε.
— l. 8. Ἀμβλώσσει. ἀβλυωπεῖ. (μ)	Α. ἀμβλυωπεῖ.
— l. 11. Ἄμβος. ἡ ἐπ. πλάστη.	Α. ἡ ἐπ. πλάτη. [3])
— l. 17. Ἀμβροσίη. θ. — ὁ βρότος τὸν ἀνον φ. — καὶ ἀφθάρτως σ. (— ον)	Α. θ. — ὁ βρότος τὸν ἀνθρώπινον φ. — καὶ ἄφθαρτος σ.
— l. ult. Ἀμβρότιγνον. ἄκοιρον.	Α. ἄκυρον.
c. 268. l. 9. Ἄμβρετες. καίνει ἀποτυγχάνει.	Α. κενῶς ἀποτυγχάνεις.
— l. 11. Ἀμβρύττει. ε. — βρύνους κ. (οι)	Ἄμβρυττοι. ε. — βρύννους κ.
— l. 13. Ἀμβώνιον. χῶ, τῆς ζ.	Α. χωρίον τῆς Ζ.
Ἄμβωνες. αἱ π. — Αἰσχ. Κερκύονι καὶ Σ. (ω)	Α. αἱ π. — Αἰσχ. Κερκύωνι καὶ Σ.
— l. 17. Ἀμέγαρτον. ἀφθ. — ἣ μέγα — ὃν οὐκ ἄν τις φθονήειεν.	Α. ἀφθ. — ἣ μέγαν — ᾧ οὐκ ἄν τις φθονήσειεν.
c. 269. l. 3. Ἀμείβοντα. ἀλάσσοντα.	Α. ἀλλάσσοντα.
— l. 5. Ἀμείβων. ἀλάσσων.	Α. ἀλλάσσων.

c. 270.

2) Litterae transpositae sunt; β quoque cum μ unitum ob formae similitudinem a scriba facile omitti poterat; bene igitur Ἀμβλυότερον ab If. Voff. Hefychio restituitur.

3) Correctio a typotheta neglecta est.

MS.	MUS.
c. 270. l. 5. Ἀμείρονες. στ.	Ἀμείροντες. στ.
— l. 10. Ἀμειψικής. μὴ μετ.	Α. μὴ μετ.
Ἀμειψίρωμεν. ἀλάσσειν τ.	Α. ἀλλάσσειν. τ.
— l. 14. Ἀμειψόμεθα. ἀνταποδώσωμεν.	Α. ἀνταποδώσομεν.
c. 271. l. 5. Ἀμελητί. τ. μελέ χωρίς.	Ἀμελλητί. τ. μελλήσεως χ.
— l. 14. Ἀμενήνωσεν. α. — κάρινα.	Α. α. — κάρηνα.
Ἀμενητά. υ.	Ἀμένητα. υ.
c. 272. l. 1. Ἀμαργομένη. δ.	Α. δ. 4)
Ἀμεργὸν ἐς, ἢ εἰμ.	Ἀμεργὸν δέ. ἢ εἰμ. 5)
— l. 3. Ἄμερδεν. ἠμαύρουν. ἔβλ.	Α. ἠμαύρου. ε. 6)
— l. 6. Ἀμερεινοῦ. α.	Α. α.
Ἀμερεφές. τὰ ἀμφοτέροθεν.	Α. τὸ ἀμφοτέρωθεν.
— l. 12. Ἁμέριον ἔργον. τὸ ἡμερήσιον.	Α. ε. τὸ ἡμ.
— l. 17. Ἀμέρσαι. α. συλλῆσαι.	Α. α. συλῆσαι.
Ἀμερσίφρων. βλαβερά.	Α. βλαβερός.
— l. 20. Ἀμέρυτος. ἀναπ.	Ἀμέρτος. ἀναπ. 7)
c. 273. l. 1. Ἀμέσαι. α.	Ἀμέρσαι. α.
Ἀμέσω. ὠμοπλάται.	Α. ὠμοπλάτη.
Ἀμετάθετος. α. ακ. ἀ- (ον) μεταποίητος. [ἀμε- (όν) τάθετος.]	Α. α. ακ. ἀμεταποίητος.

4) Vera est Vossii emendatio. Litterae quoque αρ et ερ, unitim in mss. exaratae, facile a scribis commutantur.

5) In ms. duae lectiones juxta se positae sunt, altera Ἀμεργὸν, altera Ἀμεργές. Cf. VV. DD.

6) In Ald. ἠμαυρόου errore typothetae.

7) Emendatio Musuri typothetam latuit.

MS.	MUS.
c. 273. l. 1. Ἀμετατρεπτί. δ.	Ἀμεταστρεπτί. δ.[8]) ✝
— l. 7. Ἀμετέναι. α.	Ἀμετέναι. α.[9]) ✝
Ἄμετρα. ἄκερα. α. μαχόεσα.	Ἄ. ἄκαιρα. α. μαχόεσα.
— l. 14. Ἀμεύσασθαι. α. — περεώσασθαι.	Α. α. — περαιώσασθαι.
— l. 18. Ἀμή. σιδ.	Ἄμη. σιδ.
— l. ult. Ἀμῆγε. ἀμηγέτω.	Α. ἀμηγέπως.
c. 274. l. 6. Ἄμηλι. ακ.	Ἄμηλον. ακ.
— l. 8. Ἀμῆν. πλ.	Ἀμήν. πλ.[10])
— l. 10. Ἅμα, ἡμέραιἀλκαιῶνι ἅμήοι.	Ἅμ' ἡμέρα. Ἀλκαίῳ ἅμ' ἠοῖ.[11])
— l. 16. Ἀμητορίδας. κ. — κιθαριστάς.	Α. κ. — κιθαριστάς.[12])
Ἀμῆτες. πλ.	Ἄμητες. πλ.
c. 275. l. 7. Ἀμητός. τ. — τὰ θερισμένα.	Α. τ. — τὰ τεθερισμένα.
— l. 11. Ἄμια. ἰχθύες.	Α. ἰχθῦς.
c. 276. l. 4. Ἀμίθιος. μυλῶν. (η)	Α. μύλων.
— l. 6. Ἀμικτίσας. α. χωρισάμενος.	Α. α. χωρισάμενος.
c. 277. l. 6. Ἀμιπποί. δ.	Ἄμιπποι. δ.[13])
— l. 11. Ἀμιροχίτωνας. α.	Ἀμιτροχίτωνας. α.
c. 278. l. 2. Ἀμμαλλῆς. α.	Α. α.
— l. 7. Ἀμμάζαι. ε. — ἀποπῆξαι.	Ἀμμάξαι. ε. — ἀποπνίξαι.

c. 278.

8) Musurus male mutilavit, nam ἀμεταποίητος sive ἀμεταποίητον nova glossa est, et a praecedenti separanda.
9) Signum typotheta omisit.
10) Lectionem suprascr. delevit.
11) Cf. VV. DD.
12) Vox κιθ. puncto a Musuro notata est.
13) Vera est VV. DD. emendatio, nam in Ald. vitium typothetae.

c. 278. l. 13. Ἄμμε λάγην. ἐγχ.	Ἀμμελάγην. ε.
Ἀμμές. η.	Ἄμμες. η.
c. 279. l. 1. Ἀμμία. καὶ ἀπ.	Ἀμμιάξαι. ἀπ.
— l. 3. .μιλλᾶσθαι. ε.	Ἀμιλλᾶσθαι. ε.
— l. 11. Ἄμμορον. δ. — καὶ ἐμμάμορον.	Α. δ. — καὶ ἔμ' ἄμμορον.
— l. 15. Ἀμμούς. ὁ Ζεὺς Ἀριστό (τλ)	Ἀμμοῦς. ὁ Ζ. Ἀριστοτέλει.
c. 280. l. 2. Ἄμμωνος. υἱὸς ἀπ.	Ἄμμωνος υἱός. ἀπ.
— l. 9. Ἀμνημύονες. α.	Ἀμνημύοντες. α.
— l. 11. Ἀμνησικακία. τ. — κακόν.	Α. τ. — κακῶν.
Ἀμνηστεία. τὸ μὴ μνήσκεσθαι.	Α. τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι.
Ἀμνησία. ἡ ἠλιθυῖα.	Α. ἡ Εἰλήθυια.
Ἀμνίον. τ. υ. τοῦ σώματος.	Α. τ. υ. τοῦ αἵματος.
Ἀμνήστευτος γ. — Εὐρ. Φοίνι.	Α. γ. — Εὐρ. Φοίνικι. [14]
— l. ult. Ἀμνόν. μᾶλλον ἢ τ.	Α. μαλλόν. ἢ τ.
c. 281. l. 1. Ἀμνοιτοὺς, τρόπους πρ.	Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους. πρ.
— l. 6. Ἀμώγω. ακ.	Ἀμόγῳ. ακ.
— l. 11. Ἀμοιβά. (δ) ἐναλλ.	Ἀμοιβάδου. ε. [15]
— l. 13. Ἀμοιγέποι. εἴς τινα τόπον. ἢ κ.	Α. εἴς τινα τόπον. ἢ κ. [16]
— l. 15. Ἀμοιροῖ. ἐστερεῖται.	Α. ἐστέρηται.
— l. 21. Ἀμολγὸν, νύκτα. Εὐρ. Ἀλημήνην, ζ.	Ἀμολγὸν νύκτα. Εὐριπίδης ἀλημήνην, ζ. [17]

14) Littera ultimae ſyllabae v. Φοίνι. inſcripta, atque a Muſuro deleta, fuit procul dubio ξ.
15) Scribendum eſt: Ἀμοιβάδην.
16) Muſurus locum, utpote vitioſum, punctis notavit.
17) Sejuncta univit.

MS.	MUS.
c. 282. l. 7. Ἀμόμηλις. ἀσπιοσάχρας.	Α. ἄπιος. ἀχράς.
— l. 9. Ἀμοργῖτας, πλ.	Ἀμοργίτας. πλ.
— l. 15. Ἀμοργῖδα. ἐξεσβικυῖα τὸ γ.	Ἀμοργίδα. ἐξεσβηκυῖαν τὸ γ.
c. 283. l. 16. Ἄμπελος. ἡ μηχανή. καὶ ἄκρα Μύκαλις.	Α. ἡ μ. καὶ ἄκρα Μυκάλης.
— l. 19. Ἀμπελίοι. ἀμπ.	Ἀμπελίαν. ἀμπ.
c. 284. l. 1. Ἀμπέπαλον. δ.	Ἀμπεπαλών. δ.
— l. 3. Ἀμπαιανῆσαι. α.	Ἀμπαιανῖσαι. α.
— l. 6. Ἄμπευσις. α.	Ἄμπνευσις. α.
— l. 11. Ἀμπεχανόν. σ.	Ἀμπέχανον. σ.
— l. 14. Ἀμπειλήδιον. πηλίον.	Ἀμπηλίδιον. πήλιον.
— l. 16. Ἀμπηρόν. π.	Ἄμπηρον. π.
— l. 20. Ἀμπισχεῖν. παραβαλεῖν.	Α. περιβαλεῖν.
Ἀμπισχό.μενον. π(ε)βαλλ.	Ἀμπισχόμενον. περιβαλλ. [18] +
— l. ult. Ἀμπίτιαρ. π.	Ἀμπίτιαρ. π. +
c. 285. l. 9. Ἀμποίχοιτις. ἐν Σ.	Ἀμποίχοιτις. ἐν Σ.
— l. 14. Ἀμπρόν. τὸ τ.	Ἄμπρον. τὸ τ.
c. 286. l. 1. Ἄμπυκας. κρύφαλον. κο(σμ) γυναιξί(κῶν).	Α. κεκρύφαλον. κόσμον γυναικῶν.
— l. 11. Ἀμυγδάλη. τὸ δ.	Ἀμυγδαλῆ. τὸ δ.
Ἀμύγμασιν. σχίσμασιν.	Ἀμύγμασι. σχίσμασιν. [19]
Ἀμυβαδόν. ε.	Ἀμοιβαδόν. ε.
— l. ult. Ἄμυτρον, ἀμιδάναι κρ.	Ἀμυδάναι. κρ.

c. 287.

18) Litteram in medio vocis delevit.
19) In Ald. σχίμασιν errore typoth.

M S.	MU S.
c. 287. l. 4. Ἄμυδροι. τ. — ἄγαν ἔοντες. π τὸ μ.	Α. τ. — ἄγαν ῥέοντες. π τὸ μ.[20])
— l. 13. Ἀμυκαλίδες. ε. — καὶ πόλις Ἀμύκαλαι.	Ἀ. ε. — καὶ π. Α.
c. 288. l. 3. Ἀμυναθεῖν. α.	Ἀμυνάθειν. α.
— l. 5. Ἀμῦναι. α. τιμωρία.	Α. α. τιμωρῆσαι.
— l. 8. Ἀμυνίας. ὁ ἀμ. π τὸ ἀμύνειν.	Α. ὁ ἀμ. π τὸ ἀμ.[1])
— l. 10. Ἄμυνεν. βοήθησεν.	Α. ἐβοήθει.
Ἀμυνίων. ἀμώμητος. [ἄμυνον.]	Ἀμύμων. ἀμώμητος.[2])
— l. 12. Ἀμυνόμος. τ.	Ἀμυνόμενος. τ.[3])
— l. 15. Ἀμυντήριον. ξ. — πληττόντων.	Α. ξ. — πληττόντων ἀμῦνον.
— l. 20. Ἀμυνεῖ. ἀνταποδόσει.	Α. ἀνταποδώσει.
c. 289. l. 1. Ἄμυξα. ἔξυς. ἐπάραξα.	Α. ἔξυσα. ἐπ.[4])
— l. 6. Ἀμοιρεῖν. μ.	Ἀμοιρεῖν. μ.[5])
Ἀμύρημα. α.	Ἀμοίρημα. α.
— l. 10. Ἀμυροιραῖν. ὁ.	Ἀμυροίραινος. ὁ.
— l. ult. Ἀμὺς σὲ, ε.	Ἄμυσσε. ε.
c. 290. l. 1. Ἀμύσσειν. ζέειν. σπ.	Α. ξέειν. σπ.
— l. 5. Ἀμυστίς. τὴν ἄμυστιν καὶ α.	Α. τὴν ἄμυστιν καὶ α.

20) In Ald. περὶ inscitia typoth.
1) Iterum in Ald. περὶ pro παρά.
2) Vocem, quam hic delevit, glossae Ἀμυντήριον postea adjunxit.
3) Vitium ms. ex compendio vocis male intellecto oritur.
4) In Ald. vitium typoth. σ ante π facile perditur.
5) Lectionem suprascr. delevit.

M S.	M U S.
c. 290. l. 7. Ἀμαχῆναι. κ. ἁγνῆσαι.	Α. κ. ἁγνίσαι.
— l. 9. .μύσχεθαι. τ.	Ἀμύσχεθαι. τ.
Ἀμυσχρόν. κ.	Α. κ. [6])
c. 291. l. 6. Ἀμφαδῶν. φ.	Ἀμφαδόν. φ.
Ἀμφαεικής. κυκλωσειομένης.	Ἀμφαεικοῦς. κύκλῳ σειομένης.
ρ ος — l. 8. Ἀμφαής. πέκολ, ε πσκελής. οἰκ.	Α. πρόσκολος. περισκελής. οἰκ.
Ἀμφακάριος ῥόας. Λ.	Ἀμφ᾽ Ἀκίριος ῥοάς. Α.
Ἀμφακλῆς. ἀξ.	Ἀμφάκης. ἀξ.
ἐ Ἀμφάλα. π τ. θ.	ἐ Ἀμφ᾽ ἄλα. π τ. θ.
Ἀμφαλλάξαι. δ. — βαδίζοντες τὰς ἐφ᾽ ἑτέρας ὁδὸν χ.	Α. δ. — βαδίζοντας, ἐφ᾽ ἑτέρας ὁδοῦ χ.
ἐ Ἀμφάλητα. π τὰ ἄλευρα. ἀμφάνα μαλ.	Ἀμφ᾽ ἄλητα. περὶ τ. α. [7]) Ἀμφάνα. μαλ. [8])
Ἀμφαζονεῖν. τ. γ. ε πκλᾶσθαι.	Α. τ. γ. π.
.φαρμένη. δ.	Ἀφαρμένη. δ.
ε Ἀμφαρής. πωρωμένη.	Α. περιορωμένη.
Ἀμφαριστερός. α. — οὐκ αἴσιος. — περιδεξιῶ.	Ἀμφαρίστερος. α. οὐκ αἴσιος. — περιδεξίῳ. [9])
Ἀμφὰς, ἀσπαζόμενος. πάνυ φιλοφρονούμενος.	Ἀμφαγαπαζόμενος. π. φ. [10])

c. 292.

6) Vera est VV. DD. conjectura. In Ald. Ἀμυχρὸν vitio typoth.

7) Ita divinarunt VV. DD. In Ald. vitium typoth.

8) Unita sejunxit.

9) In Ald. οὐ καίσιος errore typoth.

10) Male correxit, restituendum potius esset Ἀμφασπαζόμενος,

M S.	M U S.
c. 292. l. 1. Ἀμφασία. ἀλαγία. α.	Α. ἀλαλία. α.
— l. 7. Ἀμφαδᾶς. ψ.	Α. ψ.
— l. 12. Ἀμφεικάς. ἡ.	Ἀμφ' εἰκάς. ἡ. [11])
— l. 15. Ἀφελλαίς. μ.	Α. μ. [12])
— l. 17. Ἀμφελάχαινε. περιέσκαπτεν. περιέσχαλλε. π.	Α. περιέσκαπτε. περιέσκαλλε. π.
Ἀφέμενον. τ.	Ἀμφέμενον. τ.
c. 293. l. 3. Ἀμφερέεθρα. π.	Ἀμφὶ ῥέεθρα. π. [13])
— l. 6. Ἀμφερκήπιθον. τ. — Ἀχαιὸς Π.	Α. τ. — Ἀχαιὸς Π. [14])
— l. 8. Ἀμφερήσεται. π. [15])	Ἀμφαιρήσεται. π.
— l. 12. Ἀμφενώτας. ὁ κριτικὸς χ. ἀμφικὲς δὲ ἐξ ἑκ.	Α. ὁ κρ. χ. ἄμφηκες δὲ ἐξ ἑκ.
Ἀμφ^{ε}ίλυθεν. ε. — πέλαβεν ἀμφοτέρωθεν ὅρμους ἀμφιορέας.	Ἀμφήλυθεν. ε. — περιέλαβεν ἀμφοτέρωθεν ὅρμους ἀμφιδέας. [16])
c. 294. l. 1. Ἀμφήν. αὐλήν.	Α. α.
Ἀμφήρεις. ν. α. ὁρώμεναι.	Α. ν. α. ὁρ.
— l. 5. Ἀμφιρεφέα. α. α. ὀροφωμένην.	Ἀμφηρεφέα. α. α. ὠροφωμένην.
Ἀμφῆν. α. τράχηλον.	Α. α. τράχηλος.

ζόμενος, quod procul dubio prima Hesychii scriptura fuit.

11) Is. Vossius scripturam codicis divinavit.

12) Voci, utpote vitiosae, lineam subduxit. A typotheta in Ald. Ἀμφελλαῖς.

13) Is. Vossius scripturam codicis restituit.

14) Nomini Ἀχαιὸς linea subducta est; media quoque syllaba obscurior est ob correctionem prima manu factam. In margine ÷

15) Sic et legendum voluit Is. Vossius.

16) Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 294. l. 8. Ἀμφήριστον. α. ἔξισ.	Α. α. ἔξισ.
Ἀμφίλογον. α.	Α. α.
— l. 12. Ἀμφὶ, περὶ χ.	Ἀμφίς. περί. χ.
Ἀμφιαλῶ. ὑπὸ θαλάσσῃ π.	Ἀμφιάλῳ. ὑπὸ θαλάσσης π.
c. 295. l. 3. Ἀμφισχυῖα. π.	Ἀμφιαχυῖα. π.
— l. 6. Ἀμφικάλευμαι. κ.	Ἀμφιβαλεῦμαι. κ.
c. 296. l. 2. Ἀμφιβέλεσι. π.	Ἀμφὶ βέλεσσι. π.
Ἀμφιβείην. π.	Ἀμφὶ βίην. π.
— l. 7. Ἀμφίβλιστρον. δ.	Ἀμφίβληστρον. δ.
— l. 9. Ἀμφιβώτης. π. υἱῶν Τ.	Α. π. Ἴων Τ.[17]
Ἀμφιγνόης. ἀμφισβητής.	Ἀμφιγνοεῖς. ἀμφισβητεῖς.
Ἀμφιγυιοῖσι. τ.	Ἀμφιγυιήεσσι. τ.
Ἀμφιγυέεις. α. — ἔχοντες.	Ἀμφιγυήεις. α. — ἔχων.
— l. 15. Ἀμφιγενύς. α.	Ἀμφιγένυς. α.
Ἀμφιγνό.ν, τὸ μ.	Ἀμφιγνοεῖν. τὸ μ.[18]
c. 297. l. 1. Ἀμφιδασίαν. ε.	Ἀμφιδασεῖαν. ε.
— l. 3. Ἀμφιδενῆες. περὶ τὰ π.	Ἀμφὶ δὲ νῆες. περὶ δὲ τὰ π.
— l. 7. Ἀμφιδεαί. ψέλια. κ.	Ἀμφιδέες. ψέλλια. κ.[19]
Ἀμφιδεέ. π.	Ἀμφὶ δὲ ἕ. π.[20]
Ἀμφιδέδεε. κ.	Ἀμφιδέδηε. κ.
Ἀμφιδεμάτη. ἡ.	Α. ἡ.
— l. 13. Ἀμφιδέξια. ψέλια.	Α. ψέλλια.

c. 297.

17) Littera υ, quae nomini Ἴων adhaesit, est procul dubio varia lectio vocis praecedentis, hoc modo notata: περιβοητος $\overset{\upsilon}{\iota}\omega\nu$. Qua opinione Bentleji conjectura firmatur.

18) Litteram delevit.

19) Codicis lectio vera est, quam Musurus indigne corrupit. Cf. VV. DD.

20) In Ald. vitium typoth.

c. 297. l. 13. Ἀμφιδήρητος. ἀμφισβητήσι.	Ἀμφιδήριτος. ἀμφισβητήσιμος.
— l. 18. Ἀμφιδεξίοις χερσί. ταῖς τῶν τόξων.	Α. χ. ταῖς τῶν τοξοτῶν.
— l. 21. Ἀμφίδοξοι μῦθοι. οἱ διχογνωμονόμενοι.	Α. μ. οἱ διχογνωμονούμενοι.
c. 298. l. 2. Ἀμφιδράνες. ἱμ. — ἔχει	Α. ἱμ. — ἔχον
Ἀμφιδρομία. ἡμ. — π[ε] τὴν ἑστίαν ἔφ.	Ἀμφιδρόμια. ἡμ. — περὶ τ. ἑ. ἔφ. 1)
— l. 7. Ἀμφίδρομος. Αἰσχύ[λ]λος Σεμέ ἔπλ. δ. καὶ [ε]π[η] τὰ Α. ὧδει ἔλεγες τ. — θεώμενον, ἢ π. — Αἰσχ. Ἡδωνές.	Α. Αἰσχ. Σεμέλῃ ἔπλ. δ. καινὸν περὶ τὰ Α. ὡς εἰ ἔλεγες τ. — θεόμενον, ἢ π. — Αἰσχ. Ἡδωνοῖς.
— l. 12. Ἀμφιδρυτὶ, δ.	+ Ἀμφιδρυτὶ, δ.
— l. 17. Ἀμφίδυμοι. δ. — εἰς πλέον ἔχ.	Α. δ. — εἴσπλουν ἔχ.
Ἀμφίδυμος. ε. — εἰσδύσιν ἔχ.	Α. ε. — εἴσδυσιν ἔχ.
— l. 21. Ἀμφίδυσις. ε. — παρὰ Ἀναξανδρί[δ]	Α. ε. — παρὰ Ἀναξανδρίδῃ.
Ἀμφιδὲσφάγανον. ζ. τι πολὺ πρ[ο] κολόπενδρα καλ...	Α. ζ. τι πολύπουν κολόπενδρα καλούμενον. 2)
c. 299. l. 1. Ἀμφιεγίνωσκεν, ἑτέρους πειρόμενος.	Ἀμφὶ ἐ γινώσκων, ἑτάρους πειρώμενος. 3)
Ἀμφιελισσός. α.	Ἀμφιέλισσος. α.
Ἀμφιελιώσας. ο.	Ἀμφιελίσσας. ο.

1) Scripsit primum παρὰ τ. ἑ. at mox delevit.
2) Voci κολόπενδρα linea subducta est, et compendium ultimae vocis deletum.
3) Cf. VV. DD. In Ald. vitium typoth.

MS.	MUS.
c. 299. l. 1. Ἀμφιεκτ..., χ. Ἀμφιελόν. α.	Ἀμφίεκτος. χ. 4) Ἀμφίελον. α.
— l. 9. Ἀμφιέποντες, περὶ ἔργον πονούμενοι.	Α. περὶ ἔργον π.
......, ἀμφιέννυμι. ἐνδ.	Ἀμφιέννῦμι. ἐνδ. 5)
— l. 12. Ἀμφιεπαπτήνας. περι .... αὐτόν.	Ἀμφὶ ἑ παπτήνας. περιβλέψας ἑαυτόν. 6)
— l. 15. Ἄμφιζαν, ἐτέφρην. ἐκ.	Ἀμφίζανε τέφρην. ἐκ.
c. 300. l. 4. Ἀμφίθετος φίλη. ἐκ. — ἢ κύκλον ἔχουσα πυθμένα, ἄνευ ὤτων.	Ἀμφίθετος φιάλη. ἐκ. — ἢ κύκλον ἔχουσα, ἢ πυθμένα ἄνευ ὤτων. 7)
— l. 8. Α. φιέσπον. π.	Ἀμφίεπον. π. 8)
— l. ult. Ἀμφικαλύψη. ἔσω π ε δέξηται.	Α. ἔσω παραδέξηται.
c. 301. l. 1. Ἀμφὶκ, ὑστέρα. Ἀμφικές. ξ.	Ἄμφικας. ὑστέρας. 9) Α. ξ.
— l. 5. Ἀμφίκλυστ, ἡ πρ.	Ἀμφίκλυστις. ἡ πρ. 10)
— l. 9. Ἀμφικέλαυνις., κατωμενων π.	Α. κατ᾽ ὤμων π. 11)
— l. 12. Ἀμφικέλεμνον. α. — ἀνφίξυλον.	Α. α. — ἀμφίξυλον.
— l. 16. Ἀμφικεας. π.	Ἀμφικεάσσας. π.
c. 302. l. 1. Ἀμφικελὸς, κλίνη ἐκ. ἔχ. ἀνωκλητί.	Ἀμφίκελος κλίνη, ἐκ. ἔχ. ἀνακλιντήριον.

c. 302.

4) Exitum vocis delevit, qui procul dubio fuit ις.
5) Glossa excidit, ut olim suspicabatur Vossius.
6) Lacuna in ms., quam Musurus tali modo supplevit.
7) Malam ed. Aldinae interpunctionem correxit Ios. Scaliger. Cf. VV. DD.
8) Litteram delevit. Nullus dubito, quin glossa sit ex margine.
9) Compendium vocis delevit.
10) Compendium litterarum ες deletum est, et scriptum fuit Ἀμφίκλυστες.
11) In Ald. sphalma typoth.

c. 302. l. 3. Ἀμφικτύονες. π. — ἐπο.... λέαν πυλαγόροι καὶ ἱερο- μνή (μ suprascr.)	Α. π. — ἐπὶ Πυλέαν Πυλαγόροι καὶ Ἱερομνήμονες.[12])
— l. 6. Ἀμφικώμῳ. φ.	Ἀμφικόμῳ. φ.[13])
Ἀμφικύπελον. π.	Ἀμφικύπελλον. π.
— l. 8. Ἀμφιλαφές. πολὺ δαψιλὲς καὶ μέγα. π.	Α. πολύ. δαψιλές. καὶ μέγα. π.
Ἀμφιλαφὴ, μέγα δαψιλή.	Ἀμφιλαφῆ. μέγαν. δαψιλῆ.
— l. 12. Ἀμφιλάφιαν. σ.	Ἀμφιλάφειαν. σ.
— l. ult. Ἀμφίλινα κρ. Σοφ. Αἰχμαλώτησι· Πατὴρ δὲ χρυσδύς.	Α. κ. Σοφ. Αἰχμαλωτίσι· Πατὴρ δὲ χρύσε εἰσδὺς ἀμφίλινα
Ἀμφίλινα κρούπαλα.	κρούπαλα.[14])
c. 303. l. 3. Ἀμφιλιχὴ, π.	Ἀμφιλιχῆ. π.
Ἀμφιλυκὴ, ο.	Ἀμφιλύκη. ο.
Ἀμφιλύκη, νὺξ ὃ ἡμ.	Α. νὺξ ὃ ἡμ.[15])
Ἀμφιμάσεσθαι. π.	Α. π.
— l. 10. Ἀμφιμάντορα. δυσμ.	Α. δ.[16])
— l. 14. Ἀμφιβάλλος. ε. — καιρὸν — καιρόν.	Ἀμφίμαλλος. ε. — καῖρον — καῖρον.
c. 304. l. 1. Ἀμφιμάσχαλος. χ. χειρίδωτος ἐλ.	Α. χ. χειριδωτὸς ἐλ.
— l. 7. Ἀμφιμήτορες. οἱ ε. — Αἰσχ. Ἡρακλίδ..	Α. οἱ ε. — Αἰσχ. Ἡρακλείδαις.[17])

12) Lacuna in ms., quae hoc modo a Musuro suppletur. Cf. VV. DD.

13) Correctionem Musuri typotheta neglexit.

14) Bene ergo a VV. DD. Ἀμφίλινα κρούπαλα junguntur. Sejuncta Musurus univit.

15) Ita ms. νὺξ ab Ἀμφιλύκη sejungit.

16) Lectionem suprascriptam delevit.

17) Exitum vocis delevit; scriptum fuit procul dubio Ἡρακλίδες.

M S.	M U S.
c. 304. l. 10. Ἀμφιμήριον. τὸ σ. — μητέρα π.	Ἀμφιμήτριον. τὸ σ. — μήτραν π.
c. 305. l. 2. Ἀμφινῶ, τοὺς χι- ή τῶνας ἢ φελώνας. Κρητες φελώνην λ.	Ἀμφινωτούς. χ. ἢ φελλώνας. Κ. φελλώνην λ. [18])
— l. 4. Ἀμφίνηκες. περιμάχητοι. ἐναντίους ε. λ. Σοφ. Τραχινίαις.	Ἀμφίνεικος. περιμάχητος. εν. ε. λ. Σοφ. Τρ. [19])
— l. 9. Ἀμφιονή. κ.	Ἀμφιόνη. κ.
Ἀμφιορκία. ο. — ἀλλήλους ὀμν.	Α. ο. — ἀλλήλοις ὀμν.
— l. 13. Ἀμφιπελέη. π.	Α. π.
— l. 16. Ἀμφιπηρούς. τ.	Ἀμφιπήρους. τ.
— l. ult. Ἀμφίπλη. ἐμπλεκόμια.	Ἀμφίπλεκτος. ἐμπλεκόμενος.
c. 306. l. 1. Ἀμφιπλήξ. ε. πλήσσους Σ.	Α. ε. πλήσσουσα Σ.
Ἀμφιπλήκτοις. ἀμφιθαλάσσοις, π. — θαλασσεύεται.	Ἀμφιπλήκτοις. ἰσθμοῖς ἀμφιθ. π. — θαλασσεύονται. [20])
Ἀμφιπόκοι. [οἱ ἰσθμοὶ] ταπ.	Ἀμφίποκοι. ταπ.
Ἀμφιπεριεστρεφά. περιέστρεφα.	Ἀμφιπεριστρώφα. περιέστρεφε.
Ἀμφιπολεύει. ἐργάζεσθαι.	Α. ἐργάζεται.
Ἀμφίπολλοι. θ.	Ἀμφίπολοι. θ.
Ἀμφιπολεύοι. υ. φρον- οι τίζει. π.	Α. υ. φροντίζοι. π.

c. 306.

18) Variam lectionem expunxit.

19) Glossam misere corrupit; si quid video, scriptum fuit olim: Ἀμφινεικεῖς. περιμάχητοι. Ἀμφινεικῆς. ἐναντίους ε. λ. Duae glossae, ut saepius in Hesychio fieri solet, scribarum negligentia in unam coaluerunt, quarum posterior ex Soph. Trachin. v. 104. petita est. Cf. VV. DD.

20) ἰσθμοῖς ex seq. glossa inseruit. Posterior emendatio typothetam fugit.

M S.	MUS.
c. 306. l. 1. Ἀμφίπρυμνον. π. — Σοφ. Ἀνδρο (μδ) καὶ — πελωπόμενα πλ.	Α. π. — Σοφ. Ἀνδρομέδα. καὶ — πεμπόμενα πλ.
— l. 14. Ἀμφιπυρίνην. π.	Ἀμφὶ πυρίνην. π.
Ἀμφίραε. περὶ διαυτόν.	Ἀμφί ῥά ἑ. περὶ δ' αὐτόν. [1])
Ἀμφιρέφεα. ἐκ. ἐστεγασμένα.	Ἀμφηρεφέα. ἐκ. ἐστεγασμένην.
c. 307. l. 1. Ἀμφιρίοστον. ἐξ α. ἐρετός.	Ἀμφήριστον. ἐξ α. ἐριστός. [2])
Ἀμφίριστον. ἐπίμαχον.	Ἀμφήριστον. ε.
Ἀμφιρόν. α.	Ἄμφιρον. α.
Ἀμφιρύτη. π. περιρεομένη τ. υ.	Α. π. περιῤῥεομένη τ. υ.
Ἀμφιρῶτις. π.	Α. π.
Ἀμφισαρωγοί. κ.	Ἀμφὶς ἀρωγοί. κ. [3])
Ἀμφισαριζήλω. α.	Ἀμφὶς ἀρίζηλος. α. [4])
Ἀμφίσβαινα. ε. — ἰσόπαχυ.	Ἀμφίσβαινα. ε. — ἰσόπηχυ. [5])
— l. 18. Ἀμφισεέργει. χ.	Ἀμφὶς ἐέργει. χ.
Ἀμφισέκαστον. π.	Ἀμφὶς ἕκαστον. π.
Ἀμφισεόντες. χ.	Ἀμφὶς ἐόντες. χ.
— l. 21. Ἀμφισέχοιεν. π.	Ἀμφὶς ἔχοιεν. π.
Ἀμφισιδών. φ.	Ἀμφὶς ἰδών. φ.
c. 308. l. 1. Ἀμφισήκωμοι. οἱ π.	Ἀμφισίκωμοι. οἱ π.
— l. 4. Ἀμφιστερῆ. καταρχὴ τῶν θ.	Α. καταρχὴν τ. θ.
— l. 9. Ἀμφιστρατόωντο. π.	Ἀμφεστρατόωντο. π.

1) In Ald. vitium typoth.
2) Primum emendavit Ἀμφιρίοστος.
3) In Ald. typotheta erravit.
4) Lectio codicis vera est; Musurus locum Homeri ignoravit. Cf. VV. DD.
5) In ipsa glossa litt. υ deleverat, at mox restituit.

MS.	MUS.
c. 308. l. 12. Ἀμφισφαῖρα. ε. — γυναικίου.	Α. ε. — γυναικείου.
Ἀμφιτάπης: χ. — μαλούς.	Α. χ. — μαλλούς.
— l. 16. Ἀμφιτεοῦ. π.	Ἀμφὶ τεοῦ. π.
Ἀμφιτάλαντον. α. ῥέμψαι δ.	Α. α. ῥέψαι δ.
Ἀμφιτέρμοον. ἀποτερματισμένον.	Ἀμφίτερμον. ἀποτετερμ. [6]
Ἀμφιτέρμως. ἀποτερματισμένως.	Α. ἀποτετερμ.
Ἀμφιτρίβας. π.	Ἀμφιτρίβαν. π.
Ἀμφιτρίτη. θ. ἀπὸ τοῦ φόβου π.	Ἀμφιτρύτη. θ. ἀπὸ τοῦ φόβω π. [7]
c. 309. l. 3. Ἀμφιτοῖο. π.	Ἀμφὶ τεοῖο. π.
— l. 14. Ἀμφιφορίας. α.	Ἀμφιφορῆας. α. [8]
Ἀμφιφοῶν. πλακοῦς ποῖ ἀρτέμι^{δ} μετὰ δαΐδων πρ.	Ἀμφιφόων. πλακοὺς ποιὸς Ἀρτέμιδι μετὰ δαΐδων πρ. [9]
c. 310. l. 2. Ἀμφίχυτον. π. — ἔχων φ.	Α. π. — ἔχειν φ.
— l. 8. Ἄμφονον. π^{ε} τὸν φ.	Ἀμ᾽ φόνον. περὶ τ. φ. [10]
— l. 12. Ἀμφοστεόφιν. π. τ. ὀστοῖς. ἀμφοτέρωσεν. ε.	Ἀμφ᾽ ὀστεόφιν. π. τ. ὀστοῖς. Ἀμφοτέρωσε. ε. [11]
— l. 15. Ἄμφουδις. π^{ε} τὸ ἔδαφος. ὁ δὲ Ἡσ.	Ἀμφοῦδις. παρὰ τὸ ἔδαφος. ὁ δὲ Ἡσ. [12]

c. 310.

6) Primum correxit: Ἀμφιτέρμονα.

7) Gloſſam bene reſtituerunt VV. DD.

8) In Ald. Ἀμφιφαρῆας errore typoth.

9) Cf. VV. DD. quorum conjectura ipſa codicis ſcriptura firmatur.

10) Correctionem Muſuri typotheta haud intellexit.

11) Unita ſejunxit.

12) Aldina lectio, cujus vitia VV. DD. acute viderunt, typo-

MS.	MUS.
c. 310. l. 15. Ἀμφούροισιν. ἐ π ο.	Ἀμφ' οὔροισιν. περὶ ο.
— l. ult. Ἀμφεάσατο. ἐγ.	Ἀμφεάσσατο. ἐγ. 13)
c. 311. l. 5. Ἀμφόβολα. ἡ δ.	Α. ἡ δ.
Ἀμφομενηστήν. α. μὲν ἦρχον.	Ἄμφω μὲν ἤστην. α. μὲν ὑπῆρχον.
— l. 7. Ἀμφωδιέθην. α. ἐπιβάλλοντο.	Ἄμφω δ' ἰέθην. α. ἐπεβάλλοντο.
Ἀμφώδων. ὄνομα, ἐπεὶ καὶ [κατὰ] τῶν — ἔχει μ.	Α. ὄνομα. καὶ ἐπὶ τῶν — ἐχόντων, μ. 14)
— l. 13. Ἀμφωμοσία. ο. — προϊμόσει.	Α. ο. — προομόσει. 15)
c. 312. l. 7. Ἀμφώτιξ ἡ ἀ	Ἀμφώτιξ ἡ ἀ □
Ἀμφώνυξ. γ.	Α. γ. 16)
— l. 11. Ἀμφῶτις. σκεπαστήριον.	Α. σκ. 17)
Ἀμῶεν. ἀμώοιεν.	Ἀμῷεν. α.
— l. ult. Ἀμώς. π. — ἑρμηνεύεται ῥέωσις ἢ ἰ.	Α. π. — ἑρμ. στερέωσις ἢ ἰ.

c. 313.

typothetae adſcribenda eſt. Deficit adhuc v. οὖδας, quae ita inſerenda eſſet: παρὰ τὸ [οὖδας τὸ] ἔδαφος. At potius legendum eſt: περὶ τὸ ἔδ. quod gloſſae interpretatio eſt.

13) In Ald. vitium typ. VV. DD. bene emendarunt.

14) In Ald. ἐόντων errore typoth.

15) Lectionem ſupraſcr. delevit.

16) Nihil deeſt, mala vero diviſio vocis ἀμφώνυξ ſcribae, cujus erat litteras initiales minio praenotare, impoſuit; verſus enim finitur Ἀμφώτιξ ἡ ἀ. et in ſequenti continuatur μφώνυξ, cui adeo ſcriba litterarum initialium A praefixit. Muſurus deinde, locum mutilum eſſe exiſtimans, lacunae ſignum in margine appinxit. Unitim ergo ita ſcribendum eſt: Ἀμφώτιξ ἢ ἀμφώνυξ γ. Quod et VV. DD. acute viderunt.

17) Neſcio, unde ὠτὸς in textum edd. irrepſerit, nam a ms. abeſt, nec a Muſuro adjunctum invenio.

M S.	M U S.
c. 313. l. 4. Ἀμῶνας. τὰς ἀνέμωνας.	Ἀμώνας. τ. ἀνεμώνας.
— l. 10. Ἀμωσγέπως. ὁ — τρόπου.	Α. ὁ — τρόπου.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ν.	Τὸ Α μ. τ. Ν.
Ἂν. α. — συν.	Α. α. — σύνδεσμοι. [18])
c. 314. l. 1. Ἀναβάδην. καὶ συνπόδα κ.	Α. καὶ σὺν πόδα κ.
— l. ult. . μμὼν υἱοί. μ.	Ἀμμὼν υἱοί. μ.
c. 315. l. 13. Ἀναβόλιμοι. δίκαιοι δ.	Α. δ. δ.
— l. 15. Ἀναβουνὸν, ἀναβούνιον, ἀνόῤῥουν.	Ἀνὰ βουνόν. ἀνὰ βουνίον. ἀν᾽ ὄρος.
— l. 17. Ἀναβρόξειεν, ἢ ἀναροφ.	Α. ἢ ἀναῤῥοφ.
Ἀναβροχθήσειεν. ἀναροφ. ἀναπιόει. ε.	Α. ἀναῤῥοφ. ἀναπίοι. ε.
Ἀναβρόξειν. ἀναροφ.	Α. ἀναῤῥοφ.
c. 316. l. 1. Ἀνάβροχεν. ἀνάποθεν. ῥοφῆθεν.	Ἀναβροχέν. ἀναποθέν. ῥοφηθέν.
. ναβῶδες. β.	Ἀναβῶδες. β.
— l. 4. Ἀναγαργάρῳ, ἄκρω γάργαρον, α.	Ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ. Γάργαρον, α.
— l. 9. Ἀναβλυστανεῖται. ἀναβλύσαι.	Ἀναβλυστάνειν καὶ ἀναβλύσαι.
Ἀναγάλλις. π.	Ἀναγαλλίς. π.
— l. 14. Ἀναγεστρὶς, μάζας. Τ.	Ἀναγεστρίς. μάζα. Τ.
c. 317. l. 4. Ἀναγκαῖοι πολεμισταί. κ. α. — καὶ ὁ δόλιος ἀναγκαῖον, τ.	Α. π. κ. α. — καὶ ὁ Δόλιος. Ἀναγκαῖον. τ.
— l. 9. Ἀναγνό.σῃ. α.	Ἀναγνώσῃ. α. [19])

c. 317.

18) Cum Kustero scribendum est *σύνδεσμος*.
19) Litteram delevit. *Ἀναγνούσῃ*, quod Aldina exhibet, typothetae tribui debet.

M S.	MUS.
c. 317. l. 11. Ἀναγνῶναι. ἀναπέσαι.	Α. ἀναπεῖσαι.
— l. 13. Ἀναγογὼ πῶς, α.	Ἀναγωγῶ πως. α.
— l. 16. Ἀνάγουνον. α.	Ἀνὰ γουνόν. α.
— l. 18. Ἀναγρετόν. α.	Ἀνάγρετον. α.
c. 318. l. 2. Ἀναγυράσιος. δ. — Φύεται. Ἀνάγυρον κινὴ παροιμ.	Α. δ. — Φύεται ἀνάγυρος. καὶ παροιμ.[20])
— l. 4. Ἀναγετρία. ἡ τ.	Ἀναγέτρια. ἡ τ.
— l. 7. Ἀνάγχρεψις. ἀνάβυξις.	Α. α.
— l. 10. Ἀναγωγή. ἡ τ. — καὶ ὁ τοῦ ναυστάθμου ἐπὶ τὴν Ἰλιοδώρου.	Α. ἡ τ. — καὶ ὁ ἐκ τοῦ ναυστάθμου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἡλιόδωρος.
Ἀναγωγός. ὑβρ. ὁ τῆς ῥεούσης α. τ.	Ἀνάγωγος. ὑβρ. ὁ μὴ τῆς δ. α. τ.
Ἀναγωγούς. ἐκλ.	Ἀναγώγους. ε.
— l. 17. Ἄναδε. α.	Ἀνὰ δέ. α.[1])
— l. ult. Ἀναδείγματα. ἐ ἡνίας π τραχήλοις. κ.	Α. ἡ. περὶ τρ. κ.
c. 319. l. 4. Ἀναδέσμη. μήτρα. α.	Α. μήτρα. α.
— l. 7. Ἀναδεβόας. ὁ λεώς, α.	Ἀνὰ δ' ἐβόασ' ὁ λ. α.
— l. 13. Ἀναδέφλυε. α.	Ἀνὰ δ' ἔφλυε. α.
— l. 16. Ἀνάδικοι. οὕτως ἐλέγοντο δίκαια εἰς ἀκεραίαν ἐγκαθιστάμεναι, ἤτοι δ. — μαρτύρων ἄλλον τῶν ψ.	Α. οὕτως ἐλέγοντο οἱ τὰ δ. ε. α. ἐγκαθιστάμενοι, ἤτοι δ. — μαρτύρων ἁλόντων ψ.

c. 320.

20) Sejuncta univit, pessime vero correxit, nam prima Hesychii scriptura fuit: Ἀνάγυρον κινεῖν. παροιμ.

1) Bene scripserunt VV. DD. Ἄνα δέ.

MS.	MUS.
c. 320. l. 2. Ἀναδινίω. π.	Α. π.
Ἀνίσχεο. α.	Ἀνα δ᾽ ἴσχεο. α.
Ἀναδηνήσας. α.	Ἀναδινήσας. α.
— l. 6. Ἀναδεδοικάζειν. α.	Ἀναδοιδυκάζειν. α.
— l. 8. Ἀναδραμεῖν. ἀναβῆναι αὐτός.	Α. α.
— l. 10. Ἀναδρομαί. α. βλ. Εὐρ. ἱκέτισι $\overset{\lambda}{\text{ὑψοπύ}}$	Α. α. βλ. Εὐρ. Ἱκέτισιν. Ὑψιπύλῃ.
Ἀναδρύψει. ἀναξηραίνει.	Α. ἀναξηραινεῖ.
— l. 14. Ἀναδύεσθαι. α. ἀποθεῖσθαι.	Α. α. ἀπωθεῖσθαι.
c. 321. l. 3. Ἀν. δωδώναιε, βασίλευεδωδώνητιμώμεναι.	Ἄνα Δωδωναῖε. βασιλεῦ ἐν Δωδώνῃ τιμώμενε. [2])
Ἀναέδνων. α. χωρὶς ἕδνων. Ἕδνα — μέλλουσιν π.	Ἀνάεδνον. α. χωρὶς ἕδνων. Ε. μελλούσαις π.
— l. ult. Ἀναζυγοῦντες. α. κ. λέγει δὲ καὶ ζύγαστρι ἀναζυγοῦντες, ἀνάγοντες εἰς τὸ ἀναφωνεῖν.	Α. α. κ. λέγεται δὲ καὶ ζύγαστρον. Ἀναζυγοῦντες. α. εἰς τὸ ἄνω φῶς. [3])
c. 322. l. 6. Ἀναθέην, β.	Ἀναθέης. β.
— l. 10. Ἀναγέσθαι. ο. ἐπὶ τῶν πεσῶν ἑλ. οἱ γὰρ πέζοντες κ. τ. ψήφους δώρω αὐτῶν.	Ἀναθέσθαι. ο. ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἑλ. οἱ γὰρ παίζοντες κ. τ. ψή- + φους δώρω αὐτῶν. [4])
c. 323. l. 4. Ἀναθελήσει. α.	Ἀναθηλήσει. α.
— l. 7. Ἀναθήστια. ἄρμενα.	Ἀνά θ᾽ ἵστια. α.
— l. 10. Ἀναθοροῦντες. ἀναπηδοῦντες.	Α. α.

c. 323.

2) Sic voces in ms. nullo interstitio separatae. Litteram in prima voce delevit.
3) Unita separavit. Cf. VV. DD.
4) Initium articuli ex Suida restituit.

c. 323. l. 14. Ἀναθυήσασα. ἄνω ἀνασκιρτήσασα.	Α. ἀνασκιρτήσασα.[5])
— l. ult. Ἀναιεστιὸν, μ.	Ἀναιέστιον. μ.
c. 324. l. 2. Ἀναιδείας φάρος, πίωνσοφ. Ἰνάχῳ. π. τό· Χλαινέτηδὲχιτῶνατ.	Ἀναιδείας φαρὸς, πιών. Σοφ. Ἰ. π. τό· Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα τ.[6])
— l. 6. Ἀναίδεστον. ἄμυρον. (οι) α.	Α. ἄμοιρον. α.
— l. 10. Ἀναιδής. σ. — Λάας α.	Α. σ. — λᾶας α.[7])
— l. 12. Ἀναιθύσω. α. Σοφοκλῆς σινώμη.	Α. α. Σοφ. Σίνωνι.
Ἀναιλείπως. α.	Ἀναίλιπος. α.
c. 325. l. 1. Ἀνοίξας, ἀνορμήσας. ἀνῆλθεν, α.	Α. ἀνορμήσας. Ἀνῆλθεν. α.[8])
— l. 7. Ἀναίρεσις. ἥ τ. — καὶ ἥ τινος τὶ ἀφ.	Α. ἥ τ. — καὶ ἥ τινὸς τὶ ἀφ.
— l. 11. Ἀναισίμουν. δ.	Ἀναισιμοῦν. δ.
— l. 15. Ἀνακεκαλυμένως. α.	Ἀνακεκαλυμμένως. α.
— l. 19. Ἀνακαμψερῶς. φ.	Ἀνακαμψέρως. φ.
c. 326. l. 11. Ἀνακλάσεις. περὶ ἐπιστροφάς.	Α. ἐπιστροφάς.[9])
— l. 14. Ἀνακνίδεσι. τ.	Ἀνὰ κνίδεσσι. τ.
— l. 16. Ἀνάκλησις. τ.	Α. τ.
Ἀνάκιον. τὸ Δ.	Ἀνάκειον. τὸ Δ.
— l. 19. Ἄνικμος. (α) α.	Ἄνικμος. α.[10])

5) Lectionem suprascriptam delevit.
6) Varia lectio a Musuro deleta legi nequit.
7) In Ald. λααᾷς typothetae errore.
8) Glossam excidisse sagaciter suspicatus est If. Vossius.
9) Variam lectionem delevit.
10 Suprascriptam lectionem delevit.

M S.	M U S.
c. 327. l. 7. Ἀνακρατ̊, ἰσχ.	Ἀνακράτης. ἰσχ.[11])
— l. 11. Ἀνακρουσία. παιδείας ε.	Α. παιδιᾶς ε.
— l. 16. Ἀνακτητικόν. γλήχων ἄνακτος β.	Α. γλήχων. Ἄνακτος. β.
c. 328. l. 1. Ἀνακτορίησι. τ. — ταῖς ἀπολείαις δειπνήσας ἀμύεσιν α.	Α. τ. — ταῖς ἀπὸ ἀνακτορίας. Δειπνήσας ἀμύεσσιν α.
— l. 5. Ἀκτόριον. ἱ.	Ἀνακτόριον. ἱ.
— l. 7. Ἀνακτοτελευταί. οἱ τὰς τελευτὰς ε.	Ἀνακτοτελέται. οἱ τ. τελετὰς ε.
— l. 10. Ἀνακτόρη. δ.	Ἀνακτορίη. δ.
— l. 12. Ἀνακύκλη. ἀνόρθου.	Ἀνακύκλει. α.
— l. 14. Ἀνακυρτᾶσαι. α.	Ἀνακυρτάσαι. α.
Ἀνάκτορον. τ. — ὃ τὴν Μεγ.	Α. τ. — ὃ καὶ Μεγ.
— l. 17. Ἀνακοδήνισον. α.	Ἀνακοδίνισον. α.
c. 329. l. 13. Ἀναλάκατα, οὐ π.	Ἀν' ἀλάκατα. οὐ π.[12])
Ἀναλαμβάνειν, ξένον δ.	Ἀναλαμβάνειν ξένον. δ.
— l. 17. Ἄναλδος. α. α. ἀνυγείαστον.	Ἄναλδον. α. α. ἀνυγίαστον.
c. 330. l. 4. Ἀναλθές. ἀνίασσον. α.	Α. α. α.[13])
— l. 6. Ἀναλκατάλλα. ἄνοσονκάτω.	Α. ἄνοθεν κάτω.
— l. 10. Ἀλλοίωτον. α. τὸ μὴ ἀλλοιώμενον.	Α. α. τὸ μὴ ἠλλοιωμένον.
— l. 13. Ἀναλογίαν. κατὰ μέτριον ἢ κ.	Α. κατὰ μέτρον ἢ κ.

c. 330.

11) Compendium in fine delevit. Hesychius eodem modo, quo Suidas, scripsit: Ἀνακράτος. ἰσχυρῶς. ἐν κ.

12) Verum divinarunt VV. DD. In Ald. error typoth.

13) ἀνίαστον in Ald. a typotheta.

M S.	MUS.
c. 330. l. 17. Ἄναλτον. α. — περὶ τὴν ἅλσιν.	Α. α. — παρὰ τ. α.
— l. ult. Ἀναλῦσαι. τ. — ἀπαλλάξαι.	Α. τ. ἀπαλλ. [14])
c. 331. l. 3. Ἀναλφάβιτος. α.	Ἀναλφάβητος. α.
. νάλωμα. ἔξοδος.	Ἀνάλωμα. ε. [15])
Ἀναλῶσαι, ἀφανίσαι ποιμένεσιν.	Α. ἀφανίσαι. Ποιμένεσιν.
— l. ult. Ἀναμέρος. ε.	Ἀνὰ μέρος. ε.
c. 332. l. 1. Ἀναμέσον. ε.	Ἀνὰ μέσον. ε.
— l. 4. Ἀναμήλλικτον. α.	Ἀναμίλλικτον. α.
— l. 8. Ἀναμορμύρισκεν. ἀνέζη. α.	Ἀναμορμύρεσκεν. ἀνέζει. α.
— l. 10. Ἀναμελλᾶναι. α.	Ἀναμελλάναι. α.
— l. 12. Ἀνεφιλέκτως. ἀνενδυάστως.	Ἀναμφιλέκτως. ἀνενδοιάστως.
— l. 14. Ἄναν. ἄνησιν.	Α. α.
c. 333. l. 7. Ἀνάνιος. α. ἢ ὑπερύφανος.	Α. α. ἢ ὑπερήφανος.
— l. 9. Ἄναντα. α. ὑψηλόν. τινὲς — κεκωλυμένα, π. — κατακόπτοντα πῆσιν.	Α. α. ὑψηλά. τινὲς — κεκολλημένα. π. — κ. πήσσειν.
Ἀνανομεῖν, α. ἀνανεμεῖν γὰρ τ. μ. Εὐρ. τημένω.	Ἀνανομήν. α. Ἀνανέμειν γὰρ τ. μ. Εὐρ. Τημένω.
— l. 17. Ἀναξένειν. ἀνακινεῖν.	Ἀναξαίνειν. α.
— l. 20. Ἀναξίαν. β. Αἰσχύλος λιανοίαις. [16])	Α. β. Αἰσχ. Λιτανίαις.

14) Vitiose ἀπαλάξαι in Ald.
15) Haec glossa in Ald. cum praecedenti unita est typothetae errore. VV. DD. bene separarunt.
16) Latet hic forsan lemma hucusque incognitum; nam Αἰσχ. Αἰτναίαις, quod Alberti in textu posuit, vix ab Hesychio profectum esse autumo.

MS.	MUS.
c. 334. l. 1. Ἀναξυρίδες. φιμινάλια, β.	Α. φημινάλια, β.
— l. 4. Ἀνὰ, οὐλάμων ἀνδρῶν. κ.	Ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν. κ.
— l. 6. Ἀναπαιστὰ, κ. — τῶν χοίρων αἴσματα.	Ἀνάπαιστα. κ. — τῶν χορῶν ᾄσμ.
— l. 11. Ἀναπατάξασθαι. α. αἴσμα.	Α. α. ᾄσμα.
— l. 13. Ἀναπᾶσαι. καταπᾶσαι.	Ἀναπᾶσσαι. καταπᾶσσαι. [17]
— l. 16. Ἀναπαυστόν. τὸ μὴ κώνιον.	Α. τὸ μηκώνιον. [18]
c. 335. l. 4. Ἀναπεμπάσαι. ἀνασκέψαι. α.	Α. ἀνασκέψασθαι. α.
Ἀναπεποιημένης. α. ἀπεφυραμένης.	Ἀναπεποιημένην. α. ἀπεφυραμένην.
— l. 12. Ἀναπεφλασμένον. α. — ἀναφλᾶν γ.	Α. α. — Ἀναφᾶν γ. [19]
— l. 19. Ἀναπιμπλᾶσθαι. πλ. ἀναπητνᾶσθαι.	Ἀναπιμπλάσθαι. πλ. ἀναπιτνᾶσθαι.
Ἀνοῖξαι, ἢ α.	Α. ἢ α. [20]
c. 336. l. 1. Ἀνάπλασμα. ψεῦμα.	Α. ψ.
— l. 2. Ἀνάπλεως. μ. π. ἀναπλοῦν καὶ ἔχων εὐρυχ.	Α. μ. π. ἀνάπλουν ἔχων καὶ εὐρυχ.
— l. 4. Ἀναπνῶ. ἀνπνέω, κ.	Α. ἀναπνέω, κ.
Ἀναπόδες. ε.	Ἀνὰ πόδα. ε.
Ἀναποδείξειν. τ. — μετρεῖν.	Ἀναποδίζειν. τ. — μετρεῖν. [1]

c. 336.

17) Vera est DD. VV. emendatio.
18) Typothetam effugit Musuri emendatio.
19) Veram lectionem VV. DD. restituerunt.
20) Ἀναπιτνᾶσθαι. ἀνοῖξαι, ἢ α. nova glossa est, et a praecedenti sejungenda. Cf. VV. DD.
1) In Ald. μητρεῖν vitio typoth.

MS.	MUS.
c. 336. l. 13. Ἀνάπαυστα. α.	Ἀνάπυστα. α.
— l. 18. Ἀναπολεῖ. ἀναπτύσει.	Α. ἀναπτύσσει.
— l. ult. Ἀναπομπαζόμενον. ἐν ἀπολύσει γ.	Α. ἐν ἀναπολήσει γ. [2])
c. 337. l. 2. Ἀναπρίσαι. α.	Ἀναπρῆσαι. α.
— l. 4. Ἀναπρόθυρον, τετραμμένον εἰς τ. πρ. β.	Ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένον εἰς τ. πρ. β.
— l. 15. .ναπτύξαντες. α.	Ἀναπτύξαντες. α.
c. 338. l. 2. Ἄναρ. ὄναρ ἢ ἤκουσα.	Α. ο. ἢ ἤκουσα.
Ἀνάπυνος. α.	Ἀνάποινος. α.
— l. 10. Ἀναρῆ. κύουσα.	Ἀναροῦσα. κ.
Ἀνώρημα. κ.	Α. κ.
c. 339. l. 4. Ἄναρκτον. α. οὐδεὶς ἦρξαι. Σ. Αἰθίοψι.	Α. α. οὗ οὐδεὶς ἦρξε. Σ. Α. [3])
— l. 8. Ἀναροιδοῖ, ἀναροφεῖ. Αἰσχύλος Σαλαμῖνες. — καὶ ἀναροφήματα ποιοῦν ἦχον. καὶ Σοφοκλῆς ἐν ναυσὶ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναρίπτει.	Ἀναροιβδοῖ. ἀναῤῥοφεῖ. Αἰσχ. Σαλαμῖνι. [4]) — καὶ ἀναρὸφ. ποιοῦντα ἦχον. καὶ Σοφ. ἐν ναυσὶ καὶ α. τ. ἀναῤῥίπτει.
— l. ult. Ἀναῤῥεύσεως. α.	Ἀναῤῥήσεως. α.
c. 340. l. 1. Ἀναῤῥύει. σφάζει. θύει.	Α. σφ. θύει. [5])
— l. 10. Ἀναρυστῆρα. ε. — ἀνήμαται.	Α. ε. — ἀνιμᾶται.

2) In Ald. ἐν ἀναπολύσει a typoth.
3) In Ald. οὖν οὐδεὶς culpa typoth.
4) Lemma ab Hesychio scriptum fuit: Αἰσχύλος Σαλαμινίαις. nam ες in fine v. Σαλαμῖνες ortum est ex αις. Cf. VV. DD.
5) Vocem θύει typotheta in Ald. omisit.

MS.	MUS.
c. 340. l. 12. Ἀναρώγας, μεγάρειο τὰς τ. — ῥώγας.	Ἀναῤῥῶγας μεγάρειο, τὰς τ. — ῥῶγας.
Ἀνασαβρῶσαι, ε.	Ἀνασαβρῶσαι. ε.
Ἀνασείοις. ἀναπαθεῖς.	Α. ἀναπείθοις.
Ἀνασειράζειν. ἀναρούειν π.	Ἀνασειράζει. ἀνακρούειν π.
c. 341. l. 7. Ἀνασεσυρμένη, ἢ σ.	Α. ἡ σ.
— l. 11. Ἀνάσιμον. τ. — ἐστραμένον.	Α. τ. — ἐστραμμένον.
Ἀσιμοῦν. τ.	Ἀνασιμοῦν. τ.
— l. 14. Ἀνασκαλεύοντες. ἀνακινῶντες. ἢ ε.	Α. ἀνακινοῦντες. ἢ ε.
Ἀνακένισμα. α.	Ἀνασκένισμα. α.
c. 342. l. 1. Ἀνασκευάζει, μ.	Ἀνασκευάζειν, μ.
— l. 3. Ἀνασκήπτρῳ. α.	Ἀνὰ σκήπτρῳ. α.
Ἀνασκινδυλεύσεσθαι. α.	Ἀνασκινδυλεύεσθαι. α.
— l. 6. Ἀνασκολοπήσει. ἀναστρώσει.	Α. ἀνασταυρώσει.[6])
Ἀνασκολύψας. γ.	Ἀνασκολλύψας. γ.[7])
— l. 9. Ἀνασπᾷ. ε. ἐκριζοῖ.	Α. ε. ἐκριζοῖ.
ἀνασπάζουσιν. α.	Ἀνασπάζουσιν. α.
— l. 12. Ἀναπάσω. ε.	Ἀνασπάσω. ε.
c. 343. l. 7. Ἀρασταδόν. α.	Ἀνασταδόν. α.[8])
Ἀναστατοῦντας. ἀνατρέπτοντας.	Α. α.
— l. 10. Ἀνασσύτωτα. ἀνασεσειμένα.	Α. ἀνασεσεισμένα.
— l. 14. Ἀναστέλλω. κ. ἀναφράσω.	Α. κ. ἀναφράττω.

6) Vitiosum ἀναστρώσει natum est ex compendio scribendi ἀναστρώσει, id est ἀνασταυρώσει, quod scriba non intellexit.
7) VV. DD. lectionem codicis divinarunt.
8) Antequam emendaverit, lineam voci subjecit, et in margine notavit +.

MS.	MUS.
c. 343. l. 17. Ἀναστήσειν. α. π. ἀναστῶσιν.	Α. α. π. ἀνάστωσιν.
— l. ult. Ἀναστίδωνος. ἀνατεταμένος.	+ Ἀναστίδωνος. α. 9)
c. 344. l. 2. Ἀνάστημα. δ.	Ἀνὰ στόμα. δ.
Ἀνάστρατον. κ.	Ἀνὰ στρατόν. κ.
— l. 9. Ἀναστῦψαι. ε. — Σοφ. μωμῶ.	Ἀναστύψαι. ε. — Σοφ. + Μώμω. 10)
— l. 12. Ἀναστρώφων. α.	Ἀναστρωφῶν. α.
— l. 16. Ἀνασυροίμεθα. τ. — ἀπὸ τῶν τὰς σωτῆνας ἀρόντων.	Α. τ. — ἀπὸ τῶν τὰς + σωτήνας αἰρόντων. 11)
c. 345. l. 5. Ἀνατάξασθαι. εὐτρεπήσασθαι.	Α. εὐτρεπίσασθαι.
Ἀνατεθυμιασμένος. ἀναπεπισμένος.	Α. ἀναπεπεισμένος.
— l. 14. Ἀνατοιχάσαι. π^ε τοῖχον π.	Α. περὶ τ. π. 12)
c. 346. l. 5. Ἀνατομίαν. α.	Α. α.
— l. 7. Ἀνατρέχειεν. μεταπλάσειεν.	Α. μεταπλάσσειεν.
— l. 10. Ἀναύδακτον. ἀνεξίγητον. α.	Α. ἀνεξήγητον. α.
— l. 13. Ἄναυρον. ὄνομα π.	Ἄναυρος. ο. π.
— l. 16. Ἄναυτα. ἠπειρωτικά. Τ.	Α. ἠπ. Τ.

9) In editis ἀνατεταγμένος errore typoth.

10) Signum typotheta omisit.

11) Emendationem VV. DD. legentium σωλῆνας συρόντων, codicis scriptura probabilem reddit.

12) Nil impedit, quo minus cum Kuhnio παρὰ τοῖχον legatur; compendium enim περὶ et παρὰ denotat.

MS.	MUS.
c. 347. l. 4. Ἀναφαλαντώματι. φ.	Ἀναφαλλαντώματι. φ.[13])
— l. 12. Ἀναφλᾷ, λάχανον φ.	Ἀναφλᾷ λάχανον, φ.
Ἀναφλᾶν, χειροτριβεῖν αἰδ.	Α. χ. τὸ αἰδ.
— l. ult. Ἀναφράξαντες. α.	Α. α.[14])
c. 348. l. 2. Ἀναφῦναι. α.	Ἀναφῆναι. α.[15])
— l. 4. Ἀναφώνημα. ἀνημένη β.	Α. ἀνειμένη β.
Ἀναχαιτίζειν. ἀναπίθειν. ἀναχαλινοῦν.	Ἀναχαιτίζει. ἀναπείθει. ἀναχαλινοῖ. ἀνακρούεται. α. — Σοφ. Ἑλένης ἀπαιτήσει.[16])
Ἀνακρούεται. α. — Σοφ. ἑλένησἀπαιτή.	
— l. 9. Ἀνα. χασάμενος. ἀναποδήσας.	Ἀναχασσάμενος. α.[17])
Ἀναχασαμένη. α.	Ἀναχασσαμένη. α.
— l. 12. Ἀναχεῖρα. ἐγγ.	Ἀνὰ χεῖρα. ε.
Ἀναχαιτίσαντι. ἀνορμήσαντι. .ποστρέψαντι. α. χ. ἀναποδήσαντι. ἀναπίσαντι.	Α. ἀνορμήσαντι. ἀποστρέψαντι. α. χ. ἀναποδίσαντι. ἀναπείσαντι.
c. 349. l. 9. Ἄνδα. αὕτη. Κ.	Α. α. Κ.
— l. 13. Ἀνδ᾽ἀρέβαινεν. α.	Ἂν δ᾽ ἂρ ἔβαινεν. α.
Ἀνδασβορέας. ὑ. Τ.	Ἄνδας βορέας. υ. Τ.
Ἀνδ᾽αὐτήν. κ.	Ἂν δ᾽ αὐτήν. κ.
Ἀνδειράδες. πρ.	Α. πρ.
— l. 19. Ἄνδειρον. α.	Ἄνδηρον. α.

c. 349.

13) VV. DD. veram ſcripturam Heſychio reſtituerunt.

14) Bene emendarunt VV. DD. In Ald. Ἀναφοράξαντες culpa typoth.

15) Conjecturam VV. DD. codicis ſcriptura confirmat.

16) Separata univit. Ἑλένῃ ἀπαιτήσει, quod Ald. exhibet, typothetae tribui debet.

17) Litteram eraſit; ſi bene video, fuit ſigma.

MS.	MUS.
c. 349. l. 19. Ἄνδικε. ἀνάειψον. δίκην γ.	Α. ἀνάῤῥιψον. Δίκειν γ.
c. 350. l. 9. Ἀνδοκάνας. δ.	Ἂν δοκάνας. δ.
— l. 11. Ἀνδοκεύς. ἀνάδοχος. (ο suprascr.)	Α. ἀνάδοχος. [18]
— l. 13. Ἀνδοκιδου Ἑρμῆς. ε. — Ἑρμῆς. Ἀνάθημα, φυλῆς. Ἄνδρα. τ. — καὶ τὴν κατακοινωνίαν τ. γ. ὑπολαμβάνει ἀνδραγαθίαν, κ.	Α. Ε. ε. — Ἑρμῆς. ἀνάθημα φυλῆς. Ἄνδρα. τ. — καὶ τὸν κατὰ κοινωνίαν τ. γ. ὑπολαμβάνει. Ἀνδραγαθία. κ.
— l. 18. Ἀδραγρία. σκ.	Ἀδράγρια. σκ. [19]
— l. 20. Ἄνδρακας, κ.	Ἀνδρακάς. κ.
c. 351. l. 3. Ἀνδραπόδεσι. τ.	Ἀνδραπόδεσσι. τ.
— l. 10. Ἀνδραποδέστατοι. δ. Ἀνδρασγραφεῖν. τ.	Ἀνδραπωδέστατοι. δ. Α. τ. [20]
c. 352. l. 2. Ἀνδρηᾶται. κ.	Ἀνδρειᾶται. κ.
— l. 4. Ἀνδρείκελον. α. — ἀνθρώπου ὁμ.	Α. α. — ἀνθρώπῳ ὁμ.
— l. 7. Ἀνδρίκελον. χρ.	Ἀνδρείκελον. χρ.
— l. 10. Ἀνδριχέρηϊ. ἄνδριον ἐλ.	Ἀνδρὶ χέρηϊ. ἀνδρὶ ἐλ. [1]
— l. 14. Ἀνδρομις. υ. (δ ῆ suprascr.)	Ἀνδροδμῆς. υ. [2]
— l. 18. Ἀνδρόκλειδαι. γ. Ἀθηνίησιν.	Ἀνδροκλεῖδαι. γ. Ἀθήνησιν.
c. 353. l. 1. Ἀνδροκόβαλος. κ. (λ suprascr.)	Ἀνδροκόβαλλος. κ. [3]
— l. 9. Ἀνδρομανης, ε.	Ἀνδρομανής. ε. [4]

c. 353.

18) Variam lectionem delevit.
19) Ἀνδράγρια typothetae debetur.
20) Emendaverat: Ἄνδρας γραφεῖν. at delevit.
1) In Ald. χέρκι errore typoth.
2) In Ald. Ἀνδροδῆμις. incuria typoth.
3) Emendatio VV. DD. codicis scriptura firmatur.
4) Lectionem suprascr. delevit.

M S.	M U S.
c. 353. l. 11. Ἀνδρομέοι, ἀνθρ.	Ἀνδρομέοιο. α. [5])
Ἀνδρομαίου, ἀνθρωπίου.	Α. α.
c. 355. l. 12. Ἀνδόεται. α. — ἀπὸ τῶν ἀθηνιδῶν ὑποζυγὸν, κ.	Α. α. — ἀπὸ τῶν ἀφηνιαζόντων ὑπ. κ.
c. 356. l. 4. Ἀνέβρεχεν. η.	Α. η.
Ἀνεγκαλύπτοις. μὴ κεκαλυμένοις.	Α. μὴ κεκαλυμμένοις.
c. 357. l. 6. Ἀνέδην, Αἰσχύλος Φεύγειν.	Α. Αἰσχ. φ.
Ἀνέδην, διὰ κυμάλιον ἢ ἐκκεχ. κατὰ στέρησιν τοῦ εσ, ὅ ἐστι ἰδρ. α. γ. ἐκ τοῦ ἐδάφου ἀνεστ.	Α. διὰ κυμάλιον ἢ ἐκκ. κ. στ. τοῦ ἔσαι, ὅ ἐστι ἰδρ. α. γ. ἐκ τοῦ ἐδάφους α. [6])
c. 358. l. 1. ..εθέμην. ὡμ.	Ἀνεθέμην. ὡμ.
— l. 11. Ἀνειμώμενος. α.	Ἀνιμώμενος. α. [7])
c. 359. l. 3. Ἀνεέργειν, σκῶμμα.	Ἀνέεργεν στόμμ' ἀνοίγειν. α. [8])
Ἀνοίγειν, α.	
— l. 8. Ἀνιεμένη. α. — κόλπον ἀνειεμένη.	Α. α. — κόλπον ἀνιεμένη.
Ἀνειλειθυῖ. ἀνάτοκον πδ εὐρι ἰῶνι.	Ἀν' εἰλείθυιαν. ἀνὰ τόκον. Εὐριπίδης Ἴωνι. [9])
Ἀνειλύπω, ἀνέβαινεν.	Ἀνειλεῖτο. α.
— l. 11. Ἀνείχεσθαι, συντρ.	Ἀνέχεσθαι. σ. [10])

c. 359.

5) Lectio Ald. typothetae tribuenda est. Veram lectionem VV. DD. Hesychio restituerunt.

6) Fragmenti Aeschyli correctionem διὰ κῦμ' ἅλιον scriptura διὰ κυμάλιον confirmat. Cf. VV. DD.

7) Scripturam codicis divinavit Salmasius.

8) Sic disjuncta univit. Cf. VV. DD.

9) Glossa, quam imperitus scriba male divisit, fuit haec: Ἀνειλείθυιαν. ἄτοκον. Ευρ. Ἰ. Cf. VV. DD.

10) Scriptum fuit procul dubio ab Hesychio Ἀνείλεσθαι. ut VV. DD. jam divinarunt; λ enim et χ facile inter se permutantur.

MS.	MUS.
c. 359. l. 13. Ἀνεῖσαι. ε.	Α. ε.
Ἀνειλύσπαθαι, ἀναρί-χαθαι.	Ἀνειλυσπᾶθαι. ἀναῤῥι-χᾶθαι. [11]
c. 360. l. 7. Ἀνειρήκασιν. κε-χρητηριάκασιν.	Α. κεχρηστηριάκασιν.
— l. 9. Ἀνεῖρφι. ἐβ.	Α. ἐβ.
c. 361. l. 6. Ἀνεκήκιδεν. α.	Ἀνεκήκιεν. α. [12]
— l. 10. Ἀνεκκόρει. ε.	Ἀνεκόρει. ε.
Ἀνεκνάδαλλον. ἀνέκλω-νεν. ε.	Α. ἀνέκλων. ε.
Ἀνεκλητ. , ε.	Ἀνεκλητεῖν. ε. [13]
Ἀνεκρούσατο. ε.	Ἀνεκρούσαντο. ε.
Ἀνέκτημαι. α. Σοφ. κρεοῦσιν.	Α. α. Σοφ. Κρεούσῃ.
— l. 19. Ἀνέκτως. π.	Ἀνεκτῶς. π.
Ἀνεκυμβαλίαζον. α. — ἐπ τῶν κυμβάλων.	Α. α. — παρὰ τ. κ.
— l. 24. Ἀνεκώκησεν. α.	Ἀνεκώκυσεν. α. [14]
c. 362. l. 2. Ἀνελλιποῦς. ὁ τ. π. μὴ ἀλόμενος, η.	Ἀνελλιπούς. ὁ τ. π. μὴ ἀλλόμενος, η.
— l. 11. Ἀνεμεσίτον, α.	Ἀνεμέσητον. α.
— l. ult. Ἀνεμωρία. π.	Ἀνεμώρεια. π.
c. 363. l. 1. Ἀνεμοσκεπέων. τῶν πρὸς ἀνέμους σκέπην ε.	Α. τῶν πρὸς ἀνέμου σκέπην ε. [15]
— l. 3. Ἀνεμοτρεφές. τ. — τρεφόμενον, τ.	Ἀνεμοστρεφές. τ. — στρεφόμενον, τ.
— l. 7. Ἀνεμώτας, ὄνομα ἀφεκτὸς, ἱερὸς, τ.	Ἀνεμώτας. ὄνομα. Ἀφεκτός. ἱερός. τ. [16]

11) Hesychio restituatur Atticorum ἀναριχᾶθαι.
12) Correctio Musuri typothetam latuit.
13) Litteram in fine delevit.
14) In Ald. mendum typoth.
15) In Ald. σκέπιν errore typoth.
16) Emendationem VV. DD. codicis scriptura confirmare videtur.

MS.	MUS.
c. 364. l. 11. Ἀνεξινάσκετο. ἐξινάσκετο. α.	Ἀνεξηνάσκετο. ἐξηνάσκετο. α.
— l. 17. Ἀνεοστασίη. θ.	Α. θ.
Ἀνεπάγγελτοι. οἷς οὐ παρηγγέλλη. ε.	Α. οἷς οὐ π. ε.
c. 365. l. 3. Ἀνεπάφλαζον. ἀνεκόχλαζον.	Α. α.
— l. 9. Ἀνεπικόῤῥιτος. α.	Ἀνεπικόῤῥητος. α.
— l. ult. Ἀνεπίτμητοι, μιθώσεις, α.	Ἀνεπίτμητοι μ. α.
c. 366. l. 9. Ἀνεπ.´λησα, α.	Ἀνεπείλησα, α.[17]
— l. 14. Ἀνεπτυξάτην. α. δυϊκῶ.	Α. α. δ.
c. 367. l. 3. Ἀνερμάτιστος, ναῦς κούφη σάβουρα.	Ἀνερμάτιστος ναῦς. κούφη σαβούρας.
— l. 9. Ἀνέῤῥιψαν. ἀνεβ.	Α. ἀνεβ.
Ἀνελαύνοντες. ε.	Α. ε.
c. 368. l. 8. Ἀνέσαιμι. ἀπείσαιμι. κ.	Α. ἀναπείσαιμι. κ.
c. 369. l. 1. Ἀνέσαντες. ἀνακαθήσαντες. α.	Α. ἀνακαθίσαντες. α.
— l. 4. Ἀνέσει. σάσει. α. καὶ ε. ποιήσει εἰς τὴν οἰκ.	Α. σ. α. καὶ ε. ποιήσει εἰς τ. οἰκ.[18]
— l. 9. Ἀνεσκολόπησαν. ἀνέστρωσαν.	Α. ἀνεσταύρωσαν.
Ἀνεσκολοπίσθη. ἀνεστρώθη.	Α. ἀνεσταυρώθη.
Ἀνεσπάκασιν. εὑρίκασιν. ε.	Α. εὑρήκασιν. ε.
οι — l. 12. Ἀνέσπητο, α.	Ἀνέσποιτο. α.
Ἀνεστάλη. ε. μετεκτονήθη.	Α. ε. μετεκλονήθη.
c. 370. l. 10. Ἀνεσχίθεν. α.	Ἀνεσχέθεν. α.

17) Littera a Musuro deleta videtur esse ο. Cf. VV. DD.
18) In Ald. typotheta erravit.

MS.	MUS.
c. 370. l. ult. Ἀνειέτησι. π. ἢ φίβλαις.	Α. π. ἢ φ. [19])
c. 371. l. 1. Ἀνέτρεχον ἐν συνθήκῃ. οὐκέτι ε.	Α. ἐν σ. οὐκέτι ε.
— l. 8. Ἀνεύθυνον. ἀζ. α. ἄνευ πρυτανείων. δ. — πρυτάνει ἐκρίνοντο.	Α. ἀζ. α. ἄνευ πρ. δ. — πρυτανεῖα ἐκρίνοντο.
— l. 13. Ἀνευρύνει. ἐξαπλεῖ.	Α. ἐξαπλοῖ.
— l. ult. Ἀνεφίτου. α.	Α. α.
c. 372. l. 1. Ἀνέφλυεν. α. — ἀνέβαλλεν.	Α. α. — ἀνέβαλλεν.
Ἀνέφυ. α.	Α. α. [20])
— l. 4. Ἀνέχαζεν. ἀνεπέδιζεν. α.	Α. ἀνεπόδιζεν. α.
c. 373. l. 7. Ἀνέψυχθεν. ἀνεκτήσατο.	Α. ἀνεκτήσαντο.
— l. 11. Ἄνευ. α.	Ἄνεω. α.
— l. 15. Ἀνητηρίαν. π.	Ἀνηβητηρίαν. π.
Ἄνηβος. ὁ μ. — ὀφέλουσαν ἧλ. — ἢ βόλου ο.	Α. ὁ μ. — ὀφείλουσαν ἧλ. — ἢ βόλου ο. [1])
— l. ult. Ἀνήβραχεν. η.	Ἁνέβραχεν. η.
c. 374. l. 9. Ἀηκές. αἦκον. Σοφ. Αἰχμαλώτησιν.	Ἀνηκές. ἀνῆκον. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν.
— l. 14. Ἀνηκίδοτοι. α. — Αἰσχ. ψυχοστασίᾳ.	Α. α. — Αἰσχ. ψυχοστασίαις. [2])
c. 375. l. 6. Ἀνήμισεν. χωρῶ.	Ἀνίημι. συγχωρῶ.

19) Vera est Salmasii conjectura. In Ald. φίλαις culpa typothetae.

20) Glossas in editis unitas VV. DD. quoque sejungendas voluerunt.

1) In Ald. βώλου culpa typoth.

2) Unanimi veteris aevi consensu in Hesychio reponendum est: Αἰσχ. Ψυχοστασίᾳ. Litterae α ex more veterum mss. jota dativi adhaeret.

c. 375. l. 11. Ἀνήν. ἄνησιν. ἢ δ.	Α. α. ἢ δ.
c. 376. l. 11. Ἀνηρέθη. ἐζειλήφθη.	Α. ἐξηλείφθη.
— l. 15. Ἀνήρης. α. Αἰσχύλος Σαλαμι.	Α. α. Αἰσχ. Σαλαμῖνι.[3]
— l. ult. Ἀνηρήψαντο. α.	Α. α.
c. 377. l. 3. Ἀνηρίναστος. ἐρίναι οὗ τῆς σ. — τελεσφρονήσαντος κ. — καὶ τὸ μὲν ῥινάζειν λ.	Α. ἐρινεοῦ τῆς σ. — τελεσφορήσασθαι κ. — καὶ τὸ μὲν ἐρινάζειν λ.
— l. 11. Ἀνήροτον. μὴ ἀροτριώμενον.	Α. μὴ ἠροτριωμένον.
— l. 18. Ἀναχαίας. χάσμη.	Α. χάσμης.
c. 378. l. 1. Ἀνήωχμον. κ.	Ἀν᾽ ἰωχμόν. κ.
Ἄνθα. φ.	Ἄνθεα. φ.
Ἀνθεῖαι. ὧραι. ἀνθεία, π.	Α. ὧραι. Ἄνθεια. π.
— l. 14. Ἀνθέμιον. τὸ ε. χρυσίον ἢ γὰρ μή τις ἐν λικοειδέσι ἐν τοῖς κ.	Α. τὸ ε. χρυσίον, ἢ γραμμή τις ἑλικοειδὴς ἦν ἐν τοῖς κ.
— l. 16. Ἀνθέμης, ἡ υ.	Ἀνθέμη. ἡ υ.
— l. 18. Ἀνθοφόρῳ. α. ἢ εὐώδη. α.	Α. α. ἢ εὐώδει. α.
— l. 20. Ἀνθέμους. π. χ. ποταμούς.	Ἀνθεμοῦς. π. χ. ποταμός.
Ἀνθεμουσία. τ. — ἐξ ἀθυμοῦντος π.	Α. τ. — ἐξ Ἀνθεμοῦντος π.
— l. ult. Ἀνθέξεται. α. ἢ λίει [ἀνθερεῶν.]	Α. α. ἢ λύει.
c. 379. l. 5. Ἀνθέρικας. τ. — καὶ ἀσφοδέλου κ. κ. — στράχυσι κ.	Α. τ. — καὶ ὁ ἀσφοδέλου κ. κ. — στάχυσι κ.

c. 379.

3) Scribendum, ut supra: Αἰσχύλος Σαλαμινίαις.

M S.	M U S.
c. 379. l. 7. Ἀνθεσιμήλων, τὴν ἀκροδροίοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μήλων [τοῖς ἀκροδρίοις] πᾶς κ.	Ἄνθεσι μήλων. τοῖς ἀκροδρύοις. α. μ. τῶν μήλων. πᾶς κ. [4]
— l. 13. Ἄνθεται. ε.	Ἀνθέται. ε.
c. 380. l. 3. Ἀνθηλά. περιδέρμα.	Α. περίδερμα.
— l. 5. Ἀνθηλήπυρος, α.	Ἀνθηλεῖ, πυρός. α. [5]
Ἀνθήλιον τῆς σελήνης.	Ἀνθήλιον. τὴν σελήνην.
— l. 9. Ἀνθήμερον. σ. — ἢ Σοφ. Δανα	Α. σ. — Σοφ. Δανάῃ.
— l. 12. Ἀνθήνας. ὁ πρόσφατος συντεθημένος τ.	Α. ὁ προσφάτως συντεθειμένος τ.
Ἄνθινος, οἶνος ἡδ.	Ἄνθινος οἶνος. ἡδ.
c. 381. l. 9. Ἀνθοσμίας, οἶνος εὐπ.	Ἀνθοσμίας οἶνος. εὐπ.
— l. 11. Ἀνθοῦσα. βλ. — μεταβάλλουσα. ἀνθότουδεδή. α.	Α. βλ. — μεταβάλλουσα. Ἀνθ᾽ ὅτου δὲ δή. α. [6]
c. 382. l. 2. Ἀνθηδρών. ἡ τεμθρηδών.	Α. ἡ τερθρηδών.
— l. 7. Ἀνθρίσκιον. λ. — ἢ τὸ ἄννησον.	Α. λ. — ἢ τὸ α.
— l. 8. Ἀνθρώπω. ἡ γ.	Ἀνθρωπῷ. ἡ γ.
Ἀνθρωπείους, ἡμέρας τ.	Ἀνθρωπείους ἡμέρας. τ.
Ἄνθρωσκε. ἄνω θρωσκε, ὀρχοὺς σοφοκλῆς κώμῳ.	Α. α. ὠρχοῦτο. Σοφ. Κώμῳ. [7]

c. 382.

4) Posterius *τοῖς ἀκροδρίοις* varia lectio est, textui e margine inserta.

5) Hesychio restituendum est: *Ἀνθήλη. πυρός.* Quae sequuntur: *ἀνθεῖ. ἀνθήσει.* separanda sunt.

6) Male unita sejunxit.

7) Repone: *ὀρχοῦ.* Sigma ex *Σοφ.* propter continuam vocum seriem adhaesit.

M S.	M U S.
c. 382. l. 12. Ἀνθυπομνῆσθαι. τ.	Ἀνθυπόμνυσθαι. τ.
c. 383. l. 1. Ἀνυφεστῶτα. α.	Α. α.
Ἀνθοπολιὸς, λ.	Ἄνθει πολιός. λ. [8])
Ἀνθώπλισαν. ὤπλησαν.	Α. ὤπλισαν.
Ἀνθωπλησμένοι. α.	Ἀνθωπλισμένοι. α.
Ἀνίαζον, α.	Ἀνιάζειν. α.
— l. 17. Ἀνιάκειν, οζ.	Α. οζ.
c. 384. l. 11. Ἀνίθω. α.	Ἀν᾿ ἶσον. α. [9])
— l. 17. Ἀνίησιν. ἐᾷ — ἐνδιδεῖ.	Α. ε. — ἐνδιδοῖ.
c. 385. l. 2. Ἄνικμος. ξ. ἰκμάμα, ὅ ε.	Α. ξ. ἰκμάδα, ὅ ε.
Ἀνίλεσθαι. σ.	Ἁμίλεσθαι. σ. [10])
— l. 6. Ἄνιος. ἀνατεπείς.	Ἀνιείς. ἀνατιθείς.
— l. 8. Ἀνιμέναι. ε.	Ἀνειμέναι. ε. [11])
Ἀνίξειαν. ὁρμ.	Ἀναΐξειαν. ο.
— l. 17. Ἀνίργου. χ.	Ἀνιγροῦ. χ. [12])
— l. 18. Ἀνίσει. α.	Ἀνοίσει. α. [13])
— l. ult. Ἀνισῶσαι. τὸ ἴσον π.	Α. τὸ ἴσους π.
c. 386. l. 5. Ἀνίωγμον. κ.	Ἀν᾿ ἰωγμόν. κ.
— l. 7. Ἀννεῖται. ἀνατέλει. α. ι	Ἀνεῖται. ἀνατέλλει. α. [14])
Ἀννησοειδές. κ.	Ἀννησοειδές. κ. [15])
— l. 10. Ἀννωδεῶς. τρ. ἀβαρῶς.	Α. τρ. ἀβρῶς.

c. 386.

8) Codicis ſcriptura Iſ. Voſſii conjecturam confirmat.

9) Vera eſt Valkenaerii emendatio, ab Heſychio enim ſcriptum fuit: Ἀν᾿ ἰθύν. α. Nexus litterarum υν in fine vocum facile a ſcribis cum ω confunditur.

10) Vera eſt VV. DD. conjectura.

11) Muſuri emendatio typothetam fugit.

12) Varia lectio Ἀνίγρου in margine prima manu notata eſt.

13) Iſ. Voſſius ſcripturam codicis divinavit.

14) Scripturam codicis Heſychio reſtitue.

15) Variam lectionem delevit.

c. 386. l. 12. Ἀννέφελος. ἀννέφελος. τ.	Α. ἄνευ νεφέλης. τ.
— l. 14. Ἀνόχμους. κ.	Ἀν᾽ ὄγμους. κ.
Ἄνοδος. ἀναβ. — πιανετίωνος.	Α. ἀναβ. — Πυανεψιῶνος.
— l. 22. Ἀνοηταίνει. μωραίνει.	Α. μ.
Ἀνόητος. μωρός. ἠλίθιος, ἀσύνετος, ἄφρων. ἢ ἀνύοντος, ἢ ὁρῶντος.	
Ἀνόθευτος. γ.	Α. γ. [16])
— l. ult. Ἀνείας. μ.	Ἀνοίας. μ. [17])
c. 387. l. 9. Ἀνοκηδεολόγον, τὸ παρὰ τὸ ε.	Ἀνοκηδέα λόγον. τὸν π. τ. ε.
— l. 14. Ἀνάλκητον, ὑφ᾽ οὗ τὶ ἀνέλκητον.	Ἀνόλκητον. ὑφ᾽ οὗ τὶ ἀνέλκηται.
c. 388. l. 3. Ἀνώμαλον. τ.	Ἀνόμαλον. τ.
Ἀνώμαλον. κ.	Ἀνόμαλον. κ.
— l. 12. Ἀνόητον, α.	Ἀνόνητον. α.
c. 389. l. 8. Ἀνορούσαι. ὁρμῆσαι. κ.	Α. ὁρμοῦσαι. κ.
— l. 10. Ἀνόρεος, πόλεμος α. — Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ.	Ἀνόρεος πόλεμος. α. — Σ. Ν.
— l. 14. Ἀνοσάμικτον. ὀλιγόρυτον ὕ.	Α. ὀλιγόῤῥυτον ὕ.
— l. 16. Ἀνόσιμος, νοστ.	Ἀνόστιμος. ᾧ νοστ.

16) Ipſe ſcriba ſigno quodam, quod Muſurus delevit, articulum Ἀνόητος, in ms., quemadmodum et in editis infra ſequentem, hic ſuo loco inſerit; loco hujus ſigni typotheta in Aldina aſteriſcum poſuit, qui deinde in reliquas editiones pertranſiit, ac viris doctis ſcrupulum fecit.

17) Mendum ed. Aldinae Ἀνοί. μ. oritur ex compendio vocis ſupraſcripto, cujus typotheta oblitus eſt.

M S.	MUS.
c. 390. l. 1. Ἀνούτατος. α. — Αἰσχ. Λυκοῦρ (ν)	Α. α. — Αἰσχ. Λυκούργῳ.
— l. 4. Ἀνότευκτον. α.	Ἀνότεγκτον. α.
Ἀνούλεγοι. ἀνώλεθροι.	Α. α.
— l. 7. Ἀνοχὴ, μακροθυμία. π. τ. — ἢ ἀνατολή.	Ἀνοχῇ. μακροθυμίᾳ. π. τ. — ἢ ἀνατολῇ.
Ἀνοχ.΄ου, α.	Ἀνοχέου. α. [18])
— l. 11. Ἀνοψοφίην, τ.	Ἀνοψοφιῆν. τ.
— l. 17. .νστήτην. α.	Ἀνστήτην. α.
— l. 20. Ἀνταγονὴς, τίς. α.	Ἀνταγωνιστής. α.
Ἀνταγορίδας. γ. Ἀθηνήϊσιν.	Α. γ. Ἀθήνῃσιν.
c. 391. l. 5. Ἀνταίαν. ε. — Σοφοκλῆς τισίω.	Α. ε. — Σοφ. Ἀκρισίῳ.
— l. 15. Ἀνταλλαγὴν, α.	Ἀνταλλαγῆναι. α.
c. 392. l. 13. Ἀνταντὰν, ε.	Ἀντάνταν. ε.
c. 393. l. 1. Ἄνταρ. α. ὑπὸ Τυρινῶν. Ε.	Α. α. ὑπὸ Τυρρηνῶν. Ε.
— l. 7. Ἀντατισκόμενος. ε.	Ἄντα τιτυσκόμενος. ε.
— l. 11. Ἀντεῖν. ὁ ε.	Ἀντήν. ὁ ε.
— l. 14. Ἀντεκκομιεῖ. ἀντευξεῖ.	Α. ἀντεύξει.
Ἀντεκομίσει. α.	Ἀντεκκομίσει. α.
c. 394. l. 3. Ἀντεμμάσασθαι. α. — Ευρ. πολίασιν.	Α. α. — Ευρ. Πολιάσιν.
— l. 10. Ἀντεπονησόμεθα. ἀντεπενέγκω.	Ἀντεκπονησόμεθα. ἀντεπενέγκωμεν. [19])
Ἀντεραστής. ὁ α. ἀντερήσεις. α.	Α. ὁ α. Ἀντερήσεις. α.
— l. ult. Ἀντέσο. ἀντίσον. α.	Α. ἀντισοῦ. α.
c. 395. l. 1. Ἀντεταιῶς, α.	✢ Ἀντεταιῶς, α. [20])

c. 395.

18) Duas litteras delevit; fuerunt, ni fallor: ευ.
19) VV. DD. conjectura codicis scriptura firmatur.
20) Male typotheta signum Musuri in fine praecedentis articuli posuit.

M S.	M U S.
c. 395. l. 3. Ἀντέχεται. α. — παραποιεῖται.	Α. α. — περιποιεῖται.
— l. 13. Ἀντήρεις. α. — ἐπὶ τῶν ἐρεσσ.	Α. α. — ἀπὸ τῶν ἐρεσσ.
c. 396. l. 8. Ἀντήδης. ἱκ.	Ἀντήδην. ἱκ.
Ἀντῆ. δῶρον ἱκ.	Ἀντῆον δῶρον. ἱκ.
— l. 11. Ἀντήσει. λιτανείαις. ἀντήσεσιν.	Ἀντήσεσι. λ. α. [1])
— l. 13. . ντι . , πρ.	Ἀντί. πρ. [2])
c. 397. l. ult. Ἀντιβοΐον. ἔξεν.	Ἀντίβιον. ε.
c. 398 l. 3. Ἀντηβολῆσαι. μ.	Ἀντιβολῆσαι. μ.
— l. 6. Ἀντιγόνιος. βῶλος τὶς	Α. βῶλός τις
— l. 9. Ἀντιγράφεσθαι. α. — Ἀττικοὶ τὸ ἀντιποιεῖσθαι κλῆρον	Α. α. — Ἀττ. τὸ ἀντ. κλήρου
— l. 12. Ἀντιγραφή. τ. — τὸ ἀντιποιεῖσθαι.	Α. τ. — τῷ ἀντιποιεῖσθαι.
Ἀντία, πλέκειν α.	Ἀντία πλέκειν. α.
— l. 16. Ἀντιδίκειν, ἐν δίκῃ ἀντιμένειν.	Ἀντιδικεῖν. ἐν δ. ἀντιβαίνειν.
c. 399. l. 2. Ἀντιζήλου, στρ. στραγγαλώδη ἐν κ.	Ἀντίζηλον. στρ. ἀστραγαλῶδες ἐν κ.
— l. 8. Ἀντιθόντων, υ.	Ἀντιθεόντων. υ.
— l. 11. Ἀντικαραών. τ. — κλεΐδα ἀντικασηγνήτου, ἴσ.	Α. τ. — κληῖδα. [3]) Ἀντικασιγνήτου. ἴσ.
— l. 16. Ἄντικρυ. κ.	Ἀντικρύ. κ.

1) V. ἀντήσεσιν vere est correctio glossae Ἀντήσει, quae, ut vir doctus in notis suspicabatur, ex margine in textum irrepsit; hoc enim scriptura Ἀντήσει extra dubium ponitur.

2) Compendium scribendi in fine est, cujus vim definire nequeo, valere enim potest aut ων aut ον. Cf. VV. DD.

3) Vitiose in editis Ἀντικαρά, incuria typothetae, qui compendium scribendi fini annexum praetermisit. Sequentem glossam Musurus bene sejunxit.

M S.	M U S.
c. 399. l. 16. Ἄντικρυς. φ. α. ἀντικρύς.	Α. φ. α. ἄντικρυς.
Ἀντικύρικον. ὁ ἐλέβορος.	Α. ὁ ἐλλέβ.
— l. ult. Ἀντιλαχεῖν. τὸ δίκη ἐπιδ.	Α. τὸ δίκην ε.
c. 400. l. 5. . ντιλαζῦσθαι. α.	Ἀντιλάζυσθαι. α.
— l. 8. Ἀντίκρυδ. ἀπόφημι φ.	Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι. φ.
Ἀντιλαβαί. λ. — ἐξιμιστίχων	Α. λ. — ἐξ ἡμιστίχων
— l. 14. Ἀντὶ, μῆνα κ.	Ἀντίμηνα. κ. 4)
— l. 17. Ἀντίνη. ἄντινι ἐνέγμεθα. ἐ.	Ἄντι διενέγμεθα. ε. 5)
Ἀντινυπολλῶν, ἶσος πολλή.	Ἀντί νυ πολλῶν. ἶσος πολλοῖς.
Ἀντίζωοι, α.	Α. α.
c. 401. l. 9. Ἀντιπαράθεσις, ἀντιπαρεξάγει. α.	Α. α. α.
Ἀντίπερα. τῶ ἐν τ.	Α. τὸ ἐν τ.
Ἀντιπεραλαχεῖν. α.	Ἀντιπεριλαχεῖν. α.
c. 402. l. 9. Ἀντιπροΐσχεν. α.	Ἀντιπροΐσχειν. α.
c. 403. l. 1. Ἀντίρινον. ἀντίριζον.	Α. ἀντίῤῥιζον.

c. 403.

4) Correctionem Musuri typotheta neglexit.

5) Typotheta correctionem Musuri male capiebat, unde vitiosa lectio ed. Aldinae. Prima scriptura fuit: Ἀντινενέγμεθα. nam augmenta verborum in libris veteris aevi scriptis frequenter a librariis negliguntur, aut: Ἀντινινέγμεθα. Supra hanc vitiosam lectionem scripta erat altera, hoc modo: Ἀντινινέγμεθα (supra scriptum: αντι η). Imperitus deinde scriba, lectionem suprascriptam pro ipsa glossa accipiens, ne litterarum ordo rumperetur, ita descripsit: Ἀντίνη. ἄντινι ἐνέγμεθα. ignorans scilicet, quid ἀντινινέγμεθα sibi vellet, vocem in duas divisit. Vera Hesychii glossa, quae hic contra litterarum seriem inserta fuisse videtur, fuit, quemadmodum criticorum sagacissimus Bentlejus animo olim praesagiebat: Ἀντιηνέγμεθα. ἠναντιώμεθα.

c. 403. l. 5. Ἀντίσειεν. ἀπαντίσειεν.	Ἀντήσειεν. ἀπαντήσειεν.
Ἀντίσεις, λιτανείαις.	Ἀντήσεις. λιτανεῖαι.
— l. 8. Ἀντιστάτης. ὁ ἐνθέστης τῇ μάχῃ, καὶ σημαίνει ἐνθυτικῇ.	Α. ὁ ἐνθέτης ἐν τῇ μάχῃ. σημαίνει δὲ καὶ ἐνθυτικῇ.
— l. 13. Ἀντιστοιχεῖ, κ.	Ἀντιστοιχεῖν. κ.
c. 404. l. 1. Ἀντίσχαδος. τὸ μηδενὸς ἔξεστιν.	Ἀντίσχαδον. τὸ μ. ἄξιον. 6)
Ἀντι..τα, ἀνέκτιστα. α.	Ἄντιτα. α. α. 7)
— l. 7. Ἀντίτια. τ.	Ἀντίτιμα. τ.
— l. 12. Ἀντιποιειμίκετα, ἶσος ἱκ.	Ἀντί τοι εἶμ᾽ ἱκέταο. ἶσος ἱκ.
Ἀντιτορεῖν, εἴσας. δ.	Ἀντιτορήσας. δ. 8)
c. 405. l. 1. Ἀντίτομον. φ. — ὅπερ ὁ ποιῶν οὐ β. ὑπό τινος ἀλεξιφαρμάκου.	Α. φ. — ὅπερ ὁ π. οὐ β. ὑπό τινος. ἀλεξιφάρμακον.
— l. 7. Ἀντιφθάρα. α.	Α. α.
c. 406. l. 2. Ἀντίχειρε, ἔνια τ. — ἐκτείνων πρ.	Ἀντίχειρες; ἔνια τ. — ἐκτείνοντα πρ.
— l. 9. Ἀντίψυχοι. οὕτως καλοῦντες οἱ μέμνονες ο.	Α. οὕτως κ. οἱ Μέμνονος ο.
c. 407. l. 1. Ἀντόμαι, παντὸ, ἱκ.	Ἄντομαι. πάντα ἱκ. 9)

6) Correctio Musuri typothetam fugit. Permutatio vocum ἄξιον et ἔξεστιν, quae etiam in aliis scriptorum locis observatur, oritur ex forma siglorum, quibus in vetustioribus mss. ambae voces designantur.

7) Erasit duas litteras. Cf. VV. DD.

8) Scriptura ms. duas glossas juxta se positas exhibet, alteram Ἀντιτορεῖν, alteram Ἀντιτορείσας. Quod vero in fine repetitur ἀντιτορήσας correctionem falsae scripturae Ἀντιτορείσας esse arbitror. In Ald. Ἀτιτορήσας culpa typothetae.

9) Emendationem VV. DD. Ἄντομαι. ὑπαντῶ. ἱκ. scriptura codicis confirmat.

M S.	M U S.
c. 407. l. 2. Ἀντᾶμαι. υ.	Ἀντόμεναι. υ.
— l. 7. Ἀντομῶσαι. πκαλέσαι. (ε ω̃ … ε supra)	Α. παρακαλέσαι. [10])
— l. 9. Ἄντος. εὖρος. [οἱ δὲ] Εὐρ.	Α. ε. Εὐρ. [11])
— l. 12. Ἀτρέσας. α.	Α. α. [12])
— l. 14. Ἄντρον. σπ. — ἢ σκοτεινὰ σπή. (λ supra)	Α. σπ. — ἢ σκοτεινὸν σπήλαιον. [13])
c. 408. l. 4. Ἀντυγωτός. α. — ὅτι αἱ α. κ.	Α. α. — ὅθεν αἱ α. κ.
— l. 6. Ἀντυκάρτερα. α.	Ἀντικάρτερα. α.
— l. ult. Ἀνῦξαν. α.	Ἀνῆξαν. α.
c. 409. l. 2. Ἀνυλήεντα, κατὰ τὸν ὑλώδην.	Ἀν᾽ ὑλήεντα. κ. τ. ὑλώδη.
— l. 7. Ἀνύπηον. ἀγ.	Ἀνύπηνον. α.
Ἀνύπικτον, ἀνυποχώριτον.	Ἀνύπεικτον. ἀνυποχώρητον.
— l. ult. Ἄνυσις. π. — εὐτελεστική.	Α. π. — ἀποτελεστική. [14])
c. 410. l. 6. .φιθεῖ, α. ἀνώγει. π.	Ἀφιθεῖ. α. Ἀνώγει. π. [15])
Ἄνωγεν. ἐκ. ἀνώγει. πρ.	Α. ἐκ. ἀνώγει. πρ. [16])
— l. 14. Ἀνωκολία. π.	Ἄνω κοιλία. π.
— l. 19. .νωλόφυκτον, α.	Ἀνωλόφυκτον. α.

c. 410.

10) Fuerunt olim duae lectiones, una Ἀντομῶσαι. παρακαλέσαι, altera Ἀντομῶ σε. παρακαλῶ σε. Musurus solito more lectionem suprascriptam delevit.

11) In codice archetypo fuit procul dubio lacuna, cujus οἱ δὲ reliquiae sunt.

12) Ἀντρέσας in Ald. quod typothetae debetur.

13) Scriptura codicis fuit: σκοτεινὰ σπήλαια.

14) Primum emendavit: ἐντελεστική.

15) Litteram initialem praefixit, et unita separavit.

16) In editis ἀνώγει. πρ. ut nova glossa separatur.

M S.	M U S.
c. 410. l. 19. Ἀνωμαλαδάσσειν. α.	Ἀνώμαλα δάσσειν. α.
Ἀνωμαλία, ...	Α. 17)
Ἀνωμαλοκρῶς. α.	Ἀνωμαλοκρώς. α.
c. 411. l. 6. Ἀνώπιστον. ἀόρατον. α.	Α. ἀόραστον. α.
— l. 11. Ἀνωρέας. οὐκ ἀπολυμ.	Α. οὐκ ἀπολλυμ.
— l. ult. Ἀνώχθει, παρακελεύω.	Ἄνωχθι. παρακέλευε.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ξ.	Τὸ Α μ. τ. Ξ.
c. 412. l. 3. Ἄξαι. κλάσαι, πρ.	Α. κλ. π. 18)
— l. 5. Ἀξέμελαι. ε.	Α. ε.
— l. 8. Ἄξεσθαι. α. ἀφαίξασθαι. π.	Α. α. ἀφίξεσθαι. π.
Ἀξέστους, τραχείας. Σοφοκλῆς σιών [η].	Α. τρ. Σοφ. Σίνωνι. 19)
— l. 11. Ἀξιοπηγητώτατον, α.	Ἀξιοπηγητότατον. α. 20)
— l. ult. Ἀξιεπεθύμητον, ἀπερ.	Α. ἐπερ.
c. 413. l. 2. Ἀξιοῖς. β. προαιρεῖ.	Α. β. προαιρῇ.
— l. 15. Ἄξονα. ξ. — τροχοὺς φέρον.	Α. ξ. — τρ. φ. 1)
c. 414. l. 3. Ἀξύλω, ὕλη π. — ἀξυλεύσατο.	Ἀξύλῳ ὕλῃ. π. — ἐξυλεύσατο.

17) In ms. duarum aut trium vocum ſpatium relictum eſt.
18) Heſychio ergo, quod ſuum eſt, redde; nam vulgatum κολάσαι mendum typothetae eſt.
19) Emendari quoque potuiſſet: Σοφοκλῆς Ἴωνι. et aequa eſt utriusque lectionis probabilitas critica; de lemmate ergo in poſterum incerti erimus.
20) Correctio Muſuri typothetae ignota eſt.
1) In Ald. vitium typoth.

MS.	MUS.
c. 414. l. 5. Ἀξύβλητον, ὃ μ.	Ἀξύμβλητον. ὃ μ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ο.	Τὸ Α μ. τ. Ο.
— l. 14. Ἀοζοὶ, μ.	Α. μ.
Ἀόζεον, ἐθ.	Α. ε.
Ἀοξήσω, δ. — Αἰσχ. Ἐλευσινίαις.	Α. δ. — Αἰσχ. Ἐλ.
c. 415. l. 3. Ἀοῖα. δ. — Νάσσανδρος.	Α. δ. — Ν.
— l. 10. Ἀοιδίαια, αἴδεῖ, υ.	Ἀοιδιάει. ἄδει. υ.
c. 416. l. 1. Ἀοιδός. ω. — εὐνοῦχοσποδῶν.	Α. ω. — εὐνοῦχος ποδῶν. 2)
— l. 3. Ἄοιμα, ἰ. τὰ κενηφάλια.	Ἄοινα. ἰ. τὰ καὶ νηφ.
— l. 7. Ἀολλέες. α. ὁμοῦ πάντα.	Α. α. ὁμοῦ πάντες.
— l. 11. Ἀολλόπους, τ.	Ἀελλόπους. τ. 3)
c. 417. l. 12. Ἀορτανυηκὲς, ξ.	Ἄορ τανυηκές. ξ. 4)
— l. ult. Ἀόρτης. ξ. ὑπὸ Μακεδόνων ἄγγος. Ἄγγος δερμάτειον ἱμ.	Α. ξ. ὑπὸ Μ. ἄγγος. Ἄγγος. δερμάτιον ἱμ. 5)
c. 418. l. 2. Ἀορτήρεσιν, οἱ α.	Ἀορτῆρες. οἱ α.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Π.	Τὸ Α μ. τ. Π.
c. 419. l. 2. Ἄπαγε. παῦσε. (αι) α.	Α. παῦσαι. α.
— l. 10. Ἀπαγγῆ, φ.	Ἀπαγγέλλω. φ.
— l. 17. Ἀπαγωγή. ἡ τ. — ἀποσκο (μιδῆ)	Α. ἡ τ. — ἀποκομιδή.

c. 420.

2) Emendationi: εὐνοῦχος, σπάδων. codicis scriptura favere videtur. Cf. VV. DD.
3) Scripturam codicis praevidit If. Vossius.
4) In Ald. voces culpa typothetae male dividuntur.
7) In Ald. errore typothetae Ἄγγος. δ. ut nova glossa a praecedenti sejungitur.

M S.	MUS.
ε c. 420. l. 4. Ἀπαιάζει, πέθαι ε πλελ.	Ἀπαιάζειν. παρεῖθαι, παραλελ.
Ἀπαιγείρων, Α. τῶν ἀπαιγείρων, α. τ. συκοφαντεῖν, ἐπειδὴ δὲ ἔκτισε τῇ α.	Α. Α. τῶν α. α. τ. συκοφαντῶν, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ α.
— l. 9. Ἀπαιδεῖν, τ.	Ἀπαίδειν. τ.
. παιδευσία, α.	Ἀπαιδευσία. α.
— l. 13. Ἀπαινύμενον. ἀφαιρόμενον.	Α. α.
Ἀπαιδοίωται, ἀπαιναισχύντηκε, τ.	Α. ἀπηναισχύντηκε. τ. [6])
— l. 17. Ἀπαιόλη. α. — Αἰσχ. περρέβην.	Α. α. — Αἰσχ. Περραιβοῖς.
Ἀπαιολ.῀, π.	Ἀπαιολᾶν. π. [7])
c. 421. l. 5. Ἀπαίρονται. ἀποδημοῦνται. ἄπαις. μ.	Α. α. Ἄπαις. μ.
Ἄπαις, ὄνομα π.	Ἄπαις. ὄν. π. [8])
— l. 10. Ἀπαιώνιστον. δ. Εὐριπίδης ἀλλὰ καὶ διὰ θ ἀκορίν.	Α. δ. Εὐριπίδης ἀλλαχοῦ καὶ ἐν Μηδείᾳ. Κόρινθον ἀπαιώσιον, δ. [9])
Ἀπαιώσιον. δ.	
Ἀπάκρας μάχη. ἢ ε.	Ἀπ' ἄκρας μάχη. ἢ ε. [10])

c. 422.

6) Varia lectio prima manu notata a Musuro deleta est.

7) Exitum vocis delevit; fuit, ni fallor, compendium litterarum αν.

8) Nullus fere dubito, quin librarius glossam ita scribere voluerit: Ἄπαισ, ὄνομα π. festinando autem accentuationis atque compendii vocis oblitus est. Cf. VV. DD.

9) Cf. VV. DD. quos temeraria Musuri correctio misere exercuit. Iam olim If. Vossius Ἀπαιώσιον a praecedenti glossa separandum voluit.

10) Scripturam codicis If. Vossius divinavit.

M S.	M U S.
c. 422. l. 3. Ἀπαλεξίκακον. ἀθεράπευτον [ἀπαλθήσεσθαι.]	Α. ἀθεράπευτον.
Ἀπαλθήσεσθον. δ. ἀποθεραπεύεται, ἢ θ.	Α. δ. ἀποθεραπεύονται, ἢ θ.
. παλεῖν. α.	Ἀπαλεῖν. α.
— l. 10. Ἀπαλλαξιόντες. α.	Ἀπαλλαξείοντες. α.
c. 423. l. 1. Ἀπάλιον, θῦμα δ.	Α. θ. δ.
c. 424. l. 10. Ἀπάνος. σκληρός. α. — Σοφοκλῆς ἀπανί (ν) ...	Ἀπάνθρωπος. σκλ. α. — ✝ Σοφοκλῆς ἀπανι.[11])
Ἀπαντίζοςα. ε.	Α. ε.
c. 425. l. 7. Ἀπαραίτητον. ἄφευστον.	Α. ἄφευκτον.
— l. 10. Ἀπαραλλάκτῳ. ὁμ. — παραλλάσσον.	Α. ὁμ. — παραλλάσσοντι.
— l. ult. . παράσσεται. α.	Ἀπαράσσεται. α.
c. 426. l. 1. Ἀπαράσιμον. (ε) ἀσυνέστατον. πχάρακτον.	Ἀπαράσημον. ἀσυνέκστατον. ἀπαραχάρακτον.[12])
— l. 5. Ἀπ(έ)χυτος, οἶνος ὧ οὐ πρ.	Ἀπαραίχυτος οἶνος. ὧ οὐ πρ.
Ἀπαράβατον. ἄπιστον.	Α. ἄπιστον.
ἀπάργματα. α.	Ἀπάργματα. α.
Ἀπαρεμφάτως. ἄνευ δηλώσεως ἢ πρ.	Α. ἄνευ δηλώσεως ἀριθμοῦ ἢ πρ.

c. 426.

11) Gloſſam bene reſtituit, nam ſolum compendium hoc modo notatum: Ἀπάνος. ſcribae negligentia omiſſum eſt. Lemmatis compendium delevit, ex quo hoc ſolum intelligitur, accentum in ſyllaba νι ponendum eſſe, et ſequentem ſyll. a littera ν incipere, ut ſupra in impreſſis indicavi.

12) Repone: ἀσινέστατον.

c. 426. l. 13. Ἀπαρθίνευτος. α. — Σοφ. ἱππόν (ω)	Ἀπαρθένευτος. α. — Σοφ. Ἱππόνῳ. [13])
c. 427. l. 1. Ἀπαρίνη. φ. — ὀροβάκχην. ἀπαρκῆ. ἁρμ.	Α. φ. — ὀροβάκχην. Ἀπαρκῆ. ἁρμ. αὐτάρκη.
Αὐταρκῆ. ἀπαρκίας. οὕτως α.	Ἀπαρκτίας. οὕτως α. [14])
— l. 7. .παντῆσαι. χωρῆσαι. δ.	Ἀπαντῆσαι. χ. δ.
— l. 9. Ἀπαρτιᾶ, ἀπαρτισμένος, α. Αἰσχ. ἀθαμαν́ (τ)	Ἀπαρτιᾶ. ἀπηρτισμένως. α. Αἰσχ. Ἀθάμαντι.
— l. 11. Ἀπαρτίας. μετ.	Α. μετ.
c. 428. l. 7. Ἀπαρύμενον. αφ.	Ἀπαρνύμενον. αφ. [15])
— l. 10. Ἀπαρχὴ, χς π χς.	Α. Χριστός. π. Χριστός.
— l. 12. Ἅπας, χαλκὴ λαμπρ ὅ κρ.	Ἅπασα χαλκῆ. λαμπρὰ ὅλη. Κρ. [16])
c. 429. l. 4. Ἀπασσεῖον, π. οἱ δὲ λινὸν χ.	Ἀπασσείοντα. π. οἱ δὲ λ. χ. [17])
— l. 16. Ἀπατούρια. ε. — δορπία κ. — κρουρεῶτις.	Α. ε. — δ. κ. — κουρεῶτις.
c. 430. l. 1. Ἀπατουργὸν, κωλυτικόν.	Ἀπατουργός. κωλυτικός.
— l. 6. Ἀπαυτοφὶν, α.	Ἀπ' αὐτόφιν. α.

c. 430.

13) Correctionem typotheta neglexit.
14) Bene sejunxit. Ἀπαρκίας pro Ἀπαρκτίας solito librariorum errore; nam non in uno aut altero, sed in omnibus fere, quos tractavi, libris scriptis littera τ in v. ἄρκτος ejusque derivatis a scribis omittitur.
15) Glossa Hesychii fuit procul dubio Ἀπαρυόμενον.
16) Duabus vocibus imposita compendia delevit, nec, quid olim scriptum fuerit video.
17) Exitum glossae delevit; si bene video, fuit compendium litt. ται.

M S.	M U S.
	✝
c. 430. l. 12. Ἀπαυστίας, ἀπαρσαχύτας.	Α. ἀπαρσαχύτας. [18])
— l. 14. Ἀπαυτομάτου, ε.	Ἀπ' αὐτομάτου. ε.
Ἀπαφίνιον. Λ. καρδοπὸν λ. ἐν ᾗ μένουσιν, ἣν κτητὶ καλ.	Α. Λ. κάρδοπον λ. ἐν ᾗ μάττουσιν, ἣν κτητίαν καλ. [19])
c. 431. l. 6. Ἀπέβαισεν, ἀπέασεν, ἀπεβίω, α.	Α. ἀπέδυσεν.
	Ἀπεβίω. α.
— l. 16. Ἄπεδος, αν.	Ἄμπεδον. αν.
Ἀπέδοσθεν, ἀπεπωλ.	Ἀπέδοτο. α.
Ἀπέδωτο, ἐκδ.	Ἀπέδοτο. ἐκδ.
	✝
— l. ult. Ἀπεήσει, α.	Ἀπεήσει. α.
c. 432. l. 4. Ἄπει, ἄπειθι, α.	Α. ἄπιθι. α.
Ἀπείης γῆς, τ.	Ἀπίης γῆς. τ.
— l. 7. Ἀπειθής. α. —|Σοφ. αἰχμαλώτησιν.	Α. α. — Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν.
Ἀπείθησεν, ἐπ.	Ἀπίθησεν. οὐκ ἐπ.
— l. 12. Ἀπειλὴ, ὀργή.	Α. ὀργή. ἀπειλεῖται.
Ἀπειλεῖται, ἀπείπατο, ἠρν.	Ἀπείπατο. ἠρν.
c. 433. l. 3. Ἀπειρήδιον, π.	Ἀπειρίδιον. π.
Ἀπειρ..., ἄπειρα τῷ πλήθει, πολλά. ἐν δ' αἴγαις ἀπ.	Ἀπειρέσια καὶ ἄπειρα τῷ πλήθει πολλά. ἐν δ' αἶγες ἀπ. [20])
— l. 13. Ἀπείρονας, α. Σοφ. Θυέστῃ.	Α. α. Σ. Θ. [1])
c. 434. l. 3. Ἀπεῖτε, α.	Ἄπιτε. α.
Ἀπεκάκισεν, ἐσιάνθη.	Α. ἐπικράνθη.
Ἀπεκαίνυτο, ε. ἀφαιρεῖται.	Α. ε. ἀφηρεῖτο.

18) Male in Ald. ἀπαροσχύτας.
19) Compendium v. κτητι... delevit.
20) Quae hic a Muſuro deleta ſunt, legi nequeunt.
1) Male in Ald. Θυήστῃ.

M S.	M U S.
c. 434. l. 11. Ἀπεκομίσθη, α. Ἄπεκτον, τοῦ τέκοντος ἐγ.	Α. ἀπηνέχθη. ἄπωθεν τοῦ τεκ. ἐγ.
— l. 14. Ἀπεκόσμεον, α. ἀπετίθεντο.	Α. α. ἀπετίθεντο.
Ἀπεκτητὸν, ἄκαρπον, α.	Ἄπεκτον. ἀπέκτητον. α. α. 2)
c. 435. l. 1. Ἀπελαιθρόνην, τ.	Ἀπέλεθρον ἵνα. τ.
Ἀπέλεθρον, α. — μέτρου.	Α. α. — μ.
[Ἀπελεθρόνηνα, τὴν δύναμιν τὴν ἄμετρον.]	
Ἀπεληλάμενοι, δ.	Α. δ. 3)
— l. 9. Ἀπελέκησεν, α.	Α. α.
Ἀπελλαὶ, σ. — ἀρχιερεσίαι.	Α. σ. — ἀρχαιρεσίαι.
c. 436. l. 5. Ἀπεμάσσετο, κ. ἀπώκησεν.	Α. κ. ἀπώκισεν.
— l. 10. Ἀπεμπωλεῖ, π.	Ἀπεμπολεῖ. π.
— l. 12. Ἀπεμπωλήσας, π.	Ἀπεμπολήσας. π.
Ἀπεμπωλῆσαι, τ. — ἀποδίσθω τί.	Ἀπεμπολῆσαι. τ. — ἀποδόσθαι τί.
— l. 15. Ἀπεμυθεόμην, α. πόλλ᾽ ἀμυθεόμην [γὰρ δὲ] καὶ ἐπιεθεόμην, ὃ ἐ.	Α. α. Πόλλ᾽ ἀπεμυθεόμην καὶ ἐπιμυθεόμην, ὃ ἐ. 4)

c. 437.

2) Ἄπεκτον ex praecedentibus huc transtulit. Vera glossa est Ἀπέκτητον, ad quam in margine forte notata fuit v. ἄπεκτον, textui deinde male inserta.

3) Quae hic inseruntur, ratione critica delevit, nam Ἀπελεθρόνηνα est varia lectio, vel potius marginalis correctio vitiosae scripturae Ἀπελαιθρόνην.

4) A Musuro γὰρ δὲ male deleta sunt, oriuntur enim ex γρ. δὲ, id est γράφεται δὲ, sequens nempe ἐπεμυθεόμην est varia lectio praecedentis ἀπεμυθεόμην. Hesychius hic veterem Homeri scholiasten descripsit.

c. 437. l. 7.	Ἀπενδονικὼς, φ.	Ἀπενδονηκώς. φ.
— l. 10.	Ἀπενέγκειν γρ.	Ἀπενεγκεῖν γρ.
— l. 12.	Ἀπενήσω, α. Εὐρ. αὐγή.	Α. α. Εὐρ. Αὔγη.
— l. 18.	Ἀπενώτισαν, α. ν῀.. Σοφ. Φι	Α. α. Σοφ. Φινεῖ.[5])
— l. 21.	Ἀπεξενομένη, α.	Ἀπεξενωμένη. α.
— l. ult.	Ἀπεξηκησάμην, ἀπεξεφόρητα, ἢ ε.	Α. ἀπεξεφόρησα. ἢ ε.
c. 438. l. 3.	Ἀπεοικὼς, α.	Ἀπεοικότως. α.
— l. 5.	Ἀπεπανέτος, ὁ μ.	Ἀπεπάνωτος. ὁ μ.
	Ἀπεποριάνεν, ἀπεχλ.	Α. α.[6])
	Ἀπεπ..ην, ἀπεχώρησα, α.	Ἀπεπόμην. α. α.[7])
	Ἀπέπρησεν, ἀπεδ.	Α. ἀπεδ.
	Ἀπεφύσησεν, ἀπέμαρεν.	Α. ἀπεμάρανεν.
— l. 12.	Ἅπερ, κ.	Ἅπερ. κ.
— l. 18.	Ἀπέρατοι, α. τέλος μὴ ἔχειν.	Α. α. τ. μὴ ἔχοντες.
— l. 22.	Ἀπεριόριστος, ὁ μ. — περίζειν γ.	Α. ὁ μ. — περιορίζειν γ.
c. 439. l. 16.	Ἀπερίσατο, ἀπετεινάξατο.	Ἀπερείσατο. ἀπετινάξατο.
c. 440. l. 3.	Ἀπερισκήπτως, ἀ..πινοήτως.	Α. ἀνεπινοήτως.[8])
— l. 9.	Ἀπεῤῥήσει, ἀπελεύσει, ἀποφθειρεῖ.	Α. ἀπολέσει. ἀποφθερεῖ.

c. 440.

5) Compendium a Musuro deletum exprimit tantum primam ultimae syll. litteram ν et accentum circumflexum; caeteroquin bene descriptum est.

6) In Ald. Ἀπεπορίαν. nam compendium litterarum εν fini vocis affixum oculos typothetae effugit.

7) Duas aut plures litteras exscalpsit.

8) Erasit duas litteras.

M S.	MUS.
c. 440. l. 11. Ἀπεῤῥώεντο, ε.	Ἀπεῤῥώοντο. ε.
Ἀπερικεῖν, κ.	Ἀπερύκειν. κ.
Ἀπερ. κοῖ, κωλὺ..	Ἀπερύκοι. κωλύοι.[9])
— l. 15. Ἀπερωεὺς, κ. ἐρωεῖ γ.	Α. κ. Ἐρωεῖν γ.
Ἀπερωπὸς, ἀπάνος.	Α. ἀπάνθρωπος.
c. 441. l. 2. Ἀπερώσειας, α.	Ἀπερωήσειας. α.
— l. 8. Ἀπεσίμωσεν, υ. — πρὸς ἀναβάσεις.	Α. υ. — προσαναβάσεις.[10])
— l. ult. Ἀπέσκη, τ. — Σοφ. τρώλω.	Α. τ. — Σοφ. Τρώϊλῳ.
c. 442. l. 3. Ἀπεσκόλυπτεν, ἀπεσκέπτετο δ. ὅθεν καὶ σκολοδέτης.	Ἀπεσκόλλυπτεν. ἀπέσκεπε τὸ δ. ὅθεν καὶ σκολοδέφης.
— l. 6. Ἀπεσκόραζεν, α.	Α. α.
Ἀπεσκοτομένα, ε.	Ἀπεσκοτωμένα, ε.
Ἀπεσκύψισται, κεκάθαρται.	Α. κ.
Ἀπέσοιξεν, ἀπεσέωσ..	Α. ἀπέσωσε.[11])
— l. 13. Ἀπεσποδικώτων, φ.	Ἀπεσποδιηκότων. φ.[12])
c. 443. l. 2. Ἀπεσσία, α.	Α. α.
— l. 7. Ἀπεστλεγγυσμένον, α. .. λεγγὶς γ.	Α. α. στλεγγὶς γ.[13])
c. 444. l. 5. Ἀπέστω. ἀγνοία ἢ ἀπεῖν ἢ μὴ γ.	Α. ἀγνοία ἢ ἀπεῖναι ἢ μὴ γ.[14])
Ἀπεσφακέλισεν, ε. Ἀριστ. ὅλκασιν. — ἢ ἐφνιδίως α.	Α. ε. Ἀριστ. Ὁλκάσιν. — ἢ αἰφνιδίως α.
	c. 445.

9) Litterae a Musuro deletae dignosci nequeunt.
10) Correctio a typotheta omissa est.
11) Compendium in fine delevit.
12) Repone aut Ἀπεσποδικότων, aut Ἀπεσποδηκότων, utrum velis.
13) Delevit duas litteras. A typotheta in Ald. Ἀπεστλεγγισμένον.
14) Pergeri emendationem ἢ ἀποινεὶ codicis scriptura firmare videtur.

M S.	M U S.
c. 445. l. 2. Ἀπεσχαρόφην, α.	Ἀπ' ἐσχαρόφιν. α.
— l. 4. Ἀπεσχηδιάζετο, ε.	Ἀπεσχεδιάζετο. ε.
— l. 5. Ἀπεσχοινισμένος, ω. — διεζευγμένως, α.	Α. ω. — διεζευγμένος. α.
— l. 8. Ἀπετέλεσεν, ἀπήρτησεν.	Α. α.
— l. 13. Ἀπετμιγοῦσι χ. Ἀπετέμωσιν αἱ ὑδρορoαί.	Ἀποτμήγωσι χ. ἀποτέμωσιν αἱ ὑδρορρόαι. 15)
— l. 19. Ἄπευτος, α.	Ἄπευθος. α.
c. 446. l. 12. Ἀπέφθιτον, α.	Ἀπέφθιτο. α. 16)
Ἀπέφρησαν, α. Κρατῖνοιθρασυ (ες, ξ, οι)	Α. α. Κρατῖνος θρᾶσυν 17)
— l. 16. Ἀπέχεχρ, α.	Ἄπεχε χροός. α. 18)
Ἀπέχη, λ.	Ἀπέχης. λ.
— l. 20. Ἀπεχθάνοντο, [ἐμισεῖτο,] ἐμισοῦντο.	Ἀπεχθάνοντο. ἐμισοῦντο. 19)
Ἀπεχθαῖος, ἐχθροποιοῦ.	Α. ἐχθροποιός.
c. 447. l. 3. . πέχθετο, ε.	Ἀπέχθετο. ε. 20)

15) Disjuncta univit. Cf. VV. DD. a quibus glossa restituitur.

16) Correctionem typotheta non observavit.

17) Ms. tres lectiones exhibet: Θρασσὶν, Θραξὶν et Θρᾶκες, quarum utram volueris, in textu repone. Cf. VV. DD. Si ultimam recipias, scribendum est: Κρατίνου οἱ Θρᾶκες. unde quoque vitiosa scriptura Κρατῖνοιθρ. orta esse videtur.

18) Homericum Ἄπεχε χροΐ. (Il. Ω. 19.) quod ms., ut caeteras omnes glossas Homericas, continua vocum serie scriptum exhibet, Musurus corrupit.

19) Male delevit ἐμισεῖτο, nam interpretatio est glossae Ἀπεχθάνετο, quae hic procul dubio excidit.

20) Glossa ex antecedentibus forte huc translata est.

MS.	MUS.
c. 447. l. 8. Ἀπεχειρίασεν, α. (οι supra ει) οἱ δὲ ἀπὸ τῶν χοίρων (ει supra οι) ἀπέπληξεν.	Ἀπεχειρίασεν. α. οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν χειρῶν α. [1])
— l. 11. . πέχρησεν, η.	Ἀπέχρησεν. η.
— l. 14. Ἀπεψύχει, α. Αἰσχ. κερκυόνησατυρικῶ.	Ἀπεψύχη. α. Αἰσχ. Κερκύονι ἢ Σατυρικῷ. [2])
Ἀπεψύχοντο, ε. ἀνέλω.	Α. ε. ἀνέμω.
c. 448. l. 2. Ἀπέωσται, ἀποθεῖτο.	Α. ἀπωθεῖτο.
— l. 6. Ἀπῆγε, ἐλεῶς σκληρός.	Ἀπῆγεν ἐλεῶς. σκληρῶς.
Ἀπηνὴς, ἀπήρητος.	Α. α.
— l. 15. Ἀπηγενεὲς, α.	Ἀπηγενέες. α.
c. 449. l. 1. Ἀπήκει, ἀπέχει ἢ εἰς ὀξὺ σ.	Α. ἀπέχει ἢ ε. ο. σ. [3])
— l. 6. Ἀπηλλάξεις, ἀπηλλαγμένος ἔσῃ.	Α. ἀπηλλαγμένος ε.
— l. 12. Ἀπηλοίησεν, ἀπήλοσεν, α.	Ἀπηλλοίησεν. α. α. [4])
Ἀπημάλδονεν, η. ἠφάνησεν.	Ἀπημάλδυνεν. ἢ. ἠφάνισεν.
— l. 15. Ἀπήμβροται, ἀπέτυχεν.	Α. ἀπέτυχον. [5])
Ἀπήμησαν, ἀπεθέρησαν.	Α. ἀπεθέρισαν.

1) Musurus textum ms. parum acute correxit; sunt hic, ut saepius, scribarum imperitia duae glossae in unam contractae, et locus procul dubio ita supplendus est: Ἀπεχοιρίασεν. ἀπεσκίρτησεν. ἀπὸ τῶν χοίρων. οἱ δὲ, Ἀπεχειρίασεν. ἀπὸ τῶν χειρῶν ἀπέπληξεν. Cf. VV. DD. qui luxatam hanc glossam magno acumine restituerunt.

2) Scribe ex ms. Αἰσχ. Κερκύωνι Σατυρικῷ. Quemadmodum VV. DD. jam correxerunt.

3) In Ald. ἢ omissum est.

4) Scripturam codicis VV. DD. restituerunt.

5) Emendationem VV. DD. codicis scriptura confirmat.

c. 449. l. 15. Ἀπήμονα, α. ἀπήμαντ..	A. α. ἀπήμαντα.[6])
c. 450. l. 1. Ἀπηναῖος, ἀπά-νος, ω.	A. ἀπάνθρωπος. ω.[7])
— l. 4. Ἀπηνέβήθη, υ.[8])	Ἀπηνεμήθη. υ.
Ἀπηνέστερον, ἀτομώ-τερον.	A. α.
Ἀπηνέμοις, μὴ ἔχ. ἀνέ-μοις.	A. μὴ ἔχ. α.
Ἀπήνη, α. — ἡμίονες.	A. α. — ἡμιόνων.
— l. 11. Ἀπηοροὶ, απ.	Ἀπήοροι. απ.
— l. 16. Ἀπηρήσατο, ε. ἀπῆ-ρεν, μ.	A. ε. ἀπῆρε, μ.
Ἀπῆρκεν. α.	Ἀπῆρκεν. α.
c. 451. l. 3. . πηυδόκησαν, α.	Ἀπηυδόκησαν. α.
— l. 15. Ἀπιακὸς, ἄρτος ὁ μ.	Ἀπιακὸς ἄρτος. ὁ M.
c. 452. l. 7. Ἀπιθοῦντι, α.	Ἀπειθοῦντι. α.
Ἀπικριόφιν, α.	Ἀπ' ἰκριόφιν. α.
c. 453. l. 2. Ἀπιστεῖ, α. Σοφ. αἰθίοψ.	A. α. Σοφ. Αἰθίοψιν.[9])
c. 454. l. 15. Ἄπλυτοι ρ. — ō ō καὶ οὐ π π	A. ρ. — καὶ οὐ ποτά-μιαι.
— l. ult. Ἁπλοὺς, σ.	Ἁπλῶς. σ.
c. 455. l. 3. Ἀπνίγμον, κνωδ.	Ἀπνίγμου. κνωδ.[10])
c. 456. l. 3. . ποβάλλειν, α.	Ἀποβάλλειν. α.
Ἀποβελίσκου, ἰχθῦς οἱ α.	Ἀπ' ὀβελίσκου ἰχθῦς. οἱ α.
— l. 6. Ἀποβήλου, α.	Ἀπὸ βηλοῦ. α.

c. 456.

6) Exitum vocis delevit. In Ald. ἀπήμεντα vitio typoth.
7) Compendium v. ἀπάνος omissum est.
8) Sic cum duplici accentu.
9) Bene correxit, nam compendium scribendi, quod hoc modo adjungi solet: Αἰθίοψ. a scriba omissum est.
10) In Ald. absque distinctione.

MS.	MUS.
c. 456. l. 6. Ἀπόβλεπον, ε.	Α. ε.
Ἀποβῆσαι, ἀποθλίψαι.	Ἀποβλίσαι. α.
c. 457. l. 3. .πόβρασμα, κ.	Ἀπόβρασμα. κ.
— l. 5. Ἀποβρίξαι, μ.	Ἀποβρίξαντας. μ.
Ἀποβρόχθι.., κ.	Ἀποβρόχθισον. κ.[11]
c. 458. l. 3. Ἀπόγυιοι, εὐχαὶ σ.	Ἀπόγυιοι εὐχαί. σ.
— l. 10. Ἀποδαστὴς, α.	Α. α.
c. 459. l. 13. Ἀποδὲχλαῖναν-βάλε, α.	Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε. α.
— l. 17. Ἀποδιϊστῶνται, χωρίζονται.	Α. χωρίζωνται.[12]
c. 460. l. 1. .ποδίωμαι, α.	Ἀποδίωμαι. α.
— l. 8. Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ δοξασμοῦ.	Α. δ. α. δ.
Ἀπὸ ὑπονοίας, ἀπόδορος, ἀδόρατος β.	Α. υ. ἀπὸ δορός. ἀπὸ δόρατος β.
— l. ult. Ἀπόδρομον, ελ. — ἢ μετ' ἐπάνοδον. ἀκρησίῳ.	Α. ελ. — ἢ μετ' ἐπάνοδον. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.
c. 461. l. 1. Ἀποδρύφοι, ξένοι, ἢ ἀποξέσει.	Α. ξαίνοι, ἢ ἀποξέσῃ.
— l. 3. Ἀποδῦ, ἀποδύσαι, ἀποδυθεῖ.	Α. ἀποδύσῃ. ἀποδυθῇ.
— l. 8. Ἀποδ' ὀστέ.ν, ἄχρις ἄραξεν.	Ἀπὸ δ' ὀστέων ἄχρις ἄρ.[13]
Ἀποέθεν, α.	Ἀπὸ ἔθεν. α.
Ἀποεῖπεν, ἀπαρνῆσαι.	Ἀπόειπε. ἀπάρνησαι.
Ἀποειπεν, απ. ἀπαρνῆσαι	Ἀπόειπε. απ. ἀπάρνησαι.
ἀποέο, ἀφ' ἑ.	Ἀπὸ ἕο. ἀφ' ἑ.
Ἀποέρσαι, α.	Ἀπέερσεν. α.
Ἀποέρσει, ἀποστερῆ, α.	Α. ἀποστερήσῃ. α.

11) Exitum vocis erasit.
12) Codicis scripturam Salmasius Hesychio restituit.
13) Littera a Musuro deleta fuit ο.

c. 461. l. 19. .ποένυταϊ, ἀφαιρεῖταϊ.	Ἀποέννυται. ἀφαιρεῖται.[14])
c. 463. l. 3. Ἀπὶδίωνὸρέων, α.	Ἀπ᾽ Ἰδαίων ὀρέων. α.
c. 464. l. 5. Ἀποκεκλησιάων, α.	Ἄπο καὶ κλισιάων. α.
Ἀποκαιροῦ, ακ.	Ἄπο καιροῦ. ακ.
— l. 11. Ἀποκαταπτῦσαι, τ.	Ἀποκαταπτύσαι. τ.
— l. ult. Ἀποκεστίλλαι, ἐκδεῖραι.	Ἀπόκ᾽ ἐκτίλλαι. ε.
c. 465. l. 2. Ἀποκεκλεῖσθαι σ. — ἔχων.	Α. σ. — ἔχειν.
Ἀπόκετον, α.	Ἀποκετῶν. α.
— l. 14. Ἀποκλωνεῖ, ἀποστρ.φεῖ.	Α. ἀποστροφεῖ.[15])
c. 466. l. 9. Ἀποκνῦσάμενοι, α.	Ἀποκνησάμενοι. α.[16])
— l. 12. Ἀποκολοκαύτωσις, παρϊνδοῖς ἢ σ. οἱ δὲ π παφλαγόσι τ. — δονεῖν παρέχει.	Α. παρ᾽ Ἰνδοῖς ἢ σ. ἢ δὲ παρὰ Παφλαγόσι τ. — δονεῖν παρέχειν.[17])
c. 467. l. 3. Ἀποκοπησαμένη, στερνηκοποσαμένη, α.	Α. στερνοκοπησαμένη. α.[18])
— l. 5. Ἀποκομεῖν, ἀποκοψᾶν α.	Α. α. α.
— l. 7. Ἀποκορσωσαμέναις, α. — Αἰσχ. ὑψηπούλη.	Α. α. — Αἰσχ. Ὑψιπούλη.

14) Scribe cum Kustero: Ἀποαίνυται. nam ε ex αι natum est. Musurus varias lectiones utroque in loco expunxit.
15) Litteram delevit.
16) Varia lectio a Musuro deleta est.
17) Lectionem suprascriptam erasit. Cf. VV. DD.
18) Litterae, ut saepius in libris scriptis, a scriba transpositae sunt.

M S.	M U S.
c. 467. l. 7. Ἀποκταβίζειν, τ.	Ἀποκοταβίζειν, τ.
Ἀποκραιπαλισμὸς, α.	Α. α. 19)
c. 468. l. 7. Ἀπόκυνον, μάζα α μεμιγμένη φ.	Α. μάζα μεμαγμένη φ.
— l. ult. Ἀπολῦ, δαίμων ἢ θ.	Ἀπολύμου δαίμων. ἢ θ. 20)
c. 469. l. 11. Ἀπολελαμέναι, κοιναὶ, π.	Α. κ. π.
— l. 16. Ἀπολελεψειμέναι, α. ἀπολελεψειμένου τ.	Ἀπολελεψημέναι. α. ἀπολελεψημένου τ.
c. 470. l. 3. Ἀπολείψομεν, ἀποδέρομεν.	Α. ἀποδέρωμεν.
— l. 7. Ἀπολείβραξαι, α.	Ἀπολειβράξαι. α.
— l. 14. Ἀπολιγαίνειν, α.	Α. ἀφηδύνειν.
. ποφθέγγεσθαι, ἢ ὄξεται απ.	Ἀποφθέγγεσθαι. ἢ ὀξέως απ. 1)
— l. 16. Ἀπολεῖνα, α.	Ἀπολῖναι. α. 2)
c. 471. l. 4. Ἀπόλλυρε, φ.	Α. φ.
Ἀπολιχμήσονται, ἀπολ.΄ξουσιν.	Α. ἀπολείξουσιν. 3)
— l. 12. Ἀπολοιγοναμῦναι, α.	Ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι. α.
Ἀπολοίμιον, φ. τ. ἐπιδόλω.	Α. φ. τ. ἐπὶ δόλῳ.
— l. 16. Ἀπόλοιτο, ἀπόλετο.	Α. ἀπώλετο.

19) In Ald. Ἀποκρεπαλισμός. culpa typoth. Cf. VV. DD. qui codicis scripturam divinarunt.

20) Ultimam syllabam in fine vocis suprascriptam una cum accentu delevit, et interpunctionem sustulit. Cf. VV. DD.

1) Tota glossa unitim in ms. exarata est; vocis ἀποφθέγγεσθαι, quam Musurus pro nova glossa habuit, prima tantum littera deest. Cf. VV. DD.

2) Male in Ald. Ἀπολῖνα.

3) Litteram delevit; dubius sum, utrum ι an η fuerit.

c. 471. l. 16. Ἀπολουσέμεναι, κολλοβῶσιν.	Ἀποκολουσέμεναι. κολοβώσειν.[4]
c. 472. l. 2. Ἀπολύγματος, απ.	Ἀπόλυγμα. τος. απ.[5]
— l. 7. Ἀπολύτρωσιν, ἀπο- εῖν φυγήν. ἀπολύφειν.	Α. ἀποφυγήν. ἀπόλυσιν.[6]
— l. 10. Ἀπομαγδαλία, στέαρ, ἐν ᾧ τ.	Ἀπομαγδαλιά. στέαρ, ἐν ᾧ τ.
— l. 14. Ἀπόγματα, ε πθειώματα.	Ἀπομάγματα. παραθειώματα.[7]
Ἀπομάκτης, ε πκαθαρτής.	Α. παρακαθαρτής.[8]
Ἀπομάκτρας, ξ. τὰς κυτάλας, ε.	Α. ξ. τὰς σκυτάλας, ε.
c. 473. l. 1. Ἀπομαρξάμενοι, α.	Ἀπομορξάμενοι. α.
— l. 5. Ἀπομερμηρίσαι, α. — μέρμηρα γ. υ. κατάφορα.	Α. α. — μέρμηρος γ. υ. κατάφορος.
Ἀπομηνίειν, τὴν μήνησιν απ.	Α. τὴν μήνισιν απ.
Ἀπομηνήσας, χ.	Ἀπομηνίσας. χ.
— l. 11. Ἀπομνύμενοι, ἀποβάλλοντες δὲ ὅρκων.	Α. ἀποβάλλοντες δι' ὅρκων.
— l. ult. . πόναιο, ε. ὄνοιο.	Ἀπόναιο. ε. ὄναιο.
c. 474. l. 5. Ἀπονένεται, α.	Ἀπονέεται. α.

4) Hausit procul dubio Hesychius ex iisdem fontibus, quibus Eustath. ad Il. Φ. 455. et ex ms. reponendum est: Ἀπολουσέμεναι. κολοβώσειν. Cf. VV. DD.

5) Interpretatio in casu recto adjungitur, ut saepius in Hesychio. Cf. VV. DD.

6) In ἀπολύφειν novam glossam latere suspicor. Musurus lectionem suprascr. delevit.

7) Repone ex ms. περιθειώματα.

8) Itidem: περικαθαρτής.

M S.	M U S.
c. 474. l. 7. Ἀπονευρούμενος. τ. ν. κοπτόμενος.	Α. τ. ν. καπτόμενος.[9])
— l. 12. Ἀπονηστίσαθαι, τὸ ἀπὸ νηστίας ε.	Α. τὸ ἀπὸ νηστείας ε.
— l. 14. Ἀπονιζόμεναι, πλυνοῦμαι.	Α. πλυνόμεναι.
c. 475. l. 5. Ἀπονήνισι, τ. ἀποδοῦναι.	Ἀπονίνησι. τ. ἀποδίδωσι.
Ἀπονοστήσει, α. ἐπανέλθει, ὑποστρέψει.	Ἀπονοστήσῃ. α. ἐπανέλθῃ. ὑποστρέψῃ.
— l. 8. Ἀπονισφίζεσθαι, χ.	Α. χ.
— l. 11. Ἀπόνου κ. — ἀπόχθου π. — ἀπόνου.	Ἀπ᾽ ὄνου κ. — ἀπ᾽ ὄχθου π. — ἀπ᾽ ὄνου.
— l. 16. Ἀποξιφίζειν, ο. — ἐμμελίας τ.	Α. ο. — ἐμμελείας τ.
c. 476. l. 9. . ποπατριφιληδο . μεναι, απ.	Ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι. απ.[10])
Ἀποπατροσαμαρτὼν, α.	Ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών. α.
— l. 13. Ἀποπεθασμένον, ἀπ . ῥριμένον.	Ἀποπεθααμένον. ἀπειρημένον.[11])
c. 477. l. 17. Ἀποπλοκίαι, ἐμ- (κω) πλοκαὶ λά	Α. ἐμπλοκαὶ Λακώνων.[12])
c. 478. l. 1. Ἀποπομπαὶ, ἡμέ- (αι) ρες τ.	Α. ἡμέραι τ.
— l. 9. Ἀπόμπημοι, αἱ α.	Ἀπόμπιμοι. αἱ α.
— l. 13. Ἀποπρονήων, α.	Ἀπόπροθι νηῶν. α.[13])
— l. 16. Ἀποπταίει, π.	Ἀποπταίῃ. π.

9) Cum VV. DD. Hesychio restitue: κοπτόμενος.
10) Litteram init. a scriba omissam praefixit, et in medio glossae litteram expunxit. Litt. η in φίλη ex jota dativi affixo nata est.
11) Litteram exscalpsit.
12) Lege cum Salmasio: ἐμπλοκαί. Λάκωνες. praeeunte quoque codicis scriptura.
13) Glossam Homericam corrupit. Cf. VV. DD.

c. 479. l. 1. Ἀποπτόλιος, α.	Ἄπο πτόλιος. α.
— l. 7. Ἀπόπτυσον, α. κατάπυστον, ἐκβλ.	Α. α. κ. ε.[14]
— l. 14. Ἀποῤῥὰξ, ἀπόῤῥογα, α.	Ἀποῤῥάξ. ἀποῤῥῶγα. α.[15]
c. 480. l. 1. Ἀποῤθίου, ε.	Ἀπ᾽ ὀρθίου. ε.
— l. 3. Ἀπορνύμενοι, ὁρμῶνται.	Α. ὁρμῶντες.
— l. 14. Ἀποῤῥαγεῖς, οἱ κ.	Α. οἱ κ.[16]
Ἀποῤῥάζειν, παιδιᾶν δ.	Ἀπόῤῥαξιν. παιδιὰν δ.
c. 481. l. 7. Ἀποῤῥόας, ε.	Α. ε.[17]
— l. 12. Ἀποῤῥῶγας, ἀπεσχασμένας.	Α. ἀπεσχισμένας.
— l. ult. Ἀποῤῥὼξ; α. α.	Α. α. α.
Ἀπόσπασμα, α.	Α. α.[18]
c. 482. l. 13. Ἀπόσεται, ἀπόσιτος κ.	Ἀπόσιτος. α. κ.
c. 483. l. 2. Ἀποσισάμενοι, α.	Ἀποσεισάμενοι. α.
— l. 6. Ἀποσκευαζόμενος, α. — ἀποριπτόμενος.	Α. α. — ἀποῤῥιπτόμενος.
— l. 10. Ἀπόσκημμα, ἀπέρισμα, Αἰσχ. ἀργίας.	Α. ἀπέρεισμα. Αἰσχ. Ἀργεία.[19]

c. 484.

14) σ et στ. etiam π et ππ. saepius in libris scriptis commutantur.

15) Primum correxit: Ἀποῤῥώξ. quod mox delevit. Cf. VV. DD.

16) Male in Ald. Ἀποῤῥωγεῖ. οἱ κ.

17) In Ald. mendose: Ἀποῤῥώας. cujus vitium VV. DD. correxerunt.

18) Ἀπόσπασμα ergo etiam in ms. novum constituit articulum; vocem e margine esse suspicor.

19) Praeeunte codicis scriptura nullus fere dubito, quin in textum ed. Albertinae bene receptum sit Αἰσχ. Ἀργείοις. nam ultima syll. vocis ἀργίας in ms. per compendium scripta est, quod cum compendio litt. οις unam eandemque formam habet, hoc solo discrimine, ut, si a dextris sinistra versus ducatur, οις denotet, si vero a sinistris

M S.	M U S.
c. 484. l. 5. Ἀποσκόλυπτε, ἀπολέπιζον κ. — ἀπεσκολυμένον.	Α. ἀπολέπιζε κ. — ἀπεσκολυμμένον.
Ἀποσκοποῦ, ο.	Ἄπο σκοποῦ. ο.
— l. 10. Ἀποσκοραϰί, ἀποδοκιμάσθαι.	Ἀποσκορακίζει. ἀποδοκιμάζεσθαι. [20])
— l. 12. Ἀποσκαλίδοντα, τ. σ. τὰ ἀνωειδῆ α.	Α. τ. σ. τὰ ἀνθρωποειδῆ α. [1])
c. 485. l. 1. Ἀποσκυθῆσαι, περιτομεῖν.	Ἀποσκυθίσαι. περιτεμεῖν.
Ἀποσκύδμεναι, ο.	Α. ο.
— l. 3. Ἀποσκύζει, α.	Α. α.
Ἀπαξιοῖ, τ.	Α. τ.
Ἀποσκώματα, μ.	Ἀποσκώμματα. μ.
— l. 9. Ἀποσπαράσσουσι, σ. σφίζουσιν.	Α. σ. σφ.
— l. 14. Ἀπὸ σπυρίδος δ. — καὶ μέρ̈ εν σπ.	Α. — καὶ μέρη ἐν σπ. [2])
c. 486. l. 3. Ἀποστάθμοιο, α.	Ἀπὸ σταθμοῖο. α.
— l. 5. Ἀποστὰς, φ. Αἰσχ. ἰσθάσταις καὶ ἀλκμήνη.	Α. φ. Αἰσχ. + ἰσθάσταις καὶ ἀλκμήνῃ. [3])
— l. 9. Ἀπόσταδον, δ. — καλάμου.	Α. δ. — καλάμῳ.

c. 486.

nistris dextra versus, ας. Hinc facilis est error atque permutatio. Musuri ἀπέρεισμα typotheta non animadvertit.

20) Sunt duae glossae: Ἀποσκορακίζειν. ἀποδοκιμάζειν. Ἀποσκορακίζεσθαι. ἀποδοκιμάζεσθαι. Cf. VV. DD.

1) Musurus abbreviatam scripturam ἀνωειδῆ pro ἀνοειδῆ bene explicavit; scriba enim, ut saepius fit, compendii oblitus est.

2) Exitum vocis suprascriptum delevit.

3) Lemma in ms. clare et sine compendiis exaratum est. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 486. l. 13. Ἀπόστειλε, ἄπιθι.	Ἀ. α. ἀναχώρει. α.
Ἀναχώρει, α.	
Ἀπόστημα, ἀποστήσας, π.	Ἀπόστημα ἀποστήσας. π.
c. 487. l. 1. Ἀποστήσωνται, α. — ἀπεδίδωσαν.	Ἀ. α. — ἀπεδίδοσαν.
Ἀποστίβ¨, α. — Σοφοκλῆςκυρίαις.	Ἀποστίβης. α. — Σ.[4])
— l. 7. Ἀπαστολεὺς, τ.	Ἀποστολεύς. τ.
c. 488. l. 3. Ἀποστομίζων, φιμόνων.	Ἀ. φιμονῶν.
— l. 7. Ἀποστρατόφιν, α.	Ἀπὸ στρατόφιν. α.
c. 489. l. 6. ,ποσυκάζειν, σ.	Ἀποσυκάζειν. σ.
Ἀποσυμβολ¨, σ.	Ἀποσυμβολᾶν. σ.[5])
Ἀποσυμβόλων, δικάζειν. εδ.	Ἀπὸ συμβόλων δικάζειν. εδ.
— l. 12. Ἀπόσφαγμα, παρ^{η}άθημα τρ.	Ἀ. παράθημα τρ.[6])
— l. 15. Ἀποσφειῶν, α.	Ἀπὸ σφειῶν. α.
Ἀποσφήλλειν, α.	Ἀποσφήλειν. α.
Ἀποσφίλωσις, α.	Ἀ. α.
c. 490. l. 7. Ἀποτάδων, ἐκτεταμένων.	Ἀ. ε.[7])
— l. 10. Ἀποταυρούμενος, θρασυνούμενος.	Ἀ. θρασυνόμενος.
Ἀποταυτομάτου, ε.	Ἀπὸ ταὐτομάτου. ε.

c. 490.

4) Glossae exitum delevit; fuit, ni fallor, compendium litterarum ης, ita ut nihil mutatum sit. Lemma claris litteris scriptum est, at in continua vocum serie facile evenit, ut ex duplici σσ unum periret; quare nil certius est, quam scriptura jam a VV. DD. probata et in textu ed. Albertinae posita: Σοφοκλῆς Σκυρίαις.

5) Compendium in fine delevit.

6) Variam lectionem expunxit. Iam ergo de παρήθημα nullum restat dubium. Cf. VV. DD.

7) In Ald. ἐκτεταμένων incuria typoth. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 490. l. 14. Ἀποτίνεται, ἐκτίνει, φιλονεικᾶ.	Ἀποτείνεται. ἐκτείνει. φιλονεικεῖ.
— l. 17. Ἀποτεθριάκειν, ἀποπεφύλακεν, α. — σκοφύλλων.	Ἀποτεθρίακεν. α. α. — συκοφύλλων.
c. 491. l. 1. Ἀποτηνεῖται, ἀποδόσεται.	Ἀποτινεῖται. ἀποδώσεται.
— l. 2. Ἀποτετίνακται, ἀπέριψεν.	Α. ἀπέῤῥιψεν.
— l. 6. Ἀποτηλόθεν, μ.	Ἄπο. τηλόθεν, μ.
— l. 9. Ἀποτιμήματος, πρὸς τὰς φρένας υ.	Ἀποτιμήματα. αἱ πρὸς τὰς φερνὰς υ.
— l. 14. Ἀποτινεῖ, τ. παράσχει.	Ἀποτίνη. τ. παράσχη.
— l. 16. Ἀποτίσει, ἀποδόσει.	Α. ἀποδώσει.
c. 492. l. 1. Ἀποτιχίζων, π.	Ἀποτειχίζων. π.
Ἀπότμημα, ἐκκεκομένον.	Α. ἐκκεκομμένον.
— l. 5. Ἀπότμηται, α.	Ἀποτέτμηται. α.
— l. 7. Ἀπότοιϊν, α.	Ἀπὸ τοῖϊν. α. 8)
Ἀποτόκου, τ.	Ἀποτόκους. τ.
— l. 13. Ἀπότομον, τ. — προσώψεως.	Α. τ. — προσόψεως.
Ἀποτόμως, σ. ἀπαιτήτως.	Α. σ. ἀπαραιτήτως.
Ἀποτράγημα, λ. βρώματα.	Α. λ. βρῶμα.
c. 493. l. 2. Ἀποτριψάμενοι, ἀποριψάμενοι.	Α. ἀποῤῥιψάμενοι.
— l. 6. Ἀποτροπίασμα, ἐξιλέωσμα απ.	Ἀποτροπιάσματα. ἐξιλεώσματα απ.
Ἀπότροπον, ὅ τις ἀνα-π-τρα. Σοφ. ἠδύποδι.	Α. ὅ τις ἂν ἀποτράποιτο. Σοφ. Οἰδίποδι.

c. 493.

8) Male in Ald. Ἀπὸ τοῖϊν. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 493. l. 10. Ἀπότροπον. ο. — πόλιν.	Α. ο. — πόλιν. ἀποτετραμμένον τ. 9)
Ἀποτετραμμένος τ.	
Ἀποτρόπου, ε.	Ἄπο τρόπου. ε.
— l. ult. Ἀποτροχοῦ, ε.	Ἀπὸ τροχοῦ. ε.
c. 494. l. 2. Ἀποτρωπᾶσθαι, α.	Α. α. 10)
Ἀποτυλῶσαι, ε. ἄαιδνον.	Α. ε. α.
— l. 6. Ἀποτυχισθεὶς, α. — ἀπὸ τονῶν τυχονῶν. ε.	Α. α. — ἀπὸ τύχων. ε. 11)
Ἀποτύψωνται, παύσωνται τ.	Α. π. τ. 12)
Ἀπόβατος, μ.	Ἀπ᾽ οὔατος. μ.
Ἀπούδεος, α.	Ἀπ᾽ οὔδεος. α.
— l. 11. Ἀπούρας, α. ἢ ἀφηρήσας.	Α. α. ἢ ἀφαιρήσας.
Ἀπούργους, γονίας ε. καὶ ὅπου τὰ ἅρματα σ.	Ἀπουργούς. γωνίας ε. καὶ ὅπου τὰ σαρώματα σ. 13)
Ἀπουρικτικῶς δὲ, ἀφελόμενος.	Α. δέ. ἀφελομένως.

c. 495.

9) Locum Homeri, ad quem respexit Hesychius, VV.DD. notarunt, nec dubito, quin glossa in posterum ita edenda sit: Ἀπότροπος. οὐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν, ἀποτετραμμένος τῆς τοῦ ἄστεως ἐπιστροφῆς. Varietas enim, quae in ms. adest, librarii imperitiae atque compendiis vocum male descriptis tribuenda est.

10) In Ald. mendum typoth.

11) En hic correctionem interlinearem, ut saepius in mss. fieri solet, cum vitiosa lectione una serie exaratam, olim enim ita scriptum prostabat: τον τυχον (ῶν ῶν superscr.). Legendum igitur est: τῶν τύχων.

12) Male in Ald. παύσονται.

13) Hesychium ex Suida correxit.

M S.	M U S.
c. 495. l. 3. Ἀπουσία, ὅταν-τὶσαπῆ, ἢ τ. α. καὶ ἡ ἀπόλειψις.	Α. ὅτ. ἢ τ. α. καὶ ἡ ἀπ. 14)
— l. 10. Ἀπόφαθαι, ἀπαγ-γείλαται. (ε)	Ἀπόφαθε. ἀπαγγείλα-τε.
— l. 13. Ἀποφεῖν, α.	Ἀπάφειν. α.
— l. 19. Ἀποφθαναῖνον, α.	Ἀποφθίμενον. α.
— l. ult. Ἀποφθάρη τί μου, ἀπαλλάγη τί μου, [μάντευμα.]	Α. α.
Ἀποφθέγματα, σύν-τομος λόγος.	Ἀπόφθεγμα. σ. λ. μάν-τευμα.
Ἀποφθείθω, α.	Ἀποφθίθω. α. 15)
c. 496. l. 6. Ἀποφθαράξα-θαι, τ. — ἦχον πρό. θαι.	Α. τ. — ἦχον προέθαι. 16)
Ἀποφλᾶσαι, ρ. κρῆται καὶ σ.	Α. ρ. Κρῆτες καὶ Σ.
— l. 10. Ἀποφοῖντα, α.	Α. α.
— l. 16. Ἀποφράδας. κ. πτηρισι. (ε μ)	Α. κ. παρατηρησίμους.
Ἀποφράδες, ἡμ. — ἐν αἷς ἁγιάζουσι τ.	Α. ἡμ. — ἐν αἷς ἐναγί-ζουσι τ.
c. 497. l. 2. Ἀποφύλιοι, ξ. — Αἰσχύλος σατυρικῷ.	Α. ξ. — Αἰσχ. σατυρι-κῷ. 17)
— l. 4. Ἀποφυσήσασα, ἐγ-κρυψάσα.	Α. ἐγκρύψασα.

c. 497.

14) Hesychio restitue: ὅταν τὶς ἀπῇ. Mendose in Ald. ὅταν τὶ σαπῆων. errore typothetae, qui ms. male legens circumflexum in fine pro compendio litt. ων accepit, unde monstrosa lectio. Articulum quoque ante ἀπόλειψις omisit.

15) Male in Ald. μάνταμα. quod procul dubio e margine est. Cf. VV. DD.

16) Litteram delevit.

17) In ms. lemma claris litteris scriptum est.

M S.	M U S.
c. 497. l. 10. Ἀποχαθῇ, ἀποθανεῖ, ἀποχή.	A. ἀποθάνῃ, ἀπόσχῃ.[18]
— l. 12. Ἀπ. χὴ, ἀπόχρη, ε.	Ἀπέχει. α. ε.[19]
Ἀποχειρόβιες, οἱ ἁλεῖς, καὶ χειρονάκτες, καὶ ἐγχ. οἱ τεχνῆται.	Ἀποχειρόβιοι. οἱ ἁλιεῖς, καὶ χειρώνακτες, καὶ ἐγχ. οἱ τεχνῖται.
Ἄποχον, α. — ἄκροικον.	A. α. — ἄγροικον.
Ἀποχλωρία, οὗ α.	Ἀποχλωρίας. οὗ α.
Ἀποχραίνειν, τὸ ἀπολειφθὲν τῶν χρ.	A. τὸ ἀποληφθὲν τῶν χρ.
c. 498. l. 12. Ἀποψαύλειν, τ.	Ἀποψάλλειν τ.[20]
c. 499. l. 5. Ἄπρατα, μὴ πρασκόμενα.	A. μὴ πιπρασκόμενα.
— l. 10. Ἀπρὶξ, προσπεφοικτῶς, ἰσχ. σφ. ὃ οὐχ οἷονται πρ.	A. προσπεφυκότως, ἰσχ. σφ. ὃ οὐχ οἷόν τε πρ.
— l. 14. Ἀπρονίμευτος, οὐ πρυτανευθείς.	Ἀπρονόμευτος. οὐ παιδευθείς. προνομὴ
Ἀπρονομὴ, ἡ ἐπὶ τ. χ. ἀρπ.	γὰρ ἡ ἐπὶ τ. χ. ἁρπ.[1]
c. 500. l. 3. Ἀπρόσειλος, ὃ ο. — Εὐρ. ἀλῆ	Ἀπρόσηλος. ὃ ο. — Εὐρ. Ἀλήπ[2]

c. 500.

18) Correctionem typotheta omisit.

19) Litteram delevit, cujus loco primum substituit ο scribendo Ἀποχή. Cf. VV. DD.

20) In Ald. Ἀποψαίλλειν errore typoth.

1) Sic conjunxit et emendavit; in Ald. ἀπρονομὴ γὰρ ἡ ἐ. culpa typoth.

2) Scripturam glossae, auctoritate ms. jam firmatam, VV. DD. restituerunt. In lemmate Musurus litteram in fine suprascriptam una cum accentu delevit; quod aut π aut τ fuerit, video quidem, utram vero, clare non distinguo; quod tamen τ fuerit, eo mihi probabilius est, quod hanc litteram deleverit, et π voci adjunxerit, eo forte consilio, ut Εὐρ. Ἀλόπῃ aut aliud quid legeretur. Quod si τ hoc modo, ut videtur, suprascriptum fuerit: Εὐρ. ἀλῆ (τ suprascriptum) tum lemma absque dubitatione ita describendum est: Εὐριπίδης Ἀλήτῃ. Cf. VV. DD.

c. 500. l. 6. Ἀπροσεξία, ρ. — προέχειν τ. — ἀπρακταίοις.	Α. ρ. — προσέχειν τ. — ἀπρακταίοις.[3])
Ἀπροσήκει, ἄδει.	Α. α.
Ἀπρόσιτος, α. ἀπάνος, αχ.	Α. α. ἀπάνθρωπος. αχ.[4])
— l. 14. Ἀπρόσκλητος δίκη, — εἰσαγώγημος.	Α. δ. — εἰσαγώγιμος.
— l. 17. Ἀπρόσοιτος, α.	Ἀπρόσοιτος. α.[5])
— l. 19. Ἀπροσπλήστων, ὧν ο. — ἀπροσπιαίτω, α.	Α. ὧν ο. — ἀπρ. α.[6])
c. 501. l. 1. Ἀπροστασίου δίκη, κ. — ἀπογιψαμένων μ.	Α. δ. κ. — ἀπογραψαμένων μ.
— l. 4. Ἀπροτίμαστος, α. — ἀπρόσβατον.	Ἀπρόσμαστος. α. — ἀπρόσβατος.
c. 502. l. 1. Ἀπταυτίτας, τ.	Α. τ.
— l. 10. Ἄπτερος, α. — Αἰσχ. ἀγαμέμνων.	Α. α. — Αἰσχ. Ἀγαμέμνονι.
c. 503. l. 5. Ἀπτῆσι, μ. πετωμένοις.	Α. μ. πετομένοις.
— l. 14. Ἄπτωτον, τ. — ἑστός.	Α. τ. — ἑστώς.
Ἄπυγοι, οἱ λ. — ἐσκόπων τὸ δὲ ε.	Α. οἱ λ. — ἐσκώπτοντο δὲ ε.

c. 504.

3) Praepp. προ et προς in libris scriptis frequenter commutantur, ambae enim ($\overset{o}{\pi\rho}$) absque ullo discrimine a tachygraphis exarantur. Musurus ultimam vocem, utpote vitiosam, duobus punctis notavit.

4) Et hic compendii soliti ἀπάνος scriba oblitus est.

5) Variam lectionem delevit.

6) Haec in editis optime emendata sunt; cur autem ων et ω cum jota dativi saepius a scribis permutentur, ratio praecipua in similitudine compendiorum latere videtur; interdum etiam ν ex jota dativi oritur.

c. 504. l. 4. Ἀποθυμίω, απ.	Ἀποθυμιῶ. απ.
Ἀπυνδακῶτος, α. — πενδάκα τ.	Ἀπυνδάκωτος. α. — π. τ.
— l. 8. Ἀπυξῖνος, ἀπονεύρ̈, Τιμοκλέους.	Ἀπυξίνου. ἀπονεύρου. Τιμοκλῆς. 7)
Ἀπυλλέ.ω, α.	Ἀπυλλέτω. α. 8)
c. 505. l. 1. Ἄπυργος, α. Εὐρ. τιμένῳ.	Α. α. Εὐρ. Τιμένῳ.
.πυρος, α.	Ἄπυρος. α.
— l. 4. Ἀπύτησιν, ἀπότησιν.	Ἀπύστισιν. ἀπότισιν.
— l. 7. .πφία, αδ.	Ἀπφία. αδ.
Ἀποδέον, δ.	Ἀπυσδέον. δ.
c. 506. l. 4. .ποθεν, μ.	Ἄποθεν. μ.
— l. 5. Ἀπώκησεν, η.	Α. η.
— l. 7. Ἀπόλυων, α.	Ἀπέλυον. α. 9)
Ἀπομοσία, ο. — ἀνθυπομμνύει.	Ἀπωμοσία. ο. — ἀνθυπομνύη.
c. 507. l. 3. Ἀπώμοτον, φ. — ἀπωμόσειεν.	Α. φ. — ἀπομόσειεν.
— l. 9. Ἀπώσατο, μ. ἔριψεν.	Α. μ. ἔρριψεν.
Ἀπώθησαν, ἀπερίφησαν.	Α. ἀπερρίφησαν.
Ἀπῶμαι (σ supra), ὤθησα.	Ἀπῶσμαι. ω. 10)
ἄπαιτος, φ.	Ἄπαιτος. φ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ρ.	Τὸ Α μ. τ. Ρ.
— l. 16. Ἄρ. μεγαλως, ο.	Ἀρ, μεγάλως. ο. 11)

c. 507.

7) Exitum v. ἀπονεύρ ſupra ſcriptum delevit.
8) Litteram exſcalpſit.
9) Litterae, ut ſaepius fieri ſolet, transpoſitae ſunt; reſcribe Ἀπώλλυον aut Ἀπώλυον, nam duplicationem conſonantium pro more forte neglexit. Cf. VV. DD.
10) Correctio gloſſae prima manu facta eſt. Muſurus unita ſejunxit.
11) Litteram eraſit inter Ἄρ et μεγ. quae, ſi quid video, fuit jota, et gloſſa perpetua ſerie ita exarata fuit: Ἄριμεγαλως, ο. Primum gloſſam ita ſcribendam voluit: Ἀρ, μεγ. at accentum delevit. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 507. l. ult. Ἀρὰ, ε. — σύνδεσμος.	Α. ε. — σύνδεσμος. ἄρα, λ.[12])
Ἄρα, λοιπὸν, τ.	
c. 508. l. 5. Ἀραβικὴ, πν.	Α. πν.
— l. 8. Ἀράβιος ἄγ. — φλεγομένων — ὃς κύλει μ.	Α. ἄγ. — διαλεγομένων — ὃς ἤϋλει μ.
— l. 14. Ἀράβῳ, ψόφῳ ἐν χύρ μνήστρα. (ω supra)	Α. ψ. ἐνχύρῳ μνῆστρα.
c. 509. l. 3. Ἀράξουσιν, ἐρεθίζουσιν.	Α. ἐρεθίσουσιν.
Ἀραιὴ, ἀρμ.	Ἀραιήσει. ἁρμ.
— l. 6. Ἀραίησι, λ.	Ἀραιῆσι. λ.
— l. 9. Ἀραίη, γαστὴρ, τ.	Ἀραιὴ, γ. τ.
— l. 12. Ἀραίας, βλ. Σοφ. ἀλκμαί (ω supra)	Α. βλ. Σοφ. Ἀλκμαίῳ.[13])
Ἀραιὸν, κατάρατον, ἢ ὁ πρ. ε. ἠναραιός μ.	Ἀραῖον. κατάρατον. ὥς τό· Ὁ πρ. ε. ἦν ἀραῖός μ.
c. 510. l. 2. Ἀραιαὶ, ε. — ὑπὲρ δ. κ. ῥώονται α. — εἴσοδοςδέεστιν.	Α. ε. — ὑπὲρ δ. κ. ῥ. α. — εἴσοδός ἐστιν.
. ραιότερος, β.	Ἀραιότερος. β.
— l. 7. Ἀράη, φιάλην, κ.	Ἀράκην. φ. κ.
— l. 13. Ἄραμεν, μένειν.	Ἀράμεν. μ.
— l. 15. Ἀράμενοι, τὰ ἀπ.	Ἀράμενα. τὰ α.
Ἀράντισιν, ἐρινύσι. Μ.	Ἀραντίσιν. Ἐριννύσι. Μ.
. ρανις, ελ.	Ἀρανίς. ελ.
c. 511. l. 3. Ἄραρεν, ἡρμόθησαν, ἢ π. δέδοται.	Α. ἡρμόθη. ἢ π. δέδεται.
Ἀράραχνος, τ.	Ἄραρεν ἴχνος. τ.

12) Disjuncta univit.
13) Lemma est: Σοφ. Ἀλκμαίωνι. quod bene in textu ed. Albertinae positum est. Musurus compendium lemmatis male descripsit.

c. 511. l. 7. Ἀράρισκε, πάρμοζεν.	Α. περιάρμοζεν.
— l. 11. Ἀραρῶσαι, α. πρ. Ἁρμοζόντως, ἀσφ. — παγίως δεδ.	Α. α. πρ. Ἁρμοζόντως. ἀσφ. — παγίως, δεδ. [14]
— l. 16. Ἀρασάμεναι, αλ. ποιοῦσαι.	Α. αλ. ποιοῦσαι ἀράς.
Ἀρὰς, ἐπισπεῖραι. εθ.	Ἀρὰς ἐπισπεῖραι. εθ. [15]
c. 512. l. 1. Ἀρὰς, ἱερόν. ἱερ. — Ἀριστοφάνην ὥραις.	Ἄρας ἱερόν. ἱερ. — Ἀριστοφάνης Ὦ.
Ἄρας, μῶσαι, δ.	Ἀράσαι. ὀμόσαι. δ.
— l. 6. Ἀράστε, ἑλεῖν, λ.	Ἄραθαι. ἑλ. λ.
— l. 9. Ἀρασχάδες, τὰ πσυναὶ κλ.	Α. τὰ περισυνὰ κλ.
— l. 14. Ἀράνκιλις, ἡ ν.	Α. ἡ ν.
— l. 16. Ἀραχνία, ἀράχ.., Ατ.	Α. ἀράχνη. Α. [16]
— l. ult. Ἀραχνοϋφεῖς, ὡς ὑ. — ὑφασμένα.	Α. ὡς ὑ. — ὑφασμένοι.
c. 513. l. 1. Ἀράχν̈, εἶδος ο.	Ἀράχνης. ε. ο. [17]
— l. 6. Ἀρβὸν, διεστὸς, α. ἐλαφρόν.	Α. διεστώς. α. ἐλ.
[Ἀρβύκη, τοῦ ὑποδήματος.]	
Ἀρβύλαι, εἰδ.	Ἀρβύλαι. ε. [18]

c. 513.

14) Divisim. Cf. VV. DD.

15) Bene supplevit, nam ἀρὰς in fine ob seq. Ἀρὰς ἐπ. facile elabi aut omitti potuit.

16) Duas litteras delevit.

17) Exitum glossae in fine suprascriptum delevit.

18) Sunt duae glossae: Ἀρβύλη. τοῦ ὑποδήματος εἶδος. Ἀρβύλαι. ε. ὑπ. Quarum una aut altera e margine est; quo consilio quoque Musurus unam eliminavit.

MS.	MUS.
c. 513. l. 11. Ἀργαίνειν, λ. Εὐρ. ἀλκμαίονι, διὰ ..φίδος.	Α. λ. Εὐρ. Ἀλκμαίωνι. διὰ ψηφῖδος ἀργαίνουσα. λ. 19)
Ἀργαίνουσα, λ.	
— l. 14. Ἀργαλαίῳ, α.	Ἀργαλέῳ, α.
c. 514. l. 1. Ἀργαλαιοὺς, χ.	Ἀργαλέους. χ.
Ἀργαλαιὴ, χ.	Ἀργαλέη. χ.
Ἀργαλαιοτέροις, δ.	Ἀργαλεοτέροις. δ.
Ἄργει, παντί. δ.	Ἀργὴ πάντη. δ.
Ἀργὰς, ὄφις καὶ ποιητὴς μοχθηρὸς ἄργαν ἐκ.	Α. ο. καὶ ποιητὴν μοχθηρὸν Ἀργᾶν ἐκ.
— l. 10. Ἄργεια, σφυρὰ ὡς φ.	Ἄργεια σφυρά. ὡς φ.
— l. 14. Ἀργεινόεντα, λ. λευκολόγιον. αἰγ.	Ἀργινόεντα. λ. λευκόγειον. αἰγ.
Ἀργεῖοι, οἱ Ε. καὶ ἐκ τῶν εἰλύτων οἱ π.	Α. οἱ Ε. καὶ ἐκ τῶν εἱλώτων οἱ π.
c. 515. l. 3. Ἄργ.ς, π.	Ἄργος. π. 20)
Ἀργειφόντης, ὁ ἑρμήσαργφόνου.	Α. ὁ Ἑρμῆς ἀργουφόνος.
— l. 13. Ἀργενάων, λ.	Ἀργεννάων. λ.
Ἀργενήϊσι, λαμπρεαῖς, λ.	Ἀργεννῇσι. λ. λ.
Ἀργέννησι, λ.	Ἀργεννῇσι. λ.
Ἀργέννητι, λ.	Ἀργῆτι. λ.
— l. 19. Ἀργεσταονότοιο, τ. — τινὲς [δὲ] οὐ κ. — οἶδα ἀνέμους. ἔστιν οὖν ταχέως.	Ἀργέσταο νότοιο. τ. — τινὲς οὐ κ. — οἶδεν ἀνέμους. ἔστιν οὖν ταχέος.
ἄργετος, ἡ ἄρκ.	Ἄργετος. ἡ ἄρκ.

19) Duas litteras delevit, et glossas separatas univit. Lemma est Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι διὰ Ψωφῖδος. Auctoritate ms. v. Ἀργαίνουσα sejungenda est. Cf. VV. DD.

20) Legebatur Ἄργεις, litterae ει a Musuro deletae sunt. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 515. l. 19. Ἀργέτη, δήμῳ λ.	Α. δ. λ.
c. 516. l. 12. Ἀργηστείρα, α.	Ἀργηστῆρα. α.
Ἀργῆτα κ. — ταχύ.	Α. κ. — ταχύν.
αι Ἀργηνέπεφν, ὄφιν, ἔστι δὲ ἐπ.	Ἄργην ἔπεφνεν. ὄφιν. ἔστι δὲ ἐπ.
— l. 16. Ἀργίλληψιν, γῆ μὴ βλαστάνουσά τι.	Α. γῆν μὴ βλαστάνουσάν τι.
— l. 19. Ἄργιλος, ἡ σμ.	Ἄργιλλος. ἡ σμ.
c. 517. l. 1. Ἀργιμήτας, ταῦρος ταχομῆτις ἢ λ. παραγώγους λεγ.	Ἀργιμήτας ταῦρος. ταχυμῆτις. ἢ λ. παραγώγως. λεγ. [1])
— l. 9. Ἀργιάφης, ὁ ἀπαρτισμένος τ.	Ἀργίφης. ὁ ἀπηρτισμένος τ. [2])
τ Ἀργίφον, κ.	Ἀργιφόντου. κ.
— l. 12. Ἀργὸν, ἀργυρᾶιον, τ.	Ἀργόν. ἀργύρεον. τ.
c. 518. l. 2. Ἀργυραμοιβοὶ, κολυβισταὶ, τρ.	Α. κολλυβισταί. τρ.
— l. 5. Ἀργύρεαι, λόγχαι, οἱ μυθοφόροι.	Ἀργύρεαι λόγχαι. οἱ μισθοφόροι.
— l. 7. Ἀργυρέα ὕνις, ἢ α.	Ἀργυρέα ὕννις. ἢ α.
c. 519. l. 4. Ἀργυρογνώμονες, τραπεζῆται, δοκ.	Α. τραπεζῖται. δ.
— l. 13. Ἄργυρος, ὁ στ. — μιο ὀβολοὶ [ἀση]	Α. ὁ στ. — ὀβολοί. [3])
— l. 17. Ἀργυρονόητος, ο. α. ἀγοραστής.	Ἀργυρώνητος. ο. α. ἀγοραστός.
— l. ult. Ἀργυφαὶ, λαμπρ.., λευκ..	Ἀργυφέη. λαμπρᾶ. λευκῆ. [4])

c. 520.

1) Male in Ald. ταχὺ μῆτις.
2) Correctionem typotheta neglexit.
3) Vocem in fine adjunctam delevit.
4) Vocum finem truncavit. Olim procul dubio ita legebatur: Ἀργύφαιον. λαμπρὸν, λευκόν. et quod sequitur

Ἀργύ-

c. 520. l. 1. Ἀργύφαιον, λ.	Ἀργύφεον. λ.
Ἀργυφαιοῦσι, λ.	Ἀργυφέοισι. λ.
— l. 7. Ἀργαλίδες, αἱ M.	Ἀρδαλίδες. αἱ M.
. ϱδαλος, μ.	Ἄρδαλος. μ:
— l. 15. Ἀρδανίαι, αἱ τ. — περιρέονται.	Α. αἱ τ. — περιῤῥέωνται.
— l. 17. . ϱδείας, π.	Ἀρδείας. π.
c. 521. l. 4. Ἄρδην, φ. — ἀθρό°, ἢ ε.	Α. φ. — ἀθρόως. ἢ ε.
— l. 9. Ἀρδιαστὰ ἐκ χ.	Ἄρδιας. τὰ ἐκ χ.
— l. 12. Ἀρδμὸς, ποτισμός. ἐν πο^τ.	Α. ποτισμὸς ἐν ποταμῷ.[5]
— l. 16. Ἀρείας, π. Π.	Α. π. Π.
Ἀρείσοιγε, ε. Π.	Α. ε. Π.
— l. ult. Ἀρέθουσα, κ. — ῥέον π. — κ̈ νενόμισται.	Α. κ. — ῥέων π. — κομίζειν ν.[6]
c. 522. l. 4. Ἀρῖον, β. καλλεῖον, κ.	Ἄρειον. β. κάλλιον. κ.
— l. 12. Ἀρείφατον, λ. — ἀντιάρει ἐοικώς.	Α. λ. — ἀντὶ τοῦ Ἄρει ε.
— l. 16. Ἄρεκτον, α.	Ἄῤῥεκτον. α.
c. 523. l. 2. Ἀρεσαμέναι, φ. Ἀρεστὸν π.	Ἀρεσσάμεναι. φ. ἀρεστὸν π.
— l. 12. Ἀρέσμεθα, ε.	Ἀρεσόμεθα. ε.
— l. 20. Ἀρετᾷ, ε. — συκάραιτὰκ.	Α. ε. — Οὐκ ἀρετᾷ κ.

Ἀργύφεον ejusdem est emendatio, quae e margine in textum irrepsit.

5) Primum restituit ἐν πότῳ, quod mox rejecit. Fuit olim, ni fallor, ἐν πο^τ additamentum marginale, quo quis initium versus Homerici, quem Lexicographus spectat, sibi notaverat. Cf. VV. DD.

6) Compendium vocis penultimae delevit.

M S.	M U S.
c. 524. l. 4. Ἀρῆ, λήμψη, ο.	Α. λήψη. ο.
Ἀρὴ, ε.	Α. ε. Ἀράων αἴων. κ. β.
Ἀράων, αἴων καὶ β.	
— l. 13. Ἀρκιθόων, τ.	Ἀρηϊθόων. τ.
Ἀρηθόσων, τ.	Ἀρηϊθόων. τ.
Ἀρκία, π.	Ἀρήϊα. π.
Ἄρκιος, α.	Α. α.
Ἀρκίφατοι, ε.	Ἀρηΐφατοι. ε.
Ἀρ. ίφιλος, υ.	Ἀρηΐφιλος. υ. 7)
Ἀρήμενος, βεβλαμένος, ε.	Α. βεβλαμμένος. ε.
— l. ult. Ἀρηξήνορα, τὸν τὴν ἀνδρείαν.	Α. τὸν τὴν α. ῥήσσοντα.
c. 525. l. 1. Ἀρηνοβοσκὸς, π. Σοφοκλῆς τυροίκ., γράφει δὲ ἐρρ. διά τε τοῦ ἔω καὶ τῶν βόρων.	Α. π. Σοφ. Τυροῖ. καὶ γράφεται δὲ ἐρρ. + διά τε τοῦ ἔω καὶ τῶν βόρων. 8)
— l. 7. Ἀρηρομένη, ἀρουριομένη, α.	Α. ἀρουριωμένη. α.
— l. 9. Ἀρηρὸς, ἰσχ. ἡρμοσμένος.	Α. ἰσχ. ἡρμοσμένον.
c. 526. l. 1. Ἀρήσεο, ε.	Ἀρήσαιο. ε.
— l. 7. Ἀρητήριον, τόπος, ἐν ᾧ Ἀττικοὶ ἔξω τ.	Α. τόπος ἐν Ἀττικῇ ἔξω τ. 9)

7) Litteram delevit, forte κ.

8) In fine lemmatis litteram expunxit, quae, si bene video, fuit ω, nec dubito, quin lemma ita restituendum sit: Σοφ. Τυροῖ β'^{ω} i. e. δευτέρῳ δρ. nam B et K in uncialibus facile commutantur. Suspicabitur forte aliquis litteras κω esse ultimam syll. v. σατυρικῷ hoc modo abbreviatae: Τυροῖ $\sigma^{\kappa\tilde{\omega}}$. Prius tamen, Etymologo inprimis consentiente, praeferendum esse existimo. Postrema glossae verba a VV. DD. emendata sunt.

9) Ulcus hic latet, et locus ita scribendus est: τόπος, ἐν ᾧ Ἀττικοὶ . . . . ἔξω τ.

M S.	MUS.
c. 526. l. 10. Ἄρητον, β. π. Σοφοκλῆς συνώνυμον, ὕστερος.	† Α. β. π. Σοφ. συνώνυμον, ὕστερος.
Ἄρωτος, Ηρ.	Α. Ηρ. 10)
c. 527. l. 2. Ἀρθὴν, σ.	Ἄρθεν. σ.
— l. 4. Ἀρθήσαντες, φ. (ε)	Ἀρθμήσαντε. φ.
— l. 6. Ἄρθμιοι, φ. παρὰ τὸ ἥρμοσται, κ.	Α. φ. παρὰ τὸ ἡρμόσθαι, κ.
Ἀρμὸς, εἰρ.	Α. ε.
Ἀρθμο᾿, προτμηστὶ., ἢ μ.	Ἀρθμόν. προτμηστία. ἢ μ. 11)
c. 529. l. 7. Ἀρισβῆθεν, α.	Ἀρίσβηθεν. α.
c. 530. l. 9. Ἀριθμημέναι, ε.	Ἀριθμηθήμεναι. ε.
c. 531. l. 2. Ἀρικύμων, εὐσύληπτος.	Α. εὐσύλληπτος.
— l. 4. Ἀριμάσπου, γ.	Ἀριμάσπους. γ. 12)
Ἄριμος, πίθηκος. Ἄριμα. παλικίας, οἱ δὲ ὄρος.	Ἄριμος. πίθηκος. Ἄριμα. οἱ δὲ ὄρος Παλικίας. 13)
c. 532. l. 2. Ἀριπικρὸν, μ.	Ἄρι πικρόν. μ.
— l. 4. Ἀρίσβη, π. τῆς δήμνου, οἱ δὲ τρώας.	Α. π. τῆς Λέσβου. οἱ δὲ, Τρωάδος. 14)
— l. ult. Ἀρισταρχαμία, [ἀριστία.]	Ἀρίστ᾿ ἀρχὰ μία. 15)
c. 533. l. 2. Ἀριστεροτάτης, ὁ πρ.	Ἀριστεροστάτης. ὁ πρ.

10) Ἄρητος in Ald. typothetae tribuendum est.
11) Voces in fine truncavit. Cf. VV. DD.
12) In Ald. Ἀριμάπους. vitio typoth.
13) Separata conjunxit, et verba transposuit. Mendosum παλικίας natum est ex scribendi compendio πκιλικίας (ο), et glossam ita scribendam esse arbitror: Ἄριμος. πίθηκος. Ἄριμα. πόλις Κιλικίας. οἱ δὲ, ὄρος. Cf. VV. DD.
14) Prima scriptura non fuit Λέσβου, sed Λήμνου.
15) Vocem ἀριστία expunxit. Scripseritne Hesychius? Ἀρισταρχία. βία. ἀριστεία. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 534. l. 1. Ἀριστήδης, ὁ ἐκ τ.	Ἀριστίνδης. ὁ ἐκ τ. 16)
— l. 3. Ἀριστόδημος, Α. — πρῶκτον κ.	Α. Α. — πρωκτὸν, κ.
c. 535. l. 14. Ἀρίστυλλος, ἀρίστωτος, ἀρίστου ω.	Ἀρίστυλλος. ὄνομα. Ἀριστωτός. ἀρίστου ω.
c. 536. l. 1. Ἀρισφαλὲς, μ. σφαλόμενον.	Α. μ. σφαλλόμενον.
Ἀριστοκρατεία, υ.	Ἀριστοκρατία. υ.
— l. 6. Ἀριστερέων, φοιτώντων εἰς τ.	Α. φ. εἰς τ.
— l. 12. Ἀρίχωται, ἐκδ. ε	Ἀριχωτῶν. ε.
c. 537. l. 7. Ἄρκαλαν, π χάλανμυζειν.	Ἀρκαλᾶν. περιχαλᾶν. μύζειν.
— l. 9. Ἀρκάνη, τ. — διαζόμεναι.	Α. τ. — αἱ διαζ.
Ἀρκαλέον, ξ. ῥύσονυς.	Α. ξ. ῥυσσόν.
Ἀρκασκύνη, Α. πινὸς Σ.	Α. Α. πῖλος. Σ. 17)
— l. ult. Ἄρκιον, α. ἐρεώτερον. ἱκ.	Α. α. αἱρετώτερον. ἱκ.
c. 538. l. 6. Ἀρκτεία, ἡ τ. — τελευτή.	Α. ἡ τ. — τ.
— l. 11. Ἀρκτοῦρον, ἀρκτῶς τ.	Α. ἀρκτῶος τ.
— l. 15. Ἀρκτώων, βορίων τ.	Α. βορείων τ.
c. 539. l. 1. Ἄρκυες, δ. — θήραν θηρείαν.	Α. δ. — θήραν θηρευτικά.
— l. 7. Ἄρκυη, δικτύοις.	Ἄρκυσι. δ.
— l. 15. Ἁρμαλία, ἡ τ.	Ἁρμαλιά. ἡ τ.
Ἁρμαλίας, ὀχὸς ὁ τ. τρ. — ἐπεριφερόμενος, ἢ τροφήτις, κ. θ.	Ἁρμαλιᾶς ὄχος. ὁ τ. τρ. — ἐμπεριφ. ἢ τροφήτης, κ. θ.

c. 540.

16) In Ald. Ἀριστίνδην errore typoth.
17) Male in Ald. Ἀρσασκύνη.

M S.	M U S.
c. 540. l. 1. Ἁρμαλίην, τ. τρ. π^ε ἁρμόζειν κ.	Ἁρμαλιήν. τ. τρ. παρὰ τὸ ἁρμ. κ.
Ἁρματεῖον, μ. — ἐπὶ τοῦ ἅρματος.	Ἁρμάτειον. μ. — ἀπὸ τοῦ ἅρμ.
— l. 15. Ἄρμη, λ. Ἁρμογὴ, ἦχος τ.	Ἄρμη. λ. — ἁρμογή. η. τ. [18])
c. 541. l. 12. Ἁρμονίας, συμφωνίας.	Α. σ.
Ἀνθήκας, σπ.	Α. σπ.
Ἁρμονιάων, ἁρμονίων.	Α. ἁρμονιῶν.
— l. 15. Ἁρμοστὴς, ὁ π. — πρὸς τῷ αὐτῷ τῆς φ^ν τιθ.	Α. ὁ π. — πρὸς τ. α. τῆς φλιᾶς τιθ. [19])
c. 542. l. 7. Ἄρναν, τ. ὅρκον κλαζόμενοι.	Α. τ. ὅρκον, Κλαζομένιοι.
c. 543. l. 10. Ἀνόφ^ον..., κ.	Ἀρνόφυλλον. κ. [20])
— l. 12. Ἀρνύμενοι, ἀντικλασσόμενοι, α.	Α. ἀντικαταλλασσόμενοι. α.
— l. 16. Ἀρνύωθην, ἀντιλάττοντες ἐλ.	Α. ἀντειλλάττοντες ελ.
— l. ult. Ἀρνωδοὶ, οἱ ῥαψωδοί.	Ἀρνωδοί. οἱ ῥαψωδοί. ἄρνα γὰρ ἔπαθλον εἶχον.
Ἀρνῶν, Φωτισμὸς, ἄρνα γὰρ ἔπαθλον εἶχον.	Ἀρνῶν. Φωτισμός. [1])
c. 544. l. 6. Ἀροαδικὸν, ν.	Ἀροάνδικόν. ν.
— l. ult. Ἀροπάνοι, οἱ ἐν Ἀλεξάνδρου Επ.	Α. οἱ ἐν Α. Ε. [2])

c. 545.

18) Male univit. Cf. VV. DD.

19) Nefcio ipfe, quid compendium φ^ν fignificet.

20) Tres aut quatuor expunxit litteras.

1) Verba: ἄρνα γὰρ ἔπαθλον εἶχον. in margine fine dubio olim notata erant. Aut fi quis credat Ἀρνῶν. Φωτισμός. fpuria effe, et male hic intrufa, lubens cedam.

2) In Ald. Ἀλεξάνδρου incuria typoth.

M S.	M U S.
c. 545. l. 1. Ἄρος, ὄφ. καὶ κοιλὰς, ἐν αἷς υ. — βλάκος ακ.	Α. οφ. καὶ κοιλάδες, ἐν αἷς υ. — βλάβος ακ.
— l. 7. Ἀροτὸν, τ. — Αἰσχ. Φρυξίς.	Α. τ. — Αἰσχ. Φρυξίν. 3)
— l. 14. Ἀρουραία, θεὸς, ἡ Ε. — λαχανό^πλ εἶναι.	Ἀρουραία θεός. ἡ Ε. — λαχανώπωλις εἶναι. 4)
c. 546. l. 6. Ἀρουραῖος Οἰνόμαος, Δ. — ὑπεκρίνετο Σοφοκλῆς τὸν οἰνόμο . ον.	Α. Οἰν. Δ. — ὑπεκρ. Σοφ. τὸν Οἰνόμαον. 5)
— l. 9. Ἀ . ουσιτρία, ε. — λαμβά^ν, τ.	Ἀροῦσι τρία. ε. — λαμβάνειν, τ. 6)
c. 547. l. 5. Ἁρπαγὴ τὰ κ. — μετοικίσας ε.	Α. τὰ κ. — μετοικήσας ε.
— l. 13. Ἁρπάναι, ἄνδραι β.	Α. μάνδραι β.
c. 548. l. 5. Ἁρπεδονίζειν, λ. καὶ διασπάρ^τθηραν.	Α. λ. καὶ διὰ σπάρτων θηρᾶν.
Ἁρπεδίσαι, ο. ἐδαφῆσαι.	Α, ο. ἐδ.
Ἀρπέζεις, τ.	Ἀρπέζας, τ.
c. 549. l. 3. Ἄρπισαι, α. ἢ τάφρους.	Ἅρπισσαι. α. ἢ τάφροι.
— l. 7. Ἅρπυια, ἁρπαγὴ μὴ διατάχος.	Α. ἁρπαγὴ ἢ διὰ τάχους.
— l. 11. Ἀῤῥάβακα, ὀρχιστὴν, α.	Α. ὀρχηστήν. α.
— l. 14. Ἀῤῥαβῶνα Σ. διαβεβλημένω ὡς τ.	Α. Σ. διαβεβλημένον ὡς τ.
— l. 17. Ἀῤῥάβη, θ. — γέρον.	Α. θ. — Γέῤῥον.

c. 550.

3) Essetne lemma? Αἰσχ. Φρυξὶ Σ. (σατυρικῷ δράματι). Nil statuo.
4) Ex ms. reponendum est λαχανόπωλις.
5) Litteram erasit.
6) Litteram delevit; ni fallor, scriptum fuit: Ἀνουσιτρία.

MS.	MUS.
c. 550. l. 1. Ἀῤῥαγὲς ὄμμα, οὐ δ. — Σοφοκλῆς σατυρίκῳ.	Α. ὄμμα. οὐ δ. — Σοφ. Σατυρίσκῳ. 7)
— l. 4. Ἀῤῥαγίδες, στ. κρό- καὶ. (οι)	Α. στ. κρόκοι. 8)
— l. 8. Ἀῤῥάχνιον, τ.	Ἀράχνιον. τ.
— l. 14. Ἀῤῥήδην, οὐ κ.	Α. οὐ κ. 9)
Ἀρνικὸν, χρ. — ἀρσενικῶς λ.	Α. χρ. — ἀρσενικὸν λ.
c. 551. l. 2. Ἀῤῥήνην, λ. (ειν)	Ἀῤῥήνειν. λ.
— l. 7. Ἄῤῥητον, α. — Σοφ. σίννωνι.	Α. α. — Σοφ. Σίννωνι.
— l. 11. Ἀῤῥητουργία, αἰσχουργία, κ.	Α. αἰσχρουργία. κ.
— l. 14. Ἀῤῥηφορία, ε. — ἐριφορία, δ.	Α. ε. — ἐρσεφορία, δ. 10)
c. 552. l. 2. Ἀῤῥήχαθαι, ε.	Ἀῤῥιχᾶθαι. ε.
Ἄῤῥηχος, κ.	Ἄῤῥιχος. κ.
Ἀῤῥωγεῖ, β.	Ἀρωγεῖ. β.
Ἀῤῥωγὴ, β.	Ἀρωγή. β.
Ἄῤῥοθος, ἀῤῥωγὸς, β.	Α. ἀρωγός. β.
— l. 11. Ἀῤῥυμεῖ, α.	Α. α.
Ἀῤῥυσίαστον, ἄσυλλον, α.	Α. ἄσυλον. α.
c. 553. l. 1. Ἀρσάμεναι, α. πιοῦσαι. (οι)	Α. α. πιοῦσαι.
	+
— l. 6. Ἄρσει, τ.	Ἄρσει. τ.
c. 554. l. 8. Ἀρτάκη, πολίχνιον Ε.	Α. πολύχνιον Ε.

c. 554.

7) Hesychio restitue: Σοφ. Σατυρικῷ. Quamvis nullus dubitem, quin culpa scribae ipsum fabulae nomen exciderit.

8) Lectionem textus delevit, et suprascriptam retinuit.

9) Male in Ald. Ἀῤῥηδέν.

10) Scribe: ἐρσηφορία. nam jota in ms. ex η provenit.

c. 554. l. ult. Ἀρταμαγὲν, ε.	Ἄρ τμάγεν. ε. [11])
c. 555. l. 2. Ἀρταμεῖν, κ. Εὐρ. πολίασι.	Α. κ. Εὐρ. πολιάσιν.
— l. 6. Ἀρτάνας, βασί, κ. (λ)	Α. βασιλείας. κ.
c. 556. l. 4. Ἀρτεμησία, β.	Ἀρτεμισία. β.
— l. 13. Ἄρτια, α. τέλαια, π.	Α. α. τέλεια. π.
c. 557. l. 10. Ἀρτίκολα, η.	Ἀρτίκολλα. η.
c. 558. l. 3. Ἀρτιμήασαν, οὐρ.	Α. οὐρ.
— l. 5. Ἀρτινεστέραν, υ.	Ἀρτηνεστέραν, υ.
c. 559. l. 4. Ἄρτιφος, ὀρύγανον.	Α. ο.
— l. 5. Ἀρτίφροσιν, υ. ἔχοντας τ.	Α. υ. ἔχουσι τ.
— l. 7. Ἀρτίφρων, υ. — φρένων.	Α. υ. — φρένα.
c. 560. l. 1. Ἀρτύνει, ἡδύνει ἀρτύες. αρτ.	Α. ἡδύνει. Ἀρτύες. αρτ.
— l. 4. Ἀρτύλλεν, λ.	Ἀρτύλλην. λ.
— l. 8. Ἀρτύμασι, τ. — Σοφοκλῆς Φιμεί (ω)	Α. τ. — Σοφ. Φινεῖ. [12])
— l. 12. Ἀρτύναντες, παρασκευάσαντες, σ. (κατα)	Α. παρασκ. σ. [13])
c. 561. l. 1. Ἀρυβαλίδα, λύκιθον, Δωρεῖς. ο.	Α. λήκυθον. Δωριεῖς. ο.
— l. 8. Ἀρυέτωσαν, ἀντλήτωσαν.	Α. ἀντλείτωσαν.
— l. 11. Ἀρύθμων, α. Σοφ. αἰγί (θω)	Α. α. Σοφ. Αἰγίθῳ.

c. 562.

11) In Ald. Ἄρτι μάγεν errore typoth.

12) Lemma fuit: Σοφ. Φινεῖ β' (φ)

13) Variam lectionem delevit.

M S.	M U S.
ν c. 562. l. 3. Ἀρυσμί, ακ.	Ἀρυσμίνη. ακ.
τνον — l. 10. Ἀρφύ , ὁ δ.	Ἀρφύταινον. ὁ δ.
c. 563. l. 5. Ἀρχέλας, τ. — ὠνόμασεν.	Α. τ. — ὠνόμασαν.
χ — l. 15. Ἀρκακοι, τ. κ.	Ἀρχέκακοι. τ. κ. ἀρχαί.
χ ἀρ Ἀρχεύων, η.	Ἄρχευε. η. 14)
η — l. 18. Ἄρχει, κ.	Ἄρχει. κ. 15)
— l. ult. Ἀρχησκυρεία, π. — πτερώδης ἡ Σ.	Ἀρχὴ Σκυρεία. π. — πετρώδης ἡ Σ.
c. 564. l. 1. Ἀρχία, ε.	Ἀρχεῖα. ε.
— l. 5. Ἀρχιλλὰν, α.	Α. α.
— l. 12. Ἄρχων, ἡ. — Ἀθηναΐσιν.	Α. ἡ. — Ἀθήνησιν.
Ἀρχώνης, ὁ πρ.	Α. ὁ πρ.
Ἀρχολαβὼν, ἢ ἐργολαβών.	Ἀρχολάβων. ἢ ἐργολάβων. 16)
— l. 17. Ἀρῶ, ἐκτεινῶ.	Α. ἐκτενῶ.
c. 565. l. 2. Ἀρόματα, α. — Σοφοκλῆς ἄκρισι.	Α. α. — Σοφ. Ἀκρισίω. 17)
Τὸ Α μετὰ τοῦ Σ.	Τὸ Α μ. τ. Σ.
— l. 8. Ἄς, ε. ο. μέχρι οὗ.	Α. ε. ο. μέχρις οὗ.
— l. 13. Ἄσαιμι, πληρῶσαι, κ.	Α. πληρώσαιμι, κ.
— l. 15. Ἀσάλειν, ἀφροντισθῆναι. σ.	Ἀσάλλειν. ἀφροντιστεῖν. σ.

c. 566.

14) Primum correxit: Ἀρχεύου.

15) Lectionem suprascr. delevit.

16) Ἀρχολ. ἢ ἐργ. a Graeculo quodam in margine adjuncta fuisse videntur.

17) Musurus bene correxit, nam vitiosa ms. lectio oritur sine dubio ex compendio ἀκ. (ρ supra) male descripto.

c. 566. l. 1. Ἀσαλαμήνιος, α. — Σαλαμηνίων.	Ἀσαλαμίνιος. α. — Σαλαμινίων.
— l. 4. Ἀσαλγάνας, φ. ε. δὲ οὗτος π βαρβαρίζων.	Α. φ. ε. δὲ οὕτως παραβαρβ.
— l. 13. Ἀσαρὸν, ἀσάρωτον. Ἀσαρδὰν, λ.	Ἄσαρον. α. Ἀσαρδανόν. λ.
c. 567. l. 1. Ἄσαται, λ.	Ἄσεται. λ.
— l. 8. Ἀσβόλως, ἀσβολή.	Ἄσβολος. ἀσβόλη.
c. 568. l. 3. Ἄσεπτον, α. Σοφ. αἰχμαλώτοις.	Α. α. Σοφ. Αἰχμαλώτοις.
[Ἀσαρθὰ, ν π ἰούδα.] [18]	
Ἀσάριον καὶ λεπιὸν ἕν εἰσιν, ἤγουν ς τ ταλάντων, ὅ ἐστι, ἓν ἥμισυ λ, τὰ δὲ δύο λεπτὰ κοδράντης εἷς, ἤγουν ν ν γ.	Α. καὶ λέπιον ἕν εἰσιν. ἤγουν ἑξακισχιλίων τριακοσίων τ. ὅ ἐστι, ἓν ἥμισυ λεπτοῦ. τὰ δὲ δ. λ. κουαδράντης εἷς, ἤγουν νουμμία γ. [19]
— l. 10. Ἀσηκορὶς, ἀδικία.	Ἀσηκορία. ἀκηδία.
— l. 13. . σήμαντα, α.	Ἀσήμαντα. α.
— l. ult. Ἀσήσει, λ.	Ἀσήση. λ.
c. 569. l. 1. Ἄθατος, νεχέτου.	Ἄθματος. ἐνεχέτου.
— l. 9. Ἀσίας, ἡ κ.	Ἀσιάς. ἡ κ.
— l. ult. Ἄσιδον, ἐροδίον..	Α. ῥοδιῶνα. [20]
c. 570. l. 1. Ἄσημος, ἄργυρος, ἀσινῆ, ἄβλ.	Ἄσιμος. α. Ἀσινῆ. αβλ.

c. 570.

18) Legendum videtur: νόμισμα παρὰ Ἰουδαίοις.

19) Ipsa ms. compendia, quantum per typos licuit, repraesentantur. Musurus solito signo, quod in Ald. omissum est, vitium articuli indicavit. Cf. VV. DD.

20) Exitum ultimae vocis delevit. Male in Ald. ῥαδιῶνα.

M S.	M U S.
c. 570. l. 4. Ἄσιον, λιμενῶν ἐροδίονα, κ.	Ἄσιον λειμῶνα. ῥοδιῶνα. κ.
— l. 9. Ἀσιῶ, ἄσην ἔχ.	Ἀσίω. α. εχ.
— l. ult. Ἄσκαλα, ἀκάθαρτος.	Α. ἀκάθαρτα.
c. 571. l. 3. Ἀσκαλεῶς, α.	Ἀσκελέως. α. [1])
Ἀσχαλιάζοντες, χ.	Ἀσκαλιάζοντες. χ.
— l. 11. Ἀσκαρδαμύτοις, ἀκαμύτοις.	Ἀσκαρδαμύκτοις. ἀκαμμύστοις.
c. 572. l. 3. Ἀσκαληρὲς, ἰσ.	Α. ἰσ. [2])
— l. 6. Ἀσκελὲς, σ. — ἀδιάληπτον.	Α. σ. — ἀδ.
— l. 8. Ἀσκελὸν, ἀγ.	Ἀσκελές. ἀγ.
c. 573. l. 8. Ἀσκότονοι, κοινοῤῥαῖσται, κ.	Α. κυνοῤῥαῖσται. κ.
— l. 14. Ἀσκὸν λήψαται. α.	Ἀσκὸν λήψεται. α.
c. 574. l. 5. Ἀσκουρῶτις, ἄκτος ἢ μ.	Α. ἄρκτος ἢ μ.
— l. 9. Ἀσκαλίζοντες, ε. — ἀλλόμενοι.	Ἀσκωλίζοντες. ε. — ἀλλ.
Ἀσκωλιάζεις, κ.	Α. κ.
	+
— l. ult. Ἀσκοφλαυρίζεις, ο. — κενὸς δὲ ν. — φλυαρίς.	Α. ο. — κενὸς δὲ ν. — φλυαρεῖς.
c. 575. l. 1. Ἄσμα, ω. — ὠδίασμα κ.	Α. ω. — ὠδὴ, ἆσμα κ.
— l. 11. Ἀσόλυκον, η.	Ἀσόλοικον. η.
— l. 15. Ἄσπα, η. ἡ ἐγγία.	Α. η. ἡ ἐγγύα.
c. 576. l. 6. Ἀσπαίρονας, σκαρίζονας.	Ἀσπαίροντας. σκαρίζοντας.
Ἀσπακάζομαι, τὸ α. πέπεκται.	Α. τὸ α. πέπαικται.

c. 576.

1) In Ald. Ἀσκελές. errore typoth.
2) A typotheta in Ald. Ἀσκληρές.

c. 576. l. 15. Ἀσπαλιεὺς, α. σπᾶν τῶν λινῶν, λ. Πλάτων ἐν ταῖς ἀφιερῶν. (ὸν . ον)	Α. α. — σπᾶν τὸ λίνον, λ. — Π. ἐν ταῖς ἀφ᾽ ἱερῶν.
c. 577. l. 5. Ἀσπάλους, τ. ιχ. Ἀθεμάνες.	Α. τ. ιχ. Ἀθ.
— l. 13. Ἀσπαστὴν, θ. ἐπίχαρμ..	Α. θ. Ἐπίχαρμος. [3]) +
— l. 19. Ἀσπερχὲς, σ. — σχολεὸν, κ.	Α. σ. — σχολαῖον. κ. [4])
Ἄσπετος, λι πο με (θ λ λ)	Ἄσπετος. λίαν πολύς. μέγας. [5])
Ἄσπετα, π κολούθητα, π. (ε)	Α. δυσπαρακολούθητα. π.
.σπετον, κ.	Ἄσπετον. κ.
c. 578. l. 8. Ἀσπιδεῖα, τ. — νεὼς, τῇ πρὸς πρύμνας.	Α. τ. — νεὼς, τὸ πρὸς πρυμνα.
— l. 10. Ἀσπιδιότης, πολεμιστὴς, ἀσπίδι γινώσκων, ἐκ τ.	Ἀσπιδιώτης. π. Ἀσπίδι γινώσκων. ἐκ τ.
— l. 17. Ἀσπιδιότας, ο.	Ἀσπιδιώτας. ο.
— l. 19. Ἀσπήθιον, α.	Ἀσπίθιον. α.
— l. ult. Ἀσπλαγχνὸς, δ.	Ἄσπλαγχνος. δ.
c. 579. l. 3. Ἀσπονδεῖ, οὐκ εἰρηνεύει, [ἀδιάλλακτον.]	Α. οὐκ εἰρηνεύει.
Ἄσπονδοι, α. — διαθέσεως.	Α. α. — διαθέσεως. ἀδιάλλακτοι. [6])
— l. 8. Ἀσπουδὴ, χ.	Ἀσπουδεῖ. χ.

c. 579.

3) Exitum ultimae vocis delevit.
4) In Ald. σχολεαῖον errore typoth.
5) In ms. λίθος πολὺς, μέλας.
6) Vocem ἀδιάλλ. in praecedenti gloſſa deletam huc revocavit.

M S.	M U S.
c. 579. l. 12. Ἄσσα, α. — ἢ ὅσα.	Α. α. — ἢ ὅσα, ἄσσα.
Ἄσσα. ἀσυμφανὲς, α.	Ἀσυμφανές. α.
— l. 17. Ἀσσέως, ἐπὶ σοῦ.	Ἀσσέο. ε. σ. 7)
c. 580. l. 1. Ἄσσιστα, ε. Αἰσχ. ἡδωνῶν.	Α. ε. Αἰσχ. Ἡδονοῖς.
— l. 3. Ἄσσονες, ε.	Ἆσσον ἴτε. ε.
— l. 7. Ἀσταγανὰ, ἱμάς.	Ἀσταγάνα. ἱ. 8)
Ἀστεγὲς, π.	Α. π. 9)
— l. 12. Ἀστάλακτον, α. ἢ νότερον.	Α. α. ἢ νωθρόν.
c. 581. l. 4. Ἀσταφὶς, ταφίς.	Α. σταφίς.
Ἀσταχύεσι, τ.	Ἀσταχύεσσι. τ.
— l. 10. Ἀστεϊζόμενος, ὁραϊζόμενος.	Α. ὡραϊζόμενος.
Ἀστεῖος, ὁ χαρίης, ὁ ἐπ.	Α. ὁ χαρίεις. ὁ ἐπ.
— l. 17. Ἀστηταὶ, οἱ ..δεῖοι.	✝ Ἀστυταί. οἱ ἄδειοι. 10)
c. 582. l. 2. Ἀστεΐζεται, α. — κόψεται.	Α. α. — κομψεύεται.
— l. 7. Ἀστεμφῆ, τραχὺ, χ.	Α. τραχὺν, χ.
Ἀστεριῶ πωρινῷ, τ.	Ἀστέρι ὀπωρινῷ. τ.
c. 583. l. 9. Ἀστὴ, ἐλ. — πάγκυφος.	Α. ἐλ. — πάγκυος.
— l. 16. Ἀστήρει, σ.	✝ Ἀστήρει. σ.
— l. 20. Ἀστίβους, ἀπατηλούς.	Α. ἀπατήτους.
Ἀστίβητοι οἶκοι, ἀδύνατα.	Α. ο. ἄδυτα.

7) Legendum est: Ἀσσέο. ἕως, ἐπὶ σοῦ.
8) In Ald. vitium typoth.
9) Litterae εγ et αγ, uno calami ductu exaratae, facile in mss. permutantur; nec dubito, quin Hesychii glossa fuerit Ἀσταγές.
10) Duas litteras delevit.

MS.	MUS.
c. 583. l. ult. Ἀστικοὶ νόμοι, οἱ κ. — ἐμπειρικοί.	Α. ν. οἱ κ. — ἐμπορικοί.
c. 584. l. 6. Ἄστιον, κ.	Ἀστεῖον. κ.
— l. 10. Ἀστίοχος, α. — καὶ τὰ προστυγχάνοντα.	Α. α. — ἔκαιε τὰ π.
— l. 23. Ἀστόξενοι, οἱ γ. — ξένους μένοντες.	Α. οἱ γ. — ξένους μὲν ὄντας.
c. 585. l. 12. Ἀστραβὲς, ἀσύραπτον, α.	Α. ἀσύῤῥαπτον. α.
— l. ult. Ἀστράγαλον, τ. — σκέλους. ἄστραδὲδὴ προβέβηκεν, π. δὲ πλέω νὺξ — ἵνα ἤτοι πλήρης — παρελήληθεν.	Α. τ. — σκέλους. Ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, π. δὲ π. ν. — ἵνα ᾖ, ὅτι πλήρης — παρελήλυθεν.[11])
c. 586. l. 9. Ἀστραλὸς, ὁ ψαρος. υ.	Α. ὁ ψαρός. υ.
— l. 12. Ἀστραπὴ δι᾽ ἅρματος. Α. ὁπ. — ἔπεμπον εἰς δύο θεοὺς τοὺς λ.	Ἀστράπτει δι᾽ ἅρμ. Α. ὁπ. — ἔπεμπον εἰς Δελφοὺς θεωροὺς, τοὺς λ.
— l. 16. Ἀστραφὴς, σ. Σοφ. μυσῶν.	Α. σ. Σοφ. Μυσοῖς.
— l. 18. Ἀστράψῃ διαπυκνὸς, α.	Α. διὰ πυκνός. α.
c. 587. l. 2. Ἀστρίες, α. — τῶ αὐτῶ.	Ἄστριες. α. — τὸ αὐτό.
— l. 9. Ἀστροβολῶς, ε.	Ἀστροβόλως. ε.
Ἀστροβόλιον, ε. — ἀστρόβηλον.	Α. ε. — ἀστρόβιλον.
Ἀστροβοᾶν, ταχὺ, σ.	Ἀστροβόαν. ταχύν. σ.

c. 588.

11) Verſum Homericum cum gloſſa Ἀστράγαλον unitum ſejunxit. Vix dubito, quin e margine ſit, ubi ad v. Ἄστρα adſcriptus fuerit.

c. 588. l. 14. Ἀστυλὸν, τ. — ἢ μηλήτιον.	Α. τ. — μηλήτιον.[12])
— l. ult. Ἀστυνυμφέων, τ.	Ἄστυ νυμφέων. τ.
c. 589. l. ult. Ἀστυρὸν, π.	Ἀστυρον. π.
c. 590. l. 1. Ἄστυ, πόλις, ἢ ἀκρόπολις, ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων.	Α. π. ἢ ἀκρόπολις.
Ἀστύτριψ, ἐν ἄστει διατρίβων.	Ἀστύτριψ. ἐν ἄστει διατρίβων. ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων.[13])
— l. ult. Ἀστυφέλικτον, α. ἄσβατον.	Α. α. ἀπρόσβατον.
c. 591. l. 2. Ἀσύγνωστος, ο.	Ἀσύγγνωστος. ο.
— l. 7. Ἄσυλλον, α.	Ἄσυλον. α.
— l. 12. Ἀσυμφανῶς, α. — ἐπικεκαλυμένως.	Α. α. — ἐπικεκαλυμμένως.
— l. 14. Ἀσύμφιλος, α.	Ἀσύφηλος. α.[14])
— l. 18. Ἀσύνακτος, ὁ μ. — ἐξόβλητος.	Α. ὁ μ. — ἐξώβλητος.[15])
c. 592. l. 5. Ἀσυνθέτους, μ. — συντεθημένους.	Α. μ. — συντεθειμένους.
— l. 9. Ἀσυντελὲς, ε. τ. τεταμένου.	Α. ε. τ. τεταγμένου.
Ἀσυντελὲς, ἀσύμφορος.	Α. ἀσύμφορον.[16])
— l. 14. Ἀσυρίων, χ.	Ἀσσυρίων. χ.
Ἀσύφιλον, α.	• Ἀσύφηλον. α.
— l. ult. Ἀσφακέλιστον, α. — ἀσφαλῆσαι.	Α. α. — ἀσφάλτῳ.

12) Variam lectionem delevit. Male in Ald. μελήτιον.
13) Verba: ὁ ἐν πόλει ἀνάστρεφων. e margine sunt. Contra omnia fere, quae alieno loco posita sunt, justa est in Hesychio ejusmodi suspicio.
14) Repone: Ἀσύμφηλος. Cf. VV. DD.
15) Correctionem typotheta neglexit.
16) Male correxit, nam glossa Hesychii fuit: Ἀσυντελής. ἀσύμφορος. quam et series litt. requirit. In Ald. error typoth.

c. 593. l. 1. Ἀσφαλτίτης, ε.	Ἀσφαλτῖτις. ε.
— l. ult. Ἄσχεο, α.	Α. α.[17]
c. 594. l. 7. Ἀσχολία, ἐνδε- χ λεσμός.	Α. ἐνδελεχισμός.[18]
Ἄσχολον, ὁ σχ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Τ.	Ἄσχολος. ὁ σχ. Τὸ Α μ. τ. Τ.
— l. ult. Ἀταβυρία, ἡ Ῥόδος πάλαι.	Α. ἡ Ρ. π.[19]
c. 595. l. 1. Ἀταβύριον, ἔνθα ὄρος θ.	Α. ὄρος, ἔνθα θ.
— l. 4. Ἀταισὸν, ἀναδενδρ̈ , Τυρηνοί.	Α. ἀναδενδράς. Τυῤῥηνοί.[20]
— l. ult. Ἀτὰρ δὴ ἢ ἦν ποτὲ ἐὰν δή ποτε, τιοῦν καὶ δηδὴ ἤδη.	Ἀτὰρ δή. ἐὰν δή ποτε, τί οὖν, καὶ δὴ, ἤδη.
c. 596. l. 2. Ἀτὰρ ἄρποτε, ε.	Ἀτὰρ ἄνποτε. ε.
— l. 4. Ἀταρβίζεται, ἄτηρος φ.	Α. ἀταρβὴς φ.
— l. 9. Ἀτὰρ μενοῦνγε, κ.	Α. κ.
Ἀτὰρ, μὴ νῦν γε, ν.	Ἀτάρ μιν νῦν γε. ν.
Ἀτὰρ, μικτὸν, α.	Ἀτάρβητον. α.[1]
— l. 14. Ἀταροῦν, δ. τ. οὖν. Ἀτὰρ, οὐτέλος ἱκεομυθῶν.	Ἀτὰρ οὖν. δ. τ. οὖν. ἀτὰρ οὖν τέλος ἵκεο μύθων.[2]
— l. ult. Ἀταρπιτὸς, α. ὁδὸς ἄτραπτος.	Α. α. ὁδὸς ἄτρεπτος.
c. 597. l. 3. Ἀτάραχον, α.	Α. α.[3]

c. 597.

17) Correxit: Ἄνσχεο. at mox delevit.
18) Correctionem prima manu factam delevit.
19) Clara est codicis scriptura, vitiosa Aldinae ed. lectio typothetae imputanda est.
20) Exitum vocis ἀναδ. fini impositum delevit.
1) Restituendum est ex Suida: Ἀτάρμυκτον. Cf. VV. DD.
2) Exemplum a glossa sejunctum univit.
3) Scripturam codicis Hesychio restituit Ios. Scaliger. In Ald. error typoth.

M S.	MUS.
c. 597. l. 6. .ταθαλίαι, α. ἐπὶ τ.	Ἀταθαλίαι. α. ἀπὸ τ.
— l. 11. Ἀτασκελαδεῖν, μ.	Ἄτας κελαδεῖν. μ.
.τε, καθ.	Ἅτε. κ.
Ἀτάβρωτος, α. — γηγάμεναι λ.	Ἀταύρατος. α. — γημάμεναι λ.
— l. 22. Ἀτειρὴς, ὁ στ. — τηρούμενος υ.	Α. ὁ στ. — τειρόμενος υ.
c. 598. l. 2. Ἄτεκνος, ἄγονος.	Α. ἄγονος. ἀτεκνία.
Ἀτεκνία, ἀτέλεια, α.	Ἀτέλεια. α. 4)
— l. 14. Ἀτενὴς, η. — ψοφίδος.	Α. η. — ψ.
— l. 19. .τήμενον, β.	Ἀτήμενον. β.
Ἀτέλεβος, ε.	Ἀττέλεβος. ε.
c. 599. l. 6. Ἀτέρεμνα, τὰ μὴ ἑψ.	Ἀτέρεμνα, ἢ ἀτεράμονα. τὰ μὴ ἑψ. 5)
— l. 9. Ἀτερήμενον, χ.	Ἄτερ ἥμενον. χ.
c. 600. l. 2. Ἀτεύκτου, α. ἀτερπές.	Α. α. ἀτερποῦς.
c. 601. l. 3. Ἀτιαλλεῖ, α.	Ἀτιτάλλει. α.
— l. 5. Ἀτίζεις, ὑπονοεῖς, πένεις.	Ἀτίζεις. ὑπερηφανεῖς. πένης ἀτίζεται. πένεται. α. 6)
Ἀτίζεται, πένεται, ἀτιμάζεται.	
— l. 15. Ἀτιμωτάτη, α.	Ἀτιμοτάτη. α.
Ἀτείνακτα, α.	Ἀτίνακτα. α.
Ἀτινοῦν, α.	Α. α.
— l. 19. Ἀ.τισανδρεῖν, α.	Ἀτισανδρεῖν. α. 7)
c. 602. l. 2. Ἀτισιλινοῖς, π. — ἐξαμάτων δέσιν.	Α. π. — ἐξαμμάτων δέσεσιν.
— l. 4. Ἀτίταλον, ε.	Ἀτίταλλον. ε.

4) Univit et separavit. V. ἀτεκνία in margine ad glossam Ἄτεκνος olim adjuncta fuit. Cf. VV. DD.

5) Intrusa sunt a Musuro: ἢ ἀτεράμονα.

6) Separata conjunxit; Hesychio vero codicis scriptura restituenda est. Cf. VV. DD.

7) Litteram delevit; fuit ν.

c. 602. l. 4. Ἀτίταλε, α.	Ἀτίταλλε. α.
— l. 11. Ἀτιόλοφος, ο. τὸ Ἴλεον ε.	Α. ο. τὸ Ἴλιον ε.
— l. 14. Ἀτίτηστον, ἀπρομηθεύς.	Α. ἀπρομήθευτον.
— l. 17. Ἄτλας, α. — ἤδηδοῦσα.	Α. α. — ἡ διϊοῦσα.
c. 603. l. 4. Ἀτμενονοιτὸν, δ.	Ἀτμενώνητον. δ.
— l. 6. Ἀτμησήφρων, ο.	Ἀτμησίφρων. ο.
— l. 10. Ἀτμὶς, ἀπαυάσμα, π.	Α. ἀπαύγασμα. π.
— l. 15. Ἀτμ...., ἀτιμάζουσαν.	Ἀτμίζουσαν. ἀναθυμιάζουσαν. [8])
Ἀτοκῶ, β.	Ἄτοκον. β.
— l. 21. Ἀτόπλαστον, α. — ὑπὸ τὸ πονῆσαι δὲ ε.	Ἀτόπαστον. α. — ὑποτοπονῆσαι δὲ ε. [9])
— l. ult. Ἄτοπα, ξ. — ἢ καὶ πονηρὸν καὶ αἰσχρὸν λ.	Α. ξ. — ἢ καὶ π. καὶ α. λ. [10])
c. 604. l. 3. Ἄτρακτος [βέλος,] μ.	Ἄτρακτος. μ. [11])
— l. 5. Ἀτρατρακτύαλος, φ.	Ἀτρακτυλλίς. φ. [12])
— l. 10. Ἀτραπὸς, ο. — εὐθεῖαν.	Α. ο. — εὐθεῖα.
— l. 15. Ἀτρεκήσασα, ἀκριβησαμένη. Εὐρ. βουσίριδι.	Α. ἀκριβωσαμένη. Ε. Β.

c. 605.

8) Primae ſcripturae correctionem illevit; ſcriptum fuiſſe videtur: Ἀτμύσαν.
9) Mens Muſuri fuit procul dubio: ὑποτοπῆσαι.
10) Voces καὶ πονηρὸν typotheta ſaltavit.
11) βέλος a Muſuro extruſum eſſe typotheta non obſervavit.
12) Vitio ſcribae ſecunda ſyllaba repetita videtur, et ſine dubio ſcribendum eſt: Ἀτρακτύαλος.

M S.	M U S.
c. 605. l. 12. Ἄτροφος, τ. ὁ πισσόμενος, υ.	Α. τ. ὁ πησσόμενος. υ.
Ἀτρίτοις, α.	Ἀτρύτοις. α.
Ἀτριγέτοιο, ἄκαρπον ἀβύσσου καὶ ἀπείρου.	Ἀτρυγέτοιο. ἀκάρπου. ἐπὶ ἀβύσσου καὶ ἠπείρου. [13])
c. 606. l. 3. Ἀτρυγηφάγου, π. — Δημητρειακὸς κ.	Α. π. — Δημητριακὸς κ.
— l. 7. Ἀτρυτώνη, ἀκαταπονήτως, ἀκοπιάστως.	Α. ἀκαταπόνητος. ἀκοπίαστος. ἄτρωτος ἐν μ. [14])
Ἄτρωτος ἐν μ.	
— l. 10. Ἅττα, τ. α. ὁμοίως ἢ ὁ δὲ στενη καὶ προσφ. φιλοφρονητικὸς ν. — παπα	Α. τ. α. ὁμοίως. ἢ ὁπόσα. ἢ καὶ π. φιλοφρονητικὴ ν. — παππα
— l. ult. Ἀτταβυγὰς, εἶδος ὀρνέου καὶ τὸ ἀττάγε	Α. ε. ο. καὶ τὸ ἀτταγᾶς.
c. 607. l. 4. Ἀττελάβη, α.	Ἀττελάβους. α.
Ἀττέλαβος, α. — καὶ λεπτοῦ [γὰρ] καὶ α.	Ἀττέλεβος. α. — καὶ λεπτοῦ, καὶ α. [15])
— l. 14. Ἀττάραχος, τ. — ψυχάς.	Α. τ. — ψ.
c. 608. l. 10. Ἄττονες, ο.	Ἄττοντες. ο.
c. 609. l. 1. Ἀττύζεσθαι, φ. — ἐπὶ τ. α.	Α. φ. — ἀπὸ τ. α.

13) Scriptura codicis bene ſe habet; in Heſychio enim gloſſae aliunde deſumtae interpretatio in caſu recto ſaepius adjungitur.

14) Separata univit. Suſpicor gloſſam, cujus interpretatio fuit ἀκαταπονήτως, elapſam eſſe, ejusque loco poſitam eſſe v. Ἀτρυτώνη, notatam in margine ad ſeq. gloſſam Ἄτρωτος.

15) Particula γὰρ hoc loco, ut alibi, provenit ex compendio γρ. Fuit nempe λεπτοῦ γρ. in margine notatum, ut varia lectio vocis μικροῦ.

c. 609. l. 9. Ἀτυλὸν, μ. ἀγενές.	Α. μ. ἀγεννές.
— l. 16. Ἀτυχὼν, μ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Υ.	Ἀτυχόν. μ. Τὸ Α μ. τ. Υ.
— l. 19. Αὖα, ξηρά. αὖ, π.	Α. ξ. Αὖ. π.
c. 610. l. 3. Αὐάλεον, λ.	Α. λ.[16])
— l. 16. Αὔγα (δ), λέγων φώνει.	Αὐδᾶ. λέγει. φωνεῖ.
— l. 20. Αὐδηέντων, τῶν λόγων κ.	Α. τῶν λόγον κ.[17])
c. 611. l. 4. Αὐεοῦλλαι (ε), α. π (ω) ἄκλ.	Αὔελλαι. α. παρὰ τὸ αὔω καὶ ἄελλαι.[18])
— l. 7. Αὐερίοντα, ε. Αὖηλαι, ἆισαι.	Αὐερύοντα. ε. Α. ἆσαι.
— l. 10. Αὐήτω, ἔπνεον.	Αὐήτων. ε.[19])
— l. ult. Αὐθάδης, υ. — αὐθάρεστος.	Α. υ. — αὐτάρεστος.
c. 612. l. 3. Αὐθαίρεται, αὐτεπάγγελτον, α.	Αὐθαίρετοι. αὐτεπάγγελτοι. α.
— l. 10. Αὔθεμοι, α.	Αὔθαιμοι. α.
c. 613. l. 9. Αὖθις, π. — τὸ δὲ αὐτῆς — εἰ μὲν καὐθιμένων — τούτῳ τόπῳ — λυπεῖν ἱπ.	Α. π. — τὸ δὲ αὖτις — εἰ μέν κ' αὖθι μένων — τούτῳ τῷ τόπῳ — λιπεῖν ἱπ.
— l. 16. Αὐθόρης, α.	Αὐθώρης. α.
— l. ult. Αὐθορὸν, σ.	Αὐθωρόν. σ.
c. 614. l. 1. Ἀθρίζειν, ρ.	Α. ρ.
— l. 3. Αὐθορίτους, σ.	Α. σ.

c. 614.

16) In Ald. error typoth.

17) Correctionem typotheta neglexit.

18) Verba: αὔω καί. postea delevit.

19) In Ald. mendum typ.

c. 614. l. 3. Αὔισχοι, ἄνευ βοῆς, μετὰ ἰσχῆς. ἢ αἴσχοι, σ.	Αὐίαχοι. ἄνευ βοῆς, ἢ μετὰ ἰαχῆς. ἢ αἴαχοι. σ. 20)
— l. 7. Α..αν, α.	Αὐκάν. α. 1)
Αὐκήλως, ε. — Τυρηνῶν.	Α, ε. — Τυῤῥηνῶν.
— l. 15. Αὔλαξ, τ. — διόρυξ.	Α. τ. — διώρυξ.
c. 615. l. 2. Αὐλειταὶ, α.	Αὐληταί. α.
— l. 4. Αὐληρὸν, χαληνὸν, σχ.	Α. χαλινόν. σχ.
— l. 7. Αὐλῆς, ε. — περιοϱισμένω — συνχόρτω λ.	Α. ε. — περιωρισμένω — σύνχορτα λ.
c. 616. l. 3. Αὐλία, θ.	Αὐλεία. θ.
— l. 10. Αὐλὶν, κ.	Αὐλήν. κ. 2)
— l. 12. Αὐλὶς, πόλις Ἤλιδος.	Α. πόλεως ὄνομα. 3)
c. 617. l. 7. Αὐλουργὸς, ο.	Αὐλουρός. ο.
— l. 9. Αὐλῶν, σ.	Αὐλών. σ.
— l. 15. Αὐλώνων, φ.	Αὐλῶνες. φ.
c. 618. l. 2. Αὐλοπίας, κ.	Αὐλωπίας. κ.
— l. 5. Αὐλῶπις, ε. — παραμήκης ε. — ὀφθαλμῶν, καὶ ε. — ἔχουσι τ.	Α. ε. — παραμήκεις ε. — ὀφθαλμῶν ὀπὰς, καὶ ε. — ἐχούσης τ.
— l. 9. Αὐλωτοίφιμοι, ο. — ἐμφυσόντες ο.	Αὐλωτοί. φιμοί. ο. — ἐμφυσῶντες ο.
Αὖμα, α. ὑπὸ κριτῶν.	Α. α. ὑπὸ Κρητῶν.
— l. 15. . υξις, α.	Αὖξις. α.

c. 618.

20) Litterae σχ et αχ unitim in mss. exaratae facile commutantur.
1) Litteras duas delevit.
2) Ex ms. reponendum est Αὐλίν.
3) Primum correxerat: πόλις Βοιωτίας. quod postea delevit.

M S.	M U S.
c. 618. l. 15. Αὐξίδημος, Ε.	Α. Ε.[4])
c. 619. l. 4. Αὔονος, ξ.	Αὔονον. ξ.
.ὖπαλιν, π.	Αὖ πάλιν. π.
— l. 11. Αυριβάτας, Α. — ψυχοστασίαι οὕτως φ.	Α. Α. — ψυχοστασίαις οὕτως φ.[5])
c. 620. l. 1. Αὐσαντέσων, κ.	Ἀϋσάντων. κ.[6])
— l. 5. Αὖσος, ἄλλος, Κ.	Α. α. Κ.[7])
— l. 10. Αὐσωνίοις, υ.	Αὐσονίοις. υ.
Αὐσωνίησι, Ῥ.	Αὐσονίοισι. Ῥ.
Αὐσωνίων, Ἰ.	Αὐσονίων. Ἰ.
Αὐτάγγελοι, ἑαυτοὶ χ. ἀγγελίοις.	Α. ἑαυτοῖς χ. ἀγγέλοις.
Αὐτακέλευθα, τ.	Αὐτὰ κέλευθα. τ.
— l. 17. Αὐτάγρετα, α. αὐτόλημπτα.	Α. α. αὐτόληπτα.
c. 621. l. 2. Αὐτάγητοι, α. — Ἴων Ἀλκμήνῃ.	Α. α. — Ἴων Α.[8])
— l. 11. Αὔταντας, ὁ π.	Αὐτάντας. ὁ π.
— l. 16. Αὐτόγυον, μ.	Α. μ.
[Αὐτὰρ,] αὐτομάτη, ε.	Αὐτομάτη. ε.
Αὐτάρκης, ἱκανός. (ῶς supra)	Α. ἱκανός.[9])
— l. 19. Αὐτάρο, ὁ δὲ ἢ ὁδ΄..	Αὐτὰρ ὅ. ὁ δὲ, ἢ ὁ δή.[10])

c. 622.

4) Lectionem codicis Hesychio restitue. Αὐξίδηνος, quod in Albertinam ed. propagatum fuit, sphalma typothetae est.
5) Ut supra, èt hic: Ψυχοστασία.
6) Habemus hic, ut alibi, variam lectionem unitim cum ipsa glossa exaratam, in codice enim archetypo ita scriptum prostabat: Αὔσαντες (ων supra).
7) In Ald. mendum typ.
8) Lectio codicis perspicua est. In Ald. errores typ.
9) Αὐτὰρ eliminavit, et variam lect. delevit.
10 Litteram in fine delevit.

MS.	MUS.
c. 622. l. 3. Αὐτεξούσι$\overset{\text{ος}}{\text{ον}}$, ὁ α.	Αὐτεξούσιος. ὁ α.
— l. 5. Αὐτερέται, α. ἐρέσοντες.	Α. α. ἐρέσσοντες.
Αὐτάνων, ε.	Ἀΰτευν. ε.
— l. 8. Αὐτὴ, ε. — δ' οὐν ὃν ἧκεν — δὲ κάμητες κεκμηκότας.	Ἀϋτή. ε. — δ' οὐρανὸν ἵκεν — δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας.
— l. 11. Αὐτὴ, β.	Ἀϋτῇ. β.
Αὐτηκάμινος, π.	Αὐτὴ κάμινος. π.
c. 623. l. 2. Αὐτῆ, ε.	Ἀΰτει. ε.
— l. 7. Αὐτίκα μάλα, ε. —	Α. μ. ε. — κ. [11]
καλῶς, αὖτις π.	Αὖτις. π.
— l. 10. Ἀτμὴ, π.	Ἀϋτμή. π.
Ἀτμένα, τ.	Ἀϋτμένα. τ.
Αὐτμενόπις, π.	Ἀϋτμενόπης. π.
— l. 14. Αὐτοβοΐ, τ. — ἅμα βοΐ.	Αὐτοβοεί. τ. — ἅμα βοῇ.
— l. 16. Αὐτοβοΐ, α.	Αὐτοβοεί. α.
— l. 21. Αὐτογενὴς, α. — γεννώμενος.	Α. α. — γ.
[Αὐτόγυον, μονόβολον.]	
Αὐτοδαΐκτος, ὁ ε.	Α. ὁ ε. [12]
c. 624. l. 2. Αὐτοδάκις μ.	Αὐτοδακὴς μ.
— l. 5. Αὐτοδείξει, π.	Αὐτὸ δείξει. π.
— l. 12. Αὐτόδιον, ε. — ἐληλυθότος.	Α. ε. — ἐληλυθότα.
Αὐτοε...ρας, κ.	Αὐτοεθείρας. κ. [13]
— l. ult. Αὐτοὶ θύομεν, α. — Ἀριστοφάνης γαρυ$\overset{\text{δ}}{\text{τά}}$	Α. θ. α. — Α. Γηρυτάδῃ.

c. 625.

11) In Ald. mendum typ. Sequentem glossam, in ms. cum praeced. unitam, sejunxit.

12) Glossa a Musuro deleta superiori loco tollenda est, hic vero retinenda.

13) Correctionem, ut saepius, primae scripturae illevit, nec, quid scriptum fuerit, amplius dignoscitur.

MS.	MUS.
c. 625. l. 8. Αὐτόκαρνος, α. — κάρνη γ.	Α. α. — κ. γ. [14]
— l. 13. Αὐτοκέρας, ω. — θερμοῦ, τ.	Α. ω. — θερμοῦ ἢ ψυχροῦ, τ. [15]
c. 626. l. 2. Αὐτοκτίστους δ. — Σοφ. Κηδαλίωνι.	Α. δ. — Σ. Κ. [16]
— l. 4. Αὐτόκλητον, ὅταν ἀρχὴν μὴ κληθέν (τ) υ. τ. ἑαυτῷ δὲ ἀπαντ.	✝ Α. ὅταν εἰς ἀρχὴν μὴ κληθέντι υ. τ. ἑαυτῷ δέη ἀπ.
— l. 9. Αὐτόλειον, λειτόν.	Α. λιτόν.
c. 627. l. 3. Αὐτομάττιτα, σ.	Αὐτομάτητα. σ.
— l. 9. Αὐτόμαρος, μ. Σοφοκλῆς θυέστη σικυωνία.	Α. μ. Σοφ. Θυέστῃ Σικυωνίῳ. [17]
— l. ult. Αὐτονυχὶ, α.	Αὐτονυχεί. α.
c. 628. l. 3. Αὐτοξένειν, ἐν ἴσω τοῦ π.	Αὐτοξενεῖν. ἐν ἴσῳ τῷ π.
— l. 11. Αὐτοπόκιστον, μὴ κεκραμμένον.	Α. μὴ κεκαρμένον.
— l. 13. Αὐτόπρεμνος, αὐτόριζος.	Α. αὐτόρριζος.
c. 629. l. 1. Αὐτορέγμων, ἑαυτὸν ε.	Α. ἑαυτῷ ε.
Αὐτορέγμονος, π. — Αἰσχύλος κρή (τ)	Α. π. — Αἰσχ. Κίρκῃ. [18]

14) In Ald. vitium typ.
15) Verba: ἢ ψυχροῦ. inseruit.
16) Lemma claris litteris scriptum est.
17) Reponendum est: Σοφοκλῆς Θυέστῃ ἐν Σικυῶνι α. aut interposito articulo: Θ. τῷ ἐν Σικυῶνι α. Duas enim Thyestis nomine inscriptas fabulas composuit. Musurus ipse de correctione sua dubitavit, nam lemmati lineam subjecit. Eadem lemmatis scriptura mox infra occurrit.
18) Primum correxerat: Κρήτῃ. Lemma a typotheta omissum est.

M S.	M U S.
c. 629. l. 7. Αὐτόσιτον, τ. — σὺν ἑταίρῳ δ.	Α. τ. — σὺν ἑτέρῳ δ.
Αὐτόσυτον, α. — Σοφοκλῆς ἀκυρίοις.	Α. α. — Σοφ. ἀκυρίοις.[19]
— l. 21. Αὐτοσχεδίως, αὐτομάτως [ταχὺν ἢ δυνάμει.]	Α. αὐτομάτως.[20]
c. 630. l. 4. Αὐτοτελὲς, ψ. — πρεβεβουλομένον.	Α. ψ. — πρεβεβουλευμένον.
— l. 7. Αὐτοτελὴς δίκη, ἐφ' ἧς μ.	Α. δ. ἀφ' ἧς μ.
— l. 16. Αὐτόφορτοι, α. — Σοφ. θυέστη σικυωνία. ὁ δὲ Κρατῖνος ἐν χειρῶσι, τ.	Α. α. — Σοφ. Θυέστῃ Σικυωνίῳ. ὁ δὲ Κ. ἐν Χείρωνι, τ.[1]
— l. ult. Αὐτόχειρος, ὁ ε. ἐγχειρήσας.	Α. ὁ ε. ἐγχειρίσας.
c. 631. l. 5. Αὐτοχθρῶν ἑστία, ἡ τοῦ Χείρονος, π.	Αὐτόχθων ε. ἡ τοῦ Χείρωνος, π.
— l. 7. Αὐτοχθὴδ, α.	Αὐτοχθηδόν. α.
— l. 19. Αὐτὼς, ε. — κατακείνου. αὐτὸς γὰρ ε.	Αὗτως. ε. — κατακένου. Αὗτως γ. ε.
c. 632. l. 2. Αὐχέε., καυχόμενοι.	Αὐχέες. καυχώμενοι.[2]
— l. 15. Αὐχθῆ, αὔξηθῆ. (υν superscr.)	Α. αὐξυνθῆ.
Αὐχμεῖν, ξηραίνειν.	Α. ξ.
[Αὐχμεν . ς, ἀστεῖος.][3]	
Αὐχμηρὸν, ξ.	Α. ξ.

c. 632.

19) Litt. α in ἀκυρίοις nata est ex ἐν et scribendum est: Σοφ. ἐν Σκυρίοις.
20) Postrema expunxit. Cf. VV. DD.
1) Ut supra: Σοφ. Θυέστῃ ἐν Σικυῶνι ά. De seq. lemmate cf. VV. DD.
2) Ultimam glossae litteram delevit.
3) Litteram delevit, et correxit: Αὐχμεῖς. totum deinde rejecit articulum.

M S.	M U S.
c. 632. l. 15. Αὐχμηρῷ, ξ. σκοτώδη.	Α. ξ. σκοτώδει.
— l. 20. Αὐχμὸς, ξ. — καῦμα τινὸς α.	Α. ξ. — καυματηρὸς α.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Φ.	Τὸ Α μ. τ. Φ.
c. 633. l. 1. Ἀφαγνίσας, α. ἢ συλήσας. καθιερ.	Α. α. ἢ σ. κ.
c. 634. l. 5. . φαῖς, π.	Ἁφαῖς. π.
— l. 8. Ἄφαλον, φάλον μὴ ἔχον.	Α. φ. μὴ ἔχον, μήτε πρ. 4)
[Ἀφάλονται,] μήτε πρ.	
c. 635. l. 3. Ἄφαντος, α.	Ἄφαντον. α.
— l. 13. Ἄσπετος, πολὺς, α. β. ῥαδίως.	Ἄφαρτος. π. α. β. ρ. 5)
Ἄφαρβαν, ε.	Ἄφαρβον. ε.
c. 636. l. 1. Ἀφαρεὺς, τ. θ. θύνου τ.	Α. τ. θ. θύννου τ.
— l. 6. Ἀφάρμακον, χ. — φαρμακῶντας Σ.	Α. χ. — φ. Σ.
— l. 8. Ἄφαρον, ἀνήρωστον.	Α. ἀνήροτον.
c. 637. l. 1. Ἀφατῆλες, μ. θῆλες.	Α. μ. θηλαί.
— l. 8. Ἀφάψαι, σ. μῦξαι.	Α. σ. μύξαι.
— l. 13. Ἀφεδρεῦσαι, ε.	Α. ε.
— l. 15. Ἀφεδρῶν, σ.	Ἀφεδρῶνες. σ.
— l. ult. Ἀφειδήσας, μ. — ε πιδών.	Α. μ. — περιιδών. 6)

4) Separata conjunxit, et Ἀφάλονται pro ſpurio et inſerto habuit; ego vero poſteriorem gloſſam ſcribarum inſcitia mutilatam eſſe arbitror, eamque ita reſtituo: Ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον. φάλον μὴ ἔχον, μήτε προμετωπίδα. Verba: φάλον μὴ ἔχον. cum proxime praeceſſiſſent, facile hic omitti poterant. Cf. VV. DD.

5) Ipſa gloſſa elapſa eſſe videtur. V. ῥαδίως ſine dubio e margine eſt, et ad praeced. articulum pertinet.

6) Lege: παριδών.

M S.	M U S.
c. 638. l. 2. Ἀφεικνούμενος, π. ἀφείλαντο, α.	Α. π. 7) Ἀφείλαντο. α. 8)
— l. 9. Ἀφελλίαι, μ. ἀλφός.	Α. μ. ἀλφός.
— l. 13. Ἀφέμενος, ὁ ἐξ ἐκ.	Ἄφενος. ὁ ἐξ ἐκ.
— l. 17. Ἀφεξέη, α. — ἀπισχίσει.	Α. α. — ἀποσχήσῃ.
c. 640. l. 2. Ἀφέστιος, ἀρχ. — τῇ αἰτίᾳ τ.	Ἀφ' ἑστίας ἀρχ. — τῇ ἑστίᾳ τ.
— l. 6. Ἀφέτην, ἀφήκαμεν.	Α. ἀφήκασιν.
— l. 12. Ἀφεψεῖν, βλάπτειν τρ.	Α. β. τρ.
Ἀφεψιασσάμην, α. Σοφ. ἀντινορίδαις.	Α. α. Σοφ. Ἀντηνορίδαις.
c. 641. l. 10. Ἀφῆλιξ, κ. ἀτμῆς τ.	Α. κ. ἀκμῆς τ.
— l. 12. Ἀφημειῶν, ἀφημῶν.	Ἀφ' ἡμείων. ἀφ' ἡμῶν.
c. 642. l. 10. Ἀφῆς, α. — ἢ ἐξῆς.	Α. α. — ἢ ἐξ ἧς.
— l. 13. Ἀφήτορος, π. ἢ τοῦ τόξου.	Α. π. ἢ τοῦ τοξότου.
c. 643. l. 7. Ἀφιγύοισιν εὐχέσι, δ.	Ἀμφιγύοισιν ἔγχεσι. δ.
— l. 10. Ἄφνιδα, δ.	Ἀφίδνα. δ.
— l. 14. Ἀφιερὰς, ο. — πιττεύουσιν.	Ἀφ' ἱερᾶς. ο. — πεττεύουσιν.
c. 644. l. 5. Ἀφικετηρίας, ε.	Ἀφ' ἱκετηρίας. ε.
— l. 15. Ἀφικτορατὸν, ἱκ.	Ἀφίκτορα. τὸν ἱκ.
c. 645. l. 3. Ἀφιληκτίρμονες, α.	Ἀφιλοικτίρμονες. α.
Ἀφιλότιμος, τ. — τιμῇ.	Α. τ. — τιμῆς.
Ἀφινιάζει, ἀφίζεται, πγεν.	Ἀφηνιάζει, α. παραγεν.

c. 645.

7) In Ald. mendum typ.
8) Unita ſeparavit.

c. 645. l. 15. Ἀφλοιμὸς, α.	Ἀφλοισμός. α.
— l. ult. Ἀφνιδία, ἀφνίδαν, α.	Α. αἰφνιδίως. α.
c. 646. l. 3. Ἀφνύει, ἀφνύνει, ο.	Α. ἀφενύνει. ο.
— l. 10. Ἀφοίνους, φόνους, υ.	Α. ἀφόνους. υ.
— l. 12. Ἀφόπλησον, α.	Ἀφόπλισον. α.
c. 647. l. 9. Ἄφοροι, ἀσύλημπτοι.	Α. ἀσύλληπτοι.
— l. 12. Ἄφορτος, ο. — λυκουργίαν.	Α. ο. — Λυκουργείαν.
— l. 19. Ἀφοσιούμενος, πληροφορῶν, π.	Α. π. π.[9])
c. 648. l. 2. Ἀφοσιώματα, κ. κ.	Α. κ. κ. ἀφοσιώσεις.
Ἀφοσίωσις, ἀφοσιωμέναι, α. — Σοφ. Θυέστῃ β΄.	Ἀφοσιωμέναι. α. — Σοφ. Θυέστῃ δευτέρῳ.[10])
Ἀφο.ώμενοι, τ.	Ἀφοσιώμενοι. τ.[11])
Ἀφοσιώσεται, α. — ἀφ᾽ οὗ γνωμηστὸς, α.	Α. α.
	Ἀφ᾽ οὗ γνωμηστός. α.[12])
Ἀφῶντα, ψ.	Α. ψ.
— l. 19. Ἀφραδίῃσι, μ. α. ἐξηχίαις.	Α. μ. α. εὐηθείαις.
c. 649. l. 6. Ἀφράσει, α.	Ἀφράσσει. α.
Ἄφραστον, α. — φράζον.	Α. α. — φράζομεν.
— l. 15. Ἀφρῖνον, τ. τῶν ἐκ τ.	Α. τ. τὸν ἐκ τ.
— l. 18. Ἀφροδοσία, α. Σοφ. Δανάῃ. γόνοιον μ. καὶ	Ἀφροδισία α. Σ. Δ. γόνον τὲ μ. κ᾽ ἀφροδισίαν α.

9) Salmasius verum divinavit. In Ald. error typoth.
10) Univit et separavit. Ἀφοσίωσις in margine notatum fuit, tanquam glossa ab Hesychio praetermissa.
11) Litteram delevit.
12) Unita sejunxit.

M S.	MUS.
καὶ ἀφροδοσίαν α. — οἱ δὲ π. — καὶ καπραίεναν ἀπὸ τ.	α. — οἱ δὴ π. — καὶ καπραίνειν ἀπὸ τ.
c. 650. l. 13. Ἀφροδίσιος ὅρκος, π. — τὰ περὶ τὸν Δ. — ὤμοσεν. α. — εὔστεφ. τῆς Ἀφρ. ἐπὶ τῆς σ. καὶ ἐκλέλαθον τῆς Α.	Α. ο. π. — τοὺς π. τ. Δ. — ὀμόσαι. α. — εὔστεφ. τ. Α. ἐπὶ δὲ τ. σ. καὶ ἐκλελάθοντ' Ἀ.[13])
— l. 19. Ἀφρόδιτος. Θ. — ὁ δὲ περὶ τὰ ἀμαθ. γ. παιάνιστον ἄνδρα τ.	Α. Θ. — ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθ. γ. π. α. τ.
c. 651. l. 1. Ἀφρονῆσαι, ἄφρονα γεννῆσαι, ἄφρεν κ — Ἀριστοφάνης. πολὺς δέμας κατὰ τὴν ἀφροντιστεῖν, α.	Α. α. γ. Ἄφρον. κ. — Ἀριστ. πολὺς δέμας κατέτειν' ἀφρόν. Ἀφροντιστεῖν. α.[14])
— l. 8. Ἀφύα, μέμβρας. . φαιδρύνεσθαι, π.	Α. μεμβράς. Ἀφεδρύνεσθαι. π.
c. 652. l. 1. Ἄφυζε, α.	Ἄφυσσε. α.
— l. 4. Ἄφυκα, α. πρὸς (παρὰ) τὸ μ.	Α. α. παρὰ τὸ μ.
— l. 8. Ἄφευκτον, αφ.	Ἄφυκτον. αφ.
c. 653. l. 11. Ἀφύσσαν, τ. κ. ταραντίνοις.	Α. τ. κ. Ταραντῖνοι.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Χ.	Τὸ Α μ. τ. Χ.
c. 654. l. 7. Ἀχαία, ε. — ἐπὶ τοῦ π. — μαλακὰ ἀχαίας, λ.	Α. ε. — ἀπὸ τ. π. — μαλακά. Ἀχαίας. λ.[15])
Ἀχάειδαγαῖα, ἡ τ.	Ἀχαιΐδα γαῖαν. ἡ τ.

13) Duas glossas in unam hic coaluisse VV. DD. acute viderunt.

14) Hesychium hic a scribis aut epitomatore quodam mutilatum Musurus solita libertate correxit. Cf. VV. DD.

15) Conjuncta separavit.

M S.	MUS.
c. 654. l. ult. Ἀχαιμένης, Π. — ἀχαιμενίδαι [ες] αἱ περσίδαι [ες].	Α. Π. — Ἀχαιμενίδες, αἱ Περσίδες.
c. 655. l. 1. Ἀχαίνε, ἐλάφων ἡλ.	Ἀχαὶ νεβρῶν. ἐλ. ἡ.[16])
Ἀχαίνει, σ. πέζει, κ.	Α. σ. π. κ.
— l. 9. Ἄχαξ, κ.	Ἀχάζ. κ.
— l. 14. Ἀχάνας, τ. — τιλλόμενοι.	Α. τ. — στελλόμενοι.
Ἀχάλκευτα τρύπανα, τ. — Σοφ. Φηνεὶ βω.	Α. τρ. τ. — Σοφ. Φινεῖ δευτέρῳ.[17])
c. 656. l. 1. Ἀχανανεῖ, α.	Ἀχανεῖ. α.
— l. 3. Ἀχανὴ, μ. μέδιμνον ἕν.	Ἀχάνη. μ. — μ. ἕν.
— l. 8. Ἀχάριστα, ἀχαρίστως, ἢ α.	Α. ἀχαρίτως. ἢ α.
— l. 11. Ἀχαρίστερον, ἀχαριτότερον. — ἀχ..ρίστερον.	Α. ἀχαριτώτερον. — ἀχαρίστερον.[18])
— l. 15. Ἀχάρνη, δ. — ἀχάρνι, καὶ π.	Α. δ. — Ἀχαρνικαὶ π.
c. 657. l. 1. Ἀχάρνικοὶ ὄνοι, ε.	Α. ο. ε.[19])
Ἀχέα, λύπη.	Ἄχεα. λ.
[Ἀχεὴς, γυνή.]	
Ἄχειν, προτραπέσθαι, τ.	Ἄχεῖ προτραπέσθαι. τ.
Ἄχειλον, α.	Ἄχιλον. α.[20])
— l. 14. Ἀχαιὸς, νεφέλη. π.	Ἄχεος ν. π.

c. 657.

16) Hesychius scripsit: Ἀχαῖναι. ἐλ. quam scripturam Salmasius olim divinavit. Cf. VV. DD.

17) Scriptum fuit: Σοφ. Φινεῖ β΄. [ω]

18) Littera a Musuro deleta fuit ω.

19) Cum duplici accentu, ut saepius in antiquis mss.

20) Scripturam codicis divinarunt Salmasius et Is. Vossius.

c. 657. l. 14. Ἀχέρδος, ἄκανθα π. καὶ ἐθριγκῶς ἐν ἀχ.	Ἄχερδος. ἄκανθα π. καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχ.
— l. ult. Ἀχερού$^{\sigma}$, υ.	Ἀχερούσια. υ.
c. 658. l. 2. Ἀχέρων, ποταμὸς ἐλιάδου.	Α. π. ἐν ᾄδου. 1)
— l. 4. Ἀχέτας, ὁ τ. καὶ φονηείς.	Α. ὁ τ. καὶ φωνήεις.
— l. 16. Ἀχειρὼ, ἡ Α. — ἐλλ.΄γηρις.	Α. ἡ Α. — ἐλλὴ γῆρυς. 2)
c. 659. l. 2. Ἄχητι, λ.	Α. λ.
— l. 11. Ἀχθινὸν, ε.	Ἀχθεινόν. ε.
c. 660. l. 2. Ἀχιοποῦ, ἢ χ.	+ Ἀχιοποῦ. ἢ χ. 3)
— l. 6. Ἀχίλλειον πλάκα, τ. Ἀχιλλίων, ἱππ. — Σοφ. σκύθαις ἀχιλλίων. ε.	Α. π. τ. Ἀχιλλίων. Ἱππ. — Σοφ. Σκύθαις, Ἀχιλλίων. ε. 4)
c. 661. l. 5. Ἄχνα, α. — ἀποβιάσματα.	Α. α. — απ.
— l. 14. Ἄχνην λυδὶς κερκ. Σοφ. αἰχμαλώτοις. Ἄχνην, τὸ ἄκρον, κ.	Ἄχνην Λυδῆς κ. Σ. Α. Ἄχνην. τὸ α. κ. 5)
c. 662. l. 13. Ἀχόρα, τ.	Ἀχῶρα. τ.
c. 663. l. 2. Ἀχραδάμυλλα, ὁ κ.	Ἀχραδάμυλλος. ὁ κ.
— l. 5. Ἀχραδῆναι, ζ. τινὰ [καὶ] ξ.	Α. ζ. τινὰ ξ.
— l. 9. Ἄχρεα, β.	Ἀχρέα. β.

1) Litterae λι ex ν, ut saepius in Hesychio.
2) In ultima voce litteram delevit, vocemque in duas divisit. Lectionem codicis illustrat locus Eustath. Il. Υ. p. 1197. a VV. DD. notatus, unde patet, quod et in Hesychio ἐλήγηρις legi debeat.
3) Cf. VV. DD. Nullus dubito, quin glossa cum interpretatione junctim exarata sit.
4) Sejuncta univit. Cf. VV. DD.
5) Glossas disjunctas in unam contraxit.

M S.	M U S.
c. 663. l. 11. Ἀχρεῖον εἰδῶν, ε.	Ἀχρεῖον ἰδών. ε.
— l. 16. Ἀχρήματα, α. Σοφ. σκυρίοις.	Ἀχρήματον. α. Σοφ. Σκυρίοις.
c. 664. l. 6. Ἄχρης ἀπελύησαν, π.	Ἄχρης ἀπηλλοίησαν. π.
Ἄχρι, μ. ἕως.	Ἄχρι. μ. ε. ἄχρις.
Ἄχρις, ἄχριον, α.	Ἄχριον. α. [6])
— l. 9. Ἀχρισατέες, α.	Ἀχρισατεές. α.
— l. 12. Ἀχρονοτριβὲς, ἄντομον, τ.	Α. σύντομον. τ.
— l. 15. Ἄχροον, π. λακωνόθον.	Α. π. Λάκωνες νόθον.
. χύνετον, π.	Ἀχύνετον. π.
c. 665. l. 1. Ἀχυοδόκη, α. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ψ.	Ἀχυροδόκη. α. Τὸ Α μ. τ. Ψ.
— l. 11. Ἀψάλακτος, α. — Σκύθα. σοφοκλῆς.	Α. α. — Σκύθαις Σοφ. [7])
— l. 14. Ἄψαθαι, α. Ἄψαθαι χ. περεωνί.	Ἄψαθαι. α. Ἄψεθαι χ. περ ἑών. [8])
— l. 16. Ἀψάθην, ε. χειρῶν ἅψ.	Α. ε. χειρῶν δ' ἅψ.
c. 666. l. 10. Ἀψεφὲς, α. Σοφ. δρ Φαί.	Α. α. Σοφ. Φαίδρα.

c. 666.

6) Univit et ſeparavit. Fuit Ἄχρις, ni fallor, correctio marginalis praeced. Ἄχρης απ.

7) Litteram inter Σκύθα et σοφ. delevit; ſcriptum fuit: Σκύθαν σοφ. Scriptura archetypi, ſi quid video, fuit: Σκύθαι Σοφοκλέους. aut, quod potius crediderim, ſolum lemma: Σκύθαι, vel Σκύθαις. ut nota Sophoclis fabula abſque auctoris nomine; poſtea vero a ſciolo quodam nomen in margine adjectum fuit, quod deinde in textum pervenit.

8) Gloſſas bene unitas disjunxit. Cf. VV. DD. In archetypo cod. ultima vox ſine dubio ita exarata fuit: περεωι (with ν above). Correctio interlinearis, ut ſaepius, cum vitioſa lectione unitim deſcripta fuit.

M S.	M U S.
c. 666. l. 18. Ἀψίκορον. α. — κορ. καὶ ταχέως.	Α. α. — κορ. καὶ τ.
c. 667. l. 2. Ἀψικόρως, ἀμεταβλήτως.	Α. εὐμεταβ.
— l. 11. Ἀψίτω, ε.	Ἀψ ἴτω. ε.
— l. 15. Ἀψόῤῥοον, α. ῥ. ταχυῤῥόου.	Ἀψοῤῥόου. α. ῥ. ταχυῤῥόου.
c. 668. l. 2. Ἀψηθὲς, α.	Α. α.
Ἀψυχίη, λυποθυμία.	Α. λειποθυμία.
— l. 6. Ἀψῶ, προσαγγίστω, δ.	Α. προσεγγίσω. δ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ω.	Τὸ Α μ. τ. Ω.
c. 669. l. 1. Ἀωρίνης, κ.	Α. κ.
— l. 3. Ἄωροι, ε. — γράφει τὸ ω.	Α. ε. — γράφοιτο τὸ ω.
— l. 10. Ἄωρτο, ἀκρέματο.	Α. ἐκρ.
— l. 14. Ἄωτον, ἐρεῖον, α.	Α. ἔριον. α.
Ἀώτου θ. ἐρείου θ.	Α. θ. ἐρίου θ.
Ἀωτὸρ, π.	Ἀώρτο. π.
c. 670. l. 3. Ἀωτεῖς, ἀνανθίζεις κοίνα.	Α. ἀνανθίζεις. κοιμᾶ.
B.	B.
— l. 4. Βαβάζειν, τὸ διαρθρωμένα λ.	Β. τὸ μὴ διηρθρ. λ.
c. 672. l. 9. Βαγεῖ, ε.	Βαγεῖσαι. ε. ✝
— l. ult. Βάδος, ὃ κ. β. ν΄ ξέσται.	Β. ὁ κ. β. πεντήκοντα ξέσται.
c. 673. l. 6. Βαδδὶν, β. ε. ἐξερέας.	Β. β. ε. εἰς ἱερέας.[9])
Βάδος, ὃ κ. β. ν΄ ξέσται, ἤγουν λι (oo) δίμη.	Β. ὃ κ. β. ν΄ ξ. ἤγουν ὁλκὴν διμη.[10])

9) Vitiosum ἐξερέας ortum est ex ἐξαίρετον, quod Hesychio restituendum est. Cf. VV. DD.

10) Musurus compendium scribendi λι (oo), id est, λίτραι ignorasse

c. 673. l. 9. Βάδος, υ.	Βάδις. υ.
Βάδιστοι, βαδύτατοι.	Βάρδιστοι. βραδύτατοι.
c. 674. l. 1. Βαθείης, υ. μ. δαψηλοῦς, ἢ ἐξάλλεται κεκρυμένης.	Β. υ. μ. δαψιλοῦς, ἢ ἐξάλλου καὶ κεκρυμμένης.
— l. 4. Βάθρων, ἐμμελίων ἢ ἀγαλμάτων.	Β. ἐμμελίων ἢ ἀγ. θάκων.
Βαθάκωνβ, κακῶς.	Βάβην. κακῶς.
— l. 16. Βαθύζωνοι, ε. — χιτοὺς χ.	Β. ε. — χυτοὺς χ.
c. 675. l. 13. Βαθυμῆδαι, γ. ἐπὶ Λύδοις.	Β. γ. ἐπὶ Λυδίᾳ.
Βαθυπέπλων, κ. ἱμ. ἔχων.	Β. κ. ἱμ. ἐχόντων.
— l. 16. Βαθύριζοι, β.	Βαθύρριζοι. β.
— l. 18. Βαθυρίζου, π.	Βαθυρρίζου. π.
Βαθύσπορος, βαθεῖα σ.	Β. βαθεῖαν σ.
c. 676. l. 1. Βαιάγις, ε. περὶ Α.	Βαιᾶγις. ε. παρὰ Α.
Βαβυ̊κὼς, πελεκὰν, ὡς Φιλητᾶς ἀμεριάσας β.	Βαβυκώς. π. ὡς Φ. ἀμερίας β. 11)

rasse videtur. Fuit (ut textus historiam, prouti in mente mea existit, exponam) in archetypo codice, qui forte litteris uncialibus scriptus fuit, tali modo exaratum: ΗΓΟΥΝ ΛΙ ΜΗ. quod in ectypo codice imperite ac negligenter transscriptum fuit: ἤγουν διμη. Iam vero doctus aliquis, mendum loci animadvertens, aut inter lineam, aut in margine ad litt. δι solito scribarum compendio corrigebat λι (with οο above). Quae correctio una cum ipso vitio in tertio quodam codice descripta fuit. En fata loci, qui in posterum ita scribendus est: ἤγουν λίτραι μή. Glossa duabus vicibus occurrit, neque hic nec illic in serie est; unde colligo, eam ex Epiphanio in margine adscriptam esse.

11) In Ald. πελεφάν. culpa typ. Musurus variam lectionem delevit.

MS.	MUS.
c. 676. l. 9. Βαίην, ο. μικροῦ. ἢ ἔβ.	Βαιήν. ο. μικρήν. ἢ ἔβ.
Βαῖκαν, Κρῆται.	Β. Κρῆτες.
c. 678. l. 2. Βαιών, ε. καὶ ἐν Αἰχμαλώτησι βαῖον, ἐν βαρκάθοις ὄχλος Λ.	Β. ε. καὶ ἐν Αἰχμαλωτίσι βαῖον ἐν βαρκάθοις. ὄχλος Λ. [12])
c. 680. l. 8. Βάκκαρις, μ. — ὁμωνύμως.	Β. μ. — ὁμωνύμου.
c. 681. l. 7. Βακχευθεῖσα, ἐξιχευομένη, ε.	Β. ἐξοιστρουμένη. ε.
— l. 9. Βακχεῖον, τ. νάρθηξ.	Β. τ. ναρθῆξαι. [13])
— l. 16. Βάκχος, ὁ ἱερ. — τελευταῖς.	Β. ὁ ἱερ. — τελεταῖς. [14])
c. 682. l. 2. Βάκχου Διώνης, οἱ μ. — διώνυμα π. — Τραξίλα δὲ ἡ Συκιωνία Λ.	Β. Δ. οἱ μ. — διωνυμία π. — Πραξίλλα δὲ ἡ Συκ. Α.
c. 684. l. 6. Βάλανοι, τ. — περὶ τῶν τραχήλων, καὶ τῶν ἰδρύων κ. — κλίδες.	Β. τ. — περὶ τὸν τράχηλον. καὶ τῶν δρυῶν ὁ κ. — κλεῖδες.
c. 685. l. 15. Βάλ' ἐς ἄκραν, οἱ μὲν ἄκρα π. Λέσβου.	Βάλλ' ἐς ἄκραν. οἱ μ. ἄκραν π. Λ.
— l. ult. Βάλ' ἐς Μακρίαν, Ἡρ. Θ. Μακρία, ἣν λόγος κατὰ τὴν Εὐρυθέως	Βάλλ' ἐς Μακαρίαν. Ἡρ. Θ. Μακαρία, ἣν λόγος κατὰ τ. Ε. ἐπιστρατείαν εἰς Ἀττικὴν

12) Locus ſcribarum imperitia mutilatus atque corruptus. Cf. VV. DD. Interpunctionem ms. atque Muſuri diligenter enotavi.

13) Heſychio reſtituendum eſt νάρθηξ. Non perſpicio, quomodo Muſurus ναρθῆξαι ſcribere potuerit.

14) Sciendum eſt, voces τελευτὴ et τελετὴ ſaepius a ſcriba codicis Marciani confundi ac permutari; jam ſupra exempla habuimus.

	κὴν ἐπιδοῦναι σφάγιον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. [15])
c. 686. l. 10. Βαλοιτήσειρον, περὶ τ. δ. τ. πόδας.	Β. παρὰ τ. δ. εἶναι τ. πόδας.
βάλον, ο.	Βάλον. ο. [16])
c. 687. l. 5. Βαμβαλύζει, τ. — ῥυγᾶ σ.	Β. τ. — ῥιγᾷ σ.
c. 691. l. ult. Βάρβαξ, ἱ. — ἐρύοντολύπαι.	Β. ἱ. — ἐρίων τολύπαι. [18])
c. 692. l. 8. Βαρακάκαι, ἅγιοι διαφέραι, π.	Β. ἅγιοι διφθέραι, π.
	+
c. 693. l. ult. Βαρπύργος, πορμεῖο περὶ ἀμφωδῶν.	Βαρπύργος. π. π. ἀμφόδων.
c. 694. l. 3. Βαρθειγένος, ἰθαγενῶν.	Βαρθειγενῶν. ἰθ. [19])
c. 695. l. 7. Βαρκαίοις, ὀχοῖς Λ. — φασὶν αὐτοὺς κ. π. ἁρμαζεῦξαι δ. — ὡς Κνασέας ἐν τοῖς παρὰ Λιβύοις.	Βαρκαίοις ὄχοις. Λ. — φασὶν δὲ α. κ. π. ἅρμα ζεῦξαι δ. — ὡς Μνασέας ἐν τοῖς περὶ Λιβύης.
c. 696. l. 9. Βαργυγέτας, β. — ὄντας Γέτας δὲ ὄνομα.	Β. β. — Γ. δὲ ὄντας.
c. 697. l. 1. Βαρυθημήσαντος, ὀλιγωρίσαντος.	Βαρυθυμήσαντος. ὀλιγωρήσαντος.
Βαρύθων, βαρυζήμενος.	Β. βαρυνόμενος.
— l. 4. Βαρθολομαῖος, υἱὸς κρεμάσας ὕδατα.	Β. υ. κρεμάσαντος ὕ. [20])

c. 697.

15) Ita Musurus lacunam ms. supplevit.
16) Unita disjunxit.
18) In Ald. vitium typ.
19) Duae ultimae syllabae in Βαρθειγένος pertinent ad vocem sequentem.
20) Hesychium ex Hieronymi etymologia correxisse videtur. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 697. l. 6. Βάρκα, α. — πε-ρον..	Β. α. — περόνη.[1])
— l. 10. Βαρύνει, ὀδυνάων, κ.	Βαρύνων. ὀδυνάων κ.
c. 698. l. 6. Βαρυτοσκαφίον, τ. — δυσαρεστομένων.	Βαρὺ τὸ σκαφίον. τ. — δυσαρεστουμένων.
Βαρυδάνιν, β.	Βαρυδάνην. β.
c. 699. l. 1. Βασαγεῖ, ἀλεσχοῖ.	Β. ἀδολεσχεῖ.
— l. 3. Βασαγικόρος, ὁ θ. — Ἱππονάκτη.	Β. ὁ θ. — Ἱππώνακτι.
— l. 7. Βασανιστὴς, ὁ δ. τί πολλὰ δὲ ὁ δ.	Β. ὁ δ. πολλάκις δὲ ὁ δ.
Βασανιτὴς, λ. — λίθου βάσανος, ῷ π. τὸ χρόμα ἐδ.	Βασανιστὴς, λ. — λίθος β. ῷ π. τὸ χρυσίου ἐδ.
c. 700. l. 10. Βασιλ, ἡ β.	Βασιλή. ἡ β.[2])
Βασιλέως ὀφθαλμὸς, ε. — πράγματα τοῦ β.	Β. ὀφθ. ε. — τὰ πράγματα, ὃν τοῦ β.
Βασιλίδες, ὑ. — ἐπὶ τοῦ β.	Β. ὑ. — ἀπὸ τ. β.
[Βασιλῆα, βασιλέα.]	
c. 701. l. 1. Βασιλίνδα, παῖδας ε. ἢ β.	Β. παιδιᾶς ε. ἢ β.
— l. 7. Βάσις, ὀρθμός.	Β. ὁ ῥυθμός.
— l. 13. Βάσκανος, φθ. — ἔπειτα ἀχ.	Β. φθ. — ἐπὶ τοῦ ἀχ.
c. 702. l. 17. Βασσάρις, α. καὶ βασσά(τ) π.	Β. α. καὶ βασσάτη. π.
c. 703. l. 3. Βαστα. όχειος, Δ.	Βάστας ὁ Χῖος. Δ.[3]) +
c. 704. l. 9. Βαθάρα, πυκλιὴ, M.	Β. πυκλιή. M.

c. 708.

1) Ultimae vocis exitum delevit.
2) Scriba compendii glossae oblitus esse videtur.
3) Litteram in medio glossae delevit. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 708. l. 8. Βαττο. σίλφιον, π. — ἐπὶ τοῦ Κυρηναίου ε. τ. Βαττάδων μ. ἐξαίρετον σ.	Βάττου σίλφιον. π. — ἀπὸ τοῦ Κυρηναίους ε. τ. Βαττιαδῶν μ. ἐξαίρετον τὸ σ. 4)
Βάττου σκοπιὰ, χ. Λ. ἐπὶ Βάτου.	Β. σ. χ. Λ. ἀπὸ Βάττου.
c. 709. l. 3. Βαυμῶ, τ. — ὥσπερ ἐν πεδοκλεῖ.	Β. τ. — ὡς παρ᾽ Ἐμπεδοκλεῖ.
— l. 6. Βαϋθεῖ, μασᾶται.	Β. μασσᾶται.
c. 710. l. 8. Βαχία, τελευτὴ, ἐνόχιος χ.	Β. τελετή. ἐνόρχειος χ.
— l. 15. Βδαλῆται, θ. ἢ μέλγηται.	Βδάληται. θ. ἢ ἀμέλγηται.
c. 711. l. 21. Βεβαιώσω, δίκην τὸ ἐπὶ τῶν ἡγησαμένων τ.	Βεβαιώσεως δίκη. ἐπὶ τῶν ὁρισαμένων τ. 5)
c. 712. l. 21. Βέβλεσθαι, μ. φ.	Β. μ. φ. ἢ μέμβλεσθαι. 6)
c. 713. l. 8. Βεβουκόλημαι, πέπεγμαι, π.	Β. πέπαιγμαι. π.
— l. 11. Βεβράξαντα, σ. — α ος τὸ — μέρη β.	Β. σ. — τὸ — μέρος β.
c. 714. l. 13. Βεβέηκος, ὁ Ἡ.	Β. ὁ Ἡ.
c. 715. l. 3. Βείη, ζ. — πορεύσῃ.	Β. ζ. — π.
c. 719. l. 4. Βεμαικὸς δίκην, ρ. — μὴ εὐθ.	Βέμβικος δίκην. ρ. — μὴ ἐπ᾽ εὐθ.
— l. 12. Βεμόλετο, ε.	Βέμλετο. ε. 7)
c. 720. l. 2. Βερβίνια, ξ. — λικύνθους ε.	Β. ξ. — ληκύθους ε.
— l. 13. Βερεκύντα βόμον, Φ.	Β. βρόμον. Φ.

c. 720.

4) Et hic litteram glossae expunxit.
5) Cf. VV. DD. quorum conjectura codicis scriptura firmatur.
6) Postrema: ἢ μέμβλεσθαι. a Musuro adjuncta sunt.
7) Scriptura cod. archetypi fuit: Βέμβλετο.

M S.	M U S.
c. 720. l. 16. Βερεκυντίας, α.	Β. α. —
— Βερονίκης.	Βερονίκης πλόκαμος. τοῦτον κατηστερίσθαι
Βερονίκη πόλις πλόκαμος, τοῦτον κατηγορεῖσθαι — καλεῖται.	— καλεῖται. καὶ Βερονίκη πόλις.
Βερονικίδαι, δ.	Β. δ. 8)
Βερονικίδες, υ.	Β. εἶδος υ.
c. 721. l. 10. Βερωνετῶν, ἀλλὰ ἀνετῶν.	+ Β. ἀλλὰ α.
— l. 13. Βεσὸν, ε. — ἔσον ..	+ Β. ε. — ἔσοντ. 9)
c. 723. l. 2. Βέλημα, κ. — Λάκωνες ἤλθης, ἢ Ἡ.	Β. κ. — Λάκωνες. Βήλθης. ἢ Ἡ. 10)
— l. 5. Βηλὸς, ο. — μαίνεσθαι.	Β. ο. — βαίνεσθαι.
— l. 8. Βλοσέμεν, σ.	Βλησέμεν. σ.
— l. 11. Βῆμα, π. — λόγιον — κυεκκλῆσαι.	Β. π. — λογεῖον — κ.
c. 724. l. 9. Βηρι, μέναι ὥρμησαν ἰ.	Βῆ ῥ' ἴμεναι. ὥρμησεν ἰ.
— l. 15. Βῆσσαι, κ. — καταβάσιμα ο.	Β. κ. — καὶ τὰ βάσιμα ο.
— l. ult. Βησίσεις, τ.	Βησήσεις. τ.
c. 725. l. 4. Βήσσομεν, ἐπιβηβάσωμεν, ἐμβηβάσωμεν.	Β. ἐπιβιβ. ἐμβιβ.
c. 726. l. 7. Βίδην, ε. κροῦμα. Σοφ. ἀκρ....	Β. ε. κρούματος. Σοφ. Ἀκρισίῳ. 11)
Βηρσαβεὲ, μὴρ (ω) Σ. — ἐπιψα (λλ) βίδηνται κ.	Β. μύρῳ Σ. — ἐπιψάλλειν + βίδηνται κ. 12)
	c. 726.

8) Βερονίκη πόλις e margine alieno loco insertum est.
9) Ultimae vocis litteram aut syllabam in fine delevit.
10) Unita separavit.
11) Compendium lemmatis delevit.
12) In litt. μηρ latet compendium v. μήτηρ. Ceteroquin

VV.

M S.	M U S.
c. 726. l. 14. Βίην ἡρακλήϊην, π.	Βίην Ἡρακληείην. π.
c. 727. l. 9. Βίμβλινος, ε. — Ε. δὲ ἀπὸ ῥοιῶν Β.	Β. ε. — Ε. δὲ τὸν ἀπὸ ῥ. Β.[13])
— l. 14. Βιώτοιο, τ.	Βιότοιο. τ.
Βιωτεύειν, τοῦ ζ.	Βιοτεύειν. τὸ ζ.
Βιωτῆς, ζ.	Βιοτῆς. ζ.
c. 728. l. 1. Βιωτεύων, συνζῶν, σ.	Βιοτεύων. συζῶν. σ.
Βιοῦν, καὶ βιωτεύειν — βιωτεύειν δὲ τ.	Β. καὶ Βιοτεύειν — Βιοτεύειν δὲ, τ.
Βίωτος, τ. — καὶ τὶ πρὸς τὰ ζῆν βίωτον κατακείρ....	Βίοτος. τ. — καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Βίοτον κατακείρειν.[14])
— l. 8. Βήϊον μεμαλαγμένον, ε.	Β. μ. ε. [15])
Βιωτοῦ, β.	Βιότου. β.
c. 729. l. 5. Βίσσαιον, ο. — πολεμ....	Βίσσαιος. ο. — πολεμιστοῦ.[16])
— l. 13. Βισύρας, ἡ. — Χέρσαννισυτην λ. Βισσύρας.	Β. ἡ. — Χερσοννησίτην λ. Βισσύραν.
— l. ult. Βίω, ῥίσως, σ.	Βίωρ. ἴσως. σ.
c. 730. l. 1. Βλαὶ, βλ.	Βλαυτή. βλ.
Βλάμεν, ε.	Βλάβεν. ε.
— l. 6. Βλαβυρίαν, εἰκεολογίαν.	Β. εἰκαιολ.

c. 730.

VV. DD. bene animadvertunt, locum corruptissimum esse, atque glossam Βηρσαβεὲ e margine intrusam.

13) Cf. VV. DD. qui ἀπ᾿ ὀρέων B. bene restituunt.

14) Ultimae vocis compendium delevit. Scriptum erat, si bene video: *κατακείρετε.*

15) In codice archetypo scriptum erat: Βῄον. In ectypo correctio juxta vitium posita est: Βήϊον. In Ald. mendum typ.

16) Ultimae vocis compendium delevit.

MS.	MUS.
c. 730. l. 12. Βλαδαρὸν, ε. χαυνόν.	Β. ε. χαῦνον.
— l. ult. Βλάκακα, β. — (τὸ) προβα	Β. β. — προβατώδη.
c. 731. l. 2. Βλακίας, ἰ.	Βλακείας. ἰ.
— l. 9. Βλὰξ, μ. — δασώδους.	Β. μ. — δυσώδους.
— l. 13. Βλασκείας (ας), ἰχθὺς (ης) ποιός.	Βλασκίας. ἰχθῦς ποιούς. 17)
c. 732. l. 1. Βλάτταν, χ.	Βλάττανον. χ.
— l. 6. Βλαστά (ν), βλαστή (σ). Κ.	Βλαστάνει. βλαστήσει. Κ.
— l. 10. Βλαπτοῦν, υ.	Βλαυτοῦν. υ.
Βλεερεῖ, ο.	Βλέερει. ο.
Βλέεις, β. καὶ βλεῖο, ἔτι Βλεθεράνασιν ἰ.	Β. β. καὶ Β. ἔτι. Βλεθεράνασιν. ἰ. 18)
c. 733. l. 1. Βλένα, μ. — πλένα καὶ πλέννα, τ.	Βλέννα. μ. — Πλέννα. καὶ Π. τ.
— l. 14. Βλεφαρίδες, αἱ ε. — τρίχαι.	Β. αἱ ε. — τρίχες.
— l. 18. Βληθρὴν, τ. — πάλην.	Β. τ. — ἁπαλήν.
— l. ult. Βλὴρ (ἐ), δ. — π ἀλκμαιων ἡ λ.	Β. δ. — παρὰ Ἀλκμαίωνι ἡ λ. 19)

c. 734.

17) ης inter lineam notatum forte vitiosum est pro ους. Cf. VV. DD.

18) Conjuncta separavit.

19) Lego: παρ᾽ Ἀλκαίῳ ἡ λ. Litt. ν in Ἀλκμαίων provenit ex jota dativi affixo, prima enim scriptura fuit procul dubio: παρ᾽ Ἀλμαίωι (κ) ἡ λ. Correctio interlinearis voci postea inserta fuit, unde Ἀλκμαίωι, Ἀλκμαίων et Ἀλκμαίωνι. Ipsam praeterea glossam apud Alcaeum potius, quam apud tragicum quaererem. Cf. VV. DD. a quibus dissentio.

M S.	M U S.
c. 734. l. 5. Βλήσσα, β. ἡμί-πειρον.	Βλήσσαν. β. ἡμιπέπει-ρον.
Βλῆσται, β.	Βλῆθαι. β.
Βλησταὶς, ὁ χ.	Βλήστας. ὁ χ.
Βλησύριμος ὁ ἵππ. καὶ ἀλύς.	Β. ὁ ἵππ. καὶ ἀλύς.
c. 735. l. 5. Βλήχων, γ. — ἐφήβαλον.	Β. γ. — ἐφήβαιον.
Βλιαρὸν, ἀβλεβές.	Β. ἀβλαβές,
Βλιβρὸν, λαγρόν.	Β. λαγαρόν.
Βλίδες, ψηκάδες.	Β. ψεκάδες.
— l. 11. Βλιηχῶδες, βλιχῶ-νες, π.	Β. β. π.
c. 736. l. 7. Βλίσαι, κ. — ὑπὸ τοῦ μέλ.. τρυγῆ-σαι.	Β. κ. — ὑπὲρ τοῦ μέλι-τος. τ. [20])
— l. 12. Βλιτάχεα, π. — κογχύλεα.	Β. π. — κογχύλια.
c. 737. l. 3. Βλιτύριον, Ἰ. — ἐπιδίδωσι.	Β. Ἰ. — ἐπ.
— l. 6. Βλοσυρωπεῖς, κ. — ἐχούσας.	Βλοσυρῶπις. κ. — ἔχου-σα.
— l. 8. Βλύδιον, υ. — ὑποδή-ματα.	Β. υ. — ὑπόδημά τι.
— l. 10. Βλώθρη, εὐάξης, ἢ προβαίνειν καὶ ἄνω θρώσκειν.	Βλωθρή. ε. ἢ προβαίνου-σα καὶ ἄνω θρώ-σουσα. [1])
c. 738. l. 8. Βόεσι, β.	Βόεσσι. β.
Βοάεσιν, ἰ.	Βοείαισιν. ἰ.
Βοὴ, β.	Βοείη. β.
c. 739. l. 6. Βολίδες, ἀκοντίαι, λ.	Β. ἀκόντια. λ.

20) Exitum v. μέλ.. delevit.

1) Musurus in mente habuit θρώσκουσα. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 739. l. 6. Βολι..ς, β.	Βολίς. β. [2])
Βολίσι, τρώεσι, πληγέσι.	Β. τρώσεσι. πληγαῖς.
— l. 15. Βομβαύλιος, ὁ α. ἐπὶ τ. β.	Β. ὁ α. ἀπὸ τ. β.
c. 740. l. 6. Βομβρύζων, τῶν θρῦζων, β.	Β. τονθορύζων. β.
— l. 13. Βομβηλιὸς, π.	Βομβυλιός. π.
c. 741. l. 1. Βόμβυξ, α. — βομβυλ..υ.	Β. α. — βομβυλιοῦ. [3])
— l. 8. Βομβυλεύματα, τ. — κατασκευασμένα.	Β. τ. — κατεσκευασμένα.
Βοονητὰ, ὧν τ. β. ἠγορᾶσθαι, ἢ ἀνόσιος. π. — ἀνοσίως.	Βοωνήτων. τ. β. ἠγορασμένων. ἢ ἀνοσίων. π. — ἀνοσίων.
— l. 13. Βο..σκον, βούφορμον, ο.	Β. βούφορβον. ο.
Βοοσσῶος, μ.	Βοοσσώῳ. μ.
c. 742. l. 7. Βορβύλα, π. — σησαμῆς εὐμεγ.	Β. π. — σησαμὶς ἢ ἐπὶ εὐμεγ. [4])
— l. 12. Βορεασμοὶ, Α. — ἄν.τοι π.	Β. Α. — ἄνοτοι π. [5])
— l. 16. Βορεῖον, γ. — πῶς.	Β. γ. — πως.
βορθαγορίσκια, χ.	Βορθαγορίσκια. χ. [6])
c. 743. l. 9. Βόρμος, ο. — αὐτὸ κάτω φ.	Β. ο. — αὐτομάτως φ. [7])

c. 743.

2) Scriptum fuit: Βολιεῖς. nam nexum litt. ει delevit. En iterum emendationem interlin. voci infartam, in archetypo enim codice, ni fallor, ita exaratum fuit: Βολεῖς (τ supra scr.).
3) In Ald. Βόμβυρ errore typ. Musurus in ultima voce litteram aut duas erasit.
4) In Ald. Βορκύλα vitio typ. A Musuro ἢ ἐπὶ inseruntur.
5) Litteram delevit; ni fallor, scriptum erat: ἄνετοι. quod Hesychio restituendum est.
6) Unita disjunxit.
7) In Ald. vitium typ.

c. 743. l. 19. Βοῤῥᾶς, β.	Βοῤᾶς. β.
Βοῤῥὸν, β.	Βοῤόν. β.
Βοῤῥοῦ, τοῦ β. ἦγε π ἀριστονυ.	Β. τ. β. ἦγε παρὰ ἀριστ..... 8)
c. 744. l. 5. Βοσκόμενον, δαπανοῦν.	Β. δαπανῶν.
— l. 7. Βοσκὰς, φ. Λίβιον.	Β. φ. Λίβυες.
— l. 17. Βοστρυχῆνδες, τ.	Βοστρυχίνδες. τ.
c. 745. l. 1. Βοτροιδία, ἐνωτάριον ε.	Β. ἐνωταρίων ε.
— l. 8. Βοτιανείρη, τ.	Βοτιάνειρα. τ. 9)
— l. 10. Βροτῶν, θ.	Βοτῶν. θ.
c. 746. l. 2. Βουβαλὶς, ο. — στράγαλοι.	Β. ο. — ἀστράγαλοι.
— l. 9. Βουβάρας, μ. — αὐχῆνα.	Β. μ. — αὐχένα.
— l. 15. Βουβωνίας σκότος, ὁ β.	Βουβωνιασκόπος. ὁ β.
Βουγάϊος, μ.	Βουγαΐον. μ.
c. 747. l. 3. Βούβωστις, μ.	Βούβρωστις. μ.
— l. 5. Βουγενεῶν, τ. — ἅρμενοι γὰρ Δανάου γῆς ἐπὶ γενέας.	Βουγενέων. τ. — Ἅρμενα πὰρ Δαναοῦ γῆς ἐπὶ βουγενέων.
— l. 10. Βουδάκη, ἡ βουπρῆστις.	Β. ἡ βούπρηστις.
— l. 15. Βούδιος, π. — α...ων, α.	Β. π. — ἄφρων, α. 10)
c. 748. l. 1. Βοζήγις, ἤ. — ἢ πρῶτος — ἱεροὺς ἀρότρους ε.	Βοζύγης. ἤ. — ὁ π. — ἱ. ἀρότους.

c. 748.

8) Signum in Ald. omissum est. Ultima male descripta sunt ob notas compendiorum in archetypo cod. forte paulo intricatiores. Scribendum est: ἡ λέξις παρ' Ἀριστωνύμῳ. Ita Musurus quoque nomen scripserat, at ωνύμῳ iterum expunxit.

9) In Ald. mendum typ.

10) Lacunam ms. Musurus tali modo supplevit.

M S.	MUS.
c. 748. l. 6. Βουθέρει, ε. — βούθοροι.	Β. ε. — βούθεροι.
— l. 8. Βούθουτον, ὅ τ.	Βούθυτον. ὅ τ.
— l. 10. Βουθὸς πέφυται, π.	Β. περιφοιτᾷ. π.
c. 749. l. 1. Βουκέφαλος, ἰ. — ἀχίοις — Ἰνδίοις — βουκολέοντα.	Β. ἰ. — ἰσχίοις — Ἰνδοῖς — Βουκεφάλειαν.
— l. 13. Βουκολήσομεν, μ. ἀπτάσομεν.	Β. μ. ἀπατήσομεν.
— l. 16. Βουκόλος, β. βοοσκός.	Β. β. βοσκός.
— l. 21. Βουκόλω, Φ. πόλις Θρ.	Βουκολῶ. Φ. πόλις, ἢ Θρ.
— l. 24. Βουλεῖαι, τ.	Βούλαια. τ. [11])
c. 750. l. 3. Βούλεον, β.	Βούλαιον. β.
— l. 5. Βούλευμα, αἱ β.	Βουλεύματα. αἱ β.
— l. 18. Βουλή, γ. — πρᾶγμα βουλῆς [λαχεῖν.]	Β. γ. — π. βουλῆς. [12])
c. 751. l. 2. Βουμανὲς, καὶ βοέρυπαστον. ε.	Β. καὶ βούπαστον. ε.
— l. 5. Βουμυκαὶ, φ. μυκημῶν.	Β. φ. μυκηθμῶν.
c. 752. l. 4. Βουπεῖν.., μ.	Βούπειναν. μ. [13])
— l. 6. Βουόφθαλμος, β.	Βοόφθαλμος. β.
— l. 10. Βουπρασία, τ. τῆς Ἰλιάδος, ἢ κ. ἐν Ἰλίῳ.	Βουπράσιον. τ. τῆς Ἤλιδος, ἢ κ. ἐν Ἤλιδι.
c. 753. l. 5. Βοῦῤῥα, π.	Βοῦρα. π.
— l. 16. Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ, π. — Ἀθηναίων ἔχειν β — ἐκτείνειν τ.	Β. ἐπὶ γ. π. — Ἀθηναίων νόμισμα ἔχειν β — ἐκτίνειν τ. [14])

11) Cum Kustero scribendum est: Βουλαῖα.
12) λαχεῖν bene sublatum est, nam a scriba, qui sequentem glossam in mente habuit, adjunctum fuit.
13) Exitum glossae delevit.
14) νόμισμα a Musuro insertum est.

M S.	M U S.
c. 754. l. 2. Βοῦς ἐπίδεμα, κ.	Βοῦς ἐπὶ δέρμα. κ.[15]
— l. 7. Βουσία, γ. — βουσκητήριον εἰς εὐρύην ἔαρ.	Β. γ. — βοσκητήριον, εἰς ✝ εὐρὺ ◻ ἔαρ.[16]
— l. 15. Βοῦς ἐμβαίνει μέγας, Στράττις ε. — Βοῦς ἐπίγνωσιν.	Β. ἐμβαίνει μ. Στράτις ε. — Β. ἐπὶ γλώττη.[17]
Βοῦς ζ′, μ. — Κλητόδημος ἐν ἀττίδι φ.	Βοῦς ἕβδομος. μ. — Κ. ἐν Ἀττίδι φ.
c. 755. l. 3. Βούσυκα, τ. μ. σῦκα, βουστάνη, β.	Β. τ. μ. σῦκα. Βουστάνη. β.[18]
— l. 6. Βοῦται, β. ν. βότιρες.	Β. β. ν. βοτῆρες.
[Βοῦς ἐμβαίη. μέγας στραττὴς εἶπε παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ.]	
Βουτάνη, μ. — μάστιγξ.	Βουτάνη. μ. — μ.[19]
— l. 11. Βούταρος, ὁ παχὺς, ἢ ὁ πάχης.	Β. ὁ ταχὺς, ἢ ὁ παχύς.[20]

c. 755.

15) Heſychius ſcripſit: Βοῦς ἐπὶ δεσμά. Litt. σ ante μ ſaepius elabitur.

16) Compendium v. εὐρύην, quo ην ſignificatur, delevit. Signa Muſuri in Ald. omiſſa ſunt.

17) In Ald. ἐμβαίνη culpa typ. In ultimis vitium codicis ex nota compendii male deſcripta oriri videtur.

18) Unita ſejunxit. Gloſſam Βουστάνη ad infra ſeq. Βουτάνη in margine notatam fuiſſe ſuſpicor.

19) En correctionem marginalem praeced. gloſſae Βοῦς ἐμβαίνει μ. bene a Muſuro excluſam; in ea deſcribenda ms. interpunctionem retinui.

20) Correctio interlin. textui inſerta eſt; ſcriptum enim
ὁ παχύς
fuit: Βούταρος, ὁ πάχης. Haec ſcriba ſuo modo conjunxit: Β. ὁ παχὺς, ἢ ὁ πάχης. Cf. VV. DD. quos Muſuri ταχὺς vexavit.

MS.	MUS.
c. 755. l. 13. Βουτελέστιν, ϑ.	Βουτελέειν. ϑ.
c. 756. l. 2. Βουτιάνειρη, τ.	Βουτιάνειρα. τ.
Βούτιμοι, βοώνηται, ω.	Β. βοώνητοι. ω.
— l. 8. Βούτορον, ψάκαστρον, ν. — βουκέντη.	† Β. ψάκαστρον. ν. — β.
Βουτόων, ὁδὸν ἄτραπον.	Βούτορον. ὠδόν. ἀτραπόν.
— l. 13. Βούτυπον, π. — Θαυλωνίδων γ.	Β. π. — Θαυλωνιδῶν γ.
— l. 15. Βούτυπος, ὁ β. — ἔμπις.	Β. ὁ β. — ἐμπίς.
c. 757. l. 2. Βούφαρον, τὴν εὐάροτρον γ.	Β. τ. εὐάροτον γ.
— l. 12. Βουχρώς τις, ἰσχυρὸς, ἢ ἴξηρος.	Β. ἰ. ἢ ὁ ξηρός.[1])
— l. 15. Βοῶν, τ. — ἀπίδων.	Β. τ. — ἀσπίδων.
c. 758. l. 4. Βωτεῖν, α. — ὃν ὁ Ω.	Β. α. — ὅτε ὁ Ω.
Βραβέα, ἄρχων, β.	Β. ἄρχοντα. β.
— l. 11. Βραβευέτω, μ. μηνυσαίτω, ἠθυνέσθω.	Β. μ. μηνυσάτω. ἰθυνέσθω.
— l. 14. Βρὰ ἀδελφοὶ ὑπὸ Ἰλείων.	Βρὰ ◘ ἀδελφοὶ, ὑπὸ Ἠλείων.[2])
— l. 17. Βραγχιάζοισθαι, πνίγοισθαι.	Βραγχιάζεσθαι. πνίγεσθαι.
c. 759. l. 1. Βράγχος, ν. — διαφθείρεται.	Β. ν. — διαφθείρηται.
Βράγχοντος, β. ἀλλόντος.	Β. β. ἀλόντος.
— l. 6. Βραδέως, μελητικῶς.	Β. μελλητικῶς.
— l. 14. Βράκες, ἀναξηρίδες.	Β. ἀναξυρίδες.
— l. 18. Βρακὶς, σ.	Βρακεῖς. σ.

1) Signum supra ἴξηρος posuerat, quod typotheta in Aldinam recepit. Et hic sine dubio correctionem cum vitiosa lectione unitam habemus.
2) Correxerat: Βράβεις. quod postea delevit.

c. 760. l. 6. Βράσκη, κράμη, Ἰ.	Β. κράμβη. Ἰ.
Βρασσὸν, β.	Βρᾶσσον. β.
c. 761. l. 7. Βαυρωνίοις, τ. — Βραβῶνι τ.	Βραυρωνίοις. τ. — Βραυρῶνι τ.
— l. 12. Βραχέ.., ε.	Βράχεν. ε.[3])
— l. 21. Βραχυτελὸν, μ.	Βραχυτελές. μ.
c. 763. l. 1. Βενθινῷ, α.	Β. α.
— l. 3. Βρενθινὰ, ρ. — οὔκευ οἱ δὲ, φ.	Β. ρ. — ο. οἱ δὲ, φ.[4])
— l. 7. Βρένθον, μ. — κόσυφον λ.	Β. μ. — κόσσυφον λ.
c. 764. l. 5. Βρέτας, ξόανα, εἴδωλα, ο. τι. π. τῷ β. — Δίκηλον.	Β. ξόανον. εἴδωλον. ο. τι παρὰ τὸ β. — Δείκελον.
Βρέτη, α.	Βρέται. α.
c. 765. l. 16. Βριάρεων, ἀνθρώπῳ ἑκατονταχείρῳ.	Β. ἄνθρωπον ἑκατοντάχειρα.
c. 766. l. 2. Βριαρὸν, κ. — μέγα, β.	Β. κ. — μέγαν. β.
Βριάρως, στ.	Βριάρεω. στ.
Βρίγες, οἱ μ. — φαίνεται. Βρίγα λ.	Β. οἱ μ. — φαίνεται Βρίγα λ.[5])
— l. 10. Βριγκώμενον, ο. μιμούμενον	Β. ο. μυκώμενον.
— l. ult. Βρινποιὸς, μ.	Β. μ.
c. 767. l. 1. Βρικρὸν, μ.	Βριηρόν. μ.
Βρίθει, θαρύνει, α.	Β. θαῤῥύνει. α.
— l. 10. Βρίκελοι, οἱ μ. — ἐπὶ τ. β. — βροτοίκελοι.	Β. οἱ μ. — ἀπὸ τ. β. — β.[6])

c. 769.

3) Glossae exitum delevit.
4) Tale inter οὔκευ et οἱ δὲ in ms. relictum est spatium.
5) Sejuncta univit.
6) In Ald. βροτοίκελα a typotheta.

M S.	M U S.
c. 769. l. 1. Βρόγχος, β.	Βρόαγχος. β.
— l. 6. Βρόκοι, ἀτέλεβοι, α.	Β. ἀττέλεβοι. α.
— l. 13. Βρόμος, β. — σίτου.	Β. β. — σίτῳ.
c. 770. l. 2. Βρόσσομος, βραχυτέρου.	Β. βραχύτερος.
— l. 8. Βροτολογεῖ, ἀνῳφθορεῖ.	Βροτολοιγῷ. ἀνθρώπῳ φθορεῖ.
— l. 10. Βροτήσεια, α.	Βροτήσια. α.
— l. 20. Βροῦκος, α. — ἕτερο.. ἀρουραῖαν μάν...	Β. α. — ἕτεροι, ἀρουραίαν μάντιν. 7)
c. 771. l. 9. Βρουχέων ἢ βρουκε.., σ.	Βρουχέως. ἢ βρουκέως. σ. 8)
c. 772. l. 2. Βρόχος, ἀγκοίλη. Δ.	Β. ἀγκύλη. Δ.
c. 773. l. 1. Βρυαλίκται, π. ὤρχηται μεν αἰδοίπου Ἰ.	+ Β. π. ὀρχησταὶ μεν αἰδοίπου Ἰ.
— l. 4. Βρυάσομαι, ἀνακακχεύσομαι μ.	Β. ἀναβακχεύσομαι μ.
— l. 6. Βρυγμὸς, κ. — ἐπὶ τ. β.	Β. κ. — ἀπὸ τ. β.
— l. ult. Βρύθακες, αἱ χιστῶνες θομβύκινοι ἢ γ. ἰθαλενων.	Β. αἱ χιτῶνες βομβύκινοι. ἢ γ. ἰθαγενῶν. 9)
c. 774. l. 7. Βρυκετὸς, τ. — βρυκιθμὸς ὁ.	Β. τ. — βρυκηθμὸς, ὁ.
— l. 14. Βρυδαλίχα, π. — ὄρρ τίθεται, ὀρίνθω,	+ Β. π. — ὄρρ □ τίθεται, ὁ Ῥίνθων τὴν ὀρχή-

7) Duas voces in fine truncavit. Hesychium ex Suida emendasse videtur. Cf. VV. DD.

8) Compendium in fine v. βρουκε.. delevit. In Ald. vitium typ.

9) In Ald. ἰθαγεενῶν errore typoth. Vox in ms. accentu caret.

M S.	M U S.
τὴν ὀρχίστραν καὶ γυναίκ... ἱμάτια ε. — μαχρὰς β.	στραν καὶ γυναικεῖα ἱμάτια ε. — μαχλάδας β. [10])
c. 775. l. 6. Βρῦλ, πιεῖν.	Βρῦλλαι. π.
Βρύματα, μυρήματα.	Βρύματα. μ. [11])
c. 776. l. 10. Βρύττος, ε. — Βρυγγόνην λάχης π.	Β. ε. — Βρυγγόνην ▫ λάχης π. [12])
— l. 12. Βρύχ., υ.	Βρύχιον. υ. [13])
Βρύχαινα, σ.	Βρυχαίνα. σ.
c. 777. l. 2. Βρυχιθμὸς, σ.	Βρυχηθμός. σ.
— l. 5. Βρυχίσασθαι, ὡς λ.	Βρυχήσασθαι. ὡς λ.
— l. 8. Βρύτινας, γ. περὶ Α.	Βρυτίνας. γ. παρὰ Α.
Βρυτίνη, ἐν μαλθακοῖς ἀμοργον ἔνδον.	Βρυτίνη. ἐν μαλθακοῖς. ἀμοργὸν ἔνδον βρυτίνην νήθειν τινά.
Βρύτινην νίθειν τινα ἔπαξε πρὸς τὸ πόμα τὸ βρύτινον, ἔστι δὲ καὶ ζῶον.	ἔπαιξε πρὸς τὸ πήνισμα τὸ β. ἔστι δὲ κ. ζ.
Βρύτον, ὅμοιον κ. — βρύτινον π΄. ν. σμα, ὅπ.	Β. ομ. κ. — β. πήνισμα, ὅπ. [14])
— l. ult. Βρύχεται, μένεται.	Β. μαίνεται.
c. 778. l. 5. Βρωμομένου, ὀγκομένου.	Βρωμωμένου. ὀγκωμένου.
— l. 7. Βρώτωον, βρῶσιν, τ.	Βρωτύν. β. τ. [15])
— l. 9. Βαβὰ, τ.	Βαβαί. τ. [16])

c. 778.

10) In v. ὀρρ̈ notam compendii, et in v. γυναίκ... exitum delevit. In ms. nullum lacunae indicium.

11) In prima glossa scriba compendii oblitus esse videtur. Ambae in Ald. male jungebantur.

12) Nullum in ms. lacunae vestigium.

13) Exitum glossae delevit; scriptum erat: Βρύχα, υ.

14) Sic locum corruptum ordinavit et restituit, in v. π΄. ν. σμα duas litteras expunxit. Lectio: τὸ πόμα τὸ β. male a Musuro sollicitata, procul dubio retinenda est.

15) Scriptum fuit: Βρώτων, unde Βρώτωον.

16) Reponendum est: Βυβά. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 778. l. 14. Βυδεὶ, οἱ μ. — σοφῶς κρησίν.	Β. οἱ μ. — Σοφοκλῆς Κρησίν. 17)
— l. 16. Βυζάντες, πλ.	Βύζαντες. πλ.
— l. 19. Βύζ..., ἱ. — πληρους.	Βύζην. ἱ. — π. 18)
c. 779. l. 3. Βυζὸν, π. — μέγα.	Β. π. — μέγα.
[Βύθιος, Φόσσα.]	
Βυθίζων, π. ἐν β. σκῦθαι.	Β. π. ἐν β. σ. 19)
— l. 13. Βυλλίχαι, χ. τ. ὀρχιστῶν, π.	Β. χ. τ. ὀρχηστῶν, π.
c. 780. l. 16. Βυῤῥὸς, κ. Τυρηνός.	Β. κ. Τυῤῥηνός.
Βυρσαίετο, Α. ἀπὸ τοῦ β.	Βυρσαίετον. Α. ἀπὸ τῆς β.
c. 781. l. 2. Βύρσαν, π´ Θ̃ Αρ. ἐν ἀράμασι π.	Β. πόλιν Ἀθηνῶν Αρ. ἐν ἀράμασι π.
— l. 8. Βῦσσαι, ἐπιθῆναι, φ.	Β. ἐπιθεῖναι. φ.
— l. 16. Βυσσοβάρη, μ.	Βυσσοβαρῆ. μ.
c. 782. l. 1. Βυσσοδομεύει, ε. — ἀποκεκρυμένως β.	Β. ε. — ἀποκεκρυμμένως β.
— l. 5. Βύσινα, π.	Βύσσινα. π.
Βυσσὸς, β. — ἀντὶ τῆς γῆς παραλαμβανομένων.	Β. β. — ἀντὶ τῆς ὕσγης παραλαμβανόμενον.
— l. 11. Βυσσῶσι, Φράζωσι.	Β. Φράττωσι.

17) Bene correxit, nam ſcriptura σοφῶς ex compendio nominis nata eſt.

18) Notam compendii fini gloſſae adnexam delevit. In fine ſcribendum eſt πληρῶς, quod et accentus ms. indicare videtur.

19) Gloſſam interjectam ut ſpuriam rejecit. In fine ult. gloſſae ſcribendum eſt: Σκύθαι. citatur nempe ab Heſychio in caſu recto et ſine auctoris nomine fabula Sophoclis tali lemmate inſcripta: habemus, ut opinor, in v. Ἀψάλακτος exemplum. Vid. nota ad v.

M S.	MUS.
c. 782. l. 15. Βύστραι, αἱ τ. — ψαμένους.	Β. αἱ τ. — ὀψωμένους.
c. 783. l. 2. Βυτίνη, λάγηνος, ἢ ἀμίς. Τ.	Β. λάγυνος, ἢ ἀμίς. Τ.
— l. 7. Βωβὸς, πτορός.	Β. πηρός.
Βώβους, χωλός.	Βωβούς. χωλούς.
— l. 12. Βώμω, ο.	Βωμώ. ο.
— l. 16. Βωθύζειν, β. θούσσειν.	+ Β. β. θούσσειν.
c. 784. l. 4. Βωλία, β. μάζη εἰς εἶδός τ.	Β. β. μάζη ἢ εἶδός τ.[20])
— l. 10. Βωλορύχα, τ.	Βωλώρυχα. τ.
— l. 13. Βώμαξ, β. — κωμὸς, υ.	Β. β. — βωμὸς, υ.
— l. ult. Βώμενοι, οἱ π. — τοὺς οἰκοῦντες.	Β. οἱ π. — κατοικοῦντες.
c. 785. l. 1. Βώμενος, β.	Βώμιος. β.
Βωμίνας, α.	Β. α.
— l. 5. Βωμοῖσι, β.΄σεσι.	Β. βάσεσι.[1])
c. 786. l. 8. Βώσοντι, βοήσαντι.	Β. βοήσοντι.
Γ.	Γ.
c. 787. l. 4. Γάβενα, ὀξυβαφεῖ, η.	Γ. ὀξύβαφα. η.
Γαβεργὸς, ὀρουμισθωτός. Α.	Γ. ἔργου μισθωτός. Α.
c. 788. l. 4. Γαγγαλιοιδέων, γ.	Γαγγαλιειδέων. γ.
Γαγγίας, ἢ γ. — γελασινὸν, ο.	Γ. ἢ γ. — γελασηνὸν, ο.
Γάγης, Φ.	Γάγγης. Φ.

20) Mendosae lectionis origo est: μάζεις (η superscr.) εἶδός τ. Musurus εἰς in textu deleverat; at ἢ, quod in margine adscripserat, typothetae oculos effugit, unde Aldina lectio. Cf. VV. DD.

1) Litteram delevit.

M S.	M U S.
c. 789. l. 7. Γάδος, γάλοι, α.	‡ Γ. γάλοι. α.
λ — l. 9. Γάζα, π. — βασι, ἢ οἱ ε.	Γ. π. — βασίλειον. ἢ οἱ ε.
— l. 13. Γάζας, ἰ. ποιός. Γάζης, κεκορεσμένος.	Γ. ἰ. ποιὸς γάζης κεκορ. 2)
c. 790. l. 2. Γαθιάδας, ἡ. — ῥύεται καὶ θ.	Γ. ἡ. — ῥύεται ἐκ θ.
— l. 11. Γαιήϊδα, τ.	Γαιήϊδα. τ.
Γαιήϊον, τ. — Πίτυον.	Γ. τ. — Τιτυόν.
Γαίη, τ.	Γαῖαν. τ.
Γαιήοχος, ὁ τ. — ὀχήμασιν ἄρξουσι χ.	Γ. ὁ τ. — ὀχήμασιν ◻ ἀρξ. χ. 3)
ω c. 791. l. 1. Γάλλιμον, κεκριμένον, η.	Γ. κεκριωμένον. η. 4)
— l. 3. Γάνηθες, πρῶτον ἢ ο ἮΗ. — Χάωνας, Μ. Κασσωπάνους.	Γ. π. ἢ ἮΗ. — Χάονας, Μ. Κ.
δ — l. 8. Γαιθυλα, α.	Γαιθυλάδη. α.
c. 792. l. 8. Γαιῶς, μ. — ἢ κόντος λ.	Γαιός. μ. — ἢ κοντοὺς λ.
— l. ult. Γβήα, ἡδέως.	‡ Γάηα. ἡ. 5)
c. 793. l. 5. Γάκυ, ἡδὺς, γλυκύς.	Γ. ἡδύ. γλυκύ.
— l. 10. Γάλα, ἡδέως.	Γ. ἡδύ.
c. 794. l. 2. Γαλακτιόντες, γ.	Γαλακτιῶντες. γ.
— l. 5. Γαλεξία, ε.	Γαλαξία. ε.

c. 795.

2) Gloſſam antea ſeparatam cum praeced. in unam contraxit. Cf. VV. DD.

3) Nullum in ms. lacunae ſpatium.

4) Correctio interlin. a prima manu eſt. Cf. VV. DD.

5) Litt. β gloſſae inſerta digamma eſſe videtur.

MS.	MUS.
c. 795. l. 1. Γαλαλὰ, πόλις ἔθυον.	Γ. π. ε.
— l. 5. Γαλεοὶ, μ. — ῥ(ϑ)ιν Τ.	Γ. μ. — Ῥίνθων Τ.
c. 796. l. 8. Γαλιακὸν, ὁ τ.	Γαλιαγκών. ὁ τ.
— l. 11. Γαλίδεως, Κ.	Γαληδέα. Κ.
(ϑϑ) Γάλινθοι, ε. οἱ δὲ Γαλ΄	Γ. ε. οἱ δὲ Γαλ ◻ [6])
— l. ult. Γάλις, γαλαός.	Γ. γαλεός.
c. 797. l. 6. Γαλλιῶται, ἀσκαλαβώτησις. Λ.	Γ. ἀσκαλαβῶται. Λ.
— l. 8. Γάλος, ἡ τ.	Γάλως. ἡ τ.
— l. 9. Γαλωνὶς, χ.	Γαλονίς. χ.
— l. ult. Γαμηλία, φέρνη εἰς γ.	Γαμήλια. φερνήεις γ. [7])
c. 798. l. 11. Γάμοροι, οἱ π. — ἀγγέων τ.	Γ. οἱ π. — ἐγγειών τ.
— l. 15. Γαμφαίη, γνάμφαι, γ.	Γαμφαί. αἱ γν. γ.
Γαμφηλήϊσι, σ.	Γαμφηλῆσι. σ.
c. 799. l. 9. Γᾶν, αἰγγίον, σ.	Γάνα. ἀγγεῖον σ.
— l. 11. Γάναι, περιπτύσαι.	Γ. περιπτύξαι.
Γανάσσαι, σμίξαι, ἡ.	Γ. σμῆξαι. ἡ.
Γαναυγέας, τέλειος ε.	Γ. τελείους ε.
c. 800. l. 3. Γάνδαρος, ὁ ταυ(τ)ροκρά, π.	Γ. ὁ ταυροκράτης, π.
— l. 5. Γάνδομα, π.	Γάνδωμα. π.
— l. ult. Γάνος, π. — ὕενα, υ. — Βυθινῶν.	Γ. π. — ὕαινα, υ. — Βυθηνῶν.
c. 801. l. 12. Γανωδεὶς, λ.	Γανωθείς. λ.
— l. 16. Γάπος, ο. Τυρηνοί.	Γ. ο. Τυῤῥηνοί.

c. 802.

6) Vim duplicis ϑϑ in ult. voce Musurus ignorasse videtur. Nulla est in ms. lacuna, nam legendum est: οἱ δὲ Γαλίνθοι. Cf. VV. DD.

7) Lectio codicis bona est, et a Musuro corrupta. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 802. l. 9. Γάργασις, γ. ὑποσταθμοῦ.	Γ. γ. ὑποστάθμη.
— l. 12. Γαργηττὸς, δ. Ἀθηνήισι φυλῆς, ο.	Γ. δ. Ἀθήνησι τῆς Αἰγηΐδος φ. ο.[8]
— l. ult. Γάῤῥης, ἄῤῥης.	Γ. ἄρης.[9]
c. 803. l. 8. Γαστερέσσοιον, τ.	Γαστέρες οἷον. τ.
— l. 10. Γαστεροχεῖρες, κ. — οἱ ἐπὶ τ.	Γαστερόχειρες. κ. — οἱ ἀπὸ τ.
— l. 12. Γαστεριμαργῆ, τῇ γ' γαστριμαρ.	Γαστέρι μάργη. τῇ γαστριμάργῳ.[10]
— l. 16. Γάστριδες, οἱ τὰς ἑλμενεῖς ἔχ.	Γ. οἱ τὰς ἕλμινθας ἔχ.
c. 804. l. 3. Γάστριον, πέμμα σισαμῶδες, παρὰ ἀκρισίῳ.	Γ. π. σ. π. Ἀκρισίῳ.[11]
— l. 13. Γάστρι, τ. — ῥόφανοι.	Γάστρια. τ. — ἢ ῥάφανοι.
c. 805. l. 9. Γαῦρος, α. σ. με π λοπρε [εὖ] ἢ μετέω δ ρος ἀρι Φιλοκτίτη.	Γ. α. σ. μεγαλοπρεπὴς, ἢ μετέωρος. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ.[12]
c. 806. l. 2. Γάφυτον, ε. γ. ῥέον δούπησε, ε.	Γάφυτον. ε. γ. ῥέον. Γδούπησεν. ε.[13]
— l. 8. Γεγάκω, γ.	Γ. γεγενημένος ὦ.[14]

c. 806.

8) Ita lacunam ms. supplevit.

9) In editis vitium typ.

10) Ex ms. legendum est: τῇ γαστριμαργίᾳ. Cf. VV. DD.

11) Quamvis lemma in ms. perspicue legatur, nullus tamen dubito, quin παρὰ Κρησὶ vera sit Lexicographi scriptura. Cf. VV. DD.

12) εὖ, quod Musurus delevit, e margine est, ubi erat correctio vitiosi compendii ἀρι (δ superscr.), sub quo nomen Euripidis latet.

13) Glossas antea unitas disjunxit.

14) ὦ in fine a Musuro adnexum est.

M S.	M U S.
c. 806. l. 8. Γεγάλημαι, γεγαλήνησμαι, διακέχυται.	Γ. γεγαλήνισμαι. διακέχυμαι.
Γεγανομένη, λ.	Γεγανωμένη. λ.
— l. 13. Γεγαότα, γ.	Γεγαῶτα. γ.
c. 807. l. 2. Γεγλύπονται, ἀντεγκλέονται.	Γεγλύπωνται. ἀντεγκλείονται.
— l. 4. Γεγριφὼς, ὁ τ. χ. ἀλοῶν.	Γ. ὁ τ. χ. ἀλλοῶν.
Γεγυνεκωμένα, π.	Γεγυναικωμένα. π.
Γεγυρανόμενον, κ. ἠτονικότα τ.	Γεγυρανωμένον. κ. ἠτονηκότα τ.
— l. 13. Γεγωνὸς, μ.	Γεγωνώς. μ.
Γεγωνέειν, ε. βοῆς.	Γ. ε. βοᾶν.
c. 808. l. 3. Γειγνοῖα, γείτονα.	Γειγνοιᾷ. γειτονεῖ.
— l. 8. Γεινεαι, γ.	Γεινεᾷ. γ.
— l. 10. Γείσατο, τὸ ε. — ὁ πρ τῶν θ.	Γεῖσα. τὸ ε. — πρὸ τῶν θ. 15)
— l. 16. Γείση, ἐκθ.	Γεῖσα. ε.
Γεισαποδίζειν, τ.	Γεῖσα ποδίζειν. τ.
c. 810. l. 1. Γελᾶν, α.	Γέλαν. α.
— l. 9. Γέλγη, ὀρωπὼς, κ.	Γ. ὁ ῥῶπος. κ. 16)
c. 811. l. 6. Γέλιν, ὀρκιᾶν.	Γ. ὀρμιάν. 17)
— l. 10. Γέλλαι, τίλαι.	Γ. τῖλλαι.
c. 812. l. 2. Γελῶ, ε.	Γελώ. ε.
— l. 4. Γελλὼς, δ. ἢ γ. τὰ νεωγνὰ π.	Γελλώ. δ. ἣν γ. τὰ νεογνὰ π. +
— l. 6. Γελοδυτία, ὁλιοδυσία.	Γ. ὁλιοδυσία.
Γελοῖϊον, γ. γέλωτος ἔξεστι.	Γ. γ. γ. ἄξιον. 18)

c. 812.

15) Eodem compendio ſcribitur et πρὸς, unde lectio vulgata. +

16) Vocem ſigno notaverat: ὀρωπώς.

17) In Ald. ὀρμινάν. errore typ. Cf. VV. DD.

18) Cauſam permutationis ἔξεστι cum ἄξιον jam ſupra indicavi.

c. 812. l. 6. Γελοιὸς, ἰ.	Γελοῖος. ἰ.
Γέλων, γ. ἢ γέλιον.	Γ. γ. ἢ γέλλιον. 19)
c. 813. l. 3. Γελχάνος, ὁ Ζ. ἐ π κρισίῳ.	Γ. ὁ Ζ. παρὰ Ἀκρισίῳ. 20)
— l. 13. Γενάρχου, π. γενέθλιον γεννήματα.	Γ. πατρός. Γενέθλιον. γέννημα.
γενεὰ, φ. — δύο μὲν [γὰρ] γ. οἱ δὲ λ'.	Γενεά. φ. — δύο μὲν γ. — οἱ δὲ λ'.
γενεὴ, ἡλ. ε. συγγένεια ἢ πρότερος; π.	Γενεή. ἡλ. ε. συγγένεια. Γενεῇ πρότερος. π. 1)
c. 814. l. 7. Γενέθλης, γ. γένεσις.	Γ. γ. γενέσεως.
c. 815. l. 1. Γενεὸς, ε. — πελέκεος.	Γ. ε. — πελέκεος. γενεολογία.
Γενεολογία, γενέσια ἑορτὴ πένθιμος Α. — καὶ ἐν ᾗ ἡμέρα τῇ γῇ θύουσι. γένεσιν, π.	Γενέσια. ε. π. Α. — καὶ ἐν ᾗ ἡμ. τ. γ. θύουσι. Γένεσιν. π. 2)
— l. 5. Γένεσις Κύπρου, ἡ σ. π. Κυπρίοις.	Γένεσις Κ. ἡ σ. π. Κ. γενεσιουργία.
Γενεσιουργία, γενέταν, π.	Γενέταν. π. 3)

c. 815.

19) Pro γέλιον lege γελοῖον, quod procul dubio e margine eſt, ubi ad praeced. gloſſam Γελοίϊον notatum erat. Cf. VV. DD.

20) Correctionem typotheta neglexit. Scriptura codicis lumen adfert vitioſae lectioni παρὰ Ἀκρισίῳ. v. Γάστριον. Utrobique enim παρὰ Κρησὶν, ut VV. DD. monuerunt, Heſychio reſtituendum eſt; cauſae vero vitioſae lectionis partim in compendiis codicis archetypi, partim et in ſumma librariorum imperitia quaerendae ſunt.

1) Ita gloſſas cohaerentes ſeparavit. Inſertum γὰρ delevit.

2) Univit et ſeparavit. Γενεολογία procul dubio e margine eſt. In Ald. πάνθιμος incuria typ. Cf. VV. DD.

3) Itidem conjunxit et disjunxit. V. Γενεσιουργία, ni fallor, in marg. notata erat ad gloſſae praeced. interpretationem ἡ σπονδὴ, ut ſolita ejusmodi libationis denominatio.

c. 815. l. 9. Γενετύλης, γ. — τῇ ἑορτῇ — κείνας προετίθεσαν.	Γενετυλλίς. γ. — τ. ε. — κ. π.[4])
c. 816. l. 8. Γενικὸν, τ. κ. περιεκτικόν.	Γ. τ. κ. π.
[Εὐγενεῖς,] γεννάδαι, ε.	Γεννάδαι. ε.[5])
c. 817. l. 3. Γεν.ῆται, οἱ τ.	Γεννῆται. οἱ τ.[6])
— l. 9. Γεννήτορες, γ. δ.	Γεννήτορε. γ. δ.
— l. 11. Γένους τῆς, ε.	Γενούστης. ε.[7])
— l. 16. Γενοιατὸν, γ.	Γενοίατο. γ.
c. 818. l. 7. Γέντο, ε. ἀνέλαβεν.	Γ. ε. α.
[Γέντιμος, ἄκρον τοῦ ἁλιευτικοῦ καλάμου.]	
Γέντα, κ.	Γ. κ.[8])
	+
— l. 14. Γέντερ, ἡ κ.	Γέντερ. ἡ κ.[9])
c. 819. l. 2. Γέραα, τ. τιμά.	Γ. τ. τίμια.
— l. 10. Γεράροντες, τ.	Γεραίροντες. τ.
— l. ult. Γεραραὶ, ι. — ιδ'.	Γ. ι. — δεκατέσσαρες.
c. 820. l. 18. Γέργιθες, π.	Γέργιθος. π.[10])
c. 821. l. 1. Γερέρα, [ἐτίμου,] ἐτίμησα.	Γέρηρα. ἐτίμησα.
Γέρεστος, α.	Γεραιστός. α.
— l. 4. Γερήνιος, ε. γέρων.	Γ. ε. γ.
[Γερῆραν, ἐτίμητο.]	
Γερθιδάρες, αἱ τ.	Γ. αἱ τ.

c. 822.

4) In Ald. errores typ. Cf. VV. DD.
5) Εὐγενεῖς est interpretatio marg. v. Γεννάδαι.
6) Litteram delevit.
7) Glossam male scriptam ex Etymologo egregie restituit. In Ald. vitium typ.
8) Glossam intermediam delevit.
9) Glossam pro vitiosa habuit, nec digamma Aeolicum agnovit. C. VV. DD.
10) Non video, cur exitum glossae mutaverit. Scriptura codicis Hesychio restituenda est. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 822. l. 3. Γέρων, ε. — ὦ γέρων.	Γ. ε. — ὦ γέρον.[11])
Γερᾶ, ἡ γερεὰ, ἰ.	Γ. ἡ γεραιά. ἰ.
c. 823. l. 1. Γερωνία, γ. — Λακεδαιμονίοις, κ.	Γ. γ. — Λ. κ.[12])
— l. 9. Γέτορι, ἔτος.	Γ. ἔτει.[13])
— l. 12. Γεῦ, γυνὸν τ.	Γ. γυνόν τ.
— l. 19. Γευσώμεθα ἀλλ. πεῖλαν λ.	Γ. α. πεῖραν λ.
— l. ult. Γεφύρα, δ. ὁδὸς, [στράτα,] π.	Γ. δ. ὁδός. π.
c. 824. l. 12. Γεώγους, ὁ Ἡ.	Γεώγης. ὁ Ἡ.[14])
— l. 18. Γεωνόμαι, οἱ ε. — αἰτούμενοι κ.	Γ. οἱ ε. — διαιτώμενοι κ.
Γεωπεῖναι, οἱ γ. πίνοντες, κ.	Γ. οἱ γ. πεινῶντες, κ.
c. 825. l. 9. Γηγενῶν, τῶν τὰ γεινὰ ε. κατὰκοινοῦντες καὶ π. — ἔχοντες.	Γ. τ. τὰ γήϊνα ε. — κατὰ κοινὸν δὲ, καὶ π. — ἔχουσι.
c. 827. l. 4. Γηράλιος, γ. γερόηθείση.	Γ. γ. γεροήθης.[15])
— l. 7. Γηράνιον, γῆραν.	Γ. γῆρας.
[Γηράσας,] γήρας, γ. κ. συγκοπήν.	Γηράς. γ. κ. σ.
[Γήρας, γηράσας.]	
[Γήρας ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔτεσι πατρὸς ἐγήρα.]	

c. 827.

11) Correctio typothetam effugit.
12) Mirum est, quod Musurus Λακεδ. non expunxerit, ineptum enim scholion est praeced. Λάκωσι, ut VV. DD. jam viderunt.
13) ἔτος retinendum est. In Ald. mendum typ.
14) In Ald. Γεώργης incuria typ.
15) Fueritne scriptum? γέρων ἤθεσι. Vocem enim olim divisam fuisse duplex accentus etiam indicare videtur.

M S.	M U S.
c. 827. l. 7. Γηράσκει, φθ.	Γηράσκει. φθ.[16]) +
— l. 12. Γηρεῖν ποίοις.	Γηρεῖν ποίοις.[17])
— l. 15. Γήρια, τ. — πάπους λ.	Γ. τ. — πάππους λ.
c. 828. l. 8. Γησόφαλος, ἡ Π.	Γῆς ὀμφαλός. ἡ Π.
— l. 14. Γηφάγοι, π. — Κ. ἐνεκάλει.	Γ. π. — Κ. ἐν ἑκάλῃ.
c. 830. l. 6. Γίγγρι, ε. τι ἐπὶ κατὰ κώμης λ.	Γ. ε. τι ἐπὶ κατὰ κώμων λ.[18]) +
c. 831. l. 4. Γίμασαι, σ.	Γιμάσαι. σ.
— l. 8. Γίννος, ὁ π. — ὄνομα νωθή.	Γ. ὁ π. — ὄνομα ν.[19])
c. 832. l. 6. Γισχὺν, ἥσυχήν.	Γ. ἰσχύν.
Γιτέα, ἐτέα.	Γ. ἰτέα.
— l. ult. Γλαμυρὸν, α. ε. ὑπόδακρυν.	Γ. α. ε. ὑπόδακρυ.
c. 833. l. 9. Γλαμία, πό (λ) κρῆτες.	Γ. πόλις Κρήτης.[20])
Γλαμυξίαν, γλαμὰν, λημάν.	Γ. γλάμαν. λήμαν.[1])

c. 833.

16) In Ald. errores typ. Quae in ms. interjecta sunt, ut spuria et e margine intrusa rejecit.

17) In corrupta scriptura Γηρεῖν nomen urbis quaerendum est, nam ποίοις corruptum est ex solito scribarum compendio πͦ. id est, πόλις. Non mihi placet VV. DD. τόπος.

18) Notaverat: + ἐπὶ κ. at signum delevit, quod typotheta non observavit.

19) Nescio unde correctio ὄνος ν. nam Musuri non est. Aliquoties in Hesychio ob compendiorum similitudinem vv. ὄνος et ὄνομα inter se permutantur.

20) Glossa, ni fallor, ad Cretenses pertinet, atque ita interpungo: Γ. πόλις. Κρῆτες.

1) VV. DD. emendationem accentus ms. confirmant.

c. 833. l. 14. Γλαμψοὶ, γαληνοὶ στ.	Γ. χαλινοὶ στ.
Γλάμπτειν, πεινεῖν.	Γ. πίνειν.
— l. 18. Γλαυκία, ἢ γλαυκὸν, β.	Γ. ἢ γλαύκιον. β.
— l. 20. Γλαυκιόων, καταπληκτικὸς, ε.	Γ. καταπληκτικὸν, ε.
c. 834. l. 3. Γλαὺξ, ν. Α. τετράδραγμον. ε.	Γ. ν. Α. τετράδραχμον. ε.
— l. 7. Γλαύσει, λ.	Γλαύσσει. λ.
— l. 10. Γλαῦκ' Ἀθήναζε, π. — ὥσπερ γ.	Γ. Α. π. — ὥσπερ εἰ γ.
— l. 14. Γλαῦκες Λαυριωτικαὶ, Α. — γλαξ δὲ τ.	Γ. Λ. Α. — γλαὺξ δὲ, τ.
— l. 23. Γλαὺξ ἔστατο. πρ ὸ τ. — κλαῦκά φ. — προσημαίνουσι.	Γ. ἔπτατο. πρὸ τ. — γλαῦκά φ. — προσημαίνουσαν.
c. 835. l. 10. Γλαῦψαι, κ.	Γλάψαι. κ.
Γλευκήσας, γλ.	Γ. ὑπὸ τοῦ γλ.
c. 836. l. 1. Γλήνεα, οἱ δὲ ποικίλιττα. κ.	Γ. οἱ δὲ ποικίλ' ἄττα. κ. 2)
— l. 6. Γλήνη, κ. — οὐδένα α.	Γ. κ. — οὐδενὸς α.
— l. 9. Γλήνωσα, π.	Γληνωτά. π.
Γληχονοειδὲς, δίκταμνον.	Γ. δίκταμον.
— l. 15. Γλησχρὸν, ε.	Γλισχρόν. ε.
c. 837. l. 4. Γλιχεῖς, ε.	Γλίχη. ε.
— l. 9. Γλιχὸς, φ. — πολυπράγμονες, π.	Γ. φ. — πολυπράγμων, π.
— l. 12. Γλίδου χοάναι, ε. — πηλι ν Σ.	Γ. χ. ε. — πήλινοι. Σ.

2) Scriptura ποικίλιττα corrupta esse videtur ex ποικίλματα. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 837. l. 12. Γλοίας, ἡ κ. — πολυδίκ̈, π.	Γ. ἡ κ. — πολυδίκη, π. 3)
c. 838. l. 3. Γλουτοὶ, τὰ τῆς κό τλ σφ.	Γ. τὰ τῆς κοτύλης σφ.
— l. 7. Γλυκίων, ἡδίων. [Γλυκυόνων, ἔμπυρον καὶ φοβερὸν βλέπων.]	Γ. η.
Γλυκὴ, β.	Γ. β. 4)
— l. 10. Γλυκερῶσιδωνίω, δ. — θεμέλης α. — σιδώνιον ἄστυ λιπόντες καῖδρος ἐρανάδαρον διαβεβ.	Γ. δ. — θυμέλης α. — Σιδώνιον ποτ᾽ ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν Ἀγήνορος παῖς. διεβεβ. 5)
— l. 16. Γλύκιον, η. γλυκὺς, η.	Γλύκιον. η. Γλυκύς. η. 6)
— l. ult. Γλυκκεῖν, τ.	Γ. τ. 7)
c. 839. l. 1. Γλυκὺ, μελιχροῦν.	Γ. μελιχρόν.

c. 839.

3) Compendium v. πολυδ. delevit.

4) Additamentum marginale Γλυκυόνων male ſcriptum pro Γλαυκιόων bene eliminavit.

5) Muſuri emendatio eſt docta et ingenioſa, ſed parum critica; cum vero in hexametris jambos quaeſiverit, a ſcriptura ms., longius, quam par erat, diſcedere coactus fuit. Fragmentum dramatis ex fine et principio hexametri conſtat, et ita digerendum eſt:

. . . . Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες

καὶ δροσερὰν . . . .

Quod ſequitur ἄδαρον ſagacioribus expediendum relinquo. Gloſſam una litterarum ſerie exaratam typotheta male diviſit. Cf. VV. DD.

6) Unita ſejunxit. Γλυκὺς ſpurium eſt, originis enim v. Γλύκιον monſtrandae ergo in margine a ſciolo quodam notatum fuit.

7) In Ald. cum ſimpl. κ. culpa typ.

c. 839. l. 6. Γλυκυσίδη, φ. π. συντελοῦν πρὸς ἀτοπήμα τι τ. γ.	Γ. φ. π. σ. πρὸς ἀτόπημά τι τ. γ. [8])
— l. 8. Γλυκύφρουροι, τ. — μελιόντες.	Γ. τ. — μέλιτος ὄντες.
— l. 15. Γλυφίδες, αἱ χ. — ἐπὶ τοῦ γελύφθαι.	Γ. αἱ χ. — ἀπὸ τοῦ γεγλύφθαι.
c. 840. l. 1. Γλυκὺς ἀγκὼν, π. — ἐπαινοῦντες δ. — Κλέαρχος δέ φησιν, ἐξυβρίζειν ε.	Γ. α. π. — ἐπαινούντων δ. — Κλ. δέ φησιν, τοὺς Αἰγυπτίους ἐξυβρίζειν ε. [9])
— l. 15. Γλωσσοστροφεῖν, π. καὶ στομύλεσθαι.	Γ. π. καὶ στωμύλλεσθαι.
c. 841. l. 13. Γναμπτῆσιν, α. ἐπικάμπεις.	Γ. α. ἐπικαμπέσι.
Γναμπτὸν, εὔπιστον, ε.	Γ. εὔπειστον. ε.
c. 842. l. 11. Γνοίης, ψεύδης.	Γνοίης κεν. εἰδείης ἄν.
Γνοίϊσαι, γνοῦναι.	Γνοιῆσαι. γνῶναι.
Γνόφεον, μέλιαν.	Γ. μέλαν.
Γνόφος, συνεφία, δ.	Γ. συνεφεία. δ.
Γνώμει δίδωμι, σ.	Γνώμη δ. σ.
c. 843. l. 3. Γνυπήσει, [εἰς] γόνυπετήσει.	Γ. γονυπετήσει.
— l. 5. Γνυπετοὶ, ε. δηλοι. α. — μετεγυμνᾶσθαι.	Γ. ε. δειλοί. α. — μετεγγυμνάσθαι.
— l. 17. Γνωρίσματα, τ. — περιδυραίων.	Γ. τ. — περιδερραίων.
— l. 19. Γνῶθι σαυτὸν, α. Χεί (λ) φ.	Γ. σ. α. Χείλωνος φ.
Γνῶμ.., τὸ β. — κατηρτηκὼς η.	Γνώμα. τὸν β. — κατηρτυκὼς η. [10])

8) In Ald. πρὸς omiſſum eſt.
9) Lacunam ſolito ſigno notaverat: Κλέαρχος δέ φησιν ▭ ἐξυβρ. Poſtea vero τοὺς Αἰγυπτίους inſeruit. Cf. VV. DD.
10) Exitum gloſſae delevit. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 844. l. 12. Γνωσιμαχῆσαι, τ. μ. τοῦ γνῶναι τ. — τὸ γνωντα ο. — αὐτῶ μάχη, ἡ.	Γ. τ. μ. τὸ γνῶναι τ. — τὸ γνόντα ο. — αὐτοῦ μάχην, ἡ.
— l. ult. Γόνα, τὸ ο.	Γ. τὸ ο. [11])
c. 845. l. 2. Γόγρος, ἰ. — γρογόδης τ.	Γ. ἰ. — γρογώδης τ.
— l. 4. Γογρύζειν, τονθρύζειν, τ.	Γ. τονθορύζειν. τ. [12])
— l. 9. Γογγύζειν, φ. τὸ θρύζειν.	Γ. φ. τονθορύζειν.
c. 846. l. 12. Γοιαυτῶ, Γοῖδα Φάρυξ οὐκ οἶδα.	Γοιαυτῶ. Φάρυξ. Γοῖδα. οὐκ οἶδα. [13])
c. 847. l. 6. Γοῖσος, μελίαν, π.	Γ. μέλαν. π.
— l. 10. Γοιτόσυρον, τ.	Γ. τ.
c. 848. l. 7. Γομφία, ἤγουν γομφοτηρία ξύλω εἰς τόμφους.	Γ. ἤγουν γομφοτήρια ξύλα εἰς γόμφους.
c. 849. l. 7. Γονᾶ, κ. — αἰδοῦν.	Γ. κ. — αἰδεῖον.
— l. 11. Γονορύης, ο.	Γονοῤῥύης. ο.
Γονορύα, π.	Γονοῤῥύα. π.
c. 850. l. 11. Γονυαγκὼν, γ.	Γ. γ. [14])
— l. ult. Γονύκροτοι, ἤτοι βελεσοὶ, ὡς τ. γ. συγκρούει [ἢ] δηλοῖ, υ.	Γ. ἤτοι βλαισοί. ἢ ὃς τ. γ. συγκρούει δηλοῖ. υ. [15])

c. 851.

11) In Ald. Γόνατα, τὸ ο. vitio typ.

12) Male in Ald. τὸ θορύζειν. quod VV. DD. bene emendarunt. Idem vitium mox infra.

13) Gloſſas male cohaerentes disjunxit. Gloſſae ab Heſychio profectae ſine dubio fuerunt; Γοι. αὐτῷ, Γοῖδα. οἶδα. utrique gloſſae digammate praefixo. Quae hic interjacent Φάρυξ οὐκ, ſpuria ſunt atque e textu eliminanda, nec ejusmodi quisquiliae VV. DD. vexare debebant.

14) Scriptura codicis Heſychio reſtituenda eſt. In Ald. error typ.

15) Ex ms. reponendum eſt: Γ. ἤτοι βλαισοί, ὡς τ. γ. συγκρούοντες, ἢ δειλοί. υ.

c. 851. l. 6. Γόνυγρον, τ. — ἐπὶ τ. γ.	Γ. τ. — ἀπὸ τ. γ.
— l. 14. Γοῶσα, θ.	Γοόωσα. θ.
c. 852. l. 9. Γοργῶπιν, φερόφθαλμον.	Γ. φοβερόφθαλμον.
— l. ult. Γοργὼ, γ. — ζηλοχρύσω — τὰ Περσέα, κ.	Γ. γ. — ζ. — τὸν Π. κ.
c. 853. l. 5. Γοργείην κεφαλὴν, ο. — πλανηθεῖσαν ἔπλασεν.	Γ. κ. ο. — πλανηθεὶς ἀνέπλασεν.
— l. 11. Γοργύρα, υ. — ὑπ. ξείη.	Γ. υ. — ὑπεξείη.[16]
	+
— l. 20. Γοράτου, ἠφινὸν, οἱ δὲ ρ.	Γ. ἠφινόν. οἱ δὲ ρ.[17]
c. 854. l. 4. Γουνοεσαλῶς, ἐν τῷ γονιμῷ τ. α.	Γουνῷ ἀλωῆς. ε. τ. γονιμωτάτῳ τ. α.[18]
— l. 6. Γουνόντων, γονάτων.	Γ. γ.
Γουνῶν, γ.	Γουνῷ. γ.
— l. 9. Γοργὼ, κ. — δυϊκῶς, [τὰ λοιπὰ ζητητέα ὄπισθεν εἰς ἕτερον Γοργώ.]	Γ. κ. — δυϊκῶς.[19]
c. 855. l. 5. Γραμαιτιτὰ, γ.	Γραμμαιτητά. γ.
c. 857. l. 1. Γραύκαλας, ο.	Γραύκαλος. ο.
— l. 10. Γραῦς, ἔριφος, Α. — ἀκρίκα υ. τ. μάτην λέγομεν.	Γ. ε. Α. — ἀκρίδα υ. τ. + μάτην λ.
c. 860. l. 14. Γρυλίων, ὁ χ.	Γρυλλίων. ὁ χ.
Γρυλίζοντα, γ.	Γρυλλίζοντα. γ.
Γρυλάζειν, γ.	Γρυλλάζειν. γ.

16) Littera a Musuro deleta α fuisse videtur.
17) In Ald. signum abest.
18) Compendium v. γονιμῷ delevit.
19) Notam marginalem e textu eliminavit.

M S.	M U S.
c. 861. l. 12. Γρυπαὶ, αἱ νεοσσεῖαι τ.	Γ. αἱ νεοσσιαὶ τ. +
— l. 15. Γρύπες, μ. — γύπον ἐμέσιν.	Γ. μ. — γύπον ἐμέσιν.
c. 862. l. 1. Γρυπὸς, τ. — καμπυλώρης, ὁ ἐπικαμπὴν τ.	Γ. τ. — καμπυλόῤῥις, ὁ ἐπικαμπῆ τ.[20])
— l. 7. Γρωθώνη, σ. — ὄνησιν.	Γ. σ. — ὄνον.
— l. 12. Γρώνους, τ. — καὶ κοῖνον τοῦ δ. — πρὸς τῶν νεῶν σ.	Γ. τ. — καὶ τὸ κενὸν τ. δ. — πρὸς τὴν τῶν ν. σ.
c. 863. l. 3. Γοίαλον, κ. — κοῖτος τ.	Γύαλον. κ. — κύτος τ.
c. 864. l. 10. Γύης, Δ. — γύτης ε.	Γ. Δ. — γύτις ε.
c. 865. l. 6. Γύλιος, ὁ Η.	Γύλλιος. ὁ Η.
— l. 21. Γυμνῆτες, οἱ μετέχοντες ο.	Γ. οἱ μὴ ἔχοντες ο.
— l. ult. Γυμνὸν, ἀνύδητον, ἢ α.	Γ. ἀνυπόδητον. ἢ α.
c. 866. l. 9. Γυμνότερος λεβηρίδος, Α. — βελήριδος, ε. — ὄφεως γ. διὰ τὸ λέ(π) εἶναι, κ.	Γ. λ. Α. — λεβηρίδος. ε. — ὄφεως γ. διὰ τὸ λεπτὸν ε. κ.
— l. 17. Γυμνοφυλακεῖν, ἐπιτάττειν παροιμίαν ε. — ἐπικελάσεως — Φ. τυραννίσι.	Γ. ἐπιτάττειν. παροιμία ε. — ἐπικελεύσεως — Φ. Τυραννίσι.
— l. 21. Γυναικεῖα, τ. — γυναίκιοι ἱ.	Γ. τ. — γυναίκειοι ἱ.
c. 867. l. 8. Γυναίου εἵνεκα δώρου, δ.	Γυναίων εἵνεκα δώρων. δ.[1])

20) In Ald. error typ.

1) Ex hodierno Homeri textu Hesychium correxit. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 867. l. 13. Γυναῖκες, εἰλίποδες δ. — π μήρους. (ε above εἰλίποδες)	Γυναῖκες εἰλ. δ. — παρὰ μ. [2])
c. 868. l. 2. Γυναικόσαρ αντέτυξο, α.	Γυναικὸς ἄρ᾽ ἀντέτυξο. α.
— l. 6. Γύπας, κ. — νεοσσείας. α.	Γ. κ. — νεοσσίας. α.
— l. 12. Γυπὸσσκιὰ, π. — μηδὲ ἔξεστι φ.	Γυπὸς σκιά. π. — μηδὲν ἄξιον ὑπὸ φ.
Γύρας, ὄρος ἐν Τ.	Γ. ο. ἐν Τ. [3])
c. 869. l. 2. Γυρῆσι πέτρησι, ο. — πελάγους π. Μυκώνῃ τ.	Γ. π. ο. — πελάγει π. Μ. τ.
— l. 5. Γυρὸν, κατακελμένον, κ.	Γ. κατακεκλιμένον. κ.
c. 870. l. 6. Γωνιασμὸς, τ. — Α. βαστράχοις.	Γ. τ. — Α. Βατράχοις.
Δ.	Δ.
c. 872. l. 13. Δαείσαι, χ.	Δαῆσαι. χ.
— l. 17. Δᾶερ ἐμίο κυνὸς, τ.	Δᾶερ ἐμεῖο κ. τ.
c. 874. l. 6. Δαὶ δαίε, τ.	Δαὶ δαί. τ. [4])
c. 876. l. 3. Δαΐ, μ. — καύσδαϊ.	Δ. μ. — καὶ δὰς δαΐ.
— l. 5. Δαΐην, μ. — λαμπάδων.	Δ. μ. — λαμπάδα.
c. 877. l. 1. Δαίε λέμυθον, δ.	Δαίελε μῦθον. δ.
— l. 11. Δαίς. Σοφοκλῆς· ἦλθε δὲ δαὶς θηλει.. πρέσβις τῆ θεῶν.	Δ. Σ. η. δὲ δ. θήλεια πρεσβίστη θ. [5])

2) Legendum est: περὶ μήρους.
3) In editis Γύρος.
4) Scribendum est: Δαί. δέ. τ. Mendosa ms. scriptura nata est ex correctione: Δαὶ $\overset{\varepsilon}{\text{δαί}}$. Cf. VV. DD.
5) Compendium v. θηλει.. delevit. Sophocli restituendum est:

Ἦλθεν δὲ Δαὶς θάλεια πρέσβις τῶν θεῶν.

Nec

MS.	MUS.
c. 878. l. 2. Δαιτὸς ἀκουάζεσθον, ε. — ἀξιοῦσθαι, ἢ οὐ π. καλεῖσθαι.	Δ. α. ε. — ἀξιοῦσθε, ἢ οἱ π. καλεῖσθε.
c. 879. l. 12. Δακρυροῶν, δ.	Δακρυῤῥοῶν. δ.
c. 881. l. 1. Δαλιοχεῖς, τῶ π. συνιέναι, Α. — τῶ μ.	Δαλιοχεῖν. τὸ π. συνεῖναι. Α. — τὸ μ.
— l. 11. Δαλὸς, μαλάνουρος ἰ.	Δ. μελάνουρος ἰ.
c. 882. l. 16. Δαμασικόνδυλον. Ε. — ὃν τάχειον π.	Δ. Ε. — ὄντα Χῖον π.
— l. ult. Δαμασκὸς, αἷμα σ.	Δ. ἄμμα σ. 6)
c. 883. l. 6. Δαμεὶς, δ. ἀπόλεμος ἀναιρεθεῖσα.	Δ. δ. ἐν πολέμῳ ἀναιρεθείς. 7)
Δαμεῖσα, δ.	Δ. δ.
— l. 14. Δάμναιμα, δ.	Δαμναίμαν. δ.
— l. 16. Δαμνάμενοι, δ. βριαζόμενοι.	Δ. δ. βιαζόμενοι.
c. 884. l. 1. Δάμνηται, δαμάζηται.	Δ. δ.
Δαμν.ναι, δ.	Δαμνάμεναι. δ. 8)
— l. 16. Δαμῶμος, α.	Δαμώμενος. α.
c. 885. l. 5. Δανάη, ν. — ὀλίγω Γ' (I)	Δ. ν. — ὀλίγω τινί. 9)

c. 885.

Nec enim Δαὶς dearum antiquiſſima eſt, verum, ut gaudiorum convivalium conciliatrix, a diis in terras mittitur.

6) VV. DD. lectionem ms. Heſychio reſtituerunt. Muſurus ἄμμα ἀσκοῦ in mente habuit, nec de origine Hebraica cogitavit.

7) Verba: ἀπόλεμος α. ad ſeq. gloſſam pertinent, quacum ita jungenda ſunt: Δαμεῖσα. δ. ἀπόλεμος. α. Vel, quod potius credam, additamenta ſunt, quae e margine huc irrepſerunt.

8) In medio gloſſae litteram delevit.

9) Vim compendii aut ſigli, quod Muſurus per τινί explicavit, ignoro.

M S.	M U S.
c. 885. l. 8. Δάνας, μ. Καρύστοι.	Δ. μ. Καρύστιοι.[10])
— l. ult. Δάναιε, δαιδοῦλαι. Τ.	Δαναιέδαι. αἱ δοῦλαι. Τ.
c. 886. l. 8. Δανιεῖν, κ. — δανίζειν.	Δ. κ. — δανείζειν.
Δανίζει, μεταδίδει τ.	Δανείζει. μ. τ.
— l. 11. Δάνοη, ξηρῶ.	Δ. ξηρόν.[11])
— l. 13. Δάνυντο, ε.	Δάννυντο. ε.
c. 887. l. 2. Δάοι, νόσῳ ἐπικρατεῖ ν.	Δαεῖ νόσῳ. ἐπικρατεῖ ν.[12])
— l. 13. Δαδέδοις, ο.	Δαπέδοις. ο.
c. 889. l. 14. Δαρεῖος, ὑπὲρ Π.	Δ. ὑπὸ Π.
c. 890. l. 3. Δάρειρ, τὸ ἐπὶ τοῦ μ.	Δ. τὸ ἀπὸ τ. μ.
c. 891. l. 5. Δασέως, πυκνωσέως.	Δ. πυκνῶς.
c. 892. l. 4. Δάσπλη, μεγάλων κ.	Δασπλῆτις. μ. κ. ✝
— l. 19. Δατευβάλε.	Δατευβάλε.[13])
Δατεῦντο, ἐπορνεύοντο, ποσὶ δ.	Δ. ἐπορεύοντο. ποσσὶ δ.
c. 894. l. 1. Δατὺς, κ. — λευμοκήρως.	Δ. κ. — λευκόκηρως.
c. 895. l. 3. Δαῦλις, ε. — ἀκρύσιον μ.	Δ. ε. — Ἀκρίσιον μ.
— l. 7. Δαῦτα, λ. — χλωραί.	Δ. λ. — χλωρά.

c. 895.

10) Correctio typothetam latuit.

11) Hesychii glossa fuit: Δάνῳ. ξηρῷ. Nescio unde in Ald. Δάνιον. ξ.

12) In Ald. mendum typ.

13) Interpretatio, ut aliis in locis, cum ipsa glossa in unam vocem coaluit, et ita separanda est: Δάτευ. βάλε. Ad βάλε subaudiendum est κλῆρον, et δατεῖσθαι h. l. significat, *sortiri, sortitione nancisci*. Cf. VV. DD.

c. 895. l. ult. Δαψιλέστατος, πολὺ, λ.	Δ. πολύς. λ.
c. 896. l. 4. Δάμωμεν, μ.	Δάωμεν. μ.
Δέα, Δέα ὑπὸ Τυρηνῶ, κ.	Δέα. Ῥέα. ὑπὸ Τυῤῥηνῶν. κ. 14)
Δέαται, φθείνεται, δ.	Δ. φαίνεται, δ.
— l. 9. Δέατος, δ. Σοφ. κιδαλίῳ.	Δ. δ. Σ. κ.
— l. 14. Δεδάκηας, ε.	Δεδάηκας. ε.
Δεδάκηεν, ε.	Δεδάηκεν. ε.
c. 897. l. 5. Δέδεια, φ.	Δέδειε. φ.
— l. 10. . εδεξο . . ., ε.	Δεδέξομαι. ε. 15)
Δεδειαὶ, δ.	Δεδήαι. δ.
— l. 12. Δεδέεσθαι, εὐλαλεῖσθαι, φ.	Δ. εὐλαβεῖσθαι. φ.
Δεδειττόμενος, ε.	Δεδιττόμενος. ε.
— l. 17. Δεδεκὼς, δ.	Δεδικώς. δ.
c. 898. l. 2. Δεδίη, ε.	Δεδήει. ε.
— l. 5. Δεδῆσθαι, δ.	Δεδῆσθε. δ.
Δεδήϊ, ε.	Δεδήει. ε.
Δεδίωται, π.	Δεδήωται. π.
— l. 11. Δεδήμνατο, δ. κατασκευασμένοι.	Δ. δ. κατεσκευασμένοι.
— l. 13. Δεδηακόνικε, δ. διεκώνησε.	Δεδιηκόνηκε. δ. διεκόνησε.
c. 900. l. 1. Δεδρίομεν, ρ.	Δεδρήομεν. ρ. 16)
— l. 3. Δεδροικὼς, δοικώς.	Δ. δεδοικώς.
Δεδυκμένη, κεκωμένη.	Δ. κεκακωμένη.
— l. 7. Δέει, χρ.	Δέῃ. χρ.
c. 901. l. 1. Δεδέχαντο, ε.	Δεδέχατο. ε.
— l. 10. Δειδίζεσθαι, φοβήσειεν.	Δ. φοβεῖσθαι.

c. 901.

14) Lexicographus scripsit: Δέα. Θεά. ὑ. Τ.

15) Exitum glossae delevit, et litteram init. praefixit.

16) In Ald. Δεδήομεν. a typ.

M S.	M U S.
c. 901. l. 15. Δειδισύετο, ε.	Δειδίσσετο. ε. 17)
Δειελιήσας, τ. — ἔκρωμα λ.	Δ. τ. — ἔκβρωμα λ.
c. 902. l. 3. Δείελος ὀψὲ δ. — ἐπὶ τοῦ ὑστ.	Δ. — ἀπὸ τ. ὑ.
— l. 8. Δει.΄λαιοι, μ.	Δείλαιοι. μ. 18)
— l. 15. Δεικὲς, λ. — ὕφασμα καὶ φόρβας ἔχ. καὶ [γὰρ] τὰ π.	Δ. λ. — ὕ. καὶ φορβιὰς ἔχ. καὶ τὰ π. 19)
c. 903. l. 1. Δικανόωντο, ε.	Δεικανόωντο. ε.
Δεικνύμενος, διαξιούμενος.	Δ. δεξιούμενος.
— l. 13. Δειλακρήων, ε.	Δειλακρίων. ε.
Δειλανθεὶς, κλεοθεὶς, α.	Δ. κλεφθείς. α.
— l. 20. Δειλὴ, ὀψία π δ.	Δείλη ὀψία. ἡ περὶ δ.
— l. ult. Δείλη, πρωΐα ἢ μ.	Δείλη πρωΐα. ἢ μ.
c. 904. l. 7. Δειμαλέ.., τ.	Δειμάλετα. τ. 20)
c. 905. l. 15. Δεῖν.., τὸ π.	Δεῖνος. τὸ π. 1)
— l. 17. Δεινηαδὲς, υ.	Δεινηάδες. υ.
c. 906. l. 11. Δεινώδεοι, δεινῶς δὲ α.	Δεινὼ δέ οἱ. δεινοὶ δὲ α.
c. 907. l. 1. Δεινοτὴν, π. — τῆλε΄.	Δεινωτήν. π. — Τηλεμάχου. 2)

c. 907.

17) Δειδισύετο ortum est ex δειδισήετο et hoc ex δειδίσκετο, quod a Lexicographo profectum est.
18) Litteram delevit; scriptum erat: Δειήλαιοι.
19) Quae apud Etymolog. v. Δείκανα. leguntur, male huc e margine irrepserunt. Nullum jam dubium erit, quin φόρβας, litteris transpositis, corruptum sit ex μορφάς. Verbis: καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα. ex Etymol. addenda sunt: Δείκανα, καὶ Δείκηλα. male ab epitomatore aut scriba truncata. Cf. VV. DD.
20) Exitum glossae delevit; scriptum erat: Δειμαλέτα.
1) Itidem; prima scriptura fuit Δεῖνως.
2) Nimia doctrina Musuro obfuit; lege ex ms. τῇ λέξει. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 907. l. 1. Δεινωτοῖς, κ. πεποικιλμένην.	Δ. κ. πεποικιλμένοις.
— l. 13. Δειπνοφόροι, π. — ὠσχοφορίων ε.	Δ. π. — ὀσχοφορίων ε.
Δεῖρα, δείμοιρα, τράχημος, δ.	Δ. δίμοιρα. τράχηλος. δ.
— l. 17. Δειράδες, αὐχένες [καὶ] τ.	Δ. αὐχένες τ.
c. 909. l. 17. Δεκαπουνστοὶ χιονοὶ ἐπὶ δ.	Δεκάπουν στοιχεῖον. οἱ ε. δ. 3)
— l. 21. Δεκάτα, τ. — κ' ἁρμ.	Δ. τ. — ὀκτὼ α. 4)
c. 910. l. 8. Δεκάτη, θύομεν τῇ δ.	Δεκάτῃ θύομεν. τῇ δ. 5)
— l. 13. Δεκάτου, βόλου οὐδ.	Δεκάτου βόλου οὐδ.
— l. 16. Δεκαδώρῳ ἁμάξῃ, η. — δεκαδώρων.	Δ. α. η. — δεκάδωροι
— l. 21. Δεκάχειλε, π.	Δεκάχειλον. π.
Δεκάχειλοι, δεκασχίλιοι.	Δ. δεκακισχίλιοι.
c. 914. l. 4. Δεμνιοτήρη π. — πέταθαι δυνάμενα.	Δ. π. — πέτεσθαι δυνάμενοι.
— l. 8. Δενδιέω, τὰ δένδρα.	Δενδρέῳ. τῷ δένδρῳ. +
Δενδαλίδας, οἱ μ. — κάχρυσοι δὲ τ. ἐπισταμένας κ.	Δ. οἱ μ. — κάχρυσοι δὲ + τ. ἐπισταμένας κ. 6)
— l. ult. Δενέμωρ, γ.	Δενέμορ. γ.
c. 915. l. 7. Δενθεὶς, ο.	Δένθις. ο.

c. 915.

3) Emendaverat: Δεκάπουν σκιάν. οἱ ε. quod postea delevit. In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

4) Musurus κ pro η habuit, quod facile in hoc ms. accidit. Scriptura codicis retinenda est, nam Δεκάτα decem paria curruum continet, quod adeo numerum κ' efficit.

5) In hac glossa nonnulla interciderunt.

6) Cf. VV. DD. qui locum restituerunt. Posterius signum typotheta omisit.

M S.	M U S.
c. 915. l. 20. Δεξιαὶ, αἱ γ. — καὶ ἦν μετὰ τὰ σ.	✝ Δ. αἱ γ. — καὶ ἦν μετὰ τ. σ. [7])
Δεξιμήλους, ε. — θεοῖς ἐπὶ τ.	Δεξιμήλοις. ε. — θ. ἀπὸ τ.
c. 916. l. 12. Δεξιὸν, εἶδος μέρους.	✝ Δ. εἶδος μέρους.
— l. 19. Δεόμενος, κ.	Δαιόμενος. κ.
c. 917. l. 1. Δέονες, δέησις, δέον. ο.	Δέονις. δ. δ. ο. [8])
— l. 12. Δεπάσεσι, π.	Δεπάεσσι. π.
— l. 18. Δέρμα, ο.	Δέργμα. ο. [9])
c. 918. l. 16. Δέρμητες, οἱ ἐξ ἐφ' ἡμῶν π.	✝ Δ. οἱ ἐξ ἐφ' ἡμῶν π.
Δερμηστὴς, ὁ σ. — ἢ ὄσκυς, ὁ τ.	✝ Δ. ὁ σ. — ἢ ὄσκυς, ὁ τ. [10])
c. 919. l. 1. Δέῤῥαις, τ.	Δέῤῥις. τ.
— l. 9. Δέῤῥιον, τ. σάκιον.	Δ. τ. σάκκιον.
— l. 12. Δέρτρον, δ. — τὸ π τὸ νέον ακ.	Δ. δ. — τὸ περιτόναιον ακ.
c. 920. l. 1. Δεσμὰ, πέδαις.	Δ. πέδαι.

c. 920.

7) Ni fallor, legebatur olim: καὶ οὐ μάταια τὰ σ. Cf. VV. DD. a quibus diſcedo. Litt. ἦν et οὐ ob nexuum ſimilitudinem ſaepiſſime a ſcribis confunduntur. Μάτην et μάταια per compendia, quae cum compendio praepoſ. μετὰ aliquam ſimilitudinem habent, a tachygraphis exarari ſolent.

8) Hariolari nolo, at, ſi quid video, in archetypo codice ſcriptum fuit: Δέον ἐς δέον. cum interpretatione margin. δέησις male hic intermixta. Cf. VV. DD.

9) Correctionem typotheta praetermiſit.

10) Tolle ſignum. Qui in ſcriptura codd. verſatus eſt, uno oculi ictu mendi originem perſpicit; proſtabat olim: ὄσυς. (η ſuperſcr.) deſcriptum fuit: ὄσηυς. et deinde: ὄσκυς. Reponendum ergo eſt: ὁ σής. ut VV. DD. divinarunt.

M S.	M U S.
c. 920. l. 3. Δέσμειν, ἀμάλλας.	Δέσμην. ἀμάλλην.
— l. 12. Δεσπίνας, γ. Θεσσαλοὶ δεσπότην κρεμμένοι. ἔνιοι μ. — βελήντιον δὲ δ.	Δεσποίνας. γ. Θεσσαλοὶ ✝ δ. κρεμμένοι. ἔνιοι μ. ✝ — βελήντιον δὲ δ.
c. 921. l. 6. Δεταὶ, λ. — δράμματα, π.	Δ. λ. — δράγματα. π.
— l. 8. Δευάδαι, οἱ σατοὶ π ἰλλυρίων. (ε superscr.)	Δ. οἱ σάτυροι παρὰ Ἰλλυρίοις.
— l. 10. Δευαταί, γ.	Δεύαθαι. γ.
— l. 20. Δευοίατο, ἐπιδέοντο. Δευοίαντο, ε.	Δ. ἐπιδέοιντο. Δευοίατο. ε.
c. 922. l. 2. Δευόμενος, δ. βραχόμενος, χ.	Δ. δ. βρεχόμενος. χ. 11)
— l. 10. Δευσ. ποιὸν, τ.	Δευσοποιόν. τ. 12)
c. 926. l. 22. Δηλιασταὶ, οἱ ε. — θεωριον.	Δ. οἱ ε. — θεωροί.
c. 927. l. 4. Δηλκακὸς, βωμὸς τὸ π. κύκλω τῶν ἐν Δήλῳ βωμῶν, κ. τ. — Θησεὺς χαριστητὴς ἀπάτης Λαβύρινθος φυγῆς.	Δήλου κακὸς βωμός. τὸ π. κύκλῳ τὸν ἐν Δήλῳ βωμὸν, κ. τ. — Θησεὺς, εὐχαριστήρια τῆς ἀπὸ τοῦ Λαβυρίνθου φυγῆς. 13)
— l. 15. Δημαρέτιον, ν. — εἰς αὐτὸν τ. κ.	Δ. ν. — εἰς αὐτὸ τ. κ.
c. 928. l. 18. Δημίεσι πύλαις κ.	Δημιάσι π. κ. 14)
	c. 930.

11) In Ald. mendum typ.
12) Litteram delevit.
13) Ex ms. ita legendum est: Δηλιακὸς βωμός. τὸ π. κύκλῳ τῶν ἐν Δ. βωμῶν, κ. τ. — Θησεὺς, χαριστήρια τῆς ἀπὸ τοῦ Λαβυρίνθου φ. Inter glossam ejusque interpretationem, ut quisque facile sentit, hiatus est: ipsa quoque glossa longe a serie aberrat, nec, ut verum fatear, de ejusdem sinceritate satis persuasus sum.
14) Correxerat: Δημίαισι quod postea delevit.

MS.	MUS.
c. 930. l. 6. Δηλογέροντες, οἱ τ.	Δημογέροντες. οἱ τ.
— l. 10. Δημήτερος ἀκτὴ, τ. — ἐπὶ τῶν α.	Δ. α. τ. — ἀπὸ τ. α.[15]
	÷
— l. 12. Δημοθέσεση, ε.	Δημοθέσεση. ε.
c. 931. l. 1. Δημὸν, λειπὸς, ἢ ο.	Δ. λῖπος. ἢ ο.[16]
— l. 10. Δῆμον ἐρεχθεῖον, τ.	Δῆμον Ἐρεχθεῖος. τ.
Δημοκλεῖδαι, οἱ ξ. — ἡτερ. κότας Τ.	Δ. οἱ ξ. — ἡτερηκότας Τ.[17]
c. 932. l. 1. Δημοννήσιος, χ. — Βυζαντίῳ νήῳ, κ. μ. Δημόννησοι λ.	Δ. χ. — Β. νῆσοι, κ. μ. Δ. λ.
— l. 14. Δῆμος, ὄνομα, καὶ τ. ω. — κάλλιστον. ε.	Δ. ὄνομα κύριον. τ. ω. κάλλιστος. ε.
c. 933. l. 2. Δημοτελῆ, ἱ. — δίδω ἢ π.	Δ. ἱ. — δίδωσιν ἢ π.
c. 934. l. 4. Δὴν δ' ἀνέῳ, ε. π. ἀχανὴς, ἥσυχος, ἄφωνος.	Δὴν δ' ἄνεῳ. ε. π. ἀχανεῖς, ἥσυχοι, ἄφωνοι.[18]
— l. 8. Δήναστο, ε.	Δὴν ἧστο. ε.
— l. 12. Δησυμένη, α.	Δηουμένη. α.[19]
c. 935. l. 3. Δηριγένια, ἡμέρα.	Δ' ἠριγένεια. ἢ δὲ ἡμ.
— l. 11. Δῆσαι, προσάνοδον, Α.	Δῆσαι πρὸς ἄνοδον. Α.
Δήσαν, δ.	Δησάντων. δ.
c. 936. l. 14. Δηώσωσι, κ. — καταπολεμήσωσιν διὰτὸνδῖα, ἢ ε.	Δ. κ. — κ. Δία. τὸν Δία. ἢ ε.[20]

c. 937.

15) Reponendum est: ἐπὶ τ. α. Verba: μεταφορικῶς ad finem usque a Graeculo quodam adjecta esse suspicor.
16) Correctionem typotheta neglexit.
17) Litteram expunxit.
18) In Ald. mendum typ.
19) Nexus litt. συ et ου interdum a librariis confunduntur.
20) Glossas cohaerentes disjunxit. In Ald. error typ.

MS.	MUS.
c. 937. l. 2. Διαβάλλει, κ. υ. π[ε] πετᾶ π[ε]λογίζεται.	Δ. κ. υ. παραπετᾶ. παραλογίζεται.
— l. 8. Διαβεβᾶται, οὐδὲν α.	Διαβεβεοῦται οὐδέν. α.
c. 940. l. 4. Διαγραμμισμὸς, π. — λαβὼν κ. — ἐγ[εν]χώραις ε. — ἐκάλει.	Δ. π. — λευκῶν κ. — ἐν χώραις ε. — ἐκάλουν.
c. 941. l. 9. Διαδοιδακίζειν, ο.	Διαδοιδικίζειν. ο.
— l. 15. Διάδρα, διάφυγε.	Διέδρα. διέφυγε.
c. 942. l. 17. Διαθήκη, συμωσία, ε.	Δ. συνομωσία. ε.
— l. ult. Διάθονται, διαθρ.	Διαθόντα. δ.
c. 943. l. ult. Διαιτηταὶ, Α. — ζ' ἔτη γ.	Δ. Α. — ἑξήκοντα ε. γ. [1]
c. 944. l. 5. Διαιτομένη, τ.	Διαιτωμένη. τ.
c. 945. l. 9. Διακαχλοιδῶς, διαρέων υ.	Διακεχλῃδώς. διαῤῥέων υ.
— l. 11. Διακίγκλισον, δ. — ἢ σεισοπύλης.	Δ. δ. — ἢ σεισοπυγίς.
Διακλιμακίσας, δ. — καίμακες γ.	Δ. δ. — κλίμακες γ.
c. 946. l. 1. Διακοιρανέοντα, β. — ἢ ὡς κοίραγγὸν δ.	Δ. β. — ἢ ὡς κοίραγγον δ. [2]
Διακοσμιθεὶς, δ.	Διακοσμηθείς. δ. [3]

c. 946.

1) Bene correxit, nam ζ, ut saepius, cum ξ commutatum est.

2) At unde barbarum illud: κοίραγγὸν. cum duplici accentu? Legebatur olim et κοίρανον et χοραγὸν, atque lectiones in codice quodam ita junctim notatae erant:
χο γὸν
κοίρανον.

3) Veram lectionem, quae et scriptura codicis firmatur, VV. DD. Hesychio restituerunt.

c. 946. l. 4. Διακόνιν, δ.	Διακόνιον. δ. [4])
— l. 10. Διακόρισται, δ.	Διακεκόρισται. δ.
— l. 17. Διακόνιον, μ. — τῆς ..ρεσιώνης.	Δ. μ. — τῆς εἰρεσιώνης. [5])
c. 947. l. 5. Διακεχλιδέναι, θ.	Διακεχληδέναι. θ.
— l. 10. Διακρεῖς μόνον εὐ.έων τ. — χώρα Διακρία, ἡ α. — βαλυλῶνος.	Διακρεῖς. οὐ μόνον Εὐβοέων τ. — χ. Διακρία, ἡ α. — Βαλυλῶνα. [6])
Διακρίας, κ. τ. ἀκρωρίας.	Δι' ἄκριαν. κ. τ. ἀκρωρείας. [7])
c. 948. l. 2. Διακρίθηται, διακριθείηται, διαλυθείηται.	Διακρινθῆτε. διακριθείητε. διαλυθείητε. [8])
— l. 7. Διακρίνουσιν, δ. μεσιτεύουσι.	Δ. δ. μεσητεύουσι. [9])
c. 949. l. 9. Διακυρ.ττεσθαι, α.	Διακυρίττεσθαι. α. [10])
— l. 12. Διακωδωνισθέντες, δ. — διαπεζομένων.	Δ. δ. — διαπαιζομένων.
— l. 15. Διακωνίσαι, δ. — κωνήσαι, ο.	Διακονίσαι. δ. — κονῆσαι, ο. [11])

4) Notaverat: Διακόνιν. at ſignum delevit, quod typotheta non advertit.

5) Duas litteras delevit.

6) In εὐ.έων prima ſcriptura ſub emendatione ſuperſcripta evanuit. Male in Ald. Βαβυλῶνα.

7) Vera eſt VV. DD. emendatio, quam codicis ſcriptura confirmat.

8) In Ald. mendum typ.

9) Lectionem codicis VV. DD. Heſychio reſtituerunt.

10) Litteram expunxit; legebatur ſine dubio: Διακυρήττεσθαι.

11) VV. DD. correctionem codicis ſcriptura confirmat.

M S.	M U S.
c. 950. l. 4. Διαχειρήσας, δεξάμενος, ἀγαθὸς, ἔνδοξος.	Δ. δεξάμενος. Δῖος. ἀγαθός. ε.[12])
— l. 7. Διαλάμπει, ὁραΐζεται.	Δ. ὡραΐζεται.[13])
— l. 9. Δι' ἄλα π. — μελάνης θ.	Δ. — μελαίνης θ.
— l. ult. Διαλέγειν, α. — πεσῶν ἢ δ.	Δ. α. — πεσσῶν ἢ δ.
c. 951. l. 2. Διαληκμᾶσθαι, δ. διακωμᾶσθαι.	Διαλεκμᾶσθαι. δ. διαμωκᾶσθαι.
— l. 15. Διαλέξεις, διαλέξεις, δ. κ.	Δ. διαλήξεις. δ. κ.[14])
— l. ult. Δι' ἀλλήλων, διαλλύος, ὁ α.	Δι' ἀλλήλων. Διάλλυος. ὁ α.[15])
c. 952. l. 2. Διαλογισμοὶ, ἀδολεσχία.	Δ. ἀδολεσχίαι.
— l. 5. Διαλουφῶν, δ. ὀλούφων, οἱ γὰρ Α.	Δ. δ. ὀλούφειν γὰρ οἱ Α.
c. 953. l. 11. Διαμέστας, α.	Διαμέσταν. α.
c. 954. l. 5. Διαμηρήσαι, τ.	Διαμηρίσαι. τ.
c. 955. l. 9. Διαμφίδιον, μ. — Αἰσχ. Προμηθεῖ δεσπότῃ.	Διαμφίδιον μ. — Α. Π. δεσμώτῃ.
c. 956. l. 4. Διάναι, σμίξαι, π.	Δ. σμῆξαι. π.

c. 956.

12) Διαχειρήσας ejusque appendix, ut multa alia, quae extra ſeriem litterarum ſunt, olim in codicis archetypi margine adſcripta ſtabant, et a Muſuro ſatis ſagaciter diſpoſita ſunt atque ſuppleta. Correctionem Muſuri obſcurius notatam typotheta male legebat, unde monſtroſa ed. Ald. lectio.

13) Correctionem typotheta non vidit.

14) Ipſa gloſſa typothetae negligentia in Ald. omiſſa eſt. Aut Muſuri correctio vera eſt; aut etiam alterutra vocum, ſcripta nempe διαλήξεις, correctio marginalis fuit.

15) Gloſſas cohaerentes diviſit. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 956. l. 4. Διανκυν̈ διανάπαυσις, ο.	Διανκυν̈ διανάπ. ο.[16]
c. 957. l. 4. Διανείμαστε, δ.	Διανείμαντε. δ.
— l. 8. Διάνιον, κονία. Διανοητικὸν, διανοηθεὶς, μ.	Δ. κονία. διανοητικόν. Διανοηθείς. μ.[17]
— l. 14. Διαξιφήσασθαι, ξ. — μαχέσασθαι διὰ πάντων κριτὴς βοηθὸς φ.	Διαξιφίσασθαι. ξ. — μαχέσασθαι. Διὰ πάντων κριτής. Β. φ.[18]
c. 958. l. 2. Διαπεριτρίβαι, ἐνδελεχησμοὶ, ε.	Δ. ἐνδελεχισμοί. ε.[19]
— l. 12. Διαπεττεύων, μ. — ἐπὶ τ. π.	Δ. μ. — ἀπὸ τ. π.
— l. 16. Διαπερδικήσαι, δ.	Διαπερδικίσαι. δ.
c. 959. l. 1. Διαπνεύστας, (ε) πλογιστικῶς.	Δ. περιλογιστικός.
c. 960. l. 3. Διαπεφωνήκαμεν, ἀπολλώμεθα.	Δ. ἀπωλόμεθα.
c. 961. l. 6. Διαπονηθεὶς, λ.	Δ. λ.[20]
— l. 13. Διαπορπακίσσαι, δ. — τὸ διανείρηται χ.	Δ. δ. — τὸ διενεῖραι τὴν χ.

16) Fini glossae compendium adnexum est, cujus significatum nec Musurus novit, nec ego cognosco. Quod in Ald. legitur Διανκύνων, typothetae tribuendum est.
17) Univit et disjunxit.
18) Unita separavit. Ulcerosa sunt haec, et medicam manum desiderant.
19) Quamvis Διαπεριτριβαί in ms. claris litteris legatur, nil tamen obstat, quominus cum VV. DD. Διαπαρατριβαὶ legas; vox enim e margine, ubi ita forte notata fuerit: Διαπ(ε)τριβαί. huc irrepsit. Glossis Hesychii sacris in genere non multum fidendum est: turbatus enim earumdem ordo indicat, eas, magna saltem ex parte, potius a monachis glossario Hesychii in margine adjunctas esse, quam ab ipsa Lexicographi manu profectas.
20) In Ald. mendum typ.

M S.	MUS.
c. 962. l. 1. Διαπρήσουσα, δ.	Διαπρήσσουσα. δ.
— l. 6. Διαπρήσσοντες, δ. καὶ διαπερόντες.	Δ. δ. καὶ διαπερῶντες.
Διαπροόλου, δ.	Διὰ πρό. δι' ὅλου. δ.
Διαπροδάμναξ, δ.	Διὰ πρό. διαμπὰξ, δ.
Διαπροδὲ, δ. διόλου.	Διὰ πρὸ δέ. δ. δι' ὅλου.
Διαπροδεήσατο, καὶ τῆς δ.	Διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς. δ.
c. 963. l. 13. Διαρικνοῦσθαι, ε. — ὅταν δ.	Δ. ε. — ὅτε δ.
Διάρινον, τὸ συνάπυ.	Δ. τὸ σίνηπι.
— l. 17. Διαρκεῖς, α. μὴ δυνάμενον.	Δ. α. μὴ δυνάμενοι. [1])
c. 964. l. 2. Διάρματος, τ. ἐν Παρνήθη τ.	Δ. τ. ἐν Πάρνηθι τ.
— l. 12. Διαῤῥεῖν, διασχίσθαι.	Δ. διεσχίσθαι.
Διαῤῥέοντες, χναῦνοι, κ.	Δ. χαῦνοι, κ.
c. 965. l. 8. Δίαρχοι, οἱ Ἑλληνοδίκαι.	Δ. οἱ Ἑλλανοδίκαι.
c. 966. l. 4. Διασάτηρ, διαπέζειν. Λ.	Δ. διαπαίζειν. Λ.
— l. 8. Διασαρωνίσαι, τ.	Διασαρκωνίσαι. τ.
— l. ult. Διασία, ε.	Διάσια. ε.
c. 967. l. 21. Διασμύχων, διαζαίων.	Δ. διαζέων.
c. 968. l. 6. Διασπιδέος πεδίοιο, η. — λέγειν κτείνοντες.	Δι' ἀσπιδέος π. η. — ✢ λέγειν κτείνοντες. ✢
Διατενήντε, ἄκαλα λέγοντες.	Διατενήντε, α. λ. [2])

c. 968.

1) Quod in seq. glossa adjicitur Διαρκὲς correctio margin. est v. Διαρκεῖς, facta ex interpretatione ἀρκέσαι δυνάμενον, negatio enim, monente etiam Kustero, abjicienda est. Cf. VV. DD.

2) Versum Homeri luxatum VV. DD. optime restituerunt,

M S.	M U S.
c. 968. l. 6. Διασταδὸν, κεχωρισμένον.	Δ. κεχωρισμένως, πόῤῥω, μακράν. 3)
— l. 12. Διαστέλλεται, δ. ἀφορίζεται, [διαστελλόμενον. Διαστελλόμενον, διαστέλλουσα ὁμοίως. Διάστημα, πόῤῥω μακράν.]	Δ. δ. ἀφορίζεται.
Διαστῆσαι, δίχα καὶ χωρισθῆσαι, χ.	Δ. δίχα χωρισθῆσαι, καὶ χ. 4)
— l. 16. Διαστίχειν, δ.	Διαστείχειν. δ.
Διαστίχονται, δ.	Διαστείχονται. δ.
— l. 18. Διαστήχοντι, δ.	Διαστήκοντι. δ.
Διαστιχῶν, δ.	Διαστείχων. δ.
Διαστιχοῦσα, δ.	Διαστείχουσα. δ.
Διαστιχοῦσι, δ.	Διαστείχουσι. δ.
c. 969. l. 3. Διαστρεπτοῖο, ἀλυσιδότου. ε.	Διαστρεπτοῖο. ἀλυσιδώτου. ε.
— l. 6. Διαστύρακοι, οἱ τ. — ἅλωσιν μ. — ἔνοχρον.	Δ. οἱ τ. — ἅλω μ. — ἔνωχρον.
Διασυκάζαι, δ.	Διασυκᾶσαι. δ.
c. 970. l. 3. Διατείνειν, δ. λ. λογείσθαι.	Δ. δ. λ. λογίζεσθαι.

runt, ex primae tamen ſcripturae veſtigiis, quae hic habemus, potius ita legerem:

Κτείνοντές τ' αὐτοὺς, διά τ' ἔντεα καλὰ λ.

At aliquis regeret: Scriptura codicis archetypi evanida fuit, et quidem hoc modo: Κτείνοντες..........ατε.ντεακαλαλ. Hinc imperitus ſcriba, poſt κτείνοντες novum articulum inchoandum eſſe exiſtimans, ne litterarum ordo rumperetur, ſtolide ita refinxit: Διατενήντε, α. λ. Nec me opponam.

3) Verba: πόῤῥω, μ. e ſequentibus huc retraxit.

4) Reponendum eſt: δίχα καὶ χωρὶς στῆσαι. χ. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 970. l. 3. Διατείνεσθαι, δ. φ. Διατείνεται, α.	Δ. δ. φ. διατείνεται. α.[5])
— l. 7. Διατεκμαίρει, διαστοχάζει, σ.	Δ. διαστοχάζεται. σ.
— l. 9. Διατέκμηρμαι, στ.	Διατεκμαίρομαι. στ.
— l. 14. Διατεύοντο, ε.	Δατεύοντο. ε.[6])
	✝
Διατινθάλεος, διὰ πυρός.	Διὰ τινθάλεος. δ.[7])
Διατιδόκησις, υ.	Διά τι δόκησις. υ.
— l. 22. Διατμίξας, λ. — διακόψας.	Διατμήξας. λ. — δ.
[Διατινθάλεος, διάπυρος.]	
Διάτοιχοι, οἱ α.	Δ. οἱ α.[8])
c. 971. l. 2. Διατόνι., κρίκρους.	Διατόνια. κρίκους.[9])
Διάτονον, ἐξάκουστον.	Δ. ὀξύτονον.
Διάτορον, ὀξύτονον, καὶ σ.	Δ. ἐξάκουστον. κ. σ.
Διατράμις, δ. — φωνακῶν.	Δ. δ. — φωνάσκων.
— l. 16. Διατροχάδες, ε. — Πραξιφάνης [ὄνομα κύριον.]	Δ. ε. — Π.
c. 972. l. 1. Διατρυφὲν, κ. ἀντριφθέν.	Δ. κ. ἀνατριφθὲν.
Διαττᾶν, διασίθειν.	Δ. διασήθειν.

c. 972.

5) Sejuncta univit. Cf. VV. DD. qui distinctionem ms. servarunt.

6) Correctionem typotheta praetermisit.

7) Cf. VV. DD. qui scripturam codicis veram esse docent. In seqq. magna est vocum perturbatio, et multa e margine intermixta.

8) Quae hic delevit, superiorem glossam corrigunt, ubi διὰ πυρὸς divisim scribebatur.

9) Exitum glossae delevit.

c. 972. l. 14. Διατύψαι, διαθενοῦ δ.	Δ. διὰ στενοῦ δ.
— l. 18. Διαυλία, ὅταν δύο ἄδωσι. [γράφεται αἴδωσι.]	Δ. ὅταν δ. ᾄδωσι.
Διαύλιον, ο. — μέλσεσι μ.	Δ. ο. — μέλεσι μ.
c. 974. l. ult. Διάψαλμα, μ. — ἐναλλαγῆς.	Δ. μ. — ἐναλλαγή.
c. 975. l. 5. Διάφρυκτος, κ. — οὐ δικάζοντες τ.	Δ. κ. — οἱ δ. τ.
c. 976. l. 12. Διάχυσις, ε. — χαρὰ σύγχησις.	Δ. ε. — χαρά. σύγχυσις.
Διαχύτλαξε, δ.	Διαχύτλαζε. δ.
— l. ult. Διαψαθάλλειν, δ. προσερεύνα.	Δ. δ. πρὸς ἔρευναν.
c. 977. l. 6. Διαψήφοσις, ἡ ἐξ.	Διαψήφισις. ἡ ἐξ.
— l. 9. Διαβάλανα, κάρυνα Π.	Δ. κάρυα Π.
— l. 13. Διβόλους χ. οἱ μὲν δίμητους, οἱ δὲ δ.	Δ. χ. οἱ μὲν δίμιτους, οἱ δὲ δ.
— l. ult. Δίγονος, μ. — κεχρημένος.	Δίγονος μ. — κεχρωμένος.
c. 978. l. 1. Δίδραγμον, τ.	Δίδραχμον. τ.
— l. 9. Διδεῖε, ε.	Διδεῖεν. ε.
— l. 13. Διδόντων, δ.	Διδέντων. δ.
Διδίσσεται, φοβῆ.	Δ. φοβεῖ.
Διδήμονες, δημοὶ, α.	Δ. δειλοί. α.
c. 979. l. 5. Δίδυξ, τὸ τριβήδιν τ.	Δοίδυξ. τὸ τριβήδιον τ.
— l. 11. Διεβοήθη, ἐνεφανήθη.	Δ. ἐνεφανίσθη.
— l. 15. Διέγνωκα, κέκρικα.	Δ. κ. διέγνων.
Διέγνων, διεγκρινισάμενοι, δ.	Διεγκρινησάμενοι. δ.[10])

10) Univit et disjunxit.

M S.	M U S.
c. 979. l. 18. Διέδην, διὰ τέλους, διεδοίκισε, δ.	Δ. δ. τ. Διεδοίκισε. δ. 11)
— l. ult. Δέδορκα, π. — διβλέψαι.	Δεδόρκα. π. — διαβλέψαι.
c. 980. l. 10. Διειέντα, δ.	Διϊέντα. δ.
— l. 12. Διεικνείσθω, φθανάτω κ.	Διϊκνείσθω, φθανέτω. κ.
Διεικνούμενος, δ.	Διϊκνούμενος. δ.
— l. 19. Διειπείτεος, χ.	Διειπετέος. χ.
Δίειπε, δ.	Διεῖπε. δ.
c. 981. l. 2. Διείραιε, διερωτᾶν.	Διείρεαι. διερωτᾷς.
— l. 9. Διειλοκομπάσας, σχιᾶ κ. κ. ἐξηπατήσας.	Δ. σκιᾷ κ. κ. ἐξαπατήσας.
— l. 15. Διεκάνεζε, δ.	Διεκάνεσε. δ.
— l. 24. Δισκνημάσατο, δ.	Διεκνημάσατο. δ.
Διεκομησάτην, δ. διεκόμησαν.	Διεκομισάτην. δ. διεκόμισαν.
c. 982. l. 5. Διέκρινα, δ.	Διεκρινάτην. δ.
— l. 15. Διελέτην, διῆλαν, δ.	Δ. διεῖλον. δ.
— l. 17. Διελείησαν, τ.	Δειελιήσας. τ. 12)
Διέλιτην, δ.	Δειελίτην. δ.
— l. 25. Διελκυστί, δαπαιδία τις ο.	Διελκυστίνδα. παιδιά τις ο.
c. 983. l. 2. Διελάφυξας, δ. — διακένωσις.	Δ. δ. — δ.
[Διελόησας, τὴν δειλὴν διαίταν.]	
Διελομένου, ε.	Δ. ε.
Δίελος, δ.	Δείελος. δ.
— l. 6. Διαμοιρήσαντος, δ.	Διεμοιρήσαντο. δ.
— l. 17. Διενενηχὼς, υ.	Διενηνοχώς. υ.
— l. 20. Διεννήσατο, ε.	Διενήξατο. ε.

c. 984.

11) Glossas cohaerentes sejunxit.
12) In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

c. 984. l. 2. Διεξειμέναι, δ.	Διεξίμεναι. δ.
— l. 5. Διεξιφήσω, δ.	Διεξιφίσω. δ.
— l. 9. Διέπλυνεν, δικ..χασε, διεραπίθη.	Δ. δικσυγχασε. διεῤῥαπίθη. 13)
— l. 18. Διεπλεκτίζετο, δ. ἐφιλονίκει.	Διεπληκτίζετο. δ. ε.
[Διέποντα, πληροῖ.]	
Διεπόρθμευε, δ.	Δ. δ. 14)
— l. 21. Διέπρησον, δ.	Διέπρησσον. δ.
c. 985. l. 1. Διέπρησε, δ.	Διέπρησσε. δ.
— l. 3. Διέργασει, φ.	Διέργασαι. φ.
— l. 16. Διέρχεο, ὅρα.	Δέρχεο. ο. 15)
c. 986. l. 8. Διεῤῥώποδι, υ.	Διερῶ πεδί. υ.
c. 987. l. 1. Διεσκεδάνυ, δ.	Διεσκεδάννυ. δ.
— l. 13. Διεπλεκώνη, δ.	Διεσπεκλωμένη. δ. 16)
— l. 14. Διεποδημένη, δ.	Διεσποδημένη. δ.
Διεσπουδήσατο, δ. διετείναξε.	Διεσποδήσατο. δ. διετίναξε.
— l. 25. Διεστοιχίζετο, δ. — καὶ ποίμνια, κ.	Δ. δ. — τὰ π. κ.
c. 988. l. 8. Διεσχηνισμένοι, δ.	Διεσχοινισμένοι. δ.
— l. 10. Διετάη, δ.	Διετάκη. δ.
— l. 12. Διεταρίστρειαι, γ. — ὡς οἱ ὄναρες, ο.	Δ. γ. — ὡς οἱ ἄνδρες, ο.
— l. 24. Διευθύνεται, κυβερνεῖται ε.	Δ. κυβερνᾶται ε.
c. 989. l. 7. Διέφθειρε, δ. Εὐρ. αὖγει.	. δ. Εὐρ. Αὔγη.

c. 989.

13) In secunda voce duas aut tres litteras delevit.

14) Notaverat: Διέποντα.

15) In Ald. Δέρκεο a typotheta.

16) Egregie emendavit, nam minus obvium Διεσπεκλωμένη, aut etiam Διεσπλεκουμένη, in frequens illud Διεπλεκωμένη facile mutabatur. Vitiosus glossae exitus ex compendio provenit. Cf. VV. DD.

M S.	MUS.
c. 989. l. 9. Διεφόρησαν, διεσκορπίσθησαν.	Δ. διεσκόρπισαν.
— l. 16. Διέχει, παραγίνει, δ.	Δ. παρακλίνει. δ.
— l. 21. Διεψήσατο, δ. διεψώμησε.	Δ. δ. διεψώμισε.
c. 990. l. 3. Διηγκυλίσται, τὸ ε.	Διηγκυλίσθαι. τὸ ε.
— l. 13. Διηκνεῖται, δ. Διηκνούμενος, δ.	Διϊκνεῖται. δ. Διϊκνούμενος. δ.
— l. 25. Διήλυσις, δίοχος, χ.	Δ. δίοδος. χ.
c. 991. l. 3. Διηνεκέσειν, ε.	Διενεκέσιν. ε.
— l. 11. Διήρεσα χ. — ὡς κ' ἐπεχρησάμην, δ.	Δ. χ. — ὡς κώπαις ἐχρ. δ.
— l. 16. Διηρθρωμένον, ἀντεταγμένον.	Δ. ἀνατεταγμένον.
— l. 18. Διήρκησε, α.	Διήρκεσε. α.
c. 992. l. 1. Διῆσαν, διέρεισαν. Δίηται, δ. ἢ πορεύεται. Διηταὲς, λειτὸν, δ.	Δ. διήρησαν. Δ. δ. ἢ πορεύηται. Δ. λιτόν. δ.
c. 993. l. 2. Διίπετος, ἐπὶ μὲν τ.	Διϊπετέος. ε. μ. τ.
— l. 5. Διϊπολίεια, ε. — πολύειδι ἰθύνειν Α.	Δ. ε. — πολιεῖ Διῒ θύειν Α. [16])
— l. 12. Διϊσκασίῳ, π.	Διῒ συκασίῳ. π.
— l. 21. Δικαιότατος ἐκταύρων, α.	Δικαιότατος κενταύρων. α.
— l. ult. Δικάσπολος, δ.	Δικασπόλος. δ.
c. 994. l. 4. Δικαιοσύνη, ἡ σχοίνιξ, μ.	Δ. ἡ χοίνιξ. μ.
— l. 5. Δικαιοτάτην, δικαιοσύνη.	Δ. δικαιοσύνην.

c. 994.

16) Acute viderunt VV. DD. scripturam glossae ex interlin. correctione natam esse, olim enim ita exaratum fuit: Διϊπόλια (ει) aut vice versa.

c. 994. l. 8. Δίκανα, π. ἰκάτια.	Δ. π. ἱμάτια.
— l. 10. Δικανόωνται, ε.	Δεικανόωνται. ε.
— l. 13. Δικάσειμοι, μ.	Δικάσιμοι. μ.
— l. 19. Δικαστήρια, Α. — τῶν φ' — Παλλαδίω [β'] δὲ τ. — εἰ δ' ἐπὶ Δ. ἐννόμως καὶ τῷ ἐν Π.	Δ. Α. — τῶν πεντακοσίων. — Παλλαδίω δὲ τ. — εἶτ' ἐπὶ Δ. — ἐννόμως, καὶ τὸ ἐν Π.
c. 995. l. 2. Δικαστικὸν, Α. — ἐδίδετο.	Δ. Α. — ἐδίδοτο.
[Δικάτωρ, ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων.]	
Δίκειν, β. — δίσκον.	Δ. β. — δίσκον, καὶ δίκελλον.
Δίκελλον, δικράδεστος, ξ.	Δικράδεστος. ξ. 17)
— l. 13. Δίκηλον, φ. — δίκηνλίκτας.	Δ. φ. — δικηλίτας. 18)
— l. 15. Δίκη, καθάπερ, ω.	Δίκην. κ. ω.
— l. ult. Δικήλογον, α.	Δίκηλον. α.
c. 996. l. 11. Δίκρα. ο. — Αἰσχ. τροφοῖς.	Δ. ο. — Α. Τ.
— l. ult. Δικταμνοειδὲς, γ. — δικτάμενος.	Δ. γ. — δίκταμος.
c. 997. l. 7. Δικτυοτὸν, υ.	Δικτυωτόν. υ.
— l. 11. Δίλην ὀψείαν, α.	Δείλην ὀψίαν. α.
Διλητήριον, β.	Δηλητήριον. β.
Διλίτης, κ.	Δειελίτης. κ.
Διλιχοδείρων, μ.	Δολιχοδείρων. μ.
Δίλογχον, τὴν Βένδην — Κ. ἐν Θεράπταις ε. — λόγχαν	Δ. τ. Β. — Κ. ἐν Θράτταις ε. — λ. — δύο

17) Emendaverat: Δικτάτωρ. Disjuncta univit, Δικράδεστος vero e margine esse videtur.
18) Ultima vox duplicem accentum habet. Cf. VV. DD. quorum conjecturam codicis scriptura confirmat.

MS.	MUS.
λόγχαν — δευολόγχας φ. γυνηγετικὴ ο. — βένδιν κ.	δύο λόγχας φ. κυνηγετικὴ ο. — Βένδην κ.
c. 997. l. 11. Διμάχαι, οἱ λ. α. οἵτινες οἱ μὲν π. ὅτε δὲ ε.	Δ. οἱ λ. α. οἵτινες ὁτὲ μὲν π. ὁτὲ δὲ ε.
c. 998. l. 2. Διμυριστὴς, διμυραῖος.	Διμοιριστής. διμοιραῖος.
— l. 5. Δινηεντὸς, τὸ σ. — ἔχον.	Δινήεντος. τοῦ σ. — ἔχοντος.
— l. 10. Δινδύμην, μ.	Δινδύμη. μ.
— l. 19. Δι᾽ οἶκτον, δι᾽ ἔλεον οἰκτιρμῶν.	Δ. δ. ε. ο.
c. 999. l. 3. Διοκωχὴ, δ.	Διακωχή. δ. [19])
— l. 5. Διολκὸς, ὁ α. — κεγχρεῶνος τ.	Διολκός. ὁ α. — Κεγχρεῶν τ.
— l. 10. Διολύγιον, ε.	Διωλύγιον. ε.
Διομανὲς, υ. — μενίαν.	Διομανεῖς. υ. — μανίαν. [20])
c. 1000. l. 1. Διομήδειος α. — ἠλιάδα φ.	Δ. α. — Ἰλιάδα φ.
— l. 5. Διὸν, ε. — γενόμενον, α.	Δῖον. ε. — γενομένων, α.
— l. 10. Διονύσια, ε. Α. Διονύσω ἤγ. — τὰ δὲ λήνδιαμηνὸςληναιῶνος, τ. — ἐλαφιβολίωνος.	Δ. ε. Α. ἢ Δ. ἤγ. — τὰ δὲ κλαῖα μηνὸς Λ. τ. — Ἐλαφηβολιῶνος. [1])

c. 1000.

19) Male correxit. Cf. VV. DD.

20) In Ald. mendum typ.

1) Stomachum movet; nec comprehendo, quomodo Musurus, qui maximam doctrinae partem ex ipsis mss. sibi adquisiverat, et alioquin sagacissimus est, absurde adeo textum corrumpere potuerit. Cf. VV. DD. qui τὰ δὲ Ληναῖα μηνὸς Λ. legunt, quam lectionem ipsa codicis scriptura (si modo unciales ΛΗΝΑΙΑ fingamus) luculenter declarat.

c. 1000. l. 10. Διονυσιάδες, ε. — ἀγωνιζόμεναι. διονύσου γ.	Δ. ε. — ἀγ. Διονύσου γ. [2])
c. 1001. l. 1. Διονυσοκερουροπυρώνων, Κ. ἐν σερι-φίοις, αἰσχρῶν ἀνδροκλέων Διονυσοκουρώνων. ἐπεὶ οἱ φ. — πεντεκομωδεῖσθαι α. — πυρῶν ἁ. — Διονυσοκουροπυρώνων, τ. — πάππον, ὡς δ.	Διονυσοκρουροπυρώνην. Κ. ἐν Σ. Αἰσχρὸν Ἀνδροκλέα Διονυσοκουροπυρώνην. εἰσὶν, οἱ φ. — πεντεκωμωδεῖσθαι Λ. — Πυρώνην ἁ. — Διονυσοκουροπυρώνην, τ. — πάππου, ὡς δ.
— l. 17. Διοπετὲς, ε. — ἐρχόμενος.	Δ. ε. — ἐρχόμενον.
c. 1002. l. 16. Διορήσαι, ὃ καὶ ἐξορήσαι λ.	Διορίσαι. ὃ κ. ἐξορίσαι λ.
c. 1003. l. 2. Διορίζετο, δ.	Διωρίζετο. δ.
— l. 13. Διὸς, ἄνθος τ. — ἀλλὰ Διὸς ἄνθος φ.	Διὸς ἄνθος. τ. — ἀλλὰ φυτὸν ἀκανθῶδες φ.
Διὸς ἄγγελοι οἱ δὲ κ. — καὶ ἴδιον κ.	Διὸς ἄγγελοι ἤδε κ. — κ. ἰ. κ.
— l. ult. Διὸς β. Ἑρμ. φορμόροις, τὰς διὸς — λέγουσιν Ἡρ.	Δ. β. Ἑρμ. Φ. τὰς Δ. — λ. Ἡρ.
c. 1004. l. 8. Διὸς θ. — πεσοὶ, τ. — διαψηφίσιν, ο.	Δ. θ. — πεσσοί. τ. — δ. ο.
c. 1005. l. 7. Διόσκουροι, οἱ Ἕλληνες α. — ναυτιλομένοις φ.	Δ. οἱ Ἑλένης α. — ναυτιλλομένοις φ. [3])
Διοσκώλιον, ο. — τῷ ἐκ τ. Δ. τ. ἱερείῳ.	Δ. ο. — τὸ ἐκ τ. Δ. τ. ἱερεῖον.

c. 1006.

2) Unita ſejunxit.

3) Quamvis nomina Ζῆθος καὶ Ἀμφίων in ms. perſpicue legantur, nullus tamen dubito, quin ab otioſo quodam addita ſint, et poſtea textui innexa. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1006. l. 2. Διοτὴρ, κ.	Διοπτήρ. κ.
— l. 9. Διοψεῖν, κατασκοπεῖν, ἢ δι' ὅλην ο. γ. καὶ διαυγίαν.	Δίοψιν. κατασκοπὴν, ἢ δι' ὅλου ο. γ. καὶ διαύγειαν.
Διπάνας, τ. δ. γεγεννημένους.	Δ. τ. δ. γεγεννημένους.
— l. 14. Δίπλακα δ. δ. λεῖπος.	Δ. δ. δ. λῖπος.
c. 1007. l. 8. Διπλεῖ, ο.	Διπλῆ. ο.
Διπλοῦς ἄνδρας, τ. — πάλιν βόλα.	Δ. α. τ. — παλιμβόλα.
— l. 12. Δίπνοια τρώματα, εἰς κ. τρώματα.	Δ. τ. εἰς κ. τ. [4])
c. 1008. l. 2. Δίπολοι, αἰσχύλος διπλαὶ πρόπόμποις.	Δ. Αἰσχ. διπλαῖ προπομπαῖς. [5])
— l. 8. Δίπτυχα, δ. — ὥστε τὸ μ. — τὸ δὲ ἑ.	Δ. δ. — ὥστε τῷ μ. — τῷ δὲ ἑ.
— l. 11. Δίπυροι, α. — ὀπτόμενοι.	Δ. α. — ὀπτώμενοι. —
— l. 13. Διράδαι, αἱ τ.	Δειράδες. αἱ τ.
— l. 15. Διρκῆς, π.	Δίρκης. π.
c. 1009. l. 3. Δισίθεος, δισιδαίμων.	Δεισίθεος. δεισιδ.
— l. 10. Δίσκουρα, ο. — λάβοι δ.	Δ. ο. — λ. δ.
Δισκούρια, ο. — βάλλει δ.	Δ. ο. — βάλλοι δ.
— l. 15. Διστάδιον, τ.	Διστάσιον. τ.
— l. 19. Δίστημος, ο.	Δίστομος. ο.

c. 1010.

4) In Ald. τραύματα a typoth.

5) Sic lemma cum duplici accentu, cui poſtea, ut equidem opinor, nomen auctoris in margine adjunctum fuerit, unde vocum translatio; niſi forte διπλαὶ ad ipſum lemma pertineat, quod aliis disquirendum relinquo. Cf. VV. DD.

c. 1010. l. 21. Διφρίας, ἁρματελασίας.	Δ. ἁρματηλασίας.
c. 1011. l. 3. Διφθοφορουμένους, τοὺς φορίοις φ.	Διφροφορουμένους, τοὺς φορείοις φ.
Διφυᾶ, δ. δ. φύσαις ε.	Δ. δ. δ. φύσεις ε.
— l. 11. Δίκαλον ζ.	Δίχαλον ζ.
— l. ult. Δίχολοι, δ. — διχολογνῶναι, π. — Βακχύλιδος, ο.	Δ. δ. — δίχολοι γνῶναι, π. — Βακχυλίδης· Ο.
c. 1012. l. ult. Διψὰς, ε. — εὐθυτικὴ ε.	Δ. ε. — ἐν θυτικῇ ε.
c. 1013. l. 5. Δίψιον Α. — βεβλαμένον, ἰ.	Δ. Α. — βεβλαμμένον. ἰ.
— l. 13. Διωδεῖ, ἐφλέγμενεν.	Διώδει. ἐφλέγμαινεν.
— l. 15. Διωθεῖτο, α. ἀπερίπτετο, ἀπέριπτε.	Δ. α. ἀπεῤῥίπτετο. ἀπέῤῥιπτε.
Διωκανθεῖν, δ.	Διωκάθειν. δ.
Δίωκε, ζ. ἐπιτήλευε.	Δ. ζ. ἐπιτήδευε.
c. 1014. l. 3. Διώμνυται, ο.	Διώμνυται. ο.
— l. 7. Διῶνται, διώξουσι.	Δίωνται. διώξωσι.
— l. 9. Διωριεῖ, νίκος π.	Δ. νεῖκος π.
— l. 16. Διωστῆρσιν, ἀναφόροις.	Δ. ἀναφορεῦσι.
— l. 20. Διωχῶς, δίφρος [οὐ] δ.	Δίοχος. δ. δ. 6)
— l. 22. Δμηθέντι, δ.	Δ. δ.
[Δμηκῶτες, πεπληρωμένοι, ἢ δεινῶς διακείμενοι.]	
Δμῆσις, δαμάσις.	Δ. δ. 7)

c. 1015.

6) Male in Ald. Δίωχος.

7) In Ald. δαμάσης a typ. Ultima glossa duas lectiones repraesentat: Δμῆσις. δάμασις. et Δμήσης. δαμάσης. Cf. VV. DD.

M S.	MUS.
c. 1015. l. 2. Δμήτρα, δαμά.-στρα.	Δ. δαμάστρα. [8])
— l. 7. Δμῖα, Ω.	Δμεῖα. Ω.
— l. 9. Δμωκίσι, δ.	Δμωΐσι. δ. [9])
— l. 22. Δνὸσ, κακοπλασσῶν.	Δνόσσων. κακοπαθῶν.
c. 1016. l. 14. Δοιαὶ γάρ τε π. ἀμείνων ε.	Δ. γ. τε π. ἀμενηνῶν ε.
— l. 18. Δοειδὲς, δ.	Διαειδές. δ.
— l. 22. Δοῖοιδυσσεῖν.	Δοιοῖς. δυσίν.
Δοίδυξ, ἀλατρίβανος.	Δ. ἀλετρίβανος.
c. 1017. l. 1. Δοιδέατο, ε.	Δοιάσατο. ε.
— l. 3. Δοίεις, δ.	Δοίης. δ.
Δρίμασιν, α.	Δοιήμασιν. α.
— l. 10. Δοκὰν, θήκην.	Δοκάνην. θ.
— l. 12. Δοκάναι, αἱ σταλικαὶ, αἷς ἱ. τὰ δεινὰ, ἢ κ.	Δ. αἱ στάλικες, αἷς ἱ. τὰ λίνα, ἢ κ.
— l. 17. Δοκήσει, υ. — δοκιμάσει, σ.	Δ. υ. — δοκιμάση. σ.
— l. 19. Δόκησις, τ. — ὁμαζόμενον, ο.	Δ. τ. — νομιζόμενον, ο.
c. 1018. l. 4. Δοκίδων, δ. ὑπολαμβάνων.	Δ. δ. Δοκῶν. ὑπολ. [10])
— l. 5. Δοκηκῶ, α. — Ἕρμιππος ἐν ἀρτοπώλησι.	Δ. α. — Ἑρμ. ἐν Ἀρτοπώλισι.
— l. 13. Δοκὸν, τὴν ἀγχώνην.	Δ. τὴν ἀγχόνην.
δοκὸς, σ.	Δοκός. σ.
c. 1019. l. 1. Δολέων, ὁδοθίην.	Δ. ὁδοθιήν.
Δολίκαυλος, μ.	Δολίχαυλος. μ.
— l. 6. Δολιομήτα, δ.	Δολομῆτα. δ.

c. 1019.

8) Litteram delevit; legebatur: δαμάαστρα.

9) Lexicographus ſcripſit: Δμωῆσι. Mendum ms. oritur ex Δμωήισι.

10) Conjuncta ſeparavit, et gloſſam Δοκῶν effinxit,

c. 1019. l. 11. Δολιχήρετμοι, μακρόηποι. δ.	Δ. μακρόκωποι. δ.[11])
— l. 21. Δολιχόφρων, ἀπολύφρων.	Δολιόφρων. ἀπατεόφρων.[12])
— l. 23. Δολίσκος, δόλω παρεξιφίς.	Δ. δόλων, παραξιφίς.
Δολίφονον, πέπαικται δὲ τ. δ.	Δ. π. παρὰ τ. Δ.
c. 1020. l. 2. Δολομήτεω, δ. βουλευομένω.	Δ. δ. βουλευομένου.
— l. 7. Δολοπληκυίας, τ.	Δολοπλοκίας. τ.
— l. 11. Δολοπέσσουσιν, ε.	Δολόπεσσιν. ε.
— l. 15. Δολβαὶ, θ. — μικτὰ π.	Δ. θ. — μ. π.
— l. 20. Δόλωνες, οἱ μ. — ἀποκεκρυμένα.	Δ. οἱ μ. — ἀποκεκρυμμένα.
c. 1021. l. 4. Δόμος ἡμ. — ἡμίγανος, τ.	Δ. — ἡμίγαμος. τ.
— l. 12. Δόνακες, κάλαμοι ἐλ. ἢ πτελέαις.	Δ. κάλαμοι ◻ ἐλ. ἢ π.[13])
— l. 14. Δονακήματα, α. κ. ἀνμματα.	Δ. α. κ. ἀνάμματα.
— l. 18. Δονεῖ, κ. τ. σαλεύει.	Δ. κ. τ. σ.
[Δονεῖται, δονοῦντι, δονούμενοι ὁμοίως.]	
Δόξα, φ.	Δ. φ.
c. 1022. l. 6. Δόξει, υ. δοξηφανῆ, ἢ δ.	Δ. υ. Δόξη. φανῆ. ἢ δ.[14])

11) In Ald. mendum typ.

12) Emendaverat: ἀπαλόφρων. quod postea delevit.

13) Glossam ulcerosam VV. DD. aliquo modo sanarunt; at in fine quoque mutila est, quod non observasse videntur.

14) Sejunxit. In Ald. vitium typ.

MS.	MUS.
c. 1024. l. 8. Δορυαλλὸς, τ. — ἐφ' ὕβρει τ. — Δοζύλλου, — Λιμνίαις.	Δ. τ. — ἢ ἐφ' ὑ. τ. — Δ. — Λημνίαις.
— l. 11. Δόρυ καὶ κηρύκιον, παροιμίαν, ἣν ε. πιθαναγῆ λ. — ἐπὶ τοῦ δ.	Δ. καὶ κ. παροιμία, ἣν ε. πειθανάγκην λ. — ἀπὸ τ. δ.
— l. 16. Δορυμίστορας, τ. Δορυμόλπης, ἡ π.	Δορυμήστορας. τ. Δ. ὁ π.
c. 1025. l. 2. Δορυξένους, οὓς ἐμπεδοῦν τ.	Δ. οὓς ἐμπεδοῦντες τ.
— l. 7. Δορυσσόον, α. δόρυ ὀρμᾷν, ἢ δ.	Δ. α. δορυόρμαν. ἢ δ.
— l. 10. Δορυφόνον, τ. — Ἀριστ. δεδάλω.	Δ. τ. — Α. Δαιδάλῳ.
c. 1026. l. 8. Δουλίχιον, π. Κεφαλονίας.	Δ. π. Κεφαλληνίας.
— l. 12. Δούλων πόλις, εὔπομα μαρικαίου κώμην γὰρ λ. — Λίβους.	Δ. π. Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ κώμην εἶναι λ. — Λιβύη.[15])
c. 1027. l. 4. Δοῦρα, δ. κό πτ καὶ ξ.	Δ. δ. κώπας. κ. ξ.
— l. 9. Δουρεμηκὲς, δ.	Δουριμηκές. δ.
— l. 14. Δουρικτῆτον, δουρίκτητον, α.	Δουρίκτητον. δορίκτητον. α.

c. 1027.

15) Typotheta γὰρ in εἶναι mutatum non vidit, glossamque in duas divisit. Musurus docte emendavit; suspicor tamen κώμην variam esse lectionem v. πόλιν, ad quam olim in margine forte notatum fuerit: κώμην γρ. Qua nota indicatum fuit, glossam in nonnullis codicibus ita scribi: Δούλων π. Ε. ἐν Μαρικᾷ λέγει· Δούλων κώμην ε. Particulam γὰρ in Lexicographo ab ejusmodi origine saepius deduci posse, jam supra monui. Cf. VV. DD.

c. 1027. l. 17. Δούριος ἵππος, Α. — ἐκκύπτουσι δ' δοῦρος, βρώην, ἡ σὺν δόρατος ο.	Δ. ἱ. Α. — ἐκκύπτουσι δόρατα. Δουρὸς ἐρωή. ἡ σὺν δόρατι ο. [16])
c. 1028. l. 2. Δουσάρην, τ. — Μαβαταῖοι.	Δ. τ. — Μ.
— l. 6. Δοχέων, δ.	Δοχεῶν. δ.
— l. 14. Δοχμοκόρσοι, οἱ πλαγιόχεται.	Δ. οἱ πλαγιοχαῖται.
— l. 18. Δράγμα, ὅσον παραλαμβάνει τ.	Δ. ὅσον περιλαμβάνει τ.
c. 1029. l. 1. Δραγμᾶναι, αἱ ἐν ταῖς τοῦ ε.	Δραγμάναις. ταῖς ἐντὸς τοῦ ε.
— l. 12. Δραιὸν, μ. πυλεόν.	Δ. μ. π.
[Δράκαλος, διὰ τὸ συναυλίζεσθαι. Λάκωνες.]	
Δραθεῖν, κ.	Δ. κ. [17])
— l. 17. Δρακάνιον, ὀροσκάριος.	Δ. ὄρος Καρίας.
Δράκαυλος, ἐπειδὴ δ.	Δράκαυλος. ἰδία τὸ συναυλίζεσθαι, Λάκωνες. ε. δ. [18])
c. 1030. l. 5. Δράλαινα, λάμυρα. Κ.	Δ. λάμνα. Κ. [19])
— l. 14. Δρανεῖς, δραστικὸν, ο.	Δ. δραστικοί. ο.
c. 1031. l. 2. Δράξων, ε. — δράσοντες ε.	Δ. ε. δράξοντες ε.
— l. 9. Δρασίονες, ε.	Δρασείοντες. ε.
— l. 16. Δρασμὸς, φυγεῖν.	Δ. φυγή.

16) Sagaciter ſeparavit, et δόρατα inſeruit, at numerus non omittendus erat.

17) Correxerat: ἰδία τὸ σ. et cum tali correctione ſupplementum infra ſub v. Δράκαυλος, cui olim in margine adjunctum erat, inſeruit.

18) Cf. VV. DD. qui hic διὰ τὸ σ. refingunt.

19) In Ald. error typ.

M S.	M U S.
c. 1032. l. 9. Δράγμα, τ.	Δράχμα. τ.
Δράγματα, σ.	Δράχματα. σ.
— l. 15. Δραγμὴ, τὸ ο.	Δραχμή. τὸ ο.
Δραγμὴ χρ. — διδράγμων ί.	Δραχμὴ χρ. — διδράχμων ί.
Δρέχμονες, οἱ ν.	Δρέγμονες. οἱ ν.
c. 1034. l. 8. Δριὸς, υ.	Δρίον. υ.
Δραχμὴ, τ. — δίδραγμον — λεβητικῷ.	Δ. τ. — δίδραχμον — Λευητικῷ.
Δριὸς, σ. — σύνδεδρος κ.	Δρίον. σ. — σύνδενδρος.
c. 1035. l. 3. Δρομαλὸς, λ. — εὐνεὸς δ.	Δ. λ. — εὐναῖος δ.
— l. 16. Δροπὰ, δ. Σοφ. Παλαμήδι.	Δ. δ. Σ. Παλαμήδῃ.
c. 1036. l. 4. Δρύακες, τ. — τρόπην τ.	Δ. τ. — τρόπιν τ.
— l. 7. Δριαχάρνευ, ἦ δ. — ἄστεκτοι.	Δριαχαρνεῦ. ἦ δ. — ἄτεγκτοι.
— l. 16. Δρυμὰ, δρυμώδης καὶ σύνδεδροι τ.	Δ. δρυμώδεις καὶ σύνδενδροι τ.
— l. 19. Δρυμάζεις, κ. — συνέσει καὶ προσομιλήσει.	Δ. κ. — συνέσῃ καὶ προσομιλήσεις.
c. 1037. l. 8. Δρυοβαφῆ, ί. — ἐπὶ τ.	Δ. ί. — ὑπὸ τ.
— l. 10. Δρυοπαγήστολον, τ.	Δρυοπαγῆ στόλον. τ.
— l. 15. Δρυοχοὶ, τ. σ. πελεκύων αἱ ο. ἐνείρηται.	Δρυόχοι. τ. σ. πελεκέων αἱ ο. — ἐνείρεται.
— l. 19. Δρυπετεῖς, ἐπὶ δ.	Δ. ἀπὸ δ.
Δρύπτεται, ξ. ὅτι τ. — κατατίλλει ε.	Δ. ξ. ὅταν τ. — κατατίλλῃ ε.

c. 1038.

c. 1038. l. 4. Δρυπολεῖ, τ. — πυρπολεῖ ὁρκεῖ.	Δ. τ. — περιπολεῖ ὄρη.[20]
— l. 19. Δρὺψ, α. — ἢ ἀγαστροκνημίων.	Δ. α. — ἢ γαστροκνημίων.
— l. ult. Δρύψαλα, μέταλα δρ.	Δ. μέταλλα δρ.
[Δρὺψ, ἀπὸ μυψώνων,] δρύψιεν, ἐπιζητῶν.	Δρύψειεν. ἐπιζητοῖ.
c. 1040. l. 11. Δύη, δ. — καὶ [ἡ] δυηπαθία.	Δ. δ. — καὶ δ.
Δυθεὶ, ε.	Δῦθι. ε.
c. 1042. l. 8. Δυσαίαντο, δ.	Δυσάντη. δ.
— l. 10. Δυσαῆ, δ. — ἢ ἐπὶ τ. δ.	Δ. δ. — ἢ ἀπὸ τ. δ.
— l. 12. Δυσαὴς, δ.	Δυσαέος. δ.
c. 1043. l. 10. Δυσαριστοτοκία, ε. — ἀριστίαν δ.	Δυσαριστοτόκεια. ε. — ἀριστείαν δ.
— l. 13. Δύσαυλος, δ. Σοφ. $\overset{\delta}{\text{ἀλεξάν}}$.	Δ. δ. Σ. Ἀλεξάνδρα.
— l. 19. Δυσβάστακτον, β.	Δ. β.
[Δυσαχθὴς, πάνυ ἀηδιζόμενος.]	
Δύσπορον, χ.	Δ. χ.[1]
c. 1044. l. 3. Δυσβράκανον, δ. — δύσπλητα. λ.	Δ. δ. — δύσπλυτα. λ.
Δυσγάργαλις, δ.	Δ. δ.[2]
c. 1045. l. 4. Δυσέμβατος, ἀκριβὴς, α.	Δ. ἀτριβής. α.
— l. 6. Δυσεξάλακτα, δ.	Δυσεξάλλακτα. δ.
Δυσεξ$\overset{\iota}{\text{ή}}$τητα, δ.	Δυσεξίτητα. δ.

20) Bene correxit, nam ορκει provenit ex ορει (η above).

1) Glossam ob βαρὺ, quod duabus vicibus in fine occurrit, repetitam bene exclusit.

2) Scriptura codicis vera est. In Ald. Δυσγάργαλος errore typothetae, qui compendium vocis male legebat.

c. 1045. l. 10. Δύσεο δαλῆνον, δῦθει — ἀλῆον, τ.	Δύσεο δ᾽ ἀλκήν. δῦθι — ἀλκὴν, τ.
— l. 19. Δυσηκεῖ, δυσακεῖ, δ. Δυσηβόλον, δυσάνητον.	Δυσηκῆ. δυσακῆ. δ. Δ. δυσάνιτον.
c. 1046. l. 3. Δυσήνιτος, δ.	Δυσήνυτος. δ.
— l. 15. Δυσθήρατος, δυσέρευτος.	Δ. δυσερεύνητος.
— l. ult. Δύσκημον, ἄφρανα, δ.	Δ. ἄφρονα. δ.
c. 1047. l. 3. Δυσκεὲς, α.	Δυσκλεές. α.
— l. 13. Δυσλώσων, δυσχερῶν.	Δυσλόφων. δ.
Δύσμαιναι, αἱ ἐν σπάρταις χωρίτιδες κάκχαι.	Δ. αἱ ἐν Σπάρτῃ χ. Βάκχαι.
c. 1048. l. 15. Δυσοῖεν, δ.	Δυσοίζει. δ.
c. 1049. l. 20. Δυσπάμφαλος, δ.	Δ. δ. [3])
Δυσπαρεὶς, ε. κ. παρακληθείς.	Δύσπαρις. ε. κ. π.
c. 1050. l. 1. Δύσπαρι, δ. — ἐμπήρα — ἐπὶ τοῦ π.	Δ. δ. — ἐν Πήρᾳ — ἀπὸ τ. π.
— l. 9. Δυσπετέμτων, ἀποπημάτων.	Δυσπετευμάτων. ἀποτυχημάτων. [4])
— l. 13. Δύσπηστος, δυσιδαίμων, δυσεβὴς, ὁ δ.	Δύσπιστος. δεισιδαίμων. δυσσεβής. ὁ δ.
— l. ult. Δυσεβὴς, α.	Δυσσεβής. α.
	+
c. 1051. l. 9. Δύστερον, δυσξήθαθον.	Δ. δυσξήθαθον. [5])
— l. 16. Δυστόπαστος, δ. — δύσεικτος.	Δ. δ. — δυσείκαστος.

c. 1052.

3) Correxerat: Δυσπέμφελος.
4) Scribebatur olim: Δυσπετεμάτων. Vitium ex compendio natum est.
5) Additamenta sunt, male descripta et alieno loco posita.

M S.	M U S.
c. 1052. l. 1. Δυσφορεῖν, β. σιαίνεσθαι.	Δ. β. πικραίνεσθαι.
— l. 5. Δυσ. αλέα, α.	Δυσχαλέα. α. 6)
— l. 16. Δυσχῶται, δ. διακωλύεται.	Δ. δ. διακωλύηται.
c. 1053. l. 8. Δωδεκάδαρχοι, κ. — δυοπεμπαδαρχαι.	Δ. κ. — δύο πενταδάρχαι.
Δωδεκάδες, θ. — ἐκ γῆς.	Δ. θ. — ἐκ τριῶν. 7)
Δωδεκάκρουνος, Λ. κρίνην, ἣν ε.	Δ. Λ. — κρήνη, ἣν ε.
— l. 24. Δωδεκηίδα, θ. — μηνῶν.	Δ. θ. — μ.
— l. ult. Δωδωναῖε, ε. — ἐπὶ Δωδώνης, δ.	Δ. ε. — ἀπὸ Δ. δ.
c. 1054. l. 7. Δώματα, ο. — ταμία, οἰκοδομήματα, [κέλλια.]	Δ. ο. — ταμιεῖα. οἰκ.
Δωμάτια, τ. — ὑποκοριστικά.	Δ. τ. — ὑποκοριστικῶς.
— l. ult. Δωριάζειν, γ. — πε- (ε) πόρπητον πφαίνουσαι τ.	Δ. γ. — περιπόρπητον ἀμφιέννυνται, παραφ. τ. 8)
c. 1055. l. 6. Δῶρον, παλαστὴ, ε. — ἑκκαιδέκα παλαιστῶν.	Δ. παλαιστή. ε. — ἑκκαιδεκάδωρα δὲ ἑκκαίδεκα π. 9)

6) Litteram delevit.

7) Ex numero γ′ ſive, ut in mss. notatur, γ̄ deſcriptum fuit γῆς.

8) Legerem: περιπορπῶνται παραφ. Nam πεπόρπητον ob compendium ſinale vitioſe deſcriptum eſt, et prima ſyllaba ex ſolito compendio π (ε) deducenda eſt.

9) Ita lacunam ms. ſupplevit. Olim vero in margine gloſſarii legebantur, ex v. Ἑκκαιδεκάδωρα, huc retracta.

c. 1056. l. 5. Δῶσι, ο. — σὺν τῷ δέκα, ο.	Δ. ο. — σ. τ. ἰῶτα, ο. 10)
Δωσιάραις, κακοδιδούσαις.	Δ. κακὰ διδούσαις.
— l. 12. Δωτίννησι, δ.	Δωτίνησι. δ. 11)
E.	E.
c. 1057. l. 14. Ἐάγη, κ. καὶ τ. α.	E. κ. κατὰ τ. α.
— l. 20. Ἔακεν, ἀλγ..	E. ἀλγεῖ. 12)
c. 1058. l. 1. Ἐαλεὶς, συνσταλεὶς, συνγραφείς.	E. συσταλείς. συστραφείς.
— l. 7. Ἐάλωσαν, ε, — ἀπέπεσαν.	E. ε. — ἀπέπεσον.
— l. 15. Ἑανὸς, π. — περὶ τὸ ἀνής. ἑανοῦν δὲ κασίτερος οἱ τοῦ ε. — λιτὴ περιβολὴ λ.	E. π. — περὶ τὸ ἔννυθαι. Ἑανοῦ δὲ κασσιτέροιο. τοῦ ε. — λῖτι περιβολῆ, λ. 13)
c. 1059. l. 2. Ἐαρίδας, τὰς δανθαρίδας.	E. τ. κανθαρίδας.
— l. 15. Ἔαται, καθέζεται, ἧνται.	E. καθέζονται. ἧνται.
[. αυτὴ, ἐκλάσθη,] ἑαυτοὺς, α.	Ἑαυτούς. α. 14)
Ἐάμφθη, ε.	Ἐάφθη. ε.
c. 1060. l. 4. Ἔβαλλεν, ἔραινεν.	E. ἔῤῥαινεν.
— l. 6. Ἔβαξας, ἐλοιδόρας.	E. ἐλοιδόρησας.

c. 1060.

10) Scriba litteram ι' pro numero accepit.

11) Correctionem typotheta neglexit.

12) Adjectae vocis exitum delevit.

13) In principio legendum est: παρὰ τὸ ἀνίεσθαι. (*Quia peplum laxius est et in terram dimittitur.*) In fine: λιτί. π. Reliqua bene emendata sunt.

14) Glossam ejectam primum ita refinxerat: Ἐάφθη. ἐκλ. Haec glossa olim in margine ad v. Ἐάφθη notata erat.

M S.	M U S.
c. 1060. l. 8. Ἐβαρυώπησαν, ἐβαρήθησαν.	Ε. ἐβαρύνθησαν.
— l. 16. Ἐβδελύχθη, ε.	Ἐβδελύχθην. ε.
— l. 18. Ἐβεβρήχη, ἐπηχεῖ πως.	Ἐβεβρήχει. ἐπήχει π.
c. 1061. l. 1. Ἕβδομαι, τ. — ἐπὶ γενέσεως π.	Ε. τ. — ἀπὸ γ.
c. 1064. l. 6. Ἔγαν, ε.	Ἔγανε. ε.
c. 1065. l. 10. Ἔγγεον, ἰοῦγον.	Ε. ἰ. [15])
c. 1066. l. 21. Ἐγεγόναιεν, ε.	Ἐγεγώνεεν. ε.
— l. 23. Ἐγήρει, α.	Ἐγερεῖ. α. [16])
c. 1067. l. 5. Ἐγείλασαν, συνήλωσαν.	Ε. συνήλασαν.
— l. 14. Ἐγκαθιγνύντες, α.	Ἐγκαθειργνύντες. α.
— l. 19. Ἐγκαλοσκελὴς, οἱ μ. — χρέα. Ἐγκάλοις, ἐδ.	Ἐγκαλοσκελεῖς. οἱ μ. — χρέα. ἐγκάλοις ἐδ. [17])
c. 1068. l. 2. Ἐγκάναζον, ε.	Ἐγκάναξον. ε.
— l. 5. Ἐγκαπῆ, ε.	Ἐγκαρπῆ. ε.
— l. 7. Ἔγκαρος, αἴση (μ), ἐγ- (η) κοιρο. μοιρα, ἐνθ.	Ἔγκαρος. αἴσιμος. Ἔγκηρος μοῖρα. ἐνθ. [18])
— l. 12. Ἔγκαρτα, τ. — Φρ. Δάνεσιν.	Ε. τ. — Φρ. Δ.
c. 1070. l. 9. Ἐγκεχρημένοι, σπονδὰς ε.	Ε. σποδιαὶς ε.
— l. 13. Ἐγκιλίζεται, κ.	Ἐγκιλικίζεται. κ.

c. 1072.

15) In Ald. Ἔγγενον. ἰοῦλον. a typoth.
16) Praeeunte codicis ſcriptura reponendum eſt: Ἐγείρει. α.
17) Separata conjunxit. Ἐγκάλοις ſive Ἐν κάλοις ἐδ. eſt ſcholion e margine.
18) Ex una gloſſa duas effinxit, et litteram delevit. In poſterum ergo haec ita unienda ſunt: Ἔγκαρος. αἴσιμος. ἔγκηρος μοῖρα, ἐνθ. Ut verum fatear, poſtrema ἔγκηρος μ. rel. aliena manu adjecta eſſe arbitror.

M S.	M U S.
c. 1072. l. 13. Ἐγκουράδες, τ. — Αἰσχ. Μυρμήδοσιν. — ὡς κότῳ, κ.	Ε. τ. — Α. Μυρμίδοσιν. — τῷ κ. κ.
— l. 20. Ἐγκρὶ, κ.	Ἐγκρίκῳ. κ. 19)
c. 1073. l. 10. Ἔγκτισις, ε. χ. κεκ..άρθαι.	Ε. ε. χ. κεκάρθαι. 20)
c. 1074. l. 5. Ἐγκύλια μ.	Ἐγκύκλια μ.
	+
Ἐγκύκλιον, τ. π. κυκνῶν. ἢ Ζ.	Ε. τ. π. κυκνῶν. ἢ Ζ.
— l. 9. Ἐγκυσίχωλος, α. ἐπὶ τ.	Ε. α. ἀπὸ τ.
c. 1075. l. 7. Ἐγκλωττογάστορες, οἱ α.	Ἐγγλωττογάστορες. οἱ α.
— l. 16. Ἐγνυπωθῆ, τ.	Ἐγνύπωσται. τ.
	+
Ἐγνωδὼς, σ.	Ἐγνωδώς. σ.
c. 1076. l. 13. Ἐγρόας, στόμα, ἢ π.	Ε. στόματος. ἢ π.
c. 1077. l. 22. Ἐγχεσίμωροι, π. — μεμωρημένοι, τ.	Ε. π. — μεμορημένοι, τ.
c. 1078. l. 2. Ἐγχεσίπαλοι, οἱ τ. — πολεμισταί. [Ἐγκεσίπαλος, πάλλοντος.]	Ἐγκεσίπαλλοι. οἱ τ. — π.
Ἔγχεσιν ἀμφ.	Ε. α. 1)
— l. 9. Ἐγχηρωτύλει, ἐπιχαίρουσιν.	Ε. ἐπιχαίρει.
— l. 19. Ἔγχος ἐχδεκάπηχυ, τ.	Ἔγχος ἔχ' ἐνδ. τ.
— l. ult. Ἐγχριπτᾶται, ε.	Ἐγχρίπτεται. ε.

c. 1079.

+

19) Notaverat: Ἐγκρὶ, κ.

20) Duas aut tres litteras delevit.

1) Correxerat: Ἐγκεσίπαλλος, π.

c. 1079. l. 16. Ἐγὼ δέ κε, ἐγὼ δὲ οὖν.	Ε. — ε. —
[Ἐγὼ δὲ μὲν, ἐγώδεναί.]	
Ἐγώγυον, α.	Ε. α. 2)
— l. 23. Ἐδάην, ἔμαθεν.	Ε. ἔμαθον. 3)
c. 1080. l. 23. Ἐδάφησαν, κατέβαλαν.	Ε. κατέβαλον.
Ἐδαφιοῦσι, προσκρούουσι τ.	Ε. προσκρούσουσι τ.
c. 1081. l. 6. Ἐδεδίει, διώκει, ἐώκει, ἢ ἐξεκέκαυτο.	Ἐδεδήει. δ. ε. ἢ ε. 4)
— l. 9. Ἔδεε, ε.	Ἔδεαι. ε.
Ἐδέζετο, ε.	Ἐδηΐζετο. ε.
— l. 14. Ἐδειγμάτησεν, ε.	Ἐδειγμάτισεν. ε.
c. 1082. l. 12. Ἐδεοῖν, ἱ.	Ἐδεῖς. ἱ.
c. 1084. l. 1. Ἐδήενεν, ε.	Ἐδίηνεν. ε.
Ἐδίδον, κ.	Ἐδίδηον. κ.
Ἐδίζησα ἐμ. — ἐμαυτόν.	Ε. ε. — ε.
[Ἐδεήδιεν, ἔβρεξεν.	
Ἐδίηνεν, ἔβρεχεν.]	
Ἐδικαιώθη, ἰ.	Ε. ἰ. 5)
— l. 13. Ἔδμαιναι, ε.	Ἔδμεναι. ε.
c. 1085. l. 2. Ἐδνοπάλιζεν, α. — εἴληεν.	Ε. α. — εἴλυεν.
— l. 24. Ἐδραθὲν, κ.	Ἐδράθη. κ.

2) In Ald. Ἐτώγυον. vitio typ. quod VV. DD. exercuit.
3) Gloſſa ſequens hujus emendatio fuit.
4) Cf. VV. DD. At neminem moretur ἢ ἐξεκέκαυτο, quod hic in fine additur, nam olim in margine gloſſarii a quodam adjunctum fuit, qui vitio pronunciationis ἐδεδήει cum ἐδεδίει confundebat. V. ἐώκει corrupta eſt ex ἐδεδιώκει, quod praecedentis διώκει correctio fuit. Heſychii gloſſa igitur ita reſtituenda eſt: Ἐδεδίει. ἐδεδιώκει.
5) Gloſſae ejectae ſuperioris Ἐδήενεν correctiones fuerunt. Ἐδεήδιεν corruptum eſt ex Ἐδέηνεν, nam δι, λι et ν in uncialibus ſaepius confunduntur.

c. 1086. l. 10. Ἐδϱάσσατο, βοιήσσωνας ἦγεν.	✝ E. βοιήσσωνας η.[6])
— l. 16. Ἕδϱισο, κ.	Ἑδϱήσω. κ.
— l. 21. Ἑδϱιεσσὰ, β.	Ἑδϱήεντα. β.[7])
c. 1087. l. 12. Ἐδύων, ο.	Ἐδύουσα. ο.
c. 1088. l. 6. Ἐδνωτοὶ, πενθεϱ.., κ.	E. πενθεϱαὶ. κ.[8])
— l. 12. Ἐεικοσαβοιέων, ε.	Ἐεικοσάβοιον. ε.
— l. 17. Ἐόσκεις, ε.	Ἐΐσκεις. ε.
— l. 20. Ἐέλθω, ε.	Ἐελδέσθω. ε.
— l. 22. Ἐελδομένουσιν, ε.	Ἐελδομένοισιν. ε.
— l. ult. Ἐέλποιμεν, ἐλπίσαι.	E. ἐλπίσαιμεν.
c. 1089. l. 1. Ἐενδύναι, ε.	Ἐένδυνεν. ε.
— l. 9. Ἐεϱγιεῖς κάλλος.	Ἐεϱσήεις. καλός.[9])
— l. 11. Ἐεϱγμένα, ἐγκλισμένα.	E. ἐγκεκλεισμένα.
— l. 14. Ἐεϱσιης, κ. — δενδϱοσμένων α.	Ἐϱσήεις. κ. — δενδϱοσισμένων α.
c. 1090. l. 2. Ἑέσθω, ἠμφιέσθω ἐνεδ.	E. ἠμφιέσθω. καὶ ἔεστο. ἐνεδ.[10])
c. 1091. l. 13. Ἑῆ, ταῖς ε.	E. τῇ ε.
c. 1092. l. 2. Ἐδάδας, ε.	Ἐθάδας. ε.

c. 1093.

6) An? Ἐδϱάσσατο βίῃ. ἥσσονας ἦγεν. *Devictos fugabat.* Aut: Ἐδϱάσσατο. βίῃ ἥσσονας ἦγεν.

7) Nescio, cur Musurus glossam in neutro posuerit. Legerem: Ἑδϱήεσσα. at Ἑδϱίεσσα est antiqua glossarii scriptura.

8) Secundae vocis exitum delevit. Cf. VV. DD.

✝

9) Notaverat: Ἐεϱγιεῖς κ. Typotheta signum recepit. Haec glossa, quam Musurus bene correxit, erat, ni fallor, varia lectio, notata in margine ad eandem glossam mox infra sequentem. Cf. VV. DD.

10) Ita lacunam ms. supplevit. Suspicor autem v. ἐνεδέδυτο male huic glossae adhaerere, et olim ad praeced. glossam Ἐέσσκτο pertinuisse.

c. 1093. l. 12. Ἐθελοντάς, τ. — [ἢ] χορηγούς.	Ε. τ. — χ.[11])
c. 1094. l. 4. Ἐθερμάνθη, ἐπτίθη.	Ε. ἐβαπτίσθη.
— l. 8. Ἔθεται, κ.	Αἴθεται. κ.
— l. 18. Ἐθυμοσύνη, σ.	Ἐθημοσύνη. σ.
c. 1095. l. 3. Ἐθμὴ, α. καμπτὸς λ.	Ε. α. καπνὸς λ.
— l. 13. Ἐθόοσα, ὄξυνα.	Ἐθόωσα. ὤξυνα.
— l. ult. Ἐθρήσκευον, ε. ἐσεύοντο.	Ε. ε. ἐσέβοντο.
c. 1096. l. 1. Ἔθρια, ε.	Αἴθρια. ε.
— l. 5. Ἐθρὶς, ταλμίας κ.	Ε. τομίας κ.[12])
Ἐθρυλίχθη, π.	Ἐθρυλλίχθη. π.
c. 1097. l. 11. Εἰακέναι, τ.	Εἰάμεναι. τ.
c. 1098. l. 8. Εἴεσκεν, σ.	Εἴασκεν. σ.
— l. 10. Εἴατο, ἐκαθέζοντο.	Ε. ε.
[Εἰαγχοῦν, βοῶσαν.]	
Εἴβει, δ.	Ε. δ.
c. 1099. l. 11. Εἰδέμων, γ.	Εἰδήμων. γ.
— l. 15. Εἴδεος ἐν δήοιο, κ.	Εἴδεος ἐνδίοιο. κ.
c. 1100. l. 1. Εἰ δ' ἐτεὸν, εἶδε ἐλήθεται.	Ε. εἰ δ' ἀληθές.
— l. 5. Εἰδεχθέστατος, μ. δυσιδέστατος.	Ε. μ. δυσειδέστατος.
	✢
— l. 9. Εἰδηλήγε, α.	Εἰδηλήγε. α.
c. 1102. l. 14. Εἴθε, ὄφελον, [μακάρι,] αἴθε. ε.	Εἴθε. ὤφελε. Αἴθε. ε.[13])
Εἰθέσθων, ε.	Εἴθεσθον. ε.
c. 1103. l. 14. Εἰκαθέσοιμεν, παραχωρίσωμεν.	Ε. παραχωρήσωμεν.
— l. 23. Εἰκεῆς, τ.	Εἰκαίης. τ.

c. 1104.

11) Particula ἢ, quam hic delevit, Hesychio restituenda est. Cf. VV. DD.

12) In Ald. ταλμίας κ. errore typ.

13) Male glossam divisit. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1104. l. 1. Εἴκεται, ὑποχωρεῖται, δῶται χ.	Εἴκετε. ὑποχωρεῖτε. δότε χ.
— l. 4. Εἰκήλας, ε.	Εἰκηλᾶς. ε.
— l. 19. Εἰκόσοροι, ε.	Εἰκοσόροιο. ε.
— l. 24. Εἴκτην, ο.	Ἐίκτην. ο.
— l. 26. Εἰκουστῶν ε. — ἐπὶ τὸ ἄλλ.	Εἰκοὺς τῶν ε. — ἐπὶ τῷ α.
c. 1105. l. 8. Εἰλαδὼν, α.	Εἰλαδόν. α.
Εἰλαπιζάνων, ε.	Εἰλαπινάζων. ε.
c. 1106. l. 15. Εἴλεται, ἐπορθήσεται.	Εἴλετε. ἐπορθήσατε.
— l. 17. Εἰλέωσι, σ. συνέχουσιν.	Ε. σ. συνέχωσιν.
— l. 19. Εἰληθερίσαντες, ε.	Εἰληθερήσαντες. ε.
c. 1107. l. 1. Εἰληθερεῖν, ε. — ην ἐλεῖν γ.	Ε. ε. — εἴλην γ.
— l. 10. Εἰλεῖν, συστροφεῖν π.	Ε. συστρέφειν π.
Εἰλῆς εἶ, ι.	Εἴλης εἶ. ι.
— l. 14. Εἰλήτι, Ζεὺς ἐν Κ.	Εἰλήτιος. Ζ. ἐν Κ.
Εἴληχα, λ. ἔλαχα, ε.	Ε. λ. ἔλαχον. ε.
— l. 23. Εἰλισκότωσις, στ.	Ε. στ.
c. 1108. l. 10. Εἰλλόμενον, ε. Αἰσχύλος Βάσσαρες.	Ε. ε. Αἰσχ. Βασσάραις.
— l. 25. Εἰλὺς, εἰλύω, τ.	Ε. εἰλύος. τ.
c. 1109. l. 5. Εἰλυσπᾶτο, συνησπᾶτο.	Ε. συνεσπᾶτο.
— l. 7. Εἰλυσπῶνται, π αὐτὸν τρόπον σ.	Ε. περὶ τὸν αὐτὸν τόπον σ.
— l. 10. Εἰλύσω, ἐν ἰλύει κ.	Ε. ἐν ἰλύϊ κ.
— l. 13. Εἴλυφαι, σ.	Εἰλυφόει. σ.
— l. 18. Εἰλυφόων, εἰς ἤλυσιν α. ἢ συνεῖλον τ.	Ε. εἰς ἔλυσιν α. ἢ συνειλῶν τ.
— l. ult. Εἰλύω, π.	Εἰλύσω. π.

c. 1110.

c. 1110. l. 1. Εἰλῶ, εἰλώμην, ε.	E. εἱλόμην. ε.
— l. 14. Εἰ μὴ σφᾶς, εἰ μὴ αὐτούς.	E. — ε. —
[Εἰ μὴ καὶ λαγόνεσσι μή τι δ' ἂν κατ' ἀκριβολογίαν.	
Εἴμην, ὄντως ὑπῆχον ἐγώ.]	
Εἶμι, π.	E. π. 14)
c. 1111. l. 1. Εἰνάνυχες, ἐπὶ θν νύκτας.	E. ἐπὶ ἐννέα ν. 15)
— l. 5. Εἰκαρίμοις, A.	Εἰναρίμοις. A.
— l. 17. Εἰνοδίοις, τ. — οἰκεῖα ε.	E. τ. — οἰκία ε.
— l. 20. Εἰνοσίφυλλον, σ. — ἔνωσις γ.	E. σ. — ἔνοσις γ.
c. 1112. l. 2. Εἷο, ἑαυτοῦ, [εἰπεῖν, λέγειν.]	E. ε. 16)
— l. 4. Εἰοίατε, αδ.	Εἰοίατα. αδ. 17)
— l. 15. Εἶπος, πάγις [πάγι,] κ.	E. παγίς. κ.
c. 1113. l. 9. Εἴρεαι, ἔρωτες, λ.	Εἴρεται. ἐρωτᾷ. λ.
c. 1115. l. 2. Εἰροκόπος, ε. — πίκειν γ.	Εἰροπόκοις. ε. — πέκειν γ.
— l. 5. Εἰρώμαι, ε.	Εἰρόμεναι. ε.

c. 1115.

14) Emendaverat: Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσὶ μ. rel. deinde: Ἤμην. ὄντως ὑπῆρχον ἐγώ.

15) Scriba numerum θ', cui forte ex seq. voce ν adhaeserit, pro compendio vocis θεὸν habuit.

16) Quae hic delevit, ad glossam Εἰπέμεν olim pertinebant.

17) Scribendum est: Εἰ οἷά τε. αδ. Ita et Reiskius olim emendaverat.

M S.	M U S.
c. 1115. l. 5. Εἰροκοπῶ, ε.	Εἰροπόκῳ. ε.[18])
— l. 10. Εἰρτὴ, α.	Εἰρκτή. α.
c. 1116. l. 4. Εἰρύσθαι, ε. — εἰρῆσθαι. —	Ε. ε. — εἰρύσθαι. —
— l. 14. Εἰρωνεία, ε. — ὑποκρίσεως.	Ε. ε. — υ.
[Εἰς, ἀντὶ μὲν τοῦ πατρὸς εἰσαγόμενον.]	
Εἰσαγαγόντε, ε.	Ε. ε.[19])
c. 1117. l. 1. Εἰς ἀγρὸν Μ. — ὡς [ἐναγρῶς] ἐναγρῷ χ.	Ε. α. Μ. — ὡς ἐν ἀγρῷ χ.[20])
— l. 4. Εἴσετο, δ. ὁμοιοῦτο.	Εἴσαιτο. δ. ὁμοιοῖτο.
— l. 7. Εἴσατο, ω. εἰσάγω δὲ φθ. υἵεια Π.	Ε. ω. Εἴσατο δὲ φθ. υἷϊ Π.[1])
— l. 10. Εἶσαν, ὑπῆχον, σ. ἢ εἴδησαν, ἢ ε.	Ε. ὑπῆρχον. σ. ἢ ἤδεισαν. ἢ ε.
— l. 13. Εἴσας, ἐξ ἰ.	Ἐΐσης. ε. ἰ.[2])
— l. 15. Εἴσας, φ. — ἰσοτύχους.	Ἐΐσας. φ. — ἰ.[3])
Εἰς ἀφάσματα, εἰς πτ.	Εἰσαφάσματα. εἰς πτ.
— l. 24. Εἰς δέον, οὕτω παράκλησις τ.	Ε. δ. οὕτω Περικλῆς τ.[4])
c. 1118. l. 5. Εἰδῆς, εἰσελεύσει.	Εἰσδῦς. εἰσελεύσῃ.
Εἰσὲ, π.	Εἰς ἕ. π.

c. 1118.

18) Male, nam glossa fuit: Εἰροπόνῳ. ἐριουργῷ. ut jam a VV. DD. emendatum est.

19) Glossa exclusa sacra est, spectat enim ad usum v. Εἰς in quibusdam N. T. locis.

20) En vitium ejusque correctionem unitim.

1) Notatum fuit: υἱεα. unde υἵεια.

2) Reponendum est: Ἐΐσας. ἐξ ἰ. π. μεριζομένας. Cf. VV. DD.

3) Haec olim ad praeced. glossam Ἐΐσας pertinebant, cui forte in margine adjuncta erant.

4) Absurda ms. lectio ex compendiosa nominis scriptura nata est.

c. 1118. l. 11. Εἰσελάσσων, ε.	Εἰσελάων. ε.
— l. 17. Εἰσέρερον, ε.	Εἰς ἔρερον. ε.
— l. 21. Εἴσετο, δ.	Εἴσατο. δ.
c. 1120. l. 3. Εἰσείεις, εἰσέλθεις.	Εἰσείοις. εἰσέλθοις.
— l. 9. Εἰσίτω, εἰσελθέτω εἰς κάλλος τὸ κ. ὅταν δὲ ἁ.	Ε. εἰσελθέτω. ✠ Εἰς κάλλος τὸ κ. ✠ ὅταν δὲ ἁ. 5)
c. 1121. l. 4. Εἰς μέλιτας ἐκ.	Εἰς μελίττας ἐκ.
— l. 12. Εἰσοίσει, ε.	Εἰσοίσοι. ε.
— l. 15. Εἴσομαι, γ. ο. χάσομαι, ἰ.	Ε. γ. ο. ὁμοιώσομαι. ἰ.
c. 1122. l. 8. Εἰς τέλος, εἴως γήμαις.	Ε. τ. ἕως γήμης.
— l. 13. Εἰσφρήσασθαι, καυχάσασθαι, μ.	Ε. καυχήσασθαι. μ.
— l. 19. Εἰς ὦπα, α. ἢ τὸ πρόσωψιν.	Ε. ω. α. ἢ πρὸς ὄψιν.
c. 1123. l. 4. Εἰτισκαὶ, π. ἐπ τῶς κλειτῶς.	Εἰτισκαί. π. ✠ παρὰ τοῖς Κλειτορίοις. 6)
— l. 9. Εἰχέαι, ε.	Εἰχέναι. ε.
— l. 23. Ἐκάδευτον, ἐπέλθουν.	Ε. ἐπένθουν.

5) Bene sejunxit. Posterius signum typotheta omisit. Glossa Εἰς κάλλος τ. rel. mutila est, et, ut videtur, e margine, ubi omnia compendiosius et obscurius exarari solent, in textum intrusa.

6) Nequaquam hic de Clitoriis Arcadibus cogitandum est, τῶς κλειτῶς enim vitiosum est pro τῷ κλειτῷ, sic quoque in artic. Εἰς ἄγρον M. habuimus ἐναγρῶς pro ἐν ἀγρῷ, more consueto, quo jota dativi affixum incuria atque inscitia scribarum in alias litteras degenerat. In mutilata atque corrupta codicis scriptura potius quaerendum est nomen auctoris, ex quo glossa descripta fuit. In Ald. signum abest.

MS.	MUS.
c. 1124. l. 3. Ἐκαθίσατο, Ἀττικοῖς ο. — πρασκομένων, π.	Ε. Ἀττικοί. ο. — πιπρασκομένων, π.
— l. 9. Ἐκαλαμήσαντο, α. — καλάμου.	Ε. α. — καλάμης.
— l. 12. Ἐκάλλιθμος, ἱεροσαφιμένος.	Ε. ἱερὸς ἀφειμένος.
c. 1125. l. 1. Ἐκαρβάνιζεν, ε. — ἐκαρβάνιζεν.	Ε. ε. — ἐβαρβάνιζεν.
Ἐκάρδικεν, οὐκ ἂν ἐπάη τ.	Ἐκαρδίακεν. ο. — ἐπάγη τ.
— l. 8. Ἐκάρωσαν, ἐλυποθύμουν.	Ε. ἐλειποθύμουν.
Ἑκασπόλιος, [μακρὰν χὼ] π.	Ἑκὰς πόλεως. π.[7])
— l. 13. Ἑκαστέρω, π. κεχωρισμένω.	Ε. π. κεχωρισμένως.
Ἐκασώρευον, π... φόνων ε.	✢ Ε. περὶ φόνων ε.[8])
— l. ult. Ἑκατηβόλος, κ. — ἐπὶ ρ΄ β. τ. ἐν Πυθοῖς δ.	Ε. κ. — ἐπεὶ ἑκατὸν β. τ. ἐν Πυθοῖ δ.
c. 1126. l. 16. Ἑκατόμβη, θ. — σύσκιος ρ΄ βοῶν, διὰ τὸ ἑκατὸν π. ε.	Ε. θ. — σ. ἑκατὸν βοῶν, ἢ τῶν ἑκατὸν π. ε.[9])

c. 1126.

7) χὼ compendiose pro χωρίς.

8) Vim compendii scripturae in v. π... ignoro; a Musuro descriptum fuit περὶ, at, ut signum declarat, dubitanter. Male in Ald. φόνου, signo etiam omisso.

9) Locus corruptissimus est, cui hariolatione quadam, si non medelam, lumen tamen adferam. Verba: ἡ θυσία σύσκιος rel. e margine adjuncta esse suspicor. Vox σύσκιος, si bene video, corrupta est ex compendio v. εἰκοσιπέντε, et alieno loco posita. Totus ergo locus in margine olim ita legebatur: ἡ θυσία ἑκατὸν βοῶν, ἢ εἰκοσιπέντε βοῶν, τῶν ἑκατὸν πόδας ἐχόντων. Cf. VV. DD.

c. 1126. l. 19. Ἑκατόπεδον, τ.	Ἑκατόμπεδον. τ.
— l. 21. Ἑκατοννήσους, οἱ π.	Ἑκάτης νῆσος. ἡ π.[10]
— l. 24. Ἑκατόνπεδος, ν. — παρθένοι κ. — ἐμπριθέντος υ.	Ἑκατόμπεδος ν. — παρθένοις κ. — ἐμπρηθέντος υ.[11]
c. 1127. l. 2. Ἑκαπόλεων, στρύλεες ἀραρυία, η. — ὁπλίτας ι. — ἐφορμένους.	Ἑκατὸν πολέων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν. η. — ὁπλίταις ι. — ἐφαρμοζομένην.[12]
— l. 7. Ἑκατόνχειρον, κ. — ἢ ῥωπήχυν — μέγεθος, [ἢ ν' πόδας] ἢ ἑκατὸν χ.	Ε. κ. — ἢ ἑκατόπηχυν — μέγεθος. ἢ ἑκατὸν χ.
— l. 12. Ἐκβαβάξαι, ε. Σοφ. ἐν τῇ νορίδες.	Ε. ε. Σοφ. ἐν Ἀντηνορίδαις.[13]
c. 1128. l. 2. Ἐκβεβόβισται, ε. ἠφάνισται ἐπὶ τῶν βόλβων.	Ἐκβεβόλβισται. ε. ἠφάνισται ἐπὶ τ. β.[14]

10) Reponenda eſt codicis ſcriptura, male a Muſuro corrupta. Cf. VV. DD.

11) Legendum eſt: παρθένῳ, *Minervae* ſc. quae ab Athenienſibus κατ' ἐξοχὴν ita appellabatur.

12) Ipſa gloſſa a Muſuro bene reſtituta eſt, reliqua male. Verba: ἢ ἑκατὸν π. rel. ex Homeri interprete male deſcripta duas continent interpretationes, quas ope codicis Marciani ita diſtinguo: ἢ ἑκατὸν πόλεων ὁπλίτας ἐφωρμένους. Subaudiendum eſt ex praecedd. ἔχουσαν. Fingit nempe interpres *milites poſitura, qua in hoſtem ruunt, galeam Minervae repraeſentaſſe.* Deinde: ἢ ἑκατὸν πόλεων ὁπλίταις πεζοῖς ἱκανήν. Haec duo ſcholia inſcitia ſcribarum, ut ſaepius fit, in unum coaluerunt.

13) Potius: Σοφ. Ἀντηνορίδαις. nam Ἀν in ἐν tranſiit. Alioqui docte et ſagaciter emendavit.

14) Quemadmodum περὶ et παρὰ, ſic et ἐπὶ atque ἀπὸ ob mutuam compendioſae ſcripturae ſimilitudinem unaquaque fere pagina inter ſe permutantur. Ex ms. igitur reponendum eſt: ἀπὸ τῶν βόλβων. Cf. VV. DD. quorum conjectura firmatur. Aldina lectio incuriae typ. adſcribenda eſt.

M S.	M U S.
c. 1129. l. 8. Ἐκ δ' ἄγαγε, εἰσήγαγε δή.	Ε. — ἐξήγαγε δή.
Ἐκ δ' ἄγαγε προφώςδε, π. — φῶς [τὸν ἀμιλτόν.]	Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωςδε. π. — φῶς.[15])
Ἐκδαίνυται, ἀφήρετο δέ.	Ἐκ δ' αἴνυτο. ἀφηρεῖτο δέ.
— l. 16. Ἔκδελον, ἐξέδωκεν.	Ἐκ δ' ἕλον. ἐξέδωκαν.
— l. 20. Ἐκ δὲ Χρύσης ν. — Χρύσης.	Ἐκ δὲ Χρυσηΐς ν. — Χρυσηΐς.
c. 1130. l. 1. Ἐκ δὲ καρδίης, Κ. π. ἐν Χεῤῥονήσῳ. ω.	Ε. — Κ. π. ἐν Χεῤῥονήσῳ. ω.
c. 1131. l. 9. Ἔκδωσε, ἐξέσωσε δέ.	Ἐκ δ' ὦσε. ἐξέωσε δέ.
Ἐκέασεν, ἔσχισεν.	Ε. ε.
[Ἐκλαθέσθαι, ἐποίησεν.]	
Ἐκέδασεν, δ.	Ε. δ.[16])
— l. 19. Ἐκέλαθον, ἐπελάθοντο.	Ἐλέλαθον. ε. ἐκλαθέσθαι ἐποίησαν.
c. 1132. l. 8. Ἐκεραΐζον, ἀπολλύων.	Ε. ἀπώλλυον.
— l. 11. Ἐκεύθενον, ε.	Ἐκεύθανον. ε.
— l. 15. Ἔκεια, διασκέδασα, κ.	Ε. διεσκέδασα. κ.
c. 1133. l. 13. Ἔκθορ., [ἔκθορεν,] ε.	Ἔκθορεν. ε.[17])
— l. 22. Ἐκθὺξ, ε.	Ἐκθύζει. ε.

c. 1134.

15) Locus est ex Il. T. 118. Quis vero in τὸν ἀμιλτὸν, quod Musurus delevit, τὸν ἠλιτόμηνον, *Eurysthea* sc. *ante justos menses progenitum*, agnosceret.

16) Verba: Ἐκλαθέσθαι ἐποίησεν. quae Musurus ejecit, olim in margine ad seq. Ἐκέλαθον adjecta erant, quo et a Musuro, ut mox videbimus, transferuntur.

17) Exitum glossae delevit. Vox a Musuro exclusa glossae correctio est.

c. 1134. l. 19. Ἐκκακοῦμεν, ἀμελοῦμεν, ἀκ. — Ε. ἠμελοῦμεν. ἠκ.[18])

c. 1135. l. 5. Ἐκκάχρύσω, ε. — Ἐκαχρύσω. ε.

— l. 11. Ἐκκεκαλυμένα, γ. — Ἐκκεκολαμμένα. γ.

— l. 15. Ἐκκεκονύθαι, τ. — Ἐκκεκονίθαι. τ.

— l. 17. Ἐκκεκόπηται, ε. Σοφ. συλλόγω. — Ε. ε. Σ. Σ.

c. 1136. l. 1. Ἐκκεχειρία, α. — εἴρηκεν. — Ἐκεχειρία. α. — εἰρήνη.

— l. 5. Ἐκκεχοιριλωμένη, οὐ Χ. — Ἐκφάντιδι γ. — Ε. οὐ Χ. — Ε. γ.

— l. 12. Ἔκκλητοι, δ. — πόλει [τριβοῖεν.] — Ε. δ. — πόλει.[19])

c. 1137. l. 1. Ἐκκομιδὴ, ἐκφορά. (ἐῖν … ἆ) — Ἐκκομιδή. ἐκφορά.[20])

Ἐκκομίσαι, ἐξελέσαι. — Ε. ἐξελάσαι.

c. 1138. l. 12. Ἐκλακτισμὸς, σ. χωρικὸν ο. — Ε. σ. χορικὸν ο.

c. 1139. l. 6. Ἐκλέλαθον, ε. ε. ἀπέδειξαν, ε. — Ε. ε. ε. ἀπεδίωξαν. ε.[1])

— l. 15. Ἐκλέψαιο, παρελογίσαιτο, η. — Ἐκλέψατο. παρελογίσατο. η.

c. 1140. l. 14. Ἔκλογον, δ. Αἰσχύλος ἀσαλαμηνίαις. — Ε. δ. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις.[2])

18) In Ald. mendum typ. Vera est VV. DD. conjectura.

19) Male τριβοῖεν expulit, vox enim, quantumvis corrupta, aliam indicat lectionem, et forte hanc: Ἔκκλητοι. δίκαι τοῖς ἐπὶ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει τρίβουσιν. Cf. VV. DD.

20) Varias lectiones prima manu notatas delevit. Variae lectiones vitiosae sunt; si quid video, lectum fuit: Ἐκκομιδήν. ἐκφοράν.

1) Glossae procul dubio interciderunt, ad quas ἀπέδειξαν et ἐξήλασαν olim pertinebant. Cf. VV. DD.

2) Litt. α, quae in ms. lemmati praefigitur, orta est ex ἐν, quod a Glossographis pro lubitu praeponitur et omittitur.

c. 1141. l. 6. Ἐκλυτὸς, ε.	Ἔκκλυτος. ε.
— l. 14. Ἐκμαίωθεὶς, ἐξομοιωθεὶς, ε.	Ἐκμαγειωθείς. ε. ε.
c. 1142. l. 3. Ἔκμελος, ἀδύναμος.	Ε. α. 3)
Ἐκμεταιωροῦνται, μεταιωρίζονται.	Ε. μετεωρίζονται.
— l. 7. Ἐκμηνίων, ὀργίζετο.	Ε. ὀργιζόμενος.
Ἐκμηχάνομαι, κ.	Ἐκμηχανῶμαι. κ.
— l. 10. Ἐκμελίσσεσθαι, κ.	Ἐκμειλίσσεσθαι. κ.
Ἐκμελιχθεὶς, ε.	Ἐκμειλιχθείς. ε.
— l. 13. Ἐκμολῆ, ἐξῆλθεν.	Ἐκμόλη. ἐξέλθη.
Ἐκμύξαι, ἐκπιαίζει, ἐκπιαίνει. ..εἰς ἐκπιαισθεὶς, ε.	Ε. ἐκπιέζειν. ἐκπιαίνειν. □εἰς ἐκπιαισθείς. ε. 4) ÷
— l. 17. Ἐκνεύμυκτεν, κ.	Ἐκνεύμυκτεν. κ.
c. 1143. l. 3. Ἐκνενέμηται, ε. ἐξῆχθαι.	Ε. ε. ἐξῆκται.
— l. 9. Ἐκνομοίως, κ.	Ἐκνομίως. κ. 5)
— l. 11. Ἐκνοσηλεῦσαι, α. — ἀναληψόμεθα.	Ε. α. — ἀναλήψασθαι.
Ἐκνοσφῆσαι, ε.	Ἐκνοσφίσαι. ε.
— l. 15. Ἐκόαμεν, η. ἐποψόμεθα.	Ε. η. ἐπυθόμεθα.
Ἐκοδομεύετο, ε. ὑπνεύετο.	Ε. ε. ἱπνεύετο.
— l. 20. Ἐκολλόπωσε, συνήρμωσε κ. — νοτιαῖα μ.	Ε. συνήρμοσε κ. — νωτιαῖα μ.
c. 1144. l. 11. Ἐκονίετο, ἐπεπᾶτο κ.	Ε. ἐπέπαστο κ.
— l. 14. Ἐκοντῆ, θ.	Ἑκοντί. θ.

c. 1144.

3) Ad v. ἀδύναμος Musurus asteriscum in margine posuit.
4) Ante ..εἰς unam aut duas litteras delevit.
5) In Ald. vitium typ.

c. 1144. l. 16. Ἐκόπασεν, ἐπανάσατο.	E. ἐπαύσατο.
— l. 18. Ἐκορθύετο, υ. κορυφοῦτο.	E. υ. ἐκορυφοῦτο.
— l. 21. Ἐκορυβάντιζε, τ. K. ἔτε...	E. τ. K. ἐτελεῖτο.[6])
c. 1145. l. 3. Ἐκπαγηλῶς, ε. Ἐκπαγυλὸν, ε.	Ἐκπάγλως. ε. Ἐκπαγλὸν ε.
— l. 9. Ἐκπλαγότατε, θ. Ἐκπλαγὰ, θ.	Ἐκπαγλότατε. θ. Ἔκπαγλα. θ.
— l. 20. Ἐκπάλιον, ἀκλήροτον.	E. ἀκλήρωτον.
c. 1146. l. 5. Ἐκπαράλιος, ε.	Ἐκπαραλίας. ε.
c. 1147. l. 13. Ἐκπεφάν. ωται ἄπο.	Ἐκπεφάνωται. ἀπόπληκτος γέγονεν.[7])
Ἐκπεφύκασι, β. γεγέννηνται.	E. β. γεγένηνται.
— l. 16. Ἐκπηνιοῦνται, ἐκμυρίσεται.	Ἐκπηνιεῖται. ἐκμυρίσσεται.[8])
c. 1148. l. 1. Ἐκπιπαταγμένος, ε.	Ἐκπεπαταγμένος. ε.
— l. 14. Ἐκποίητος, ὁ ε. — υἱοποιήσαντα.	Ἐ. ὁ ε. — υἱοποίησιν.
— l. 18. Ἔκπομα, φ.	Ἔκπωμα. φ.[9])
— l. 20. Ἐκπομῶσαι, π.	Ἐκπολεμῶσαι. π. ✝
c. 1149. l. 1. Ἐκπορποῦσθαι, φιβλοῦσθαι.	E. φιβλοῦσθαι.[10])

6) In fine ultimae vocis compendium scripturae est, cujus significatum h. l. nescio. Musuri ἐτελεῖτο conjectura est.
7) In medio glossae litteram expunxit, et lacunam in fine supplevit.
8) Legendum est: ἐκμηρύσονται. Cf. VV. DD.
9) Correctionem typotheta non advertit.
10) In Ald. Ἐκκαρποῦσθαι vitio typ. quod VV. DD. bene correxerunt. Non video, cur Musurus signum posuerit, nam vox bene se habet. Cf. VV. DD.

	MS.	MUS.
c. 1149. l. 3.	Ἐκπρεπῆα, ε.	Ἐκπρεπέα. ε.
— l. 14.	Ἐκράενεν, ἐπλήρει, ε.	Ε. ἐπλήρου. ε.
— l. 18.	Ἐκραίνων, ε.	Ἔκραινον. ε.
c. 1150. l. 1.	Ἐκρατηρίχθημεν. ε.	Ἐκρατηρίσθημεν. ε.
— l. 3.	Ἐκρήμνησαν, κατεκόντησαν.	Ἐκρήμνισαν. κατεκόντισαν.
c. 1151. l. 9.	Ἐκταμμῆσιν, ἐκτεμεῖν.	Ἐκτάμησιν. ἐκτέμη.[11])
— l. 16.	Ἐκτεθηλισμένοι, μ. — θηλία γ.	Ε. μ. — θήλειαι γ.
— l. 19.	Ἐκτείνειν, α.	Ἐκτείνας. α.
c. 1152. l. 15.	Ἐκτρυχωμένους, κ.	Ἐκτετρυχωμένους. κ.
c. 1153. l. 5.	Ἔκτιμα, τὰ ἐπιτεταμένα τ.	Ε. τὰ ἐπιτεταγμένα τ.
— l. 8.	Ἐκτιμημάτων, τ. — τέσσαρα πεντακοσιομέδιμνον.	Ε. τ. — τέσσαρα, ὧν ἦν ἓν τὸ π.[12])
— l. 13.	Ἐκτίσων, ἀποδώσων [ἀποδώσας.]	Ε. α.[13])
c. 1154. l. 9.	Ἑκτόρειοι, κώμως Δ. — ἀπ' Ἰλίου τ.	Ἑκτόρειοι. κομῆται. Δ. — ἀπ' Ι. τ.[14])
— l. 17.	Ἕκτορες, π. — Σαμφὼ δὲ τ.	Ε. π. — Σαπφὼ δὲ τ.

c. 1155.

11) Cf. VV. DD. quorum conjectura firmatur.

12) Sic lacunam ms. ſupplevit. Kuſterus bene monuit ſcribendum eſſe πεντακοσιομεδίμνων. Exitus vocum ob compendia ſcripturae et imperitiam ſcribarum facillime corrumpuntur.

13) Quod hic delevit, olim varia lectio erat, forte in margine notata.

14) Reponendum eſt aut: Ἑκτόρειοι κόμαι. ὡς Δ. aut: Ἑκτόρειος κόμη. ὡς Δ. Poſterius Salmaſius olim divinabat. Cf. VV. DD.

M S.	MUS.
c. 1155. l. 2. Ἕκτρας, ε.	Ἕκτωρ. ε. [15])
— l. 15. Ἐκτρύχωσιν, ε.	Ἐκτρύχωσον. ε.
c. 1156. l. 2. Ἐκτύπε, ε.	Ἔκτυπεν. ε.
	+
— l. 8. Ἐκύπταζον, ἐκπλήρωτον, ε.	Ε. ἐκπλήρωτον. ε.
c. 1157. l. 13. Ἔκφρηται, ἀφέρεται.	Ἐκφορῆται. ἐκφέρηται.
Ἐκφροντίζων, βουλόμενος.	Ε. βουλευόμενος.
	+
c. 1158. l. 6. Ἔκφυσις, β. — πυλωρόψ.	Ε. β. — πυλωρόψ. [16])
	+
— l. 14. Ἔκχεον, ἔκχρ...ον.	Ἔκχεον. ἔκχρυσον. [17])
c. 1159. l. 5. Ἐκψύχουσι, λιποθ.	Ε. λειποθ.
	+
— l. 14. Ἔλα, ἐκρίναμεν, κ.	Ε. ἐκρίναμεν. κ.
Ἐλατὸ τοῦ Δ. — Ἐλοί.	Ἐλατὸν τοῦ Δ. — Ἐλλοί. [18])
c. 1160. l. 2. Ἐλαθύσ., Δ.	Ἐλαθύσας. Δ. [19])
Ἐλαία, δ. κυρηναϊκοῦ μ.	Ε. δ. Κυρηναϊκοῦ μ.
— l. 5. Ἐλαιάδεσσαν, ἡδὺς Σ. — σκαιάγρια.	Ἐλαιάδεσσα νηδύς. Σ. — σκαιά, ἀγρία.
— l. 15. Ἐλαίους, ε.	Ἐλαιοῦς. ε.
	+
Ἐλαιοχύτας, ἐπεραινόμενος.	Ε. ἐπεραινόμενος.

c. 1162.

15) Scripturam codicis If. Voffius praefagiebat.

16) Cf. VV. DD. qui gloffam luxatam bene reftituerunt. Credo tamen, quod litt. ψ in fine nata fit ex compendio fcribendi λ. id eft, λέγουσι, et ita lego: ἔντερον, ὃ ἔνιοι πυλωρὸν λέγουσιν.

17) In fecunda voce poft litt. εκ monogramma eft litt. χρ, cui compendium litt. ον adnexum eft.

18) Praeeunte codicis fcriptura reftituendum eft: Ἔλα. τὸ τ. Δ. quemadmodum VV. DD. divinarunt.

19) Exitum gloffae delevit.

M S.	M U S.
c. 1162. l. 1. Ἐλᾶσαι, ε.	Ἔλασεν. ε.
— l. 11. Ἐλαπόδῳ, ἔνρυθμον.	Ε. ἐν ῥύθμῳ.
c. 1163. l. 1. Ἐλάσσω, [μικρὸν,] ἧττον.	Ε. ἥττονα.
— l. 9. Ἐλάτη, λ. — ξεστῆς.	Ε. λ. — ξέστης.
Ἐλάτη., κ.	Ἐλάτη. κ.[20])
— l. ult. Ἐλατὸν, ε. ἢ ἠλισμένον.	Ε. ε. ἢ ἠλιλισμένον.
c. 1164. l. 15. Ἐλαύνοντες, δ. τύπτοντες.	Ε. δ. τύπτοντες. ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς πλῆξαι.[1])
Εἰρεσίαν, κ.	Ε. κ.
— l. 20. Ἐλαύνωσιν, θ. ὄγμον ἐλαύνωσιν. [ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς πλῆξαι.]	Ε. θ. ὄγμον ἐλ.[2])
c. 1165. l. 1. Ἐλάφιον, κώνιον.	Ε. κώνειον.
c. 1166. l. 8. Ἐλγόωνται, ε.	Ε. ε.[3])
Ἔλδεται, ε.	Ε. ε.
— l. 13. Ἐλεακανέα, π.	Ἐλεακά. νέα π.[4])
c. 1167. l. 2. Ἐλεατ. ς, κ. — ἐπὶ πόλεως Ε. — Ἐλάτας α.	Ἐλεάτης. κ. — ἀπὸ π. Ε. — Ἐλεάτας α.[5])
— l. 5. Ἐλέβορον, δηλιτήριον φ.	Ε. δηλητήριον φ.
— l. 13. Ἐλέγξεις, ο. — ἢ ἐλέγχῳ.	Ε. ο. — ἢ ἐλέγχους.[6])

c. 1168.

20) In fine glossae litteram expunxit.

1) Quae hic adduntur, ex v. Ἐλαύνωσιν retraxit.

2) Posterius ἐλαύνωσιν a typotheta omissum est. Cf. VV. DD. qui glossam a Musuro et typotheta mutilatam illustrant.

3) In Ald. vitium typ. Sic et seq. glossa ibidem vitiosa est.

4) In Ald. error typ. Cf. VV. DD. qui glossam bene distinguunt.

5) Litteram glossae delevit, et accentum mutavit.

6) V. ἐλέγχῳ ab otioso quodam ad originem glossae indicandam in margine adjecta videtur.

M S.	M U S.
c. 1168. l. 17. Ἐλεία, ἡ Ε. — — Μεσίνη.	Ε. ἡ Ε. — Μεσήνη.
— l. ult. Ἐλεήσατο, ἐξεχμαλώτευσεν.	Ε. ἐξαιχμαλώτευσεν.
c. 1169. l. 2. Ἐλειθετερεῖς, ε.	Ἐλειθερεῖς. ε. 7)
— l. 10. Ἐλειοὺς, Α. — σκίουργος.	Ε. Α. — σ.
— l. 12. Ἐλέλευ, ε.	Ἑλελεῦ. ε.
c. 1170. l. 18. Ἐλέννας, ε.	Ἐλένναζεν. ε.
Ἑλένη, λαμπὰς δαιτί.	Ε. λαμπὰς, δετή.
c. 1171. l. 1. Ἐλείπαναν, π.	Ἐλίπαναν. π. 8)
— l. 13. Ἐλεοῖσι, μ. — ἐξ ὅλους λ.	Ε. μ. — ἐξ ὄρους λ.
c. 1172. l. 2. Ἐλεὸν, μ. — ἢ κρίον κ.	Ε. μ. — ἢ ἰκρίον κ.
— l. 10. Ἑλεπόλεις, μ. — ὄντα.	Ε. μ. — ὄργανα. 9)
Ἐλέπουν, ο. ἐλ. τύπτων καὶ μαστιγῶν.	Ἐ. ο. ἐλ. ἔτυπτον. ἐμαστίγων.
— l. ult. Ἑλέσθαι, λάβεσθαι, παρασκευάσασθαι.	Ἕλεσθε. λάβεσθε. παρασκευάσασθε.
c. 1173. l. 23. Ἐλεύθω, ἔρχομαι.	Ε. ε.
Εἰλιθυία, ἐλευσινία, ἀγὼν θεμελικὸς, α.	Ε. ε. ἀγὼν θυμελικὸς, α. 10)
c. 1174. l. 4. Ἐλευσίω, ο.	Ἐλευσείω, ο.
— l. 12. Ἐλέφαντα, τ. — τὶς ἐλ. — [ἢ] πάθος.	Ε. τ. — τίς τ' ἐλ. — π. 11)

c. 1174.

7) Scriptum erat: Ἐλειτερεῖς. Hinc vitium ms.

8) Haec gloſſa e margine intruſa videtur.

9) Muſuri emendationem confirmat quoque Lex. Cyrilli Marinum. Error ex compendio ſcribendi provenit.

10) Cf. VV. DD. qui turbatum gloſſarum ordinem reſtituunt.

11) Metro claudicanti fulcrum adpoſuit.

MS.	MUS.
c. 1174. l. 19. Ἐλεφηρόμενος, βάψας, δ.	Ἐλεφηράμενος. βλάψας. δ.
Ἐλέχει, ψ.	Ἐλέγχει. ψ.
Ἐλέ.χθη, η.	Ἐλέχθη. η. [12])
c. 1175. l. 7. Ἑλκίσατο, η.	Ἑλκήσατο. η. [13])
— l. 13. Ἐλελᾶται, σ. πεπερώνηται.	Ἐλέλαται, σ. πεπερόνηται.
— l. 15. Ἕληται, ποϱθήσεται.	Ε. ποϱθήσηται.
Ἐλθέμεν, ἐλθεῖν ἐλθετῶς, α. — Σαλαμινοί.	Ε. ε. ε. α. — Σαλαμίνιοι.
c. 1176. l. 11. Ἑλίκη, πόλις Βοιωτίας, καὶ ἡ ἰτέα, τ. — ὑοσκυάμου, ἐν ᾗ Ποσειδῶν τιμᾶται.	Ε. π. Ἀχαΐας, ἐν ᾗ Ποσειδῶν τιμᾶται. καὶ ἡ ἰ. τ. — ὑοσκυάμου. [14])
Ἑλίκηδον, κυκλοειδὴς τροφή.	Ἑλικηδών. κ. συστροφή.
Ἕλικι, κλήματα ἀμπέ. (λ)	Ε. κλήματι, ἀμπέλῳ. [15])
c. 1177. l. 9. Ἑλίκων, α. — ἀτράκτῳ.	Ε. α. — ἀτράκτῳ ἐπὶ τὴν γῆν.
Ἑλικωνιᾶ, μουσεῖα, ὡς ἐπὶ τὴν γῆν.	Ἑλικώνια, μ. ὡς ἑλίκωπας π. [16])
Ἑλικῶπας, π.	
— l. 16. Ἐλιλίχθησαν, σ.	Ἐλελίχθησαν. σ.

c. 1177.

12) Litteram erasit; prima scriptura fuit procul dubio: Ἐλέγχθη.

13) Cum VV. DD. legendum est: Ἐλήσατο. quod et scriptura codicis tuetur.

14) Verba: ἐν ᾗ Π. τιμᾶται. alieno loco e margine intrusa sunt.

15) Ex ms. legendum est: κλήματι ἀμπέλου. ut VV. DD. restituerunt.

16) Glossas bene disjunctas univit, cf. VV. DD. qui seriem ms. restituunt. Verba: ὡς ἐπὶ τὴν γῆν. quae olim ab interprete quodam voci ἀτράκτῳ adjuncta erant, postea glossae seq. male adnexa fuerunt.

M S.	MUS.
c. 1177. l. 19. Ἐλινύειν, σ.	Ἐλιννύειν. σ.
— l. 22. Ἐλινύων, α.	Ἐλιννύων. α.
c. 1178. l. 3. Ἕλιξ, ν. — ψέλιον. κ.	Ε. ν. — ψέλλιον. κ.
— l. 8. Ἐλίπανας, ἤλιψας, ε.	Ε. ἤλειψας. ε.
— l. 13. Ἔλιπεν, ε.	Ἔλιπτεν. ε.
— l. 16. Ἑλιθεὶς, ἑλίσας ε.	Ε. ἑλίξας ε.
— l. 19. Ἐλίσσετο, εἰπαρεκάλει, ε.	Ε. παρεκάλει. ε.
— l. 22. Ἑλισσομένου, ἡλουμένου.	Ε. εἱλουμένου.
c. 1179. l. 1. Ἑλίσσων, π. — ἢ κοινὸν, Ε. Σ.	Ε. π. — ἢ κινῶν. Ε. Σ.
— l. 9. Ἑλίχρυσος, οἱ μ. — ἐνχρύσου β.	Ε. οἱ μ. — ἐγχρύσου β.
— l. 12. Ἑλκανῶσα, ε. ἢ ἕλκος ποιημένη υ.	Ε. ε. ἢ ἑλκοποιημένη υ.
— l. 20. Ἕλκετο, ἥλκυσεν.	Ε. εἵλκυσεν.
c. 1180. l. 1. Ἐλκιθάμοιο, ε.	Ἑλκυθμοῖο. ε.
— l. 6. Ἑλκυστῆρα, φορβέα, η.	Ε. φορβίαν, η.
— l. 10. Ἐλλάψεως, φ.	Ἐλλάμψεως. φ.
c. 1181. l. 9. Ἑλλήσποντος, π. ἐπὶ τῆς ἁλίας, ἢ μ.	Ε. π. ἀπὸ τῆς Ἕλλης. ἢ μ.
— l. 15. Ἔλλογ., κ.	Ἐλλόγει. κ. [17])
Ἐλλόγιμος, γραμματισμένος.	Ε. γεγραμμ.
Ἐλλοδάνοισι, δ.	Ἐλλεδανοῖσι. δ.
— l. 20. Ἐλλόμενα, περικνόμενα.	Ε. περικνώμενα.
c. 1182. l. 1. Ἔλλοπες, ἐλλιπόντες τ.	Ε. ἐλλείποντες τ.

c. 1182.

17) Glossae exitum delevit.

M S.	M U S.
c. 1182. l. 10. Ἐλλοπίνες, οἱ νῦν ὀρίται, π. Χαρκί. (δ)	E. οἱ νῦν Ὀρεῖται, π. Χαλκιδεῦσιν.
— l. 18. Ἔλλυσιν, ἔκλυσι κρῆται.	E. ἔκλυσιν. Κρῆτες.
c. 1183. l. 3. Ἕλματα, ο. ἐνηλήμματα. σ.	E. ο. ἐνειλήμματα. σ.
— l. 12. Ἕλοιο, α. βουληθείς.	E. α. βουληθείης.
c. 1184. l. 3. Ἐλουσία, ἀρμητὴρ π ἀφουσίοις. (ἐ)	E. Ἄρτεμις παρὰ Ἐφεσίοις.
— l. 19. Ἔλπωρ, ἡ ἐλπὶς, δ. Ἐλποῤῆσιν, ε.	Ἐλπωρή. ἐλπίς. δ. Ἐλπωρῆσιν. ε.
c. 1185. l. 7. Ἐλύμνιαι, δ. ὀροφῆναι.	E. δ. ὀρόφιναι.
— l. 12. Ἐλυμόσπερμα, ὅ ε.	E. ὅ ε.
c. 1186. l. 2. Ἔλυται, ἔρχεται, ἐλύστροις, κ. (ἐνλ)	Ἔλυται. ε. Ἐνλύστροις. κ.[18])
— l. 9. Ἔλυτρον, δ. — λέπυον, ε.	E. δ. — λέπυρον. ε.
— l. 17. Ἐλωγὴ, ε.	Ἐλώγευν. ε.
— l. ult. Ἕλωρ, ε. — θήνη — θύναν. α.	E. ε. — θοίνη — θοίναν. α.
c. 1187. l. 15. Ἐμαίμασσε, προσωθεῖτο ἢ π.	E. προσεθυμεῖτο, ἢ π.[19])
c. 1188. l. 7. Ἐμαρανάθη, ε.	Ἐμαρνάθην, δυϊκῶς. ε.[20])
c. 1189. l. 4. Ἐμβάλλοντος, βλεσόπους.	Ἐμβαλλόπους. βλεσσόπους.[1])
— l. 14. Ἐμβαφίας, λ.	Ἐμβαφίαι. λ.

c. 1189.

18) Gloſſas unitas bene diviſit, at lectionem ſuperſcriptam rejicere debuit. Gloſſam Ἐλύστροις hic e margine adſutam eſſe ſuſpicor. Cf. VV. DD.

19) Textum ms. corrupit. Cf. VV. DD.

20) Typotheta δυϊκῶς in fine poſuit.

1) Interpretatio gloſſae fuit βλαισόπους, ut Iſ. Voſſ. emendabat; ipſa vero gloſſa nondum reſtituta eſt.

c. 1189. l. 14. Ἐμβάφιον, ο. π. Ἱππόνακτι.	Ε. ο. π. Ἱππώνακτι.[2])
— l. 18. Ἐμβεβίωθεν, τ.	Ἐμβεβίωκεν. τ.
Ἐμβεβρυττόμενος, α.	Ἐμβεβρυττωμένος. α.[3])
c. 1190. l. 6. Ἐμβλῶ, π. — Δωρῶ, καὶ Δεξῶ.	Ε. π. — Δωρῷ, καὶ Δεξῷ.
— l. 7. Ἐμβλωκυῖαν, ε. — ἠδοοῦσαν.	Ε. ε. — ἤδη οὖσαν.
— l. 16. Ἔμβολα, Εὐρ. παλαμη^δ καὶ σκιρ^τ, ἔμβ.	Ε. Εὐρ. Παλαμήδῃ καὶ Σκιρτ □ ἐμβ.[4])
c. 1191. l. 8. Ἐμβρᾶται, ἥμαρται.	Ἔμβραται. ἥμαρται.
— l. 20. Ἐμβρότητος, π.	Ἐμβρόντητος. π.
c. 1192. l. 9. Ἐμεῖε, ε.	Ἐμεῖο. ε.
— l. 13. Ἐμέλλετε, ε. φαί^αι νεσθε, ο.	Ε. ε. ἐφαίνεσθε. ο.[5])
— l. ult. Ἐμίενεν, ε.	Ἐμίηνεν. ε.[6])
c. 1193. l. 7. Ἐμίσγομεν, ἐμιγνοῦμεν.	Ε. ἐμιγνύομεν.
Ἐμιστύλαεν, ε. — διαίρει.	Ἐμίστυλλεν. ε. διῄρει.[7])
Ἐμηπεντόχῳ, χ.	Ἐμῇ. πεντόχῳ. χ.

c. 1193.

2) Nomen Ἱππ. per totum ms. ita ſcribi et corrigi hic ſemel monuiſſe ſufficiat.

3) V. Ἐμβεβροντημένος, quae proxime praecedit, hujus gloſſae correctio marginalis fuit. Cf. VV. DD.

4) A typ. eſt Σκῖρτ. Ms. exhibet: Παλαμήδῃ καὶ Σκιρτῷ. ultimae vocis compendium, quod tamen ſatis obvium eſt, Muſurus parum intellexiſſe videtur. Verum lemma aliis indagandum relinquo VV. DD. emendatione parum contentus.

5) Variam lectionem prima manu notatam delevit.

6) Male, nam Lexicographus Ἐμίαινεν in mente habuit.

7) Bene, nam Λ ex Λ factum eſt; in Ald. cum ſimpl. λ. culpa typ.

MS.	MUS.
c. 1193. l. 11. Ἐμείωσεν, ἐφθείριεν.	Ε. ἔφθειρεν.
c. 1194. l. 12. Ἐμμέλεια, ε. — Ἀργυρίοις δὲ Αἰσχ. — σατοιρικὴ, ἥ ἐστι σικήνης.	Ε. ε. — Α. δὲ Α. — σατυρικὴ, ἥ ἐστι σικίννυς.[8])
c. 1195. l. 4. Ἐμμενὲς, ἀδιαλείπως, π.	Ε. ἀδιαλείπτως. π.
— l. 6. Ἐμμενάως, π. ἐῤῥ.	Ἐμμενέως. π. ε.
— l. 11. Ἐμμήνιοι, αἱ καταμηνῖαι λεγόμεναι θ.	Ε. αἱ κατὰ μῆνα γινόμεναι θ.
Ἐμμήρους, ἐνομηρειεον ὄντας, π.	Ε. ἐν ὁμηρείᾳ ὄντας. π.
c. 1196. l. 10. Ἐμορίδαι, μ.	Ἐμμορίδαι. μ.
— l. 12. Ἐμορμολύκτατε, ἐδεδίττεσθαι.	Ἐμορμολυκτοῦτε. ἐδεδίττεσθε.
— l. 15. Ἐμπάζεσθαι, ε. — σέρεσθαι, ε.	Ε. ε. — σεύεσθαι. ε.[9])
c. 1198. l. 1. Ἐμπασέντας, ἀρχίον τ.	Ε. ἀρχεῖόν τ.
c. 1199. l. 6. Ἔμπεδος, β. — ἀραρὴς, α.	Ε. β. — ἀραρὼς, α.
c. 1200. l. 6. Ἐμπερὴς, ἔμπειρος. Σ. Ο. μ.	Ε. ε. Σ. Ο. μ.[10])
— l. 8. Ἐμπερκάζουσαν, ὑποθάλουσαν, μ.	Ε. ὑποθάλλουσαν. μ.
— l. 11. Ἐμπορονάτρις. ἰ. Ἐμπερωνῆσαι, δ.	Ἐμπερονάτρις. ἰ. Ἐμπερονῆσαι. δ.
c. 1201. l. 1. Ἐμπεφυῖα, π.	Ἐμπεφυυῖα. π.

c. 1201.

8) Ἀργυρίοις provenit ex compendio lemmatis male intellecto, nec a vero absimilis est VV. DD. emendatio. In fine restituendum est: Σίκιννις. Mendum ed. Ald. ἥ ἐστι σ. typothetae imputandum est.

9) Musuri σεύεσθαι vitium calami est, nam persuasus sum, quod σέβεσθαι ipsi in mente fuerit.

10) Vulgata lectio a typotheta est.

MS.	MUS.
c. 1201. l. 3. Ἐμπήκτης, ὁ τ. — γράμματα διὰ π τ. — κανωνίδα.	Ε. ὁ τ. — γραμματίδια παρὰ τ. — κ.
c. 1203. l. 1. Ἐμπλεύρου, ἐναλούεις τ. — Σ. αἰχμαλώτησιν.	Ε. ἐνάλλου εἰς τ. — Σ. Αἰχμαλωτίσιν.
— l. 3. Ἐμπλήγδην, ἐμπληκτικῇ, α.	Ε. ἐμπληκτικῶς. α.
— l. 14. Ἐμπνεῖ μου, ἐραί μου πέθη.	Ε. μ. ἐρᾷ μου, ποθεῖ με.
Ἐμπνεῖ, πεπλ.	Ἔμπνους. π.
— l. ult. Ἐμπνύθη, ἐν αὑτῷ ἐκείνετο, κ.	Ε. ἐν ἑαυτῷ ἐγίνετο, κ. [11])
c. 1204. l. 7. Ἐμποδίζων, ἱ. τοὺς μισθοὺς τ.	Ε. ἱ. — τῶν μισθῶν τ.
— l. 11. Ἐμποίνιμον, τὸ ἐμποινῇ.	Ε. τὸ ἐν ποινῇ.
Ἔμποιον, τ. γ. ὑγροῦν.	Ἔμπυον. τ. ὑγρόν.
c. 1205. l. 7. Ἐμπορίσαι, μ.	Ἐμπορίται. μ.
Ἐμποριδονήτας, ε.	Ἐμποριδωνήτας. ε. [12])
— l. 16. Ἐμπόρτευμα, υ.	Ἐμπόρπευμα. υ.
c. 1206. l. 4. Ἔμπρεποι, ε. πρέπον, ὅμοιον.	Ε. ε. πρέποντες. ὅμοιοι. [13])
— l. 9. Ἐμπυμάτοισιν, ε.	Ἐν πυμάτοισιν. ε.
Ἔμπυος, ὁ ἐμπ..κος, π.	Ε. ὁ ἐμπυϊκὸς, π. [14])
— l. 14. Ἐμπυρία, ο. — μαν, π.	Ε. ο. — μαντεία, π.
Ἐμπυριβήτην, τὸ ε.	Ε. τὸν ε.

11) Cur non? *ἐν αὐτῷ ἐκινεῖτο. Motus animi internos sentiebat.*
12) Correctionem typotheta non advertit.
13) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam refingunt.
14) Duas litteras delevit; scriptum erat: ἐμποικος.

c. 1206. l. 14. Ἐμπυριβήτης, οὗτως E.	E. οὗτος E. 15)
c. 1207. l. 1. Ἐμύδαινεν, ἔβραχεν.	E. ἔβρεχεν.
— l. 4. Ἐμωήθην, ε.	Ἐμυήθην. ε.
— l. 10. Ἐμύς, ζ. ἐν λήμνῃ κ.	E. ζ. ἐν λίμνῃ κ.
— l. 14. Ἐμύσασον, ἐσίχαινον.	Ἐμύσαττον. ἐσίκχαινον.
Ἐμύσατον, α.	Ἐμυσάττετο. α.
— l. 27. Ἐμφάσεως, ἐννοητικῶς ε.	E. ἐννοητικῆς ε.
c. 1208. l. 3. Ἐμφατικώτερον, δηλοτικώτερον.	Ἐμφαντικώτερον, δηλωτικώτερον.
— l. 7. Ἐμφέρεται, ε. — περιφέρεται, [ὅμοιοι.]	E. ε. — π.
— l. 10. Ἐμφετέρῳ, ἐν τῷ Φορίῳ.	Ἐν Φερέτρῳ. ἐν τῷ Φορείῳ.
— l. 12. Ἐμφιλοχωρεῖ, σ. — φιλῶν.	E. σ. — φ.
c. 1209. l. 8. Ἐμολύνθη, ε. ἠμβλύνθη [μενέων ἐμῶν ἐπιθυμιῶν ἢ προθυμῶν.]	E. ε. ἠμβλύνθη.
Ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς, τῶν ἐμῶν πρ.	E. μ. α. τῶν ἐμῶν ἐπιθυμιῶν, ἢ πρ. 16)
Ἐμώσατο, ε.	Ἐμήσατο. ε. 17)
— l. ult. Ἐναγὲς, μεμιαμένον.	E. μεμιασμένον.
c. 1210. l. 9. Ἐναγοῦς, α.	Ἐναγεῖς. α. 18)

c. 1210.

15) Ms. lectionem Heinsius olim restituebat.

16) Verba: μενέων ἐμῶν ε. rel. e margine intrusa esse ordo ms. nos docet. Ejicienda ergo sunt ἐπιθυμιῶν ἢ, et jungenda τῶν ἐμῶν προθυμιῶν ὁ κ.

17) Ms. lectionem, quae vera est, Is. Vossius jam olim reponendam voluit.

18) Variam lectionem fini glossae impositam ita commaculavit, ut nullum ejusdem remanserit vestigium.

MS.	MUS.
c. 1210. l. 9. Ἔναγρος, ε. — σίφρ. (ω)	Ε. ε. — Σίφνῳ.
— l. 20. Ἐναερίζει, μεταιωρίζει.	Ε. μετεωρίζει.
Ἐνάζω, λ.	Ἐννάζω. λ.[19] +
c. 1211. l. 1. Ἐναθλόει, ἀθλῶει.	Ε. ἀθλῶει.
— l. 8. Ἐν αἰνῇ, ἐν τῇ δίνῃ.	Ε. α. ἐν τῇ δεινῇ.
— l. 11. Ἐνναίος, ε.	Ἐννεός. ε.[20]
— l. 21. Ἐναισιμία, διοσιμία.	Ε. διοσημία.
c. 1212. l. 13. Ἐναλλόντα, σ.	Ἐναλόντα. σ.[1]
— l. 15. Ἐναμμένος, ἐγκεκωμένος.	Ε. ἐγκεκακωμένος.[2]
— l. 17. Ἐνανοπυκίσαι, ε.	Ἐναμπυκίσαι. ε.
— l. 23. Ἐναντίον, ἐνώπιον, [ἐμπρός.]	Ε. ε.[3]
c. 1213. l. 4. Ἐναπερήσασθαι, ε.	Ἐναπερείσασθαι. ε.
— l. 9. Ἐναπομάζεται, ἐναποτυπώσει.	Ε. ἐναποτυποῦται.
c. 1214. l. 3. Ἐναιρίζειν, σ. — μην ἐξενάριζε — κ. — βέλτερον εἰς τὰ κ. — ἀναιρεῖν.	Ε. σ. — μιν ἐξενάριξε — κ. — βέλτερόν ἐστι κ. — ἐναίρειν.
— l. 20. Ἐναραφόρος, σ. — φθογγ...κότος —	Ε. σ. — φθογγοσκότος — ἀπολείψει. Α. ἀπο-

19) Series et Etymologi auctoritas scripturae codicis favent. Cf. VV. DD.

20) Reponendum est Ἐναιός. pro Ἐνεός. ut VV. DD. divinarunt.

1) Vera est VV. DD. conjectura. In Ald. mendum typ.

2) Legendum est cum VV. DD. ἐγκεκαυμένος.

3) Nescio, cur ἐμπρὸς, vitiose pro ἔμπροσθεν, deleverit. In Ald. ἐνόπιον vitio typ.

ἀπολέψει. Αἰσχ. ἐν νηρείσιν — ἐπαδρᾶσιν — μη ἐπικ.	ἐν Νηρῄσιν — ἐπ᾽ ἀνδράσιν — μοι ἐπικ. 4)
c. 1215. l. 10. Ἐνάρω, κύλος. [Ἐναρῶν, ἐπαύσατο σκύλων.]	Ἐνάρων. σκύλων.
Ἐνὰς, ε.	E. ε.
Ἐνασελγένων, π.	Ἐνασελγαίνων. π.
— l. 16. Ἐνασπίδος, ἀντιγύπαλτο. Ἐναπλάκη τ. α.	Ἐν ἀσπίδος ἄντυγ᾽ ἐπᾶλτο. ἐνεπλάκη τ. α. 5) ✢
Ἔναστρος, ὤστεμένας, ἀχαιὸς ἄλφεσιβοῖαι, α. τ. ὑαστὰς γ.	E. ὤστεμένας. α. ἀλφεσίβοιαι α. τ. υ. γ. 6)
— l. 22. Ἐνασταϊζόμενον, ε.	Ἐναστεϊζόμενον. ε.
c. 1216. l. 9. Ἔναυλον, νέαν ἔχον τ.	E. νέαν ἔχοντα τ.
c. 1217. l. 1. Ἐναυχοῦσα, ἐνλαμπρυνομένη, σ. καυχωμένη. [Ἐναφρέει, θυμόν.]	E. ἐλλαμπρ. σ. κ.
Ἐνέχθη, ε.	E. ε.
Ἔναυ ποτνιᾶ δάγαν ἱκετεύω.	Ἐναύει. ποτνιᾶ, ἢ ἄγαν ἱκετεύει. 7)

c. 1217.

4) In v. φθογγ... κότος tres litteras erasit. Correctionem ἀπολείψει typotheta non observavit.

5) Sejuncta bene univit, et locum Homericum restituit, nisi quod duce scriptura codicis melius ita legatur: E. α. ἄντυγι πᾶλτο. In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

6) Cf. VV. DD. qui summa dexteritate et acumine locum restituerunt.

7) Ni fallor, scriptum erat: Ἐνάω. ποτνιῶ, ἢ ἄγαν ἱκετεύω. V. Ἐνάω vel Ἐναύω ab Ἐνάζω forma tantum differt, nam Νάω, Ναύω, Ἐνάω, Ἐναύω, Ἐνάζω una eademque verba sunt. Emendationi quoque litterarum series et scriptura codicis favere videntur.

c. 1217. l. 1. Ἐν βένθεσιν, ἐν βάνθεσιν.	Ε. β. ε. β.
— l. 12. Ἐνγείνονται, ε.	Ἐνγείνωνται. ε.[8])
— l. 15. Ἔνγλαυσιν, ἐνγλαύκεσιν.	Ε. ἐνγλαύκωσιν.
c. 1218. l. 5. Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσαι, ἐνεπρήσαι δ. — ἐγέμησεν, ε.	Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν. ἐνέπρησε δ. — ἐγέμισεν, ε.
— l. 13. Ἐνδαρθυῖα, ο. — κρύψαι — διεκόμησεν ε.	Ε. ο. — ἔκρυψε — διεκόμισεν ε.
c. 1219. l. 1. Ἔνδαυλον, χολώδες, δ.	Ε. ὑλῶδες. δ.
— l. 3. Ἐν δὲ, πρὸ τ. δ. ἐν αὐτῇ δέ.	Ἐν δέ. πρὸς τ. δ. ἐν αὐτοῖς δέ.
— l. 13. Ἐνδεῖν, χ. ἐνδεία ε.	Ε. χ. ἐνδεᾶ ε.
— l. ult. Ἐνδεκάτευσα, τ. κ. ἐπραξάμην.	Ε. τ. κ. ε.[9])
c. 1220. l. 12. Ἐνδέξια, εἰ μ. — πόλις ἐν δεξιᾷ ε.	Ε. εἰ μ. — πόλις ἐνδέξια ε.[10])
c. 1222. l. 6. Ἐνδιάλω, μ.	Ἐνδιέλω. μ. ✢
Ἐνδίδας, ε.	Ἐνδίδας. ε. ✢
c. 1223. l. 7. Ἐνδοΐτιναι, οἱ ἐπὶ ζ' π. — ἄστων κ.	Ἐνδοΐτιναι. οἱ ἀπὸ ἑπτὰ π. — ἀστῶν κ.
— l. 10. Ἐνδοκία, ἡμῆρ, π.	Ε. η. π.[11])

8) Correctio typothetam fugit.

9) In Ald. ἐπαρξάμην culpa typ. VV. DD. emendatio in textu ponenda esset, nam evidens est, nec dubium admittit.

10) Verba: ἔστιν δὲ πόλις ἐν δεξιᾷ ε. rel. a praeced. glossa Ἐν δεξιᾷ, ad quam olim pertinebant, male divulsa sunt, cui si restituantur, omnia plana sunt ac perspicua. Cf. VV. DD. quos inconsulta Musuri emendatio fefellit.

11) Musurus v. ἡμῆρ linea subducta notavit. Compendium scribendi

c. 1224. l. 1. Ἐνδοιέμεναι, ο.	⸸ Ἐνδοιέμεναι. ο.
— l. 13. Ἐνδριάνας, δ. — Λακεδαιμόνη.	Ε. δ. — Λακεδαίμονι.
[Ἔνδροια, καρδία δένδρου καὶ τὸ μέσον.]	
Ἐνδρομίδες, υ.	Ε. υ. 12)
c. 1225. l. 7. Ἐνδεκαίως, φ.	Ἐνδυκέως. φ.
— l. 16. Ἐνδυμιωνάκαραριστοφάνης, τὸν Ἐνδυμίωνα. ἄκαρα φ.	Ἐνδυμιωνάκαρ. Ἀριστοφάνης τὸν Ἐνδυμίωνα, ὃν κᾶρα φ. 13)
c. 1226. l. 6. Ἐνεασμὸς, ε.	Ἐννεασμός. ε.
— l. 14. Ἐνεγλαύκως, φ.	Ἔγγλαυος. φ.
c. 1228. l. 6. Ἐνεῖρα, ε. ἐνεπερόνησα.	Ἔνειρον. ε. ε.
Ἔνειρας, ἐνέραψας, ἔβαλας, η.	Ε. ἐνέῤῥαψας. ἔβαλες. η.
— l. 11. Ἔνεισποι, ἔπει.	Ἐνίσποι. ἔποι.
— l. 15. Ἐνεκήψαντα, ε.	Ἐνισκήψαντα. ε.
c. 1229. l. 7. Ἐν ἐλλαδάνοις δ. ἐν τ. δεομένοις ε.	Ἐν ἐλλεδανοῖσι δ. ἐν τ. δεσμοῖς ε.
c. 1230. l. 1. Ἐνένηπεν, ἀπέπληξεν, ε. ε. ὠνείδησεν, η.	Ἐνένιπτεν. ἐπέπληξεν. ε. ε. ὠνείδισεν. η.

c. 1230.

ſcribendi obvium eſt, et a typotheta ἡ μήτηρ redditum; nullus fere dubito, quin ex ΔΗΜΗΡ profectum ſit. In uncialibus Δ poſt Α facile elabi poterat; aut ſi hanc originem non admittamus, nemo ſaltem inficias ibit, quin vocem Δημήτηρ pronunciando aut dictitando ſonus litt. Δ pro forti adſpiratione facile haberi potuerit.

12) Gloſſa a Muſuro ejecta fuit ſine dubio varia lectio v. Ἔνδρυον, quae infra ſequitur.

13) Gloſſam pollutis ſcribarum manibus inquinatiſſimam Muſurus docte emendavit, a codicis vero ſcriptura, quam propius ubique ſequi debuiſſet, nimium receſſit. Vera eſt Hemſterhuſii conjectura: Ἐνδυμίωνα Κᾶρα. Ἀριστοφάνης τὸν Ἐνδυμίωνα Κᾶρα φ. Veritatem ipſa codicis ſcriptura evidenter demonſtrat. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1230. l. 4. Ἐνέντος, ἐνβάλλοντος.	E. ἐμβ.
Ἐνέξεται, ἐσχεθήσεται.	E. ἐνσχεθήσεται.
— l. 7. Ἐνεόλκι, ἰ.	Ἐνεόλκιον. ἰ.
c. 1231. l. 5. Ἐνεπίδημεν, ε.	Ἐνεπίδημον ἦμεν. ε.
— l. 7. Ἐνεπνίνθη, α.	Ἐνεπνύνθη. α.
— l. 10. Ἐνεργεὶς, ἡ ε.	Ἐνεργίς. ἡ ε.
— l. 12. Ἐνέργεν, ε.	Ἐνεργεῖν. ε.
c. 1232. l. ult. Ἐνεσίησιν, ε. καὶ βουλῇ.	E. ε. καὶ βουλαῖς.
c. 1233. l. 1. Ἐνεσκέμβηκεν, ε.	Ἐνεσκίμβηκεν. ε.
— l. 4. Ἐνεσκειρωμένη, ε.	E. ε. 14)
Ἐνεσκειρωμένον, τ. α. ἔχον.	E. τ. α. ἔχον ῥύπον. 15)
— l. 8. Ἔνεστιν, ἔξεστιν, [ἐξόν.]	E. ε.
— l. 10. Ἐνέτας, τ. ἐνοικοῦντας.	E. τ. ἐνοικ.
Ἐνετὰν, ἐκκεῖτ..	Ἐνέται. ἔκκειται. 16)
— l. 14. Ἐνέτησι, περον.., ἐπὶ τοῦ αἰνεῖσθαι, ἢ π.	E. περόναις. ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι. ἢ π. 17)
c. 1234. l. 1. Ἐνετίδας, πώλους στεφαν.	E. πώλους στεφανηφόρους.
Ἐνιφόρω ἀπὸ τ. — διαφέρει γ.	ἀπὸ τ. — διαφέρουσι γ.
— l. 4. Ἐνετείληξεν, ἐνείλησσεν.	Ἐνετύλιξεν. ἐνείλισσεν.
— l. 6. Ἐνετῶν, τ. ἢ ἐπὶ γ.	E. τ. ἢ ἀπὸ γ.
— l. 11. Ἔνευνοι, ε. — εἰς Κύπριοι.	E. ε. — εἰς ◘ K.

14) In Ald. mendum typ.
15) V. ῥύπον a Musuro adjecta est.
16) Adjectae vocis exitum delevit.
17) Secundae vocis compendium delevit.

M S.	M U S.
c. 1234. l. 14. Ἐνευφήμω, ἐνευβοήσω.	Ἐν εὐφήμῳ. ἐν εὐβοήτῳ. +
Ἐνεύχεσθαι, τ. — ἐξοϱῆσαι τ.	Ε. τ. — ἐξοϱῆσαι τ.
c. 1235. l. 2. Ἐνέφυνεν, ε.	Ἐνέφηνεν. ε.
c. 1236. l. 4. Ἐνεχϱήμφθη, ε.	Ἐνεχϱίμφθη. ε.
— l. 9. Ἐνήδοιτο, ω. — φαιδϱοῖτο.	Ε. ω. — φαιδϱύνοιτο.
Ἐνηέους, π.	Ἐνηέας. π.
— l. ult. Ἐνηκαιναία, ἡ τ.	Ἔνη καὶ νέα. ἡ τ.
c. 1237. l. 2. Ἔνηκας, ἐνέβαλας, ε.	Ἔνεικας. ἐνέβαλες. ε.[18])
— l. 7. Ἐνηλίαζ, ε. — ἐνηαλίου.	Ἐνηλίαξις. ε. — ἐνυαλίου.
— l. 10. Ἐνηλύσιος, ε. κε- ττ ϱαυνό.	Ε. ε. κεϱαυνόβλητος.
Ἐνηλύσια, τ. — λύσια λ.	Ε. τ. — ἐνηλύσια λ.
c. 1239. l. 21. Ἐνθεναϱίζει, ἐνχειϱεῖ.	Ε. ἐγχειϱεῖ.
c. 1242. l. 3. Ἐνθωκεῦσαι, ε. ἐνκϱύπτεσθαι.	Ε. ε. ἐγκϱ.
Ἔνι, ἔνεστιν, ἐν τῷ, ἐν τῇ [ἔνισιν.]	Ἔνι. ε. Ἐν τῷ. ἐν τῇ.[19])
— l. 6. Ἔνια, π.	Ἐνηέα. π.
c. 1243. l. 1. Ἐνιζῆσαι, ἐγκαθῆσαι.	Ε. ἐγκαθίσαι.
— l. 2. Ἐνιζήσαντα, ἐγκαθήσαντα.	Ε. ἐγκαθίσαντα.

c. 1243.

18) Reponendum eſt: Ἔνηκας. Cf. VV. DD. qui idem divinarunt.

19) Peſſime gloſſam diviſit, et ἔνισιν pro ἔνεισιν male ejecit, ſignificatur enim, Ἔνι pluraliter etiam accipi; ſuſpicor tamen, totam appendicem ἐν τῷ, ε. rel. olim a nugatore quodam in margine adjunctam fuiſſe. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1243. l. 5. Ἐνιηλίζειν, τὴν ἐνάλιον ε.	Ε. τ. ἐνυάλιον ε.
— l. 11. Ἐνιῆλαν, ε.	Ἐνιῆλαι. ε.[20])
— l. 14. Ἔνικεν, η.	Ἔνεικεν. η.
Ἐνίκεον, ἐφιλονίκουν.	Ἐνείκεον. ἐφιλονείκουν.
Ἐνικαυλῶι, ε.	Ἐνικαυλῷ. ε.
c. 1244. l. 6. [Ἐνιοί]	
Ἐνοπιπόμπω, ἐν τῇ μεγάλῃ θ.	Ἔνοπι πόντῳ. ε. τ. μ. θ.[1])
Ἐνιπάζων, τ.	Ἐνιπτάζων. τ.[2])
c. 1246. l. 1. Ἐνιχῶρ, ε.	Ε. ε.
— l. 8. Ἐν καρὶ τὸν κ. — τῶν εὐτελέσι τ.	Ε. κ. τ. κ. — τῶν ἐν εἰ τ.[3])
— l. 13. Ἐνκατακλώσαντες, εἴραντες.	Ε. ἐνείραντες. +
— l. 16. Ἐνκατελέτησαν, ε.	Ἐνκατελέτησαν. ε.[4])
— l. ult. Ἐνκέωτις, ἡμέρα, π. — ἐνκεώτις — κηρύσσειν.	Ἐνκεῶτις ἡμέρα. π. — ἐνκεῶτις — κ.[5])

c. 1247.

20) Musurus glossam corrupit. Auctoritate ms. in textu ponendum est: Ἐνιηλῶν, ε. littera η, uti saepius, pro κ accepta. Hoc Kusterus et Valkenarius jam viderunt. Cf. VV. DD.

1) Musurus doctissimus fuit, at, ut saepius videbimus, parum acutus atque subtilis; omnia vero, quae statim non perspiciebat, mutandi atque delendi consuetudo mori aetatis, in qua vivebat, artisque infantiae attribuenda est. Soli scribae, cujus erat litteras initiales appingere, vitium glossae imputandum est; ille enim, cum versus in Ἐνιοί finiretur, et sequens in νοπιπόμπῳ inciperet, novam in νοπιπ. glossam inchoari existimans, E initiale praefigebat, quod postea Musurum decepit. Jungendum est, ut vel pueri vident: Ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. ε. Cf. VV. DD. qui veram lectionem restituerunt.

2) Reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.

3) Interjecto a Musuro ἐν.

4) VV. DD. conjectura Ἐνκατελέγησαν omni dubio caret.

5) Utroque in loco Ἐγκεῶτις ἡ. correxerat, postea vero Ἐνκεῶτις ἡ. restituit. Vulgatum Ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα; π. ipsa ms. accentuatio confirmat.

M. S.	M U S.
c. 1247. l. 6. Ἔνκηρος, αἶση.	Ἐν καρὸς αἶση.
Ἔνκαρος, μοῖρα.	Ἐν κηρὸς μοῖρα.[6]
— l. 10. Ἐνκομβωθεὶς, δεδείς.	Ε. δεθείς.
— l. 13. Ἔνκομον, ἐν τῷ μαρίῳ ἰ.	Ε. ἐν τῷ μαρίῳ ἰ.
— l. 17. Ἐν κοτύλῃ φ. — Φέρει τ.	Ε. κ. φ. — Φέρων τ.
c. 1248. l. 7. Ἐνλιμενίζειν, τελωνίσειν τ.	Ε. τελωνίζειν τ.
— l. 12. Ἐν λευκώμασιν, ε. — κεχρ.μένοις — ἀνδρατίδων, κ.	Ἐν λ. ε. — κεχρισμένοις — ἀνδραπόδων, κ.[7]
Ἐνλόβι, ε.	Ἐνλόβια. ε.
— l. ult. Ἐνμαχατεύειν, ε. ε πγείτονον.	Ε. ε. παρὰ γείτονι.
c. 1249. l. 10. Ἐννεάκρουνος, κ.	Ε. κ.[8]
c. 1250. l. 11. Ἐννεῶ, ε. — νεοττούς.	Ε. ε. — νεοττούς. ἐννήθω. Κυρηναῖοι.
Ἐννήθ. κυρινοί.	
Ἐννηὴς, σ. — πατρῷος.	Ἐννηής. σ. — π.[9]
— l. 15. Ἐννηπίονι, ε.	Ἐν νηπιέῃ. ε.
Ἐννηπήχεες ἦσαν, ε. — τοῦ μήκους [καὶ] τ.	Ἐννεαπήχεες ἦσαν. ε. — τὸ μῆκος τ.
c. 1252. l. 14. Ἐνοδία, Α. — Ἀνδρομενίδης.	Ε. Α. — Α.
Ἐνόδιος, Ἑρμῆς πάρω.	Ε. Ε. π.
— l. 18. Ἐνοειδεῖς, ἐνι θω ὁμοῖοι.	Ἑνοειδεῖς. ἐνὶ θεῷ ὁ.

c. 1252.

6) Salvo litterarum ordine glossa male divisa ita jungenda est: Ἐν κηρὸς αἶση. ἐν κηρὸς μοῖρα. Cf. VV. DD. qui huic unioni suffragantur.

7) In v. κεχρ.μένοις litteram delevit.

8) In Ald. mendum typoth.

9) Glossas diversas male conglutinavit. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1252. l. ult. Ἔνοι, οἱ π.	Ἔννοι. οἱ π. [10])
c. 1253. l. 4. Ἐννοιάδες, α. αἱ μὴ κορύπτουσιν.	Ε. α. αἱ μὴ κορύπτουσαι.
— l. 18. Ἐνοργείας, τὰς νεοσσείας, κ.	Ε. τὰς νεοσσιάς. Κ. [11])
c. 1254. l. 1. Ἔνορχα, ο. ἔ-(ευ)χοντα [ἔφημα.]	Ε. ο. ε.
— l. 6. Ἔνος, ἐνιαυτὸς ἐπέτιος, ε.	Ε. ἐνιαυτὸς ἐπέτειος. ε.
— l. 18. Ἐν ὀφθαλμοῖσιν, ε. — ἢ θεαμάτων.	Ἐν ο. ε. — ἢ ἐπὶ θ.
c. 1255. l. 5. Ἐν παραβύστῳ, ἐν μαστηρίῳ, ε.	Ἐν π. ἐν μυστηρίῳ. ε.
— l. 10. Ἐν πίθῳ τὴν κ. — ἐπὶ τὰς πρώτας μ. — ἁπτομένων — κεραμεύει, π. — πί(θ) ἐν χειρί. Δεικέαρχος δ.	Ἐν π. τ. κ. — ἐπὶ τῶν τὰς π. μ. — καὶ ἁπτομένων — κ. π. — πίθῳ ἐγχειρεῖ. Δικαίαρχος δ.
c. 1256. l. 2. Ἐνπίσπη, ε.	Ἐπίσπη. ε. [12])
— l. 6. Ἔνπλην, π.	Ἔμπλην. π.
— l. 9. Ἐν πυθίῳ ὀχέσαι, Π. — ἐρίους π.	Ἐν Πυθίῳ χέσαι. Π. — ἐνίους π.
Ἐνραβῶς, ε.	Ἐνραβώς. ε.
— l. 17. Ἐν ῥύπῳ, οἱ ῥυπόντες.	Ἐν ῥ. οἱ ῥυπῶντες.
c. 1257. l. 1. Ἔνσας, αὔριον ἐνσευδηάψαι.	Ε. αὔριον. Ἔνσευ δὴ ἄψαι. [13])

c. 1257.

10) Iſ. Voſſii conjecturam ſcriptura codicis confirmat.
11) Reponendum eſt: νεοσσίας. In Ald. mendum.
12) Junctae ſunt, uti ſaepius, duae lectiones, olim enim in codice quodam ita exaratum ſtabat: Ἐνίσπη (π above). ε. Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.
13) Gloſſam in duas diviſit. Cf. VV. DD. qui locum fruſtra tentarunt.

MS.	MUS.
c. 1257. l. 6. Ἐνσίεις, ε.	Ἐνσείεις. ε.
Ἐνσικυκράτῳ, τ.	Ε. τ.
c. 1258. l. 2. Ἐνστερνισάμενος, περιπτυσάμενος.	Ε. περιπτυσσάμενος.
— l. 4. Ἐνστερνομαντίαις, ε. Σοφ. αἰχμαλώτησιν.	Ε. ε. Σ. Αἰχμαλωτίσιν.
— l. 12. Ἐνταλάρισι, τ.	Ἐν ταλάροισι. τ.
— l. 15. Ἐνταμιευόμενον, ε.	Ε. ε.
[Ἐντάραοι, τότε δὲ αὐτόν.]	
Ἐνταράοιφιχειρὶ, ε.	Ἐντ᾽ ἀρά οἱ φῦ χ. ε. 14)
c. 1259. l. 1. Ἐντάραντον, ε.	Ε. ε.
— l. 6. Ἐνταχεὶς, ε.	Ἐντακείς. ε.
— l. 12. Ἐντεθρείωκεν, ε. — θρείων — θρείων εὗρεσιν.	Ε. ε. — θρίων — θρίων ε. 15)
— l. 17. Ἐντελαμῶνι, ε. — ἐπὶ δεσμῷ.	Ε. ε. — ἐπιδέσμῳ.
Ἐντελέεσιν, ε.	Ἐντελέεσσιν. ε.
Ἐνθεταλίσθαι, ἐνκεχλαμυδῆσθαι, σ.	Ε. ἐνκεχλαμυδῶσθαι. σ.
c. 1260. l. 3. Ἐντελειθὲς, ἐνσαρώθεσιν ἐντάγματα.	Ἐν τέλει θὲς, ἐν χορῷ θὲς, ἐν τάγματι. 16)
— l. 17. Ἐντεομίστωρ, ο.	Ἐντεομήστωρ. ο.
— l. 20. Ἐντερόνια, ἐντεριόνη, τὸ μεσέτατον τ.	Ἐντερώνια. ἐντεριώνη. τὸ μεσαίτατον τ. 17)
Ἐντερόνιος, αἱ χ.	Ἐντερόνιοι. αἱ χ. 18)

c. 1261.

14) Glossam deletam ita distinxerat: Ἔντ᾽ ἄρα οἱ.
15) In Ald. ἄρεσιν vitio typ.
16) In Ald. errores typ.
17) Correctiones typotheta neglexit.
18) Sagacissima Valkenarii conjectura extra dubium est. Glossa Homerica est, et ita dividenda: Ἔντερον ἰος. id est: Ἔντερον οἶος. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1261. l. 2. Ἐντεσιεργοὺς, τ. — νοτοφόρους, α.	Ε. τ. — νωτοφόρους, α.
— l. 6. Ἐντεσιουργοὺς, σ. — νοτοφ.	Ε. σ. — νωτοφ.
— l. 10. Ἐντέτεικεν, ε.	Ἐντέτηκεν. ε.
— l. 15. Ἐντεῦθεν, ἔνθεν, [παραυτὰ,] ε.	Ε. ε. ε.
— l. ult. Ἐν τῇ σαρκὶ, ε. — σαρκός.	Ἐν τ. σ. ε. — σ.
[Ἐντῆσθαι, ὥπλισται.]	
Ἐντὶ, ε.	Ε. ε.[19]
c. 1262. l. 7. Ἐντομίαι, ε. εὐνοῦχος.	Ε. ε. ε.
[Ἐντομίδας, μαμιλάρι, ψαλίδια.]	
Ἐντομίδες, ξ.	Ε. ξ.[20]
— l. 20. Ἐντοσθήδια, τ.	Ἐντοσθίδια. τ.
c. 1263. l. 2. Ἐντραγούμενοι, μασούμενοι.	Ε. μασσώμενοι.
— l. 16. Ἔντριτον, τὸ Διονίου ε.	Ε. τὸ Διονυσίου ε.
c. 1264. l. 2. Ἐντροπίας, εὐμεταβόλως ὀξύνης.	Ε. εὐμετάβολος. ὀξίνης.
— l. 6. Ἔντυεν, ὅπλιζεν.	Ε. ὥπλιζεν.
Ἐντύεσθαι, ὁπλεῖσθαι, κεκοσμεῖσθαι.	Ε. ὡπλίσθαι. κεκοσμῆσθαι.
— l. 16. Ἐντυπὰς, πένθικας, ω.	Ε. πενθικῶς, ω.
— l. 19. Ἐντυπὰς, ε. ἐγκεκαλυμένος τ.	Ε. ε. ἐγκεκαλυμμένος τ.
c. 1265. l. 17. Ἐνύλαις, [ὑλικὸν,] ὑλικαῖς.	Ε. ὑλικαῖς.

c. 1266.

19) Correxerat: ὡπλίσθαι.

20) Cyrilli Lex. ms. Ἐντωμίδες. αἱ τοῖς σώμασιν ἐκτεμνόμεναι. τοιαῦτα δὲ εἰώθασιν ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι. Ultima in Hesychii glossa verba: τοιαῦτα δὲ ε. rel. ex aliis glossariis inserta esse puto.

c. 1266. l. 11. Ἐνφρέατι κυνομ. — δυσφέκτων.	Ἐν φ. κ. — δυσφεύκτων.
Ἐνφρεάτ., ε.	Ἐν φρεάτου. ε. [1])
— l. 15. Ἐν φρέσιν θυμὸν ε.	Ἕνα φ. θ. ε.
— l. 19. Ἐν χρῶ κουρᾶ, ἢ ψ.	Ἐν χρῷ κουρά. ἢ ψ.
c. 1267. l. 6. Ἐνώμις, μάντις, ο.	Ἐν ὤμοις μάντεις. ο.
Ἐνώμοτον, ω. — ἔνοχλον.	Ε. ω. — ἔνοχον.
Ἐνωμότιαι, τ.	Ἐνωμοτία. τ.
— l. 15. Ἔνωπα, ἐν ὄψει, [ἐνωπῆ, εἰς ὄψιν, προσόψει,] φ.	Ἐνωπῆ. ἐν ὄψει. φ. [2])
— l. ult. Ἐνώπια, ε. — ἐμπρός.	Ε. ε. ἔμπροσθεν.
c. 1268. l. 2. Ἐνώπια, τ. — διεκόσμουν τῶν π. — ἐνίνοχος.	Ε. τ. — διεκόσμουν ἕνεκα τ. π. — ε. [3])
— l. 10. Ἐνῶρσεν, διέγειρεν.	Ε. διήγειρεν.
— l. 16. Ἐνώτεις, ε. — Σοφ. Αἰχμαλώτησιν.	Ε. ε. — Σ. Αἰχμαλωτίσιν.
c. 1269. l. 2. Ἐνωχλήθην, η. [Ἐξακαλάρειται βαθυῤῥόου ἢ πρόθεσις.]	Ε. η.
Ἐξάγαστον, α.	Ε. α. [4])
— l. 8. Ἐξάγεσθαι, τ.	Ἐξάγιστον. τ.
— l. 12. Ἐξάγιστα, π. — οἴονται ε.	Ε. π. — οἷόν τε ε.

c. 1269.

1) Glossae exitum delevit.
2) Quae a Musuro exclusa sunt, glossam in margine olim corrigebant; tum vero pro προσόψει scriptum erat πρὸς ὄψιν.
3) Interposito a Musuro ἕνεκα.
4) Glossam ejectam ita emendaverat: Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο, β.

c. 1269. l. 20. Ἐξαγκωνίζεσθαι, ἐξαγωνίοις, ἐξ α. π. ἔχουσιν.	Ἐξαγκωνίζεσθαι. Ἐξαγωνίοις. ἐξ α. π. ε.
Ἐξαγώνιος, τοῖς ἔξω τ.	Ἐξαγώνιος. ὁ ἔξω τ. 5)
Ἐξαγώχωλον τραγίσκιον, π.	Ἐξάγω χωλὸν τ. π.
c. 1270. l. 3. Ἐξαετάου, ε.	Ἐξ αἤταο. ε.
— l. 10. Ἐξαιρεῖται, ἐξυφέρεται.	Ε. ἐξυφαιρεῖται.
— l. 17. Ἐξαιρήσοντες, πορθήσαντες.	Ε. πορθήσοντες.
— l. 23. Ἐξαίσιος, ο. ὁ σύμφορος, α.	Ε. ο. ὁ ἀσύμφορος. α.
c. 1271. l. 3. Ἐξακέσαιο, ε. θεράπευσαις.	Ε. ε. θεραπεύσειας.
— l. 11. Ἐξαλέασθαι, ἐκβλίνειν.	Ε. ἐκκλίνειν.
— l. 13. Ἐξαλείφησαν, ἀπόλλοντο.	Ἐξαλείφθησαν. ἀπώλοντο.
— l. 18. Ἐξ ἀκαλαρείταο, ε.	Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο. ε.
— l. ult. Ἔξαλλα, δ. — ἐξόχως.	Ε. δ. -- ἔξοχα.
c. 1272. l. 16. Ἐξαμβλέβει, δ. ἐγγυμονεῖ.	Ε. δ. ἐγκυμονεῖ.
c. 1273. l. 13. Ἐξανεμοῦσθαι, ε. — μεταιωρίζεσθαι.	Ε. ε. — μετεωρίζεσθαι.
c. 1274. l. 9. Ἐξάντης. ὁ τ. ν. ἐξέαι.	Ε. ὁ τ. ν. ἔξω ὤν.

c. 1274.

5) Locum hunc corruptiſſimum Muſurus parum ſagaciter ordinavit. V. ἐξαγωνίοις in prima gloſſa eſt correctio marginalis ſeq. gloſſae Ἐξαγώνιος. Hoc ſemel perſpecto, omnia facile hunc in modum digeruntur et emendantur: Ἐξαγωνίζεσθαι· ἐξ ἀγώνων πόνον ἔχειν. Ἐξαγωνίοις· τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος οὖσιν, ἢ ἐξ τοῦ ἀγῶνος πόνον ἔχουσιν. Cf. VV. DD. qui facem mihi praetulerunt.

MS.	MUS.
c. 1274. l. 9. Ἐξαντῶν, α. — ὑπόγονος, οἷον ὑπογενιάζων, — ἐξάντην ε.	Ε. α. — ὑπόγονον, οἷον ὑπογενειάζων. — ἐξάντη ε.
Ἐξ ἀντύγων, ἐκ τῶν περιφεριῶν τ.	Ἐξ α. ἐκ τ. περιφερειῶν τ. [6])
c. 1275. l. 2. Ἐξάνω, ἄνωθεν ἐξάγει, ἐξενέγκει.	Ε. α. ἐξάγῃ, ἐξενέγκῃ.
Ἐξαπαλλαγεῖ, ὑποχωρήσει.	Ἐξαπαλλαγῇ. ὑποχωρήσῃ.
— l. 12. Ἐξ ἀπίης γαίης, α. — οὔσης [ἐξάπινα.]	Ἐξ α. γ. α. — ο.
— l. 17. Ἐξαποριθῆναι, ε.	Ἐξαπορηθῆναι. ε.
— l. ult. Ἐξάραι, ο. — μεταίωρον υ.	Ε. ο. — μετέωρον υ.
c. 1276. l. 8. Ἐξαρκεῖν, α.	Ἐξαρκῆ. α.
— l. 21. Ἔξας, εἶδος π.	Ε. εἶδος □ π.
c. 1277. l. 1. Ἐξαναίνεται, α.	Ἐξαυαίνεται. α.
— l. 12. Ἐξαφύουσιν, ε.	Ἐξαφύσουσιν. ε.
c. 1278. l. 3. Ἐξεδιετεῖ, τ.	Ἐξεδιήτει. τ.
— l. 5. Ἐξεδιήτησεν, κακῶς ἐδιήκησεν.	Ε. κ. διῴκησεν. [7])
— l. ult. Ἐξέθανεν, ἐλιποθύμησεν.	Ε. ἐλειποθύμησεν.
c. 1279. l. 2. Ἐξεθίαζε, χ.	Ἐξεθείαζε. χ.
— l. 10. Ἔξειδ.., π.	Ἐξειδεῖς. π. [8])
— l. 13. Ἐξεικάδιοι, οἱ ἐκτὸς αὐτῆς ε.	Ε. οἱ ἐκτὸς τῆς ε.
c. 1280. l. 6. Ἐξείρετο, η.	Ἐξήρετο. η.
— l. 14. Ἐξεκαρυκεύθη, ω.	Ἐξεκαρυκκεύθη. ω. [9])
	+
Ἐξεκαλύσω, ε.	Ἐξεκαλύσω. ε.
Ἐξεκέδασεν, ε.	Ἐξεκέδασσεν. ε.
	c. 1281.

6) Correctio a typotheta neglecta est.
7) Lexicographus scripsit: ἐδιήτησεν.
8) Glossae exitum delevit.
9) Ms. lectionem VV. DD. Hesychio restituerunt.

c. 1281. l. 3. Ἐξεδούαζεν, ε.	Ἐξεδούαξεν. ε.
— l. 5. Ἐξεκ.νόθη, κ.	Ἐξεκονόθη. κ.[10])
Ἐξεκορήνθη, ε.	Ἐξεκορύνθη. ε.
— l. 8. Ἐξεκλίθη, ε. ἀπεῤῥίθη.	Ε. ε. ἀπεῤῥίφθη.
— l. ult. Ἐξέλεα, ἐξήρα.	Ἐξέλεεν. ἐξήρει.
c. 1283. l. 4. Ἐξεμέτρει, ἐπὶ ἅλωνον ἐμέτρει.	Ε. ἐπὶ ἅλωνος ε.[11])
— l. 18. Ἐξ ἐπάλξεων, ἐκ τῶν προμαχόνων.	Ἐξ ε. ἐκ τ. προμαχώνων.
Ἐξεπάλτον, ἐξεπήδησαν.	Ἐξέπαλτο. ἐξεπήδησεν.
c. 1284. l. 3. Ἐξέπερεν, ε. ἐπόρθησαν.	Ε. ε. ἐπόρθησεν.[12])
— l. 8. Ἐξ ἐπιπολῆς, ἄνωθεν [ἄριζος.]	Ἐξ ε. α.
c. 1285. l. 7. Ἐξερεύεκα, ε.	Ἐξερεύηκα. ε.
— l. 14. Ἐξερεύξεται, διενέγκει.	Ἐξερεύξηται. διενέγκῃ.
Ἐξέρεκται, [ἐκπέσῃ.]	ἐξέρεκται.
Ἐξερίπη, ε.	Ε. ε.[13])
c. 1288. l. 8. Ἐξευασμένου, τεθνεώτου γ.	Ε. τεθνεῶτος γ.
c. 1289. l. 3. Ἐξεφάνη, φανερῶς ε.	Ε. φανερὸς ε.
— l. 5. Ἐξέφατο, δ.	Ἐξέφθιτο. δ.
— l. 8. Ἐξέφθητο, ε.	Ἐξέφθιτο. ε.
c. 1290. l. 10. Ἐξέωσαν, ἐξόρισαν, κ.	Ε. ἐξώρισαν. κ.
c. 1291. l. 8. Ἐξήνται, η.	Ἐξήνερται. η.
— l. 12. Ἐξηκεστήδης, μ.	Ἐξηκεστίδης. μ.

10) In medio gloſſae litteram expunxit.
11) In Ald. mendum typ.
12) Correctionem typotheta non advertit.
13) Locus corruptus et indigeſtus, qui opem criticorum exſpectat. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1291. l. 12. Ἐξήκεστος, ἡταιρικός, ο.	Ε. ἡταιρηκώς. ο.
Ἐξήκεστομαλκίδαι π.	Ἐξήκεστομαλκίδαι. οἱ π. ÷ [14])
c. 1292. l. 6. Ἐξηλίμβωρ, ε.	Ἐξηλήμβωρ. ε.
— l. 13. Ἐξημμέοι, ε.	Ἐξημμένοι. ε.
— l. 17. Ἐξῆν, ἐξεγένοντο, ἢ δ.	Ε. ἐξεγένετο. ἢ δ.
— l. 19. Ἐξηνδρομένον, ο.	Ἐξηνδρόμιον. ο. [15])
c. 1293. l. 3. Ἐξήνιοι, α. — ἡλοίω δ. — ἀνυποτακτ..	Ε. α. — ἡνία δ. — ἀνυπότακτοι. [16])
— l. 6. Ἐξηντημέναι, ε.	Ἐξηντηκέναι. ε.
— l. 14. Ἐξηρημένην, ὑψουμένην [τε ἡρεμένην.]	Ε. υ.
Ἐξήρηπεν, ε.	Ἐξήριπεν. ε.
c. 1294. l. 9. Ἐξήχμησαν, η. — ἀπολελοιπέναι α.	Ε. η. — ἀπολελειπέναι. α.
— l. 16. Ἐξιθύνει, ο.	Ἐξιθύνοι. ο.
c. 1295. l. 7. Ἐξίμεναι, ἐξαφῆναι, ε.	Ε. ἐξαφεῖναι. ε.
— l. 9. Ἐξινώμενον, ἐκνενούμενον, ε.	Ε. ἐκκενούμενον. ε.
Ἐξίπιται, ε.	Ἐξίπεται. ε.
Ἐξιπόμενος, κ.	Ἐξιπώμενος. κ.
c. 1297. l. 1. Ἐξοδιονόμοι, δ.	Ἐξόδιοι νόμοι. δ.
— l. 5. Ἐξονομήνης, ε. — ἐξείπης.	Ἐξονομήναις. ε. — ε. [17])
[Ἕξοντες, ἔχοντες.]	
Ἐξ ὄνυχος, π.	Ἐξ ο. π.
Ἐξόπλησας, ο.	Ἐξοπλίσας. ο.
— l. 10. Ἐξορίζειν, ὅρον ε.	Ἐξορρίζειν. ὀρρὸν ε. [18])

c. 1298.

14) In Ald. error typ.
15) VV. DD. conjecturam codicis scriptura confirmat.
16) Ultimae vocis exitum delevit.
17) VV. DD. conjectura auctoritate ms. firmatur.
18) Itidem.

MS.	MUS.
c. 1298. l. 13. Ἐξουλῆς δίκη ἐξουλῆς δ. — ἐπιβάλλων — ὅπερ εἴλλειν λ.	Ἐξούλης δίκην ἐξούλης δ. — ε. — ὅπερ οὔλλειν λ. [19])
c. 1299. l. 2. Ἐξοφρυομένοι, ε.	Ἐξοφρυωμένοι. ε.
— l. 9. Ἔξοχον, ἐκπρεπὲς, [ἐξπέδιτον.]	Ε. ε.
c. 1301. l. 1. Ἐξώλιγξαι, ὤλυθεν, ἐξώλλυται, α.	Ἐξώλιγξεν. ὤλιθεν. ἐξόλλυται. α.
— l. 17. Ἐξώργης, ἐξεγύμνωσα [ἐξώροις.]	Ἐξώργησα. ε.
Ἐξώροις, γ.	Ε. γ.
— l. ult. Ἔξωσον, α. ἔκβαλλαι.	Ε. α. ἔκβαλλε.
c. 1302. l. 1. Ἐξώσω, α. ἐκβάλλω.	Ε. α. ἐκβαλῶ.
— l. 3. Ἐξωστρακίσθη, ἔξωται π.	Ε. ἐξῶσται π.
Ἐξωστριακάδος, οἱ μ.	Ἔξω τριακάδος. οἱ μ.
— l. 10. Ἐξώτρυνεν, ἐξέπασεν.	Ε. ἐξέπεισεν.
— l. 12. Ἐξωχεύτεται, ε.	Ἐξωχέτευται. ε.
— l. 17. Ἔοι, [ἔσται,] εἴη, γ. ὑπάρχοι [αὐτοῦ αὐτῆς.]	Ε. εἴη. γ. υ.
— l. 22. Ἐοικότα, καθηκότα, πρόφορα, ω.	Ε. καθήκοντα. πρόσφορα. ω.
— l. ult. Ἐοικὼς, ὁμοιωμένος.	Ε. ὡμοιωμένος.
c. 1303. l. 2. Ἑοῖο, [τοῦ] αὐτοῦ, ἢ ε.	Ε. αὐτοῦ. ἢ ε.
— l. 7. Ἐολότας, εἰλημμένον.	Ἐαλότας. εἰλημμένους.

19) Distinguendum est: Ἐξούλης. δίκην ε. aut: Ἐξούλης δίκη. ε. Sic enim in adjecta interpretatione δίκην facile subintelligitur. In sequentibus praeeunte codicis scriptura ἴλλειν pro corrupto οὔλλειν Lexicographo restituendum est. Cf. VV. DD.

c. 1303. l. 7. Ἔολπεν, ἐλπίζειν, π.	Ε. ἐλπίζει. π.
— l. 16. Ἔορτα, ε.	Ἔορται. ε.
c. 1304. l. 4. Ἐπαγγέλωσιν, κ.	Ἐπαγγέλλωσιν. κ.
— l. 12. Ἐπάγη, ε. — ὡς καὶ α.	Ε. ε. — ὅθεν καὶ α.
c. 1305. l. 6. Ἐπάγων, ..φνήδιος κασάνδρα.	Ἐπαγώνη. αἰφνίδιος Κ.[20])
— l. 9. Ἐπάει, ἐπαίρει [ἀρᾶ.]	Ἐπαείρει. ε.
c. 1306. l. 8. Ἐπαίας, μεταιωρήσας.	Ἐπαΐσας. μετεωρήσας.
— l. 12. Ἐπαίνους, τ. — ἀρχεσίας, Σ. Θ. Σικυνίω, καὶ ἀλκέοι ταῖς ἐπαινήταισιν.	Ε. τ. — ἀρχαιρεσίας. Σ. Θ. Σικυωνίῳ. καὶ α. τ. ἐπαινήτεσιν.
c. 1307. l. 1. Ἐπαίραι, π.	Ἐπαεῖραι. π.
— l. 12. Ἐπ᾽ ἀκινήτοισιν, ἢ τάφος, ἢ λίθος.	Ἐπ᾽ α. ἢ τάφοις, ἢ λίθοις.
c. 1308. l. 1. Ἐπακτῶος, Π. ἐν Σάμῳ ἐπάκτηρον κ.	Ε. Π. ἐν Σάμῳ. Ἐπακτήρ. κ.
— l. 7. Ἐπάκτιος, θερμὴς ἐν Σ.	Ε. ὁ Ἑρμῆς ἐν Σ.
Ἐπακτὸς, ὅρκος ε. — εὐθέρετος.	Ε. ὅρκος οὐκ ε. — αὐθαίρετος.
— l. 13. Ἐπακτρίδας, τ. — ἢ κυνηγοί. καὶ ἐκπατροκλέης δ.	Ε. τ. — οἱ κ. καὶ ἐκπακτροκέλης δ.[1])
c. 1309. l. 8. Ἐπαλλαχθεῖσα, ε. Σ. κολχίσιν.	Ε. ε. Σ. Κ.

c. 1309.

20) Duas litteras expunxit; prima scriptura, si bene video, fuit: Ἐπάγων. ηαφνήδιος κ.

1) Musurus in mente habuit: ἐπακτροκέλης. Cf. VV. DD.

c. 1309. l. 12. Ἔπαλλεν, ἔστησεν.	Ε. ε. ἐπάλθημεν.
Ἐπάλθημεν, ἐπαληθείς, π.	Ἐπαληθείς. π. 2)
— l. 19. Ἐπαλλακεύετο, π. χρῆται.	Ε. π. ἐχρῆτο.
c. 1310. l. 14. Ἐπαβλήδην, α.	Ἐπαμβλήδην. α.
— l. 19. Ἐπαμετροφανίῳ, ἐπὶ ἡμέρ.. φ....	Ἐπ᾽ ἀμεροφανίῳ. ἐπὶ ἡμέρᾳ φίλου φανέντος. 3)
c. 1311. l. 1. Ἐπαμηνάσατο, ε.	Ἐπαμήσατο. ε.
— l. 6. Ἐπαμῦναι, βοηθῆ.	Ε. βοηθῆσαι.
— l. 9. Ἐπαμφίεσαι, ε.	Ἐπαμφιέσας. ε.
— l. 16. Ἐπαναθῆναι, μ.	Ἐπαναθεῖναι. μ.
c. 1313. l. 12. Ἐπ᾽ ἀντολαῖς, ε.	Ἐπ᾽ α. ε.
[Ἐπάνιοι, ἀκούοι. Ἐπάζονται, ἐπιφέρουσι, βαστάζουσιν.]	
Ἐπαοιδία, φ.	Ε. φ. 4)
— l. 19. Ἐπάρας, κουφήσας, υ.	Ε. κουφίσας. υ.
— l. 21. Ἐπαράσαι, κουφήσαι, ε.	Ε. κουφίσαι. ε.
c. 1314. l. 1. Ἐπάρασας, ἀπέδυ, ε.	Ε. ἀπέδυσας. ε.
c. 1315. l. 7. Ἐπαρτείνη, ε.	Ἐπαρτύνη. ε.
Ἐπάρουρος, ε. — ἐπταμίσθιος.	Ε. ε. — ἐπιμίσθιος.
c. 1316. l. 2. Ἔπασσεν, ε. ὑφαίνειν.	Ε. ε. ὕφαινεν.

2) V. Ἐπάλθημεν pro Ἐπαλήθημεν e margine intruſa eſt.
3) Exitum v. ἡμέρ.. delevit. Litterae φ compendium ſcribendi adnexum eſt, cujus vim neſcio.
4) Correxerat: Ἐπαῖοι.

MS.	MUS.
c. 1316. l. 12. Ἐπαυλία," ἡ [δὲ] δ.	E. ἡ δ.
— l. 18. "Επαυλος, ἐπίσκν (ος), ε.	E. ἐπίσκιος. ε.5)
— l. ult. "Επαυριν, ἀπολέσαι.	Ἐπαυρεῖν. ἀπολαῦσαι.
c. 1317. l. 4. Ἐπαυτατῶν, π.	Ἐπ' αὐτατῶν. π.6)
Ἐπαύρονται, ἐπαίθονται.	Ἐπαύρωνται. ἐπαίθωνται.
Ἐπ' αὐτόπτον, ἐπ' αὐτοφόρῳ, ε.	Ἐπ' α. ἐπ' αὐτοφώρῳ. ε.
Ἐπαυτοφάδες, ἐπ' αὐτοφόρῳ, ἐπ' αὐτοφόρῳ δὲ τὸ φ. καταληφθὲν, υ.	E. ἐπ' αὐτοφώρῳ. ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ ὁ φ. καταληφθεὶς, υ.
c. 1318. l. 2. Ἐπαχ. ω. η, ἠνίθη, ἐμπήθη.	Ἐπαχνώθη. ἠνιάθη. ἐλυπήθη.
[Ἐπαχνώθη, τὰ αὐτά.]	
Ἐπάχνωσεν, ε.	E. ε.7)
— l. 7. "Επεα πτερόεντα, τ. — πτερ.. γ.	"Επεα π. τ. — πτερῶν γ.8)
— l. 14. Ἐπέβρισεν, ε.	E. ε.
c. 1325. l. 1. Ἐπελήθην, ε.	E. ε.9)
— l. ult. Ἐπέμυζαν, ἐπελυκτήρισαν, ε.	Ἐπέμυξαν. ἐπεμυκτήρισαν. ε.
c. 1326. l. 5. Ἐπεναύων, ε.	Ἐπ' εὐνάων. ε.
— l. 8. Ἐπενέματο, ε.	Ἐπενείματο. ε.

c. 1326.

5) Ex ms. legendum est: ἐπίσκηνος.
τάων
6) Vitiosae scripturae origo haec esse videtur: Ἐπ' αὐτῶν.
7) In prima glossa ante et post ω litteram expunxit; ex glossa ejecta apparet, quod ab Ἐπαχνώθη diversam habuerit scripturam. Suspicor scriptum fuisse: Ἐπαχθώθη.
8) Exitum v. πτερ.. delevit.
9) Idem ordo, ac in prioribus edd. qui postea in Schreveliana ob seriem litterarum mutatus fuit, et in Albertinam receptus.

c. 1326. l. 14. Ἐπένοντο, ἐνεργοῦν.	Ε. ἐνήργουν.
— l. ult. Ἐπενώτησεν, ε. ἀμφιτρίωνι β'.	Ἐπενώτισεν. ε. Ἀμφιτρίωνι δευτέρῳ.10)
c. 1327. l. 4. Ἐπεβαιώνιστο, ε.	Ἐπεπαιώνιστο. ε.
Ἐπέσπαστο, ε.	Ἐπέπαστο. ε.
— l. 7. Ἐπέπιθεν, ἐπεπ.	Ἐπέπιθμεν. ε.
Ἐπέπληγον, πλήσσοντες ε.	Ε. ἔπλησσον ε.
— l. 10. Ἐπεπολέμητο, π. διέκειτο.	Ἐπεπολέμωτο. π. δ.
Ἐπε Ἐπυλεῖτο, ἐπεπόρευτο.	Ἐπεπωλεῖτο. ἐπεπορεύετο.11)
c. 1328. l. 3. Ἐπερίδεται, ἐπίγνυται, ε.	Ἐπερείδεται. ἐμπήγνυται. ε.
— l. 8. Ἐπεῤῥώθησεν, ε.	Ἐπεῤῥόθησεν. ε.
c. 1329. l. 2. Ἐπερώνησεν, δ.	Ἐπερόνησεν. δ.
Ἔπεσαν, ε.	Ἐπάσαντο. ε.
— l. 13. Ἐπέσκεψαν, ε.	Ἐπεσκέψαντο. ε.
c. 1330. l. 1. Ἐπέσσηθον, ἐπέλεκον, ε.	Ε. ἐπελέκων. ε.
Ἔπεσον, ε.	Ἔπεσσον. ε.
Ἐπεσσύμενος, ε. ἐπ' ὄρους, ε.	Ε. ε. ἐπορούσας. ε.
— l. 8. Ἐπεστενάοντο, ε. καὶ ἤχει.	Ε. ε. καὶ ἦχουν.
— l. 13. Ἐπέτιον, ε. κατάλυμμα.	Ἐπέτειον. ε. κατάλυμα.
c. 1331. l. 4. Ἐπέτακτο, ε.	Ἐπετέτακτο. ε.
— l. 13. Ἐπετοξάζοντο, ε. — ἐφώμων τ.	Ε. ε. — ἐφώρμων. τ.

10) Lemma a VV. DD. restitutum est; in Ald. mendose.
11) Et hic, ut supra in v. Ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ, vitium ms. ei, qui litteras initt. appingebat, tribuendum est; versus finitur: Ἐπε. sequens incipit: πυλεῖτο.

M S.	M U S.
c. 1332. l. 4. Ἐπεβῆσαι, ἐπειβῆναι ε.	Ἐπέβησεν. ἐπιβῆναι ε.
Ἐπέβρυσεν, ἐπεβάρυσεν.	Ε. ε.
c. 1319. l. 8. Ἐπεζάρυκεν, ε.	Ἐπεζάρυκεν. ε.
Ἐπεζάζει, ε.	Ἐπεζάρει. ε.
Ἐπεζήτει, η. ε. ἐπετήρει, ἐπεζέτουν τ.	Ε. η. ε. ε. ἐπεζήτουν τ.
— l. 14. Ἐπεθίαζεν, ε.	Ἐπεθείαζεν. ε.
Ἐπέθροσκον, ε.	Ἐπέθρωσκον. ε.
c. 1320. l. 6. Ἐπεὶ βουλεύων, λ.	Ἐπιβουλεύων. λ.
— l. 12. Ἐπειδεῆνεον, ἔπνουν, κ.	Ἐπὶ δ' ᾔνεον. ἐπῄνουν. κ.[12])
c. 1321. l. 1. Ἐπιείξω, υ.	Ἐπιείξομεν. υ.
— l. 8. Ἐπεικτῶμεν π.	Ἐπεὶ χ' ὦμεν π.
— l. 15. Ἐπειοὶ, οἵημοι, κ.	Ε. οἱ Ἠλεῖοι. κ.
Ἐπειὸς, ὁ ἥλιος, α.	Ε. ὁ Ἠλεῖος. α.
c. 1322. l. 4. Ἐπειὸς, ο. — συνήιδος — δηλότερος — δήλωσιν σ.	Ε. ο. — Οἰνηίδος — δειλότερος — δείλωσιν σ.
— l. 19. Ἐπειςπεῖν, ἐπακολουθοῦντας ε.	Ἐπισπεῖν. ἐπακολουθοῦντα ε.
c. 1323. l. 2. Ἐπεὶ φίλον α. — καθώμεν τ.	Ε. φ. α. — καθήμεν τ.
— l. 5. Ἐπείχεομεν π. — ἐξεράνεντο.	Ἐπεὶ χ' ἑῶμεν π. — ἐξ ἔρον ἕντο.
Ἐπιχθῶμεν, σ.	Ἐπειχθῶμεν. σ.
— l. 9. Ἐπεῖχον, ε.	Ἐπεῖχεν. ε.
Ἐπέκελεν, ε.	Ἐπέκελλεν. ε.
— l. 16. Ἐπεκλώσαντο, ἐπικατέκλυσεν, ε.	Ε. ἐπικατεκλωσαν. ε.
c. 1324. l. 5. Ἐπεκώλυσεν, ε. ἐπὶ τ. — καταλεί-	Ἐπεκόκλυσεν. ε. ἀπὸ τ. — καταλείπουπουσιν

12) Correctionem typotheta neglexit.

M S.	M U S.
πουσιν.... σταῖς — προστίθηται, κ.	σι τὸ σταῖς — π. κ. [13])
c. 1332. l. 6. Ἐπετόχαζεν, ε.	Ἐπεστόχαζεν. ε.
— l. 16. Ἐπ᾽ Εὐρυγύῃ α. — ἀνδρόγεον εὐρύην ε. — μήνωος, ε. — ἱερά.	Ἐπ᾽ Ε. α. — Ἀνδρόγεων Εὐρυγύην ε. — Μίνωος, ε. — ἱεράων.
Ἐπ᾽ εὐσεβείῃ, ε.	Ἐπ᾽ εὐσεβίῃ.
c. 1333. l. 6. Ἐπεφάνη, ἐπ᾽ αὐτοφόρῳ ω.	Ε. ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ ω.
Ἐπεφήμησεν, ε.	Ἐπευφήμησεν. ε.
Ἐπέφησαν, ἔφηκαν.	Ε. ἐφῆκαν.
— l. 18. Ἐπέχει, ἐπιμέλει.	Ἐπ᾽ ἤχῳ. ἐπὶ μέλει. [14])
c. 1334. l. 4. Ἐπέχραον, ε. — ἀθροὶ ε.	Ε. ε. — ἀθρόοι ε.
— l. 13. Ἐπιβόλους, ε.	Ἐπηβόλους. ε.
— l. 17. Ἐπήγαγον, ε. — πῆσαι.	Ε. ε. — πεῖσαι.
Ἐπηγανίδες, ἐπηνύγματα.	Ε. ε. [15])
Ἐπηγγελλόμην, π. — Σ. ἠλέκτρας.	Ε. π. — Σ. Ἠλέκτρᾳ.
c. 1335. l. 6. Ἐπήεσσαν, ὑπήρχοντο.	Ἐπῄεσαν. ἐπήρχοντο.
Ἐπηετανὸν, σ. ἀδιάλειπτον, π.	Ε. σ. ἀδιάληπτον. π. [16])
— l. ult. Ἐπήκοος, Ἀφροδίτη ἐν καρχηδόνιος.	Ε. Α. ἐν Καρχηδονίοις. [17])

c. 1336.

13) Articulo τὸ lacunam ms. ſupplevit.
14) Iſ. Voſſius reſtituit: Ἐπέχει. ἐπιμέλλει. et ſic reponendum eſt.
15) Correxerat: ἐπινύγματα.
16) Lectionem ms. VV. DD. Heſychio reſtituerunt.
17) Minime hic cum VV. DD. de Venere Chalcedonenſi cogitandum eſt; potius vero ita ſcribendum et interpungendum eſt: Ἀφροδίτη. ἐν Καρχηδονίῳ. V. Ἐπήκοος nempe

MS.	MUS.
c. 1336. l. 4. Ἐπίλεγεν, ε.	Ἐπήλεγεν, ε.
c. 1337. l. 13. Ἐπημοιβοὶ, δ. — ἀλασσόμενοι.	Ε. δ. — ἀλλασσόμενοι.
Ἐπιμύει, ε. — ἐπίπτει.	Ἐπημύει. ε. — ἐμπίπτει.
Ἐπίμυνον, ε.	Ἐπήμυνον. ε.
c. 1338. l. 20. Ἐπήρκησεν, ε.	Ἐπήρκεσεν. ε.
c. 1339. l. 11. Ἔπησται, ἐπιλέλυκται, ε.	Ε. ἐπιλέλεκται. ε.
Ἐπίτεος, ε.	Ἐπήτεος. ε.
c. 1340. l. 2. Ἐπίτρομα, α.	Ἐπήτριμα. α.
Ἐπίτριος, λ.	Ἐπήτριος. λ.
— l. 6. Ἐπήωρα, κ.	Ἐπήορα. κ.[18]
— l. ult. Ἐπιαλμένων, ἐθαλλομένων.	Ε. ἐφαλλομένων.
c. 1341. l. 3. Ἐπιαρτμαγὲν, ε. ἐχαρίθησαν.	Ἐπεὶ ἂρ τμάγεν. ε. ἐχωρίθησαν.[19]
— l. 10. Ἐπιβάδαι, αἱ μεθέορται η. ἐπὶ τ. — ἢ ἐπειδὰν κ. π. τοῦ .. διὰ τ.	Ἐπίβδαι. αἱ μεθέορτοι η. ἀπὸ τ. — ἢ ε. κ. π. τοῦ β, δ. τ.[20]

c. 1341.

nempe epitheton Veneris erat in fabula Καρχηδόνιος inſcripta, nec nomen auctoris, ut alibi, lemmati praeponitur, cum tempore Lexicographi haec Menandri fabula inter omnes nota eſſet.

18) Ms. lectio a VV. DD. repoſita eſt.

19) In Ald. error typ.

20) Inter τοῦ et διὰ duas litteras cum adjuncto ſcribendi compendio delevit, pro quibus litteram β ſubſtituit, totamque gloſſam ex Etymologo emendavit. In fine nominum αι et ες ſaepiſſime a ſcribis confunduntur; hujus permutationis, cujus cauſam antiquo cuidam ſcribendi compendio tribuo, codex Heſychii Marcianus innumera nobis exempla exhibet. Hinc pro Ἐπιβάδαι, cujus radix eſt βῆμι, Heſychio Ἐπιβάδες reſtituendum eſſe arbitror. Haec vox, ut grammatici nos docent, ſcribebatur etiam Ἐπίβδες, et, eliſo β, Ἐπίδες, ſcripturas enim Ἐπιβάδαι, Ἐπίβδαι et Ἐπίδαι omnes vitioſas et genio linguae contrarias eſſe exiſtimo.

c. 1341. l. 14. Ἐπιβάλλει, ε.	Ἐπιβαλεῖ. ε.
— l. ult. Ἐπίβαλμα, ὑπὸ πόδον.	Ε. ὑπὸ πόδιον. [1])
c. 1342. l. 17. Ἐπιβλὰς, συνεφὲς ν.	Ἐπιβλάξ. συννεφὴς ν.
c. 1343. l. 4. Ἐπιβοᾷ τὸν Μ. — Μῦσαι — Ὕλλαν α.	Ἐ. τὸν Μ. — Μοῦσαι — Υ. α. [2])
— l. ult. Ἐπιβουλεύει, ο. ζημιεῖ.	Ε. ο. ζημιοῖ.
c. 1344. l. 4. Ἐπιβότορι, π. — ἐνορχῆ, μ.	Ἐπιβώτορι. π. — ἐνόρχει. μ.
c. 1345. l. 12. Ἐπιβώτορι μ. — ἐφιπταστῆρι, οἱ γ.	Ε. μ. — ἐφιππαστῆρι. οἱ γ.
c. 1346. l. 1. Ἐπιγελαστικὰ, ὁ κ.	Ἐπιγελαστάρ. ὁ κ.
— l. 4. Ἐπιγλώσσω, ε. — Αἰσχ., Ἡρακλίδες.	Ε. ε. — Α. Ἡρακλείδαις.
— l. 19. Ἐπιγράβδην, ε. — ἐπεξεστηκῶς.	Ε. ε. — ἐπιξεστικῶς.
c. 1347. l. 10. Ἐπίδαλον, λυμικόν.	Ε. λοιμικόν.
— l. 12. Ἐπίδαυροι, ε.	Ἐπιδαύριοι. ε.
— l. 15. Ἐπιδαψιλευόμενος, μ. Ἐπιχορηγῆ π.	Ε. μ. ἐπιχορηγῶν π. [3])
— l. 19. Ἐπιδεικτιῶντα, ε. — θέλων.	Ε. ε. — θέλοντα.
— l. 22. Ἐπιδεινήσας, σ. συσείσας.	Ἐπιδινήσας. σ. συσσείσας.

c. 1347.

1) Emendaverat: ὑπὸ πόδων.
2) Legendum videtur: ὅταν θρηνῶσιν οἱ Μυσοὶ, τὸν Μ. rel. Cf. VV. DD.
3) Divisa conjunxit, quod typotheta non animadvertit.

M S.	M U S.
c. 1347. l. 22. Ἐπιδεκλεισῖ, δετάνυσεν ἱ. — κλειΐδα π.	Ἐπὶ δὲ κληΐδ' ἐτάνυσσεν ἱ. — κληΐδα π. [4])
c. 1348. l. 5. Ἐπιδεύοιτο, ε. — ἦν.	Ε. ε. — εἴη.
— l. 10. Ἐπίδιχα, σ.	Ἐπίδεχα. σ.
Ἐπιδέλφινος, τ.	Ἐπὶ Δελφινίῳ. τ.
— l. 19. Ἐπιδημίου, ε. ε. καὶ πρὸς πολέμους γινομένους.	Ε. ε. ε. καὶ μὴ πρὸς πολεμίους γινομένου.
— l. 22. Ἐπιδηλίω μ. — μαχηθέντες η.	Ἐπὶ Δηλίῳ μ. — μαχεσθέντες η.
c. 1349. l. 2. Ἐπίδικος, η. — εἰς πλείους σ. — εἰσὶν δικάζοντες.	Ε. η. — ἧς π. σ. — δικάζονται. [5])
— l. ult. Ἐπιδορπήσματα, τ.	Ἐπιδορπίσματα. τ.
	+
c. 1350. l. 2. Ἐπιδούριτον, ἐπιπαραστεοφίδα.	Ε. ἐπιπαραστρόφιον. [6])
Ἐπιδραμέτην, ε.	Ἐπεδραμέτην. ε.
— l. 14. Ἐπιδυσχεῖν, ἐπιτωμάζειν.	Ε. ἐπιτωθάζειν.
c. 1351. l. 6. Ἐπεοικὸς, π. εὐγνώμων, μ. εὐφυῆ, σ.	Ε. π. εὐγνώμον. μ. εὐφυές. σ.
c. 1352. l. 5. Ἐπιέσασθαι γ.	Ἐπιέσσασθαι γ.
Ἐπιεσάμενος, λ.	Ἐπιεσσάμενος. λ.
c. 1353. l. 6. Ἐπιγορέων, κ.	Ἐπηγορέων. κ.
— l. 9. Ἐπίηρος, τ.	Ἐπίηρα. τ.
— l. 11. Ἐπίηρανα, ε. — ψυχῆς ποδῶν.	Ε. ε. — ψυχῆς ἢ π.
— l. 14. Ἐπιήραν, ε.	Ἐπίηρος. ε.
Ἐπιή.ρος, β.	Ἐπίηρος. β. [7])

c. 1353.

4) In Ald. glossa male divisa est errore typ.
5) Vulgatum ἐπιδικάζονται a typotheta est.
6) Signum in Ald. omissum est.
7) In medio glossae litteram delevit; scriptum fuisse videtur: Ἐπιήορος.

c. 1353. l. 17. Ἐπιθαγγάνει, ε.	Ἐπιθιγγάνει. ε.
— l. ult. Ἐπιθαλάμοντι, ἐπιφλεγμένωσιν.	Ε. ἐπιφλεγμαίνωσιν.
c. 1355. l. 1. Ἐπιθήσει, ἐπιβάλλει.	Ε. ἐπιβαλεῖ.
— l. ult. Ἐπιθρωσμοπεδίοιο, ο.	Ἐπὶ θρωσμῷ π. ο.
c. 1356. l. 6. Ἐπιθωτάζοντες, ε.	Ἐπιτωθάζοντες. ε.
— l. 8. Ἐπιιθέντες, ε.	Ἐπιηθέντες. ε.
— l. 12. Ἐπίκαρ, ε. — κατοφερὲς τ.	Ἐπὶ κάρ. ε. — κατωφερὲς τ.
— l. 17. Ἐπικάρπον, κ.	Ε. κ. [8])
c. 1357. l. 3. Ἐπικαρυκεύεται, α.	Ἐπικαρυκκεύεται. α.
— l. 5. Ἐπικελαβῆσιν, ε.	Ἐπεί κε λάβησιν. ε.
— l. 7. Ἐπικαταδαρθεῖν, ἀφυπνῶσαι.	Ε. ἐφυπνῶσαι.
c. 1358. l. 16. Ἐπίκλη, ἤ ε.	Ἐπίκλην. ἤ ε.
Ἐπίκλη, ε.	Ἐπίκλην. ε.
c. 1359. l. 4. Ἐπικλόπειος, Ζ.	Ἐπικλόπιος. Ζ.
— l. 10. Ἐπικνάφου ἕλκων, δ.	Ἐπικνάφων ε. δ. [9])
c. 1360. l. 1. Ἐπικοίνιος, Ζ. ἐν Σαλαμήνη.	Ε. Ζ. ἐν Σαλαμῖνι.
— l. 6. Ἐπίκορον, ἐπίκοπον. Πάμφιοι.	Ε. ἐπίκωπον. Πάφιοι.
— l. 10. Ἐπίκοτα, ἐπίμορφα, ἅπασαν τίς μ. Σοφ. ναυκλίω καὶ π.	Ε. ἐπίμομφα, ἃ πᾶς ἄν τις μ. Σοφ. Ναυπλίῳ καὶ π. [10])
c. 1361. l. 4. Ἐπίκρανα, π. καλύματα, ε.	Ε. π. καλύμματα. ε.

c. 1362.

8) In Ald. Ἐπικάριπον errore typ.
9) Reponendum eſt: Ἐπὶ κνάφου ε. Cf. VV. DD.
10) Cf. VV. DD. qui lemma reſtituerunt.

c. 1362. l. 11. Ἐπίκτιτον, ε. εἰάνελθών.	Ε. ε. εἰσελθόν.[11])
— l. 16. Ἐπικὺς, ε.	Ἐπικύσας. ε.
c. 1363. l. 3. Ἐπίκωμος, ὁ ἐπάδων τῇ Φίλῃ, ἢ α.	Ε. ὁ ε. τῇ φυλῇ. ἢ α.[12])
— l. 7. Ἐπιλαφθέντες, φ.	Ἐπιλαμφθέντες. φ.
Ἐπιλεᾶν, ε.	Ἐπὶ λέαν. ε.
— l. 12. Ἐπιλεξαμένη, ἐπιμαλεσσαμένη.	Ε. ἐπικαλεσαμένη.
c. 1364. l. 2. Ἐπιχημένος, κ.	Ἐπειλημμένος. κ.
— l. 14. Ἐπιλίζουσα, κ.	Ἐπιλλίζουσα. κ.
Ἐπιλίζουσι, δ.	Ἐπιλλίζουσι. δ.
Ἐπιλίγδην, ἐπιράνδην.	Ἐπιλλίγδην. ε. ἐξ ἐπιδρομῆς ε. —
Ἐπιδρομῆς ε. — ἐπιγράβδην, ε.	Ἐπιγράβδην. ε.[13])
c. 1365. l. 4. Ἐπιλίμνιος, Π.	Ἐπιλήμνιος. Π.[14])
— l. 12. Ἔπιλλο, παράστραμος, η.	Ἔπιλλος. παράστραβος. ἡ.[15])
— l. 17. Ἐπιλύγεον, ε.	Ἐπιλύγαιον. ε.
Ἐπιλὺς, ξ.	Ἔπηλυς. ξ.
c. 1366. l. 1. Ἐπιλυσαμένη. Ἐέλευθερία καὶ μιᾶ τ.	Ἐπιλυσαμένη. Ἐλευθώ. καὶ μία τ.[16])

c. 1366.

εἰς

11) Scriptum erat olim: εἰσανελθών. vel potius: ἀνελθών.

12) In posterum itaque vera et simplicissima Is. Vossii conjectura: τῇ Φίλῃ. in textu ponenda est. Cf. VV. DD.

13) Totum artic. Ἐπιδρομῆς ad finem usque, in margine olim adscriptum fuisse suspicor.

14) Cf. VV. DD. qui Ἐπιλίμνιος vel Ἐπιλιμένιος restituunt.

o

15) Glossa ita exarata erat: Ἔπιλλ. Hinc scripturae vitium.

16) Scribae litterarum initt. malae distinctionis culpa tribuenda est, versus enim in Ἐπιλυσαμένη finitur, et sequens in ἐλευθερία incipit, cui litteram init. praefixit.

Musurus

c. 1366. l. 1. Ἐπὶ Λιψυδρίῳ μ. — Ἀθηνῆθεν οἱ Α. — τειχίσαντες. .... (	Ε. Λ. μ. — Ἀθήνηθεν, ὧν οἱ Α. — τειχίσαντες, χωρίον ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ἐπολέμουν τοῖς Πεισιστρατίδαις.[17])
— l. 14. Ἐπιμαστακά, τ.	Ἐπιμάστακα. τ.
— l. ult. Ἐπίμαστον, ε. — ἀναγκαίων. [ἐνδεής.]	Ε. ε. — α.
c. 1367. l. 4. Ἐπίμαστος, ε. ποιεινός, τ.	Ε. ε. — πεινός, τ. [18])
— l. 10. Ἐπιμάσσεται, ε. — Σοφ. αἰχμαλώτησιν.	Ε. ε. — Σ. Αἰχμαλωτίσιν.
— l. 14. Ἐπίμαχον, χ. ᾧ [οὐ] δύναταί τ.	Ε. χ. ᾧ. δ. τ.
— l. 17. Ἐπιμελύξαι, δ.	Ἐπιμειλίξαι. δ.
c. 1368. l. 9. Ἐπιμηδεακήρει, τ.	Ἐπὶ μήδεα κείρει. τ.
— l. 12. Ἐπίμηνον, οἱ ἱ. — θυσία τις.	Ε. οἱ ἱ. — θ. τ.
Ἐπιμηνία, ἡ κ.	Ε. ἡ κ.
Ἐπίμηρον, ἐπιμίλεια [καὶ δώσω] τ.	Ἐπίμηρον. Ἐπιμείλια. τ.

c. 1369.

Musurus deinde articulum bene univit, in Aldina vero errore typoth. iterum divisus fuit. Musurus docte emendavit, at, ut mihi videtur, minus vere; Lexicographus voci Ἐπιλυσαμένη servandi liberandique notionem primum tribuit, deinde unam Ilithyiarum et Cererem eadem voce cognominatas fuisse docet. Codicis ergo lectionem, quae ob simplicitatem se commendat, retineo, et ita lego: Ἐπιλυσαμένη. ἐλευθέρια. καὶ μία τ.

17) Ita lacunam ms. ex Suida et Hesychio v. Λειψύδριον. supplevit.

18) Ne ποίνιμος aut ποιπνυός? prius cum ὀχληρός, posterius cum δραπέτης analogum esset. Videant alii; VV. DD. emendatione non adquiesco.

c. 1369. l. 8. Ἐπιμύσας, κ. κλείσας.	Ε. κ. κ.
[Ἐπιμωρέων, ἀδικουμενοις ἐβοήθουν.]	
Ἐπινάξαι, ε.	Ε. ε. [19])
— l. ult. Ἐπινένάξαι, τ.	Ἐπινένακται. τ. [20])
c. 1370. l. 12. Ἐπίνιον, μ.	Ἐπίνειον. μ.
c. 1371. l. 9. Ἐπιξενοῦσθαι, μ. — Αἰσχ. Κρήσαις.	Ε. μ. — Α. Κρήσσαις.
c. 1372. l. 1. Ἐπίξεινον, ξ. — κρεόκοπτον ξ.	Ε. ξ. — κ. ξ [1])
Ἐπιξενοδίκη, ἡ συνηγορὴ καὶ ἥττ.	Ἐπὶ ξένῳ δίκη. ἡ συνηγορικὴ, ἐν ᾗ ὁ ἥττ. [2])
Ἐπίξομεν, υ.	Ἐπείξομεν. υ.
Ἐπίξυλον, τ. ε. παραστροφίδα τ. — ἐπίκοπως.	Ε. τ. ε. παραστροφίδι τ. — ἐπίκοπον.
Ἐπιξυνῶ ἐπικοινῶ [γάρ ἐστιν τὸ ξανθόν.]	Ε. ε.
Ἐπὶ ξυροῦ, ε. — ἀκροτάτου.	Ε. ξ. ε. — α. [3])
[Ἔπιοι, οἱ Ἴλιοι.]	
Ἐπίορα, χ.	Ε. χ. [4])
c. 1373. l. 4. Ἐπιώσομαι, ε.	Ἐπιόσσομαι. ε.
c. 1374. l. 5. Ἐπιπαλλαδεία, δ. — ἐδικάζομεν οἱ ε.	Ἐπὶ Παλλαδίῳ. δ. — ἐδικάζον οἱ Ε.
— l. 9. Ἐπίπαξ, σ. ἐπίτομος ο.	Ε. σ. Ἐπίτομος ο. [5])

c. 1374.

19) Emendaverat: Ἐτιμώρουν.
20) In Ald. Ἐπινένεκται a typoth.
1) In Ald. κρόκοπτον culpa typoth.
2) Cf. VV. DD. quos Musuri correctio et mendum typ. satis exercent.
3) Cyrilli Lex. ms. Ἐπὶ ξυροῦ. ἐπὶ κινδύνου. ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιστάσει.
4) Emendaverat: Ἐπειοί. οἱ Ἠλεῖοι.
5) Ordinem ms. VV. DD. restituerunt.

c. 1374. l. 16. Ἐπίπαστον, τ.	Ἐπίσπαστον. τ.
c. 1375. l. 3. Ἐπιπείθη, πισθῆ.	Ἐπιπείθηται. πεισθῇ.
Ἐπιπεῖν, κ.	Ἐπισπεῖν. κ.
— l. 10. Ἐπίπεται, φθείνει, κ.	Ε. φθίνει. κ.
— l. 13. Ἐπιπηχῆ, τ. π. τῶν ἄνω.	Ε. τ. π. τὰ ἄνω.
— l. 15. Ἐπιλίσσασα, δ. διατινάξασα.	Ε. δ. δ.
[Ἐπιπειθείη, ἀναπεισμονῆσα.]	
Ἔπιπλα, ἰ. — ἔγγια, α.	Ε. ἰ. — ἔγγεια, α. ✢
c. 1376. l. 3. Ἐπίπλαδον φ.	Ἐπίπλαδον φ. ✢
— l. 6. Ἐπιπλέγοι, ε.	Ἐπιπλέγοι. ε.
— l. 12. Ἔπιπλον, ε. — ὑμὶν ε.	Ε. ε. — ὑμὴν ε.
c. 1377. l. 5. Ἐπιπνεύων, ε. — καὶ ἀλκαίως ἤπεσυναγανδρωνδάς-μενον στρατὸν ν.	Ε. ε. καὶ Ἀλκαῖος. ἤπου- ✢ συναγανδρωνδας μενον σ. ν.
c. 1378. l. 3. Ἐπιπολήΐδες, αἱ π. — περώνονται.	Ε. αἱ π. — περονῶνται.
— l. 12. Ἐπίποτμα, ε.	Ἐπὶ πότμω. ε.
Ἐπιπρηνὲς, ε. καστραμμένον.	Ε. ε. κατεστραμμένον.
— l. 17. Ἐπιπρήων, τ.	Ἐπιπρίων. τ.
c. 1379. l. 16. Ἐπιρέξεσκον, ε.	Ἐπιῤῥέζεσκον. ε.
— l. ult. Ἐπιῤῥεπεῖ, ε. — ἐπιστή.	Ε. ε. — ἐπιστήκη.[6])

6) Ex ms. legendum est: ἐπιστήκει. Sic et Abresch emendaverat.

M S.	M U S.
c. 1380. l. 6. Ἐπιῤῥήματα, ο. — μηδέποτε — ἐπιληλυθότος — ἰάμβια, β.	Ε. ο. — μηδέπω — ἐπεληλυθότος — ἰαμβεῖα, β.
— l. 11. Ἐπιῤῥηγμίνη, ε.	Ἐπὶ ῥηγμῖνι. ε.
— l. 13. Ἐπιῤῥήσεσκον, ἐπεπῶντο, ε.	Ἐπιῤῥήσσεσκον. ἐπεσπῶντο. ε.
— l. 19. Ἐπιῤῥήτως, ε.	Ἐπίῤῥητος. ε.
	+
c. 1381. l. 1. Ἐπιῤῥιείσκοντο, ε.	Ἐπιῤῥιείσκοντο. ε.
— l. 5. Ἐπιῤῥοθησαν, ε.	Ἐπεῤῥόθησαν. ε.
— l. 9. Ἐπιῤῥοπῆς, ε.	Ἐπὶ ῥοπῆς. ε. 7)
— l. 11. Ἐπιῤῥωγολογοῦσι, καλαμῶμοι α.	Ε. καλαμῶνται τὸν α.
— l. 17. Ἐπιῤῥυμίζει, δ.	Ἐπιῤῥυθμίζει. δ.
Ἐπιρύσμιον, ἐπιρέον.	Ε. ἐπιῤῥέον.
c. 1382. l. 1. Ἐπιρύξειν κ.	Ἐπιῤῥύξειν κ.
— l. 6. Ἐπίσακτον, α.	Ἐπείσακτον. α.
Ἐπισαλονήεξ, ἐπικενουμένη.	Ἐπισαλονημένη. ε.
— l. 9. Ἐπισαχθὴς, χ.	Ἐπεισαχθής. χ.
— l. 12. Ἐπισειούσης, ε. — ἐπιχαλέντων, Σ. α. σ.	Ε. ε. — ἐπιχαλώντων. Σ. Α. σ.
c. 1383. l. 4. Ἐπίσημος, ε. — προφανέστερος.	Ε. ε. — π.
[Ἐπισθέντες, ἐπιχαρέντες.]	
Ἐπίσθιον, σ.	Ε. σ. 8)
— l. 8. Ἔπισιν, ε.	Ἔπεισιν. ε.
c. 1385. l. 6. Ἐπισκυκλεῖν, ε.	Ἐπεισκυκλεῖν. ε.
Ἐπισκυκλίσας, σ.	Ἐπεισκυκλήσας. σ.

c. 1385.

7) Correctio a typotheta neglecta est.

8) Glossam Ἐπισθέντες pro Ἐπησθέντες supra suo loco habuimus.

c. 1385. l. 14. Ἐπισμῆ, ἐπιτρίβει, ἐπὶ τ. — αἱματώεσσα.	Ἐπισμήχει. ε. ἀπὸ τ. — αἱματόεσσα. [9]
c. 1386. l. 3. Ἐπιμυγερῶς, ε.	Ἐπισμυγερῶς· ε.
— l. 5. Ἐπισπαστὸν, ἀνθερέτενον, ο.	Ε. αὐθαίρετον, ο.
— l. 10. Ἐπισπάσει, ε. — λίνοις λ.	Ε. ε. — ληνοῖς λ. [10]
Ἐπισπάσθω, ἑλκυνέτω τ.	Ε. ἑλκυέτω τ.
c. 1387. l. 1. Ἐπισπεῖραι, σχοινίον τ.	Ἐπίσπειρον, σ. τ. [11]
— l. 5. Ἐπεισπέρχουσαι, ε.	Ἐπισπέρχουσαι. ε.
— l. 8. Ἐπισπωμένη, ἐπακολουθεῖσα.	Ἐπισπομένη. ἐπακολουθοῦσα.
— l. 13. Ἐπισσεύσας, ε.	Ἐπισεύσας. ε.
Ἐπισσεύουσα, π.	Ἐπισεύουσα. π. [12]
— l. 16. Ἐπίσσου, ἐφόμησας.	Ε. ἐφορμήσας.
— 18. Ἐπισσυτέρη, ο.	Ἐπασσυτέρη. ο.
c. 1389. l. 10. Ἐπιστεφέας οἴνω, ἐπιστεφ.	Ε. οἴνοιο. ἐπεστεφ.
— l. 12. Ἐπίστη, οἶδες.	Ε. οἶδας. [13]

9) In artic. Ἐπισμῆ pro Ἐπισμεῖ. duo alia verba, Ἐπισμήχει nempe et Ἐπισμώχει, quae ſcribarum negligentia forte omiſſa fuerint, explicantur. Omnibus in genere communes ſunt interpretationes: ἐπιτρίβει. λοιδορεῖ. πλήττει. Ad Ἐπισμήχει vero pertinent verba: ἀπὸ τοῦ Σμήχειν rel. quemadmodum ad Ἐπισμώχει verba: Σμῶξαι γ. rel.

10) Reponendum eſt: τοῖς λίνοις λ. ut Caſaubonus olim divinabat.

11) Excuſandus eſt Muſurus, qui proverbium in mente non habuit. Scribendum eſt: Ἐπὶ σπεῖρα σχοινίου. τ. ut VV. DD. reſtituerunt.

12) Hic et in praeced. gloſſa VV. DD. ſcripturam codicis reſtituerunt.

13) In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1390. l. 5. Ἐπίστηται, γινώσκεται.	Ε. γινώσκηται.
— l. 9. Ἐπίστιχας, κ.	Ἐπὶ στίχας. κ.
Ἐπίστιον, ο. κάλυμα.	Ε. ο. κατάλυμα.[14])
— l. 12. Ἐπιστολαί, ε. ἐπισταγαί, Α.	Ε. ε. ἐπιταγαί Α.
— l. 14. Ἐπιστομίζων, φιμόνων, ε.	Ε. φιμονῶν. ε.[15])
Ἐπιστηχθεῖσαν. π.	Ἐπιστιχθεῖσαν. π.
c. 1391. l. 3. . πιστράβη . . χημα α. φέρων.	Ἐπιστραβὴς, ὄχημα α. φ.[16])
Ἐπιστρατὸν, ἐπιστρατιάν.	Ἐπὶ στρατόν. ἐπὶ στρατιάν.
Ἐπιστροφάδην, ἐπιστρεφόμενος ἰ. ἢ μὴ ε.	Ε. ἐπιστρεφομένως. ἰ. ἢ μετὰ ε.[17])
c. 1392. l. 1. Ἐπιστυνιὴς, ἐπισυνιὴς, ἢ ε.	Ἐπιστυνιείς. ἐπισυνιεὶς, ἢ ε.
— l. 11. Ἐπισφοραῖς, δ.	Ἐπεισφοραί. δ.
— l. 14. Ἐπισφρήσας, ἐπισενέγκων.	Ἐπεισφρήσας. ἐπεισενέγκων.
c. 1393. l. 4. Ἐπισχοίης, ἐπιβάλοι.	Ε. ἐπιβάλοις. ÷
— l. 11. Ἐπὶ τὰ κανὰ τ.	Ἐπὶ τὰ κανὰ τ.
— l. 13. Ἐπιταλαιπωρεῖν, ἐπικαμύειν, ἢ ε.	Ε. ἐπικαταμύειν. ἢ ε.[18])
Ἐπιταμυναβούλου, π. — μανδρὸς βούλου τ.	Ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου. π. — Μανδραβούλου τ.

c. 1393.

14) Voces κάλυμμα et κατάλυμα a scriba permiscentur.

15) VV. DD. φιμῶν bene reposuerunt, vitium enim ex correctione supra vocem notata: φιμόν. (ων supra) natum est.

16) Ita litteras vetustate evanidas restituit. Cf. VV. DD.

17) Bene, ut opinor, jungitur ἐπιστρεφόμενος ἰ. Particula μὴ pro μετὰ ex compendio nata est.

18) Pro ἐπικαμύειν scribendum est ἐπικάμνειν. De ἐπικαταμύειν sive ἐπικαμμύειν Lexicographus hoc loco nunquam cogitabat.

M S.	MUS.
c. 1393. l. 13. Ἐπιταξίδις σ.	Ἐπιταξίδια, σ.
c. 1394. l. 3. Ἐπὶ τὰ χειρίονα, ε.	Ἐπὶ τὰ χείρονα. ε.
— l. 9. Ἐπιτειμήτωρ, ε.	Ἐπιτιμήτωρ. ε.
— l. 14. Ἐπιτεκναντῆρες. οἱ π.	Ἐπιτεχναντῆρες. οἱ π.
c. 1395. l. 8. Ἐπιτετράφανται, ε.	Ἐπιτετράφαται. ε.
— l. 13. Ἐπίτουμα, ε.	Ἐπίτευγμα. ε.
Ἐπίτευκται, ε. — ἔστω.	Ἐπιτέτευκται. ε. — ἔστιν.
[Ἐπιτευξόμενος, ἐπιτυχών.]	
Ἐπιτεχνήσεως, μ.	Ε. μ.
c. 1396. l. 6. Ἐπιτιμή . . α, β.	Ἐπιτιμήτορα. β.[19])
— l. 15. Ἐπιτοθάζει, κ.	Ἐπιτωθάζει. κ.[20])
c. 1397. l. 3. Ἐπιτραπεζείδιος, ὁ π.	Ἐπιτραπεζίδιος. ὁ π.
— l. 10. Ἐπιτρίματα, κ.	Ἐπιτρίμματα. κ.
Ἐπιτριμμοί, α.	Ἐπήτριμοι. α.[1])
— l. 13. Ἐπιτροπάδες, ε.	Ἐπιτροπάδην. ε.
— l. 17. Ἐπιτροχάδη, π.	Ἐπιτροχάδην. π.
c. 1398. l. 4. Ἐπιτρύσσειν, ε.	Ἐπίτρυσσον. ε.
— l. 7. Ἐπιτυφῶσαι, ε.	Ἐπιτυφῶσα ε.
— 13. Ἐπιφαλινίου, τ. — Ἀρίσταρχος ἐπὶ φαλινίου γ. — περὶ τὸν σφάλητα, ἐπασχητία γὰρ ὁ φαλής.	Ἐπὶ Φαλινίου. τ. — Ἀ. ἐπὶ Φαληνίου γ. — παρὰ τὸν φάλητα, ἐπαναισχυντία γὰρ ὁ φάλης.

19) Duas litteras delevit.

20) Cyrilli Lex. ms. Ἐπιτολθάζων. χλευάζων. pro Ἐπιτοθάζων.

1) Reſcribendum eſt: Ἐπίτριμοι. VV. DD. idem monentibus.

M S.	M U S.
c. 1399. l. 6. Ἐπιφέρη (αι), α.	Ἐπιφέρεται.
Ἐπιφημητέρες, οἷς ε.	Ἐπιφημητῆρες, οἱ ε.
— l. 18. Ἐπιφόριμα, ε.	Ἐπὶ φορίναν. ε.
c. 1400. l. 10. Ἐπιφυλὶς, β. μικρόν.	Ἐπιφυλλίς. β. μ. ἐπὶ τέλει βλαστάνον.[2]
Ἐπιτέλει, βλαστάνων.	
— l. 15. Ἐπιχαλᾶ, τ. — θεραπαίνας.	Ε. τ. — θεράπαιναν.[3]
— l. 21. Ἐπὶ Χαριξένης, ε. — ἢ χαριξύνη διαβ.	Ε. Χ. ε. — ἡ Χαριξένη διεβ.
c. 1401. l. 11. Ἐπιχειρενομοῦντες, τ. — χρωμένοις.	Ἐπιχειρονομοῦντες. τ. — χρώμενοι.[4]
— l. 13. Ἐπιχερία, χ.	Ἐπιχειρία. χ.
Ἐπιχητιὰ, ε.	Ἐπιχητίας. ε.
c. 1402. l. 16. Ἐπιψάμοις, ε.	Ἐπὶ ψάμμοις. ε.
— l. ult. Ἐπιψίση, ε.	Ἐπιψίσει. ε.
c. 1403. l. 3. Ἐπιωγαὶ, οἱ α. τόποι [καὶ ἀμμένοι,] υ.	Ε. οἱ α. τόποι, υ.[5]
— l. 9. Ἐπλαγγέην, ε.	Ἐπλαγγέθη. ε.
Ἐπλαζόμην, ἐπλανόμην.	Ε. ἐπλανώμην.
c. 1404. l. 2. Ἐπνύθη, η.	Ἐπνύνθη. η.
— l. 4. Ἐποβελία, τ.	Ἐπωβελία. τ.[6]
— l. 7. Ἔποι, λ.	Ἔπη. λ.
Ἐποίθετο, η.	Ἐπύθετο. η.

c. 1404.

2) Glossam bene restituit. Cf. VV. DD.
3) Compendia litt. ας et αν aliquam inter se similitudinem habent, et facile a scribis confunduntur.
4) Scriptura codicis hexametri finem exhibet: Ἔπι χεῖρε νομοῦντες.
5) Verba: καὶ ἀμμένοι. male ejecit, pertinent enim ad glossae interpretationem; reponenda itaque et scribenda sunt: καὶ ἀλίμενοι. *portubus carentes.* Cf. VV. DD.
6) VV. DD. conjecturam auctoritas ms. confirmat.

M S.	M U S.
c. 1404. l. 7. Ἐποιθόμην, η.	Ἐπυθόμην. η.
— l. 17. Ἐποισθήσεται, ε.	Ε. ε.
[Ἐποιπνύοντα, ἐνεργοῦντα.]	
Ἐποίχεται, ἐποιπ.	Ε. ἐπιπ.
c. 1405. l. 2. Ἐποκίλαι, ἐπὶ τὸ ξυρὸν ε.	Ἐπωκεῖλαι. ἐπὶ τὸ ξηρὸν ε.[7])
— l. 5. Ἐποπολύζει, θ.	Ε. θ.
[Ἐπόλια, αἰγίδια.]	
Ἐπόμενοι, α.	Ε. α.[8])
— l. 9. Ἔποτος, ο.	Ἔποψ. ο.[9])
c. 1406. l. 7. Ἐπορθεῦσαι, ἐπαγρυπῆσαι.	Ἐπορθρεῦσαι. ἐπαγρυπνῆσαι.
— l. 12. Ἐποστέφας, ε. — διεξείη.	Ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ε. — διεξήει.
Ἐπισσόμενος, π.	Ἐποσσόμενος. π.
c. 1407. l. 10. Ἔπουσεν, ε. — ἤγαγεν [ἤπερ οὖσαν.]	Ε. ε. — η.[10])
c. 1408. l. 15. Ἐπρυτάνευεν, ἐδιοίκει.	Ε. διώκει.
— l. 18. Ἑπταγράμματα, τ. — Σαράπην.	Ἑπταγράμματον. τ. — Σάραπιν.
c. 1409. l. 6. Ἑπταπόδην, τ. — μεγέθει.	Ε. τ. — μ. ἑπτὰ ποδῶν. ε.
Ἑπταπόδων, ε.	
c. 1410. l. 1. Ἑπτάχορδα, π. μ. διπτάχορδον α.	Ε. π. μ. δὶ ἑπτὰ χορδῶν α.

7) Scripturam Ἐποκεῖλαι a VV. DD. restitutam ms. confirmat.

8) Emendaverat: Αἰπόλια.

9) Prima scriptura fuit procul dubio: Ἔποπος. Cf. VV. DD.

10) In verbis a Musuro deletis aut alia verbi forma latet, forte: ἢ Ἐπούρισεν. vel ἢ Ἐπούρωσεν. aut, quod mihi probabilius est, varia glossae scriptura e margine in contextum translata.

MS.	MUS.
c. 1410. l. 5. Ἐπτερύγει, α.	Ἐπτερύγη. α.
— l. 10. Ἐπίστην, ε.	Ἐπίσθην. ε. +
— l. 12. Ἐπτόλισθαι, τ.	Ἐπτόλισθον. τ.
— l. 14. Ἐπτύσκυ, α.	Ἐπτύσκυον. α.
c. 1411. l. 1. Ἐπύθετο, η. — ἔμανθε — ἐπιθμός.	Ε. η. — ἐμάνθανε — + ἐπιθμός.
— l. 8. Ἐπωβέλεια, π. — τίμημά τι ὄλημα — ιτ.	Ἐπωβελία. π. τίμημά + τι ὄλημα — δέκατον.
c. 1412. l. 1. Ἐπώζειν. ε. — ἐφιμένη τάφον τ.	Ε. ε. — ἐφημένη τάφῳ τ.
— l. 7. Ἐπώκιλαν, ε.	Ἐπώκειλαν. ε.
Ἐπωμίδια, ω. — ἱερᾶται π.	Ἐπωμίδιον. ω. — ἱερατικὸν π.
Ἐπ᾽ ὤμων, ε.	Ἐπ᾽ ω. ε.
[Ἐπώνασθαι, ἐπώνυμος.]	
Ἐπώνυμοι, ο.	Ε. ο.
c. 1413. l. 3. Ἔπωπα, ἀλεκτρύωνα α.	Ἔποπα. ἀλεκτρυόνα α.
— l. 7. Ἐπώπει, ἐπόπτει, ε.	Ἐπώπη, ἐπόπτη ε. 11)
c. 1414. l. 1. Ἐπορύετο, ἐπέθη, ἢ φ.	Ἐπωρύετο. ἐπένθη. ἢ φ.
Ἐπωρορά χαται, ε.	Ἐπωρορέχαται. ε.
— l. 5. Ἐπωστρίδες, α. — ἐπέχουσαν κ.	Ε. α. — ἐπέχουσαι κ.
— l. 11. Ἔραδος, π. — παιδίονα ν.	Ε. π. — παιδίον ν. +
— l. 15. Ἔραζεν, ἔθαζεν, ε.	Ε. ἔθαζεν. ε.
c. 1415. l. 2. Ἔραμος, ε.	Ἐράμενος. ε.
Ἔρανα, ἐκανεισφορὰς, δ.	Ε. συνεισφοράς. δ.

11) In Ald. vitium typ.

M S.	M U S.
c. 1415. l. 16. Ἐράπτομεν, ε.	Ἐῤῥάπτομεν. ε.[12]
c. 1416. l. 13. Ἐρατινοὶ, ε. — Ἀράβων.	Ε. ε. — Α.
Ἐράτινον, ἐπέραστον, ἔνδοξον.	Ἐρατεινόν. ε. ε.[13]
Ἐρατὸν, ε.	Ε. ε.
	+
Ἐρατοθὲν, ἀνεπαυνάσατο.	Ἐράτοθεν. ἀνεπαύσαντο.
— l. ult. Ἐρᾶται, ε.	?Ἔραται. ε.
c. 1417. l. 4. Ἔργα, π. — γεωργίαν [ἢ ἐργάζει.]	Ε. π. — γ.[14]
c. 1418. l. 1. Ἐργάτις, π. — ἔλεως.	Ε. π. — ἔλεος.[15]
— l. 5. Ἐργάται, ο. — ἐκείνοις μ.	Ε. ο. — ἐκεῖνοι μ.
c. 1419. l. 7. Ἐργεῖ.., οἱ ἐπ' ἀγρὸν ο.	Ἐργεῖται. οἱ ἐπ' ἀγρῶν ο.[16]
Ἐργέτην, ε.	Ἐργέτιν. ε.
c. 1420. l. 18. Ἐρέειν, ε. — ἄγειν.	Ἐρεείνειν. ε. — α.
[Ἐρέεινεν, ἐρεεινῶν.]	
Ἐρεεῖνω, ε.	Ε. ε.
c. 1421. l. 13. Ἐρέθονται, κρέμονται.	Ε. κρέμανται.

c. 1422.

12) Reponenda eſt codicis ſcriptura. Cf. VV. DD.

13) Haec gloſſa negligentia typ. in Ald. omiſſa fuit; adeoque a ceteris quoque editionibus abeſt, loco ſuo in poſterum reponenda.

14) Quae hic delevit, ad ſeq. gloſſam pertinere videntur.

15) Quid cum iſta correctione voluerit, ſane non perſpicio; quod vero ἔλεως ex compendioſa vocum οὕτως ἐλέγετο ſcriptura profectum ſit, omnino perſuaſus ſum. Cf. VV. DD.

16) Gloſſae exitum delevit.

c. 1422. l. 1. Ἐρειδὲ, συντόμως ἐσθεὶς. ἢ μ.	Ἔρειδε. σ. ἐσθεὶς, ἢ μ.[17])
— l. 4. Ἔρειδε, στηρίζει.	Ε. στήριζε.[18])
— l. 13. Ἐρεμβοὶ. ν. — Ἴνδιοι Α.	Ε. ν. — Ἰνδοὶ Α.
c. 1423. l. 4. Ἐρέοι, εἴπει.	Ε. εἴποι.
— l. 12. Ἐρεσσάμεναι, κ.	Ἐρεσσέμεναι. κ.
— l. 14. Ἐρεσιμήτρην, τ.	Ἐρεσιμέτραν. τ.
— l. 16. Ἐρεσκίη, θρησκία.	Ε. θρησκεία.[19])
— l. 18. Ἐρεσμεὶ, κώπη.	Ἐρεσμός. κ.[20])
Ἐρεσμίονες, αἱ χεῖρες.	Ε. αἱ χεῖρες ἐρέσσουσαι.
Ἐρέσει, ἐρεσχελοῦντες, φ.	Ἐρεσχελοῦντες. φ.
. λαύνει κώ.	Ἐλαύνει. κωπηλατεῖ.
Ἐρέσειον, η.	Ἔρεσσον. η.[1])

c. 1425.

17) Signum in Ald. abest. Ex scholiaste Aristoph. scribendum puto: Ἐρείδει. συντόνως ἐσθίει. Cf. VV. DD. Mallem tamen seq. glossam huic praeponere, easque ita unire: Ἐρείδει. ἐπιστηρίζει, ὑποστηρίζει. ἐρείδει δὲ, συντόνως ἐσθίει, ἢ μ. Solemnior enim verbi significatus rariori praecedere debet, et luculenta fit vitiosae accentuationis Ἐρειδὲ origo. Aut fingamus etiam, totum artic. Ερείδει δὲ, συντόνως ἐσθίει. ἢ μ. rel. docta quadam manu in margine adjunctum fuisse, et postea alieno loco intrusum. Larga est in Hesychio ingenium acuendi materies!

18) Legerem: Ἐρείδει. στηρίζει. Glossam vero pro addimento marginali habeo.

19) In Ald. vitium typ.

20) Melius primum correxerat: Ἐρεσμεῖ. κωπηλατεῖ. Quod olim praecedentis Ἐρεσμεῖ, καταπνεῖ correctio marginalis fuit. Nec κώπη in κωπηλατεῖ a Musuro nimium audacter mutatum credamus, vox enim aliquando κω (with π above) compendiose scribitur: quae postea ambiguitas imperitos scribas facile decepit.

1) Locum luxatum Musurus confusiorem reddidit. Subjiciamus cum If. Vossio voces ἐρεσχελοῦντες, φ. glossae infra seq. Ἐρεσχελία, ad quam forte in margine olim adscri-

MS.	MUS.
c. 1425. l. 12. Ἐρεῦσαι, ἔρυθρὰν π.	E. ἐρυθρὸν π.
— l. 16. Ἐρεχθομένη, σ. ἐλαμβανομένη, β.	E. σ. ἐλαυνομένη. β.
— l. 21. Ἔρεψα, ε. ὀρόφησα.	E. ε. — ὠρόφησα.[2])
c. 1426. l. 1. Ἐρέψομεν προσαιετὸν, σ. προσαέτωμα.	E. πρὸς αἰετόν. σ. πρὸς αἔτωμα.
— l. 6. Ἔρημαι, βούλομαι, ἐρωτήσω.	E. β. ἐρωτῆσαι.[3])
— l. 8. Ἐρήμη, μ. διετηθῆ.	E. μ. — διαιτηθῆ.[4])
Ἐρήμησιν, ν.	Ἐρημάσι. ν.[5])
— l. 20. Ἐρηρεδαπαὶ, ε.	Ἐρηρέδαται. ε.
Ἐρηρεῖσθαι, ἡρμόσθη, ἠσφαλεῖσθαι.	Ἐρήρεισται. η. ἠσφαλίσθη.[6])
Ἐρίηρες, εὐάρμοστον.	E. ε.[7])
[Ἐρηρετλᾶται, ἐρηριασμένοι εἰσίν.]	

c. 1426.

adſcriptae fuerint; retineamus quoque Muſuri ἐρέσσουσαι, quod compendioſe ſcriptum ante ſeq. Ἐρέσσει facile excidere potuit. His praeſtitutis, omnia felicius ita ordinantur: Ἐρεσμίονες. αἱ χ. ἐρέσσουσαι. (Aut ἐρεσσόντων) Ἐρέσσει. ἐλαύνει κώπας. (Ita enim deſcribere malim) Ερ. η. rel. Cf. VV. DD.

2) Correctio a typotheta praetermiſſa eſt.

3) In Ald. vitium typ.

4) Cyrilli Lex. ms. Ἐρημιδίκη. (pro Ἐρήμη δίκη) ὅταν, μὴ παρόντων ἑκατέρων τῶν μερῶν, ὁ δικαστὴς τὴν ψῆφον ἐνέγκει. Heſychius vero, ut ſaepius in ejusmodi formulis, adnexam vocem ſubaudivit.

5) Cf. VV. DD. quos Muſuri correctio exercuit. Reſcribenda eſt codicis lectio, quam et ſeries alphabetica poſtulat. Forma Ἐρήμησιν poetica eſt pro ἐρήμαις.

6) Reponendum eſt: Ἐρηρείσθαι. ἡρμόσθαι. ἠσφαλίσθαι.

7) Scriptura gloſſae nata eſt ex correctione interlin: Ἐρί-(η)ρες. Scribendum ergo aut: Ἐρῆρες. vocales enim coalue-

c. 1426. l. 20. Ἐρήριπται, π.	Ε. π. 8)
c. 1427. l. 2. Ἐρηρίσθαι, π.	Ἐρήρεισται. π.
Ἐρηρισμένος, α.	Ἐρηρεισμένος. α.
— l. 19. Ἐριβρεμέτης, μεγάλα β.	Ἐριβρεμέταο. μ. β.
Ἐριβοιανὺξ, καὶ μ.	Ἐρίβοια νύξ. ἢ μ.
c. 1428. l. 11. Ἐρίδεται, μ.	Ἐρείδεται. μ.
— l. 14. Ἐριδίμιος, Ζ.	Ἐριδήμιος. Ζ.
Ἐριδίαν, α.	Ἐριδία. α.
— l. 23. Ἐρυζώοισι, π.	Ἐριζώοισι. π.
Ἐρίηρες, μ. — μεγαλωφελεῖν, μ.	Ε. μ. — μεγαλωφελεῖς. μ.
c. 1429. l. 19. Ἐριθλεῖς, μ.	Ἐριθαλεῖς. μ.
— l. 11. Ἐριθεύι, ε.	Ἐριθεύει. ε.
— l. 13. Ἐριθαλέα, μ.	Ἐριθαλλέα. μ.
Ἐρίθηλες, μ.	Ἐριθηλέες. μ.
— l. 17. Ἐριθῆαι, ε. ἐρεθισμένοι.	Ε. ε. ἠρεθισμένοι.
Ἔριθοι, ο. — ἱερουργοὶ, ἢ μ.	Ε. ο. — οἱ ἐριουργοί. ἢ μ.
Ἐρίθοισιν, ἐργάται, γεωργοί.	Ε. ἐργάταις, γεωργοῖς. 9)
c. 1430. l. 2. Ἐρικὰς, ὁ ε. Κρῆται δ.	Ε. ὁ ε. Κρῆτες δ.
— l. 5. Ἐρίκεα, φ.	Ἐρείκεα. φ.
Ἐρίκει, σ.	Ἐρείκει. σ.

c. 1430.

luerunt. Aut cum Iſ. Voſſio: Ἐρηρές. a ſimplici ἄρω deductum.

8) Gloſſa a Muſuro rejecta ita legenda eſt: Ἐρηρέδαται. ἐρηρεισμένοι εἰσὶν. et correctio eſt praecedentis Ἐρηρέδαται. e margine huc translata. Nec accentus quempiam moveat; haec enim forma ubique fere in libris ſcriptis circumflectitur: quam ob cauſam, neſcio.

9) Cyrilli Lex. ms. Ἔριθοι. νῦν οἱ γεωργοὶ, παρὰ τὴν ἔραν, ἤγουν τὴν γῆν. ἐργάται. Ἐρίθοις. γερδίαις. (Leg. γεωργοῖς.) ἢ τοῖς τὰ ἔρια ἐργαζομένοις.

M S.	MUS.
c. 1430. l. 14. Ἐρικτὰ σ. — ἄλφια σ.	Ε. σ. — ἄλφιτα, σ.
— l. 21. Ἐριμηῶν, μ.	Ἐριμύκων. μ. [10])
c. 1431. l. 1. Ἐρινάδες, ο. ἢ συκαῖ.. ἄῤῥενες.	Ε. ο. ἢ συκαῖ ἄῤῥενες. [11])
— l. 17. Ἐρινὺς, δ. — Ἀφροδίτης [ἢ] εἴδωλον.	Ἐριννύς. δ. — Α. ε.
c. 1432. l. 9. Ἐρίπεια, σ.	Ἐρείπια. σ.
c. 1433. l. 11. Ἐρισθενέας, μεγαλοσθένους, μεγαλοδυναμία.	Ε. μεγαλοσθενεῖς. μεγαλοδυνάμους. [12])
— l. 19. Ἐριστὴρ, μαρσίπιος, σ.	Ε. μαρσίππιος. σ.
c. 1434. l. 6. Ἐρίτιμον, ἰ — μεγαλότιμον.	Ε. ἰ — μ.
[Ἐρίτω, λαμβανέτω.]	
Ἐριφέας, χείμαῤῥος.	Ε. χίμαρος. [13])
— l. 9. Ἔριφος, Διόνυσος.	Ε. Δ. [14])
Ἐριφύλης, τῆς χρυσίου π.	Ε. τῆς χρυσίῳ π.
Ἐριφύλλιον, τ. — Ἑρμῆ.	Ε. τ. — Ἑρμῆν.
Ἐρίφυλλος, δ. — φελός.	Ε. δ. — φελλός.
— l. 18. Ἐρίψαι, α. — καταρίψαι.	Ε. α. — καταῤῥίψαι.

c. 1434.

10) In adjecta interpretatione confunduntur Ἐριμύκων et Ἐριμυκῶν. Cf. VV. DD.

11) In Ald. συκαῖα ἄῤῥ. culpa typ. Musurus duas litt. delevit. Scriptum erat: συκαῖοιἄῤῥ. et legendum est: συκαῖ οἱ ἄῤῥ. Cf. VV. DD.

12) In postremis vocibus compendia exitus male descripta sunt.

13) Glossam deletam ita restituerat: Αἱρείτω. λ.

14) Huic articulo, non a Musuro, sed ab alio quodam in margine codicis adjuncta sunt: ἔριφος, ὁ μικρὸς αἴξ, ὁ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, ἤγουν ὁ πρώϊμος. χίμαρος δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι. Quae postea in contextum ed. Aldinae a typotheta illata sunt. Cf. VV. DD.

M S.	MUS.
c. 1434. l. 18. Ἐρίψημα, π.	Ἐρίψιμα. π.
c. 1435. l. 9. Ἔρκα, τεῖχος ε.	Ἔρκατος. τεῖχος ε.
c. 1436. l. 1. Ἕρκεσι, δ. Σ. ἀθάμαντι β΄.	Ε. δ. Σ. Ἀθάμαντι δευτέρῳ.
— l. 13. Ἕρκος, η. — ὧ αἱμ.	Ε. η. — ὥς τό. Αἱμ.
c. 1437. l. 1. Ἕρμα, ἔρισμα — ἀσίμων — ἔρισμα στηρίζων, κ.	Ε. ἔρεισμα — ἀσήμων — ἔρεισμα στηρίζον, κ.
c. 1438. l. 8. Ἕρμεον, σωρὸς λίθων.	Ἕρμαιον. σ. λ.[15])
— l. 15. Ἑρμῆς, τ. — — πτώσεως ἰδέας — διοσώτηρος, κ.	Ε. τ. — π. ἰ. — Διὸς σωτῆρος. κ.
c. 1439. l. 7. Ἑρμῆς σ. — ἱδρυμένος.	Ε. σ. — ἱ.
[Ἔρμια, πόδες κλίνης.]	
Ἕρμινα, π.	Ε. π.
c. 1440. l. 9. Ἑρμώνιος χ. — τῆς λίμνου τυράννων, ε.	Ε. χ. — τοῦ Λήμνου τυράννου, ὃς ε.[16])
	+
c. 1441. l. 9. Ἔριοι, κ.	Ἔριοι. κ.
Ἐρόδανα, ἔργ(ον) [ἐρινάζει.]	Ε. ἔργα.
— l. 14. Ἐρομένῳ, φ.	Ἐρωμένῳ. φ.
c. 1442. l. 1. Ἐρόντι μ.	Ἐρῶντι μ.
c. 1443. l. 10. Ἐραδᾶται, ἐῤῥαμένοι ε.	Ἐράδαται. ἐῤῥαμμένοι ε.
Ἐῤῥάδατο, ε. πέφυρτο.	Ε. ε. ἐπέφυρτο.
Ἔῤῥαδε, ε.	Ἔῤῥε δέ. ε.
— l. 14. Ἐῤῥαθάμιζε, ἐρόφα.	Ε. ἐρόφει.

c. 1444.

15) Cyrilli Lex. ms. Ἑρμαῖον. ἐπικερδὲς εὕρημα.

16) Mallem: ἑνὸς τῶν τῆς Λήμνου τυράννων, ὃς ε.

M S.	M U S.
c. 1444. l. 3. Ἔῤῥει, α. — ἔῤῥα.	Ε. α. — ἔῤῥεεν.
.. είδων, τ.	Ἐρείδων. τ. [17])
Ἐῤῥεγένοντο, ε.	Ἐῤῥεγένοντο. ε.
— l. 8. Ἐῤῥέσθη, δ.	Ἐῤῥαίσθη. δ.
— l. 11. Ἐῤῥέτω, α. — ὀζεσάτω.	Ε. α. — ὀλεσάτω.
— l. 13. Ἐῤῥήεντα, δ.	Ἐρσήεντα. δ.
Ἐῤῥήσω, η.	Ἐῤῥήσει. η.
— l. ult. Ἐῤῥίζονται, ι.	Ἐῤῥίζωνται. ι.
c. 1445. l. 4. Ἔῤῥον, ἐῤῥωτι. α.	Ε. ἐῤῥωντο. α.
— l. 7. Ἐῤῥύθημα, ε. πυρά.	Ἐρύθημα. ε. π.
Ἐῤῥύξει, κ.	Ἐρύξει. κ.
Ἐῤῥυσάμενος, σ.	Ἐρυσάμενος. σ.
Ἐῤῥύσομεν, ε.	Ἐρύσομεν. ε.
c. 1446. l. 10. Ἐῤῥωπίζομεν, Ἰ. — χόρτος — σίστρα κ.	Ε. Ἰ. — χ. — σεῖστρα κ.
c. 1447. l. 2. Ἐῤῥώσαντα, ἐτάχυναν.	Ἐῤῥώσαντο. ε. [18])
— l. 12. Ἔρση, ὁρμ^{σ}η.	Ε. ὁρμήσει. [19])
Ἐρσήεις, δ. νεαρόν.	Ε. δ. νεαρός. [20])
c. 1448. l. 1. Ἐρυγάστωρ, μ.	Ε. μ. ἐρυγήτωρ. [21])
Ἐῤῥύγανον, ε.	Ἐρύγανον. ε.
— l. 4. Ἐρυγὴ, ἔκβρασις [ἐρυγήτωρ,] φωνῆσαι, β.	Ε. ε. φωνή. β.

c. 1448.

17) Duas priores litteras erasit.
18) In Ald. ἐπάχυναν errore typ.
19) Scribendum est: Ἔρση. ὁρμήση. Cf. VV. DD.
20) V. νεαρὸν ad seq. glossam olim pertinebat.
21) V. ἐρυγήτωρ ex sequentibus huc retraxit.

c. 1448. l. ult. Ἐρύετο, ἐφύλασσον.	Ε. ἐφύλασσεν.
c. 1449. l. 5. Ἐρυθήμας, β. Ἐρύθμησεν, ε.	Ἐρυθήνας. β. Ἐρύθμισεν, ε.
— l. 10. Ἐρυθροδανομένα, π.	Ἐρυθροδανώμενα. π.
Ἐρυΐκετο, ἔρεεν, ε.	Ἐρυΐσκετο. ἔῤῥεεν. ε.
c. 1450. l. 3. Ἐρυμνὸν, ἰ. — σκοτεινὸν [ἐπιβαίνει.]	Ε. ἰ. — σ.
Ἐρυμνῶδις, λ. — παρέχων, ἢ υ.	Ἐρυμνῶδες. λ. — παρέχον. ἢ υ.
— l. 11. Ἔρυξας, κατέσχον, ε.	Ε. κατέσχες. ε.
— l. 20. Ἐρυσάρματες, τ. ταχεῖαν, κ.	Ε. τ. ταχεῖαι. κ.
c. 1451. l. 11. Ἐρύσονται, π. ἑλκύσωσιν.	Ε. π. ἑλκύσουσιν.
c. 1452. l. 2. Ἔρχαντο, κ.	Ἐέρχατο. κ.
— l. 5. Ἔρχαο, ε.	Ἔρχεο. ε.
c. 1453. l. 14. Ἐρομαί σε, ἐρωτῶσαι.	Ε. ἐρωτῶ σε.
— l. 18. Ἐρώμενος, α. ἐρωτήσας.	Ε. α. ἐρωτήσας, διὰ τοῦ ο.
Ἐρωμένους, ε. ἠγαπημένους.	Ἐρομένους. ε. ἠγαπημένους, διὰ τοῦ ω. [1])
c. 1454. l. 5. Ἐρώσει, ρ.	Ἐρωήσει. ρ.
— l. 8. Ἐρώτιον, ε. Ταραντίνοις.	Ε. ε. Τ.
[Ἐς, εἰς, ἐν, ἐκ, πρὸς ὑπέρ.]	

1) Adjunxit διὰ τοῦ ω, quemadmodum in anteced. articulo διὰ τοῦ ο. In posterum ergo omittenda sunt, hic enim, ut alibi, diversae glossarum scripturae sub una sola explicantur. Cf. VV. DD.

c. 1454. l. 8. Ἐσαθρεῖν, ε. | E. ε. [2])

— l. 15. Ἔσταν, η. ἐπορεύοντο. | E. η. ε.
['Εσα, εἱμαρμένη.]
Ἐς ἅπασαν, ε. | Ἐς α. ε. [3])

c. 1455. l. 15. Ἐσεβὼν, δ. καὶ π M. | E. δ. καὶ ποταμὸς M. [4])

c. 1456. l. 3. Ἐσένας, εἰς τρίτην. | E. εἰς τ. ἡμέραν. [5])
Εἰσερνούει, ε. | Εἰσερνούει. ε.

— l. 11. Ἐσέφθην, ε. — Σοφ. παιδάλῳ. | E. ε. — Σ. Παιδάλῳ. [6])

2) Non video, cur artic. Ες ejecerit, nam suo loco positus est, et varius glossae usus bene exponitur. Eum igitur retinendum esse credo, excluso tantum ἐκ, quod vitium esse videtur antecedentis ἐν, notatum nempe erat in codice quodam: ἐκ (ἐν). in quo postea describendo mendum ejusque emendatio, ut saepius fit, juxta se ponebantur.

3) Emendaverat: Αἴσα. ε.

4) Compendium π significat et πόλις et ποταμὸς, interdum tamen compendium v. πόλις lineola destitutum est; exiguum hoc discrimen facit, ut voces a scribis saepius commutentur. Nil ergo obstat, quo minus πόλις, tot rationibus hoc efflagitantibus, Hesychio restituatur. Cf. VV. DD. Inter glossas sacras, quas ex Glossario Cyrilli Marino descripsi, invenio Ἐσσεβῶν. Ἀραβῶν. quae ex libro Jobi desumta postremam glossae interpretationem χωρία ἄκαρπα illustrare videtur; Lexicographus enim, ut saepius, varias unius ejusdemque glossae scripturas explicat.

5) V. ἡμέραν addidit, quae hic, ut supra in VV. Ἔναρ et Ἐνὰς, facile subintelligitur.

6) Lineola lemmati imposita solitum illud signum est, quo nomina propria in mss. distinguuntur. Cf. VV. DD. qui lemma restituerunt.

M S.	M U S.
c. 1456. l. 11. Ἐσέχυντο, α. προῆσαν.	Ε. α. προήεισαν.
c. 1457. l. 3. Ἐσημείναντο, ε.	Ἐσημήναντο. ε.
— l. 7. Ἐσθήματα, ἱ.	Ε. ἱ.
[Ἐσθητὰ, ὁρατά.]	
Ἔσθιε, α.	Ε. α. 7)
— l. 10. Ἐσθλαὶ, ξ. — καὶ λαίεσθλα ο.	Ε. ξ. — καλὰ, ἐσθλαὶ, c.
c. 1458. l. 5. Ἐσιμαμώρευον, ε.	Ἐσιναμώρευον. ε.
— l. 12. Ἐσίχναι, σ. — συμπυκτεῦσαι. Λ.	Ε. σ. — συμπηκτεῦσαι. Λ. 8)
Ἔσκαζεν, ἐχώλαινον.	Ε. ἐχώλαινεν.
c. 1459. l. 6. Ἐσκεβώρησεν, ε.	Ἐσκευώρησεν. ε.
— l. 12. Ἐσκίψαντο, ε.	Ἐσκίμψαντο. ε.
c. 1461. l. 14. Ἐσκύλωσεν, α.	Ἐσκυλῶσθαι. α.
— l. 19. Ἐσμέσον, τὸ δ.	Ε. τὸ δ.
[Ἐσμενέλαον, εἰσμενέλαον.]	
Ἐς μέσον α.	Ἐς μ. α.
c. 1462. l. 2. Ἐς μέσον συνίεσαν, ε.	Ἐς μ. συνήεσαν. ε.
— l. 5. Ἐσμηλευμένος, κατακεκομένος.	Ε. κατακεκομμένος.
Ἐσμὸς, ο. — ἀθροίσμασιν.	Ε. ο. — ἀθροίσματος.
	✝
— l. 9. Ἐσμόνω, ε.	Ἐσμονῶ. ε. 9)
— l. 12. Ἐσμυριχμέναι, μ.	Ἐσμυῤῥιχμέναι. μ. 10)

c. 1462.

7) Emendaverat: Αἰσθητά. ο.
8) In Ald. mendum typ.
9) Signum in Ald. omissum est.
10) A typ. in Ald. Ἐσμυῤῥιγμέναι.

c. 1462. l. 12. Ἐσμυρμένον, διασμυρνήσοντα.	Ἐσμυρνισμένον. διασμυρνήσαντα.
Ἐσμυρνισμένον, χ. ἔχον σ.	Ε. χ. ἔχοντα σ.
— l. 17. Ἔσο, γενοῦ. [ἔσο, ἐξόσου.]	Ε. γ.
Ἐσόβδην, ε.	Ε. ε. 11)
c. 1463. l. 8. Ἐσπάθα, τ. — κακυφαίνειν. τ.	Ε. διπλοῦν. τ. — καθυφαίνειν. τ. 12)
— l. 13. Ἐσπανδοκὸν, ε.	Ἐς πάνδοκον. ε.
c. 1464. l. 1. Ἐσπάσατο, ε.	Ἐσπάσαντο. ε.
— l. 3. Ἕσπεο, ἠκολούθης.	Ε. ἠκολούθεις.
— l. 5. Ἑσπέρια, δικτικὰ μ.	Ε. δυτικὰ μ. 13)
— l. 14. Ἕσπερος, ο. — ὡς κ.	Ε. ο. — ὃς κ.
Ἔσπερχεν, ἤπεισεν, η.	Ε. ἤπειγεν. η. 14)
	✛
c. 1465. l. 4. Ἐσπινθεύετο, ἠξήροντο.	Ε. ἠξήροντο.
— l. 8. Ἐσποθερπὲς, π.	Ἐς πόθ' ἕρπες. π. 15)
— l. 12. Ἐσπόδηρεν, ἐσφάλησεν.	Ε. ἐσφάλισεν.
c. 1466. l. 1. Ἔσσεσθαι, ἐνηνέχθαι.	Ε. ἐνηνέχθαι.
Ἔσσει, υ.	Ἐσσὶ, υ.
— l. 5. Ἐσσεύανται, ἔρχονται.	Ἐσσεύαντο. ἤρχοντο.
	✛
— l. 11. Ἐσσῆϊ, ε.	Ἐσσῆϊ. ε.
— l. 15. Ἐσσίνευσεν, ε.	Ἐσίνευσεν. ε.

11) Ex deletis articulum formaverat: Ἐς ὅ. ἐξ ὅσου.

12) V. διπλοῦν perspicuitatis aut defectus resarciendi caussa inseruit.

13) En vitii originem: δ(υ)ητικὰ μ. Litt. η et υ, unitim postea exaratae, in ικ transierunt.

14) Musuri emendatio, quam typ. non advertit, vera est, et in textu ponenda. Cf. VV.DD.

15) Emendationem typotheta neglexit.

c. 1467. l. 3. Ἐσσομεμένοις, μ.	Ἐσσομένοις. μ.
— l. 11. Ἐσσύλλα, α.	Ἐσύλα. α.
— l. 13. Ἐσταθευμένος, ἠρέμως υ. — ἤτιουν.	Ἐ. ἠρέμα υ. — ἢ ὁτιοῦν.
c. 1468. l. 13. [Ἔστελεν,] ἔστειλεν, ο.	Ἔστειλεν. ο.
c. 1469. l. 10. Ἐστιαὶ, θ. — οἵονται η.	Ἐστίαι, θ. — οἷόν τε η. +
— l. 14. Ἔστησεν, ηὔφρανεν, [ἡ τροφή.]	Ἔστησεν. η. 16)
— l. 16. Ἑστιάσχωρος, μ.	Ἑστίας χῶρος. μ.
c. 1470. l. 7. Ἐστίταρτι, ε.	Ἔστ' ἄρα. ε.
— l. 19. Ἐστόμφασα, η. — ἀλαζωνία.	Ε. η. — α.
[Ἐστὸν, ἐστὶν, ὑπάρχετε, ἐστέ.]	
Ἐς τον λ. — ἀττικῶς ε.	Ἐς τ. λ. — Ἀττικὸς ε.17)
c. 1471. l. 7. Ἔστορα, τ. — περὶ ὧν δ.	Ε. τ. — περὶ ὃν δ.
— l. 12. Ἐστρέβλου, ἐβασάνιζον.	Ε. ἐβασάνιζεν.
— l. 17. Ἔστυρον, ἔδεισαν, ε.	Ε. ε. ε. 18)
c. 1472. l. 1. Ἐστυφέλιξε, δ. προσεπηλάκισεν.	Ε. δ. προεπηλάκισεν.
Ἔστω, γ. [ἴσον ὑπάρχον ὕπαρξις.]	Ε. γ.
Ἐστωρσφὶν, ε.	Ἔστωρ. σφήν. ε.
— l. 10. Ἔσφαλτο, διαμαρτήκει.	Ε. διημαρτήκει.

c. 1472.

16) Emendatio VV.DD. Ἑστίασεν nullum jam admittit dubium. Additamentum ἡ τροφὴ natum esse videtur ex ἤγουν τῇ τροφῇ, quod ab interprete quodam in margine forte notatum fuerit.

17) Emendatio a typ. praetermissa est. Cf. VV.DD.

18) Is. Vossii conjectura Ἔστυγον. ἔδεισαν. reponenda est. Vulgatum ἔδυσαν a typ. est.

c. 1472. l. 12. Ἐσφηκωμένον, ἐσφηγμένον.	E. ἐσφιγμένον.
— l. 15. Ἔσφειλεν, σ.	Ἔσφηλεν. σ.
Ἐσφίκωνται, κ.	Ἐσφήκωνται. κ.
c. 1473. l. 6. Ἐσχαλᾶα, λ	Ἐσχαλάα. λ.
Ἐσχάρα, β. — ἡ ηστία — φακαρᾶια — χυτρο . . . ἡ ποροφ.	E. β. — ἡ ἑστία — φα- ✝ καρᾶια — χυτρόπους, ἡ πυροφ. 19)
c. 1474. l. 1. Ἐσχάρα, π. — ἐξώστρας τ.	Ἐσχάραι. π. — ἐξώστραι τ.
[Ἐσχατογοράων, ἐσχρὰ ἀγορεύων, δημηγορῶν.]	
Ἐσχαρίτην, ψ.	E. ψ. 20)
c. 1475. l. 6. Ἔσχατος Μυσῶν, π. — Πυθίαν ἐ. . . .	E. M. π. — Π. ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν 1)
— l. 8. Ἔσχε, ὑπαίσχεν.	E. ὑπέσχεν.
c. 1476. l. 6. Ἐσωλινευόμην, συμπεριεφερόμην.	Ἐσωληνευόμην. σ. 2)
— l. 8. Ἔσοπτρον, κάτοπτρον.[καθρύπτην.]	E. κ.
c. 1477. l. 5. Ἑταίριος, Z.	Ἑταιρεῖος. Z.
c. 1478. l. 1. Ἑταῖροι, φίλοι, κακάπερ π.	E. φίλοι. κακάπερ π. 3)
— l. 6. Ἑται . ., φ.	Ἑτάρη. φ. 4)
Ἐτάηφ, δ.	Ἐτάθη. δ.

U 4 c. 1479.

19) Compendium exitus in v. χυτρο . . . delevit.
20) Glossam deletam ita refinxerat: Αἰσχραγοράων. αἰσχρὰ α.
1) Proverbii explicationem in fine mutilam ex Suida supplevit.
2) Compendia scribendi in fine vocum typotheta in Ald. male reddidit; Heinsii itaque conjectura firmatur. Cf. VV. DD.
3) In Ald. mendum typ.
4) In fine glossae scribendi compendium delevit.

MS.	MUS.
c. 1479. l. 3. Ἐταμεῖον, ε.	+ Ἐταμεῖον. ε.
— l. 5. Ἐτανηλέγεως, μ.	+ Ἐτανηλεγέως, μ.
— l. 10. Ἐτανύθη, ε.	Ἐτανύσθη. ε.
c. 1480. l. 2. Ἐτεὰ, [ἔτη,] α.	Ἐτέα. α.
— l. 6. Ἐτεθήπεα, ε. ἐθαύμασεν.	Ἐ. ε. ἐθαύμασα.
— l. 12. Ἐτεκμηρίωσεν, ἐβεβόωσεν.	Ε. ἐβεβαίωσεν.
c. 1481. l. 2. Ἔτελλεν, ε. ἐπέτασεν, προσέττατεν.	Ε. ε. ἐπέτασσεν. προσέταττεν.
— l. 16. Ἑτερακλέα, ν. ε. Ἑτεροριπῆ, τ.	Ε. ν. ε. ἑτεροῤῥεπῆ. τ. 5)
c. 1482. l. 5. Ἑτερόκλιτες, ε.	Ἑτεροκλινές. ε.
— 17. Ἑτεροκλινὲς, π. καταρεπές.	Ε. π. καταῤῥεπές.
c. 1483. l. 6. Ἑτερορεπῆ, ε.	Ἑτεροῤῥεπῆ. ε.
— l. 15. Ἑτερουΐδα, τ. κενόν.	Ε. τ. καινόν.
c. 1484. l. 1. Ἑτέρωθεν. α. — ἐναντίου. [Ἑτερώνιον, ὡσαύτως ἑτέρωθεν, ἀλλαχόθεν,] ε.	Ε. α. — ε. ε.
— l. 4. Ἔτεσιν, ε.	Ἔταισι. ε.
— l. 6. Ἐτεταί, ο.	Ἔται. ο.
— l. 20. Ἐτέφρισεν, ἐνέπρεισεν.	Ε. ἐνέπρησεν.
c. 1485. l. 1. Ἐτεώνια, α.	Ε. α. ἐτεώνιον ὡσαύτως. 6)

c. 1485.

5) Divisa bene conjunxit. Ipsam glossam, in qua litterarum transpositio est, VV. DD. restituerunt.

6) Sagaciter ἐτεώνιον ω. ex superioribus Ἑτερώνιον, ω. huc transtulit; vero enim simillimum est, ἑτερώνιον corruptum ex ἐτεώνιον ad hanc glossam olim in margine adscriptum fuisse.

M S.	M U S.
c. 1485. l. 8. Ἐτιαρχύσωσιν, ἑαυτοὺς θ.	Ἐ ταρχύσωσιν. αὐτὸν θ. [7])
Ἐτίασεν, ε.	Ἐτίησεν. ε.
Ἐτιθηνίσατο, ε.	Ἐτιθηνήσατο. ε.
c. 1486. l. 1. Ἐτιτρωσκόμεθα, εμβ.	Ε. ἐνεβ.
— l. 5. Ἔτμοξεν. δ.	Ἔτμηξεν. δ.
Ἐτνήρυσις, ε. — ἀντὶ φ. — ἐδνήρυσιν — ἔθνος — ἐτνήρυσις ...	Ε. ε. — ἀντὶ τοῦ φ. — ἐτνήρυσιν — ἔτνος — ἐτνήρυσις ἢ ζωμάρυστρις. [8])
— l. 12. Ἔτνος, ε. — ἔτνη δ.	Ε. ε. — Αἴτνη δ.
— l. 16. Ἐτονθόριζον, ἐψυθύριζον.	Ε. ἐψιθύριζον.
Ἐτόπαζον, υ. ὑπόπτευον.	Ε. υ. ὑπώπτευον.
Ἔτορεν, ἔτρισεν, ε. διέτρισεν.	Ε. ἔτρησεν. ε. διέτρησεν.
c. 1487. l. 4. Ἔτρεψεν, ε. ἐπάτησεν, π.	Ε. ε. ἠπάτησεν. π.
— l. 7. Ἔτριβον, καταυήλισκον.	Ε. κατηνήλισκον. [9])
c. 1488. l. 13. Ἔτυμον, ε. α. Ἐτυμώνιον, α.	Ε. ε. α. καὶ Ε. α. [10])
— l. ult. Ἐτύφωσεν, ἐνέπρισεν.	Ε. ἐνέπρησεν.

7) Cf. VV. DD. inter quos Is. Vossius codicis lectionem divinavit.
8) Sic lacunam in fine ex aliis Lexicographis supplevit.
9) Glossa cum praecedenti typothetae errore in Ald. unita est; Jensius eam separaverat et restituerat. Cf. VV. DD.
10) V. Ἐτυμώνιον nova glossa est, et a praecedenti sejungenda.

MS.	MUS.
c. 1490. l. 10. Εὐαίων, εὐαγήρως, ε.	Ε. εὐγήρως. ε. [11])
Εὐαλῶς, εὐχερῶς θηρώμενος.	+ Ε. ε. θηρώμενος [12])
Εὐαλδὴ, εὐάξη.	Ε. εὐαυξῆ.
c. 1491. l. 1. Εὐὰν, ὁ κίνσος, υ.	Ε. ὁ κίσσος. υ.
— l. 6. Εὐανδρίας α. — Θεσπρωτεία.	Ε. α. — Θεσπρωτίᾳ.
— l. 8. Εὖ ἂν ἔχει, κ. — ἔχει.	Ε. α. ἔχοι. κ. — ἔχοι.
c. 1492. l. 5. Εὐαφήδισεν, ἄφρων τις ἐν αὐταῖς ἰσχυρόν.	+ Εὐαφήδισεν. α. τ. ἐν ναύταις ἰσχυρός. [13])
— l. 11. Εὐβοεὺς, ὁ Π. ὁ πολλῶν ἀρετῆς, ἢ ε.	+ Ε. ὁ Π. ὁ πολλῶν α. ἢ ε.
c. 1494. l. 16. Εὐδείπνοις, θ. τις [παρὰ] Α.	Ε. θ. τις Α.
— l. 20. Εὐδεῖσι, ἡσυχάζει.	Εὐδῆσι. ἡσυχάσει.
c. 1495. l. 15. Εὐδοκία, π. — προσαγορεύεται.	Ε. π. — π. εὐδοκιμεῖ.
Εὐδοκιμεῖ, εὖδον, ε. ἐκοιμοῦντο, ε.	Εὖδον. ε. ἐκοιμῶντο. ε. [14])

c. 1496.

11) Emendatio a typotheta neglecta est.

12) Nescio, cur signum posuerit, locus enim bene se habet; errores vero, quos typotheta in Ald. intulit, VV. DD. egregie sustulerunt. Ms. Εὐαλῶς pro Εὐαλὼς exhibet. Exiguam, aut fere nullam, in emendando Hesychio vitiosae ms. accentuationis rationem habendam esse, in *Epistola crit.* ad H. monui.

13) Cf. VV. DD. quos Musuri correctio in varias opiniones distraxit. Latet hic forte scriptoris cujusdam fragmentum scribarum manibus mutilatum et corruptum; tempus, ut spero, lucem dabit.

14) V. Εὐδοκιμεῖ interpretatione caret, et ex margine in textum intrusa videtur.

c. 1496. l. 5. Εὔδοντι, δ. — Κ. ἀντιλέγω.	Ε. δ. — Κ. α. [15])
— l. 8. Εὖ δρῶσι, κ. ποιῶσιν.	Ε. δ. κ. ποιοῦσιν.
c. 1497. l. 9. Εὐελιέστερα. ε.	Εὐελιέστερος. ε.
c. 1498. l. 2. Εὐεργέα, κ. κατασκευασμένα.	Ε. κ. κατεσκ.
c. 1499. l. 7. Εὐδὲς, ε.	Εὐῶδες. ε.
— l. 10. Εὐζωΐου, καλῆς εὖ.	Ε. κ. ζωῆς.
c. 1500. l. 3. Ευηγεσίη, ε. παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι, εἰ μὲν δασέως· εἰ δ.	Ε. ε. εἰ μὲν δασέως, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· εἰ δ. [16])
— l. 8. Εὐηγορία, κακολογία, καλορημοσύνη.	Ε. καλολογία. καλοῤῥημοσύνη.
— l. ult. Εὐηκέας, τῆς καλῆς οἰκουμένης, ἢ εὔηκες, ε.	Εὐήκεας. τὰς καλῶς ἠκονημένας. ἢ ε. ε.
c. 1503. l. 2. Εὐηρέας, ἰ.	Εὐήρεας ἰ. [17])
— l. 8. Εὐΐσθι, κ.	Εὖ ἴσθι. κ.
c. 1505. l. 5. Εὐθ..τως, ε.	Εὐθίκτως. ε. [18])
— l. 7. Εὐθρόησιν, ε.	Εὐθρόοισιν. ε.
— l. 12. Εὐθ δήμονα, α. — Ε. ἀντιώπη.	Ε. α. — Ε. Ἀντιόπη.
Εὐθυεπείαις, ο.	Εὐθυεπίαις. ο.
c. 1506. l. 7. Εὐθύνας, τ. — ἁμαρτήματι.	Ε. τ. — α. [19])

c. 1506.

15) Locum adduxi, ne quis de textus Aldini sinceritate dubitaret. Cf. VV. DD.

16) Majoris perspicuitatis causa ordinem immutasse videtur.

17) In Ald. mendum typ.

18) Duas litteras erasit.

19) A tertia manu, Musuri quidem, ut videtur, antiquiori, ad glossam in margine notata sunt: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ. Λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος, οὓς ἂν βούληται, καὶ

οὗτοι

c. 1506. l. 14. Εὐθύνει, δ.— κυβερνεῖ.	Ε. δ. — κυβερνᾷ.
c. 1507. l. 7. Εὐθυρῆμος, ἑτοιμολόγος, εὐθὺς, α.	Ε. ἐτυμολόγος. ε. α. [20]
c. 1508. l. 1. Εὐΐλατες, ἰδία.	Εὐΐλατον. ἰ.
— l. 14. Εὐκηλήτειρα, ἡσυχα . . . ια.	Ε. ἡσυχάστρια. [1])
c. 1509. l. 11. Εὐκλὴς, ὁ αἰδης, κ.	Εὐκλείης. ὁ αἰδήμων. κ.
c. 1510. l. 1. Εὐ . . ητον, ε. ἐ ἀ	Εὔκμητον. ε. [2])
— l. 6. Εὔκολος, ε. — π μ ποντίοις.	Ε. ε. — παρὰ μενταποντίοις. [3])
Εὐκολίδες, εὖ τ.	Ε. αἱ τ.
c. 1511. l. 6. Εὔκταξε, ε.	Εὔκταξαι. ε.
Εὐκτέον, τ.	Εὐκταῖον. τ.
Εὐκτικὸν, κ. — εὐκτισμένον.	Εὔκτιτον. κ. — εὖ κεκτισμένον.
— l. 13. Ευκολεῖν, ο. — ἀμφεῖς δ.	Ε. ο. — ἀμφισεῖς δ.
— l. 19. Εὐλάζει, κάπραι, σκωληκίαι.	Ε. καπρᾷ. σκωληκιᾷ.

c. 1512.

οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπ᾽ ἂν παρεδρεύωσιν. Quem locum typotheta postea in textu ed. Aldinae voci ἁμαρτήματι subjunxit. In fine fragmenti lego cum Alberti: ἐπὰν παρεδρεύσωσιν. *Peracto assessorum munere.* Haud insolens est in libris scriptis particularum compositarum dissolutio; sic ὅτ᾽ ἂν, ὣς εἰ, καθ᾽ ὣς, et id genus alia.

20) Scripsit Lexicographus: Εὐθυρήμων. ἑτοιμολόγος. Cf. VV. DD. quos Musuri correctio fefellit.

1) Duas aut tres litteras expunxit.

2) Duas litteras delevit.

3) Bene editum est: παρὰ Μεταπ. Nam μ cum ἐ superscripto est solitum scribendi compendium praepositionis μετά.

c. 1512. l. 4. Εὐλήματι, λ. καὶ ἀνδρείας.	Εὐληματεῖ. λ. καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει. Α. κ. σ. 4)
Εὐέχει, Αἰσχ. κερκυόνῃ σατυρικῷ.	
c. 1513. l. 13. Εὐμελίω, τ. — πολυχρήματος.	Ε. τ. — πολυχρημάτου.
c. 1514. l. 1. Εὐμελίης, ε. — μελίας.	Ε. ε. — μ. 5)
[Εὐμελίω, πολεμικῶ]	
Εὐμετάβλοτον, ἄλλο πρὸς ἄλλο.	Εὐμετάβολον. ἀλλοπρόσαλλο.
Εὐμενής, ἀφρο . . .	Ε. Ἀφροδίτη. 6)
Εὐμάξεως, ἐφυεὶς τ.	Ε. εὐφυὴς τ.
Εὐμίλιχοι, εὐμίλικτοι, ε. μίλιχος γ.	Εὐμείλιχοι. εὐμείλικτοι. ε. μείλιχος γ.
Εὐμέρδης, εὔρωστος.	Ε. εὐῤῥωστος.
Εὐμολπία, ε. ἐνύμνια.	Ε. ε. εὐυμνία.
Εὐμολπίδαι, ο. — ἱεροφαντίσαντος, π.	Ε. ο. — ἱεροφαντήσαντος. π.
— l. 13. Εὐμόχθων, τ. ἐπαγαθῶν ἱ.	Ε. τ. ἐπ᾽ ἀγαθῷ ἱ.
— l. 17. Ευναὶ, α. ἐκδεμνὰς ε.	Ε. α. ἐκ δ᾽ εὐνὰς ε.
c. 1515. l. 1. Εὔναιαι, λίαν κύρβαι, α. — εὐναὶ	Εὐναῖαι. αἱ ἄγκυραι. α. — εὐναὶ γὰρ, αἱ κοῖται, παρὰ τὸ εὕδω. 7)

c. 1515.

4) Correxerat: Εὐλήματος. λ. Quod poſtea damnavit, gloſſamque bipartitam univit.

5) Haec gloſſa una cum ſequenti ad praecedens Εὐμελίω olim pertinuiſſe videntur.

6) Scribendi compendium in fine v. ἀφρο . . . delevit.

7) Summa ſagacitate et emendavit et ſupplevit. Quomodo vero αἱ ἄγκυραι in λίαν κύρβαι transformari potuerit, mirum forte videbitur; at fingamus: ΑΙΑΝΚΥΒΑΙ. et mendoſae ſcripturae origo perſpicietur. Scriptura αγκυραι

c. 1515. l. 4. Εὔναιος, λ. Σ. δόλοψι καπτηχής.	Ε. λ. Σ. Δόλοψι. καταπτηχής.
— l. 9. Εὐνεῖδαι, γ. — εὐνέων κ.	Ε. γ. — Εὐνήου κ.
— l. 1 . Εὐνεομένων, κ.	Εὐναιομένων. κ.
Εὔνεως, Ἰάσων καὶ Ὑψιπήλης ἡσσῶν.	Ε. Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης ὑιός.
— l. ult. Εὐνήτις, α.	Εὐνήτης. α.
c. 1516. l. 1. Εὔνητον, εὐκατασκευασμένον.	Ε. εὖ κατεσκευασμένον.
Εὐνήτων, κ. νενισμένων.	Ε. κ. νενησμένων.
— l. 5. Εὔκμητο, εὐλίμητον.	Εὔκμητον. εὐλίκμητον.
— l. 9. Εὐνοκῶς, φ.	Εὐνοϊκῶς. φ.
Εὐνομίαι, καλῷ ἀγαθῷ ν.	Ε. καλῷ καὶ α. ν. 8)
c. 1517. l. 3. Εὖνυν, ε.	Εὖνιν. ε.
— l. 10. Εὐώδμος, εὐώδης, εὐώδμων, η.	Εὔοδμος. ε. εὐόδμων. η.
c. 1518. l. 3. Εὐοίαιον, ο. — χείμαῤῥον, τ.	Ε. ο. — χίμαρον, τ. 9)
— l. 8. Εὐόργοις, ὄχος γὰρ εὐδέτοισιν εὐόργοις, ἔπος ν.	Ε. ἄχος γ. ε. ε. ε. ν. 10)

c. 1519.

κυραι pro αγκυραι vetuſta eſt, et in codice litteris uncialibus exarato optime locum habet; quamplurima exempla offert codex Graecus bibliothecae d. Marci in catalogo Zanettino ſub num. I. deſcriptus.

8) Aut καλῷ, aut ἀγαθῷ varia lectio eſt, in margine olim vel inter lineam notata.

9) Reſcribenda eſt codicis lectio. Cf. VV. DD.

10) Negligentia typothetae Muſuri ἄχος in Ald. omiſſum eſt, quod locum, per ſe difficilem, obſcuriorem reddidit. A VV. DD. diſcedo, totamque gloſſam ita diſtinguo:

Εὐόργοις.

Ὄχλος γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις —

Ἔπος νῦν ἐπὶ ψόγου — ἔσθ' ὅτε, δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου.

Nec

M S.	M U S.
c. 1519. l. 1. Εὔπαλες, ρ.	Εὐπαλές. ρ. [11])
— l. 5. Εὐπαθοῦντες, εὔρωστοι.	Ε. εὔῤῥωστοι.
— l. 14. Εὐπατρίδες, α. ἐπίλυδες	Εὐπατρίδαι. α. οὐχὶ ἐπήλυδες.
[Εὐπρίδες, οἱ αὐτόχθονες οὐχὶ ἐπίλυδες.]	
Εὐπειθοὺς, π.	Εὐπειθεῖς. π. [12])
c. 1520. l. 13. Εὔπλουτον κ. — ὁλὰς, π.	Ε. κ. — οὐλάς. π.
c. 1522. l. 1. Εὔπωνος, ο.	Εὔπονος. ο.
— l. 7. Εὐρεῖος, κ.	Εὐῤῥεῖος. κ.
Εὐρύταο, τ.	Εὐῤῥείταο. τ.
Εὔρεσιν ἐπίαις, ε.	Εὐρεσιεπίαις. ε.
c. 1523. l. 5. Εὔριππος, θ.	Εὔριπος. θ. [13])
— l. 9. Εὐρόεντα, πλάτια, σ.	Εὐρώεντα. πλατέα. σ. [14])
Εὐροῖα, τράπεζα ε. — σκήδεσι π.	Εὐρεῖαι. τράπεζαι ε. — σκήνεσι π. [15])
c. 1524. l. 4. Εὔροως, ι,	Εὔροος, ι.

c. 1525.

Nec ſtupidis ulla eſt animi perturbatio, nec moderate iraſcentibus. Sic ambiguitas clara eſt. Ferri quoque potuiſſet Muſuri ἄχος, cauſa vero, cur ὄχλος praetulerim, non modo ſenſus eſt, ſed et facilis vocum ὄχος et ὄχλος permutatio, cujus exemplum habeo in Soph. El. v. 710. ubi pro ὄχον nonnulli codices Itali ὄχλον exhibent.

11) In Ald. mendum typ. Reponenda eſt codicis lectio. Cf. VV. DD.

12) Gloſſa deleta praecedentis correctio marginalis fuit.

13) Cyrilli Lex. ms. Εὔριπος. πέλαγος στενόν. ἢ τόπος ὑδατόδης μεταξὺ δύο γαίων.

14) In Ald. vitium typ. quod VV. DD. correxerunt.

15) Ms. auctoritate cum Iſ. Voſſio legendum eſt: Εὐρόϊα. τράπεζαι ε.

M S.	M U S.
c. 1525. l. 9. Εὐρυκακέει, κωλύειν, κατέχειν.	Ἐρυκακέει. κωλύει. κατέχει.
— l. 12. Εὐρυκλῆς, ὁ ἐνγαστρίμυθος, η.	Ε. ὁ ἐγγαστρ. η.
c. 1526. l. 2. Εὐρυκόωσα, εὐρυνόμος, ἢ π. — κώους — ἔλεγον.	Ε. ε. ἢ π. — κ. — ε. 16)
[Εὐρυκαήσσειν, κωλύειν, κατέχειν.]	
Εὐρυκρίων, μ.	Εὐρυκρείων. μ.
Εὐρύμας, ω. — κεῖτου ἵ.	Ε. Ω. — κεῖται ἢ ἵ.
c. 1527. l. 1. Εὐρυόδεια, μεγαλάμφεδα, κ.	Ε. μεγαλάμφοδος. κ.
— l. 8. Εὐρυπελεύς, μ.	Εὐρυπυλές. μ.
Ἐρυπύλω, π.	Εὐρυπύλου. π.
— l. 15. Εὐρυθεύς, Σ. κ. Νικήπτης υ.	Ε. Σ. κ. Νικίππης υ.
c. 1528. l. 1. Εὐρόεντα, π. ἀναπε . . αμένα, σ.	Εὐρώεντα. π. ἀναπεπταμένα. σ. 17)
— l. 17. Εὐρωτιῶν, η. — ὦσι χ.	Ε. η. — ὦσι καὶ χ. 18)
c. 1529. l. 14. Εὐσέλμοιο, εὐκόπου, ε.	Ε. εὐκώπου. ε.
Εὐσανιδότου.	Εὐσανιδώτου. +
c. 1530. l. 1. Εὖσεν, εὐδάμισεν.	Ε. εὐδάμισεν. 19)
— l. 11. Εὐσμήλωτα, εὖ κατασκ. — λαπυπικῆς σμύλας, δ.	Ε. εὖ κατεσκ. — λατυπικῆς σ. δ.
c. 1531. l. 3. Εὐσπαλεὺς ε.	Εὐσπαλές. ε.
— l. 7. Εὔσπολον, ε.	Εὔστολον. ε.

c. 1531.

16) In Ald. εὐρυνώμενος culpa typ. Cf. VV. DD.
17) Duas litteras expunxit.
18) En iterum duas lectiones a Musuro copula unitas.
19) Locum Valkenaerius restituit. Cf. VV. DD.

M S.	MU S.
c. 1531. l. 9. Εὐστάθεια, π. ἐρεϱισμένον.	Ε. π. καὶ Εὐσταθὲς, ἐρηϱισμένον. [20])
c. 1532. l. 2. Εὐσταθῶς, ε. κ.	Ε. ε. καὶ Εὐσταθὴς, κ. [1])
Εὐσταλεῖς, κ. εὐσταλμένους.	Ε. κ. ἐσταλμένους.
— l. 6. Εὔστασιν, ε. γ. εὐστολισμένα.	Ε. ε. γ. ἐστολισμένα.
Εὔστειλον, κ.	Εὔστυλον. κ.
Ευστέφανος, εὐ.. φαλος — ἐπιπόλαιως μ.	Ε. εὐκέφαλος — ἐπιπόλαιος, μ. [2])
c. 1533. l. 3. Εὖστρα, β. — μήποτε π.	Ε. β. — μήπω π.
— l. 11. Εὔσφυρος, καλλήσφυρος, α.	Ε. καλλίσφυρος. α. [3])
— l. 18. Εὔσωτρον, ε. — σφορμὴ, κ.	Ε. ε. — ἐφορμὴ, κ.
c. 1534. l. 13. Εὐτμήτοις, εὖ κατασκ.	Ε. εὖ κατεσκ.
c. 1535. l. 1. Εὐτρηΐους, τ. — εὔτρης [τῆς] π. — εὐστρίστους.	Ε. τ. — Εὔτρης π. — Εὐτρησίους.
Εὐτρήτοισι, κ. τετριμμένοις.	Ε. κ. τετρημένοις.
— l. ult. Εὐφάρμακον, ἔχριεν.	Ε. ἔχριον.

c. 1336.

20) Supervacua est Musuri interpolatio, nam scriptum fuit: *παγιότης τῶν ἐρηρεισμένων.*

1) Lexicographus more solito diversas scripturas confundit; quare et hic Musuri interpolatione carere possumus.

2) Reponendum est: *ἐπὶ πόλεως μ.* ut VV. DD. magno acumine divinarunt. Sic vero glossa cum sequenti jungenda est. Cf. VV. DD. In secunda voce duas litteras delevit.

3) In Ald. mendum typ.

c. 1536. l. 13. Εὐφήμοις, γ. — Αἰσχ. γλαυκοποτνί ..	Ε. γ. — Α. Γλαύκῳ Ποτνιεῖ. 4)
— l. 17. Εὐφράδης, π. ἐπιτραπέζειος.	Ε. π. ἐπιτραπέζιος.
c. 1539. l. 4. Εὐώδει, εὐσέμω.	Ε. εὐόδμῳ.
— l. 7. Εὔωνον, ε. — ἄξιος λ.	Ε. ε. — ἄξιον λ.
c. 1540. l. 1. Εὔωρος γ. Σοφ. ἔριδι, η.	Ε. γ. Σ. ε. η.
— l. 21. Ἔφαμεν, ε.	Ἔφανεν. ε.
c. 1541. l. 5. Ἐφάτισαν, ε. διεφήμησαν.	Ε. ε. διεφήμισαν.
c. 1542. l. 2. Ἐφέδρα, π. — καταρτιμούς.	Ε. π. — καταρτισμούς.
Ἐφέδρανα, ε. — τὰς λύρας ε.	Ε. ε. — οἱ τ. λ. ε.
— l. ult. Ἔφεδρος, τ. — δίφρας τι κ.	Ε. τ. — δίφρος τις. κ.]
c. 1543. l. 4. Ἐφείλατο, ε.	Ἐφίλατο. ε.
— l. 14. Ἐφέξει, [σταθῆ,] α.	Ε. α.
Ἐφέζειν, χαίρειν, ε.	Ἐφέξειν. χάριν. ε. 5)
Ἐφέξις, χ. — ἐποχεῖν, π. — ἔπεξις.	Ἐφέξεις. χ. — ἐπέχειν π. — ἔφεξις 6)
— l. 19. Ἐφέξεται, ε.	Ἐφέζεται. ε.
c. 1544. l. 2. Ἐφέσκεπεν, ε.	Ἐφέπεσκεν. ε.
— l. 5. Ἐφ' ἐπταπόδην, ζυγὰν ἕως, ἢ θ.	Ἐφ' ε. ζυγὰ νεὼς, ἢ θ.
— l. 11. Ἐφέργμασιν, ε.	Ἐφ' ἕργμασιν. ε.
— l. 15. Ἐφεεῖς, ο.	Ἐφέσει. ο.

c. 1545.

4) In fine lemmatis litteram delevit; scriptum erat: γλαυκοποτνία.

5) Cf. VV. DD. qui glossam restituerunt.

6) Locum indigne vitiavit. Scriptura codicis VV. DD. conjecturam confirmat. Pro ἐποχεῖν rescribendum est ἐποχήν. *Mora, impedimentum.* V. ἔπεξις est varia glossae lectio e margine intrusa. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1545. l. 7. Ἐφεσίαν, α.	Ἔφεσιν. α.
c. 1547. l. 3. Ἐφέστα, τ.	Ἐφέστρα. τ.
c. 1548. l. 1. Ἐπεψιώοντες, ε.	Ἐφεψιόωνται. ε.
	+
Ἐφεῶται, ε.	Ἐφεῶται. ε.
— l. 12. Ἐφύδοι, τ.	Ἐφήδοιτο. τ.
— l. 14. Ἐφήθη, συνεχωρήσθη.	Ε. συνεχωρίθη.
— l. 20. Ἐφήλιδες, περώναι, κ. — [αὖ] καὶ ἐφηλλεῖς.	Ε. περόναι. κ. — καὶ ἐφηλίς.
c. 1549. l. 3. Ἐφήλωσεν, ἐπάτησεν.	Ε. ἠπάτησεν.
Ἐφήμερα, ἀμετάβολα, ἄφθαρτα.	Ε. εὐμετάβολα, εὔφθαρτα.
c. 1550. l. 9. Ἔφθα, ἐμάλασα, διὰ τὸ καίεσθαι.	Ἔφθα ἢ ἔφλα. ἐμάλασσε, δ. τ. κ. ἐφθαλές.
Εφθαλες, ἔφθης, π.	Ἔφθης. π. 7)
Ἐφθιᾶ, α.	Ἔφθιτο. α.
Ἐφθίεται, ἔφθιται, τ.	Ἐφθίατο. ἐφθινται. τ. 8)

7) Musuri interpolatio VV. DD. in devia deduxit. Verum est, quod ἐμάλασα ex ἐμάλασσε natum esse videatur, et sic dici potuisset, Lexicographum scriptiones Ἔφθα et Ἔφλα confudisse; tum vero priorem sine interpretatione vix reliquisset. Et quorsum illud διὰ τὸ καίεσθαι; quod etsi pro mero otiosi hominis additamento habendum sit, tamen ad primam lectionem indagandam multum adjuvat. V. Εφθαλες spiritu et accentu destituta est, nec a praeced. glossa disjungenda esse videtur. His observatis, locum ita restituendum et distinguendum esse existimo: Ἐφθά. μαλακά (διὰ τὸ καίεσθαι). ἐφθαλέα. Ἔφθης. π. Varie de hoc loco disputari potest, nec obnitentibus opinionem meam obtrudo. Cf. VV. DD.

8) Sequens glossa hanc olim in margine corrigebat.

MS.	MUS.
c. 1550. l. ult. Ἔφθονον, τὸ ὀπτημένον.	Ἐφθόν. τὸ ὠπτημένον. [9])
c. 1551. l. 1. Ἐφίαλεν, ε.	Ἐφίαλλεν. ε.
— l. 16. Ἐφιήσει, ε.	Ἐφίησιν. ε.
— l. 21. Ἐφίκοιτο, π. νοήσει.	Ε. π. νοήσαι. [10])
c. 1552. l. 3. Ἐφίνους, τ. — ἠνίου σ.	Ε. τ. — ἰνίου σ.
— l. 8. Ἔφισεν, ὅρμησαι.	Ε. ὥρμησεν.
— l. 20. Ἐφλυήρει, ε. ε.	Ε. ε. ε.
[Ἐφνιδίως, ἀθρόως, ἄφνω.]	
Ἐφόβει, ε.	Ε. ε. [11])
c. 1554. l. 9. Ἐφόρκιος, Ζ. ἐνκιτανωτάματι.	Ε. Ζ. ἐν τιτάνων. τάγματι.
c. 1555. l. 1. Ἐφόρω, ν.	Ἐφόρμῳ. ν.
— l. 4. Ἐφοστρίδες, ε.	Ἐφεστρίδες. ε. [12])
c. 1556. l. 6. Ἐφράσθη, σ. — ἐνόησεν. [Ἔφρικα,] πεπλήρωτο. α.	Ε. σ. — ε. ἐπεπλήρωτο. α. [13])
c. 1557. l. 7. Ἔφυγον κ. — κάμμα κ.	Ε. κ. — κράμα κ. [14])

c. 1557.

9) Vitium ms. inde ortum esse videtur, quod scriba accentum in Ἐφθὸν pro compendio litt. ον habuerit. Et alibi ejus generis errores deprehendimus.

10) Praeeunte codicis scriptura legendum est: νοήσοι.

11) Glossam rejectam ita emendaverat: Αἰφνιδίως α.

12) Is. Vossii conjecturam codicis scriptura confirmat.

13) V. Εφρικα spiritu et accentu caret. Essetne ex Εφράχθη corrupta? Nil statuo. Cf. VV. DD. Vocem ἀνεγνωρίσθη hic alieno loco positam Musurus bene cum praeced. Ἐφράσθη conjunxit; at V. Ἔφρικα intactam relinquere debuisset.

14) V. κάμμα male a Musuro mutata est, congruit enim cum Apostolii πέμμα, et retinenda est. Vid. Hesych. V. Κάμματα. Nec a vero absimile esse videtur, quod primi homines ante fruges repertas, non modo ex glandibus, verum et ex certis spinarum fructibus placentarum aliquod genus sibi praeparaverint. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1557. l. 14. Ἐφυμνεῖς, ἐπαίδεις, Σοφ. ἀλεάδαις.	Ε. ἐπαδεις. Σ. Α.
c. 1558. l. 2. Ἐφύρους, τ. ἀκάρνας.	Ε. τ. Ἀκαρνᾶνας.
c. 1559. l. 4. Ἐφώτω, ἐφώνει ἐπετίνει.	Ἐφ᾽ ὅτῳ. ἐφ᾽ ᾧ, ἢ ἐπὶ τίνι.
— l. 7. Ἐχάζετο κεραλεείνων, α.	Ε. κῆρ᾽ ἀλεείνων. α.
— l. 18. Ἐχεγεγαμέκει.	Ἔχεν. ἐγεγαμήκει. 15)
— l. 20. Ἐχέγγυος, ὁ ἀ. ἐγμήτης.	Ε. ὁ ἀ. ἐγγυητής.
c. 1560. l. 12. Ἐχενῆς, ε.	Ἐχενηΐς. ε.
— l. 19. Ἐχεσαμία, ο. — ψακάζει ἢ βροντῆ (σ superscr.).	Ε. ο. — ψεκάζει ἢ βροντήσῃ. 16)
— l. 23. Ἔχεσφιν, α.	Ε. α. ἢ μᾶλλον ὄχεσφιν. 17)
c. 1562. l. 5. Ἐχθιδοποιήσεις, ε.	Ἐχθοδοπήσεις. ε. 18)
— l. 8. Ἔχθιμα, μ. Σοφ. τυράννοις.	Ε. μ. Σ. Τ.
Ἔχθματα, σ.	Ἔχματα. σ.
Ἐχθοδαπῆσαι, δ.	Ἐχθοδοπῆσαι. δ.
— l. 18. Ἐχθύσση, ἐκφυσήση, ε.	Ε. ἐκφυσήσης. ε.
c. 1563. l. 5. Ἐχῖνοι, π. — μυρικαζομένων ζ.	Ε. π. — μηρικαζομένων ζ. 19)
— l. 16. Ἔχμασον, ε. κατέσχες.	Ε. ε. κατάσχες.

15) Ms. auctoritate reponendum est: Ἔχε. ἐγεγαμήκει. Serie litt. idem exigente.
16) Bene vulgatum est: ἢ βροντήσει.
17) Verba: ἢ μᾶλλον ὄχεσφιν. de suo addidit.
18) Scribendum est: Ἐχθηδοπήσεις. In codice archetypo glossa exarata erat: Ἐχθηδοποίσεις (η superscr.).
19) Bene in editis: μηρυκαζομένων.

M S.	M U S.
c. 1563. l. 21. Ἐχνόεζεν, π.	Ἐχνόαζεν. π.
c. 1564. l. 18. Ἐχρηματίσθη, προεφυτεύθη.	Ε. προεφητεύθη.
— l. 20. Ἔχρησεν, ε. — ἔδω χ.	Ε. ε. — ἔδωκε χ.
c. 1565. l. 1. Ἔχρησεν, ε.	Ἔχρισεν. ε.
c. 1568. l. 3. Ἐψίονται, α.	Ἐψείονται. α.
Ἐψηλωμένη, ε. — ἑτερόμαλ . ., ε. — ἔσται δασεῖα π τὰ ψιλὰ τοὺς κρόσσους ε.	Ε. ε. — ἑτερόμαλλον. ε. — ἔσται καὶ δασεῖα, τὴν ψιλοὺς ἔχουσαν τοὺς κρώσσους ε. [20])
— l. 8. Ἐψίωνται, α.	Ἐψιόωνται. α.
Ἐψιόωντα, ε.	Ἐψιόωντο. ε.
— l. ult. Ἔψυξεν, ἀπόπτευσεν, α.	Ε. ἀπέπνευσεν. α.
c. 1569. l. 4. Ἔω., ψ. — ἀνατολὴ, ἢ ἰδίω.	Ἔω. ψ. — ἀνατολήν. ἢ ἰδίω. ἑῷ. τῷ ἑαυτοῦ. σ. [1])
Ἔω τῷ ἑαυτῷ, σ.	
c. 1570. l. 1. Ἐώκει, ὡμοιῶτο.	Ε. ὡμοίωτο.
[Ἔω, τῷ ἑαυτῷ, τῷ ἰδίω.]	
Ἐωλοκρασία, χ. μέθη.	Ε. χ. μ. ἔωλος, κ. [2])
Ἔωλος, κ.	

20) Scribendi compendium in v. ἑτερόμαλ . . delevit; caeterum glossam mutilam bene restituisse videtur. Cf. VV. DD. qui Ἐψιλωμένη legendum monent.

1) In fine V. Ἔω., jota aut nexum litt. ει delevisse videtur. Cf. VV. DD. qui locum turbatum bene illustrant. Perspicuum jam erit, verba ἢ ἰδίω loco suo mota esse, et antiquitus ad seq. glossam, male a Musuro cum praecedenti junctam, pertinuisse.

2) Quod nuper monui, evidens est; glossa enim a Musuro deleta superioris glossae ordinem in margine olim restituebat.

c. 1570. l. 11. Ἐωμοῦ, ἰ. γυναικείου. ["Εων, ἰδίων αὐτοῦ, δασέως· ψιλῶς δε, ὑπάρχων.]	E. ἰ. γ.
Ἐωνημένων, α.	E. α. 3)
c. 1571. l. 14. Ἕως, ο. — οἴεσθαι ε.	E. ο. — ἴεσθαι ε.
Z.	Z.
c. 1572. l. 6. Ζάβατος, π. ἰθυηρὸς, π παφίας.	Z. π. ἰχθυηρός. παρὰ Παφίοις.
c. 1574. l. 5. Ζάκοροι, ν. — παρὰ τὸν ν.	Z. ν. — παρὰ τὸ τ. ν.
— l. 9. Ζακαύθιδες, κ.	Ζακυνθίδες. κ.
c. 1575. l. 9. Ζάλματος, π. ἰθυηρὸς, παρὰ παφίας.	Z. π. ἰχθυηρός. παρὰ Παφίοις. 4)
— l. 11. Ζάλμοξης, τ. — ἀφρονεστέραν μ. — τεθνήξαντο — τῷ Κρόνῳ ε.	Ζάλμολξις. τ. — σωφρονεστέραν μ. — τεθνήξοιντο — τ. K. ε. 5)
c. 1576. l. 9. Ζαμενὲς, μ. ἔμψυχος, σ.	Z. μ. ἐμψύχως. σ.
— l. 13. Ζαμῆται, μεγαλουρ.	Z. μεγαλουργεῖ. 6)

3) Correxerat: Ἑῶν. Non video, cur gloſſam rejecerit.
4) Vitium ed. Aldinae typothetae imputandum eſt.
5) Prima gloſſae ſcriptura fuit Ζάλμοξις, cujus correctio Ζάμολξις mox infra occurrit. Pro ἀφρονεστ. mallem εὐφρονεστ. nam nexus litt. εὐ et α ſaepiſſime ob ductuum ſimilitudinem confunduntur. Verba τὸν αὐτὸν in ultimis periiſſe, fere extra dubium eſt. Cf. VV. DD.
6) Iſ. Voſſius voluit: μεγαλουργοί. Nec obſtat codicis ſcriptura.

M S.	M U S.
c. 1576. l. 13. [Ζάμολξις.]	
Ζαμίη, β.	Ζ. β. 7)
c. 1577. l. 8. Ζαρικὲς, ε. πελαγῶν.	Ζάρικες. ε. πελαργῶν.
— l. ult. Ζα. άπης, ὁ β.	Ζατράπης. ὁ β. 8)
c. 1578. l. 1. Ζατρεφὲς, ἐτραφές.	Ζ. εὐτραφές.
— l. 8. Ζαφαεγὴς, σφοδρῶς ὁ ἰσχυρῶς. [Ζαφεγγεῖς,] λ.	Ζαφεγγεῖς. σφοδρῶς, ἰσχυρῶς λ. 9)
c. 1579 l. 1. Ζαφελγέες, σ.	Ζαφλεγέες. σ.
— l. 3. Ζαφορῆσαι, μ. φορτῆσαι.	Ζ. μ. φορτίσαι.
— l. 9. Ζαχρειῶν, ἰ. — πνέοντος, μ.	Ζ. ἰ. — πνεόντων. μ.
— l. ult. Ζέα, ἡ Ε. — Πειραεῖ — Πειραεὺς λ.	Ζ. ἡ Ε. — Πειραιεῖ — Πειραιεὺς λ.
	+
c. 1580. l. 3. Ζέβυται, σ.	Ζέβυται. σ. 10)
c. 1581. l. 3. Ζειρὰ ο. — ἐφάππιδι — Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ [ενζα] καὶ Θ.	Ζ. ο. — ἐφαπτίδι — Ἡ. μαρτυρεῖ, καὶ Θ. 11)
Ζειρατεὶς, ἰ.	Ζειρατής. ἰ.

c. 1581.

7) En correctionem contextui infarctam, quam nuper memoravi.

8) Unam tantum litteram expunxit.

9) Male hic a Musuro duae glossae in unam consarcinatae sunt; priorem aliis emendandam relinquo.

10) In Ald. Ζεύυται errore typ.

11) Delevit, quia non intellexit; mala critices regula. Olim scriptum prostabat: ἐν ζ' ψ id est ἐν ἑβδόμῳ sc. βιβλίῳ. Herodoti locum lib. VII. c. 69. VV. DD. indicarunt. Quod vero α in fine vocum ob ultimum apicem sursum ductum cum ω saepius commutetur, passim a criticis observatum est.

c. 1581. l. 12. Ζειροφόρος, ὁ αἰδὴς, π.	Ζ. ὁ ἄδης. π. 12)
— l. 15. Ζέλεα, π.	Ζέλεια. π.
c. 1582. l. 6. Ζευγηλάτος, μ.	Ζευγηλάτης. μ.
— l. 14. Ζεύγλας, ζ. — εὐριπίδησκυρίαις.	Ζ. ζ. — Ε. 13)
— l. 19. Ζεῦγος, π. — ἔτασον.	Ζ. π. — ἔτασσον.
— l. ult. Ζεῦγος τ. — χαρίτων ζυγῶν Α. — ἐπὶ τὸ γ΄ τὸ ζ.	Ζ. τ. — Χαρίτων τριζύγων. Α. — ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζ.
c. 1583. l. 9. Ζευξιλέως, ζ. — σοφῶς ἀνδρομέδαι.	Ζ. ζ. — Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ. 14)
c. 1584. l. 2. Ζηλοτυπία, ε.	Ζηλότυπος. ε.
Ζηλότυπος, ὁ ἀντιλῶν.	Ζ. ὁ ἀντιζηλῶν.
— l. 12. Ζηνίφοος ε.	Ζηνὶ φόως ε.
— l. 17. Ζητόρων, ζ. — ζητητόραον.	Ζ. ζ. — ζητητόρων.
Ζητρ..., τ.	Ζητρεῖον. τ. 15)
c. 1585. l. 2. Ζία, κ.	Ζεία. κ.
— l. 5. Ζιφύνια, λ.	Ζιβύννια. λ.
— l. 13. Ζίλαι, ὁ ο. π. θρ. ξί.	Ζ. ὁ ο. π. Θρηξί. 16)
— l. 15. Ζίτανα, καταπύγ..α.	Ζ. καταπύγωνα. 17)
Ζοᾶς, σεβέσεις, ζόες, ζ.	Ζοάσεις. σ. Ζόε. ζ.

12) Ἀΐδης VV. DD. bene reſcripſerunt.
13) Lemma a VV. DD. optime reſtitutum eſt.
14) Egregie emendavit; nam σοφῶς ex ſolito nominis compendio formatum eſt, et lemmati jota dativi adhaeret.
15) Plures litteras una cum ſcribendi compendio exſcalpſit; inter litt. deletas agnoſco ειο, at vocem integram legere nequeo.
16) Litteram delevit. Θραξὶ ſcriptum fuiſſe videtur.
17) Duas aut tres litteras delevit.

M S.	M U S.
c. 1586. l. 8. Ζορωτέρα, ἀκροτερεστέρα.	Ζωρότερα. ἀκρατερέστερα.
Ζουΐωνερβόες ἐργ.	Ζ. ε. [18])
— l. 11. Ζοῦσαι, δραγμαί.	Ζ. δραχμαί.
— l. 15. Ζοφοδερκίας, σκοτόδειπνος, λαθροφάγος.	Ζοφοδερκέας. σκοτοδείπνους. λαθροφάγους. [19])
c. 1587. l. 1. Ζοφομηνία, ο. κρυβήτι ἡ ☾	Ζ. ο. κρυβῇ ἡ σελήνη. [20])
Ζοφον......, τ.	Ζόφον ἠερόεντα. τ. [1])
c. 1588. l. 1. Ζύγαινα, β. — ὀχθὼν π. — ἐν τῇ τῆς Ἰ. — μετώπους τ.	Ζ. β. — ἰχθῦς π. — ἐν ✝ τῇ τῆς Ἰ. — μετώπου τ. [2])
1589. l. 3. Ζυγόδεσμος, ὁ ἱ. — ζυγοδέτιν.	Ζ. ὁ ἱ. — ζυγοδέτην.
— l. 17. Ζυγώσω, δ. — Αἰσχ. × κιρκησατυρι.	Ζ. δ. — Α. Κίρκῃ σατυρικῇ. [3])
c. 1590. l. 4. Ζωάγρια, λ. — ἀγράμματα — πυράγρα, οἷς λαμβάνεται ὄδοις πὺρ κρεῶν.	Ζ. λ. — α. — πυράγρα, ὀδόντες, οἷς λαμβάνεται τὸ πῦρ, ἢ τὰ κρέα.

c. 1590.

18) Cf. VV. DD. quorum conjecturam codicis ſcriptura veroſimillimam reddit. Gloſſa in Ald. male diviſa eſt.

19) Scribendumne eſſet: Ζοφοδορπίας. quod alii Lexicographi exhibent, et VV. DD. divinarunt? Summa certe adeſt probabilitas.

20) ☾ eſt ſolitum v. σελήνη ſiglum, non modo in hoc, ſed et in aliis recentioris aetatis mss. Reponendum eſt: κρυβῇ τι ἡ σ. Eſt τὶ h. l. κατά τι. *Aliquantulum.*

1) Plures litteras delevit; ſcriptum videtur: Ζοφονηαίροντα. Bene itaque emendavit.

2) Verba: ἔστι δὲ ἐν τῇ τ. Ἰ. ad fin. male divulſa ſunt a praeced. gloſſa, cui olim adjuncta fuiſſe videntur. Cf. VV. DD.

3) Scribendum eſt: σατυρικῷ. ſc. δράματι.

c. 1590. l. 4. Ζωάγρια, τονεῖν τ.	Ζωάγρια τίνειν. τ.
— l. ult. Ζωγρίαν, ζῶντας.	Ζ. ζῶντα.
c. 1591. l. 5. Ζωεὺς, ἢ ζωτὺς, θ.	Ζ. ἢ ζ. θ. [4])
— l. 7. Ζώη, τὸ μέλι ἐφιστάμενον [καὶ] τ.	Ζ. τ. μ. ε. τ. [5])
— l. 12. Ζώπαρ. ν, θ. ποιεῖν.	Ζώπυρον. θ. ποιοῦν. [6])
c. 1592. l. 2. Ζωμήρυσις, ζῶμα ῥυστρί.	Ζ. ζωμοῦ ἀρυστρίς. [7])
— l. 5. Ζώνας τ. — τοῦ αἴσζώννυμαι, κ.	+ Ζ. τ. — τοῦ αἴς ζώννυμαι, κ.
— l. 13. Ζωννυσκέτω μ. ζωννυσκέτω τ.	Ζωννύσκετο μ. ζωννύσκετο τ.
Ζωνογάστριαι, ο.	Ζωνογάστριες ο.
c. 1593. l. 4. Ζωοπύλας, ὁ τ.	Ζωοπώλας. ὁ τ.
— l. 8. Ζώπισσαν, τ. ξ. ῥητήνην.	Ζ. τ. ξ. ῥητίνην.
Ζωπύρα, β. — φυσιτῆρα.	Ζ. β. — φυσητῆρα. [8])
Ζωπύρας, φυσιτῆρας, ζ. — ἐκφύσουσι.	Ζ. φυσητῆρας. ζ. — ἐκφυσσῶσι.

c. 1593.

4) In Ald. ζωτοὺς incuria typ. Cf. VV. DD.

5) Rescribendum est: τὸ μέλιτι ἐφιστάμενον καὶ τ. Error ex scribendi compendio $\overset{τ}{\text{μέλι}}$ provenit, littera enim fini vocis imposita oculos scribae facile effugit. Cf. VV. DD.

6) Litteram delevit, scriptum videtur: Ζώπαριν. Forte: Ζωπυρεῖν. At ob seriem litt. vox a loco exulat. Cf. VV. DD. qui meliora docent.

7) Hesychii interpretatio fuit: ζωμάρυστρον. Aut: ζωμάρυστρις. Male in Ald. Ζωμήρυσιν, quod in subsequentes editiones propagatum fuit.

8) In Ald. mendum typ. In seq. glossa itidem.

c. 1593. l. 13. Ζωπυρεῖ, ἀναζῆν π.	Ζ. ἀναζεῖν π. [9])
— l. 15. Ζωπυῤῥοῦν, ἐξάπτειν ποιεῖ.	Ζωπυροῦν. ἐξάπτειν ποιοῦν.
Ζωπύρον τ. Κ. ἐν πύλαιᾳ.	Ζ. τ. Κ. ἐν Πυλαίᾳ.
c. 1594. l. 1. Ζωόπυρος, ὁ Π.	Ζώπυρος. ὁ Π.
— l. 9. Ζωρότερον, α. — νοεῖν.	Ζ. ἀ — νοοῦσι.
Ζώσατο, τ. — οὐδέποτε — ιέ ὀλ.	Ζ. τ. — οὐδέπω — πεντεκαιδεκάτης Ὀλ.
c. 1595. l. 14. Ζωυφίοις, μ. — κνωδάλ. ια, ἢ π.	Ζ. μ. — κνωδαλίοις. ἢ π. [10])
Η.	Η.
— l. ult. Ἦ, ψ. — ἶσον ἔφη [ἦ,] Ὅμηρος μὲν ε.	Ἦ. ψ. — ἶσον τῷ ἔφη. Ὅμηρος γοῦν ε.
c. 1596. l. 7. Ἧ, δ. — προτακτικὸν — ἐμῆ, σῆ, δ.	Ἧ. δ. — ὑποτακτικὸν — ἐμὴ, σὴ, ἢ, δ.
Ἤ, δ. — ἦν.	Ἤ. δ. — ἔῃ.
— l. 16. Ἦ ε. — ὄντως, [ἢ γένηται ἢ ἐφήημεν.]	Ἦ. ε. — ο.
— l. 20. Ἥιατο, ἐκάθετο.	Η. ἐκάθητο.
— l. 22. Ἠβαιὸν, μ. — ἄβαιον οὐκ ε.	Η. μ. — ἄβαιον, οὗ οὐκ ε.
c. 1597. l. 13. Ἡβήτης, α. — ἧληξ.	Η. α. — ἧλιξ.
— l. 15. Ἡβητήρια, ἱστηατήρια, κ.	Η. ἑστιατήρια. κ.

c. 1597.

9) Inconſulte correxit; reponenda eſt codicis ſcriptura. Cf. VV. DD.

10) Litteram eraſit; ſcriptum videtur; κνωδάλοια. At prima ſcriptura fuit: κνωδάλοις. Cyrilli Lex. ms. Ζουφίοις. μικροῖς ζώοις, ἤτι (Leg. ἤτοι) κνωδάλοις, ἢ πτινοῖς, (Leg. πτηνοῖς) ἢ σφίγξ. (Leg. σφηξί.) Cyrilli ms. decimi ſaeculi eſt, elegantis ſcripturae, et tantis vitiis inquinatum.

c. 1597. l. 15. Ἤβολον, η. ἀπατῶσιν ε.	Η. η. — ἀπαντῶσιν ε.
Ἡβόωντα, α.	Ἡβῶντα. α.
Ἤβρητας, α.	Ἠβρέτας. α.
Ἡβώοιμι, α. [ἀκμάσσεσιν]	Η. α.
c. 1599. l. 1. Ἠγειρέθεντο, σ.	Ἠγερέθεντο. σ.
Ἡγεῖ, α.	Ἡγῆ. α.
— l. 5. Ἡγείθη, ε.	+ Ἡγείθη. ε.'
— l. 8. Ἠγέμην, ἤγαγον α.	Ἡγέ μιν. ἤγαγεν α.
— l. 16. Ἠγέρθοντο, η.	Ἠγερέθοντο. η.
c. 1600. l. 15. Ἡγιλάζει, δ.	Ἡγηλάζει. δ.
— l. 19. Ἠγμένος, τ. πειθηνίης.	Ἠ. τ. πειθήνιος.
c. 1601. l. 1. Ἠγνοίεις, ἠπείθης.	Η. ἠπείθεις.
Ἠγνοίησεν, η. — ὡς Ε.	Ἠ. η. — ὡς τό Ε.
— l. 17. Ἤγουν, η. — ἠγοδαίμων. β΄.	Η. η. — ἦγ᾽ ὁ δαίμων δεύτερος.
c. 1602. l. 2. Ἠδαίμων, α.	Ἠδ᾽ αἰγῶν. α.
Ἠδ᾽ αἰγῶν, ἢ αἰγιδίων ἠδαιμόνουν ἠδ᾽ α.	Η. ἢ α. η. η. [11])

c. 1602.

11) Locum hunc turbatissimum VV. DD. nondum sanarunt. Nodus, ni fallor, difficillimus latet in ἠγοδαίμων. β΄. quo soluto, sequentia Ἠδαίμων et ἠδαιμόνουν, quae aut correctiones, aut variae lectiones esse videntur, clariora fient. Mihi quidem, varie de hoc loco cogitanti, in mentem venit, quod numerus β΄ citatio Homerica esset, aut Iliados, aut Odysseas, e margine forte transcripta; nam in ms. post ἠγοδαίμων major distinctio (:), qua unaquaeque glossa finitur, posita est. At nullum hi libri lumen dederunt; sagaciores itaque manum admoveant.

MS.	MUS.
c. 1602. l. 2. Ἧιδ᾽ ἂν, ἔν τινι δ.	H. ἧτινι δ.
— l. 9. Ἠδὲ, α. — ἔργῳ [καὶ αὐτὴ αἰφνιδή.]	H. α. — ε.
— l. 13. Ἤδεε, η. — ἠ δὲ αἱ μαντοσύναι ἢ μάται.	H. η. — ἤδεε 'μαντοσύνας. ἤγουν μαντείας.
— l. 17. Ἤδει χ.	Ἡδὺ χ. [12])
c. 1603. l. 8. Ἤδη, ε. — ἀρειοσύνη περ υ.	H. ε. — ἀρείοσιν ἤεπερ υ.
— l. 13. Ἠδεῖ, α.	Ἦ δή. α.
Ἤδηθαστρευέσθαι, ε.	Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι. ε. [13])
c. 1604. l. ult. Ἦδος, η. — καὶ ἐφ᾽ ἐκεῖνος, κ.	H. η. — καὶ ἦ δ᾽ ὃς, ἔφη ἐκεῖνος. κ. [14])
c. 1605. l. 6. Ἠδὼ, ἤρις η.	H. ἶρις η.
Ἡδυεπὴς, ἡδὺς λόγος.	H. ἡδυλόγος.
— l. 13. Ἡδύμων, η.	Ἥδυμον. η.

c. 1606.

12) Textum corrupit; vera est igitur VV. DD. emendatio, legentium: Ἢ δεῖ χ. Cf. VV. DD.

13) Mala glossae divisio in Ald. typothetae adscribenda est, nam in glossis Homericis restituendis Musurus raro peccat: hanc dexteritatem summae ingenii facilitati ac memoriae attribuo, necesse enim est, ut omnia Homeri carmina verbotenus in mente tenuerit.

14) Quamvis bene et sagaciter ἦ δ᾽ ὅς interseruerit, magnamque hac interpolatione lucem glossae adsperserit; vix tamen credo, quod Lexicographus eadem hic poni voluerit. Nec, ut nobis, sic et antiquis Ηδος unitim exaratum pro ἦ δ᾽ ὅς obscurum erat; hi enim indistinctae vocum scripturae adeo adsueti erant, ut facile et prompte, prouti sensus ratio postulabat, ejusmodi voculas et distinguerent, et copularent; accedit quoque, quod nobis lingua emortua sit. Si glossariorum commentatores constanter haec ob oculos haberent, minores ubique obscuritates atque defectus deprehenderent. Cf. VV. DD.

c. 1606. l. 14. Ἡδύραβδον, κινάμωμον.	Η. κιννάμωμον.
c. 1607. l. 3. Ἦε, ἤϊε.	Ἦεν. ἤϊεν.
Ἧττω, η. ἧτις α.	Η. η. ἧτις α.
— l. 7. Ἠὲ, β. — συνδέσμου — ἀπορηματικὸς ε.	Ἠέ. β. — σύνδεσμον — ἀποῤῥηματικὸς ε.
— l. 15. Ἠείδετο, ὡμοιοῦται.	Η. ὡμοιοῦτο.
c. 1608. l. 1. Ἠεῖρι, ε.	Ἦειρεν. ε.
— l. 3. Ἠελέεσσιν, α.	Ἠελεοῦσιν. α.
— l. 5. Ἠὲ κωλέων, ἢ τῶν κολέων, ε.	Ἠὲ κολοιῶν. ἢ τῶν κολοιῶν. ε. [15])
— l. 14. Ἠεμὴν, ε.	Ἠέ μιν. ε.
— l. ult. Ἠέρα, ἀορασία, ὁμιχλησκοτία.	Η. ἀορασίαν, ὁμίχλην, σκοτίαν.
c. 1609. l. 7. Ἠερέθονται, μεταίωροι ε.	Η. μετέωροι ε.
Ἠερεθίζονται, ο. — ἐωροῦνται, π.	Η. ο. — αἰωροῦνται. π.
c. 1610. l. 4. Ἠεροφοῖτις, ἐρινῦς, ἡ ε.	Η. Ἐριννῦς. ἡ ε.
— l. 12. Ἠέρχαται, ὡμοίωται.	Η. καθειργμένοι ἦσαν.
— l. 16. Ἠέψεα, ο. — γῆ τι ἀκάρπα.	Η. ο. — γήτει ἄκαρπα.
c. 1611. l. 1. Ἠθάδες, σ. τιθασοί.	Η. σ. τιθασσοί.
Ἠθὰς, τιθασὸς, γ.	Η. τιθασσός. γ.
— l. 4. Ἦθε, [μακάρι,] ὄφελον.	Ἦιθε. ὤφελον.
— l. 8. Ἦθει, π.	Ἠθεῖε. π.

c. 1612.

15) In Ald. mendum typ.

c. 1612. l. 8. Ἠθημένος, δυλισμένος.	Η. διυλισμένος.
Ἡθηνμὲν, ο.	Ἡ θ' ἡ μέν. ο.
— l. 13. Ἤθιραι, τ.	Ἤθειραι. τ.
Ἠθλίομαι, α.	Ἠθλίωμαι. α.
Ἠθμάρην, δ.	Ἠθμάριον. δ.
c. 1613. l. 5. Ἤθροιζεν, ἐθρύβει, σ.	Η. ἐθορύβει. σ.
— l. 11. Ἤια, β. — λυκωτήιαπελων — θιμωνατινάξι — νοούμενος.	Η. β. — λύκων τ' ἤϊα πέλονται — θημῶνα τινάξει — γουνούμενος.
c. 1614. l. 1. Ἧιδεῖ, η.	Ἠείδει. η. [16]
— l. ult. Ἠϊόεντι, η. — ἰοειδῆ καλὰς ἔχων φ.	Η. η. — ἰοειδῆ, ἢ καλὰς ἔχοντι φ. [17]
c. 1615. l. 2. Ἠϊόνα, α.	Ἠϊών. α.
— l. 12. Ἠϊερέθησαν, ε.	Ἠιερέθησαν. ε. [18]
— l. 14. Ἠισίην, τ.	Ἡισι. τ.
— l. 16. Ἠΐσιν, ἰ αὐτῶν.	Ἥισιν. ἰ. α. ἧσιν ἐνὶ φρεσίν. [19]
Ἤϊστο, ε.	Ἠΐστωτο. ε.
[Ἤϊσιν ἐνὶ φρεσίν.]	
Ἠΐστωσας, α.	Η. α.
c. 1616. l. 1. Ἠΐσχυνεν, ε. — ἐπαρήνει.	Η. ε. — ἐπαρώνει.
— l. 6. Ἠϊὼν, α. — ὄχθα.	Η. α. — ὄχθη.
— l. 10. Ἠκάδα, ἠνδρομένην.	Η. ἠνδρωμένην.

c. 1616.

16) Glossam duplici accentu notatam typotheta ed. Ald. male divisit. Veram scripturam VV. DD. restituerunt.

17) Postrema: ἰοειδῆ κ. rel. e margine descripta esse suspicor.

18) In Ald. vitium typ.

19) Verba annexa ex subsequentibus huc retraxit.

c. 1616. l. 12.	Ἤκαιεν, ο. — ἔπεμψεν.	Ἦκεν. ο. — ε. δασυνομένως. [20])
c. 1617. l. 9.	Ἡκὴ, κογκὴ, ἐπιδοματὶς, α.	Η. ἀκωκή. ἐπιδορατίς. α. [1])
c. 1618. l. 5.	Ἠλακάτη, τ. — ἠλακάτη τ. ἰοδνεφέεσι, κ.	Η. τ. — η. τ. ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα. κ. [2])
— l. 8.	Ἠλάκατα στροφῶσα, κ.	Η. στρωφῶσα. κ. [3])
— l. ult.	Ἠλακατοία, α. — ποιηλακάτου ὡς ἦν ἐρώμενος [ἠρώμενος] Η.	Ἠλακάτοια. α. — ἐπὶ Ἠλακάτῳ, ὃς ἦν ε. Η. [4])

c. 1619.

20) V. δασυνομένως a Musuro perspicuitatis causa adjuncta est. Duas opinabar glossas Ἦ κεν, καὶ Ἦκεν in Ἤκαιεν conflatas esse; vero autem similius est, scripturam codicis ex correctione: Ηκ[ε]αιν. ortam esse. In hanc glossam aliasque similes transferantur, quae nuper ad V. Ἦδος notavi.

1) Legerem: λόγχη. et dubium fere erit, quodnam praeferendum sit.

2) Scriptura ἰοδνεφέεσι nata est ex compendio finali, quo versus Homericus a Lexicographo truncabatur, qui a Musuro deinde continuatus fuit. Moneo haec, ne quis postea in ejusmodi scribarum erroribus novas lectiones quaerat. In Ald. error typ.

3) Haec in editis cum praecedentibus bene conjuncta sunt.

4) A typotheta Ἠλακάτια, quod in reliquas edd. transiit; praeferenda est codicis scriptura. V. ἠρώμενος, cujus praecedens ἐρώμενος emendatio est, Musurus bene eliminavit; at ποιηλακάτου male correxit, in codice enim archetypo stabat: π[ὐ]ηλακάτου. id est, πρὸς Ἠλακάτου. Lexicographus solam nominis aut ludorum originem docet.

c. 1619. l. 11. Ἠλασκάζει, ε. — αὐτὸν. λούμενος τ.	Ἠλυσκάζει. ε. — αὐτὸν ἑιλούμενος τ. [5])
c. 1620. l. 2. Ἠλάστεον, ε.	Ἠλάστρεον. ε. [6])
— l. 11. Ἠλεὲ., τὸ ἐκ φρέ-νας.	Ἠλεμάτους. ἄφρονας. [7])
Ἠλεὲ, μ. — νήλεος ὅστ' ἐφεῆκε.	Η. μ. — ἠλεὸς ὅς τ' ἐφέηκε. [8])
Ἤλειτεν, η.	Ἤλιτεν. η.
c. 1621. l. 3. Ἤλεκτρος μ. — τῶ αἰγείρω — Ἰλιάδων.	Η. μ. — τῶν αἰγείρων — Ἡλιάδων.
Ἠλέκτρων, ὁ η. — οὐσίαν, [ἢ ἠλέκτωρ, περὶ οὗ φησὶν χρῆσις τῆς ἠλέκτρου τε οὐσίαν,] ἢ ὁ α.	Η. ὁ η. — οὐσίαν, ἢ ὁ α. [9])
— l. ult. Ἠλενομένῳ, ὀδυνομένῳ	Ἠλαινομένῳ. ὀδυνωμένῳ.
c. 1622. l. 1. Ἠλεῆς, α. ἠλίθεος.	Η. α. ἠλίθιος.
— l. 16. Ἠλίλατο, ε.	Ἠλήλατο. ε.

c. 1623.

5) Scripturam glossae depravavit, et litteram in v. λούμενος expunxit. Cf. VV. DD. qui ms. lectionem Hesychio reddiderunt.

6) Sub V. Ἠλάστεον Hesychius tacite ἠλάστρεον explicat, quod Musurum fefellit; nisi forte περιεφέροντο a quodam adjunctum sit, qui Ἠλάστρεον cum Ἠλάστεον confundebat. Cf. VV. DD.

7) Integram glossam delevit; quae vero descripsi, excepta ultima glossae littera, clare adhuc leguntur.

8) Vitiosa Aldinae lectio a typotheta proficiscitur.

9) Quae hic Musurus exclusit, praecedentia et corrigere et supplere videntur; locum turbatum et mutilum hoc modo restituendum esse existimo; ἢ ἠλέκτωρ (παρὰ τὴν τοῦ χρυσίου ἠλέκτρου τε οὐσίαν) περὶ οὗ φησίν ..... Locus Homeri, in quo sol ἠλέκτωρ dicitur, hic a scriba omissus videtur. Cf. VV. DD.

c. 1623. l. 5. Ἠλίβατον, υ. — ἀλὴ β. — ἠλιφαινόμον.	Η. υ. ἀλὶ β. — ἡλίῳ φαινόμενον.
— l. 15. Ἤλιθα, α. — ἀλὺς — μετὰ τὴν, ε.	Η. α. — ἄλις — μάτην, ε. [10])
c. 1624. l. 1. Ἠλιθιώτης, π.	Ἠλιθιότης. π.
c. 1625. l. 3. Ἤλητεν. η.	Ἤλιτεν. η.
Ἠλητήσας, α.	Ἠλιτήσας. α.
Ἠλιτόμηνα, ἐλαττόμενα τ.	Η. ἐλαττώμενα τ.
Ἠλιτομήνιεν, ὁ μ.	Ἠλιτόμηνις. ὁ. μ.
Ἠλιτόμηνον, π. — λιπόμενον, τ.	Η. π. — λειπόμενον, τ.
— l. ult. Ἧλοι, περῶναι, ε.	Η. περόναι. ε.
c. 1626. l. 6. Ἤλυ, ε.	Η. ε. [11])
— l. 14. Ἠλυκῦσαι, σ.	Ἠλυκῆσαι. σ.
— l. 16. Ἤλυξεν, ε. ἐξέκλινεν.	Η. ε. ε.
[Ἠλύξων, φυγών.]	
Ἠλύθη, ε.	Η. ε.
c. 1628. l. 4. Ἠμαθώης, α.	Ἠμαθόεις. α.
— l. 5. Ἠμαθόεντος, τ. — ἀμαθίαν — ἣ παρορέει ἠμαθόης ποτε, ἣ μ.	Ἠμαθόεντα. τ. — ἄμαθον — ἣ παρ᾽ ὃν ῥέει Ἄμαθος ποταμός. ἣ μ. [12])

10) Scriptura μετὰ τὴν ex compendio vocis haud intellecto oritur.

11) Correxerat: Ἤλυθεν. At delevit, quod typothetam latuisse videtur.

12) Ex Etymologo locum restituisse videtur. Mallem: ἣ παρ᾽ ὃ ῥέει ἠμαθόεις ποταμός. In veterum scriptis emendandis primae scripturae tramite presse insistendum est, nec, nisi summa urgeat necessitas, ab eo declinandum. Vitiosum ποτε oritur ex π̄ aut πο̄, solito v. ποταμὸς compendio.

M S.	M U S.
c. 1628. l. 10. Ἤμαθον, η. — π κυζικῆναι.	Η. η. — παρὰ Κυζικηνοῖς.
c. 1629. l. 4. Ἦμαρ ἀγκαῖον τ.	Η. ἀναγκαῖον. τ.
— l. 15. Ἠμάτιοι, η. ἀνθημερινοί.	Η. η. αὐθημερινοί.
c. 1630. l. 16. Ἡμένη, ἐν κόποις κ.	Η. εν κόλποις κ.
Ἦμεν, ἄν.	Ἦ κεν. ὄντως ἄν.
Ἡμένη πηλειὰς, π.	Η. πελειάς. π.
c. 1631. l. 3. Ἥμεναι, ο. — τὰ αἰγείρου ἀλλήλων ἐπέστραπται, οὕτω καὶ Ἀλκίνου θεράπεναι — ἐκθέροντο.	Η. ο. — τῆς αἰγείρου ἀλλήλων ἀπέστραπται, οὕτω καὶ αἱ Ἀλκίνου θεράπαιναι — εθέροντο.[13]
c. 1632. l. 4. Ἡμερολόγιον, μ. — κύστην.	Η. μ. — κύστιν.
— l. 13. Ἤμερσεν, ε. — ἡμάρτιζεν.	Η. ε. — η.
[Ἠμερτὸν, ἐπέραστον.]	
Ἡμερωλίας, τ.	Η. τ.[14]
— l. 19. Ἦ μὴν, α. — δὴ ἢ ε.	Η. α. — δη. καὶ ἤμην, ε.[15]

c. 1632.

13) Reponendum est: ἐπέστραπται — ἐπεστραμμέναι. Praepp. ἐπὶ et ἀπὸ, non modo per se, sed et in compositis saepissime permiscentur. Male in Ald. ἐνθέροντο.

14) Glossam Ἠμερτὸν, pro Ἱμερτὸν, ut spuriam et ab hoc loco alienam, rejecit. Ego eam genuinam crederem, quin et ab ipso Lexicographo sic scriptam, nec enim antiqui eadem, qua nos hodie, diligentia orthographiae leges observabant, quod non modo veteres ipsorum libri scripti, sed et inscriptiones quamplurimae luculenter testantur. Respicitur ad Il. B. v. 751. ubi ἱμερτὸν urbis Titaresii epitheton est.

15) Conferantur, quae supra ad V. Ἦδος monui.

MS.	MUS.
c. 1632. l. ult. Ἡμιδακὶς, η.	Ἡμιδαής. η. [16])
c. 1633. l. 2. Ἡμιδαπὸς, ε.	Ἡμεδαπός. ε.
— l. 8. Ἡμίεκτον, τὸ τετραγώνικον — ἕκτεος — κυνίκων μὴ — ἐκ τῶν χοινικῶν, κ.	Η. τὸ τετραχοίνικον — ἕκτου — χοινίκων τεσσαρακονταοκτὼ — ὀκτὼ χοίνικες. κ.
c. 1634. l. 3. Ἡμιμέγιστον, ἡμιόμναιον.	Η. ἡμίμναιον.
— l. 7. Ἡμῖν ἀπὸ, α. [Ἡμῶν, ἡμῶν. λέγεται δὲ καὶ αὐτοῖς.]	Η. α.
Ἡμιόγδοον, ο. — χοεῖς.	Η. ο. χ. [17])
— l. 12. Ἡμιόλιος, δρικητὴς, κ. — τὸ ἥμισυ ε.	Η. δίκροτος. κ. — τὸ ἓν καὶ η. ε.
— l. 16. Ἡμίονος, [μουσμῶν ἢ μοῦλα.]	Η. ὀρεύς.
c. 1635. l. 4. Ἡμιπέλεκα, τ.	Ἡμιπέλεκκα. τ.
Ἡμιπέλεκον, τ. πέλεκυ κ.	Ἡμιπέλεκκον. τ. — πέλεκυς κ.
Ἡμιπέλεκας, π.	Ἡμιπέλεκκας. π.
Ἡμίπολον, τ. — ἀν̄ου.	Η. τ. — οὐρανοῦ. [18])
Ἡμίσ.ας, τ.	Ἡμίσεας. τ. [19])

16) Bene correxit. Origo mendi haec eſt: Ἡμιδαίς (η supra lineam). ſcriba ſolito more litteram inter lineam notatam voci inſeruit, et η pro κ accepit.

17) In gloſſa a Muſuro ejecta prima pars; Ἡμῶν, ἡμῶν. (Pro Ἡμῶν ἀπὸ, ἀφ' ἡμῶν.) praecedentem gloſſam corrigere videtur. Altera: λέγεται δὲ καὶ αὐτοῖς. variam lectionem Il. A. v. 67. indicat; olim enim verſus Homericus ita quoque legebatur: Βούλεται ἀντιάσας αὐτοῖς ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι. Referendum eſt αὐτοῖς ad praecedens Ἀχαιοὺς, et lectio optime procedit. In Ald. χορεῖς culpa typ.

18) Scribendi compendia ὀν̄ου et ἀν̄ου librarius confudit.

19) Litteram exſcalpſit; ſcriptum videtur: Ἡμίσιας.

M S.	M U S.
c. 1635. l. 4. Ἡμισάλεκτος, ε. -- σεσαλευομένον, σαλεύοντες γ.	Ἡμισάλευτος. ε. — σεσαλευμένον. σαλεύονται γ. [20])
— l. ult. Ἥμισυ, ἢ η. — νομίσματα.	Η. ἢ η. — νόμισμά τι.
c. 1636. l. 15. Ἠμίφθη. η.	Ἠμείφθη. η.
— l. 17. Ἡμιφώσιον, σ. ῥάκκος.	Η. σ. ῥάκος.
c. 1637. l. 1. Ἤμιψα, η.	Ἤμειψα. η.
— l. 6. Ἥμονες, α. — ὀρχισταί.	Η. α. — ὀρχησταί.
— l. 8. Ἥρμοξεν, α. ἐποίησεν, ἄμορος, α.	Η. α. ἐποίησεν.
	Ἤμορος. α.
— l. 15. Ἠμπιέχετο, π.	Ἠμπίσχετο. π.
Ἠμπιέσχετο, ε.	Ἠμπίσχετο. ε.
— l. 19. Ἤμπλακεν, ἠδίκηεν, η.	Η. ἠδίκηκεν. η. [1])
c. 1638. l. 6. Ἠμυσείη, κ. πέσειεν.	Ἠμύσειε. κ. πέσοι.
— l. 12. Ἡμωδίασαν, ἠνάρχησαν, α.	Η. ἐνάρχησαν. α.
— l. 18. Ἢν, δ. — ἢ μὴ ἐάν. — διακίσεται.	Η. δ. — ἢ τὴν ἐάν. — διαείσεται. [2])
c. 1639. l. 3. Ἤνασεν, ε.	Ἤνασσεν. ε.
— l. 5. Ἤνδανεν, ἤρεσκεν, ηὔξανεν, ω.	Η. η. καὶ ἥλδανεν, η. ω. [3])

c. 1639.

20) Interpretationis correctionem typotheta neglexit.

1) In Ald. Ἤμπακεν culpa typ.

2) Correctum erat: διαίσεται (η). Descriptum fuit: διακίσεται. Nemo, nisi quamplurimos veterum libros scriptos evolverit, foedam scribarum barbariem sibi fingere potest.

3) Musuri interpolatione carere possumus, nam ηὔξανεν sine dubio e margine transcriptum est, notatum scilicet a quo-

c. 1639. l. 11. Ἠνδρωμένος, α.	Ἠνδρωμένη. α.
— l. 16. Ἠνείγκαντο, η.	Ἠνέγκαντο. η. [4])
c. 1640. l. 3. Ἠνεμεῖδες, η.	Ἠνεμῶδες. η.
Ἠνεμὸν, υ. μεταίωρον.	Ἠνεμόεν. υ. μετέωρον.
— l. 6. Ἠνεμένησσα, υ.	Ἠνεμόεσσα. υ.
— l. 10. Ἠνέπατι, ε.	Ἠνίπαπεν. ε.
— l. ult. Ἠνιάσειγαλοῦντα, λ.	Ἡνία σιγαλόεντα. λ.
c. 1641. l. 1. Ἠνίδαικτος, η.	Ἡμιδαΐκτος. η.
— l. 4. Ἠνιοπήϊα, ο.	Ἠνιοπῆα. ο. [5])
Ἠνιόπι, λ.	Ἦνοπι. λ.
c. 1642. l. 2. Ἠνὶς, ε.	Ἦνεις. ε. [6])
— l. 5. Ἦνον, ἦνοον.	Ἦνον. ἤνυον.
Ἦνοπα, λ. — ἔνιχον, δ.	Η. λ. — ἔνιχοι. δ. [7])
Ἠνὸρ, α.	Ἠνορέην. α.
Ἠνορέηφι, τ.	Η. τ.
[Ἠνόησεν, ἀνδρεία,] ἤνορον, η.	Ἦνορον. η. [8])

a quodam, qui ἤλδανεν cum ἤνδανεν confuderat. Lexicographus quidem varias unius ejusdemque glossae scriptiones tacite interdum exponit, raro autem voces adeo diversas interpretando permiscet. Locus denique alienus, quem ἤϋξανεν occupat, ejusdem originem evidenter demonstrat. Cf. VV. DD.

4) Prima scriptura fuit: Ἠνείκαντο. Reponatur: Ἠνείκαντο. quod Homericum est. Cf. VV. DD.

5) Correctionem typotheta non advertit.

6) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt.

7) Qua ratione ἔνιχον in ἔνιχοι mutaverit, nec ego intelligo, nec alii forte intelligent. Cf. VV. DD. quorum emendatio (ἔνηχον) codicis scriptione firmatur.

8) Quae a Musuro deleta sunt aut variam praecedentis glossae lectionem, aut ejusdem additamentum aliquod repraesentant; nam, ni fallor, ex Ἠνορέῃσιν, ἀνδρείαις corrupta sunt.

c. 1643. l. 14. Ἦν τοι, ἐὰν σοι. [ἢ ἄν τι, τινά σοι.]	H. ε.
Ἤντοτε, υ.	Ἤντετο. υ.
Ἦντ᾽ ὁπότ᾽ ἦσαν, ε.	Ἦν ὁπότ᾽ ἦσαν. ε. [9]
c. 1644. l. 2. Ἤνυστρον, ἡ π. — τῷ μαρυκαζομένων — γάστριον η.	H. ἡ π. — τῶν μηρυκαζομένων — ὑπογάστριον η. [10]
— l. 11. Ἥξει, ἐλεύσεται, [ἔλθῃ.]	H. ε. [11]
Ἦξεν, σ.	Ἤιξεν. ἢ εἶξε. σ. [12]
— l. 18. Ἤοιαι, ὀκτάλογος H.	Ἠοῖαι. ὁ κατάλογος H.
Ἠοίην, ο. — μέχρι καὶ ω.	H. ο. μέχρι μεσημβρινῆς ω. [13]
Ἠοίην, τ. — παννάσις.	H. τ. — Πανύασις.
c. 1645. l. 3. Ἠιόνησας, κ.	Ἠόνησας. κ. [14]
— l. 5. Ἢ οὐχ ἅλις, ἢ οὐκίκανον.	H. ἢ οὐχ ἱκανόν [15]

c. 1645.

9) Musuri mentem non perspicio. Ex interpretatione liquet, glossam ex Ἐν τῷ ποτ᾽ ἦσαν corruptam esse; at sic loco suo mota est, nisi dixerimus, Lexicographum (quod saepius forte factum fuerit) ex vitioso codice descripsisse.

10) Cyrilli Lex. ms. Ἤνυστρον. τὸ παχύτερον μέρος τῆς κοιλίας τοῦ βοός.

11) Correxerat: ἔλθοι.

12) Textum perspicuitatis caussa interpolavit.

13) Antea καὶ signo ✝ notaverat. Num vero καὶ ex numero κ' natum sit, aliis disquirendum relinquo.

14) VV. DD. Ἠιόνησας bene rescripserunt.

15) Scriptura οὐκίκανον ad indolem vetustiorum codicum mss., in quibus fortis adspiratio saepius tollitur, pertinet.

MS.	MUS.
c. 1645. l. 9. Ἧπαρ, ε. — καὶ ἀλη	Η. ε. — καὶ ὕπαρ, ἀλήθεια. 16)
— l. 11. Ἠπάντηνται, π.	Ἠπάτηνται. π. 17)
— l. 24. Ἠπειόδωρος, ἤπεια κ.	Ἠπιόδωρος. ἤπια κ.
c. 1646. l. 6. Ἠπεροπεύειν, ε. — παραλογίζεσθαι.	Ἠ. ε. — π.
[Ἦπερ, ὄπα.]	
Ἤπερδη, ο.	Ἧιπερ δή. ο. 18)
— l. 11. Ἤπερ οὖν, ὥσπερ ἢ, κ.	Η. ὡσπερεὶ, κ.
c. 1647. l. 5. Ἠπίτρια, ρ.	Ἠπήτρια. ρ.
c. 1648. l. 1. Ἠπυματίθησεν, η.	Ἥ πυμάτη θεεν. η.
— l. 4. Ἠ. ̀., τ. — καὶ ἐπὶ τ. — καὶ ἤρα, τὸν δ' ἔρα καὶ τ.	Ἦρι. τ. — καὶ ἦ ῥὰ, ἐπὶ τ. — καὶ ἦρα, τὸν ἀέρα. καὶ Ἥραν, τ. 19)
— l. 8. Ἥρα, η. ὄντως, ἢ χ. — ἐπικουρίας — ἐπὶ	Ἦ ῥὰ. η. ὄντως. ἢ ἔφη. καὶ Ἦρα, ἢ χ. —

16) V. ὕπαρ Hesychio male tribuit, nam ἀλήθεια a Graeculo quodam, qui pronunciationis vitio ὕπαρ in mente habuit, adjectum esse videtur. Cf. VV. DD.

17) Correctio a typotheta neglecta est.

18) Cur Ἤπερ, ὄπα (Pro Ἧιπερ ὅπη, aut ὅπη ἂν, aut ὅπως) deleverit, nescio. Observentur, quae ad v. Ἢ οὐχ ἄλις de tenui vetustiorum mss. adspiratione monui.

19) Bilem hic movet. In ipsa glossa duas litteras delevit; scriptum videtur aut Ἠὲρ, aut Ἠὰρ, quod primum in Ἠέρι mutaverat. Totam appendicem a verbis καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρα ad finem usque e margine intrusam esse suspicor.

MS.	MUS.
ἦρα — Δϊΐ, [ἢ ἔφη.]	ἐπικουρίαν — ἐπὶ ἦρα — Διΐ. 20)
c. 1648. l. 12. Ἠραινεῖ, λ.	Ἠραίνει. λ.
— l. 14. Ἦρακαιδὴοὕτως ε. ἦρα καὶ ἐξόχων ο.	Ἦ ῥά. καὶ δὴ οὕτως ε. Ἦ ῥὰ, καὶ ἐξ ὀχέων. ο. 1)
— l. ult. Ἡρακλεία, λ. τὴν ε. μαγνίτην — διαλλαττουσι, κ. — μαγρ. ἐν ἴωνι γνήτην — ἐνίοτε — ἐλύδιε πόλεως — σιδερίτην — ἡρακλεώτην.	Ἡρακλεία λ. ἣν ε. μαγνίτιν — διαλλάττουσι γὰρ, κ. — μαγνῆτιν — ἐν Ἴωνι — ἐν Λυδίᾳ πόλεως — Σιδερίτιν — Ἡρακλεῶτιν. 2)
c. 1649. l. 17. Ἡρακλᾶν [ὡς καλὸν] τὸν Η. — λίθον γ.	Ἡράκαλον. τὸν Η. — ἐκάλουν γ. 3)

c. 1650.

20) Verba ἢ ἔφη. quae aperte e margine sunt, superioribus interuit. Interpolatio καὶ Ἦρα supervacua est, valent enim, quae ad v. Ἦδος animadverti. Voces denique ἐπὶ ἦρα male in unam contraxit; vis enim exempli perditur, nec locum, quem Lexicographus innuit, praesentem habuisse videtur. Cf. VV. DD.

1) Cum If. Vossio distinguendum est: Ἦ ῥὰ καί. δ. Sunt enim Homeri verba, et series alphabetica hoc requirit.

2) Vocem ἐνίοτε una cum γρ. delevit. Vulgatum Σιδηρίτιν a typotheta est.

3) In ὡς καλὸν delendis parum acute versatus est; sunt enim, ut opinor, variae ipsius glossae lectiones pro more Lexicographi a latere notatae, et ita scribi debebant: Ἡρακλᾶν, εις, καλον. τὸν Η. (Facili scribarum errore εις in ως mutatum est) Id est, praeter Ἡρακλᾶν dici etiam Ἡράκλεις et Ἡράκαλον. Cf. VV. DD. Ante τὸν Η. vox οὕτως, ut et in aliis glossis, ob compendii difficultatem neglecta esse videtur. Ex λίθον refinxit ἐκάλουν, ad sensum bene, sed ad codicis scripturam pessime; litteras enim ϑ et σ ob soni affinitatem saepius in libris scriptis commutari tironibus notum est, hinc aut λίσσονται aut ἐλίσσοντο Hesychio restituendum est. In

Ald.

c. 1650. l. 9. Ἤραξεν, ε. — ἔῤῥιξεν.	Η. ε. — ἔῤῥηξεν.
Ἤραρεν, η. ἥρμωσεν, εὐπρέπειεν.	Η. η. ἥρμοσεν. εὐπρέπησεν.
Ἠράρωμεν, ἡρμώσαμεν, η.	Ἠράρομεν. ἡρμόσαμεν. η.
Ἤραρον, ε. — ἥρμωσαν.	Η. ε. — ἥρμοσαν.
Ἠρασάμην, ἠράθη.	Η. ἠράθην.
c. 1651. l. 4. Ἠρᾶτον, τὸν ἠρέαστρατιόν.	Ἤρανον, τὸν βασιλέα. στρατηγόν. 4)
— l. 9. Ἠρέα, η.	Ἠρέμα. η.
— l. 15. Ἠρέμα, α. — σχολεῶς.	Η. α. — σχολαίως.
— l. 20. Ἤρεσεν, η.	Ἤρεσσεν. η. 5)
c. 1652. l. 8. Ἠρήκασιν, εἶπον, πεπορθήκασιν.	Η. πεπορθήκασιν. καὶ εἶπον διὰ τῆς ει.
Ἠρηκότων, π. εἰπόντων.	Η. π. καὶ διὰ τῆς ει ε.
Ἠρηκώς, ν. εἰπών.	Η. ν. ε. διὰ τῆς ει. 6)
Ἠρημένοι, ε. — ἐπικριθέντες.	Η. ε. — ε.
[Ἤρηντο, ἁρμόστως πράττειν.]	
Ἠρήρει, ε.	Η. ε. 7)
Ἠριρίετο, η. ἤριξεν, ε.	Ἠρήρειστο. η. ἐστήριξεν. ε.

c. 1652.

Ald. Musuri correctionem typotheta male divisit; cum vero locum correctionibus maculatum viderit, signum, quod codex ms. non agnoscit, injussus adjunxisse videtur.

4) Ald. Ἠράνον culpa typ. Tempore forte glossa restituetur.

5) Correctionem typotheta neglexit.

6) Cf. VV. DD. quibus Musuri additamenta imposuere.

7) Glossa a Musuro ejecta ita potius distinguenda videtur: Ἤρην, τὸ α. Quomodo Ἤρην restitui debeat, nescio. Quamplurimae in Hesychio glossae sunt, quibus longo demum usu, et locorum, ad quae respicitur, indagatione medela primum afferri potest.

c. 1652. l. 20. Ἥριον, π.	Ἧρι. π.
— l. ult. Ἠριγένιαν, ἡ τ. — ἠλέ. να, η.	Ἠριγένεια. ἡ τ. — ἡ λέαινα. η. 8)
c. 1653. l. 6. Ἠριεργὴς, τυμβόρυχος.	Η. τυμβώρυχος.
— l. 12. Ἠρίμα, ο.	Ἧρι μάλα. ο.
— l. ult. Ἧρι σάλπιγξ, ο. τὸ ε.	Ἠρισάλπιγξ, ο. τὶ ε.
c. 1654. l. 1. Ἦριν, τ. ἦριν.	Η. τ. ἶριν.
— l. 4. Ἠρινοτόκου, α. — κατεοφόρους τελούντων ἔαρι.	Η. α. — κατ᾽ ἔαρ φόρους τελούντων.
Ἧρις, ὡς ἐαρινῶς.	Ἧρι.. ἔαρι.
Ἠρίον, μ.	Ἠρινός. ἐαρινός.
	Ἠρίον. μ. 9)
c. 1655. l. 1. Ἠῤῥίχθη, ἐῤῥάχη.	Η. ἐῤῥάγη.
Ἠρίομεν, ε.	Ἠρείομεν. ε.
c. 1656. l. 8. Ἥρωσεν, ε.	Ἥροσεν. ε.

c. 1656.

8) Litteram delevit; scriptum videtur: ἠλέενα.

9) Ex ἔαρι novum articulum male effinxit, est enim marginalis correctio mendosi κατεοφ. pro quo legendum esset: ἔαρι φ. Quod vero in Ἧρις, ὡς ἐαρινῶς. glossa Ἠρινός. ἐαρινός. lateat, egregie et acute vidit. Primaeva glossae scriptio fuit proprie Ἠρινῶς, ἐαρινῶς, quod non modo Marciani codicis scriptura, verum et ipsa series alphabetica docet; vetustiora quoque mss. evolvendo multis confirmatum deprehendimus exemplis, quod ab antiquioribus etiam scribis oxytona in ὸς cum ῶς ob soni forte affinitatem saepius descripta fuerint. V. Ἠρινὸς in memoriam mihi revocat locum Solonis (Analectt. Brunckii tom. 1. p. 65. VI. v. 20.) quem, cum nondum a VV. DD. notatus sit, hic adscribam:

Ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος· ἐξαπίνης δὲ,
ὥστ᾽ ἄνεμος νεφέλας αἶψα διεσκέδασεν
ἠρινὸς, ὃς πόντου. —

Subita irae Jovis cessatio cum venti verni velocitate comparatur.

M S.	M U S.
c. 1656. l. ult. Ἡροφίλη, σιβύλης ο.	Η. Σιβύλλης ο.
c. 1657. l. 1. Ἤῤῥηεν, ἀπόλλυτο.	Ἤῤῥεεν. ἀπώλλυτο.
Ἤῤῥηκεν, ε. — ἐρεκνήσου — ζόντων.	Ἠῤῥ ἥκεν. ε. — ἔῤῥ ἐκ νήσου — ζωόντων.[10]
— l. 8. Ἤρτα, ἐκρεμάνυεν.	Η. εκρεμάννυεν.
— l. 10. Ἠρτάμησεν, ἐταραξεν, διοίκησεν, η.	Η. ἐτάραξε. διῴκησεν. η.[11]
— l. 12. Ἠρταριάζομεν, ε.	Ἠρτιάζομεν. ε.[12]
c. 1658. l. 3. Ἠρυγγαίνετο, δεδάσυντο.	Η. ἐδάσυντο.
— l. 14. Ἠρύκαλον, τ. — ἐπικοριστικῶς	Η. τ. — ὑποκοριστικῶς.
c. 1659. l. 4. Ἤρχθη, ἐπὶ τ. — χαίρων α.	Η. ἀντὶ τ. — χειρῶν α.[13]
c. 1660. l. 1. Ἡρώων, π. — κεράσατο Μ.	Η. π. — κεράσσατο Μ.
— l. 10. Ἦσαι, παύσαι, κ.	Η. πέπαυσαι. κ.
— l. 15. Ἧσας, η. — ἢ ἰάσασθαι, θεραπεῦσαι, ἢ χ.	Η. η. — ἢ ἐπὶ τοῦ ἰάσασθαι, καὶ θ. ἢ χ.[14]

c. 1661.

10) Typotheta correctionem neglexit, et loco *ζωόντων* posuit *τωόντων*.

11) Semel monuisse sufficiat, quod Musurus *ν* ephelcysticon, quando ante consonantem verbis affigitur, ubique per totum codicem exscalpserit; hoc vero codex Hesychii Marcianus cum omnibus, quos ego quidem tractavi, vetustioribus libris scriptis commune habet, et inter reliqua vetustatis codicis archetypi indicia referendum est. In Ald. mendum typ.

12) Monstrosa codicis lectio nata est ex correctione: Ἀρ- (Ἡρ superscr.) *τιάζομεν*. Describendo litterae transponebantur.

13) Bene emendavit. Verba: *χειρῶν ἀδίκων*. in margine olim adposita fuisse suspicor. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1661. l. 2. Ἥσειν, π. — θεραπεύειν — κορέσαι.	Η. π. — θεραπεύσειν — κορέσειν.
— l. 5. Ἧσεν, εἴασεν.	Η. ε. ἐκάθισεν.[15]
Ἧθα, η. υ. [ἐκάθισεν.]	Η. η. υ.
— l. 9. Ἥθατο, ε.	Ἥθετο. ε.
. θαι, ε.	Ἥθην. ε.
— l. 12. Ἠσὶ [ἢ] φησὶ, λέξει, ὑπάρξει.	Ἠσί. φ. λέξει. καὶ ἧσι, ὑπάρξη.[16]
— l. 15. Ἤσκει, ε. — ἐμελεῖτο — εἰργάζετο. [Ἤσκειν, ἐργάζεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι.]	Η. ε. — ἐτημελεῖτο — ε.
Ἠσκημένος, μ.	Η. μ.[17]
— l. ult. Ἠσίπεπον, εὐτραφές.	Η. ἐντραφές.[18]
c. 1662. l. 3. Ἠσμαὶ, νόστημα.	Η. νόστιμα.
Ἧσο, καθέζου.	Η. ἐκαθέζου.

14) Modorum discrepantiae tollendae causa verba: ἐπὶ τοῦ — καί. inseruit; at ἢ ἰάσασθαι, θ. ad subseq. Ἥσειν referenda sunt, ubi in margine notata fuisse videntur. Cf. VV. DD.

15) V. ἐκάθισεν ex seq. glossa, cui male ex margine adjuncta erat, huc revocavit. Cf. VV. DD.

16) Inutilem Musuri interpolationem καὶ ἧσι typotheta recepit, ὑπάρξη vero omisit.

17) Dubito, an ἐτημελεῖτο bene emendatum sit, nam seq. ἐπεμελεῖτο mendosi ἐμελεῖτο correctio esse videtur. Glossam deletam in praecedentem male transtulit, sunt enim diversae, Ἤσκει forma solennis est, et Ἤσκειν Homericum. Cf. VV. DD. Scribendi compendia in ἐργάζεσθαι et ἐπιμ. a scriba, qui Ἤσκειν pro infinitivo habuit, male descripta sunt.

18) Reponenda est Kusteri emendatio εὐτραφὲς, quae ipsa jam ms. auctoritate firmatur.

c. 1662. l. 12. Ἧσσον, η. — ὕστερον.	Η. η. — υ.
[Ἡσσόνων, ἐλαχιστοτέρων.]	
Ἧς οὔτι χ.	Ἧς οὔτοι χ. 19)
c. 1663. l. 7. Ἤσχαλον, ε.	Ἤσχαλλον. ε.
— l. 13. Ἦτ' ἂν, ἔπειτ' ἂν ἢ ταύτην, ἐπὶ τ.	Ἢ ταν ἢ ἐπὶ τάν. ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ τ. 20)
— l. 21. Ἤτεεν, ἤτ$\overset{\eta}{\varepsilon}$σεν.	Ἤ,τειν. ἤτησεν.
c. 1664. l. 1. Ἦ τεον, ἢ τ.	Ἢ ἐτεόν. ἢ τ. 1)
— l. 8. Ἠτίηθι, ε.	Ἠτιήθη. ε.
— l. 13. Ἤτιος, βολῆς.	Η. β.
[Ἥτις, ὅστις.]	
Ἤτοι, σ. — τὸ δ.	Η. σ. — τῷ δ.
c. 1665. l. 2. Ἥτρις, ἐξήτρις κύβοι, π.	Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρὶς κ. π.
— l. 21. Ηὐθήνθη, υ.	Ηὐθύνθη. υ.
c. 1666. l. 11. Ἠΰ ἤντε, ὀ.	Ἠΰθ' ὀ. 2)
— l. 17. Ἡφαιστιάδες, Α.	Ἡφαιστιάδαι. Α.

c. 1666.

19) Cur gloſſam interpoſitam ejecerit, neſcio. In Homero legitur: ἧς οὔτι χ. Cf. VV. DD.

20) In hac gloſſa, ut ſaepius, duae ſcribendi et diſtinguendi rationes exponuntur, altera: Εἶτ' ἄν. ἔπειτ' ἄν. altera: Ἢ τὰν, ἐπὶ τάν. ἢ ταύτην, ἐπὶ τ. Ad dictum Laconicum, quod Lexicographus etiam in mente habuiſſe videtur, Muſurus integram gloſſam accommodavit. Cf. VV. DD.

1) Scriptura codicis in Ald. duplici modo vitiata eſt, et peſſima Muſuri correctione, et typothetae negligentia. Duae iterum ſcripturae Ἢ τεὸν et Ἐτεὸν unitim explicantur; qui Lexicographi mos Muſurum ubique vexavit. Dici tamen potuiſſet, interpretationem ἀληθὲς poſtea a quodam adjectam eſſe, qui minus attente has duas confundebat ſcripturas. Cf. VV. DD.

2) In codice archetypo correctum erat: $\overset{\text{Ἠΰ}}{\text{Ἦν}}$ τε ὀ. quod Ἠΰ ἤντε, ὀ. deſcriptum fuit. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1666. l. 21. Ἥφαιστος, ὁ. — ἰδίησιν — πραπίδεσιν. ὁ.	Η. ὁ. — ἰδυίῃσιν — πραπίδεσσιν. ὁ ✝
c. 1667. l. 1. Ἥφασεν, εἴηλαφα.	Η. εἴηλαφα.
— l. 7. Ἠφερ.΄φων, ε.	Ἠμφερεφῶν. ε. 3)
— l. 11. Ἠφίεσαν, ε. εἶον.	Η. ε. εἴων.
[Ἡφιστοῖο, τοῦ πυρός.]	
Ἠφροεύσαντο, ε.	Ἠφρονεύσαντο. ε.
— l. 20. Ἠχεῖον, τ. μεγάδι χ.	Η. τ. — μαγάδι χ.
c. 1668. l. 14. Ἤχλησεν, ε. ἀχλάϊ.	Ἤχλυσεν. ε. — ἀχλύϊ.
— l. 18. Ἦχου ἐνθάδε ἠχὼ, ἁ μακρῶ φ. — ἐπανιοῦται.	Ἠχὼ ἐνθάδε ἠχώ. μακρὰ φ. — ἐπανιοῦσα. 4)
c. 1669. l. 5. Ἠῶα, ἥ κ. ἐθνικῶς.	Η. ἡ κ. ε.
[Ἠωήματι, μίᾳ ἡμέρᾳ.]	
Ἠῶθεν, π.	Η. π. 5)
Ἠώθι πρὸ, υ.	Ἠόθι πρό. υ. 6)
— l. 12. Ἠώρετο, ἐκρέμματο, ε.	Ἠωρεῖτο. ἐκρέματο. ε.

c. 1669.

3) Litteram expunxit; scriptum videtur: Ἠφερόφων. Cf. VV. DD.

4) Duae glossae scribarum inscitia coaluisse videntur. Ἦχου oritur ex Ἦχι, ut accentus aperte declarat; necesse etiam est, ut olim ου eundem fere sonum habuerit cum jota, cujus sedem in vetustioribus mss. saepius occupat. Glossae ergo ita separandae sunt: Ἦχι. ἐνθάδε. Ἠχώ. μ. In ἐπανιοῦται compendium exitus male descriptum est. Cf. VV. DD. Nisi forte Ἦχου ἐνθάδε ad superiora Ἦχί που olim pertinuerint, et male huc e margine deducta sint. Rem alii definiant.

5) Bene correxerat: Ἰῷ ἤματι. μ. Glossam, utpote a loco alienam, exclusit.

6) Ex Homero, quem Lexicographus respicit. VV. DD. Ἠῶθι πρὸ restituerunt.

M S.	M U S.
c. 1669. l. 15. Ἠὼς, η. — αὔγος — ἄξετο — ἤδεδέμοινεν ἠῶς ἡ ἐνδ. — — παννυχὶ ἠμέρηγε κ.	Η. η. — αὐγή — ἀέξετο — ἡ δὲ μὲν ἠὼς ἐνδ. — παννυχίη μὲν ἦγε κ. [7])
Θ	Θ
c. 1670. l. 7. Θαάσει, κ.	Θαάσσει. κ.
c. 1672. l. 11. Θαλάμιος, λ. ὁ δεσμὸς ζ.	Θ. λ. ὁ ἔσχατος, ὁ δὲ μέσος ζ.
— l. 14. Θαλάμοιο ν. κατασκευασμένου ν.	Θ. ν. κατεσκευασμένου ν.
c. 1674. l. 10. Θαλείη, ε.	Θαλίη. ε.
c. 1675. l. 3. Θαλερὸν δ. — καὶ ξ.	Θ. δ. — καὶ μὴ ξ.
— l. 7. Θαλέων, τ. — ποιούντων [ἡδονῶν] π.	Θ. τ. — π. π. [8])
— l. 18. Θάλλικα, σάκου, ε.	Θ. σάκους ε. [9])
c. 1676. l. 5. Θαλλοφέρους πομπεύων ὁ Α.	Θαλλόφορος. ὁ πομπεύων Α.
— l. 18. Θαλυκρὸν, ι. — χλυρόν.	Θ. ι. — χλωρόν. [10])
c. 1677. l. 9. Θαμάκεις, π.	Θαμάκις. π.

c. 1677.

7) Versus Homericos male restituit; prior enim ms. auctoritate ita scribendus est: ἧδε δέ μοι νῦν ἠὼς ἐνδ. posterior: παννυχίη μὲν ῥ' ἦγε κ. Quemadmodum et hodie apud Homerum leguntur. Cf. VV. DD. qui loca notarunt.

8) V. ἡδονῶν, quam Musurus delevit, est procul dubio sequentis παιγνίων varia lectio.

9) Salmasius emendavit: σάκκου ε. quod codicis scriptura firmatur.

10) Trilleri conjecturam χλιαρὸν scriptura codicis probabilem reddit. Cf. VV. DD.

c. 1677. l. 20. Θαμίζει, σ. — ἑαυτοῦ ν.	Θ. σ. — τὴν ε. ν.
— l. 25. Θάμνας, δ.	Θάμνους. δ.
c. 1678. l. 20. Θάνατος, ὁ τ. — τοῦ ἐκ τ.	Θ. ὁ τ. — τοῦδε τ.
c. 1679. l. 7. Θαργηλία, Α. — αργηλίοις — βυετηρίαν — ὡς φαίεν. — χύτρα ε.	Θ. Α. — θαργηλίοις — ἱκετηρίαν — ὡς + φαίε ν. — χύτρος ε. 11)
c. 1681. l. 5. Θάρνυται, μεταιωρίζεται — διαλόγων ἔντευριν κ.	Θ. μετεωρίζεται — διὰ λόγων ἔντευξιν κ.
— l. 9. Θαρσύνεται, π.	Θάρνυται. π.
— l. 15. Θαρσὺς, θρασύς. [Θαρσὺν,] τεθαῤῥηκώς.	Θαρσύς. θρασύς. τεθαῤῥηκώς. 12)
c. 1682. l. 1. Θάσωμεν, κ.	Θάσσομεν. κ.
— l. 14. Θάτας, θύτας, τ.	Θ. θῆτας. τ.
c. 1683. l. 5. Θᾶττον ἢ β. — στόματος γ.	Θ. ἢ β. — σώματος γ.
— l. 11. Θαυλωνίδες, γ.	Θαυλωνίδαι. γ.
— l. 17. Θαυμανῶντες, θεαώμενοι — ῥήιστος, ὁ θ.	Θαυμανέοντες. θεώμενοι — καὶ θηητὸς θηιστὸς, ὁ θ. 13)

c. 1684.

11) Pro *βυετηρίαν*, suadentibus hoc non solum codicis scriptura verum et ipsa etymologiae ratione, scribendum est: *εὐετηρίαν*. Nam Musuri *ἱκετηρίαν* hic nihili est. In Archilochi fragmento jambos latere suspicor, quorum priores ita forte restituendi sunt; *Εἰς φῶς δὲ νῦν ἄγει τ.* Hoc saltem persuasum mihi est, quod *ὡς* ex *εἰς* corruptum sit. Cf. VV. DD.

12) V. *Θαρσὺν* varia lectio est, e margine forte illata.

13) Correctio a typotheta neglecta est. Verba: *θηιστὸς, ὁ θ.* quibus Musurus *καὶ θηητὸς* praefixit, praeter consilium Lexicographi, qui raro glossarum interpretationibus aliena immiscet, ab aliis adjecta fuisse videntur. Cf. VV. DD.

c. 1684. l. 8. Θαῦμος, ἢ θ. Ἄρης Μακεδονίως.	Θ. ἢ θ. Α. Μακεδόσι.
— l. 14. Θάψαι, κατωρύξαι, κ.	Θ. κατορύξαι. κ.
c. 1685. l. 14. Θεανὴ, ν. — Σ. τυροῖα ῥοιτοῦ.	Θ. ν. — Σ. Τυροῖ ῥοιτου.[14])
— l. 16. Θέα παρεγείρω, τ.	Θέα παρ' αἰγείρῳ. τ.
c. 1686. l. 14. Θιασμοῦ, ε.	Θειασμοῦ. ε.
Θειασμῶ, ε.	Θειασμοῖς. ε.
— l. 19. Θέειν, δρομαῖς.	Θ. δραμεῖν.[15])
c. 1687. l. 3. Θηλόπεδα, ὁ τ. — πέδω.	Θ. ὁ τ. — π.
[. εῖνιν, δραμεῖν ἢ ὁ αἰγιαλός.]	
Θειμωνείαι, ο.	Θειμωνειαί. ο.[16])
— l. 6. Θεῖναν, β.	Θοῖναν. β.
— l. 8. Θεῖνες, ο.	Θῖνες. ο.[17])
— l. 10. Θεινῶν, α.	Θινῶν. α.
— l. 13. Θεῖός μ. — μου. [Θεῖος νόος μευ, ἐκ θεοῦ μοι νοῦς.]	Θ. μ. — μοι.
Θεῖος ο.	Θ. ο.[18])
c. 1688. l. 4. Θείου π. — θῦ.	Θ. π. -- θείου.[19])

14) Sophoclis lemma hoc est: Σ. Τυροῖ ά. Quod hic annectitur ῥοιτοῦ lemmatis emendatio est, et ex ῥοῖ τῇ ά. (id est, τῇ πρώτῃ vel προτέρῃ) depravatum. Cf. VV. DD. Musurus solita licentia Lexicographum mutilavit.

15) Glossa ex Odyss. Γ. v. 112. petita est. Interpretationis correctio in seqq. occurrit.

16) Omnia, quae hic delevit, e margine intrusa sunt, et ad diversas glossas pertinent.

17) Cyrilli Lex. ms. Θεῖνες. οἱ σωροὶ τῆς ψάμμου.

18) Quae hic eliminavit, jambi sunt, ex tragico quodam forte desumti.

19) Bene emendavit. Scribendi compendium significat θεοῦ, quod hic sensui repugnat. Cf. VV. DD.

c. 1689. l. 3. Θελερὸν, θελεκτὸν — θελ...τ.	Θ. θελκτὸν — θέλγον τ. 20)
— l. 7. Θέλητρον, φ.	Θέλγητρον. φ. 1)
c. 1691. l. 4. Θέμιλα, θ.	Θέμειλα. θ.
c. 1692. l. 4. Θέμησις, δ. — πυτίᾳ.	Θ. δ. — Πυθίᾳ.
c. 1693. l. 19. Θεοδμήτων, υ. — θεοκτίστων, ω.	Θ. υ. — θ. ὑπὸ θεοῦ ω.
c. 1694. l. 2. Θεόδωρος, Θ. ἔλεγον οἰκονομικοὶ τοὺς πρώτους — τῆς ἑαυτοῦ ὥρας χρησαμένου.	Θ. Θ. ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τοὺς εὐρυπρώκτους — τ. ε. ω. προστησαμένου. 2)
Θεοειδεστέρας, θ. — ὁμοίωμα.	Θ. θ. — ὁμοίωμα ἐχούσας.
— l. 14. Θεοι Μ. ἤτοι δ. — ψυχοπόμπιον ε.	Θ. Μ. ἤτοι ὅτι δ. — ψυχοπομπεῖόν ε.
— l. 18. Θεοίνια, θ. — διόνης.	Θ. θ. — Διόνυσος.
c. 1695. l. 1. Θεοκήρυθες, γ. — ἀποταλουβίου π ε.	Θεοκήρυκες. γ. — ἀπὸ Ταλθυβίου παρὰ Ε. 3)
— l. 8. Θεοκυνεῖ. δ.	Θεοκυνῇ. δ.

c. 1696.

20) Correctionem typotheta non advertit. In θελ.. exitum delevit.

1) Cyrilli Lex. ms. Θέλγητρα. τὰ εἰς ἡδονὴν ἄγοντα.

2) Loci ſenſum Muſurus ſagaciter arripuit, at nimium a codicis ſcriptura diſceſſit, ad quam emendatio ejus ita potius limitanda eſſet: ἔλεγον οἱ Κωμικοὶ τοὺς πρωκτοὺς, — τῇ ἑαυτοῦ ὥρᾳ χρησαμένου. V. χρησαμένου bene ſe habet, nec a Muſuro ſollicitari debuit, quem ſigma in τῆς — ὥρας, ex jota dativi natum, forte ſefellit. Bene tamen atque docte Comicorum εὐρυπρώκτους hic intuliſſe videtur.

3) Ejusmodi ſcriptura inſignem codicis archetypi vetuſtatem prodit, vitii enim origo fuit haec: ΑΠΟΤΑΛΘΥΒ. Litt. Θ paululum corroſa a ſcriba pro O accepta eſt.

MS.	MUS.
c. 1696. l. 7. Θεοπρέπειον, μ.	Θεοπρόπιον. μ.
c. 1697. l. 7. Θεοσκνεῖ, θ.	Θεοσκυνεῖ. θ.
— l. 14. Θεο. ἴσσωτον, θ.	Θεοίσσωτον. θ. 4)
Θεουδιὴς, θ.	Θεουδής. θ.
Θοῦ δέσι, θ.	Θεουδέσι. ὑπὸ θ.
— l. 21. Θεώμενα, ε.	Θεώμονα. ε.
c. 1698. l. 1. Θεόφατα, λ.	Θέσφατα. λ.
— l. 9. Θεόφρα, θ.	Θεόφρονα. θ. 5)
c. 1699. l. 14. Θέρεσθαι, θ. — χναίνεσθαι.	Θ. θ. — χλιαίνεσθαι.
c. 1701. l. 8. Θερμὸν, τ. — Βυζάντιον.	Θ. τ. — Βυζάντιοι. 6)
— l. 12. Θέρονται, κ. χναίνονται, θ.	Θ. κ. χλιαίνονται. θ.
— l. 14. Θερσόμενος, θ. ἀπὸ τῶν θέρων ε.	Θ. θ. ἀπὸ τοῦ θέρω, ε.
Θερουρότερος, ὁ χμωρὸς σ.	Θ. ὁ χλωρὸς σ.
c. 1702. l. 9. Θεσμοὺς, νόμου θ.	Θ. νόμους θ.
Θεσμοφορία, τ. — Δημήτρας, ἢ ο.	Θ. τ. — Δήμητρος. ἢ ο.
— l. 18. Θεσπέσιον, θ. — εἰ θεσπεσίην — ἀλωπάζεις.	Θ. θ. — εἰ καὶ θεσπεσίῃ — ἀλαπάζεις.
c. 1703. l. 2. Θεσπεσίῃ, με (γλ) πόλει, θ.	Θ. μεγάλῃ. πολλῇ. θ. 7)

4) Litteram delevit; ſcriptum fuiſſe videtur: Θεοοίσσωτον.
5) Cum Kuſtero ſcribendum eſt: Θεοφραδία. Error ex ſcribendi compendio Θεοφρα (δ) natus eſſe videtur, facile enim littera fini vocis annexa a ſcriba negligebatur.
6) Correctionem typotheta neglexit.
7) Correxerat: πόλις. Non mihi placet Muſuri emendatio; crederem potius, quod πόλει ortum ſit ex π (ο) i. e. πόλιν

M S.	M U S.
c. 1703. l. 2. Θεσπεφιώτερον, α.	Θεσπεσιώτερον. α.
— l. 8. Θεσπιδαπῦρ, τ.	Θεσπιδαὲς πῦρ. τ.
— l. 10. Θεσπίζει, μ. — ἐνθάζει, ν.	Θ. μ. — ἐνθεάζει. ν. 8)
c. 1704. l. 3. Θεσπρωτοὶ, ε. ἐπ Θεσσαλίας.	Θ. ε. παρὰ Θεσσαλίᾳ.
c. 1705. l. 10. Θετικῶς, τ.	Θετικόν. τ.
c. 1706. l. 1. Θετταλίας, υ.	Θετταλίδας. υ.
— l. 3. Θετταλὸν σ. — ἐθυμαχούντων.	Θ. σ. — εὐθυμαχούντων.
— l. 13. Θεύσεε, δραμεῖ.	Θεύσεαι. δραμῇ.
— l. 20. Θεῶν ἀγορὰ π. — λέγειν ἐν τοῖς τ. — συνεργεθῆναι προσαγορεύεσθαι.	Θ. α. π. — λέγειν, ὡς αὐτοὶ τ. — συναγερθῆναι προσαγορευόμενος.
c. 1707. l. 2. Θεῶν ἐπὶ κάλλει κόλωνι, τ.	Θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ. τ. 9)
— l. 5. Θεῶμενγούνασι κ.	Θεῶν ἐν γούνασι κ.
— l. 11. Θεωρικὰ χ. — πὰ ἀθηναίοις — μισθομένου τ.	Θ. χ. — Παναθηναίοις — μισθωμένου τ.
c. 1708. l. 1. Θεωρικῶς, ω.	Θεωρικός. ω. 10)
— l. 6. Θεωρὶς, κ. — σηκιωνία τ.	Θ. κ. — Σικυωνίᾳ τ. 11)

c. 1708.

πόλιν, quo aliquis in margine forte declarare voluerit, gloſſam ad Homericum θεσπεσίῃ πόλιν (Il. B. v. 367) ſpectare.

8) Cyrilli Lex. ms. Θεσπίζει. ὁρίζει. νομοθετεῖ. Significatum ὁρίζειν ſatis obvium Heſychius omiſit.

9) In Ald. Θῶν ἐπὶ ἀλλικολώνῃ incuria typ. Cf. VV. DD.

10) En oxytonon in ὸς, quod in ῶς degeneravit. Vide quae de hac ſcribarum conſuetudine ad V. Ἠρινὸς monui.

11) In Ald. mendum typ. quod VV. DD. correxerunt.

MS.	MUS.
c. 1708. l. 6. Θεωροὶ, οἱ θεοπρεποὶ — ἑορταῖς.	Θ. οἱ θεοπρόποι — ἑορταῖς, θεωρικά. [12])
c. 1709. l. 13. Θηέμενοι, θ.	Θηεύμενοι. θ.
Θηεύοντο, ε.	Θηεῦντο. ε. [13])
Θηηποιῆσαι.	Θείη. ποιήσαι.
Θηησποιήσεις.	Θείης ποιήσαις.
c. 1710. l. 6. Θηητὸν, θ. — κατὰ θυμὸν, π.	Θ. θ. — καταθύμιον. π.
c. 1711. l. 2. Θηλάστρια, τ. — Ἴακκον. Σ. Ἀλεξάνδρῳ.	Θ. τ. — Ἰακκῷ. Σ. Α. [14])
— l. 15. Θήλυσε ἕρση, ἡ τ.	Θῆλυς ἐέρση. ἡ τ.
c. 1712. l. 4. Θῆμα, θ. Σ. — σαλμονεῖ.	Θ. θ. — Σ. Σαλμωνεῖ.
— l. 9. Θημόνες, θ.	Θημῶνες. θ.
Θὴν, διὰ ἡ που.	Θ. διὰ τοῦ ῆ, τὸ αὐτό. [15])
— l. 14. Θηπάλαιος, βομολόκος.	Θ. βωμολόχος.
— l. 17. Θηπὸν, καταθυμίαν, θ.	Θ. καταθύμιον. θ.

12) V. θεωρικὰ, scribae negligentia omissam, bene adjunxit.

13) VV. DD. Musuro suffragantur, et jure, Θηεῦντο enim Homericum est; mallem tamen ut retineretur codicis scriptura, quae vetustioribus mss., in quibus formae contractae interdum solvuntur, propria est et peculiaris. Necesse igitur est, ut veteres certas verborum formas scribendo solverint, pronunciando vero contraxerint. In Ald. mendum typ.

14) Vulgatum Ἰακὸν, quod Casaubonus olim divinaverat, scriptura codicis confirmat. Lemma claris litteris legitur. Cf. VV. DD.

15) Lexicographus perspicue docet, Θὴν alicubi cum ῆ scribi, quod Musurus haud intellexisse videtur. Musuri itaque interpolationes ejiciendae sunt, et lectio codicis substituenda. Cf. VV. DD.

c. 1713. l. ult. Θηρίκλειο, κυλικῶν — Θηρακλέους κ.	Θηρίκλειος. κύλικος — Θηρικλέους κ. [16])
c. 1714. l. 6. Θηρσειδεῖς, ἐφεπτίδες π.	Θ. ἐφαπτίδες π.
c. 1715. l. 4. Ὀθηρτιῶς, ω.	Θὴρ ὡς. ω. [17])
— l. 12. Θῆσαν, δ.	Θῆσσαν. δ.
c. 1716. l. 15. Θίασε, χόρευσε.	Θίασον. χόρευσον.
— l. 18. Θιακχὰ, α. — συκιῶνι.	Θ. α. — Σικυῶνι.
c. 1717. l. 5. Θίασον, ε. — ἀλλὰ τ.	Θ. ε. — ἀλλὰ καὶ τ.
c. 1719. l. 6. Θὶν, ὁ α. — γίνεσθαι — ἀμφοστροφύνθις — ἄμμως.	Θ. ὁ α. — θίνεσθαι — ἀμφ' ὀστεόφιν θίς. — ἄμμος. [18])
— l. 12. Θιναὶ, ψάμμαι, υ.	Θ. ψάμμοι. υ.
— l. 16. Θινῶν, α. — σορῶν π.	Θ. α. — σωρῶν π.
c. 1720. l. 2. Θιπόβρωτος, κ. — σιτῶν β.	Θ. κ. — σητῶν β. [19])

16) Correxerat: Θηρίκλειον. Verius forte est Θηρίκλειος, nam scriptura codicis nata esse potuerit ex compendio: Θηρίκλει°, κ. Cf. VV. DD.

17) Ὁ a litt. init. Θ. descendit. Essetne mendosa glossae scriptura a Θηριωδῶς repetenda, et loco suo mota? Nil statuo.

18) In Ald. ὀστρεόφιν errore typ.

19) Glossa procul dubio ita restituenda est: Θιπόβρωτος. λέγεται καὶ Θριπόβρωτος. ὁ υ. A quodam, cui scriptura Θιπόβρωτος minus vera videbatur, in margine notatum fuit: κακῶς δίχα τοῦ ρ. Quod postea a scriba in textum translatum est. Eadem fere suspicatus est Hemsterhusius. Cf. VV. DD. Priori loco in Ald. Θιπόβροτος incuria typ.

c. 1720. l. 6. Θὶς, ο. — κυμάτων, τ.	Θ. ο. — κυμάτων. τ.
— l. 10. Θλαδίες, ε.	Θλαδίαι. ε. [20])
— l. 16. Θλίβεται, π. — ὀλιγορεῖ π.	Θ. π. — ὀλιγωρεῖ. π. [1])
c. 1721. l. 2. Θνιτίδια, ν.	Θνητίδια. ν.
— l. 9. Θοὰς, ο. — ὁρμᾶς — ἐπινήας, ἢ τ.	Θ. ο. — ὁρμάς — ἐπὶ + νῆας. ἢ τ.
— l. ult. Θοὴν ἀλεγύνεται δαίταν, τ.	Θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα. τ.
c. 1722. l. 5. Θοῆσι, τ. — νυκτὶ — τιναῖς — ὀξεῖα — σκιά ἐστιν αὕτη γὰρ ἠνοειδής, τ.	Θ. τ. — νυξὶ — πτηναῖς — ὀξείαις — σκιά ἐστιν ἡ νὺξ, αὕτη δὲ κωνοειδής. τ. [2])
c. 1723. l. 1. Θολεία, πέτασσος ε.	Θολία. πέτασος ε.
— l. 13. Θόλος, σ. — σιπίας μ.	Θ. σ. — σηπίας μ.
Θόλος, κ. — κατασκευασμένος — συνεστοήντο, θ.	Θ. κ. — κατεσκευασμένος — συνεστιῶντο. θ.
c. 1724. l. 9. Θοὸν, ο. — ταχεινόν.	Θ. ο. — τ.
[Θορᾶ, κατεπήδησε.]	
Θοράνας, τ.	Θ. τ. [3])

20) Cyrilli Lex. ms. Θλαδίας. καὶ ἐκτεθλιμμένος καὶ ἐκτομίας ὁ εὐνουχισθεὶς καλεῖται.

1) Vulgatum ὀλιγωρεῖ. π. nullum dat ſenſum; ſcriberem: ὀλιγώρως π. *Contemptim prehenditur.*

2) Verba: ὅταν δε εἴπῃ ad finem procul dubio e margine ſunt, ubi confuſe et intricatis ſcribendi compendiis notata fuiſſe videntur. Locum turbatum Heinſius optime reſtituit et ordinavit. Cf. VV. DD.

3) Gloſſa deleta retinenda eſt; quid enim impedit, quo minus praeter Θορεῖν et Θορᾶν in uſu fuerit?

M S.	M U S.
c. 1724. l. 9. Θοράτις, Α.	Θοράτης Α.
— l. 14. Θοριvεῦσαι, ὁ ξ.	Θορηνεύς. ὁ ξ.
c. 1725. l. 1. Θόρναξ, υ. — ἀπὸ τεθόρνακος.	Θ. υ. — ἀπὸ θόρνακος.
Θόρνακις, Α.	Θόρναξ. Α. 4)
— l. 6. Θόρος, β. ἀφροδιαστὴς, ο.	Θ. β. ἀφροδισιαστής, ο.
Θοῤῥοῖο, ο.	Θόροιο. ο.
— l. ult. Θοῦρ.., βατ..	Θούρην. βάτην. 5)
c. 1726 l. 1. Θουρηταῖς, α.	Θουρηταί. α.
— l. 6. Θούριδος α. — θῆρες Α.	Θ. α. — θοῦρος Α.
Θουριομάν.., τ. — ἀποκίαν Λ.	Θουριομάντεις. τ. — ἀποικίαν λέγεται Λ. 6)
c. 1727. l. 16. Θρανίον, δ. — σανιδόμενον, κ.	Θ. δ. — σανίδωμα. κ.
— l. 20. Θᾶνον, δ.	Θράνων. δ. 7)
c. 1728. l. 8. Θραστύτην, τὸ α.	Θ. τὸν α.
— l. 13. Θρασύμνοια, θ.	Θρασυμέμνονα. θ.
— l. ult. Θραῦλον, κ. ἄπυρον.	Θ. κ. ὕπερον.
c. 1729. l. 2. Θραύσει, θ. — ἀπώλλει.	Θ. θ. — ἀπολεῖ.
— l. 17. Θρέπτα, τ. — ἀμοιβῶν.	Θ. τ. — ἀμοιβά. καὶ θρεπτήρια. 8)

c. 1730.

4) Glossas jungendas esse VV. DD. acute viderunt; ex codicis scriptura quoque apparet, quod Θόρνακις praecedentis τεθόρνακος emendatio sit, totamque glossam ita restituerem: Θόρναξ. υ. — ἀπὸ Θόρνακις, Α. Glossam inprimis illustrat locus Herodoti a VV. DD. notatus.

5) Exitum vocum delevit; in posteriori compendium litt. ην agnosco.

6) In fine glossae exitus compendium erasit.

7) Vera videtur If. Vossii conjectura: Θράνον. δίφρον.

8) V. θρεπτήρια sequentibus male infarctam hic loco suo reposuit.

MS.	MUS.
c. 1730. l. 1. Θρεπτῆρες, τρεφόμενοι.	Θ. τ. τροφεῖς. 9)
[Θρεπτήρια,] τροφός.	
— l. 4. Θρεκτοῖσιν. — τροχαῖος, Σ.	Θ. ν. τράχεσι. Σ. 10)
— l. 10. Θρέται, τ.	Θρετόν. τ. 11) ÷
— l. 16. Θρηϊκὴ ὑποδημάτων ε.	Θρηϊκὴ υ. ε. 12)
c. 1731. l. 2. Θρῆνυν ἐφαπταπόδην, τ.	Θ. ἐφ' ἑπταπόδην. τ.
c. 1732. l. 3. Θριάζειν, φ. — Ε. Λυκυμνίῳ, κ.	Θ. φ. — Ε. Λικυμνίῳ, κ.
Θριαὶ, αἱ πρῶται μάντεις, κ.	Θ. αἱ π. μ. κ. 13)
Θριαμβάσαι, θ.	Θριαμβεῦσαι. θ.
— l. 12. Θριαιάσιαι, π.	Θριάσιαι. π.
Θρι..ὸς, ἡ σ. — ἀνάστατον — οἰκοδομῆς, ε.	Θριγγός. ἡ σ. — ἀνώτατον — οἰκοδομὴ, ε. 14)

c. 1733.

9) V. τροφὸς in τροφεῖς mutatam male cum praeced. Θρεπτῆρες conjunxit, pertinet enim ad seq. Θρεπτὸς, ubi ita forte inserenda esset: Θρεπτός. τροφός. τ. Sunt vero Θρεπτήρια et τροφὸς e margine descripta.

10) Codicis scripturam vitiavit; reponendum est: τροχαίοις.

11) Scribendum est, ut apud Aristophanem: Θρέττε. Cf. VV. DD. qui locum notarunt.

12) Signum in Ald. omissum est. Nullus dubito, quin glossa antiquitus ita exarata fuerit: Θρηνκή. Cf. VV. DD.

13) In Ald. μάντις culpa typ. Cf. VV. DD.

14) Duas litteras expunxit; scriptum videtur: Θριγκός. Cyrilli Lex. ms. Θριγκός. στεφάνη, ἢ τὸ περίφραγμα, ἢ μικρὸν τειχίον. V. οἰκοδομῆς praecedentis τείχους varians lectio est, quam etiam delendam VV. DD. voluerunt.

M S.	M U S.
c. 1733. l. 9. Θριλιδεῖν, θ.	Θριληδεῖν. θ.
Θριήλοοι, ἱερεῖς, [ναύβαιον, σανύνον, πελωριάδα, ἐν ῇ φασὶ τὰς ἡλίου βοῦς εἶναι.]	Θ. ἱερεῖς.
Θρινακία, ἱερὰ ἥλιος, ἡ ν. — ἔχουσα.	Θ. ἱερὰ ἡλίῳ, ἡ ν. — ἔχουσα, Λιλύβαιον, Πάχυνον, Πελωριάδα, ἐν ῇ φασὶ τὰς ἡλίου βοῦς εἶναι.
c. 1734. l. 8. Θριπτόβρωτος, ο. — Φιλοστέφανοι δὲ φασὶ. π.	Θριπτόβρωτος. ο. — Φιλοστέφανος δὲ φησὶ, π. [15])
Θρίσκειν, τ.	Θρίσκον. τ.
Θρισκεία, λ.	Θρησκεία. λ.
Θρόα, α.	Θρόνα. α.
c. 1735. l. 3. Θρίτται, α.	Θριττόν. α. [16])
— l. 13. Θρὸν, α. — ποικιλμάτων.	Θρόνα. α. — ποικίλματα. [17])
Θρονίτις, πρώτιστος.	Θρονίτης. π.
[Θρονεῖον, πόλις.]	
Θρόνον, τ.	Θ. τ. [18])
c. 1736. l. 4. Θρόον, σκληρὸς φωνὴ, λαλιά.	Θ. σκληρὰν φωνήν, λαλιάν.

c. 1736.

15) Plures hic ab Hesychio Philostephani citantur. Cf. VV. DD.

16) V. Θρίτται est Aristophanis θρέττε alio modo pronunciata. Cf. quae ad V. Θρετὸν notavi.

17) Bene correxit; alpha in fine, altero mox sequenti, facile excidit. Cf. VV. DD.

18) Correxerat: Θρόνιον. Est urbs Locridis, cujus Homerus in Cat. v. 40. meminit. Glossam Musurus supervacuam esse existimavit, cum mox in V. Θρυόνιον memoretur.

c. 1736. l. 12. Θριαλλὶς, ε. στυπίον ε.	Θ. ε. — στυππίον ε. [19])
c. 1737. l. 1. Θρυαρὶς, ψιαθής.	+ Θρυαρείς. ψιαθείς. [20])
Θρύδεσα, α.	Θρύεσσα. α.
— l. 5. Θρυλλύχθη, σ.	Θρυλλίχθη. σ.
c. 1738. l. 3. Θρυψιχρῶς, τρυφερῶς.	Θρυψίχρως. τρυφερός.
— l. 16. Θρώσκω γ. — ὀρόσαι κ.	Θ. γ. — ὁρῶσαι κ.
c. 1739. l. 1. Θρόσσον, . ξενον.	Θ. ἄξενον. [1])
Θύα, α. — τὴν θεήν.	Θ. α. — ταῖν θεαῖν.
Θυαλὸν, τ.	Θυαλοῦν. τ. [2])
— l. 15. Θυγατρι, τέκνα θ. (δ)	Θυγατριδοῖ, τ. θ.
— l. 17. Θύειται, ἐνθύνει, εὐφραίνεται, [θύηται.]	Θύεται. εὐθύνει. ε.
Θύεις, τ.	Θυόεις. τ. [3])
c. 1740. l. 2. Θύεσσι, θ.	Θυέεσσι. θ.
— l. 7. Θύη, θαύματα, α.	Θ. θύματα. α. [4])
— l. 17. Θ΄..ας, βακχ., ο.	Θυιάς. Βακχίς. ο. [5])
— l. ult. Θυωθεὶς, μ.	Θυϊωθείς. μ.

c. 1741.

19) Correctionem typotheta neglexit. Cyrilli Lex. ms. *Θρυαλλίς. τὸ ἐνλύχνιον* (Antiqua ſcriptura) *φῶς.* Absque dubitatione ſcriptura Θρυαλλὶς Heſychio reſtituenda eſt. Cf. VV. DD.

20) Signum typotheta omiſit. Cf. VV. DD.

1) Litteram expunxit; legebatur: *ὄξενον.*

2) In Ald. mendum typ. Sic et in V. ſeq.

3) Vox deleta *θύηται* vocis Θύειται varia lectio eſt.

4) Crederem cum Heinſio *θαύματα* provenire ex *θυμιάματα*, cujus priores ſyllabae in libris ſcriptis abbreviari ſolent. Cf. VV. DD.

5) In prima voce duas litteras, in ſequenti exitum delevit.

c. 1741. l. 6. Θυλακοφόροι, οἱ μετάλλοις θ.	Θ. οἱ μεταλλεῖς. θ.
— l. 11. Θυλίδες, αἱ θύλα͞κ.	Θυλλίδες. αἱ θύλακοι. 6)
— l. 14. Θύλλεις, θ. — ἔλιτρον.	Θύλλης. θ. — ἔλυτρον. 7)
Θύλον, ο. ὄριμον.	Θ. ο. ὥριμον.
— l. ult. Θυμαλγέα, λ. — χαλεπόν.	Θ. λ. — χαλεπά. 8)
c. 1742. l. 3. Θυμάλωψ, ἡ λιγνιώδης τ.	Θ. ἡ. λιγνυώδης τ.
c. 1743. l. 9. Θυμηδία, η. — ἀρεσκία, π.	Θ. η. — ἀρέσκεια. π.
Θυμηέα, κ.	Θυμηρέα, κ.
c. 1744. l. 2. Θυμοδακὴς, — [λεοντόψυχος,] α.	Θ. α. 9)
— l. 13. Θυμὸν ἄχευ, τ.	Θυμὸν ἀχεύων. τ. 10)
Θυμοραιστέων, τ. — φθαρτικὸν, ἀνθρωποφάγον.	Θ. τ. — φθαρτικῶν. ἀνθρωποφάγων.
Θυμορέστης, θ. ῥῆσαι γ.	Θυμοῤῥαίστης. θ. ῥαῖσαι γ.

c. 1744.

6) In Ald. θύλαβοι errore typ. Cf. VV. DD.

7) Nil obstat, quo minus Θυλλὶς scribatur, VV. DD. suffragantibus.

8) Cyrilli Lex. Ms. Θυμαλγέα. λυπηρὰ, τὴν ψυχὴν ἀλγεῖν ποιοῦντα. Eodem modo, quo glossam Hesychii Vossius distingui volebat. Cf. VV. DD. Musurus parum docte χάλεπὸν in χαλεπὰ correxit; haec enim interpretatio frequens irae Achilleae epitheton spectat, Il. Δ. v. 513. I. v. 261. 561. et alibi.

9) Glossam in Θυμολέων mutaverat voce λεοντόψυχος, quae olim ad seq. Θυμολέοντα adjecta erat, seductus. Cf. VV. DD.

10) Compendium exitus a scriba neglectum est. Cyrilli Lex. Ms. Θυμὸν ἀχεύων. τὴν ψυχὴν λυπούμενος. Glossam ab ordine aberrantem pro insititia habeo.

M S.	M U S.
c. 1744. l. 19. Θυμὸς, ψ. — λογδομός.	Θ. ψ. — λογισμό;. [11]
c. 1745. l. 7. Θυμοδίσας, ϑ.	Θυμηδήσας. ϑ.
— l. 10. Θυνᾶται, ε.	Θοινᾶται. ε. [12]
c. 1746. l. 2. Θύινον, σπεῦδον, ε.	Θύνον. ἔσπευδον. ε.
Θυνοσπόλεμος, ο.	Θῦνος. πόλεμος. ο.
— l. 6. Θυόει, χ.	Θυόεις. χ.
c. 1747. l. 1. Θύρα, ἐν θύρεσιν, ε.	Θύραθεν. ἐκ θυρῶν. ε. [13]
Θύραζε τὰ ε.	Θύραζε. εἰς τὰ ε.
Θύραζε Κάρες, παροιμία οὐκ ἔτ᾽ ἀνθεστήρια, η. — οἰκετῶν Καρήκων — εὐωχουμένοι α.	Θύραζε Κάρες, οὐκ ἔτ᾽ Ἀνθεστήρια. παροιμία. η. — οἰκετῶν τῶν Καρικῶν — εὐωχουμένων α. [14]
— l. 13. Θυραιὸς, ε. — καὶ ὁ ξ.	Θυρεός. ε. — καὶ θυραῖος, ὁ ξ. [15]
c. 1748. l. 1. Θύραυλοι, τῶν ποιουμένων ο.	Θ. τῶν ποιμένων ο.
Θυράξαι, ε. — θύρας.	Θ. ε. — θύρας διατρίψαι. [16]

11) Cyrilli Lex. Ms. Θυμός. τοῦτο τὸ ὄνομα παρὰ τῷ ποιητῇ σημαίνει — τὸν ἐπιλογισμὸν, τὴν ὁμόνοιαν.

12) Scripturam codicis Salmasius et Vossius olim divinabant. Cf. VV. DD.

13) Eandem fere scripturam exhibet Cyrilli Lex. Ms. Θύραθε θύρεσιν. ἔξωθεν, ἔξω.

14) Originem erroris mihi ita fingo: in codice archetypo v. παροιμία prima manu omissa, et in margine adscripta, hic demum ab imperito scriba alieno loco collocata fuit.

15) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt. Et hic Musuri interpolatio inutilis est et supervacua; ii enim, quibus Hesychius glossas conscripsit, quibusque lingua adhuc viva erat, diversam accentuationem Θυραιὸς et Θυραῖος ope interpretationis animo facile distinguebant.

16) Suspicor glossam mendose scriptam esse, et a Musuro male intellectam.

c. 1748. l. 1. Θυραυλᾶσι, π.	Θυραυλοῦσι. π.
— l. 10. Θύρεθρα, θύραι, [θυρεός.]	Θ. θ.
Θυραιὸς, α.	Θ. α. [17]
— l. 17. Θυρηβόλιον, τὴν ἐπαίρω ο.	Θ. τὴν ἐπάνω ο.
Θυρηθέα, ε.	Θύρηθεν. ε. [18]
c. 1749. l. 4. Θυροιγὸν, θυρουρόν.	Θ. θυρωρόν.
— l. 13. Θυρσοπλῆγες, ο.— βακχιοῖς ἐθεαζόμενοι.	Θ. ο.— Βακχείοις ἐνθεαζόμενοι.
— l. 17. Θυρσουκύνη, Α. ἐν νησ.., ο.	Θύρσου κυνῆ. Α. ἐν Νήσοις, ο. [19]
	✝
c. 1750. l. 9. Θύωθλα, δικράδαιαι — κακχικὰ — θύμα, χ.	Θ. δικράδαιαι — Βακχικὰ — θύματα, χ. [20]

c. 1750.

17) Vox ejecta sequentem glossam in margine olim emendabat. Cf. VV. DD. a quibus scriptura Θυρεὸς hic bene reposita est.

18) Locum Homericum ignorans glossam inepte vitiavit. Cf. VV. DD. qui locum primamque glossae scripturam indagarunt. Jam igitur in textu ponendum est: Θύρηθ' ἔα. ε.

19) In fine lemmatis compendium scribendi delevit.

20) Cf. VV. DD. qui vocem a Musuro signatam optime restituerunt. Antiquorum vero monumentorum studiosus hoc minime concedam, ut v. Βακχικὰ loco moveatur; sub hac enim voce intelliguntur *vannus cum phallo, cista mystica cum serpente, uter, vasa*, et id genus alia. Quicunque in urnis veterum sepulcralibus pompas Bacchicas viderit, hac de re, ut spero, minime dubitabit. V. Φερόμενα idem est ac προσφερόμενα, Suidae ἐπιφερόμενα minus commodum videtur. Unde tandem (quae difficultas VV. DD. maxime torquere videtur) litterae αι fini v. δικράδαιαι adhaeserint, perspiciemus, si primam scripturam ita fingamus: ΑΙΚΡΑΔΑΙΑΙΝΙΟΙ.
E

M S.	M U S.
c. 1750. l. 18. Θυσανόεσσα, κ. — Θύσσανος γ.	Θυσσανόεσσα. κ. — Θύσανος γ.
c. 1751. l. 5. Θυσῶν, θ.	Θυσσῶν. θ.
— l. 9. Θυτηρίοις, θυματηρίοις.	Θ. θυμιατηρίοις.
— l. 12. Θῦσαι, τ. — τεθυμομένον. α.	Θύψαι. τ. — τεθυμμένον. α. [1])
c. 1752. l. 1. Θύψαντα, πύραἄψαντα.	Θ. πῦρ ἅψαντα.
— l. 8. Θυώνη, ἡ σεμνή.	Θ. ἡ Σεμέλη. [2])
c. 1753. l. 1. Θυωρὸν, τ. — μυρετοὺς ο.	Θ. τ. — μυρεψοὺς ο.
— l. 5. Θώας, τ. — γινωσκομένους.	Θ. τ. — γινομένους. [3])
— l. 14. Θωμάνους, θοινομένους, ε.	Θωμένους. θοινωμένους. ε.
— l. ult. Θώμιγγες, δ. ὁρμί.., σ. — καναβηνα.	Θ. δ. ὁρμιαὶ, σ. — κανάβινα. [4])
c 1754. l. 2. Θῶμις, ὁ καˉοˊνωπ.	Θ. ὁ κανωπ. [5])

c. 1754.

1) Glossa extra seriem est, mihique suspecta. Sub Θῦσαι tacite explicatur Θύψαι, quod series litterarum hic proprie exigit. Voci Θῦσαι respondent τὸ ἐπικλύσαι. ἀφ' οὗ τὸ τεθυμομένον pro τεθυμένον. Ad. Θύψαι spectant τυφλῶσαι, pro τυφῶσαι, κ.

2) Memorabilis est codicis lectio, quam Musurus docte quidem mutavit; nescio tamen, an vere. Cf. VV. DD.

3) Forte: γεννωμένους. Quod auctoritate Cyrilli Lex. Ms. Θῶες. θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα. firmatur.

4) Exitum v. ὁρμί.. erasit.

5) Olim ita scriptum fuisse suspicor: ὁ κάνωπ π. Ex duobus scribendi compendiis sibi mutuo similibus, sibique vicinis, unum facile omitti aut elabi potuit; hinc primae scripturae vestigia et auctoritatem Strabonis (Lib.

c. 1754. l. 7. Θῶνται, θοίνονται — εὐθηνοῦνται.	Θ. θοινῶνται — εὐθηνοῦνται. [6])
— l. 12. Θῶπες, κ. ἤρωνες.	Θ. κ. εἴρωνες. [7])
— l. 15. Θώπτει, σκόπτει, θ.	Θ. σκώπτει. θ.
Θωρακτάων, ο.	Θωρηκτάων. ο.
c. 1755. l. 3. Θώρικες, τ.	Θώρηκες. τ.
Θώρικος γ.	Θώρηκος γ.
Θωρικτῆσι, τ. ζητήσουσι — τὸ ῥ' ἐφ.	Θωρηκτῆσι. τ. ζητοῦσι — Τὸν ῥ' ἐφ'. [8])
c. 1756. l. 3. Θωρητῆσι, τ.	Θωρηκτῆσι. τ. [9])
Θώρηξις, οἰνοποσία, καθόπλησις.	Θόριξις. οἰνοποσία. καὶ Θώρηξις, κ. [10])
Θωρήσεσθαι, κ.	Θωρήσσεσθαι. κ.
c. 1757. l. 1. Θῶσθαι, δ. — Αἰσχ. Δικτυούλκοις.	Θ. δ. — Α. Δικτυουλκοῖς.
c. 1758. l. 1. Θωχθεὶς, θ. — Σοφ. Διονυσιακῷ.	Θ. θ. — Σ. Δ. [11])

c. 1758.

XVII. p. 800.) secutus lego: Θῶμις. ὁ Κάνωπος. πόλις. Strabo quidem Θῶνις scribit; haec vero diversitas, praesertim in nominibus Aegyptiae originis, nullius momenti est, nec difficultatem parit. Cf. VV. DD.

6) V. εὐθηνοῦνται bene se habet, nec mutanda esset. Cf. VV. DD.

7) Cyrilli Lex. Ms. Θῶπες. οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες.

8) Verba: Ζητοῦσι δὲ, π. ad fin. ex Quaestionibus Homericis desumta, in margine olim ad praeced. articulum adjuncta fuisse videntur.

9) Haec glossa, ni fallor, praecedentis emendatio fuit.

10) In hac glossa innovanda atque interpolanda Grammaticorum commentum, cujus Suidas meminit, secutus videtur; at parum subtiliter, Hesychii enim et aliorum auctoritas plus valet, quam ejusmodi Grammaticorum nugae, quae sola vitiosa scriptura ex pronunciatione orta fundatae sunt. Unanimi igitur VV. DD. consensu codicis lectio reponenda est. Cf. VV. DD.

11) Locum adduxi, ne aliqua in posterum de lemmatis scriptura suboriretur suspicio. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1758. l. 5. Θώψεις, θ. Αἰσχύλος᾽. σεισύφω πετρακυλιθείς.	Θ. θ. Αἰσχύλος Σισύφω πέτρα κυλιθείς. 12)
I	I
T. II. c. 2. l. 2. Ἰάκωβος, π. — βοανεργὲς ε.	I. π. — Βοανεργεῖς ε.
— l. 4. Ἰακαρ, ὁ κ. ἀστήρ. [Ἰάγχειτον, στεφάνωμα.]	I. ὁ κ. α.
Ἰάδει, κ.	I. κ. 13)
c. 5. l. 6. Ἰάκχα, σ. — Συκιῶνι.	I. σ. — Σικυῶνι.
c. 6. l. 13. Ἰάλλει, π. — δίδει.	I. π. — δίδωσι.
— l. ult. Ἰαλύσια, τ. — Ἰαλύσαι ν.	I. τ. — Ἰαλύσῳ ν.
c. 7. l. 3. Ἰαμβουλεῖν, τ. — παραβιάζειν ἂν τ.	I. τ. — παριαμβίζειν ἐν τ.
— l. 10. Ἰαμβὶς, Αἰσχ. θεωροῖς ἢ ἰσθμίας ταῖς τ.	I. A. Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς. τ.
c. 8. l. 10. Ἴαννα, ε. — αἰχμαλώτησι — ἐπὶ Ἴαννας — λέγουσι [μὲν καὶ] ἐν T.	I. ε. — Αἰχμαλωτίσι — ἐπεὶ Ἴαννας — λέγουσιν. ἐν δὲ T.

12) Ante lemma unam aut duas litteras, quarum spiritus lenis adhuc cernitur, expunxit; nil ergo probabilius est, quam quod Meursius et Stanlejus olim scribendum voluerunt: *Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ Πετροκυλιστῇ*. Quod etiam, favente codicis scriptura, in textu ponendum esse existimo. Cf. VV. DD.

13) Correxerat: *Ἰάχητον σ.* Scribendum est: *Ἰάγχη. τὸ σ.* scriptura paululum diversa ab *Ἰάκχα*, quae mox infra occurrit. Glossam absque ratione critica ejecit.

MS.	MUS.
c. 8. l. 18. Ἰανοκρίδεμνος, ι. ὅμοιον, τ.	Ἰανοκρήδεμνος. ι. ὅμοιος. τ.
— l. ult. Ἰαξάρτης, βοτάναις ποταμοῦ — Μαιώτην λ.	Ι. βοτάναι π. — Μαιῶτιν λ. [14])
c. 11. l. 2. Ἰάρδανος, π. — Ἰλείας, παραρέει τ.	Ι. π. — Ἠλείας, παραῤῥέων τ.
— l. 8. Ἰαρόχρης, κ.	Ἰαρόχρους. κ.
— l. 12. Ἰάσθων, α.	Ἰάσκων. α.
Ἰάσημα, δυνατά.	Ἰάσιμα. δυνατὰ λαβεῖν ἴασιν.
Ἴασιν, ἴσασιν, ο.	Ἴασιν. ο.
— l. 19. Ἰάσπιδος, ε. λίθου ἰ.	Ι. ε. λίθου ἢ ἰ.
c. 12. l. 1. Ἰασὼ, π. — Ἀμφιαρώου θ.	Ι. π. — Ἀμφιαράου θ.
— l. 6. Ἰατροὶ, ν. — ἠαείαν θ.	Ι. ν. — ἰατρείαν θ.
— l. 10. Ἰαὺ, ἐγκοιμᾶται.	Ἰαύει κοιμᾶται.
c. 13. l. 3. Ἰαχρὸν, εὔδινόν.	Ι. εὐδιηνόν.
— l. 7. Ἰαχῆς, φ. — κραυγῆς, ἔπεμψεν, ε.	Ι. φ. — κραυγῆς. Ἴαψεν. ἔπεμψεν. ε. [15])
— l. 15. Ἰβάνη, κ. ἀντιπλήριον.	Ι. κ. ἀντλήριον. [16])

c. 15.

14) Rescribendum est: Ἰαξάρτης. ὁ Τάναϊς, ποταμός. De hac VV. DD. emendatione nullum jam dudum extitisset dubium, si illaesa et incorrupta ad nos pervenisset codicis scriptura, quam codex archetypus procul dubio ita repraesentabat: ʽΟΤΑΝΑΙΣΠ^ο΄. Lit. β. in βοτάναις aut ex pronunciatione dictantis oritur; saepius enim veteres scribae ex ore dictantis describebant. Aut ipse scriba vocem sibi incognitam in βοτάναις mutavit, compendii descriptione voci accommodata. Cf. VV. DD.

15) Exciderat glossa, quam Musurus restituit; credo tamen, quod ἔπεμψεν cum reliquis ad praecedens Ἴαψε, quod insititio Ἰαχῆς interruptum fuit, referri debeat.

M S.	M U S.
c. 15. l. 6. Ἴγγι τ.	Ἴυγγι τ. [17]
— l. 8. Ἴγδης, θύϊα.	Ἴγδη. θυεία.
c. 16. l. 9. Ἴδα, τὸ εἰκὴν — — ἀστρωγαλίζειν.	Ἴδειν. τὸ εἴκειν — ἀστραγαλίζειν.
c. 17. l. 1. Ἰδαῖοι Δ. — Κρήτης α.	Ι. Δ. — Κρητικῆς α.
Ἰδαῖος, ε. — ἰδίστου — τρυγωικῆς, κ.	Ι. ε. — Ἴδης τοῦ — Τρωϊκῆς. κ.
— l. 7. Ἰδάλιμον κ. τὸ ἱδρωτοποιές.	Ι. κ. τὸ ἱδρωτοποιόν. [18]
— l. 12. Ἰδανὸν, ε. — Ἀχίλιον ρ.	Ι. ε. — Ἀχίλλειον ρ.
c. 18. l. 4. Ἴδεν, [ἰδεῖν,] ε.	Ἴδεν. ε.
	÷
c. 19. l. 5. Ἰδῆφιν. ι.	Ἰδῆφιν. ι.
Ἰδεχθὴς, α.	Ι. ἢ εἰδεχθής. α. [19]
— l. 10. Ἰδιάγεται, ν.	Ἰδιάζεται. ν.
— l. ult. Ἰδιώτατος, ι. ὑπερθετικός.	Ι. ι. ὑπερθετικῶς.
c. 20. l. 6. Ἰδιόκοιτον, ἰδιόρυθμον.	Ι. ἰδιόῤῥυθμον.
— l. ult. Ἰδιόρυθμον, ι.	Ἰδιόῤῥυθμον.
c. 21. l. 15. Ἰδνωθεὶς, κ. ταννωθείς.	Ι. κ. τ.
[Ἴδοι, ὀφθαλμοί.]	
Ἰδοίατο, β.	Ι. β. [20]

16) Litterae in ἀντιπλήριον transpositae sunt, et VV. DD. ἀντλητήριον bene restituerunt.

17) Codicis scripturam male mutavit. Cf. VV. DD.

18) In Ald. Ἰνδάλιμον culpa typ. In ult. voce compendium male descriptum est.

19) In gratiam tironum ἢ εἰδεχθὴς inseruit.

20) Glossa deleta ita legenda videtur: Ἴδοι. βλέποι. Nam ὀφθαλμοῖς βλέποι ineptum esset.

c. 21. l. 15. Ἰδοιδοπεῖ, τ.	Ι. ἢ κυδοιδοπᾷ. τ. [1])
Ἰδομαλιάδαι, ο. — κοσμούμενοι.	Ι. ο. — κ.
[Ἰδουμαίαν, τόπον.]	
Ἰδόμην, ε.	Ι. ε. [2])
c. 22. l. 4. Ἴδρη, σοφία,	Ἰδρείη. σ.
— l. 16. Ἱδρῶ, ι. — ἀπεψύχοντο [ἱδρῶνα.]	Ι. ι. — α.
Ἱδρῶν, ν.	Ι. ν. [3])
c. 23. l. 2. Ἰδυίαισιν, ε.	Ἰδυίῃσιν. ε.
Ἰδύβολαι, π.	Ἰδυβολᾷ. π. [4])
— l. 13. Ἰεον, α.	Ἶεν. α.
Ἰείη, π. διαψιλῶς.	Ι. π. διά ψιλῆς.
c. 24. l. 3. Ἶεν, υ.	Ἶεν ἢ εἶεν. υ. [5])
— l. 8. Ἰένεσθαι, ε.	Ἰαίνεσθαι. ε.
— l. 11. Ἱερὰ θ. — ἔλευσιν ἄγουσιν ο.	Ι. θ. — Ἐλευσῖν' ἀγούσῃ ο. [6])
c. 25. l. 5. Ἱερεῖα, θ. — ἣ οὐ θέμις ἰέναι πρὸς ἄνδρα, παρθένος.	Ι. θ. — ἣ οὐ θέμις ἰέναι πρὸς ἄνδρα παρθένον. [7])
— l. 9. Ἱερείτην, κ.	Ἱερεῖτιν. κ.
— l. 15. Ἱερεὺς Δ. εὔπολισαἰξινιππόνικονκόπτων, ω.	Ι. Δ. Εὔπολις Αἶξιν Ἱππόνικον σκώπτων, ω.

c. 26.

1) Verbum κυδοιδοπᾷν ab Ariſtophane mutuatus eſt. In Ald. mendum typ.

2) Gloſſam ſacram, et hic et ſupra inſititiam, bene excluſit.

3) Deletum ἱδρῶνα (Leg. ἱδρῶτα.) antecedentis ἱδρῶ ſcholion eſt.

4) Correctionem typotheta male reddidit.

5) Timuit, ne Ἶεν. ὑπάρχοιεν. obſcurum eſſet.

6) Prima ſcriptura fuit: Ἔλευσιν ἀγούσῃ ο. Conf. VV. DD.

7) Lectionem codicis corrupit. Scribendum eſt: Ἱερεῖα. ἁγία, ἣ et reliqua, ut in ms. leguntur. Codicis ſcripturam Abreſch divinavit. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 26. l. 7. Ἱερῆϊ, κ.	Ἱερήϊον. κ.
Ἱερεῖς, ἱερεῖς.	Ἱερῆες. ι.
[Ἱερεῖ, αέρι.	
Ἱεριαὶ, θυσίαι.]	
Ἱεροῖς, θ.	Ἱεροῖς. θ. [8])
Ἱερόμας, τ.	Ἱεροκόμας. τ.
— l. 14. Ἱερόλας, ἴσισυς, Σ — γεροῦντος λ.	Ἱερόλας, ἴσιφις. Σ. — γεροῦντα λ.
c. 27. l. 4. Ἱερὸν ἢ συμβουλητὴν, π. ἐπὶ τῷ ἴδει κ.	Ἱερὸν ἡ συμβουλή. π. ἐπὶ τοῦ ὅτι δεῖ κ.
c. 29. l. 1. Ἱερὸς λ. — ἀπο- γ λο.	Ι. λ. — ἀπολοχία.
c. 30. l. 1. Ἱερωνδάνη, α.	Ἱερωνδάνος. α.
c. 31. l. 5 Ἰζίσαντα, κ.	Ἰζήσαντα. κ.
— l. 7. Ἶζυο, κ.	Ἶζεο. κ.
Ἰζυομενίω κ.	Ἰζύομεν. ἴωμεν. κ.
— l. 13. Ἰηδόνες, εὐφροσύνη, ε.	Ι. εὐφροσύναι. ε.
— l. 17. Ἰήϊος, δ. — ὀξείας — Ἴων εὐρύτιδες — αἰλίνων ἰάλεως.	Ι. δ. — τοξείας — Ἴων Εὐρυτίδαις — αἴλινον, ἰάλεμος. [9])
c. 32. l. 1. Ἰήους, κ. — Ἡδύποδι τ.	Ι. κ. — Οἰδίποδι Τ.
— l. 11. Ἰηότητι, β.	Ἰότητι. β.
— l. 18. Ἶθα, ἡ θήλια τ.	Ι. ἡ θήλεια τ.
c. 33. l. 5. Ἰθαραῖς, τ. — καθαραῖσι, κ.	Ι. τ. — καθαραῖς. κ.
— l. 19. Ἰθμὶν, π.	Ἰθμήν. π.

8) Correxerat: Ἱερείαι. θυσίαι. Glossam forte rejecit, quia Ἱερείαν supra exponitur; quemadmodum quoque praeced. Ἱερεῖ, mendose pro Homerico Ἠέρι, quia a loco exulat.

9) In Ald. error typothetae, quem VV. DD. correxerunt.

c. 34. l. 1. Ἴθυμβος, γ. — ὑπόκυνος.	I. γ. — ὑπόκενος. [10])
— l. 8. Ἰθυνομένων, κ. — καταστοχαζομένων.	I. κ. — κ.
[Ἰθυνοῦμεν, ἰθυνοῦμεν.]	
Ἰθυνπετεῖν, ε.	Ἰθυπετεῖν. ε. [11])
— l. 21. Ἰθὺς, ε. [μακάρι.] α.	I. ε. α. [12])
— l. 23. Ἴθυνεν, ε. — ὥρμησεν.	I. ε. — ω.
[Ἰθὺς, νηῶν εὐθεῖαν ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν.]	
Ἰθὺς, τετραμένος, ε.	I. τετραμμένος. ε. [13])
Ἰθυτανὲς, ε. — τετραμένον.	Ἰθυτενές. ε. — τετραμμένον. [14])
Ἰθύφαλλοι, ο. — τεταμένον τὸ ἓν α.	I. ο. — τὸ ἐντεταμένον α.
c. 35. l. 2. Ἰθὼν, π. — ἀλλ' αὐτά.	I. π. — ἀλλᾶντα.

c. 35.

10) Retinenda eſt vox antiqua ὑπόκυνος (*protervus, obſcoenus*) a κυνὸς, unde forma comparativi contracta κύντερος, apud Homerum frequens.

11) Gloſſam deletam ita ſcriberem: Ἰθυνοῦμεν. ἰθύνομεν. Forma minus ſolita per ſolitam explicatur. Antiquam ſcripturam Ἰθυνπετεῖν, quam ſeries alphab. tuetur, retinerem.

12) Recentiorem v. μακάρι, quae adhuc apud Venetos in uſu eſt, ubique expunxit.

13) Gloſſae ita ſcribendae et diſtinguendae ſunt: Ἰθὺς ἴθυνεν. ε. — ὥρμησεν. Ἰθὺς νηῶν. εὐθεῖαν ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν. Ἰθὺς τετραμμένος. ε. Ubique ad Homerum reſpicitur. V. Ἰθὺς ante Ἴθυνεν facile omitti potuit.

14) Scriptura Ἰθυτανὲς bene ſe habet, et retinenda eſt; radix enim varie pronunciata fuit, τῶ, τάω (Unde τέτακα) τάνω (Unde ἔτανον) τανύω, τένω (Unde τενῶ) τείνω. Pro τετραμμένον VV. DD. optime legunt τεταμένον. Cyrilli Lex. Ms. Ἰθυτινές. εἰς εὐθύαν τεταγμένον. Pro Ἰθυτεινές. εἰς εὐθεῖαν τεταμένον.

M S.	M U S.
c. 35. l. 11. Ἱκάνεθον, ἄφεφθον.	I. ἀφίκεσθον.
Ἱκάνει, λ.	Ἱκάνη. λ.
Ἱκάην, α.	Ἱκανήν. α.
Ἱκάνομαι, ἱκετεύειν, α.	I. ἱκετεύω. α.
— l. 18. Ἱκανοῶν, ε.	Ἱκανόων, ἢ ἰσχανόων, ε. 15)
— l. 20. Ἰκάντιν, ε.	Ἴκατι, ἢ εἴκατι. ε.
— l. ult. Ἰκαριεὶς, δ. — Αἰγήνιδος.	Ἰκάριος. δ. — Αἰγηΐδος. 16)
c. 36. l. 1. Ἰχάριοι, ο.	Ἰκάριον. ο.
— l. 9. Ἰκαθεὶς, ο.	I. ἢ εἰκαθεὶς. ο.
— l. 12. Ἵκειν, ληλυκέναι.	I. ἐληλυθέναι.
— l. 22. Ἱκέτην, π.	Ἱκέτιν. π. 17)
c. 38. l. 1. Ἴκμη, φ. — παρὰ τὸ Ο.	I. φ. — π. τὸν Ο.
— l. 6. Ἰκνείαν, τροφείαν. κονίαν.	I. τροφήν. διακονίαν.
— l. 11. Ἱκνῶμαι, ἱκετεύσω.	I. ἱκετεύω.
— l. 18. Ἰκὸς, τ. ἴσος.	I. ἢ εἰκός. τ. ἴσως.
c. 39. l. 10. Ἴκταρ, ε. — παροιμία, .δικταρβάλλει.	I. ε. — π. οὐδ' ἴκταρ βάλλει. 18)
— l. ult. Ἰκτῆρες, ι. θαλλοιεταί.	I. ι. θαλλοί. 19)

15) Musuri interpolationes Lectores ipsi notent, easque, ut frivolas et ratione critica destitutas, a textu ubique removeant.

16) Scribendum est: Ἰκαριεῖς. Cf. VV. DD. qui testimonia afferunt.

17) Series exigit Ἱκέτην, quod retinendum est. Cf. VV. DD.

18) Litteram delevit; legebatur: ἰδικταρβάλλει. Docte emendavit. Cf. VV. DD.

19) Scribendum est: Ἰκτῆρες θαλλοὶ. ἱκέται. Vox ἱκέται, quae hodie inter Ἰκτῆρες et θαλλοὶ sedem habet, olim emendatio erat vitiosi θαλλοιεταί, in quo θαλλοὶ et ἱκέται scribarum vitio coaluerunt. Interpretatio ἱκέται ad solam v. Ἰκτῆρες pertinet. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 40. l. 2. Ἰκτὸς, οἰκτῖνος, Π.	Ι. ἰκτῖνος. Π. [20])
— l. 6. Ἵκωμαι, ι. — ἵκομεν — ἱκετεύσομεν μνήμην ε.	Ι. ι. — ἵκωμαι — ἱκετεύσω. Μή μιν ε.
— l. ult. Ἰλάεος, ἰδαρός.	Ἵλαος. ἱλαρός.
c. 41. l. 1. Ἰλάντες, ε. ἐξιλευόμενοι.	Ι. ε. ἐξιλευόμενοι λιταῖς. [1])
[Ἰλαόμοιος,] λιταῖς.	
— l. 16. Ἱλάων, η. — Α. ἐν τριφάλη — τιτύος — θερον π.	Ι. η. — Α. ἐν Τριφάλητι — Τιτύους — θεὸν Π. [2])
c. 42. l. 3. Ἴλαξ, ἡ π.	Ἴλεξ. ἡ π.
— l. 7. Ἰλεὼς, θερίον φολεὸς, τ.	Ἰλεός. θηρίου φωλεός. τ.
c. 43. l. 11. Ἰλίεια, ε. — ἰδίῳ Α.	Ι. ε. — Ἰλίῳ Α.
c. 44. l. 1. Ἴλιον ε. — ἐφήβεον δ.	Ι. ε. — ἐφήβαιον δ.
Ἴλιος, μύστης.	Ι. μ.
[Ἰλίς.]	
Ἰλικρινῶς, ψιλῶς, [οὐ] καλυψάμενος.	Ι. ψιλῶς.
	Ἰλυσάμενος. ἐγκαλυψάμενος.
Ἰλίσσαι, κατωχῆσαι.	Ἰλίσσαι. κατοχῆσαι. [3])

c. 44.

20) Articulum ſine ratione omiſit; legendum eſt: ὁ ἰκτῖνος.

1) Mendoſum Ἰλαόμοιος pro ἱλαόμενοι praecedentis ἐξιλευόμενοι emendatio eſt; adeoque pro ἐξιλευόμενοι λ. legendum eſt: ἱλαόμενοι λ. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Τριφάλιτι culpa typ.

3) V. Ἰλίς praecedentis Ἴλιος aut emendatio eſt, aut varia lectio. Sequens Ἰλικρινῶς, ψ. ad ſuperius Ἰλικρινὲς olim

M S.	MUS.
c. 44. l. 9. Ἰλιμένοι, δ.	Ἰλουμένοι. δ.
— l. 11. Ἰλλάδας γ. ἀγελειὰς, κ.	Ι. γ. ἀγελαίας. κ.
c. 45. l. 2. Ἰλλυρὶς γ. — γονέα, γ.	Ι. γ. — γενεά. γ.
c. 47. l. 3. Ἰλύατε, περιλημένε.	Ἰλύαται. περιειλημένοι εἰσίν. 4)
— l. 10. Ἰλύοσμαι, ἐῤῥύποσμαι.	Ἰλύωμαι. ἐῤῥύπωμαι.
— l. 12. Ἰλύος, ὑλώδους ἢ σύσταθμις ποταμός.	Ι. ὑλώδους ὑποστάθμης ποταμοῦ.
c. 49. l. 1. Ἰλάοιδος, ὁ π. — — μῦα κ.	Ἱμαοιδός. ὁ π. — μύλῳ κ.
Ἴμαον, π.	Ἴμασον. π.
Ἰμὰς, λ. — ὑποσείσεσιν — μυρμήκων, δοκεῖν, — εὐδημήτουν β.	Ι. λ. — ὑποσείουσιν — ⁜ μυρμήκων. Δοκεῖν — εὔτμήτους β. 5)
c. 50. l. ult. Ἰμία, χύνιξ, [ἰμίνη,] κ.	Ἰμίνα, ἢ ἡμίνα. χοῖνιξ, ἢ κ. 6)
c. 51. l. 3. Ἰμόνια, ἃ χ. — ἀνεμήσεις τ.	Ι. ἃ χ. — ἀνιμήσεις τ. 7)
— l. 12. Ἶν, [αὐτὴ,] αὐτὴν α.	Ἶν. αὐτήν. α.

c. 51.

olim pertinebat, et ita ſcribendum videtur: Ἰλικρινής (ψιλῶς) οὐ καλυψάμενος. *Apertus, nihil occultans, ſincerus.* Ab Heſychio igitur abjudicanda eſt ficta Muſuri gloſſa: Ἰλυσάμενος. ἐγκαλυψάμενος. Male in Ald. Ἰλισάμενος, quod reliquae editiones conſervarunt.

4) Male in Ald. περιειλυμένοι. In ſeq. quoque mendum typ.

5) Codex Homeri, quo Heſychius uſus eſt, hodiernam repraeſentabat ſcriptionem: εὐδμήτους. Cf. VV. DD.

6) Ejectum ἰμίνη gloſſae emendatio eſt, aut varia lectio.

7) Cyrilli Lex. Ms. Ἰμώνιον. σχοινίον.

	⁜
c. 51. l. 17. Ἰνάμμαυϊν, ε.	Ἰνάμμαυϊν. ε. [8])
c. 49. l. 8. Ἰνιμίνα, ἐνημίσυ.	Ἰν ἡμίνα. ἐν ἡμίσει. [9])
— l. ult. Ἰννὸς, ὁ π. — ἡμιόνιον α.	Ἰννός. ὁ π. — ἡμίονον α.
c. 50. l. ult. Ἰνώμενος, ε — ὑπέρηνος λ.	I. ε. — ὑπέρινος λ.
c. 51. l. 5. Ἰζάλη, α.	Ἰξάλου. α. [10])
— l. 6. Ἰζάλου, π.	Ἰξάλου. π.
c. 52. l. 15. Ἰοδνεφὲς, μελαίνει α.	I. μέλανι α.
Ἰοδόκον, τ. — ἰώνων ο.	I. τ. — ἰῶν ο.
c. 53. l. 12. Ἰουθάδος α. Απίων — θοώση ι.	I. α. Ἀππίων — θοῶς, ἢ ι.
— l. ult. Ἰόνιον, π. — ἀνδριάς.	I. π. — Ἀδρίας. [11])
c. 54. l. 5. Ἴορκες, τῶν διὰ ὀρκάδων ζ.	I. τῶν δορκάδων ζ.
	⁜
— l. ult. Ἰούγερον.	Ἰού. γερον. [12])
c. 55. l. 2. Ἴουλοι, α. — τῶν ἐκφ̆ φ̆ — ἀπὸ ταῖς υ.	I. α. — τῶν τριχῶν ἐκφύσεις — ἐπὶ τ. υ. [13])
— l. 10. Ἰοφῶσσα, ἡ χάλκιος, ω.	I. ἡ χάλκειος, ω.

8) Signum typotheta omisit.
9) Reponendum est: Ἶν ἱμίνα. ἶν ἥμισυ. Cf. VV. DD.
10) Dubio caret VV. DD. emendatio: Ἰξάλη. α. — πηδητική. Cyrilli Lex. Ms. Ἴξαλος. πηδητικός. Musurus ex Il. Δ. v. 105. correxit. Cf. VV. DD.
11) Cyrilli Lex. Ms. Ἰόνιον. πέλαγος, ὃ νῦν Ἀδρείας.
12) Latinorum *jugerum* non agnovit. Vocis divisionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.
13) Bene descripsit et supplevit. Cyrilli Lex. Ms. Ἴουλος. οἱ πρῶτοι τοῦ γενείου βλαστοὶ, ἢ ὅταν ἐκφύειν ἄρχηται ἡ πρώτη βλάστησις τῶν τριχῶν. Cf. VV. DD.

M S.	MU S.
c. 56. l. 8. Ἱπνὸς, κ. — κολάκῳ — τὸ κοπρόνα ο.	Ι. κ. — Κωκάλῳ — τὸν κοπρῶνα ο. [14])
c. 61. l. 11. Ἱππάριον, ο. — χαναλώπηκι.	Ι. ο. — χηναλώπεκι.
c. 62. l. 16. Ἵππειος, Π. — ποῦ τήντ' αἰθαλὸς — Ποσειδῶν. [Ἱππεῖς, ἔφιπποι, ἵπποι] ἀρίωνασκυφὶ πήγασον.	Ι. Π. — π. τ. α. — Ποσειδῶν, Ἀρίωνα φασὶν ἢ Πήγασον. [15])
c. 63. l. 6. Ἱππεὺς, φ. — ἱππίκατο δ' ὀλίμετ' ἐσκίανθον, ο.	Ι. φ. — ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ο. [16])
— l. 9. Ἱππέω α.	Ἱππέως α.
— l. 11. Ἱππήλατος, ι — ἱππικώτατα — ὁδῶ, κ.	Ι. ι. — ἱππικώτατος — ὁδὸς, κ.
Ἱππιμόλγων, ι.	Ἱππημολγῶν. ι. [17])

c. 63.

14) In lemmate, quod Muſurus docte reſtituit, litterae transpoſitae ſunt.

15) Subtilitas critica hic Muſuro defuit. In Ald. ἢ a typotheta omiſſum eſt. Priora ita legerem: ποῦ τὴν Τηλεμάχου· — αἰθ' ά. Nominis Telemachi, in archetypo difficili quodam ſcribendi compendio exarati, prima tantum littera deſcripta fuit. Poſtrema vero ope ms. ita reſtituenda ſunt: Ποσειδῶν, Ἀρίωνα, Σίσυφον, Πήγασον. Quod σκυφὶ ex compendioſa nominis ſcriptura natum ſit, perſpicuum eſt, nec dubium admittit. Cf. VV. DD. Interpoſitum Ἱππεῖς, ἔφιπποι, ἵπποι interpretatio marginalis eſt, ſecundum quam ſub praecedenti *ἵππους equorum domitores* intelligendi ſunt.

16) Locus Homeri in antiquo codicis Marciani archetypo aut corroſus fuit, aut intricatis ſcribendi compendiis exaratus.

17) Vitioſa gloſſae diviſio in Ald. typothetae adſcribenda eſt.

M S.	M U S.
c. 63. l. 11. Ἱππὴν, ἵππευσιν, α. — εἰπεῖς — χειμὼν — Φιλόχωρος δ.	Ἱππῆς. ἱππεῖς. α. — ἱππεῖς — χιλίων — — Φιλόχορος δ. [18])
c. 64. l. 4. Ἱππικὴ β. — νευρῶν — θεόμιγγα νευρῶν πικὴν κ.	I. β. — τριχῶν — θώμιγγα νευρῶν ἱππικὴν κ.
Ἱππικὸν τ. ὁ καμπήρ.	I. τ. ὁ καμπτήρ.
Ἱππικὸν χ. — ἱππείοις — πλατύσι — αἷς καλὰς εἴριδας κ.	I. χ. — ἵπποις — πλατέσι — ἃς κ. ε. κ. [19])
— l. 14. Ἱππίσκος, ε. — γυναικείου κ.	I. ε. — γυναικεῖον κ.
Ἱππίτας, ἱπποφορμός.	I. ἱπποφορβός.
— l. 20. Ἱππέβοτον, ι. — ὀνομαστὶ τ.	I. ι. — ὄνομα ἀντὶ τ. [20])
c. 65. l. 2. Ἱπποδαμία, ἡ B.	Ἱπποδαμεία. ἡ B.
Ἱπποδάμνοις, ε.	Ἱπποδάμνων. ε.
— l. 7. Ἱπποδάμου, ν. — διῆλας A.	I. ν. — διεῖλεν A.
— l. 14. Ἱπποδρομεῖ, α.	Ἱππόδρομος. α.
— l. 16. Ἱπποθῶος, ι.	Ἱππόθοος. ι.

c. 66.

18) Scribendum eſt: Ἱππῆς. Ἱππεῦσιν· A. Excidit forte aut Ἀριστοφάνης ἐν, aut ὁ Κωμικὸς ἐν. Potuiſſet Ἱππεῦσιν quoque ex margine eſſe. Quodcunque ſit, omnibus jam patebit, quod Ἱππεῦσιν non interpretatio ſit, ſed lemma fabulae, unde exemplum petitum eſt; exemplum interpretatio ſubſequitur. Cf. VV. DD. qui ἱππῆς in exemplo bene repoſuerunt. In Ald. mendum typ.

19) Probabili conjectura Salmaſius pro πλατέσι ſubſtituit πλατυσήμοις, quod ſcriptio codicis firmare videtur. Cf. VV. DD.

20) Legendum eſt; ὀνομαστὶ ἀντὶ τ.

M S.	M U S.
	+
c. 66. l. 6. Ἱπποκαμπὰς, υ. — ἱπποκελεκεμμαίνην, ο.	Ι. υ. — ἱπποκελεκεμμαίνην. ο. 1)
— l. 9. Ἱπποκένταυρος, ι. ἀνθρώποις.	Ι. ι. ἄνθρωπος.
Ἱπποκλείδης, ο. κακοσχόλη τ.	Ι. ο. κακοσχόλως τ.
Ἱπποκόμων, τρυφαλίων — ἐχούσης.	Ἱππόκομον. τρυφάλειαν — ἔχουσαν. 2)
— l. 14. Ἱπποκρισταὶ, ι.	Ἱπποκορυσταί. ι.
Ἱπποκόριστοι, ε. — ἔχοντες.	Ἱπποκόρυστοι. ε. — ε. ἱππόμαχοι. ἀπὸ τῆς κόρυθος, ἐπεὶ ἵππουρις. 3)
c. 67. l. 6. Ἱππομανὲς, τ. — φαρμακίδες.	Ι. τ. — φ.
[Ἱππόμαχοι, ἀπὸ τῆς κόρυθος, ἐπεὶ ἵππουρις.]	
Ἵππον, τ.	Ι. τ.
— l. 10. Ἱπποπόλων. τ. — πολουμένων, ἢ π.	Ι. τ. — πωλουμένων, ἢ π. 4)

1) Perlegenti mihi ad hunc locum Palmerii et Pauwii hariolationes in mentem venit alia, forte probabilior, secundum quam locus ita legendus esset: *ἵππων χηλαῖς κεκομμένην.* Sunt nempe *ὕλη λίαν μεγάλη loca saltuosa et ad venationes apta, quorum campi callesque equorum ungulis saepius percutiuntur.*

2) Restituendum est: Ἱπποκόμων τρυφαλειῶν. — ἐχουσῶν. Glossa ex Il. M. v. 339. desumta est. Cf. VV. DD.

3) Appendicem ex sequentibus huc revocavit, ubi quoque in margine adjuncta fuisse videtur.

4) Cf. VV. DD. quorum emendatio ms. auctoritate firmatur.

	⁜
c. 67. l. 10. Ἱππόπορ, τ. — ὄρνης τ.	Ἱππόποgις. τ. — ὄρνης τ. 5)
Ἱππόπορι, κ.	Ἱππόποgις. κ.
— l. 18. Ἱπποσίνησι, τ.	Ἱπποσύνησι. τ.
c. 68. l. 3. Ἱππουδάμος, ι.	Ἱπποδάμος. ι.
Ἱππουκρήνης, τ. — πησάσαρ ι.	Ι. τ. — Πηγάσου ι.
— l. 12. Ἵππουριν, ι.	Ἵππουρις. ι.
— l. 20. Ἱπποχαίτην, ε.	Ἱππιοχαίτην. ε.
c. 69. l. 1. Ἱππᾶται, π.	Ἵππαται. π.
— l. 10. Ἶερον δουλείαν, ο.	Ἱεροδουλείαν. ο. 6)
c. 70. l. 1. Ἶρεται, εἰσιέρεται, σ.	Ι. ἢ εἴρεται. σ. 7)
— l. 5. Ἱρήτερα, ι.	Ἱρήτειρα. ι.
— l. 15. Ἰρίσειν, ε.	Ἰρύσειν. ε.
c. 71. l. 4. Ἶρος, ἀλιτόβρος, π.	Ι. ἀλείτης. Ἶρος π. 8)
Ἰρῶ, ε. λέγω.	Ι. ε. λ.
αν	
[Ἰρωσινοῖς αἴδοις πεσίν.]	
Ἰρῶν, ε.	Ι. ε. 9)

c. 72.

5) Glossas Laconicas quamplurimis in locis inepte ac futiliter corrupit; lectio codicis retinenda est.

6) Glossa ex Od. Θ. v. 529. ita scribenda est: Ἴρερον. δουλείαν. ο. Cf. VV. DD. qui idem divinarunt. Emendationem non modo series verum et ipsa codicis scriptura confirmant.

7) Duce codicis scriptura legendum est: Ἴρεται. εἰσείρεται. σ.

8) Genuina Lexicographi scriptura, quam indocti scribae vitiarunt, est haec: Ιρος ἀλήτης. μολοβρός. π. VV. DD. locum Homeri notarunt; quicunque scriptionem codicis cum textu Homeri contulerit, de veritate emendationis persuadebitur, eamque in textu reponet.

9) In verbis, quae Musurus delevit, exemplum praeced. glossae latere suspicor; locum vero sagacioribus relinquo

M S.	M U S.
c. 72. l 7. Ἴ . . ον, γ.	Ἰσγέον. γ. [10])
Ἴση, μοῖρα ἢ τῆς αὐτῆς ο.	Ἴση μοῖρα. ἡ τῇ αὐτῇ ο. [11])
— l. ult. Ἰθλὴ, αἰγία μ.	I. αἰγεία μ.
c. 73. l. 10. Ἴθμιον, π. — γῆς γένη μ.	I. π. — γῆς στενὰ μ. [12])
Ἴσι, γνῶσιν.	Ἴθι. γνῶθι.
Ἰσιγέον, π.	Ἰτητέον. π.
Ἴσικε, ε.	Ἴσκε. ε.
Ἰσινδίη, κ.	+ Ἰσινδίη. κ.
c. 74. l. 2. Ἴσις, ε. — Ἴσην — ὠφελίμων τὸ συνεχὸς τ.	I. ε. — Ἴσιν — ὁ Φιλήμων διὰ τὸ συνεχὲς τ.
— l. 6. Ἰσκανδοτὸν, σαλπιγγοτόν.	I. σαλπιγγωτόν.
Ἴσκει, ἐφ' ὧ εἰς τόπον ο. ἔχοντι.	+ Ἴσκεν. ἔφη εἰς τόπον ο. ἔχοντα.
— l. 13. Ἴσμαρος, π. — Μαρωνείας.	I. π. — Μαρώνεια.
c. 75. l. 6. Ἰσοδίαιτος, ὁ αὐτοῦ κ.	I. ὁ σίτου κ.
— l. 7. Ἰσοζύγιον, ι. — ἀντίσικον.	I. ι. — ἀντίσηκον.

c. 75.

quo, hariolationes enim et conjecturas nulla ſolida ratione fundatas deteſtor et odio. Lectio inter lineam prima manu notata eſt.

10) Correxerat: Ἰστέον. Scriptum erat procul dubio vitioſo accentu: Ἴσεον. ut Mauſſacus olim divinavit; nam duas tantum litteras deleviſſe videtur. Cf. VV. DD.

11) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

12) Quod in fine adjungitur: καὶ στενὸν χ. vitioſi γῆς γένη aut correctio eſt, aut varia lectio. Cyrilli Lex. ms. Ἰσθμός. θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν· πόρθμος δὲ γῆ μεταξὺ δύο θαλάσσων. Et mox: Ἴσθμια. περιστόμια. περιτραχήλια. Cf. VV. DD.

c. 75. l. 11. Ἴσομαι, γ.	l. ἢ εἴσομαι. γ.
— l. 26. Ἰσόπαλις, ε.	Ἰσοπαλεῖς. ε.
Ἰσοπάλη, ἶσα ε.	l. ἴσος ε.
c. 76. l. 11. Ἰσόστασις, μ. ἰσακτὶς, σ.	l. μ. ἡ στακτὴ, ἢ σ.
— l. 14. Ἰσοτελεία, ι. μέτοχοι, ι.	l. ι. μέτοικοι, ι. 13)
c. 77. l. 9. Ἵστασο, ἀνεγείρῃ.	l. ἀνεγείρου
— l. 15. Ἴστην, ε.	Ἴτην. ε.
c. 78. l. 7. Ἱστοβοεὺς, δ. — ἑστὸς ω.	l. δ. — ἑστὼς ω.
c. 79. l. 5. Ἰστρίανα, A. — ἐπ τῷ Ἴστρῳ φικοῦντες — δὲ νοεῖσθαι ε.	l. A. — περὶ τῷ I. οἰκοῦντες — δεῖ ν. ε. 14)
— l. 17. Ἰστυλὸν, τὸ στυχηδόν.	l. τὸ στοιχηδόν. 15)
c. 80. l. 2. Ἰσχαλωμέναι, δεδαρματωμέναι.	l. δεδερματωμέναι.
— l. 15. Ἴσχεται, ἐπίσχεται [αἰδὰς καὶ δέως ἀλλήλων.]	l. ἐπίσχεται. 16)
Ἴσχι, ο.	Ἴσχις. ο. 17)
c. 81. l. 10. Ἰταία, ε.	Ἰτέα. ε.

c. 81.

13) Retinenda est lectio codicis μέτοχοι, quae in subsequenti glossa per μετέχων τῶν νόμων clarius exponitur. Cyrilli Lex. ms. Ἰσοτελεῖς. ἶσα τοῖς ἀστοῖς (ὅ ἐστι, τοῖς πολίταις) τέλη διδόντες. Cf. VV. DD.

14) Cum Heinsio legendum est: παρὰ τῷ I. In ultimis δὲ νοεῖσθαι retinendum est.

15) Male in Ald. στοιληδόν.

16) Verba a Musuro ejecta ita legenda sunt: αἰδὼς καὶ δέος ἀλλήλων. Quonam vero pertineant, aut unde huc pervenerint, nescio.

17) Series, quae in Lexicographo restituendo quam maximi in posterum momenti esse debet, scripturam codicis requirit.

c. 81. l. ult. Ἰταλιάζειν, ε. — διατρίψειν δ.	l. ε. — διατρίβειν δ.
c. 82. l. 6. Ἴτας, ο. — αιδής.	l. ο. — ἀναιδής. [18])
— l. 8. Ἴτευ, πορεύεσθαι.	Ἴτε. πορεύεσθε.
— l. 11. Ἰταῖαι, α. — ὕλης [χρήσασθαι] κ.	l. α. — υ. κ. [19])
c. 83. l. 15. Ἴτυς, ἡ ε. — ἡ περὶ αὐτῆς α.	l. ἡ ε. — ἡ περιφέρεια τῆς α. [20])
c. 84. l. 2. Ἴτω, ἐσθω, γ.	l. ἔστω. γ.
— l. 6. Ἰυγγοδρομεῖν, ε. B. [Ἰύγγυϊ, ὁ Διόνυσος.]	l. ε. B.
Ἴυγι, φ.	Ιυγή. φ. [1])
— l. 13. Ἴυγξ, φ. — κηναίδιον, φ.	l. φ. — κ. φ. [2])
— l. ult. Ἰύζει, κ. βοᾷ [ποισσῶ] φ.	l. κ. β. φ. [3])
c. 85. l. 6. Ἶφι, ἰσχύτης.	l. ἰσχυρῶς.
c. 86. l. 11. Ἰχανᾶ, ε.	Ἰσχανάα. ε.
Ἰχανᾶν, ε.	Ἰσχανάαν. ε.

18) Bene correxit. Suspicor, quod ὁ ἀναιδὴς in margine olim ad praeced. glossam notatum fuerit; Cyrilli Lex. ms. Ἰταμός. ἀναιδής. ἀναίσχυντος. ὠμός.

19) V. χρήσασθαι fuit vitiosa lectio, cujus emendatio est sequens κατασκευασθῆναι.

20) Mendosum περὶ αὐτῆς ex compendio natum est; Cyrilli Lex. ms. Ἴτυς. ἡ περιφέρεια τοῦ ὅπλου. Cf. VV. DD.

1) Quod hic delevit, superioris Ἰύγγίης varia lectio est. Cf. VV. DD.

2) In Ald. κυναίδιον errore typ. Certissima est VV. DD. emendatio κιναίδιον. Cyrilli Lex. ms. Ἴυγξ. ὄρνεον παγόφιλτρον. Lego πυγόφιλτρον, quod cum κιναίδιον satis congruere videtur. Cf. VV. DD.

3) Mendosum ποισσῶ ex ἀποίζει corruptum videtur; prima littera, praevio βοᾷ, facile elabi potuit; in fine vero compendium male descriptum est. Vide Hesychium V. Ἀποίζειν, ibique interpp.

M S.	M U S.
c. 86. l. 11. Ἰχαρόων, αἰθμένων, π.	Ἰχανόων. αἰθμαίνων. π. 4)
Ἰχθανῶν, ε.	Ἰσχανῶν. ε.
c. 87. l. 1. Ἰχανῶσα, ε.	Ἰσχανῶσα. ε.
Ἰχανῶ, ε.	Ἰσχανῶ. ε.
— l. 9. Ἰχθυόνερ, ι.	Ἰχθυόνερες. ι.
— l. 12. Ἴχθον, α. ἐγχειράδιον, ξ.	I. α. ἐγχειρίδιον. ξ.
c. 88. l. 10. Ἴχνιππος, ο.	Ἴχιππος. ο.
c. 89. l. 7. Ἰψὸν, τ. — Θούριοι.	I. τ. — Θούριοι.
— l. 11. Ἰῷ, ε. — ἰῷ κιωνίματι, κ.	I. ε. — ἰῷ ἐνὶ ἤματι. κ. 5)
— l. 17. Ἰωγὴ, σ. — εὔδιν βορέων ὑπ. γωγῆ, A.	I. σ. — ἕυδειν βορέῳ ὑπ' ἰωγῇ. A. 6)
— l. 22. Ἰωεῖ, β.	Ἰωῇ. β.
c. 90. l. 2. Ἰωήμαν, ε. — ἡμεῖς.	Ἰῷ ἤματι. ε. — ἡμέρᾳ. 7)
— l. 4. Ἰώθηνξύνθη, ε. [Ἰωθῶς, συνήθως ἔθος.]	Ἰώθη. ὠξύνθη. ε.

c. 90.

4) Typotheta, ceteris omnibus mutatis, hic injuſſus *ἰσχανόων* poſuit. Scriptura Iχ, ordini alphabetico conformis, ubique reponenda eſt. Cf. VV. DD. qui rationem criticam dederunt.

5) Reponendum eſt: *ἰῷ κίον ἤματι.* Homeri locum, quem Muſurus praeſentem non habuit, VV. DD. notarunt.

6) In *ὑπ. γωγῆ* litteram expunxit. In Ald. *ἅδειν* errore typ. Cf. VV. DD. qui *εὗδον* ex Homero reſtituunt.

7) Vitia haec, ut omnes vident, ex ſcribendi compendiis proveniunt. Hinc criticis quoque in fine vocum corrigendo major ubique concedi poteſt libertas, quam in principio, ubi ſumma, quantum fieri poteſt, circumſpectione et fide primae ſcripturae lineas ſequi debent. Plerique vero his contraria agunt; timidi ſunt et anxii, ubi nulla adeſt anxietatis cauſa; audaces, ubi ſumma adhibenda eſſet cautela.

c. 90. l. 4. Ἰωκὰ, δ.	Ι. δ. [8])
Ἰωκάλλιθύεσσα, καλλιθύεσσα ε.	Ἰὼ καλλιθύεσσα. καλλιθύεσσα ε. [9])
— l. 12. Ἰωκαῖς, δ.	Ἰωκαί. δ.
Ἰολκὰ, α.	Ἰῶλκα. α.
Ἰολκὸς, π.	Ἰωλκός. π.
— l. 19. Ἴω, π.	Ἰών. π.
c. 91. l. 6. Ἰωνίδος, Ἑλληνικῶς.	Ι. Ἑλληνικῆς.
	⁜
Ἰωνικὸν, τ. — ἐκαμυδοῦντο οἱ ἶνες.	Ι. τ. — ἐκαμυδοῦντο οἱ ἶνες. [10])
c. 92. l. 4. Ἴωρος, τὸ ὀρινὸν χ.	Ι. τὸ ὀρεινὸν χ.
Ἰῶτα, τ. — κερέα, κ.	Ι. τ. — κεραία. κ.
Ἰωχλὸς, μ.	Ἰωχμός. μ.
K	K
c. 94. l. 3. Καβαήλιον, κ. — τρικλίνου καὶ μὴ δ.	Κ. κ. — τρικλίνου τομή, δ.
— l. 8. Κάβαλεν, κ.	Κάββαλεν. κ.
c. 95. l. 4. Κάβηλος, ὁ ἀπεσκολημένος τ.	Κ. ὁ ἀπεσκολυμμένος τ.
c. 97. l. 2. Κάγρακα, ταφυγὰς, Σ.	Κάγρα. καταφυγάς. Σ.
— l. 8. Κάγχαλος, κίκρος, ὁ ε.	Κ. κρίκος, ὁ ε.
c. 98. l. 5. Κάδαμος, τ. Σαλαμινοί.	Κ. τ. Σαλαμίνιοι.

8) Glossam interpositam, quia a loco aberrat, ejecit; scribendum nempe erat: Εἰωθῶς. συνήθως, κατ' ἔθος. Forma Εἰωθῶς contracta est pro solenniori εἰωθότως.

9) In Ald. Ἰὸ καλλ. errore typothetae, a quo etiam sequens καλλιθύεσσα omissum est. Cf. VV. DD.

10) Cf. VV. DD. qui optime locum restituerunt.

c. 98. l. 7. Κάδδα, κατὰ δὲ, [κατῆλθεν.]	Καδδέ. κ. δέ. [11])
— l. 9. Καδδέκεν, καὶ δὴ ἂν, [ἢ εὐχωλίαν.]	Κ. κ. [12])
— l. 14. Καδδ. ˜. αι, καταδυνᾶσθαι.	Καδδῦσαι. καταδῦσαι. [13])
Καδδραθέτην, ἐκοιμήθην.	Κ. ἐκοιμηθήτην. [14])
c. 99. l. 4. Καδίσκοι, σ. — ψήφας ε.	Κ. σ. — ψήφους ε.
Κάδμιοι, ο. — ἐμανικὸς, ἢ ο.	Κ. ο. — Ἑλλάνικος. ἢ ο.
— l. 18. Κάδρι, κ.	Κάδρισον. κ.
c. 100. l. 2. Καέτην, ε.	Καμέτην. ε.
Καέκλετο, κ.	Κέκλετο. κ.
Καθαγίσω, σ. — τὴν μιαίνουσαν τ.	Κ. σ. — τοῦ μιαίνειν τ.
Καζέλη, κατέβαλε.	Καθέλη. καταβάλη. [15])
Κάηνα, τ.	Κάγγανα. τ. [16])

c. 100.

11) V. κατῆλθεν explicat Homericum κάδ — ἧκε. Locum VV. DD. indicarunt.

12) Verba ἢ εὐχωλίαν, aut plenius εὐχωλὴν ἢ ε. ex loco Homerico in margine adſcripta fuiſſe videntur. Cf. VV. DD.

13) Duas aut tres litteras delevit; ſcriptum videtur: Καδδοῦναι.

14) Vitium in ἐκοιμήθην compendioſae ſcripturae tribuendum eſt.

15) Series docet, quod Καζέλη antiquum ſit: in antiquorum gloſſariorum ordine alphabetico ϑ et ζ ob ſoni ſimilitudinem ſaepius permutantur. Juxta ſeriem ϑ in praeced. gloſſa ut ζ conſiderari debet. Moneo haec, quia ſuo tempore ſuisque locis lucem afferunt.

16) Κάγγανα pro Κάγκανα lapſus calami videtur. Muſuri regula, qua incognita ſaepius in trita et obvia transformat, peſſima eſt, et in Heſychio praeſertim a critici-

c. 100. l. 12. Καθαίρομαι γ. — Αἰσχ. δαίσι.	Κ. γ. — Α. Δαναΐσι. [17])
— l. 15. Καθανύσαι, σ.	Κατανύσαι. σ.
c. 101. l. 1. Καθαμβαλύεις, ε.	Καθαπτὰ λύεις. ε. [18])
Κάθαπτος, τ. — καθήμενον, καὶ ἐπεῤῥαμένως τὰς δορὰς καὶ τοὺς θυρούς ἐξεσφηκομένους φ.	Κ. τ. — καθειμένον, καὶ ἐπεῤῥαμένον τὰς δορὰς, καὶ τοὺς θυρεοὺς ἐξεσφηκωμένους φ. [19])
Καθάρβυλος, χ. — ἀβύλων.	Κ. χ. — ἀρβύλων.
— l. 9. Κάθαρμα, τ. — ὄ. τ.	Κ. τ. — ὦ τ.
c. 102. l. 4. Καθεαυτὸ, α.	Καθ' ἑαυτόν. α.
— l. 9. Καθέδραι, π. — τελευτηκόσι.	Κ. π. — τετελευτηκόσι.
Καθέζεσθαι, ἱδρυθῆναι, κ.	Κ. ἱδρυνθῆναι. κ.
— l. 13. Καθεῖκρος, κ.	Καθίκου. κ.
Καθείκοντες, καθ. ψαντες.	Κ. καθάψαντες. [20])

cis fugienda. Series requirit Κάηνα, quod novum est, cujusque forma indoli et analogiae linguae minime repugnat.

17) Lemma bene restitutum est. Cf. VV. DD. In Ald. mendum typ.

18) Cf. VV. DD. quorum conjectura Κάθαμμα λύεις verissima est. Glossa vero ex margine est, et alieno loco posita.

19) Mallem: ἐπεῤῥαμμένας τ. — θύρσους ε. *Nebride indutus et thyrsos hedera redimitos gestans.* Cf. VV. DD.

20) Litteram delevit; legebatur: καθήψαντες.

M S.	M U S.
c. 103. l. 1. Κάθεικται, [παραγένηται,] παρεγένετο.	Καθῖκται. π. 1)
Καθείλας, κ. — κατέβαλας.	Κ. κ. — κατέβαλες.
Καθήμενον, κ.	Καθειμένον. κ. 2)
Καθημήσαντες, καυθέντες.	Καθιμήσαντες. καθέντες.
[Καθείμενον, κάθοδον.]	
Καθεῖναι, κ.	Κ. κ. 3)
	*
Καθειζόμενον, κ.	Καθειζόμενον. κ. 4)
Κάθειπται, κ.	Καθῆπται. κ.
— l. 10. Καθεῖρκται, [καθήψατο,] η.	Κ. η. 5)
Καθείρκτω, πεφυλακείσθω, π.	Κ. πεφυλακίσθω. π.
c. 104. l. 12. Κάθετο, κ.	Κάτθετο. κ.
— l. 15. Καθηδυπάθειαν. τ.	Καθ' ἡδυπάθειαν. τ.
c. 105. l. 5. Καθήμεισε, κ.	Καθίμησε. κ.
— l. 7. Καθηρῶν, κ.	Καθαιρῶν. κ.

c. 105.

1) Correctionem typotheta neglexit. V. παρεγένετο praecedentis παραγένηται emendatio est.

2) Expositionem κατερχόμενον non ab Hesychio, sed ab alio, qui hic καθίημι cum κάτειμι confundit, profectam esse suspicor.

3) Correxerat: Καθειμένου. καθ' ὁδόν. Haec a Musuro deleta in margine olim ellipticum exponebant modum, quo superiori Καθήμενον significatus κατερχόμενον tribui potuerit; supplendum nempe esset: Καθειμένον καθ' ὁδόν. Si hoc usu probetur (nam exempla non habeo) opinionem, qua κατερχόμενον spurium esse putabam, revocabo.

4) Vitio pronunciationis pro Καθιζόμενον. Cf. VV. DD.

5) V. καθήψατο a quodam esse videtur, qui hic de καθῖκται cogitabat.

c. 105. l. 16. Καθιέντος, καταχαλάσοντος.	Κ. καταχαλῶντος.
— l. 25. Κάθιμαι, κ.	Καθιμᾷ. κ.
c. 106. l. 1. Καθιμονεύει, καθίησις.	Κ. καθίησι.
— l. 10. Καθίστα, σ. ποιῆσαι.	Κ. σ. ποίησον.
— l. 14. Κάθομα, κατὰ τὸ αὐτό.	Κάθομον. κ. [6])
— l. 23. Καθοσιωμένος, α.	Καθωσιωμένος. α. [7])
c. 107. l. 10. Καθυφηκάμην, α. ἔασα.	Κ. α. εἴασα.
— l. 12. Καθυφεὶς, π. κα- π ταλι.	Καθυφῇς. π. καταλίπῃς.
c. 108. l. 5. Καὶ ἐ τὰ, κ.	Καιέτα. κ.
— l. 8. Καϊκίνης, ὁ Κ. — Καιΐκοῦ π.	Κ. ὁ Κ. — Καΐκου. [8])
Καὶ κλάει, κ.	Κ. κ.
[Καϊκὸς, ποταμός]	
Καὶ κύλην, τ.	Καικύλην. τ. [9])
— l. 14. Καιλ., οὐρανὸς, Ρ.	Καίλους. οὐρανούς. Ρ. [10])
— l. 17. Καὶ μάλα ινδίκη, δ.	Καὶ μάλα ἐν δίκῃ. δ.
Καὶ μὲν μεῦ, καὶ δι' ἐμοῦ.	Καὶ μέν μευ. καὶ δὴ ε. [11])

6) Retinendum eſt Κάθομα i. e. καθ' ὅμοια.

7) Conſervanda eſt antiqua ſcriptura, ſecundum quam augmenta ſaepius negliguntur; Cyrilli Lex. ms. Καθοσιωμένος. ἐγγεγραμμένος. ἐγκείμενος.

8) Cf. VV. DD. qui jam Καΐκου reſtituerunt.

9) InterjectumΚαϊκὸς, π. (praeviis ἀπὸ τοῦ Καιΐκοῦ ποταμοῦ) Muſurus ſupervacuum eſſe judicavit.

10) Exitus compendium delevit; ſcriptum videtur: Καιλόν.

11) In Ald. mendum typothetae, quod VV. DD. correxerunt.

M S.	M U S.
c. 108. l. 17. Καὶ [καὶ] μέντοι, κ.	Καὶ μέντοι. κ.
c. 109. l. 5. Καινοτάφια, ν.	Κενοτάφια. ν.
— l. 10. Καὶ νύ κεν, καὶ δὴ ἄν.	Καὶ νύ κε. κ.
c. 110. l. 6. Καὶ ῥάμα, μ.	Καίραμα. μ.
Καὶ ῥά.. οι, οἱ Κνώσεις οἱ α.	Καιράτιοι. οἱ Κνώσιοι α.[12])
— l. 11. Καιροθεοῖσι, κ.	Καιροθέουσι. κ.
— l. 14. Καιροσσέων, μεμπτομένων — διαχωριστικὰ τ.	Κ. μεμιτωμένων — διαχωριστηκὰ τ.
c. 111. l. 1. Καιρότερον, ἐνωρώτερον α.	Κ. ἐνωρότερον α.
— l. 7. Καισεκπρώπιον, δ.	Καίσ' ἐκπρώπιον. δ.
— l. 9. Καὶ σφῶϊν, κ.	Κ. κ.
[Καὶ τὰν στοὰν, καίτοι καίτι αἱρήσομαι, καί τι βουληθῶ.]	
Καίτοιγε, κ.	Κ. κ.[13])
— l. 11. Καίτρεαι, ο. — κυρτίας.	Κ. ο. — κ.
[Καὶ τῶν, καὶ ἐκ τῶν, κατὰ συναίρεσιν κἀκτῶν.	
Καὶ τὼ πόδε, καὶ τοὺς πόδας, δυϊκῶς.]	

c. III.

12) Duas litteras delevit; legebatur aut: ῥάπιοι. aut: ῥάπειοι. Nexus litterarum ει a fimplici jota aegre interdum dignofcitur. Ultima bene emendavit; olim enim ita exarata ftabant: $\overset{\text{οι}}{\text{Κνώσεις}}$ α.

13) Gloffam in Καὶ τὰν στοὰν latentem, cujus interpretatio eft κ. — αἱρήσομαι, κ. — βουληθῶ, aliis indagandam relinquo.

c. 111. l. 11. Καὶ χερσὶ, κ.	Κ. κ. [14])
Καὶ ὥς, κ.	Κ. κ.
[Καὶ ὥς φησι, καὶ ὥς λέγει.]	
Κακὰ κ.	Κ. κ. [15])
c. 112. l. 2. Κακαμήσατο, κ.	Κακὰ μήσατο. κ.
— l. 6. Κακείοντες, κατακοιμησόμενοι.	Κακκείοντες. κ.
[Κακελέγχεα, κακὰ ἐλέγχεα.]	
. ακέφατον, α.	Κακέφατον. α. [16])
— l. 11. Κακὴ, π. — κακουχίας.	Κ. π. — κ.
— l. 12. Κακήγορος, κ.	Κ. κ.
[Κακὴν, κάκιον.]	
Κακίζει, κ.	Κ. κ. [17])
— l. 15. Κακιζόμενος, ταπεινόμενος.	Κ. ταπεινούμενος.
c. 113. l. 3. Κακίμην, τ.	Κακίμηνον. τ.
— l. 5. Κακίω, ι.	Κακιῶσαι. ι.
Κακκάβα, π. — κρίκον, ἢ χ.	Κ. π. — κρίκος. ἢ χ.
— l. 19. Κακοραφίησι, κ.	Κακοῤῥαφίῃσι. κ. [18])
— l. 22. Κακοδαίδων, ὁ θ. ἐπαχθείς.	Κακοδαίμων. ὁ θ. ἐπαχθής. [19])

c. 114.

14) Priora contra seriem ita correxerat: Κακτῶν. καὶ ἐκ τ. Rationem, cur haec ejecerit, nullam video aliam, quam quod ipsi nimis obvia visa fuerint, nec docto Lexicographo satis digna.

15) Glossam interpositam ex causa modo dicta delevit.

16) Male glossam Homericam, ex Il. B. v. 235. descriptam, delevit; scribendum est: Κακ' ἐλέγχεα. κακὰ ἐλέγχη.

17) Mendosum Κακὴν, κ. et quod infra sequitur Κακὴ κόνις, κ. a praecedenti Κάκη, π. male divulsa esse suspicor.

18) In Ald. Κακκοῤῥαφίῃσι a typotheta.

19) Cyrilli Lex. Ms. Κακοδαίμων. ὁ θεῷ ἐπαχθὴς, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ.

c. 114. l. 3. Κακοείμονας, ῥακκοδύτους.	Κ. ῥακκενδύτους. [20])
— l. 18. Κακόρας, κ.	Κακκόρας. κ. [1])
— l. 20. Κακοραφίας, κ.	Κακοῤῥαφίας. κ.
Κακοραφίη, κ.	Κακοῤῥαφίη. κ.
Κακοραφέας, κ,	Κακοῤῥαφέας. κ.
c. 115. l. 13. Κάκτενε, φ.	Κάκτανε. φ.
c. 116. l. 8. Κακὸν δὲ φ. — οὗ τ.	Κ. — ἤγουν, τ.
— l. 12. Καλὰ, ο. — αὐτὸ ε.	Κ. ο. — ἀντὶ ε.
— l. 15. Καλαβὶς, τ. — καλαβοῦτοι — αἰδόμεναι υ.	Κ. τ. καλαβοῦθαι — ᾀδόμενοι υ. [2])
— l. 18. Καλαβρίαν, τ. Μεσαντίαν — Ῥίνθω.	Κ. τ. Μεσαπίων — Ῥίνθων. [3])
c. 117. l. 1. Καλαβριθείησαν, χολευαθείησαν.	Κ. χλευαθείησαν.
— l. 7. Καλάδη, πατατεῖς, κ.	Καλάδη, πατατεῖς. κ. [4])
c. 118. l. 12. Καλάμη, τ. — ἀλιτῶν λ.	Κ. τ. — ἀλοητῶν λ.
c. 119. l. 3. Καλαμὶς, κ. — γραφίων θήκη δὲ τ.	Κ. κ. — γραφείων θήκην, καὶ τ.

c. 119.

20) Retinendum est ῥακκοδύτους, sine ratione a Musuro mutatum.

1) Correctionem typotheta non advertit.

2) Cf. VV. DD. qui omnia, quae ad glossam illustrandam pertinent, congesserunt. Videmus ex codicis scriptura, quod in Καλαβὶς verbum quaerendum sit, cujus interpretatio esset τὸ π. et in καλαβοῦτοι nomen hymnorum. Exitus mendosi καλαβοῦτοι articulum οἱ, ad expositionem pertinentem, absorbuisse videtur.

3) Restituendum est: Μεσαπίαν. Cf. VV. DD.

4) Cf. VV. DD. qui locum restituerunt.

MS.	MUS.
c. 119. l. 3. Καλαμίτης η. — λήνω π.	Κ. η. — ἡλισίῳ π.
Κάλαμος, ο. — ἡχίον, κ.	Κ. ο. — ἠχεῖον. κ.
Καλαμοτύπον, ι.	Καλαμοτύπος. ι.
Καλαμώμενον, κ. — ἀπολήμματα τ.	Κ. κ. — ἀπολείμματα τ.
c. 120. l. 2. Κάλαον, κ.	Κ. κ.
[Καλαός, τυφλός.]	
Κάλοι, σ.	Κ. σ. 5)
— l. 6. Καλάσιρις, χ. — ἠνοχικὸν κ.	Κ. χ. — ἡνιοχικὸς κ.
Καλασίριτα, τ. — ὠά.	Κ. τ. — ὠάς.
c. 121. l. 1. Κάλαφος, α. Ματ' γνη.	Κ. α. Μαγνήτης. 6)
[Κάλεα, τὸ γένειον τοῦ ἀλέκτορος.]	
Καλεοίμην, κ.	Κ. κ. 7)
— l. 12. Κάληβος, ἀπεσκολημμένος τ.	Κ. ἀπεσκολυμμένος τ.
— l. 16. Καλήτωρ, ἡδέως κ.	Κ. Ἰδαῖος κ.
— l. ult. Καληγυναῖκα, κ.	Καλλιγύναικα. κ.
c. 122. l. 20. Καλίωμαι, κολοῦμαι.	Καλίομαι. κυλύομαι.
c. 123. l. 1 Καλκαίνεται, φ.	Καλχαίνεται. φ.
— l. 6. Κάλλαιοι, ο. — μορίου. κ.	Κ. ο. — μύρου. κ.
— l. 10. Κάλλειπε, κατέλλειπεν.	Κ. κατέλιπεν.
Κάλλει, τ. — τὸ τ.	Κ. τ. — τῷ τ.

c. 124.

5) Ejectum Καλαὸς diversa vocis ἀλαὸς pronunciatio esse videtur.
6) VV. DD. Μαγνήτες bene reposuerunt.
7) Correxerat: Κάλαια. Scribitur hodie: Κάλλαια. At scriptionem codicis ob seriem conservandam esse judico.

MS.	MUS.
c. 124. l. 1. Καλλήϊδος, ἄνθους μίον, π.	Κ. ἀνθούσμιον. π. [8])
c. 125. l. 18. Καλλίπυργον, σ κ. — ἔχου.	Κ. κ. — ἔχουσα. [9])
Καλλιπόρε, ἱππικότα.	Κ. ἱππικώτατε.
c. 126. l. 1. Καλλίστη, ἡ Θ. Κεραμικῶ ι.	Κ. ἡ Θ. — Κεραμεικῷ ι.
Καλλιστρεῖν, κ.	Καλιστρεῖν. κ.
— l. 12. Καλλίχορον, ε.	Καλλίχωρον. ε.
— l. ult. Καλλίνεσθαι, κ.	Καλλύνεσθαι. κ.
c. 127. l. 1. Καλλιντήρια, κ.	Καλλυντήρια. κ.
Καλλυντὶς, κ.	Καλλυντής. κ.
— l. 11. Καλοκοπῆσαι, ξ. — σχοινοπῆσαι.	Κ. ξ. — σκηνοποιῆσαι. [10])
c. 128. l. 10. Καλύδαι, α.	Καλύδναι. α.
c. 129. l. 22. Κάλυτρα, σ. — σκόλωπες, χ.	Κάλυντρα. σ. — σκόλοπες, χ.
c. 130. l. 5. Κάλχη, ἀφθέρα, π.	Κ. διφθέρα, π.
— l. 8. Κάλων, κ. — καλῆς λ.	Κ. κ. — κάλως λ.
— l. 11. Καμάκασος, ω. — βάθρῳ, ἢ τ.	Κ. ω. — βαράθρῳ, ἢ τ.
— l. 14. Κάμακες, δ. — ἀναδενδράσεσι.	Κ. δ. — ἀναδενδράσι.
— l. 22. Κάμαξι, τ.	Κ. τ.

8) Legendum videtur: Καλληΐδος ἄνθους. μυίον π. Sic glossa finis hexametri esset, et ex poeta quodam descripta. Cf. VV. DD.

9) Scribi potest et ἔχουσα et ἔχουσαν. Cf. VV. DD.

10) Legendum est: σχοινοκοπῆσαι. ut in Epist. crit. ad Heynium suspicabar; composita enim ex κᾶλον *lignum* et κάλος *funis* junctim explicantur. Cyrilli Lex. Ms. Καλόδιον. σχοινίον.

M S.	M U S.
c.130.l.22. [Καμάρα, κριτῶν καμάρας ἔχων.]	
Καμάραι, ζ.	Κ. ζ.[11])
c. 131. l. 9. Καμαρὶς, κ. [Καμὰρ, κοιτων καμάραν ἔχων.]	Κ. κ.
Καμάσαι, σ.	Κ. σ.
— l. 22. Κάμβαλεν, κ.	Κάββαλεν. κ.
c. 132. l. 5. Κάμινοι, καμινεύτριαι — κεκμηκυῖαι τὰς ἶνας, ἀποβεβρηκυῖαι γρηκάμινοι.	Καμινοῖ. καμινευτρίᾳ — κεκμηκυίᾳ, τὰς ἶνας ἀποβεβληκυίᾳ. Γρηΐ καμινοῖ.[12])
— l. 8. Καμεῖται, [κοποῖ] κ.	Κ. κ.
— l. 19. Κάμματα, φ. — ψεστὰ, ο.	Κ. φ. — ψαιστά. ο.
— l. 23. Καμμονίην, τ. — καταμόνας ν.	Κ. τ. κατὰ μόνας μάχης ν.[13])
c. 133. l. 8. Κάμπειος δ. — καμπεῖς ε.	Κ. δ. — καμπὰς ε.
Καμπεσίγουνος, ἡ ἐρινὺς — καμπ″ τ.	Κ. ἡ Ἐριννύς — κάμπτειν τ.
— l. 14. Καμπισέγυα, ο.	Καμπισίγυια. ο.

c. 134.

11) Legendum eſt: Καμάρα κοιτὼν κ. Hujus gloſſae correctionem ſeu variam lectionem in ſequentibus habemus, ubi etiam, cum ſaepius repetita ſit, a Muſuro expungitur.

12) Egregie et docte emendavit. Cf. VV. DD. Verior tamen fuiſſet ipſius emendatio, ſi propius ad codicis ſcripturam et interpunctionem ſe ita tenuiſſet: κεκμηκυίᾳ τὰς ἶνας, ἀποβεβρικυίᾳ. Γ. *Vetulae viribus deſtitutae, languidae et annorum pondere deorſum vergenti.*

13) Muſuri μάχης ejiciendum eſt, et reſcribendum: καταμονῆς ν. In καταμόνας enim compendium exitus male deſcriptum eſt. Cf. VV. DD.

c. 134. l. 8. Καμψίον, κ. Κανάβια κ.	Καμψία. κ. — κανάβια κ.
— l. 17. Κανάδοισι, ἀγῶνες, γ.	Κάναδοι. σιαγόνες. γ. +
c. 135. l. 2. Καναφόρος, μεσοδμή.	Κ. μεσόδμη.
— l. 4. Καναχίδα, ἠχητικήν.	Καναχηδά. ἠχητικῶς.
— l. 7. Κάνδη, γυνὴ ἡ καν. (δ)	Κ. γυνὴ ἡ κανδ ▭ 14)
Κάνδαλοι, κ. — κωλοβάθρα.	Κ. κ. — κοιλόβαθρα. 15)
— l. 13. Κάνδυλος, διαλαγαῶν καὶ γάλακτος κ.	Κ. διὰ ἐλαίου καὶ γ. κ. 16)
— l. 18. Κανδυτάναι, ἢ κ. — ἔβαλον.	Κ. ἢ κ. — ἔβαλλον.
c. 136. l. 3. Κανέοισι, κ. μαγείσι, κανοισχίοις.	Κ. κ. μαγίσι, κανισκίοις.
Κανεῖν, κ.	Κανόν. κ. 17)
— l. 13. Κανθαρὶς, χ. — λυμαντικὰν [ἢ] σ.	Κ. χ. — λ. σ.

c. 137.

14) Nulla hic lacuna eſt. Erat procul dubio in archetypo utroque loco ita ſcriptum: Καν. (δ) γυνὴ ἡ Καν. (δ) Priori loco ſcriba compendium male reddidit, poſteriori vero compendioſam archetypi ſcripturam conſervavit. Cf. VV. DD. cum quibus ita ſcribo: Κανδάκη. γυνὴ ἡ Κανδάκη.

15) Salmaſius olim κωλοβάθραι reſtituit. Cf. VV. DD.

16) Minus ſagaciter et ſubtiliter correxit. De oleo hic minime cogitandum eſt, nec Photius in Lex. Ms. ejusdem meminit. Cf. VV. DD. Vitium ejusque correctio hic, ut alibi, ab imperito ſcriba junctim exarata ſunt, et copula unita; nam λαγαῶν vitium eſt, et γάλακτος emendatio. Legendum itaque eſt: Κάνδυλος. διὰ γάλακτος κ.

17) Forte: Κανῆν. Forma contracta pro Κάνητα.

M S.	M U S.
c. 137. l. 6. Κανθήλια, τ. — προσκηνοπήλια, κ.	Κ. τ. — πρὸς σκηνοποιΐαν. κ. [18])
— l. 13. Κανθὶς, ὀνὶς καὶ ὄνο..	Κ. ὀνίσκη. ὄνος. [19])
Κανθὸς, ὁ τ. — ὕπνοις — καὶ πώποτε ω.	Κ. ὁ τ. — ἰπνοῖς — καὶ ✝ πώποτε ω.
— l. 20. Κανίσαι, π.	Κἂν ἶσαι. π.
c. 138. l. 5. Καναμὶς, Σ. — ἐξικμάζει — Θράσαι ι.	Κ. Σ. — ἐξικμάζειν — Θρᾶσσαι ι.
— l. 19. Καννόνου, πανδόκιον, κ.	Κ. πανδοκεῖον. Κ.
c. 139. l. 5. Κανὼν, κ. — ἐξῆπτεν.	Κ. κ. — ἐξῆπτο.
— l. 11. Καπάοια, α.	Καπάνια. α.
Καπανικώτερα, α. — μείζονος, κ.	Κ. α. — μείζονα. κ.
— l. 16. Κάπας, μ. — φάτρας.	Κ. μ. — φάτνας.
Κὰπατᾶ, κ.	Κάπατα. κ.
Κάπατας, κ. — εὐηλῶν.	✝ Κ. κ. — εὐηλῶν. [20])
c. 139. l. 19. Κάπειτα, κ.	Κάπετα. κ. [1])

c. 139.

18) Scribendum est, sola littera mutata: πρὸς σκηνοπήγια. *Pars navis, ubi nautae commorantur et dormiunt.*

19) Ultimae vocis compendium delevit; legebatur: ὄνομ i. e. ὄνομα.

20) Reponendum est: Εὐκλῷ. ut Salmasius optime restituit. Litt. η cum κ permutatum est, et ν in fine est jota dativi affixum. Lectio ed. Albertinae Εὐήλῳ vitium typographi videtur.

1) Series requirit Κάπειτα, quod ab infra sequenti Καπητὸν scriptura tantum differre videtur; ambo enim a κάπτω

M S.	M U S.
c. 139. l. 21. Κάπεσε, κ.	Κάππεσε. κ.
c. 140. l. 5. Κάπηισι, φ. — τὸ σκάπτειν α.	Κάπησι. φ. — τοῦ κάπτειν α. [2])
— l. 15. Καπηλοδίτης, ὁ ε.	Καπηλοδύτης. ὁ ε.
— l. 22. Κάπηξ, ξ. — νεὸς υ.	Κ. ξ. — νεὼς υ.
c. 141. l. 9. Καπνίας, Ε. — κεκαπνιασμένος, κ.	Κ. Ε. — κεκαπνισμένος. κ.
Καπνῆσαν, π.	Κάπνισαν. π.
c. 142. l. 1. Καπνήσαντες, κ.	Καπνίσαντες. κ.
— l. 4. Καπνοὸν, τὰ π.	Καπνοτά. π. [3])
— l. 10. Κάπουπλ (ος), ϱ. [Κάπουτις, κεφαλή. Ῥωμαῖοι.]	Κ. ϱ. [4])
Κάππα, τ. — κόμπα τὸ ἀνεστραμμένον ϱῶς ὁ μυκτηρισμός.	Κ. τ. — κ. τὸ ἀνεστραμμένον ϱ̄ ὡς ὁ μ. [5]) ✢
c. 143. l. 6. Κάππει, κ.	Κάππει. κ.
— l. 10. Καπήτιοι, οἱ πριεινεῖς τῆς ..ήνης.	Κ. οἱ πριηνεῖς τῆς Κυρήνης. [6])

c. 143.

πτω derivanda ſunt, nec de Latinorum *Capita* hic cogitandum eſt. Pertinet huc Cyrilli gloſſa in Lex. Ms. Κάπετος. ἡ σωρὸς, ἡ θήκη. Cf. VV. DD.

2) Antiquam ſcripturam Κάπηισι ordo exigit.

3) Reſtituendum eſt: Καπνόοντα. π. Antiqua ſcriptura pro Καπνοῦντα a καπνόω. Ordo nihil patitur, nam duplex οο litterae ω in praeced. gloſſa aequipollet.

4) Typotheta male legit; ſcribendum eſt: Κάπου πλόος. Quam ſcripturam ipſum ſcribendi compendium exprimit. Cf. VV. DD.

5) Retinendae ſunt Latinorum gloſſae, quas Muſurus ubique fere expunxit. In Ald. Κάπτα errore typ. Cf. VV. DD.

6) Duas litteras delevit; ſcriptum fuit: κρήνης. Voces πριεινεῖς et κρήνης ex ſcribendi compendiis depravatae ſunt; de priori voce acuta eſt Palmerii opinio. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 143. l. 10. Καπητὸς, κατα-πεσιονημένος.	✝ Κ. καταπεσιονημένος.
Κάπρα, α. Τυρηνοί.	Κ. α. Τυῤῥηνοί.
c. 144. l. 1. Κάπραινα, ἡ κα-ταφερ`.ς, α.	Κ. ἡ καταφερής. α. 7)
c. 145. l. 10. Κάρα, α. — πολλυῤῥήνιοι, υ.	Κ. α. — πολυῤῥήνιος. υ. 8)
— l. 14. Καραβίδες, γ. μη-θημναῖοι.	Κ. γ. Μεθυμναῖοι.
c. 146. l. 2. Καράμα πείθω, κ.	Καράμα πίθω. κ. 9)
— l. 4. Καράμβας, ρ.	Καράμβαν. ρ.
— l. 7. Κάραννος, κεκρύφαλ-λος, κ.	Κ. κεκρύφαλος. κ.
— l. 11. Κάραξι, σ.	Καράξω. σ.
— l. 19. Καρατομῆσαι, ἀπο-κεφαλῆσαι.	Κ. ἀποκεφαλίσαι.
— l. 23. Κάρβανοι, τ. — καφία, ω.	Κ. τ. — καρφία, ω.
c. 147. l. 9. Κάρδακες, ο. — εἰς Ἀσίας — στρα-τιώτας, [οὐκ] ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπῳ.	Κ. ο. — εἰς Ἀσίαν — στρα-τιώτας, ἀπὸ ἔθ-νους ἢ τόπου. 10)

7) Litteram erasit.

8) Ex codice restituendum est: Πολυῤῥήνιοι. Sopingio adstipulante. Cf. VV. DD.

9) Correctio a typotheta neglecta est. Cf. VV. DD.

10) Scribendum est: ἐν Ἀσίᾳ. Praepp. εἰς et ἐν ante nomina locorum in vetustioribus mss. saepius commutantur. Glossa in fine lacunam habet, hoc modo indicandam: στρατιώτας, οὐκ ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου . . . . . sequebatur ἀλλὰ, et cetera, quae ex Strabone et Eustathio, quorum loca a VV. DD. proferuntur, facile suppleri possunt. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 147. l. 9. Καρδαμ.., β.	Κάρδαμον, β. [11])
	+
— l. 13. Καρδαμίνη, τὸ ρεῖον, ὅ ε.	Κ. τὸ ρεῖον, ὅ ε.
Καρδαμύνη, π.	Καρδαμύλη. π.
c. 148. l. 2. Καρδίαι, ο. — π Σ.	Κ. ο. — παρὰ Σ. [12])
— l. 4. Καρδίας, θάλασσα τ.	Καρδίας θαλάσσης. τ. [13])
— l. 14. Καρδόπιον, τ. πόμα. κ.	Κ. τ. — πῶμα. κ.
c. 149. l. 9. Καρηκωμόωντας, τ. — κωμῶντας.	Καρηκομόωντας. τ. — κομῶντας.
— l. 13. Καρθμοὶ, κ.	Κ. κ.
[Κάρθμοιο, μύρινες τραχεῖς τόπου.]	
Καρῖται, ι. — κάραις.	Κ. ι. — Κάρες. [14])
Καρικαμ. λη, ε.	Καρικὰ μέλη. ε. [15])
Καρίκη, α.	Καρική. α.
c. 150. l. 12. Καρκέραι, ι. χ ἠ.	Κάρκαιρε. ι. ἦχου.

c. 150.

11) Exitus compendium delevit; ſcriptum erat: Καρδαμ῀ i. e. Καρδαμεῖν. Hoc verbum ſine dubio idem eſt ac καρδαμίζειν. Cf. VV. DD.

12) In Ald. περὶ a typotheta, qui Muſuri manum non advertit.

13) Gloſſam procul dubio bene reſtituit. In gloſſis Pſalmorum, quas Romae ex Ms. Marino deſcripſi, eandem invenio ita ſcriptam: Καρδίας θαλάσσης. τοῦ βυθοῦ. τουτέστιν, τοῦ βίου τούτου. Cf. VV. DD.

14) Gloſſam deletam alii reſtituant; nullam ego medelam video.

15) Litteram expunxit; gloſſa bene diviſa eſt.

M S.	M U S.
c. 150 l. 16. Κάρκαρα, ο. — ἐπιτυρὰ — Σιμωνίδει — ῥινθόνταὶ τῇ οὐρανίᾳ ἦρι	Κ. ο. — πίτυρα — Σιμωνίδῃ — Ῥίνθων ταὶ τῇ οὐρανίᾳ ἤ- ∔ ρι. 16)
c. 151. l. 9. Κάρμορον, τὸν κηριγμεμορημένον.	Κ. τὸν κηρὶ μεμορημένον.
Καρνεάταὶ, ο. — ἐπὶ τοῦ καρθείου λ.	Κ. ο. — ἐπὶ τὴν τοῦ Καρνείου λ.
— l. 17. Καρνειὸς, ε.	Καρνεῖος. ε.
c. 152. l. 1. Κάρον, μ.	Κ. μ. 17)
Κάροπερ, ε.	Καρόπαις. ε.
— l. 6. Καροσαίσῃ, καροσμοίρα, ο.	Καρὸς αἴσῃ. καρὸς μοίρα, ο.
— l. 9. Καροςὺς, ὑδρακρῆτε.	Κ. ὕδρα. Κρῆτες.
— l. 11. Καρούα, καρῶα, Λ.	Κ. κάρυα. Λ.
— l. 15. Καρπαλίον, κάρπημα.	Κ. κάρπωμα.
Κάρ..πάθος, ν.	Κάρπαθος. ν. 18)
— l. 19. Κάρπαθος, τ.	Κάρπαθος τ.
c. 153. l. 7. Καρπαστῖναὶ, σ.	Καρπαθῆναὶ. σ.
Καρπάτινον, ἀγροκικὸν υ.	Κ. ἀγροικικὸν υ.
Καρπεῖν, πληώττειν.	Κ. πλήττειν. 19)

16) In ultimis lemma fabulae latet, ut VV. DD. optime viderunt; iisdem vero ταὶ negotium facessere non debebat, hic enim, ut quamplurimis aliis in locis, vitium ejusque correctio junctim exarata sunt, in archetypo forte

τη
ita notata: ται ουρ.

17) In Ald. ceterisque edd. Κάρ. μ. culpa typothetae, qui compendiosam exitus scripturam neglexit.

18) Unam aut duas litteras delevit. Glossa, ut ex duplici accentu apparet, in duas voces divisa erat.

η
19) Mendosae lectionis origo fuit: πλωττειν.

c. 153. l. 18. Καρπνὰ, δ. κάριτον ε.	Κ. δ. καρπὸν ε.
Καρποβόλον, τ. — ἄργιοι.	Κ. τ. — Ἀργεῖοι.
— l. ult. Καρπομανὴς, ε. — Σοφ. τυριλάω.	Κ. ε. — Σ. Περιλάῳ
c. 154. l. 16. Καράζουσα, κ.	Καῤῥέζουσα. κ.
Καῤῥάξαι, κ.	Καῤῥέξαι. κ.
c. 155. l. 1. Κάρταλλον, τ. — ὀψαρτητικοῖς, κ.	Κάρταλον. τ. — ὀψαρτυτικοῖς. κ.
— l. 10. Κάρτη, ε. — Ἰὼβ ἐν ιέ π.	Κ. ε. Ἰὼβ ἐν πεντεκαιδεκάτῳ π. [20])
c. 156. l. 3. Κρατύνεσθαι, α.	Κ. α. [1])
— l. 9. Καρυβοᾶν, τ. (η supra υ)	Καρηβοᾶν. τ. [2])
— l. 14. Καρυκεύει, α.	Καρυκκεύει. α.
Καρυκευμάτων, α.	Καρυκκευμάτων. α. [3])
c. 157. l. 2. Καρύκη π. — καρυκεύειν φ.	Καρύκκη. π. — καρυκκεύειν φ.
— l. 8. Καρυκείαις, μ.	Καρυκκείαις. μ. [4])
— l. 15. Κάρυστος, πόλεως Ε.	Κ. πόλις Ε.
— l. 17. Καρυχρ..῀, κ.	Καρυχροῦς. κ. [5])
— l. 19. Καρφαλέα, κ. — ὀξεία, κ.	Κ. κ. — ὀξέα. κ.

c. 158.

20) Ob nomen auctoris, quod VV. DD. aliter scribendum volunt, quorumque conjectura summam habet probabilitatem, locum enotavi.

1) Signum +, quod in margine appinxerat, iterum delevit.

2) Emendatio glossae a prima manu est.

3) Codicis scriptionem exhibet etiam Cyrilli Lex. Ms. Καρυκεύματα. πολυτελῆ ἀρτύματα.

4) Cyrilli Lex. Ms. Καρυκεία. ἀρτυσία. ἡδύτης. Neminem jam de codicis scriptura in his ultimis glossis restituenda haesitaturum spero.

5) Compendium in fine delevit; superest accentus.

M S.	M U S.
c. 158. l. 1. Κάρφην, φορητόν.	Κ. φορυτόν.
— l. 3. Κάρφος, α. — κερέα ξ.	Κ. α. — κεραία ξ.
Καρφώμενος, ξ.	Καρφόμενος, ξ.
— l. 17. Καρχαρόδοντας, ο. — ἀμφόδοντας ἀντεμβαλόντας ε.	Κ. ο. — ἀμφώδοντας, ἀντεμβάλλοντας ε.
— l. 22. Κάρχηστον, ε.	Καρχήσιον. ε.
Καρχησι., τ.	Καρχήσια. τ. [6])
c. 159. l. 6. Καρωθεὶς, τ. — βαθείς.	Κ. τ. — βιαθείς. [7])
— l. 10. Κασαλβὰς, π. αἰσχροποιεῖν, α.	Κ. π. αἰσχροποιός. α.
— l. 19. Κασελάτιαι, κ.	Κασελατίσαι. κ.
— l. 22. Κάσης, η.	Κάσις. η.
c. 160. l. 6. Κάσιοι, ο.	Κάσις. ο.
— l. 11. Κασκάνδιξ, ἡ γυθυλλίς.	Κ. ἡ γηθυλλίς.
— l. 14. Κάσος, ν. π κόαν.	Κ. ν. περὶ Κῶν.
— l. 18. Κάσας, ἀμφιτάπις, κ.	Κ. ἀμφιτάπης. κ.
c. 161. l. 8. Καστόρνυσα, καστρωννύουσα.	Καστροννῦσα. καταστρωννύουσα. [8])
Καστρήριαι, τήρριγγες — περιπι...	Κ. στήριγγες — περιπιστ... [9])

6) Exitus compendium delevit, et accentum retraxit.

7) Cf. VV. DD. quorum conjecturam (βαρηθεὶς) scriptio codicis firmare videtur.

8) Reponendum est: Καστορνῦσα. Cf. VV. DD. qui locum Homeri notant.

9) In ultima voce exitus compendium delevit. Cf. VV. DD. qui varie conjecerunt.

c. 161. l. 8. Κάστρωμα, π. σ κλυ.	Κ. π. κ. [10])
c. 162. l. 13. Καταβαλεῖ, ἀποκτυνεῖ — ἀφεῖ.	Κ. ἀποκτενεῖ — ἀφῇ.
Κατάβαικα, Λ. ἐκοίμησεν.	Κ. Λ. ἐκοίμισεν.
c. 163. l. 6. Καταβλαβεύειν, καταβλαβεῖν, ρ.	Καταβλακεύειν. καταβλακεῖν. ρ.
— l. 14. Κατὰ βοὸς ε.	Κ. β. ε. [11])
— l. ult. Καταβρώξοι, κ.	Καταβρώξειε. κ.
c. 164. l. 9. Καταγλῆ, νῆσαι, κ.	Καταγληνῆσαι. κ.
— l. 21. Καταγρεῖ, καθαιρεῖ, κ.	Κ. καθαίρει. κ. [12])
c. 165. l. 5. Καταγωγὶς, ι. ε ε — ππῆχυν — πλωμα.	Κ. ι. — περὶ πῆχυν — παρανάλωμα. [13])
Καταγωνίζεται, ν.	Κ. ν.
[Κατάγωσις,] καταδάκρυα λίβεις.	Καταδάκρυα λείβεις. καταστενάζεις. κατὰ δακρύων κ. [14])
Καταστενάζει, κατα-δακρύων κ.	

c. 165.

10) Lineam, qua dubium exprimere solet, ultimae voci subjecit. A typotheta habemus κλύσεις. Legerem: κλισία. Cf. VV. DD. qui aliter opinantur.

11) In Ald. mendum typothetae, quod a Salmasio correctum fuit. Cf. VV. DD.

12) Reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.

13) Scribendum procul dubio est: παράπηχυ. ut VV. DD. emendarunt.

14) Ordinem turbatum optime restituit. Insertum Κατάγωσις fuit procul dubio varia lectio praecedentis Καταγωγὶς, in margine adscripta. Ultima glossa ex Il. Π. v. 11. male descripta videtur, nam epitheton τέρεν, quod ibi praecedit, impedit, quominus lectio Hesychiana locum tueri possit. In fine legendum est: καταδακρύεις, κλαίεις. Cf. VV. DD.

c. 165. l. 13. Καταδάρθηκεν, κ.	Κατεδάρθηκεν, κ.
— l. 17. Καταδέδρομεν, κ.	Καταδέδρομε. κ.
— l. 22. Καταδήδωκε, κ.	Κατεδήδοκε. κ.
— l. ult. Κατὰ δεσταγὸν, ε.	Κατὰ δ᾽ ἔστυγεν. ε. [15])
c. 166. l. 1. Κατὰ δὲ φρονεῖν η. — μετεφρόνησεν.	Κατὰ δὲ φρόνιν η. — κατεφρόνησεν.
— l. 4. Καταδήνεον, κ.	Κατὰ δ᾽ ἤνεον. κ.
— l. 6. Καταδ.᾽ωσαντες. π.	Καταδηώσαντες. π. [16])
— l. 14. Καταδιχμᾶσαι, κ.	Κ. κ. [17])
— l. 18. Κατάδουπος, ο. καταῤῥάκτεις.	Κ. ο. καταῤῥάκτης.
— l. 21. Καταδρύλην, κ.	Κατάδρυλεν. κ. [18])
— l. 24. Καταδυέντος, β.	Καταδύντος. β. [19])
Καταδυνάμεναι. λ.	Καταδύμεναι. λ. [20])
c. 167. l. 6. Καταείμενοι, κ. — κατάστ.γοι.	Κ. κ. — κατάστεγοι. [1])
— l. 16. Καταήθ..α, κ.	Κατὰ ἤθεα. κ. [2])
— l. 20. Κάταθε, κ.	Κάταιθε. κ.
c. 168. l. 3. Καταθαρσύνοντα, κ.	Καταθαρσύνονται. κ.
— l. 7. Καταθρῆς ρ.	Καταθρῆσαι ρ.
Καταθύμα, α.	Καταθύμια. α.
— l. 12. Καταιανὸν, κ.	Κατ᾽ αἰανόν. κ.

15) Correxerat: Κατὰ δ᾽ ἔστυγον. quod prima Lexicographi ſcriptura fuit. Cf. VV. DD.
16) Litteram delevit, et accentum mutavit.
17) Ob vitium, quod editis inhaeret, ſcripturam codicis repraeſentavi. Cf. VV. DD.
18) In Ald. Κατάδρυλλεν vitio typ.
19) Lexicographus ſcripſit: Καταδυθέντος. β.
20) Optime emendavit, nam Καταδυνάμεναι ex compendio provenit.
1) In ultima voce litteram expunxit.
2) Duas litteras delevit; ſcriptum erat: Καταήθεια.

M S.	M Ú S.
c. 168. l. 12. Κατεβάτης, Δ.	Καταιβάτης. Δ.[3]
Κατεβολη, ἡ π.	Καταβολή. ἡ π.[4]
— l. 18. Καταίγας α. — τροπεῖν μ.	Κατ᾽ αἶγας α. — τρέπειν τὰς νόσους, μ.[5]
— l. 23. Καταί..., κ.	Καταῖγας. κ.[6]
Καταιγίλειπτος, κ.	Κατ᾽ αἰγίλιπος. κ.
Καταιήδεσα, κ.	Καταιήδεσσα. κ.
Καταιθαλωμένα, κατεσπονδόμενα.	Κ. κατεσπονδημένα.
Καταιθύξομβρος, ὁ καταιθυσῶν [γὰρ,] φ.	Καταῖθυξ ὄμβρος. ὁ καταιθύσσων. φ.[7]
c. 169. l. 5. Κάταιξ, κ.	Καταΐξ. κ.
Κάταιον..., κ.	Καταιονεῖ. κ.[8]
— l. 15. Κατακάθετον, ε.	Κατὰ κάθετον. ε.
— l. 20. Κατακαλοῖτο, κ.	Κ. κ.[9]
c. 170. l. 5. Κατακαχρίσω, ῥίξω, ε.	Κατακαχρύσω. ῥήξω. ε.
— l. 20. Κατακείση, κατακληθείση.	Κ. καταβληθήσῃ.[10]
— l. 23. Κατακίσσαν, π.	Κατακκίσσαθαι. π.
c. 171. l. 4. Κατακνιστὶς, τυροκνίστις.	Κατακνῆστις. τυροκνῆστις.

3) V. Καταιβάτης etiam fulmini Jovis, quo Typhon ictus fuit, ab Aeschylo (Prom. v. 359.) tribuitur: ἦλθεν αὐτῷ (Typhoni) καταιβάτης κεραυνὸς, ἐκπνέων φλόγα Cf. VV. DD.

4) Prima scriptura fuit: Κατεβολή. quod et series, nullibi in Hesychio negligenda, postulat.

5) Lacunam Ms. ex Paroemiographis docte supplevit. Cf. VV. DD.

6) Exitum vocis delevit; scriptum videtur: Καταίγγας.

7) Varia glossae lectio in contextum intrusa videtur; nam καταιθυσῶν γὰρ in margine mihi ita notatum fingo: γρ. καταιθυσῶν. Aut etiam: καταιθυσῶν γρ. Scriba compendium male intellexit, et articulum voci praeposuit.

8) Plures litteras erasit. Cf. VV. DD.

9) In Ald. mendum typ.

10) Imo potius ad ductum scripturae: κατακλιθήσῃ.

M S.	M U S.
c. 171. l. 4. Κατάκν.στις, κ. — κνίσαθαι ρ.	Κατ' ἄκνηστιν. κ. — κνήσαθαι ρ. [11])
— l. 9. Κατακόκκας, ἢ κ.	Κατὰ κόκκας. ἢ κ.
— l. 14. Κατακόῤῥης, κ.	Κατὰ κόῤῥης. κ.
Κατακόσμον, κ.	Κατὰ κόσμον. κ.
Κατάκρας ε.	Κατ' ἄκρας ε. [12])
— l. 21. Κατακράτως (ος), ι.	Κατακράτος. ι. [13])
c. 172. l. 1. Κατακρέη, κ.	Κατακρέης. κ.
Κατακριθὲν, κατακεφαλῆς, [καταδικαθείς.]	Κατὰ κρῆθεν. κατὰ κεφαλῆς. [14])
Κατάκρης, κατακορυφῆς, κατακράτος.	Κατ' ἄκρης. κατὰ κορυφῆς. κατὰ κράτος.
Κατακρυμνίζων, κατακρυμνῶν.	Κατακρημνίζων. κατακρημνῶν.
Κατακριδεύσει, κ. — ἀκρίδαι — ἀκρίδαια.	Κ. κ. — ἀκρίδες — ἀκρίδες α.
— l. 10. Κατάκριτη, κατάδικος, α.	Κατάκριτος. κ.
	Κατὰ κράτος, α. [15])
— l. 15. Κατεκτενοκόμη, κ.	Κατακτενοκόμη. κ. [16])
— l. 17. Κατακυνῶν, ἢ κ. — ἐλίγκας τ.	Κ. ἢ κ. — ἐλίξας τ.
c. 173. l. 10. Καταλαπάρην, κ.	Κατὰ λαπάρην. κ.

c. 173.

11) Litteram expunxit, et glossam divisit. Cf. VV. DD.
12) Divisionem glossae typotheta neglexit.
13) Correctio prima manu notata est. Cf. VV. DD.
14) V. καταδικαθεὶς aliam scripturam Κατακριθεὶς explicat.
15) In locum glossae, quae hic elapsa est, novam substituit.
16) Glossa barbara est, et ob compendium male descripta. Forte: Κατακτενομένη. At in ejusmodi glossis divinando nihil efficitur; proferendus est locus, ad quem respicitur.

M S.	M U S.
c. 173. l. 10. Καταλαπριάσει, ἀποκτονεῖ, καταδέξηται — καταπερ. σεις.	Κ. ἀποκτένει. καταδέξεται — καταπερήσει. [17])
Καταλαχισμὸς, τ.	Καταλοχισμός. τ. [18])
— l. 17. Κατειλείβεται, κ.	Καταλείβεται. κ. [19])
— l. 22. Καταλέξας, κατακοιμήσας.	Κ. κατακοιμίσας.
Καταριθμήσας, α.	Καταῤῥυθμήσας. α.
Καταλευγαλέα, κ. κατ. λημμένη.	Κ. κ. κατειλημμένη. [20])
c. 174. l. 8. Καταλίβη, κ.	Καταλείβη. κ.
— l. 13. Καταλλαγὴν, δοροσανάπαυλαν, μ.	Κ. δορὸς ἀνάπαυλαν. μ.
— l. 22. Καταλογιθίειη, ἀττικότερον. α.	Καταλογιθιείη. Ἀττικώτερον. α. [1])
— l. 25. Καταλογισμῷ, [κατὰ] ἀριθμῷ.	Κ. α. [2])
c. 175. l. 1. Καταλοφαδία, κ. — κατωμαδία καὶ κατώμαδον, κ.	Κατὰ λοφάδια. κ. — κατωμάδια, καὶ κατωμαδόν. κ.
Καταλογισμῷ, π.	Καταλοχισμῷ. π.
Καταλλοθρόους, κ.	Κατ' ἀλλοθρόους. κ.
— l. 17. Καταμαξιτὸν, τὴν κατημαξευμένην ο.	Κατ' ἀμαξιτόν. τὴν κατημαξευμένην ο.

c. 176.

17) Litteram in ultima voce delevit.
18) In Ald. Καταλογισμὸς incuria typ. Cf. VV. DD.
19) In v. Κατειλείβεται duae ſcriptiones latent, Κατείβεται nempe et Καταλείβεται, quae in archetypo forte ita di-
ει
ſtinguebantur: Καταλείβεται. Ex qua ſcriptura error ſcribae natus videtur. Cf. VV. DD.
20) Litteram delevit; ſcriptum erat: κατηλημμένη.
1) Scribendum eſt: Καταλογιθεῖεν. quod et accentus indicare videtur. Vitium ex compendio oritur. Cf. VV. DD.
2) Male delevit; legendum eſt: καταριθμήσει.

c. 176. l. 7. Καταμηλῶσαι, τ. — καθῆναι.	Κ. τ. — καθεῖναι.
— l. 13. Καταμόθον, κ.	Κατὰ μόθον. κ.
Καταμοίραν, κ.	Κατὰ μοίραν. κ.
c. 177. l. 7. Κατανδρίσεσθαι, κ.	Κατανδρίσσεσθαι. κ.
— l. 11. Κατανέναι, κ.	Κατανεῦαι. κ.
— l. 12. Κατανένοχεν, σ.	Κατενήνοχε. σ.
— l. 15. Κατανεύοντα, κατανοοῦντα, θεωροῦντα, σ.	Κατανεῦντα. κ. θ.
	Κατανεῦσαι. σ. 3)
— l. 21. Κατανομεὺς, καταπηθής.	Κ. καταπηθής.
c. 178. l. 1. Κάταντες, ε. — ἐμπρόσ...	Κ. ε. — ἔμπροσθεν. 4)
Κατάντης, ρ. εὔμολος, ἢ κ.	Κ. ρ. εὔκολος. ἢ κ.
— l. 6. Κατάντησιν, κατεναντίον.	Κατ᾽ ἄντησιν. κατ᾽ ἐναντίον.
Καταντιβολίαν, καταντίβλησιν.	Κατ᾽ ἀντιβολίαν. κατ᾽ ἀντίβλησιν.
Κατάντικρυ, ε.	Κατ᾽ ἄντικρύ. ε.
— l. 11. Κατανύγητε, η. λυπηθήσατε.	Κ. η. λυπήθητε.
— l. 16. Καταξίαν, κ.	Κατ᾽ ἀξίαν. κ.
— l. 20. Καταπάλμενος, κ.	Κατεπάλμενος. κ.
Καταπάλτις, βέλει, π.	Κ. βέλος. π.
Καταπάντα, υ.	Κατὰ πάντα. υ.

c. 179.

3) Pro gloſſa, quae hic procul dubio excidit, novam effinxit. Praecedentis gloſſae correctionem typotheta neglexit.

4) Ultimae vocis compendium delevit.

MS.	MUS.
c. 179. l. 4. Καταπαστὸς, π.	Κατάπαστος. π
— l. 1. Καταπελλὰς, κ.	Κατὰ πέλλας. κ.
— l. 9. Καταπεμπάμενα, καθημένηα.	Κ. καθειμένα. [5]
— l. 11. Καταπεπολτωμένα, καταπεπινακόμενα.	Κ. καταπεπινακωμένα. [6]
— l. 16. Καταπέμψαι, κ. — πεσομένων σ.	Καταπέψαι. κ. — πεσσομένων σ. [7]
Καταπιμίνιεν, κ.	Καταπημήνειεν. κ.
— l. 21. Καταπιμπρᾶσθαι, κ.	Καταπίμπρασθαι. κ.
— l. 25. Καταπιρ. τῆ, ῥίη τ. — πειράζοντες, κ.	Καταπειρητῆρι. τ. — πειράζοντι. κ. [8]
c. 180. l. 8. Καταπλάσσει, κ.	Καταπλήσσει. κ.
Καταπλήττεται, φ. δεδιᾶ.	Κ. φ. δέδιε.

c. 180.

5) In archetypo scriptum erat: καθημένη (α supra η).

6) Cyrilli Lex. Ms. Καταπεπαλτομένα. καταπιναρομένα. Cf. VV. DD. qui glossam restituunt, et diversas ejusdem scripturas commemorant.

7) In vetustioribus mss. μ ante ψ saepius inseritur; sic in codice bibl. d. Marci, cujus aetas supra saeculum nonum adscendit, λήμψεται pro λήψεται frequentissimum est. Nonnulli hoc libris, qui Alexandriae scribebantur, peculiare existimant, quorum opinioni quoque favere videntur fragmenta Coptica (Memphitica praesertim) in quibus ejusmodi scripturam haud raro offendimus.

8) Litteram delevit. Archetypi scripturam mihi ita fingo: Καταπιρητῆρη (ι supra). Seriem enim in Glossariis antiquis rarissime interruptam fuisse, persuasissimum mihi est.

MS.	MUS.
c. 180. l. 8. Καταπληγκμήσει, τ. — κατακρα- σ τηθεῖ.	Καταπληκμήσει. τ. — κ. [9])
Καταπόδα, π.	Κατὰ πόδα. π. [10])
Καταποθεῖ, καταμα-λωθεῖ.	Καταποθῇ. καταναλω-θῇ.
c. 181. l. 1. Καταπροΐθην, κ.	Κατὰ προΐθην. κ.
— l. 4. Καταπροιξάμενος, κ. — ποιήσεις.	Κ. κ. — ποιήσας [11])
Καταπροίξεις, κ. ὕδωρ ἐὰν γ.	Κ. κ. ἢ δωρεὰν γ.
Καταπρόκλησιν, κατα-χάριν, καταπρόσ-κλησιν, κατετερο-βαρεῖαν.	Κατὰ πρόκλησιν. κατὰ χάριν. κατὰ πρόσ-κλησιν. Κατέντερον. βαρεῖαν. [12])
Καταπροτμιστὴν, κ.	Κατὰ προτμηστήν. κ.
Καταπρωτείρας, η. — πρωτεῖρες π.	Κατὰ πρωτῆρας. η. — πρωτῆρες, π.
Καταπτήσει, δ.	Καταπτήσσει. δ.
— l. 15. Καταπτόλιν, κ.	Κατὰ πτόλιν. κ.
— l. ult. Καταπτώσει, φ.	Καταπτώσσει. φ.
c. 182. l. 3. Καταπυγ.ς, ὁ μ.	Καταπυγής. ὁ μ. [13])

9) Ms. duas fcriptiones exhibet, in archetypo forte ita no-
tatas: Καταπληγ*μήσει. In fine fcribendum eft: κατα-κρατηθήσῃ.

10) Cyrilli Lex. Ms. Κατὰ πόδα. παρὰ τὰ κατὰ τάξιν. Cf. VV. DD.

11) In Ald. mendum typ.

12) Codicis lectio, peffime a Mufuro tractata, bene fe habet. In fine legendum eft: καθ' ἑτεροβάρειαν. Cyrilli Lex. Ms. Κατὰ πρόσκλησιν. κατὰ χάριν. κατὰ προσωποληψίαν καθ' ἑτεροβάρειαν: Hefychii καταπρόσκλησιν varia gloffae lectio fuit. Cf. VV. DD.

13) Literam delevit; fcriptum erat aut Καταπυγὸς, aut Καταπυγείς.

c. 182. l. 3. Καταπύει, ε. κατ. γνόει.	Κ. ε. κατηόνει. [14])
— l. 7. Καταράκτης, ο. — Σοφ. Λακόοντι, καὶ ταρπυίας ἐν Φίνη.	Καταῤῥάκτης. ο. — Σ. Λαοκόοντι. καὶ τὰς ἅρπυίας ἐν Φινεῖ.
— l. 10. Καταράξαι, κ.	Καταῤῥάξαι. κ.
Καταραπτίτης, Γ.	Καταῤῥαπτίτης. Γ.
Καταράσσειν, κ.	Καταῤῥάσσειν. κ.
— l. 15. Καταρβύλοι χλαίνας π.	Καταρβύλοις. χλαίναις π.
c. 183. l. 6. Καταρέεσθαι, καταλύει.	Κ. καταλύειν.
— l. 16. Καταῤῥεῖν, α.	Κ. α.
Κατάῤῥησιν, κατηγορίαν, καταβόησιν, καταλαλιὰν, κακολογίαν.	Κ. κ. κ. κ. κ.
Καταῤῥυτὰ, ἀρδεύσημα.	Κατάῤῥυτα. ἀρδεύσιμα. [15])
Καταρτῆσαι, κ.	Καταρτύσαι. κ.
c. 184. l. 2. Καταριθμίζεσθαι, κ.	Καταρυθμίζεσθαι. κ.
— l. 8. Καταρόγεα, γ.	Καταρώγεα. γ.
Κατασαυτὸν, ε.	Κατὰ σαυτόν. ε.
— l. 14. Κατασημείνασθαι, κ.	Κατασημήνασθαι. κ.
— l. 16. Κατασείειεν, καταταράσσειεν.	Κ. καταταράξειεν.
c. 185. l. 13. Κατασπᾷν, χ. — π ἐ δείπνου δ.	Κ. χ. — παρὰ δείπνῳ δ.

c. 185.

14) Litteram denuo expunxit; legebatur: κατεγνόει.
15) Glossa intermedia jam primum in lucem producitur, nam in Aldina omissa est. Cyrilli Lex. Ms. Κατάῤῥησιν. κατηγορίαν. Et mox: Κατάῤῥυτον. ἀρδεύσιμον. καθ' ὑδάτων.

MS.	MUS.
c. 185. l. 21. Κατασπίδα, ε.	Κατ᾽ ἀσπίδα. ε.
— l. 24. Καταστάθμην, κ. — ἐπαύλην.	Κατὰ στάθμην. κ. — ἔπαυλιν.
c. 186. l. 5. Καταγέλλει, π.	Καταστέλλει. π.
— l. 7. Καταστεφανὴς, ο. — ἀκρωρίας, σ.	Κατὰ στεφάνης. ο. — ἀκρωρείας. σ.
Κατάστημα, π. — ὁρμὴ [νηῦς.]	Κ. π. — ὁρμή. [16])
Καταστίζων, β. — ὀνόματα.	Κ. β. — ὀνόματα παρέστιζον καὶ ἐζημίουν. [17])
Κατάστικτον, ποικίλον, [πάρεστι δὲ καὶ ἐζημιοῦν,] κ.	Κ. π. κ.
Καταστίλβει, καταγάγει, καταλάμπει.	Κ. καταγάγη. καταλάμπη.
— l. 20. Καταστόμα, κ.	Κ. κ. [18])
c. 187. l. 16. Κατασφᾶ, κ.	Κατα σφᾶς. κ.
Κατασφεῶν, κ.	Κατὰ σφέων. κ.
Κατασφίκωνται, κ.	Κατασφήκωνται. κ.
— l. ult. Κατατεθήπησαν, κ.	Κατατεθήπεσαν. κ.
c. 188. l. 3. Κατεκνέφαγ., κ.	Κατεκνέφαγε. κ. [19])
Κατατείνεται, ἐφηπλοῦται.	Κ. ἐφαπλοῦται.
— l. 6. Καταταυτὸ, ο.	Κατὰ τὸ αὐτό. ο.

c. 188.

16) Lectio codicis orta videtur ex ὁρμισις νηός. Aut forte distinguendum est: ὁρμή. νηῦς. Videant alii.

17) Quae in fine adduntur, ex sequentibus revocavit et correxit.

18) Cyrilli Lex. Ms. Κατὰ στόμα: κατὰ πρόσωπον. κατ᾽ ἀρχήν. Cf. VV. DD.

19) Litteram in fine delevit; legebatur: Κατεκνέφαγο.

	MS.	MUS.
c. 188. l. 11.	Κατατρόπον, κάταντις, πρὸς τρόπον δ.	Κατάτροπον. κάταντες. Πρόστροπον δ. [20])
— l. 15.	Κατατοιόντα, κ.	Καττύοντα. κ. [1])
— l. 22.	Κατ᾽ αὐτὸν, ὅμοιον αὐτοῦ.	Κ. ο. αὐτῷ.
	Καταφάγει, κατεσθίει.	Καταφάγῃ. κατεσθίῃ.
	Κατὰ φάλαρα, καταμετωπίδα.	Κ. κατὰ μετωπίδια.
c. 189. l. 8.	Καταφορεῖν, ὕπν.ν.	Κ. ὑπνοῦν. [2])
	Καταφορικῶς, γ. ποιῶν.	Κ. γ. πλύνων.
	Κατάφορον, ἐλλιλεγμένον, φ.	Κατάφωρον. ἐληλεγμένον. φ.
— l. 13.	Καταφράκτοις ψ. — ἐπισκοτισμέναις — Ἀλ. μήνη — πολεμικῶν, ω.	Κ. ψ. — ἐπεσκοτισμέναις — Ἀλκμήνῃ — πολεμικοῦ ω. [3])
	Καταφρένα, κ.	Κατὰ φρένα. κ.
	Καταφρίτας, καταφατρίας.	Καταφρήτρας. κατὰ φρατρίας.
c. 190. l. 2.	Καταφρύσει, κ.	Καταφρύσσει. κ.
— l. 4.	Καταφυλάδων, κ.	Καταφυλαδόν. κ.
— l. 11.	Καταφῶτα, κ.	Κατὰ φῶτα. κ.
— l. 14.	Καταχεῖρα, ε. — χρονήσιμος ο.	Κατὰ χεῖρα. ε. — χρήσιμος ο.
c. 191. l. 8.	Καταχρηστικῶς, ο. καταχρήζεται τ.	Κ. ο. καταχρῆται τ.

c. 191.

20) Accentus et adjuncta scripturam Κατὰ τρόπον indicare videntur. Cf. VV. DD.

1) Ad seriem scribendum est: Κατατύοντα. Cf. DD. VV.

2) Litteram expunxit; scriptum erat: ὕπνον. quod Heinsii conjecturam probabilem reddit. Cf. VV. DD.

3) In lemmate litteram delevit; scriptum videtur: Ἀλαμήνη.

c. 191. l. 16. Καταχύσματα, ἐ τ. — π τ.	Κ. τ. — περὶ τ. 4)
Κατάχυτλον, τ. — . . . ίον.	Κ. τ. — σκαφίον. 5)
— l. 21. Καταψέρουσι, κ.	Καταψαίρουσι. κ.
c. 192. l. 2. Καταψίχων, κολακέων, η.	Καταψήχων. κολακεύων. η.
— l. 4. Κατεαγότα, κατενενεγμένα, κατεθλασμένα.	Κ. κατενηνεγμένα. κατατεθλασμένα.
— l. 9. Κατεβανκάλησε, κατεκοίμησεν.	Κατεβαυκάλησε. κατεκοίμισεν.
— l. 13. Κατεβρόχθησε, κ.	Κατεβρόχθισε. κ.
— l. 17. Κατέδαπτε, κατήθιως μὴ σ.	Κ. κατήσθιε μετὰ σ. 6)
— l. 20. Κατέδευσας, κατέφαγας, ε.	Κ. κατέφαγες, ε.
c. 193. l. 2. Κατέρθεν, υ.	Κατέδαρθεν. υ.
— l. 14. Κατέδουπον, τεθνήκεισαν.	Κ. ἐτεθνήκεισαν.
— l. 17. Κατέδυ, κατεπόθει, κ.	Κ. κατεπόθη. κ.
— l. 23. Κατεθύπει, ε.	Κατετεθήπει. ε.
— l. 27. Κατειβόμενον, δ. καταρέον.	Κ. δ. καταῤῥέον.
— l. 29. Κατειλάδα, ἡμέρα χειμερινή.	Κατουλάδα. ἡμέραν χειμερινήν. 7)

4) Scribi poteſt παρὰ, jubente ita Valkenaerio. Cf. VV. DD.

5) Priores ultimae vocis litteras delevit; ſcriptum erat: κα σφίον. ſic prima manu correctum.

6) Reponendum eſt: κατήσθιε ὡς μετὰ σ.

7) Retinenda eſt codicis lectio, male a Muſuro mutata. Cf. VV. DD. Interpretatio quoque in caſu recto, ut aliis in locis, conſervari poteſt.

M S.	M U S.
c. 193. l. 29. Κατεῖλε, κ. ἐποίκιλεν.	Κ. κ. ἐποίκιλλεν.
Κατ. είλεον, σ.	Καταείλεον. σ. 8)
c. 194. l. 4. Κατείλια, τ.	Κατεῖλεα. τ.
— l. 9. Κατειλυσπωμένην, ὁ μ. — τῇ λέξει ε.	Κ. ὁ μ. — τὴν λέξιν ε.
— l. 19. Κατεῖρες, κ.	Κατῆρες. κ.
— l. 24. Κατεκαμάρωσεν, κατέβρυεν.	Κ. κατενήβρυνεν.
— l. 28. Κατεκῆδε, σ.	Κατέκηλε. σ.
Κατεκήλισε, μ.	Κατεκήλησε. μ.
c. 195. l. 1. Κατεκλάζετο, κατεκέκλ. το, κ.	Κ. κατεκέκλειστο. κ. 9)
Κατεκλάσθην, ἐνέδωκεν.	Κατεκλάσθη. ἐνέδωκε.
Κάτεκν [α], α.	Κατέκτα. α. 10)
— l. 12. Κατελελίβαντο, κ.	✝ Κατελελίβοντο. κ. 11)
Κατέλεκτον, κ.	Κατέλεκτο. κ.
Κατέλεξας, κατεκοίμησας, κατέβαλας.	Κ. κατεκοίμισας. κατέβαλες.
Κατέλεσα, ε.	Κατέλευσα, ε.
— l. 18. Κατεμαξευμένην, κ.	Κατημαξευμένην. κ.
— l. 21. Κατ᾽ ἐμαυτὸν, κ. — δύναμιν, [ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ. Κατ᾽ ἐμαυτοῦ, κατὰ τῆς ἐμῆς δυνάμεως.]	Κ. κ. — δ.
Κατεμεγαλαυχήσατο, μ.	Κ. μ. 12)

c. 195.

8) Litteram erasit.
9) Litteram delevit; legebatur: κατεκέκλητο.
10) Scribendum est: Κατέκνα. verbi κατακνάω, jubente serie.
11) Signum Aldina omittit.
12) Interpositum Κατ᾽ ἐμαυτοῦ κ. varia praeced. glossae lectio videtur.

M S.	M U S.
c. 195. l. ult. Κατένασε, κ.	Κατένασσε. κ.
c. 196. l. 7. Κεντευχθέντα, κατεντυχηθέντα.	Κατευχθέντα. κατευτυχηθέντα. [13])
— l. 13. Κατεξήνασκε, κ.	Κατεζήνασκε. κ.
— l. 16. Κατεξωλίας, ε. — ὄρων.	Κατέξω λείας. ε. — ὅρων.
— l. 20. Κατεπείγει, κατεσπεύδει.	Κ. κατασπεύδει.
c. 197. l. 5. Κατέπλατο, κ. Κατεπλατύνετο, κατέπλησαν. Καθυπερηφανεύετο, ἀνέπλησαν, ἀνεπλήρωσαν.	Κ. κ. κατεπλατύνετο. κατέπλησεν. καθυπερηφανεύετο. ἀνέπλησεν, ἀνεπλήρωσεν [14])
— l. 8. Κατεπόθησαν, κ. κατέπεσαν.	Κ. κ. κατέπεσον.
Κατεπτεχέναι, φ.	Κατεπτηχέναι. φ.
— l. 11. Κατεπτηχότα, κατεπτήσοντα.	Κ. κατεπτήσσοντα.
— l. 14. Κατέρικτα, τὰ ἐρεικομένα ο.	Κ. τὰ ἐρεικωμένα ο. [15])

13) Lectionem codicis VV. DD. reſtituerunt. Scriptura κεντευχθέντα oritur ex compendio praepoſ. κατὰ, quod a ſcriba praetermiſſum fuit. Cf. VV. DD.

14) Scriptura Κατέπλατο per metatheſin (in vetuſtioribus mss. ſatis obviam) pro Κατέπαλτο conſervanda eſt; ſummopere enim errant critici, qui ubique antiquas codicum mss. ſcriptiones ad recentiorem orthographiam reformant. Turbatum harum gloſſarum ordinem Muſurus confuſiorem reddidit; in Κατεπλατύνετο duce Ms. ordine, novus inchoandus eſt articulus, totusque locus ita ſcribendus et ordinandus eſt: Κατέπλατο- καθήλατο καθυπερηφανεύετο. Κατεπλατύνοντο. κατέπλησαν, ἀνέπλησαν, ἀνεπλήρωσαν. Voces καθυπερηφανεύετο, ἀνέπλησαν, ἀνεπλήρωσαν pro marginalibus additamentis habeo. Cf. VV. DD.

15) Codicis ſcripturam VV. DD. repoſuerunt.

c. 197. l. 23. Κατεῤῥηγότας, διαῤῥεῤῥηγμένους.	Κ. διεῤῥηγμένους.
Κατεῤῥινιμένην, ε.	Κατεῤῥινωμένοις. ε. [16]
— l. ult. Κατεῤύηκεν, ε.	Κατεῤῥύηκεν. ε. [17]
c. 198. l. 15. Κατεστόρησε, κ. ε.	Κατεστόρισε. κ. καὶ καθιστόρησεν, ε. [18]
— l. 23. Κατεσφήκονται, κ.	Κατεσφήκωνται. κ.
— l. 25. Κατέσχες, κ. περικράτησας.	Κ. κ. περιεκράτησας.
c. 199. l. 1. Κατετήρευεν, κ.	Κατερήτυεν. κ. [19]
— l. 4. Κατέτυξ, γ.	Κατᾶτυξ. γ.
Κατευγμ. των, κ.	Κατευγμάτων. ε. [20]
— l. 11. Κατευμεγεθεῖν, καταδυναστεύειν, υ.	Κατευμεγεθῶν. καταδυναστεύων. υ.
c. 200. l. 5. Κατεχθαίνοντα, μ.	Κατεχθραίνοντα. μ.
— l. 8. Κατεωνᾶσθαι, κ.	Καταιονεῖσθαι. κ.
Κατεμνεῖ, καταντλᾷ.	Καταιονεῖ. καταντλεῖ. [1]
[Κατεωνῶσι, καταμάσσουσιν.]	
Καταιώρηται, κατέχευεν — ἐπέβαλλεν, ἐπέθετο, κ.	Καταιόνηται. κατέχευε — ε. ε. κ. [2]

c. 200.

16) Correxerat: Κατεῤῥινημένοις. quod vera ſcriptura eſt. Cf. VV. DD.

17) Codicis ſcriptura ad ſeriem eſt. Cyrilli Lex. ms. Κατεῤῥύηκεν. ἐσάπη. ἠφάνισται, ἢ ἐκώλυσεν.

18) Scriptura codicis bene ſe habet, ſcribitur enim et κατεστόρησε et κατεστόρεσε. Ejicienda ſunt καὶ καθιστόρησεν, quae Muſurus, ne interpretatio ἐθεάσατο obſcura eſſet, inſeruit. Cf. VV. DD.

19) Solita metatheſis, cujus ſupra memini.

20) Litteram expunxit.

1) Legendum eſt: Κατεωνεῖ. Hic ω in μ tranſiit. Cf. VV. DD.

2) Miſeret me VV. DD. qui hic in tenebris divagati ſunt. Nullam, cur gloſſam interpoſitam ejecerit, rationem video,

c. 200. l. 8. Κατηβόλη, τ. — πελ'ασιν, κ.	Καταβολή. τ. — Πελιάσιν. κ. [3])
— l. 22. Κατήδεσα α.	Κατήδεσαν α. [4])
Κατειθαλωμένη, ταφρωθεῖσα.	Κατηθαλωμένη. τεφρωθεῖσα.
c. 201. l. 1. Κατείκιζον, υ.	Κατήκιζον. υ.
— l. 5. Κατηλαζωνεύετο, κ.	Κατηλαζονεύετο. κ.
— l. 13. Κατηλεξευμένα, κ.	Κατημαξευμένα. κ.
c. 202. l. 7. Κατηπείθοντο, κ.	Κατηπιῶντο. κ.
— l. 12. Κατηρέθετο, παροξύνθη.	Κ. παρωξύνθη.
— l. 17. Κατήρειν, κ.	Κατήρη. κ.
c. 203. l. 1. Κατήρειξεν, ἀνήλασαν.	Κατήρειξαν. ἀνήλωσαν.
Κατηρυτὸν, κεκαλυμένον.	Κατήρυτον. κεκαλυμμένον.
— l. 5. Κατήρωσας, ε.	Κατήροσας. ε.
— l. 7. Κατηρτυκὼς, τελείως, κ.	Κ. τελειώσας. κ.
— l. 13. Κατῆσαι, κατακηλῦσαι, καθωμιλῆσαι.	Κ. κατακηλῆσαι. καθομιλῆσαι.
Κατησάτην, κ. καμηλησάτην.	Κ. κ. καθομιλησάτην.

video, nisi forte, quod suis emendationibus contraria esset. Ultima glossa ita scribenda est: Κατεώρηται. Interpretatio δοξάζουσιν ad glossam deletam pertinere videtur. In Ald. ὑπέβαλλεν, ὑπεθετο negligentia typoth. Cf. VV. DD.

3) Reponendum est unanimi VV. DD. consensu: Κατηβολή. Ceterum in expositione ambae voces Κατηβολὴ et Καταβολὴ permiscentur.

4) Cyrilli Lex. ms. Κατήδεσαν. αἰσχυνθῆναι ἐποίησαν. mox vero: Κατήδεσα. αἰσχ. ἐποίησα. Sic dubia erit apud Hesychium glossae scriptura, nam ἐποίησαν ex compendio nasci potuit.

c. 203. l. 20. Κατηφήσας, κατανιθείς.	Κ. κατανιαθείς.
c. 204. l. 1. Κατήφονες, κατησχύνοντο.	Κατηφόνες. καταισχυντοι. κατηφείας α. πράττοντες. [5])
Κατήφειας, α. πράττουσαι.	
— l. 10. Κατθάξαι, πκονῆσαι, μ.	Κατθίξαι. παρακονῆσαι. μ. [6])
— l. 14. Κατηλλάνθη, κ.	Κατιλλάνθη. κ.
Κατηλλωπτ͂, κ.	Κατιλλοπτῶ. κ. [7])
Κατηλύσαντες, π.	Κατιλύσαντες, π. ✝
Κατημενεύει, κ.	Κατημενεύει. κ.
Κατιβόμενον, κ.	Κατειβόμενον. κ.
— l. ult. Κατισχαρομένης, π.	Κατεσχαρωμένης. π.
c. 205. l. 3. Κατιτηρία, ἡ ε. — θυσία.	Κατικτηρία. ἡ ε. — θ.
[Κατηφθείμενον, κατακείμενον.]	
Κατ᾽ ἴχνος, κ.	Κ. κ. [8])
— l. 6. Κατιῶται, ἐρύπωται.	Κατίωται. ἐῤῥύπωται.
Κατοιβώμενον, κατερυπώμενον.	Κατοιβωμένον. κατεῤῥυπωμένον.
— l. 9. Κατοικ͂αι, κατάχαλκα σ.	Κατοικίαι. κατάχαλκα, σ. [9])
— l. 20. Κατολίγον, κ.	Κατ᾽ ὀλίγον. κ.
c. 206. l. 2. Κατοτάει, α.	Κατοπάζει. α.

c. 206.

5) Bene univit et emendavit. Legerem: καταισχύνοντες.

6) Male in Ald. Καθίξαι. Cf. VV. DD.

7) Litteram in fine delevit. Cf. VV. DD.

8) Primum correxerat: Κατιφθίμενον. deinde: Καταφθίμενον. Prius ad ſeriem eſſet.

9) Duas litteras delevit; ſcriptum videtur: Κατοικεῖαι.

c. 206. l. 7. Κατοπτεύω, ε. — καθορᾶν.	Κ. ε. — καθορῶ.
— l. 14. Κατοργῶν, πεπαλαιωμένων.	Κ. πεπαλαιωμένος.
Κάτοῤῥα, ἡ κ. βώμενος ἐνόδειος.	Κ. ἡ κ. βωμὸς ἐνόδιος.
Κατοῤῥοδῶ, φ.	Κατοῤῥωδῶ. φ. 10) +
Κατορουβὰν, ἡ α.	Κατορουβάν. ἡ α.
— l. 19. Κατορφνᾶται, σ.	Κ. σ. 11)
— l. ult. Κατορώρυκται, κατακατέχοσται.	Κ. κατακέχωσται.
c. 207. l. 1. Κατόσσων, κ.	Κατ᾽ ὄσσων. κ.
Κατουδαῖοι, ν. κατώγειοι.	Κ. ν. κατάγειοι.
Κατουλλάδα, τὴν κατιλοῦσαν, κ.	Κατουλάδα. τὴν κατιλλοῦσαν, κ.
Κατουρὰν, κατοπίσω.	Κατ᾽ οὐράν. κατ᾽ ὀπίσω. 12)
— l. 9. Κατοφρυόμενος, μ.	Κατοφρυώμενος. μ.
— l. 17. Κατατραχαὰμ, κ.	Κατατραχαᾶν. κ.
c. 208. l. 6. Καττύεται, σ. — τῶ βυρσῶ — κασυμάτων.	Κ. σ. — τῶν βυρσῶν — καττυμάτων. 13)
— l 11. Καττῦν, α.	Καττῦν. α.
— l. 16. Κατωκὰρ, κ.	Κατωκάρα. κ.
Κατωλιγωρήσαντες, α.	Κατολιγωρήσαντες. α.
Κατωλιθὼν, κ.	Κατολιθών. κ.

10) Correctio a typotheta praetermissa est. Scripturam codicis series postulat. Cyrilli Lex. Ms. Κατοῤῥοδοῦσιν. καταφοβοῦσιν, ἢ θαυμάζουσιν.

11) In Ald. Κατοφνᾶται vitio typ. Cf. VV. DD.

12) Cyrilli Lex. ms. Κατ᾽ οὐράν. κατ᾽ ὄπισθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω.

13) Lexicographus scripsisse videtur: Κασσυμάτων. Vid. v. Κάσσυμα.

MS.	MUS.
c. 209. l. 2. Κατωμαδῶν, κ. — ὤμων.	Κατωμαδόν. κ. — ω.
[Κατώμαλον, κατὰ τῶν ὤμων.]	
Κατωμιστὴς, ὁ ἀποῤῥίπτων ἀπὸ τ.	Κ. ὁ ἀπὸ τῶν ὤμων ῥίπτων ἐπὶ τ. 14)
— l. 6. Κατωνάκη, ι. — ῥάκος προσεῤῥαμένως ε — π Πεισιστράτου — κατιῶσιν ε.	Κ. ι. — ῥ. προσεῤῥαμμένον — περὶ Πεισίστρατον — κατίωσιν ε. 15)
Κατωπιᾶσαι, κ.	Κ. κ.
[Κάτωπόδε, καὶ τοὺς πόδας, δυϊκῶς.]	
Κατωραΐζεται, σ.	Κ. σ. 16)
Κατωρὴς, κ.	Κ. κ. 17)
— l. ult. Κατωχεύει, π. ἐπικάθεται.	Κατοχεύει. π. ἐπικάθηται.
c. 210. l. 3. Καυαλέον, ἢ κ. — ἔθος — πυρὸν, ξ.	Κ. ἢ κ. — ἄνθος — καπυρὸν, ξ.
— l. 13. Καυκ.῀νον, κ.	Καυκόν. κ. 18)
— l. 15. Καυλὸς, τ. — ἀποξυμένον, ε.	Κ. τ. — ἀπεξυμμένον, ε.
— l. 22. Καύματος ὑδαλίμου, τ.	Κ. ἰδαλίμου. τ.

c. 211.

14) Gloſſam intermediam ita correxerat: Κατωμαδόν. vidit autem, eam praecedentis correctionem fuiſſe, eamque, ut ſupervacuam, ejecit. In ultima gloſſa τῶν ὤμων inepte inſeritur. Poſtrema ἀπὸ τὴν γ. in ἐπὶ τὴν γ. bene mutavit.

15) Melius forte: παρὰ Πεισιστράτου. *Tyranni a Piſiſtrato ad hoc conſtituti.* Cf. VV. DD.

16) Gloſſa intermedia a loco aberrat; ſcribenda eſſet: Καὶ τὼ πόδε.

17) Aldina lectio Κατωρὶς, quae in ceteras editiones migravit, typothetae debetur. Cf. VV. DD.

18) Litteram expunxit; ſcriptum erat: Καυκᾶνον.

M S.	M U S.
c. 211. l. 1. Καυνάκαι, σ. — ἑτερομαλλῆ.	Κ. σ. — ἑτερομαλλῆ.
Καυνὶς, ὁ ἔρως ε.	Καύνιος ἔρως. ε. 19)
— l. 8. Καύσαλις, ὁ π.	Κ. ὁ π.
[Καυσμένης, ἔνυδρος.]	
Καῦσος, ἡ μ.	Κ. ἡ μ. 20)
— l. 10. Καύστερος, π.	Καύστριος. π. 1)
Κ α υ σ τ η ρ ῆ ς, κ. — δρ.μείας, δ.	Κ. κ. — δριμείας. δ. 2)
— l. 21. Καυχαλὶς, Φυλακταίνα.	Κ. φλύκταινα.
c. 212. l. 19. Καχρυδίων, π. — λιβανοτὶς, κ.	Κ. π. — λιβανωτίς. κ.
Κατιαχρύσω, σ.	Καταχρίσω. σ.
c. 213. l. 3. Καψιπήδαλος, ὁ μ. — ἄλφιτα [καὶ] μ.	Κ. ὁ μ. — α. μ.
— l. 10. Κέαρνα, σ. — σκτινὰ, ἢ ἀξίνην.	Κ. σ. — σκυτινά. ἢ ἀξίνη. 3)
— l. 14. Κεάσματα, κ. — διαρήματα.	Κ. κ. — διαῤῥήγματα.
c. 214. l. 8. Κεγν (ω), τ.	Κέγνωται. τ.
Κεγνώειν, τ. τετρύσθαι.	Κεγνῶσθαι. τ. τετρῆσθαι.
— l. 11. Κεγχρηδῶν, σ. ὅμοιον κεγχρῷ.	Κ. σ. ὁμοίων κέγχρῳ.

c. 215.

19) Scribendum eſt: Καυνίς. ὁ Ἔρως ε. *Eros ſub nomine* Καυνὶς *a Cauniis colebatur*. Loca, quae rem illuſtrant, VV. DD. citarunt.

20) Gloſſa intermedia ex earum numero eſt, quas Muſurus, ut peregrinas ſibique incognitas, delevit.

1) Conſervanda eſt codicis ſcriptura, quam ſeries requirit. Cf. VV. DD.

2) Litteram delevit; ſcriptum videtur: δρυμείας.

3) Scribendum eſt: σκύτινα. A typotheta habemus σκυτινά.

M S.	M U S.
c. 215. l. 8. Κέδματα, α. — νόδεις — οἱ μὲν περὶ τὰ γεννητικὰ μόρια, [οἱ δὲ,] ἱππόκοτα.	Κ. α. — νόσοι — οἱ δὲ, περὶ τα γεννητικὰ μόρια. Ἱπποκράτης. 4)
— l. 21. Κέδρος, ρ. — δέδρον ἄκαρπον.	Κ. ρ. — δένδρον α. 5)
c. 216. l. 3. Κειανθὶ, κ.	Κείαντες. κ.
— l. 6. Κεένσεο, τ.	Κένσας. τ.
— l. 8. Κείδεα, κ.	Κήδεα. κ.
Κεῖεν, ε.	Κίον. ε.
Κείθι.., ε.	Κεῖθι. ε. 6)
Κείηε, τ.	Κειε. τ.
— l. 18. Κεινήσει, μ.	Κεινῆσι. μ.
— l. 20. Κεινοχέα, ο.	Κεῖν' ὄχεα. ο.
c. 217. l. 1. Κειριάδαι, δ. — Ἱπποθοόντιδος.	Κ. δ. — Ἱπποθοωντίδος.
— l. 8. Κείρυλος, τ. — ὁ σὲ Α.	Κ. τ. — ὁ δὲ Α.
— l. 12. Κεισιβδηλευμένοι, νόθροι.	Κ. νωθροί. 7)
— l. 19. Κείχεις, καταλάβεις.	Κίχοις. καταλάβοις.
— l. 21. Κεῖ, κ.	Κείων. κ. 8)

4) Vitiosum νόδεις bene correxisse videtur; in sequentibus lacuna ita notanda est: οἱ μὲν περὶ τὰ γ. μ. οἱ δὲ ... Ἱππ. Mendosum ἱππόκοτα ex compendio natum est. Cf. VV. DD.

5) Varia lectio a prima manu est, quam Musurus primum praetulerat; posteriorem ejusdem correctionem confirmat glossa, quam ex glossis XII. Prophett. Romae a me descriptis hic adponam: Κέδρους. τὰ ἄκαρπα δένδρα.

6) In fine compendium, cujus prima littera ε erat, delevit. Cf. VV. DD.

7) Legendum suspicor: νόθοι. ut infra in v. Κεκιβδηλευμένοι.

8) Compendium, ut saepius fieri solet, a scriba neglectum est.

M S.	MUS.
c. 217 l. ult. Κεκάδειν, χ.	Κεκαδεῖν. χ.
c. 218. l. 4. Κεκαδών, χ. — Φροντήσας.	Κ. χ. — Φροντίσας.
— l. 12. Κεκαρμένον, περικεκομένον, ἢ κ.	Κ. περικεκομμένον. ἢ κ.
— l. 21. Κεκαυτηριασμένοι, βεβασανιασμένοι, μ.	Κ. βεβασανισμένοι. μ. 9)
c. 219. l. 1. Κεκαφηότα, ε. — καπήλατος — ὑψηλοτέραν εἶναι — πεπνεῖσθαι.	Κ. ε. — καπίλατο — ὑψηλοτέραν οὖσαν — περιπνεῖσθαι. 10)
— l. 9. Κεκεπφόμεναι, ε.	Κεκεπφωμέναι. ε.
Κεκερτομοῦται, κ.	Κεκερτόμηται. κ.
— l. 13. Κεκηλίδωσαι, μεμιάνασαι.	Κ. μεμίανσαι. 11)
— l. 28. Κεκλείατο, συγκεκλειμένοι η.	Κεκλήατο. συγκεκλημένοι η.
— l. ult. Κεκλίαται, συνελιλασμένοι ε.	Κ. συνεληλασμένοι ε.
c. 220. l. 3. Κέκλειται, κ.	Κεκλίαται. κ.
— l. 7. Κέκλυται, α.	Κέκλυτε. α.
— l. 9. Κεκλησμένου, δ.	Κεκλωσμένου. δ.
— l. 17. Κεκνιπόμενοι, κ. — ἐρίσβης — κνιπνοὶ τ.	Κεκνιπωμένοι, κ. — ἐρισύβης — κνιποὶ τ.
— l. 26. Κεκολλυρόμενον, λ.	Κεκολλυρωμένον. λ.

c. 221.

9) In Ald. Κεκαυτηριςμένοι culpa typ. Cf. VV. DD. qui codicis lectionem divinarunt. Cyrilli Lex. Ms. Κεκαυτηριασμένος. μὴ ἔχων ὑγιῆ τὴν συνείδησιν.

10) Scripturam καπήλατος, ex κάπυς, ut videtur, et ἐλαύνω formatam, retinendam esse judico. Cf. VV. DD. Ultima bene emendata sunt; mendosum πεπνεῖσθαι ex ππνεῖσθαι ortum videtur.

11) Duae scriptiones unitae sunt, μεμίανσαι et μεμίασαι.

M S.	M U S.
c. 221. l. 3. Κεκορυθμένος, καθοπλισμένος — κορύθου.	Κ. καθωπλισμένος — κόρυθος.
— l. 7. Κεκοτηότι, ὀργισμένω, κ.	Κ. ὠργισμένω. κ.
Κεκράανται, ἐπιτετέλεσθαι.	Κ. ἐπιτετέλεσται.
— l. 13. Κεκραπαλικὸς, ε.	Κεκραιπαληκώς. ε. 12)
— l. 20. Κεκροπίδας, Α. — ἀπόκιδας.	Κ. Α. — ἀπώκιδας.
— l. 23. Κεκρυμμένην, ἐπιμ. νῶς κ.	Κ. ἐπιμόνως κ. 13)
— l. ult. Κεκρύφαλος, ε. — σαβακάθιον δ.	Κ. ε. — σ. δ. 14)
c. 222. l. 3. Κέκτηκε, τ.	Κέκτικε. τ.
— l. 5. Κεκυθῶσι, κ.	Κεκύθωσι. κ.
— l. 13. Κεκωδωνισμένοι, π. — ἢ οἱ π. — ἐγρηγορέναι.	Κ. π. — εἰ οἱ π. — ἐγρηγόρασι.
Κεκωδώνισται, π. ἐξίτασται, δ.	Κ. π. ἐξήτασται. δ.
Κεκώνηται, π.	Κεκόνισται. π.
— l. 23. Κελαδίνη, κ.	Κελαδεινή. κ.
Κελαδίνης, θ.	Κελαδεινῆς. θ.
c. 223. l. 4. Καλενεφὲς, ὁ μ.	Κελαινεφές. ὁ μ.
Καλενεφὲς, α. μέλαν — κέλαινα σ.	Κελαινεφές. α. μέλας — ὁ κελαινὰ σ.
— l. 13. Κελαιοὺς, [ἡσύχους,] ἤχους.	Κ. ἤχους. 15)

c. 223.

12) Cyrilli Lex. Ms. Κεκρεπαλικώς. εὐφραινόμενος. Cf. VV. DD.

13) Litteram delevit; legebatur: ἐπιμενῶς.

14) In Ald. σαβακάθιων incuria typ. Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt.

15) Male ἡσύχους delevit, nam vitiosi ἤχους correctio videtur.

c. 223. l. 13. Κελαρίζει, η. Κελαρίζεται, μ.	Κελαρύζει. η. Κελαρύζεται. μ.
— l. 19. Κέλαιε, κ.	Κέλεαι. κ.
Κελέαιμεν, κελεύειν μεν.	Κέλεαι με. κελεύεις με.
Κελεύη, π.	Κελέβη. π.
c. 224. l. 4. Κελένδρυνον, δ. — μυσκέλενδρον, κ.	Κ. δ. — μ. κ. [16])
— l. 11. Κέλετο, δ. — πκελεύεται ἢ ψ.	Κ. δ. — παρεκελεύετο ἢ ψ.
— l. 13. Κελευθείας, τ. ἐνοδείους δ.	Κ. τ. ἐνοδίους δ.
Κελευθίοντες, ο.	Κελευθείοντες. ο.
c. 225. l. 4. Κελιμοσύναις, κ.	Κελημοσύναις. κ.
— l. 9. Κελλεῖν, τ.	Κέλλειν. τ.
— l. 16. Κελμὶς, π. — λύκιθον, κ.	Κέλμις. π. — λήκυθος. κ.
Κελοῖμι, κ.	Κελοίμην. κ.
— l. 20. Κελομαι, κ.	Κ. κ.
[Κελὸν, κελεύω ἢ ὅμοιον.]	
Κέλσαι, ἐκκίλαι — ἐξοκ῀λαι, σ.	Κ. ἐκκεῖλαι — ἐξωκεῖλαι. σ. [17])
c. 226. l. 6. Κελχωναεῖς, ε. — Κελχοί.	Κελλωναεῖς. ε. — Κ.
— l. 8. Κελωῒ. π.	Κέλωϊ. π.
Κελὼρ, ε.	Κέλωρ. ε. [18])
Κελλώριον, π.	Κ. π. [19])
— l. 12. Κεμὰς, νευρὸς ε.	Κ. νεβρὸς ε.

c. 227.

16) A typotheta habemus μισκέλενδρον.
17) Quid Κελὸν fuerit, aut unde ortum ſit, difficile dictu erit. In ult. voce litteram delevit; ſcriptum videtur: ἐξοκῆλαι.
18) Cyrilli Lex. Ms. Κέλωρ. παῖς. Cf. VV. DD.
19) Typotheta vocem cum ſimplici λ poſuit.

MS.	MUS.
c. 227. l. 6. Κενὰ, ἀπόκηνα, α.	Κ. ἀπόκενα. α.
— l. 10. Κενεαῦχες, μ.	Κενεαυχέες. μ.
Κενέβρεια, τ.	Κενέβρεια. τ.
Κενῆς, μ. [κενῶς.]	Κ. μ. [20])
— l. 16. Κενεμματεῖ, μ.	Κενεμβατεῖ. μ. [1])
— l. 18. Κενεὼν, ὁ [τῶν] περὶ τῶν λαγόνων τόπων, τ.	Κ. ὁ περὶ τὰς λαγόνας τόπος. τ. [2])
— l. 21. Κενίσαι, κ.	Κ. κ.
[Κενοῖο, αὐτοῦ.]	
Κενὸν, τ.	Κ. τ.
— l. ult. Κενῶσι, κ. λαγῶσι.	Κ. κ. λαγόσι.
c. 228. l. 4. Κένταυροι. λ. — ἀνίανες — παιδαράσται, α.	Κ. λ. — Αἰνιᾶνες — παιδερασταί. α.
— l. 9. Κέντορες, κ. — ἔλαυνεν, ε.	Κ. κ. — ἐλαύνειν, ε.
— l. 13. Κεντρινεκέας, ε. — ἥκοντας, κ.	Κεντρηνεκέας. ε. — εἴκοντας, κ.
— l. 18. Κεντροτύπος, μ. — κεντροποιήσω, π.	Κ. μ. — κεντροποιός. π.
— l. 23. Καραϊσταί, κ.	Κεραϊσταί. κ.
Καραϊστὴς, κ.	Κεραϊστής. κ.
c. 229. l. 1. Κενὸν, φ. τυφλῶν.	Κ. φ. τυφλόν.
— l. 3. Κέπφος, ε. — κουφωτάτου, π τ.	Κ. ε. — κουφοτάτου, περὶ τ. [3])

c. 229.

20) Adjectum κενῶς aut varia lectio est, aut glossa ex margine.

1) Bene correxit. Cyrilli Lex. Ms. Κενεμβατεῖ. εἰς κενὰ ἐπιβαίνει. εἰς κενὰ ἐπιχειρεῖ. Cf. VV. DD.

2) Vitia Ms. compendiis tribuenda sunt. Emendatius hic Cyrilli Lex. Ms. Κενεόνα. τὸν περὶ τὸν λαγόνα τόπον, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν κενοῦντα τὰ σπλάγχνα.

3) Scriberem: παρὰ τ. *Juxta mare.*

M S.	M U S.
c. 229. l. 16. Κεράϊζαν, δ.	Κεράϊσαν. δ.
— l. 18. Κεραϊλέα, τ. — καλλοπιζομένη.	Κ. τ. — καλλοπιζομένην.
— l. 20. Κερέεσιν ἅδουσιφθοραῖς.	Κερέεσιν. ἅδου συμφοραῖς.
Κέραινε, κεράνυε, κ.	Κ. κεράννυε. κ.
c. 230. l. 6. Κεράμβηλον, κ. — κ. ραμβον.	Κ. κ. — κέραμβον. 4)
— l. 17. Κεραμεικὴ μ. — ὀστράκιον (νον) λ.	Κ. μ. — ὀστρακισμὸν λ. 5)
Κεραμεικὸς, τ. — οἱ πόρνοι π.	Κ. τ. — αἱ πόρναι π.
— l. ult. Κεραμίνας, δημσίους.	Κ. δημοσίους. 6)
c. 231. l. 1. Κεραμείνῳ, ε.	Κεραμίνῳ. ε. 7)
— l. 12. Κέραξ, θ. — διδοῖον.	Κ. θ. — αἰδοῖον.
— l. ult. Κερασβόλα, α. τὰ ἑψητὰ — τῶν κεράτων β.	Κ. α. τὰ ε. — τὰ κέρατα τῶν β. 8)
c. 232. l. 4. Κέρας, ο. — Εὐρ. δὲ αὐγήν.	Κέρας ο. — Ε. ἐν Αὐγῇ.
— l. 10. Κερασχίλοι, ο.	Κεράσχειλοι. ο.
c. 233. l. 2. Κέρατος φ. ὃ π.	Κ. φ. ῷ π.
Κερατωνία, σ. — λαγοβόλον.	Κ. σ. — λαγωβόλον.
Κεραυνίας, ὁ κεραυνόμενος.	Κ. ὁ κεκεραυνωμένος.

c. 233.

4) Litteram delevit; scriptum erat aut κάραμβον, aut κώραμβον.
5) Varia lectio prima manu notata est.
6) Litteram expunxit; legebatur: δημησίους.
7) Correctionem typotheta praetermisit.
8) In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 233. l. 15. Κερβέριοι, α. — Κιμμερίη — Κιμμη... — τρικάρινος.	Κ. α. — Κιμμερίην — Κίμμη — τρικάρηνος. [9])
— l. 20. Κερβολῦσα, λ.	Κερβολοῦσα. λ.
— l. 23. Κερδᾶος τὸ ἐπικέρδη τ.	Κερδᾶος ὁ ἐπὶ κέρδει τ.
Κερδαλέης, π.	Κερδαλέος. π.
Κερδαλέον, δ. — περιποιοῦντα ω. ποικίλος.	Κ. δ. — π. καὶ ω. — ποικίλον. [10])
c. 234. l. 9. Κέρδοπα, ὄσπρεα.	Κερδοπά. ὄσπρια.
— l. 14. Κέρεζε, πορθεῖ.	Κεράϊζε. πόρθει.
— l. 25. Κέρκεται, ε.	Κερκέται. ε.
Κερκίας, δ. ἐπὶ τ.	Κερκίδας. δ. ἐπεὶ τ.
Κερκιθαλὶς, ε.	Κερκιθαλλίς. ε.
Κερκὶς, ἡ τ. — ἄγειρ, κ.	Κ. ἡ τ. αἰγείρου. κ.
c. 235. l. 6. Κέρκωψ, παιγνώδης, ἢ ε.	Κ. παιγνιώδης. ἢ ε. [11])
Κέρκυ, δ.	Κέρκος. δ.
— l. 16. Κερκυραῖα, μ. — ὑπερηφάνους δὲ [καὶ] ε. — γενέσθαι.	Κερκυραῖα μ. — υ. δὲ ε. — γίνεσθαι. [12])
— l. 22. Κερκοπίζοντες, κ.	Κερκωπίζοντες. κ.
Κερκώπη, μ. — γένα — τέττιγξ θ.	Κ. μ. — γένναν — τέττιξ θ.
c. 236. l. 3. Κερκώπων, δ. — σπόντων, κ.	Κ. δ. — κατασπώντων. κ.

c. 236.

9) In v. Κιμμη...., plures litteras erasit, et accentum in primam retraxit. Cf. VV. DD.

10) Ultimum ἢ ποικίλος e margine irrepsisse suspicor. Cyrilli Lex. Ms. Κερδαλέος. ποικίλος. πανοῦργος. κερδαλέη. ἡ ἀλώπηξ, παρὰ Ἀττικοῖς.

11) Cyrilli Lex. Ms. Κέρκωψ. παιγνιώδης.

12) Copula retinenda est. Cf. VV. DD. qui eandem ex Zenobio editis inserendam voluerunt. Ultimum γενέσθαι male a Musuro sollicitatum fuit.

M S.	M U S.
c. 236. l. 11. Κέρνος, σ. κεράμεα.	Κ. σ. — κεραμεᾶ.
— l. 17. Κεραμέναι, λυπ. μεναι, κ.	✝ Κεράμεναι. λυπούμεναι. κ. [13])
— l. 22. Κερουλκὸς, ὁ τ. — κάλος.	Κ. ὁ τ. — κάλως.
— l. ult. Κερουτίαι, γαυριαὶ, μ.	Κ. γαυρίαι. μ. [14])
c. 237. l. 2. Κερεκόψαι, ἢ σ.	Κέραι. κόψαι. ἢ σ.
c. 238. l. 1 Κερχνώμασι, τ. — γαργαλισμοῖς — ποτηρίων ἐπιχείλων, λ.	Κ. τ. — γ. — ποτήριον ἐπίχειλον. λ. [15])
Κερχνωτὰ, τ. ἐπὶ τ. — χενχρωιδῆ, π.	Κ. τ. ἀπὸ τ. — κερχνοειδῆ. π. [16])
— l. 13. Κεσκι., σ.	Κεσκίον. σ. [17])
Κέσκος, π. — γέγος — ἀπὸ τῶν νῦν μ.	Κ. π. — γέγονε — ἐπὶ τῶν νουν μ.
c. 239. l. 9. Κεστρεύειν, κ. πινῶντα.	Κ. κ. πεινῶντα.
c. 240. l. 1. Κεστρωτὸν ξ. — πυρίκαυστοι.	Κ. ξ. — πυρίκαυστον.

13) Litteram delevit; ſcriptum erat: λυπόμεναι.
14) Vocibus jota ſubſcriptum ex antiquo archetypo adhaeſit, quod VV. DD. jam viderunt.
15) In Ald. γαλισμοῖς culpa typ. Cf. VV. DD. Reponenda eſt Salmaſii conjectura ἐπὶ χειλῶν, favente codicis ſcriptura.
16) Temere ἐπὶ in ἀπὸ mutavit; conſervanda eſt, ut nemo non videt, codicis lectio, quae cum praeced. voce ita jungenda eſt: τετορνευμένα ἐπὶ τ. *Caelaturae labris poculorum inſculptae.* In ultimis legendum eſt: κεγχρώδη. *Exſtantia.* Intelligendi nempe ſunt parvuli ornatus, qui in ejusmodi poculorum caelaturis exſtant, proeminent, et bibentium labris aſperitatem objiciunt.
17) Compendium ſcribendi in fine vocis delevit.

M S.	M U S.
c. 240. l. 23. Κεφωθεὶς, κ. — ἐπὶ τὸν — συνεπαγόμενον.	Κεπφωθείς. κ. — ἐπὶ τῶν — συνεπαγομένων.
c. 241. l. 5. Κεχάραντο, ἐχάρη ἢ ε.	Κ. ἐχάρησαν. ἢ ε. [18])
— l. 7. Κεχαρήοτι θ.	Κεχαρηότα θ.
Κεχαρειότα, χαίρειεν, ἥσειεν.	Κεχαροίατο. χαίροιεν. ἡθεῖεν. [19])
— l. 12. Κεχαροίατο, χάροιεν.	Κ. χαρεῖεν.
— l. 15. Κεχήλωμ., π. — συνεῤῥάμενος — καὶ .ήλινον — σπ.'τιον — σφυρο‹κ›ίτοις.	Κεχήλωμαι. π. — συνέῤῥαμαι — καὶ χήλινον — σπαρτίον — σ. [20])
c. 242. l. 1. Κέχ...ν, ἐχάσκει, τ.	Κέχηνεν. ἔχασκε. τ.
— l. 6. Κεχλα.δαν, χ.	Κεχλαδᾶν. χ. [1])
— l. 11. Κεχλοιδιάματα, δ.	Κεχλοιδιασμένους. δ. [2])
— l. 18. Κεχρηματεῖσθαι, π.	Κεχρηματίσθαι. π.
c. 243. l. 10. Κεῶεν, ὄζει, εὐωδεῖ.	Κ. ὄζον. εὐῶδες.
— l. 18. Κήδαιεν, η. ἔβλαψεν.	Κήδεεν. η. ἔβλαπτεν.

c. 243.

18) In ἐχάρη compendium praetermissum est. Additamenta (ἐχώρησαν et in seq. glossa χωρῶ) e margine, ut videtur, descripta sunt. Cf. VV. DD.

19) Κεχαρειότα pro Κεχαρηότα olim praecedentis glossae emendatio erat; χαίρειεν vero et ἥσειεν ad infra sequens Κεχαροίατο pertinebant. Sic ordini, ni fallor, consultum est.

20) Exitum glossae delevit, praeterea in .ήλινον litt. κ, et in σπ.'τιον litt. η.

1) Litteram cum accentu delevit; legebatur: Κεχλάνδαν.

2) Bene correxit, nam compendium a scriba male intellectum fuit.

MS.	MUS.
c. 243. l. 20. Κηδέαι, μ. — χαλεπαί. [καλὰ ἢ κακά.]	Κήδεα. μ. — χ. 3)
c. 244. l. 3. Κηδείους, τοὺς προγενεστέρους, ἢ κ.	Κ. τ. προγόνους, ἢ κ. 4)
Κηδεμόνες, φ. οἰκεῖοι, ἢ σ.	Κ. φ. — ο. ἢ σ. 5)
Κήδεος, κ. — κηδεμονίας π.	Κ. κ. — κηδεμονίαν π.
— l. 10. Κηδεσταί, πενθερεῖς, ο.	Κ. πενθεροί, ο. 6)
c. 245. l. 2. Κη.., τ.	Κῆθα. τ. 7)
Κήθεια, κηθάρεια, τ.	Κ. κηθάρια. τ.
— l. 11. Κήκραν, ἐκεκράγσαν.	Κήκρανον. ἐκεκράγεισαν. 8)
— l. 17. Κήκιεν, ἀναφέρετο, α.	Κ. ἀνέφερεν, α. 9)
c. 246. l. 13. Κήλιτρα, φ. πμύθεια.	Κήλητρα. φ. παραμύθια.

3) Postrema male delevit; glossam enim et bono et malo sensu accipi Lexicographus his verbis docet.

4) V. προγενεστέρους difficili quodam compendio, quod Musurus non intellexit, quodque typis repraesentare nequeo, exarata est.

5) Male in Ald. οἰκείους. Cf. VV. DD. qui vitium correxerunt.

6) Cyrilli Lex. Ms. Κηδεστής. πενθερός, ἢ πατήρ. Hesychii tamen scripturam a Musuro male mutatam esse suspicor.

7) Duas litteras delevit, et circumflexum in prima posuit; scripturam deletam non agnosco.

8) Litteras ον fini glossae adnexuit. In expositione litteram delevit; scriptum videtur: ἐκεκράγησαν.

9) Lexicographus scripsit: ἀνεφέρετο. quod praecedenti glossa firmatur.

M S.	M U S.
c. 246. l. 13. Κηλ. θμῶ, θ.	Κηληθμῶ. θ. [10]
c. 247. l. 2. Κηλοῦν, εὔ. εσθαι.	Κ. εὔχεσθαι. [11]
— l. 16. Κημοστόμης, τ. — ἐμφερ. ς.	Κ. τ. — ἐμφερής. [12]
c. 248. l. 8. Κηνυσσόμ., ε.	Κηνυσσόμην. ε. [13]
— l. 10. Κήνω, ε.	Κηνῶ. ε.
Κὴξ, ὁ λ. — κάνηξ, τινὲς δὲ ἐφυΐαν — κεπφ., οἱ δὲ διαφ α.	Κ. ὁ λ. — καύηξ. τ. δὲ ε. — κέπφον· οἱ δὲ, διαφέροντα α. [14]
— l. 17. Κηπεύωνος, κηπεῦον, κηδομένως.	Κ. κήπων κηδόμενος.
c. 249. l. 10. Κῆρα, ψυχὴ, θάνατος.	Κ. ψυχήν. θάνατον.
— l. 15. Κηραπινύσσων, π.	Κῆρ᾽ ἀπινύσσων. π.
— l. 20. Κηρέσιον, ο. νοσηρίον.	Κ. ο. νοσητήριον.
Κήρεσι φορητοὺς, τ. — ἀπεωσθησομένους ε.	Κηρεσσιφορήτους. τ. — ἀπωσθησομένους ε. [15]
c. 250. l. 5. Κηρείαις, ε. ἐντιληγμένα.	Κ. ε. ἐντετυλιγμένα. [16]

c. 250.

10) Litteram expunxit. Verba θέλγω, τέρπω e margine irrepserunt. Cf. VV. DD.

11) Litteram erasit. Non mihi placet Musuri correctio; at meliora ad manus non habeo.

12) Litteram in ultima voce expunxit.

13) Glossae compendium delevit.

14) In κεπφ., compendium delevit, et accentum in prima posuit.

15) In Ald. Κερεσσιφορήτους culpa typ. Cf. VV. DD.

16) V. ἐντιληγμένα ob compendium male descripta est; egregia est Abreschii emendatio legentis: ἐντυλίγματα. quae, juxta codicis scripturam posita, nullum fere dubium relinquit. Cf. VV. DD. Interpretatio in casu recto adjuncta nullam, ut saepius jam vidimus, in antiquis Glossariis difficultatem movet.

M S.	M U S.
c. 250. l. 20. Κηρίομα, ο. — ὂν π. — Φιν. δῶν.	Κ. ο. — ὧ π. — Φινειδῶν. [17])
c. 251. l. 1. Κήρωθι, ε.	Κηρόθι. ε.
— l. 6. Κηρουχῆδαι, γ.	Κηρουχίδαι. γ.
Κηρόφην, ε.	Κηρόφιν. ε.
— l. 16. Κηρύκιον, σ.	Κ. σ. [18])
— l. 22. Κήρυλος, ἄρσεν — ἀλκύωνα.	Κ. ἄρσην — ἀλκυόνα.
c. 252. l. 3. Κητεῖν, θ.	Κητῶν. θ.
Κήτειοι, γ. — παραρέοντος π.	Κ. γ. — παραῤῥέοντος π.
— l. 7. Κήτιον, μ. καὶ ὃ τ. — ἤδεσμα — ὀψαρτ. τυκὰ σ.	Κ. μ. καὶ ὧ τ. — ἥδυσμα — ὀψαρτητικὰ σ. [19])
— l. 17. Κητόεσσα, υ.	Κητώεσσα. υ.
— l. 20. Κηφὴ, μ.	Κηφήν. μ.
— l. 24. Κήφισι, εις γ.	Κηφισιεῖς. γ.
c. 253. l. 2. Κήχρα, δ.	Κιχρᾶ. δ. [20])
— l. 7. Κηώδει, ε. — δυσῶδες.	Κ. ε. — εὐῶδες.
— l. 12. Κιανθεὶς, ε. κιανγάλη.	Κ. ε. Κιάν. γαλῆ.
Κιάντωρ, κιναιδῶς.	Κ. κίναιδος.
— l. 21. Κιβδηλιῶντας, ω. — κηβδηλὶς — παμφύλλον κίβδηλλον μ.	Κ. ω. — κιβδηλὶς — Παμφύλιοι κίβδηλον, μ. [1])

17) Litteram in ult. voce expunxit; legebatur: Φινιδῶν.
18) Ex Suida correxerat: Κηρύκειον. quod poſtea damnavit. Cf. VV. DD.
19) In ult. voce duas litteras delevit; ſcriptum videtur: ὀψαρτειτυκά. Veram lectionem in editis habemus.
20) A typotheta habemus Κηχρᾷ. Cf. VV. DD.
1) Cyrilli Lex. Ms. Κίβδηλον. ῥυπαρόν. νόθον. ἀδόκιμον.

M S.	M U S.
c. 254. l. 2. Κιβικία, κ. — νότου.	Κ. κ. — νώτου.
— l. 8. Κίγκασος, κιβευτικός τ.	Κ. κυβευτικός τ.
— l. 13. Κίγκλος, ο. — διασείσεσθαι — σισοπύγιδα.	Κ. ο. — διασείεσθαι — σεισοπυγίδα.
— l. 17. Κίγκρ.ται, κ.	Κίγκρεται. κ. [2])
c. 255. l. 3. Κίδαρις, π. — πολυτιμωτέρα — πήλιον.	Κ. π. — πολυτιμοτέρα — πίλινον. [3])
— l. 13. Κιδαφίων, π. — σκίας — πεποιεῖσθαι τῇ λέξει, κ.	Κ. π. — Κίας — πεποιῆσθαι τὴν λέξιν, κ.
— l. 19. Κιδνωτέρους, α.	Κιδνοτέρους, ἢ ἀκιδνοτέρους. α. [4])
— l. ult. Κίειν, πορεύσεσθαι.	Κ. πορεύεσθαι.
c. 256. l. ult. Κικκάβιν., ε.	Κικκάβινον. ε. [5])
c. 257. l. 6. Κικκίδαι, μινδῶνσ..	Κικκιδῶσαι. σμινθῶσαι. [6])
— l. 7. Κοκκιλόνδις, π.	Κοκκιλονδίς. π. [7])

c. 257.

2) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Κίγκριται. Cf. VV. DD.

3) Cyrilli Lex. Ms. Κίδαρις. κράνος. περίθεμα κεφαλῆς εὐκόσμιον, καλόν. κίδαρις δὲ εἶδος καμαλαυκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖται. τινὲς δὲ κιτάριον λέγουσι περικράνιον πίλινον. Gloſſarium Stephani et Theodori, quod in eodem codice Marino Cyrillo adnexum eſt, eandem gloſſam ita explicat: Κίδαρις. Κορυβάντιον. περικράνιον. περίθεμα κεφαλῆς. πῖλος ἐστι, πίλιον εἶδος καμελαύκου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖται, τινὲς δὲ κιτάριον λέγουσι. Haec ad gloſſam Heſychii illuſtrandam pertinent. Cf. VV. DD.

4) Muſuro debentur ἢ ἀκιδνοτέρους.

5) In fine vocis ſcripturae compendium delevit.

6) Adjectae vocis compendium delevit. In Ald. μινθῶνσαι a typotheta, qui correctionem neglexit.

7) In Ald. Κικκιλονδὶς a typ. Cf. VV. DD.

c. 257. l. 7. Κικίσκει, κ.	Κικλίσκει. κ.
— l. 15. Κικοβαυλιτίδες, κογχιλίου τ.	Κ. κογχυλίου τ.
Κίκους, ὁ ν.	Κίκκος. ὁ ν.
c. 258. l. 4. Κικυμώειν, δυσβλέπειν.	Κικυμώττειν. δ.
Κικίνν.ς, δ.	Κικιννεῖς. δ. 8)
Κικὺς, δ.	Κίκυς. δ.
c. 259. l. 6. Κιλιβοῦς, τ. — εἶχον α.	Κίλλιξ βοῦς, τ. — ἔχων α.
c. 260. l. 7. Κιλλικὼν, π. — — ὡς μιλητῶν π.	Κ. π. — ὃς Μίλητον π.
— l. 9. Κίλλιξ, σ. — ἔχον δ.	Κ. σ. — ἔχων δ.
— l. 14. Κίλλυρος, σισοπύγις.	Κ. σεισοπυγίς.
Κίμαι, χυλλὸς π.	Κ. χυλὸς π.
c. 261. l. 6. Κιμβία, σκιφία, μ.	Κ. σκυφία. μ.
— l. 12. Κίμψαντες, ἐρ.σαντες, σ.	Κ. ἐρείσαντες, σ. 9)
Κιμήλια, σ.	Κειμήλια. σ.
— l. 15. Κιμώνια, ἐρίπια, ε.	Κ. ἐρείπια. ε.
c. 262. l. 1. Κιναβεῦμα, π.	Κιναβεύματα. π.
Κινάβρα, δ. — τραχίων.	Κινάβραν. δ. — τράγων.
— l. ult. Κιναύρου ψύχος, τ.	Κιναύρα. ψῦχος, τ.
c. 264. l. 1. Κιν.δος, α.	Κίναιδος. α. 10)
Κιννάβαρις, ε.	Κιννάβαρι. ε.
— l. 12. Κίνσος, ε.	Κένσος. ε. 11)

8) Litteram erasit. In Ald. Κικινεῖς culpa typ.
9) Litteram delevit; scriptum erat: ἐρίσαντες.
10) Litteram cum accentu delevit; scriptum videtur: Κινῆδος.
11) Cf. VV. DD. quorum suffragio lectio codicis reposita est.

M S.	M U S.
c. 265. l. 1. Κιννύρας, Α. καὶ Φαρνα.. π.	Κ. Α. καὶ Φαρνάκης π.[12])
— l. 4. Κιννύρη, α.	Κινυρή. α.
— l. 14. Κίνωσις, χρυσόφρους.	Κ. χρύσοφρυς.
Κινώπετα, κινώδαλα, θ.	Κ. κνώδαλα, θ.
c. 266. l. 10. Κίρβα, π.ρὰ, φ.	Κ. πήρα. φ. [13])
c. 267. l. 9. Κιρσὸς, π. — κρῶσσον.	Κ. π. — κρωσσόν.
— l. 11. Κίρων, α. — ἀπεκολλυμένος, κ.	Κ. α. — ἀπεσκολλυμμένος. κ.
c. 268. l. 14. Κιστ.ρνα, λ. — θ βοή.	Κιστέρνα. λ. — βυθός[14])
— l. 17. Κισετὴ, τ.	Κισέτη. τ.
c. 269. l. 9. Κίττεα, ἄκιτος, Λ.	Κίττεος. ὁ κιττός. Λ.
— l. 16. Κιχεῖν, κ. καταλα εὑρεῖν, ε.	Κ. κ. καταλαμβάνειν. ε. ε. [15])
c. 270. l. 1. Κιχητὸς, ὃ ἐμβάπτεται ὁ λ.	Κ. εἰς ὃ ἐμβάλλεται ὁ λ.
— l. 4. Κιχλήσκουσι, γ. μ..δῶσιν.	Κ. γ. μειδῶσιν. [16])
— l. 9. Κιχυβεῖν, δ. νυκτιλωπεῖν.	Κ. δ. νυκτιλλωπεῖν.
— l. 22. Κλαδαρόματοι, ε.	Κλαδαρόμματοι. ε.

c. 271.

12) In Φαρνα .. exitus compendium delevit; vulgatum Φαρνακῆς typothetae tribuendum est. Cf. VV. DD.
13) Duas litteras delevit; scriptum videtur: πειρά.
14) Litteram delevit; legebatur: Κιστάρνα.
15) Bene correxit; neglectum fuit vocis compendium.
16) Litteram expunxit; scriptum erat aut μεδῶσιν, aut μηδῶσιν.

c. 271. l. 7. Κλαζομένιοι, ο. — πρὸς τιλάν.	Κ. ο. — προστιλλᾶν.[17])
— l. 11. Κλάζων, β. — κέλευθον, α.	Κ. β. — κελεύθων, α.
— l. 16. Κλά·αι, κ.	Κλᾶξαι. κ.[18])
— l. ult. Κλαραγείων, ε.	Κλαραγεῖ ε.
c. 272. l. 2. Κλάρες, α. — ἐδάφου ε.	Κ. α. — ἐδάφους ε.
— l. 8. Κλαρὰ, ψέλια.	Κ. ψέλλια.[19])
— l. 10. Κλάαθεον, κ. εῖθρον.	Κ. κλεῖθρον.[20])
— l. 21. Κλέα, τ. — λόγος. [Κλεάγης,] β.	Κ. τ. — λόγος. β.[1])
c. 273. l. 3. Κλειθῆ, π.	Κλιθῆ. π.
— l. 5. Κλέει, νεοσσεία.	Καλιά. νεοσσιά.
— l. 9. Κλοὺς, κλεινάριον μ.	Κλά. κλινάριον μ.
ι Κλειμάζειν, π. σκλίζειν, α.	Κλειμάζειν. π. σκελίζειν. α.[2])
Κλείμακα, χ.	Κλείμακαι. χ.
— l. 18. Κλείοιμι, αἰδοῖμι.	Κ. ἄδοιμι.
— l. 23. Κλείπους, κ. — γεισούς.	Κ. κ. — γείσου.
c. 274. l. 10. Κλειτ.`, κ. — ὀνομαστή.	Κλείτει. κ. — ο. κλειτή.[3])

c. 274.

17) Scriptura προστιλᾶν codicis auctoritate firmatur. Cf. VV. DD.
18) Litteram delevit; scriptum videtur: Κλάκαι.
19) Cyrilli Lex. Ms. Κλάρια. ψέλια βραχιόνων.
20) Litteram erasit.
1) Fuit procul dubio in archetypo lacuna, hodie ita indicanda: Κλεάγης........ β.
2) Lectionem superscriptam delevit. Cf. VV. DD.
3) Ultimam glossae litteram delevit; scriptum erat: Κλειτή. Diversae scripturae (Κλίτει et Κλειτὴ) sub uno articulo explicantur; quod et Musurus vidit, propterea, que Κλειτὴ in fine adnexuit.

c.274. l.10. Κλέτορες, τ. — αἱ ὑποδορεῖς — κλειτιάζειν, τ.	Κλειτορίς. τ. — ἡ ὑποδορίς — κλειτοριάζειν, τ.
c.275. l.13. Κλεύσομαι, κελεύθωμαι, ο.	Κ. κελεύσομαι. ο.
— l.15. Κλευτὸν, τλευτόν.	Κλεῦτον. τλεῦτλον. 4)
c.276. l.4. Κλεψύδρα, κ. — Φαληρ..ν δ.	Κ. κ. — Φαληρέα δ. 5)
— l.9. Κλήδων, καλεῖν ε.	Κ. καλῶν ε. 6)
— l.16. Κληδόνος, πρεσβεί..	Κ. πρεσβείας. 7)
— l.21. Κληείδας, τ.	Κλη̈ίδας. τ.
— l. ult. Κλη̈ίδες, τ. — καὶ ἡ κλεὶς, κλη̈ὶς — πε τοῦ α.	Κ. τ. — καὶ ἡ κ. κ. — ἐπὶ τοῦ α. 8)
c.277. l.4. Κλη̈ίδα, τὴν κατακλῖδα.	Κ. τ. κατακλεῖδα. 9)
— l.6. Κλη̈ίσι, τ. κατακλήσεσι τ.	Κ. τ. κατακλείσεσι τ.
— l.11. Κληνίδιον, κ.	Κλινίδιον. κ.
Κλήνιος, ε.	Κλείνιος. ε.
Κλήομαι, κ.	Κλείομαι. κ.
— l.18. Κλῆρος, τ. — τι μήνεσι γ.	Κ. τ. — τι σμήνεσι γ. 10)
— l.21. Κληρουχία, δεσποτία.	Κ. δεσποτεία.

c. 278.

4) In Ald. erratum typ.

5) Duas litteras delevit; posteriorem agnosco, scriptum nempe erat: Φαληρ.ων. Quod Meursii conjecturam ab Alberti receptam confirmat. In Ald. Φαληρέαν errore typ. Cf. VV. DD.

6) Forte: Κληδεῖν. καλεῖν ε. Cf. VV. DD.

7) Interpretationis exitum delevit; scriptum videtur: πρεσβείαις.

8) V. κλεὶς a typotheta omissa est.

9) Haec glossa in Aldina male cum praecedenti unita est.

10) In Ald. τις μήνεσι errore typ. Cf. VV. DD.

c. 278. l. 2. Κλησιάων, σ. Κλήτεσι, τ.	Κλισιάων. σ. Κλίτεσι. τ.
— l. 18. Κλητρὸν, κ. κλή.σιν.	Κ. κ. κλῆσιν. [11])
— l. 23. Κλιματοφόρος, ὁ ε.	Κλιματηφόρος. ὁ ε.
c. 279. l. 12. Κλινθήτην, ἐκλίθησαν.	Κ. ἐκλίνθησαν.
— l. 16. Κλινόστριχνον, τ. ψαλίδα.	Κ. τ. ψαλλίδα.
c. 280. l. 6. Κλισίον, πρὸς τὰς πρὸς στοῶν καὶ βοῶν στάσις, κ.	Κ. παραστάς. προβάτων καὶ βοῶν στάσεις. κ. [12])
Κλισμοὶ, θ. — ἀνάκλιθρα.	Κ. θ. — ἀνάκλινθρα.
— l. 16. Κλιτὺς, κ. — ὡρῶν — ὀρολόφοι, κ.	Κ. κ. — ὀρῶν — ο. κ. [13])

c. 281.

11) Litteram delevit; ſcriptum erat: κλήοσιν.

12) Muſuri correctione nihil ineptius eſt, nihilque inſulſius. Uniantur primum litterae, prouti forte in archetypo exſtiterint; easque deinde ſejungemus, et genuinam Lexicographi ſcripturam habebimus. Locus ſine dubio in archetypo ita ſcriptus fuit: ΠΡΟΣΤΑΣΠ^{O}Ρ-ΣΤΟΩΝ. Id eſt, προστὰς προστόων. *Porticuum, quibus veterum aedes inſtructae erant, veſtibulum.* Cf. VV. DD. qui ex Homeri interprete et Apollon. Lex. hunc vocis ſignificatum illuſtrant. Finxi ſcripturam ΠΡ^{O}ΣΤΟ-ΩΝ, ut lectionis πρὸς στοῶν origo clarius perſpiceretur; non modo enim in recentioribus, verum et in antiquioribus libris ſcriptis idem eſt praepp. πρὸ et πρὸς compendium. Accentus codicis Marciani exiguam admodum aut fere nullam auctoritatem criticam habent; hocque ipſum quamplurimis jam exemplis confirmatum vidimus. In ſequentibus lectio στάσις retinenda eſt, gloſſamque ita interpungo: Κλισίον. προστὰς προστόων. καὶ βοῶν στάσις. κ.

13) In Ald. ὀρλόφοι a typ. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 281. l. 1. Κλοιτοιμωγεῖς, α.	Κλυτοιμωγεῖς. α. [14])
Κλοιῶ., ε.	Κολοιοί. ε. [15])
— l. 8. Κλόνες, α.	Κλῶνες. α.
Κλόνιον, ι. — τὰ [τὰ δὲ] α.	Κ. ι. — τὰ α.
— l. 25. Κλύειν, α. — δὲ ἔκλυον α.	Κ. α. — δὲ τ' ε. α. [16])
c. 282. l. 5. Κλύμενος, ι. — ἀμπελίνης.	Κ. ι. — α.
[Κλύσις, δεσμοῖς.]	
Κλυ..μευ, ε.	Κλύε μευ. ε. [17])
Κλυταὶ, ε — πολλοὶ, ἢ π.	Κ. ε. — π. ἢ π. [18])
— l. 10. Κλυτοπώλῳ, ἐνδόξῳ πώλῳ, ι.	Κ. ἐνδοξοπώλῳ. ι.
— l. 18. Κλωγμὸς, ὁ δ. — λάχησι τ.	Κ. ὁ δ. — λάχησιν τ.
— l. 21. Κλώδωνας, τοὺς μιμαλῶνας, μ.	Κ. τὰς μιμαλλόνας, μ.
— l. ult. Κλώθε., μ.	Κλῶθες. μ. [19])
c. 283. l. 15. Κλώπεια, ο. — Ἰοβᾶς — θεατρικῶ..	Κ. ο. — Ἰόβας — θεατρικῶν. [20])

14) Salmasius scripturam codicis divinavit. Cf. VV. DD.

15) Ultimam vocis litteram delevit; scriptum erat: Κλοιῶν.

16) Respicit ad Il. A. v. 218. ubi ex Hesychio melius ita legi potest: μάλα δ' ἔκλυον αὐτοῦ. Vitiosum μάλιστα ex compendio natum est.

17) Glossam intermediam (quae ita scribenda esset: Κλοιοῖς δ.) ob seriem ejecisse videtur; at sibi non constat, quoties enim correctionibus suis ordinem jam deturbavit? In ultima glossa duas litteras delevit; scriptum erat procul dubio, quod Is. Vossius olim divinabat: Κλύου μευ. Cf. VV. DD.

18) In Ald. πολοὶ culpa typ. Cf. VV. DD.

19) Litteram in fine expunxit; legebatur: Κλώθεο.

20) In ultima voce litteram in fine erasit.

c. 283. l. 19. Κλωπωμένη, λ. — κλέπτεθαι [δὲ] ο.	Κ. λ. — κ. ο.
c. 284. l. 11. Κναστήριον, ἐνήλατο, Λ.	Κ. ἐνήλατον. Λ.
— l. 23. Κνέωρον, φ. — θεσμορίοις υ.	Κ. φ. — θεσμοφορίοις υ.
c. 285. l. 9. Κνηκὸν, τ. — ὑπὸ τοῦ α. — ἀπὸ κ.	Κ. τ. — ἐπὶ τοῦ α. — ἐπὶ κ. 1)
— l. 15. Κνῆμαι, τ. — κνῆμα — ὑποδεκτημαίρων ταράσσαι.	Κ. τ. — κνήμας — ὑπὸ δὲ κνήμησι τάραξε. 2)
— l. 21. Κνήμεσι, τ.	Κνήμησι. τ.
c. 286. l. 1. Κνημίας, τ.	Κνήμας. τ.
— l. 14. Κνηστὶς, κοπὶς σ.	Κνῆτσις. κωπὶς σ. 3)
— l. 24. Κνίζων, ἢ κνιζίων, λ.	Κ. ἢ κνιζείων. λ. 4)
c. 287. l. 6. Κνισα, α. — λεῖπος τ.	Κ. α. — λίπος τ.
— l. 9. Κνισαλέω, περικνίσω.	Κ. περικνίστω 5)

c. 287.

1) Glossam procul dubio male intellexit, quae ita interpungenda videtur: Κνηκόν. τὸ κροκίζον χρῶμα ὑπὸ τοῦ ἄνθους, ὅτε δὲ ἀπὸ καρποῦ τὸ λευκόν. *Vox croceum colorem ex flore (κνῆκος) praeparatum significat, interdum etiam candidum ex fructu.* In glossis iatricis et botanicis Cyrilli Glossario adnexis, atque ex codice Marino a me descriptis: Κνῆκος. ὁ ἄγριος κρόκος.

2) Turpiter iterum textum Ms. depravavit. Lexicographus ad Il. Υ. v. 37. respicit, ejusque scriptura eadem fuit ac Homeri: ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί. Cf. VV. DD.

3) Rescribenda est codicis lectio, Salmasio suffragante. Cf. VV. DD.

4) In Glossis XII. Prophett. ex cod. Marino descriptis: Κνίζων συκάμινα. ἐσθίων ἅπτεσθαι. ἢ κεντῶν. ἢ συλλέγων. Cf. VV. DD.

5) Litteram delevit; scriptum erat: περικνήσω.

c. 287. l. 9. Κνίσητε, τ.	Κνίσης. τ.
Κνισεῖεν, ε.	Κνισῆεν. ε.
— l. 15. Κνιστὰ, λ. συγκεκομένα.	Κ. λ. συγκεκομμένα.
— l. 20. Κνοῦς, ὁ ε. — κνομαιῆχον — δὲ [περὶ ὃ] μέρος — ἢ χηνικῆς.	Κ. ὁ ε. — κνοῦν μὲν ἦχον — δὲ μέρος — ἡ χοινικίς.
c. 288. l. 2. Κνύθα, κ. — ἀπὸ τῶν κ.	Κ. κ. — ἐπὶ τῶν κ. 6)
— l. 8. Κνυζούμενον, σ. — κνυζιθμὸς γ.	Κ. σ. — κνυζηθμὸς, γ. 7)
Κνυζώσω, συνσπάσω, κ.	Κ. συσπάσω. κ. 8)
— l. 13. Κνυπώσω, θρυγκώσω.	Κ. θριγκώσω.
— l. 15. Κνώδακες, ο. — φυσιτῆρσιν α.	Κ. ο. — φυσητῆρσιν α.
c. 289. l. 3. Κνωσσεῖν, ὑπνεῖν, κ.	Κνώσσειν. ὑπποῦν. κ.
— l. 5. Κνωπεὺς, α.	Κνωπνεύς. α.
Κνῶσος, π.	Κνωσός. π.
— l. 10. Κόα, α.	Κοᾶ. α.

c. 290.

6) In hac glossa θ (ut saepius fit) cum ζ ob soni affinitatem permutatum est, nec de genuina ejusdem scriptura Κνύζα haesitandum est. Cf. VV. DD. a quibus postrema parum intellecta videntur; mens enim Lexicographi est, ut Κνύζα interdum per syncopen scribatur pro κόνυζα, et plantam significet. In glossis Mss. botanicis: Κόνυζα. τὸ ψίλιθρον.

7) V. κνυζιθμὸς superioris Κνυζηθμὸς varia lectio videtur. Reliqua: ἡ φωνὴ κυνῶν — γοερὸν φ. eodem pertinere suspicor. Cf. VV. DD.

8) Scriptura συνσπάσω ex antiquo archetypo conservata est.

c. 289. l. 13. Κοαλιεῖν, β.	Κοαλιεῖς. β. 9)
— l. 22. Κόβαλος, π. — τοθαστὴς — κακό....	Κ. π. — τωθαστής — κακόσχολος 10)
c. 290. l. 13. Κόγχειν, δ.	Κόγχην δ.
— l. 19. Κόγχος, κοχλιός.	Κ. κ. 11)
c. 291. l. 6. Κοδράντης, τ. — φόλεως — φόλεως.	Κ. τ. — φώλεως — φώλεως. 12)
Κοδομεύει, φ. — ἔργ.. οἰκοδομεῖ.	Κ. φ. — ἔργῳ ο. 13)
Κοδομεύειν, τ. — ὕπνω φ.	Κ. τ. — ἰπνῷ φ.
Κοδομεὺς, ὁ ὑποτάσσων τῷ φρυγὶ τ.	Κ. ὁ ἐπιτάσσων τῷ φρύγοντι τ.
c. 292. l. 2. Κοδομία, ὑπνία, φ.	Κ. ἰπνία. φ.
Κοδράντης, τ. — τὸ λ.	Κ. τ. — τὸ δὲ λ. 14)
Κόδρ., ο — Ἀθηναῖο., λ.	Κόδρους. ο. — Ἀθηναῖος, λ. 15)
— l. 14. Κόθημα, ἀπὸ τ.	Κ. ἐπὶ τ.

c. 293.

9) Correctionem typotheta non advertit.

10) In ultima voce litteram cum compendio delevit; in Ald. κακόχολος incuria typ. Cf. VV. DD.

11) In editis κοχλίας a typotheta.

12) Cyrilli Lex. Ms. Κοδράντης. τὸ πᾶν. ἢ λεπτὰ δύο. Cf. VV. DD.

13) Compendium delevit; legebatur: ἔργον.

14) Superius Κοδράντης cum tota sua appendice huc transferendum est, ubi procul dubio in margine adscriptum erat.

15) In prima voce compendium delevit, in Ἀθηναῖο., ultimam tantum litteram. Glossa procul dubio ita scripta erat: Κόδροι. οὓς ἡμεῖς λέγομεν κρονικούς τινας, τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζοντας. Ἀθηναῖοι λαμπροὶ τῷ γένει. Cf. VV. DD. qui hic in tenebris vagantur.

MS.	MUS.
c. 293. l. 16. Κοίζειν, τ. — μητικῶς λ.	Κ. τ. — μιμητικῶς λ.
c. 294. l. 8. Κοιλὶς, δ. Ἀττικός.	Κ. δ. Ἀττικῆς.
— l. 16. Κοιλῶπαν, π.	Κ. π.
[Κοῖλον, κοῖλον.]	
Κοῖλος, θ.	Κ. θ.
c. 295. l. 9. Κοινὸς, δ. — ὡς κ. — Ἰσμήνης — ὑδροφό..οις, πολύκωνον Α.	Κ. δ. — Ὦ κ. — Ἰσμίνης — Ὑδροφόροις· Πολύκοινον Α. 16)
— l. ult. Κοιοφόρος, ε. ἐγκαστρωμένη.	Κ. ε. ἐγγαστρωμένη.
c. 296. l. 1. Κοιπποιβαπᾶν, σ.	Κοιπποιβάπαν. σ. 17)
Κοιρανέων, κ. καθιότας, ἢ τ.	Κ. κ. καθιστάς. ἢ τ.
Κοίρανος, ὁ ἐπικρατῶν, κ.	Κ. ὁ ε. κ. 18)
— l. 13. Κοιτὶς, ἡ μ. — ἐν ᾗ γ.	Κ. ἡ μ. — ἐν ᾗ ὁ γ.
Κοῖτον ι. — κοίτιν ε.	Κ. ι. — κοίτην ε.
c. 297. l. 6. Κοκκόνοι, οἱ πυρίνες τ.	Κ. οἱ πυρῆνες τ.
— l. 10. Κοκκ., τ.	Κόκκου. τ. 19)
— l. 18. Κοκκυγία., ἀνέμων ἢ κροτονιᾶται.	Κοκκυγίαν. ἄνεμον. οἱ Κροτωνιάται. 20)

c. 298.

16) In lemmate ὑδροφό..οις duas litteras delevit; ſcriptum videtur: ὑδροφόδροις.

17) Diviſionem gloſſae (Κοιπποίβα.πᾶν σ.) a Salmaſio olim propoſitam ſcriptura codicis extra dubium ponit. Cf. VV. DD.

18) In Ald. ἐτικρατῶν incuria typ.

19) Compendium aut litteram fini vocis impoſitam delevit. Cf. VV. DD.

20) Litteram in fine vocis delevit; ſcriptum videtur: Κοκκυγίαι.

c. 298. l. 5. Κοκκύαι, ο.	Κοκκίαι. ο. 1)
— l. 9. Κολαβρευομένη, κόλοις α.	Κ. κώλοις α.
— l. 15. Κολακοφοροκλείδης, Ι. — Κεώνυμον ε.	Κ. Ι. — Κλεώνυμον ε.
Κολάττη, κ.	Κολάττην. κ.
c. 299. l. 2. Κόλαφος, κ. — ἐν ἀγροστίνῳ καὶ παιδοτρίβαις ο.	Κ. κ. — ἐν Α. καὶ Π. ο. 2)
— l. 13. Κολεκάνοι, τ. — Στρατὶς — δραματίῳ τοὺς τί — κολέκαν λ.	Κ. τ. Στράτις — δ. τοὺς τί — κ. λ.
— l. 22. Κολεμὶς, ἄρτιμις ἀπὸ κωλένου τ.	Κ. Ἄρτεμις, ἀπὸ Κολέμου τ. 3)
c. 300. l. 14. Κόλλ.πες, ο. — νωτιαῖον τ. — κόλλοψ — παρ.κηκότας π. (ηβη superscr.)	Κόλλοπες. ο. — νωτιαῖον ἢ τ. — κόλλοψ — παρηβηκότας π. 4)
c. 301. l. 2. Κολλικοονόμον, τ.	Κολλικονόμον. τ.
— l. 8. Κόλλωψ, τ.	Κόλλοψ. τ.
— l. 15. Κολλύρα, Θ. — ἐνέλκουσα.	Κ. Θ. — ἐν ἕλκουσα. 5)

1) Salmasii ceterorumque conjectura Κοκύαι in textu ponenda est, scriptura codicis adstipulante. Cf. VV. DD.

2) Locum adduxi, ut a lemmatum scriptura securi essent eruditiores.

3) Agitur, ut aperte docet codicis scriptura, de eodem Dianae cognomine, cujus Pausanias aliique meminere. Cf. VV. DD.

4) In prima voce litteram delevit; scriptum videtur: Κόλλαπες. In Ald. κόλλωψ culpa typ. In παρ.κηκότας litteram expunxit, ejusque correctionem prima manu superscriptam restituit. Cf. VV. DD.

5) Stephani et Theodori Lex. Ms. Κόλλυρα. ἀρτίδια μικρὰ κιθαρᾷ. (An κρίθινα?) Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 302. l. 7. Κολοιὸς, ὃ ο.	Κ. ὃς ο.
— l. 11. Κολοίφρυξ, ταναγραίως α.	Κ. Ταναγραῖος α.
— l. 16. Κολοιστι., ξ.	Κολοίστιον. ξ. [6])
— l. 20. Κολὸν κολὺς τὸν μ. — ἔχων — κερασφοροῦν — στολόκρους καὶ τὸ ἔντερον, κ.	Κολόν. κολυστόν. μ. — ἔχον — κέρας φοροῦν — κολόκρους — καὶ τὸ ε. κ.
c. 303. l. 17. Κολουᾶν, θο$\overset{\text{ειν}}{\text{ρειβᾶν}}$	Κ. θορυβεῖν.
Κολούει, κατασεῖ — κολύει, ε.	Κ. κατασείει — κωλύει. ε. [7])
c. 304. l. 2. Κολουρίτης, γ.	Κολουρίτις. γ.
— l. 9. Κολούων, μ. ῶν, ἐλαττόνων.	Κ. μειῶν, ἐλαττῶν. [8])
Κολοφὼν, ὁ κολιὸς, κ.	Κ. ὁ κολοιός. κ. [9])
Κολοφώνια, υ. — μεταλικόν τι.	Κ. υ. — μεταλλικόν τι.
c. 305. l. 13. Κολύφανον, φλυὸς, λ.	Κ. φλοιός. λ.
— l. 18. Κολωνὰς, π.	Κολωνός. π. [10])
Κολωνία, τ. . λεῖοι.	Κ. τ. Ἠλεῖοι. [11])
c. 306. l. 9. Κολωφὼν, π.	Κολοφών. π.
— l. 16. Κομάκτωρ, ἡ λ. — $\overset{\text{δ}}{\text{μη}}$.	Κ. ἡ λ. — Μηδεία.

c. 306.

6) Compendium delevit, et accentum retraxit.
7) In Ald. Κουλούει culpa typ. Cf. VV. DD.
8) Litteram in μ. ῶν expunxit.
9) Cyrilli Lex. ms. Κολοφών. τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.
10) Vera esse videtur codicis lectio, quam et series requirit; sic vero in sequentibus legendum esset: κολωνὰν ἴεσο. Separatim quoque Κολωνὸς infra exponitur. Musurus glossam ad exemplum accommodavit.
11) Primam ultimae vocis litteram delevit.

306. l. 16. Κομανίαν, πορνί., δαψιλὴν ἀνίαν.	Κ. πορνείδα. ψίλειαν. ἄνοιαν.[12])
— l. ult. Κόμβα, κ. πολυρίνιοι.	Κ. κ. πολυρίνιοι.[13])
c. 307. l. 6. Κόμβομα, σ. σκήρωμα.	Κόμβωμα. σ. σκείρωμα.
— l. 10. Κομβώματα, τ. — χρόνον — πεταλαίων.	Κ. τ. — τόρνον — πεταλέων.
c. 308. l. 11. Κομίατον, ε. — τὸ α.	Κ. ε. — τοῦ α.[14])
— l. 14. Κομιδῆ, α. — λῆμψις, ἢ ε.	Κ. α. — λῆψις. ἢ ε.[15])
c. 309. l. 1. Κομίζεται, ν. — ὅπέρ ἐστιν ἢ τυμπανιστρίαις.	Κ. ν. — ὅπέρ ἐστιν ἐν Τ.[16])
— l. 4. Κομίσαι, φέραι, σ.	Κ. φέρειν. σ.
— l. 11. Κόμιτα, ε. — ζ΄.	Κόμητα. ε. — ἑπτά.

12) In πορνί., compendium litterarum αν delevit. Firmatur itaque auctoritate codicis conjectura Heinsii, legentis: πορνείαν. δαψίλειαν. ἄνοιαν. Cf. VV. DD.

13) Cf. VV. DD. qui ultimam vocem optime restituerunt.

14) Cyrilli Lex. Ms. Κομιάτον. ἐξαίτησις τοῦ ἀφεθῆναι.

15) Videnda quae supra de μ insiticio ante ψ ad v. Καταπέμψαι monui. Cyrilli Lex. Ms. Κομιδῆ. ὡς μὲν ἐπίρρημα, λίαν σημαίνει· ὡς δὲ ὄνομα, τὴν συλλογὴν, ἢ λῆψιν. ἐπιμέλειαν.

16) Latet in ὅπέρ ἐστιν aut lemmatis aut auctoris nomen, quod Oedipus aliquis forte expiscabitur. Suspicari quidem aliquis potuisset, quod lemma absque auctoris nomine ita scriptum fuisset: Τυμπανισταῖς ἢ Τυμπανιστρίαις. ita ut haec Sophoclis fabula duobus modis inscripta fuerit. At merae conjecturae testimoniis atque solidis rationibus destitutae litteris earumque studio parum prosunt.

	✝
c. 309. l. 11. Κόμμα, κένθω, ὁ. — νομιστὰς, α.	Κομμακενθω. ο. — ν. α.[17])
— l. 19. Κόμμου, ω.	Κομμοῦν. ω.
Κομμῶ, π.	Κομμώσεις. π.
— l. 22. Κομμωρία, ἡ π.	Κομμώτρια. ἡ π.
c. 310. l. 8. Κομπεῖ, μεγαλορημονεῖ, ψ.	Κ. μεγαλοῤῥημονεῖ. ψ.
— l. 13. Κομπῶδες, ἀλαζωνικόν.	Κ. ἀλαζονικόν.
— l. 22. Κομψὸν, ε. — ἐπίχαρι.	Κ. ε. — ἐπίχαριν.
c. 311. l. 1. Κομωδοῦντες, θ.	Κωμῳδοῦντες. θ.
— l. 9. Κονάσσασιν, κ.	Κονάσσουσα. κ.
— l. 11. Κόνδυ, π. — κυμβίον.	Κ. π. — κ.
[Κονδούκτωρ, μισθωτός.]	
Κονδυλίζει, κ.	Κ. κ. [18])
— l. 14. Κονδυλούμεναι, ἀνοιδήσουσαι, κ.	Κ. ἀνοιδοῦσαι, κ.
— l. 18. Κονείδη, γ.	Κονειδεῖς. γ.
Κονείδης, Θ. παιδαγωγὸς [καὶ μαΐστωρ.]	Κ. Θ. παιδαγωγός.

c. 312.

17) Felix et promta memoria Musurum destituisse videtur. Nullum (primo etiam codicis scripturae intuitu) dubium erit, quin ex Aristophanis Ranis Κόμμα καινὸν reponendum sit. Cf. VV. DD. qui erudite et sagaciter veram lectionem indagarunt. In νομιστὰς solitum v. νομίσματος compendium male intellectum fuit. At quaerant hic forte critici, unde θω in fine lectionis κένθω. Nescio certe unde adhaeserit; si quis tamen ex compendio vocis τοῦτο illud deduceret, minime dissentirem, totumque locum ita scriberem: Κόμμα καινόν. τοῦτο οὐ μ. — νομίσματος, α. Nam κεν oritur ex καιν῞, neglecto a scriba compendio.

18) Glossa intermedia ob seriem inter Κόνδοι et Κόνδυ collocanda est.

c. 312. l. 1. Κονία, σμῖμα, σ.	Κ. σμῆμα. σ.
— l. 9. Κονίοντες, α. λευκένοντες.	Κ. α. λευκαίνοντες.
— l. 17. Κονίσαλος, κ. — δ αἰ.	Κ. κ. — αἰδοῖα.
— l. 19. Κονίσασθαι, κ.	Κονίσουσι. κ.
c. 313. l. 4. Κοννὶς, ἀλέτης π.	Κόννις. ἀλείτης π.
Κόννος, ὁ π. ἢ υ.	Κ. ὁ π. ἢ υ.
— l. 8. Κοννοφόρων, σκολλυνφόρων.	Κ. σκολλυφόρων.
Κόννου, ψήφων π.	Κόννου ψῆφον. π.
Κοννοειδῆ, ε.	Κωνοειδής. ε. [19]
— l. 17. Κοντινοῦσα, τ.	Κονοῦσα. τ. [20]
— l. ult. Κόντω. π. πρὸς .όντω ζεῖν.	Κ. π. πρὸς κόντῳ ζ. [1]
	✠
c. 314. l. 10. Κόπανον, ξ. ἔρεο. πλυτικόν.	Κ. ξ. ἐρεπλυτικόν. [2]
c. 315. l. 1. Κοπὶς, μ.	Κόπις. μ.
Κοπτὰ, μελίπικτα.	Κ. μελίπηκτα.
— l. 9. Κοπρεῦσαι, φοιτεῦσαι.	Κ. φυτεῦσαι.
— l. 13. Κόπρος, η. — κυλινδου.... κατὰ κόπον.	Κ. η. — κυλινδό.... κατὰ κόπρον. [3]

19) Salmasius et Vossius scripturam codicis divinarunt. Cf. VV. DD.

20) Reponenda est codicis lectio, male a Musuro mutata. Cf. VV. DD.

1) Litteram expunxit; scriptum videtur: πρὸς πόντω ζ. Cf. VV. DD.

2) In ἔρεο. litteram aut compendium fini vocis impositum delevit, et ex duabus vocibus novam procudit. Cf. VV. DD. qui varie conjecerunt. In mendoso πλυτικὸν latere videtur πληκτικόν.

3) In κυλινδου.... exitus compendium delevit, legebatur: κυλινδουμένῃ. Cum vero ex Il. X. v. 414. ubi de Priamo agi-

c. 316. l. 15. Κορακοφορoκλεί-δη, ε.	Κορακοφορoκλείδης. ε.
c. 317. l. 11. Κορβᾶ, ἥ τ.	Κόρμα. ἥ τ. [4])
Κόρδαξ, ε. — κομῶσ.	Κ. ε. — κομώσης.
Κορδακίζει, α. ὀρχουμένως.	Κορδακίζουσα. α. ὀρχουμένη.
— l. 24. Κορεία, θεραπεύεται καλλύνη, ἢ θ.	Κ. θεραπεία. καλλονή. ἢ θ.
c. 318. l. 11. Κόρην, π. — παῖδα.	Κ. π. — π.
[Κορθέλαι, συστροφοί, σωροί.]	
Κόριμακ, ἄλυτρον, ὅ τ.	Κόρημα. κάλυτρον, ὅ τ. [5])
Κορθίλας καὶ κόρθιν, τ.	Κ. καὶ κ. τ. [6])
— l. 17. Κόρθις, σ.	Κόρθυς. σ.
— l. 19. Κορθύεται, δ. — μεταιωρίζεται, φ.	Κ. δ. — μετεωρίζεται, φ.
Κορθύεσθαι, α.	Κορθύεται. α. [7])
— l. 23. Κοριάλαι, τρίγλ.αι, ι.	Κ. τρίγλαι, ι. [8])

agitur, κυλινδόμενος restituere voluerit, festinando novum vocis exitum reponere oblitus est; quod typothetam, a quo vitiosam Aldinae lectionem habemus, errare fecit. Cf. VV. DD.

4) Lectionem codicis rescribendam esse existimo, consentientibus Salmasio et Vossio, omnium, quotquot Hesychium illustrarunt, in antiquorum Glossariorum scriptura versatissimis; serie quoque, quae summi ubique valoris esse debet, ita jubente.

5) Glossa intermedia hic retinenda est, infra vero, ubi ordini repugnat, ejicienda; olim, ni fallor, glossa infra posita in margine huc revocata fuit, et postea textui inserta, unde repetitio orta videtur.

6) In Ald. Κοθίλας καὶ κόρτιν culpa typ. Reponenda est itaque codicis lectio, quam Vossius olim divinabat.

7) Haec glossa additamentum est ex margine.

8) In τρίγλ.αι litteram expunxit.

M S.	M U S.
c. 318. l. 23. Κορίαννον, τ. — κοσμάριον ☧.	Κ. τ. — κ. 9)
c. 319. l. 2. Κόριν, τ.	Κόριον. τ.
— l. 12. Κορίννουσι, κ. — Βελεροφῶντι .π. χευούσης — ἐπὶ τῶ — Βελεροφώντης.	Κ. κ. — Βελλεροφῶντι ἐπιχευούσης — ἐπὶ τῶν — Βελλεροφόντης. 10)
— l. 23. Κοριῶντα, γαυρούμεν.	Κοριῶντα. γαυρούμενον.
c. 320. l. 9. Κορμάζειν, τ. περιζεῖν.	Κ. τ. περιδεῖν. 11)
c. 321. l. 3. Κορωνίδας κ. — ἀγαθῶν ὑπεροχάς.	Κ. κ. — ἀγαθὸν ὑπεροχαί.
— l. 8. Κορούεται, υ.	Κορθύεται. υ.
— l. 18. Κόρσαι, α. — προμαχόνας, σ.	Κ. α. — προμαχῶνας. σ.
c. 322. l. 5. Κορσοῦν, κίρειν.	Κ. κείρειν.
— l. 12. Κόρτος, ὁ ε. — κροτός.	Κ. ὁ ε. — κρότων.
δ' Κορτύνιοι, ο. — Ἀρκα.	Κ. ο. — Ἀρκαδίας. 12)
Κόρυ, π.	Κόρυς. π.
— l. 17. Κορυβαντιούσης, μ.	Κορυβαντιώσης. μ. 13)

9) In libris ſcriptis monogrammate Chriſti duae res pretioſae deſignantur, χρόνος nempe et χρυσός. Typotheta ed. Aldinae χρόνος elegit, ego χρυσὸς, et ita ſcribo: κοσμάριον χρυσοῦν. In typotheta error facile excuſandus eſt, at Muſurus ambiguum hoc monogramma ipſi ſolvere debuerat.

10) In .π. χευούσης duas litteras delevit; ſcriptum videtur: ἀποχευούσης.

11) Fere Pergero adſentirem, legenti: πέρθειν. Adfinitas ſoni inter ϑ, ζ et σ nota eſt. Cf. VV. DD.

12) Compendium et accentus Ἀρκάδων legere jubent. Subintelligitur γῆς vel χώρας.

13) Cyrilli Lex. Ms. Κορυβαντιῶν. μαινόμενος. δαιμονιζόμενος. Ex longo veterum Gloſſariorum uſu Iſ. Voſſio comper-

MS.	MUS.
c. 322. l. 17. Κορυβαντισμὸς, καθαριστμωνίας.	Κορυβαντισμῶν. καθαρισμῶν. 14)
— l. 23. Κορύδαλος, [ἢ] π. — κορύδος π.	Κορυδαλλός. π. — κόρυδος π. 15)
c. 323. l. 8. Κορυθαϊκὴ, τ.	Κορυθάϊκι. τ.
— l. 14. Κορυθαλία, δ. — ὑπερορίθεον.	Κ. δ. — ὑπερόριον θεόν.
— l. 23. Κόρυθος, φαλὸν, λ' περικεφα.	Κόρυθος φάον. περικεφαλαίας. 16)
Κορύθους, π.	Κόρυθας. π.
— l. 27. Κόρυκος, θ.	Κώρυκος. θ.
Κορυμβᾶ, τ. — ἔστι τὴν πρύμνην κ.	Κόρυμβα. τ. — ἔστι κατὰ τὴν πρύμναν κ.
c. 324. l. 7. Κόρυμβον, τ. — μεταίωρα, κ.	Κ. τ. — μετέωρα, κ.

pertum erat, quod ſeries ab antiquis Gloſſographis raro intermittatur, proptereaque Κορυβαντιεύσης, ut hodie in codice Marciano legitur, reſtituit; at ob hoc, ut ſaepius, in notis VV. DD. reprehenditur, quod factum nollem. Heſychio antiquiora procul dubio Gloſſaria aderant, quam nobis, pluraque veterum ſcripta; quid impedit, quo minus et in his κορυβαντιᾶν in uſu fuerit? Peſſima eſt critices regula, praeſertim in Heſychio, ſi omnia, quae praeter uſum eſſe videantur, damnare velimus, adque exiguas veterum reliquias, quas hodie poſſidemus, reformare cogitemus. Hoc vitium non modo Muſuro, ſed et ſequioribus criticis diu adhaeſit, et a noſtri aevi criticis longe fugiendum eſt.

14) Forte: καθαρισμὸς τῶν ὀργίων. At hariolationes deteſtor. Hoc ſaltem evidens eſt, quod ſcribae imperitia duae voces in unam coaluerint.

15) Reponendum videtur: Κορύδαλος. Cf. VV. DD.

16) Reſpicit ad Il. Γ. v. 362. totaque gloſſa ita ſcribenda eſt: Κόρυθος φάλον. περικεφαλαίαν. Interpretatio Lexicographi bene ſe habet, in poeta enim pars pro toto ponitur, criſta galeae pro ipſa galea. Cf. VV. DD.

c. 325. l. 3. Κορύσεσθαι, ε.	Κορύσσεσθαι. ε.
— l. 10. Κορύτει, τ.	Κορύτη. τ.
c. 326. l. 8. Κορωνία, π.	Κορώνεια. π.
— l. 13. Κορώνιος, μ. — κερατοβοῦς.	Κ. μ. — κέρατα βοῦς.
Κορωνὶς, καμπύλος π.	Κ. καμπύλη π.
Κορωνισταὶ, ο. — ἀγείροντες, κ.	Κ. ο. — ἐγείροντες, κ. 17)
Κορωνίων, γλαυρίων.	Κορωνιῶν. γλαυριῶν.
Κόρωνον, πονηρ. (ο)	Κόρωνος. πονηρός.
— l. 23. Κόσαι, κ.	Κόσται. κ.
— l. ult. Κοσκινόριος, ε.	Κοσκινόρινος. ε.
c. 327. l. 4. Κοσκυλματίους, κ. — παραλογισμοῖς [λιμμιδέρις.]	Κοσκυλματίοις. κ. — π. 18)
— l 10. Κοσμήτης, κουριεῖς, ε.	Κ. κουρεύς. ε.
— l. 19. Κόσυμβεδεσμὸς, α. — ἀπιδίσκω, κ.	Κ. α. — ἀσπιδίσκῳ. κ. 19)
c. 328. l. 12. Κοτέει, ο. — ὑποπιᾶ.	Κ. ο. — ὑπωπιᾷ.
c. 329. l. 1. Κοτήλλουσα, τήλλουσα.	Κοτίλλουσα. τίλλουσα.
— l. 5. Κοτίλλιν, α.	Κοτίλλιον. α.
— l. 9. Κοτταμία, π. — ἀμείνω δ.	Κ. π. — ἄμεινον δ. 20)

c. 329.

17) Correctionem typotheta neglexit.

18) In vitioso λιμμιδέρις, quod procul dubio ex margine est, latere videtur λείμμασι δέρων, quod idem esset ac superius τὰ τῶν βυρσῶν περικομμάτια. Cf. VV. DD.

19) Cyrilli Lex. Ms. Κόσυμβος. ἀνάδεσμος. ἀνεπίληπτος. Stephani et Theod. Lex. Ms. Κοσσυμβωτοὺς χιτῶνας. κροσσωτὰ ἱμάτια. Cf. VV. DD.

20) Correxerat: Κοττάβια. quod postea delevit. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 329. l. 18. Κότταβος, λάδαξ — πληθενεῖ — παιδεία π.	Κ. λάταξ — Πληθένει παιδιὰ π.
— l. 22. Κόττανα, ε. — Κρησὶ κ.	Κ. ε. — Κρησσὶ, κ.
c. 330. l. 8. Κοττυλ. οἱ, κατοικίδια. ι ο.	Κοττυλοιοί. κατοικίδιοι ο. 1)
— l. 15. Κοτυλήδων, π.	Κοτυληδών. π.
— l. 17. Κοτυληδὸν, ὄφις ε.	Κοτυληδών. ὄφις ε. 2)
Κοτύλη, ῥυτὸν π.	Κοτυλήρυτον. π. 3)
— l. 22. Κοτυλίσκος, κ. — μόνον π.	Κ. κ. — μόνωτα π.
c. 331. l. 4. Κοτυτὼ, ὁ μ.	Κ. ὁ μ. 4)
— l. 12. Κουκᾶ, πάππων, ἢ κ.	Κοῦκα. πάππον. ἢ κ.
— l. 15. Κουλιβατίαν, κ. — σιδηρίτην — ἔνιοι.	Κ. κ. — σιδηρῖτιν — ἔνιοι.
— l. 18. Κουμᾶσι, τ.	Κουμάσιον. τ.
— l. 24. Κουράνια, ἐκ μελήνης α.	Κ. ἐκ μελίνης α.
c. 332. l. 3. Κουράτεροι, ν.	Κουρότεροι. ν.
— l. 6. Κουρεώνην, τὸν ακουντίτην, ἢ α.	Κουρέην. τὸν ἀκοντίτην, ἢ α.
Κουρεὺς, ο. — γναφικῷ μαχαίρᾳ.	Κ. ο. — γναφικοῦ μαχαιρίου.

c. 332.

1) In ambabus vocibus litteram expunxit; scriptum videtur: Κοττυλειοὶ, κατοικίδιαοι ο. In posteriori duo exitus ex correctione κατοικίδια (οι) uniti fuerunt.

2) Jensius et Valkenaer ex Od. E. v. 433. Κοτυληδονόφιν. ε. reponunt, quod jam [illegible] caret, ipsaque codicis scriptura firmatur. Cf. [illegible].

3) Feliciori hic usus est men[illegible]a. Cf. VV. DD. qui locum poetae notarunt. Musuri interpunctionem typotheta neglexit.

4) In Ald. Κοτυττὼ, quod in ceteras manavit editiones.

c. 332. l. 6. Κουρεῶτις, μ. — ἐμῆ τ.	Κ. μ. — ἐν ᾗ τ.
— l. 14. Κουρῆτες, τ. — πλεύραναν — κώμας. Κ.	Κ. τ. — Πλευρῶνα — κόμας. Κ.
Κουρήτεσι, Κ.	Κουρήτεσσι. Κ.
— l. 22. Κουρίαν, κομᾶν. Κουρᾶς, ε.	Κουριᾶν. κομᾶν. κουρᾶς ε. [5])
— l. ult. Κουριδίης, ε.	Κουριδίας, ε. [6])
c. 333. l. 3. Κουρίδιον, π. — τετραχείρ..Α.	Κ. π. — τετράχειρον Α. [7])
Κούριξ, τ.	Κουρίξ. τ. [8])
— l. 6. Κουριζόμενος, ὑμεναιούμενος γ.	Κουριζομέναις. ὑμεναιουμέναις, γ.
Κουριξαινομένους, τ.	Κουρὶξ αἰνομένους. τ.
— l. 16. Κουρίον, Σ. — ἡμιουτὸν κόριον η.	Κ. Σ. — ἡμιουτονκούρειον η.
Κουριῶν, κ. δεομένων, κ.	Κ. κ. δεόμενος. κ.
c. 334. l. 12. Κούταρον, τ. ὀσπητίων τ.	Κ. τ. ὀπισθίων τ.]
— l. 17. Κουφίζει, μεταιωρίζει.	Κ. μετεωρίζει.
— l. 21. Κοῦφον, κ. μεταίωρον.	Κ. κ. μετέωρον.
c. 335. l. 1. Κοχλίαι, τ. — χώα, κ.	Κ. τ. — χόα. κ. [9])

5) Male separata conjunxit. Cf. VV. DD.

6) Rescribenda est codicis lectio, ex Il. A. v. 114. petita. Cf. VV. DD.

7) In τετραχείρ.. compendium delevit, et accentum retraxit.

8) Haec glossa infra sequentis emendatio fuit, ubi pro κόμης vitiose legitur κόρης. Cf. VV. DD.

9) VV. DD. ζῶα restituerunt, quod codicis scriptura confirmat.

c. 335. l. 1. Κόχλος, τ. — πρώτης τ.	Κ. τ. — πρὸ τῆς τ.]
— l. 6. Κοχυδέρει, ι.	Κόχυ δ' ἔῤῥει. ι. [10])
c. 336. l. 4. Κράγιον, σύνστριμμα ε.	Κ. σύντριμμα ε.
— l. 19. Κράδη, σ. — ἀνίπτοντο ο.	Κ. σ. — ἐνίπτοντο ο [11])
c. 337. l. 8. Κραι.ρα, κ.	Κραῖρα. κ. [12])
— l. 18. Κραιπνοῦσι, τ.	Κραιπνοῖσι. τ. [13])
— l. 23. Κρακαλίδαι, τ. κρι.. έ..β.	Κ. τ. κρίσεων β. [14])
c. 338. l. 18. Κράνδην, π. — δ' Κραν.	Κραναὴν π. — Κραναοῦ. [15])
— l. 23. Κράνεια, λεπτοκάρια.	Κ. λεπτοκάρυα. [16])
c. 339. l. 2. Κράνηος, περικεά Φαλαι.	Κράνεος. περικεφαλαίας.
— l. 6. Κράνιοι, τ. Κεφαληνίας α.	Κ. τ. Κ. α. [17])

c. 339.

10) In Ald. Κώχυ incuria typ.

11) In vulgatis ἐνήπτοντο a typotheta. Legendum videtur: ἀνίπταντο. *Instrumentum seu machina, vi cujus dii in fabulis sursum volantes repraesentabantur.* Cf. VV. DD. Cyrilli Lex. Ms. Κράδη. συκῆ.

12) Litteram expunxit; scriptum videtur: Κραιάρα. quod et series requirit.

13) Cyrilli Lex. Ms. Κραιπνός. δυνατός.

14) In κρι..έ..duas litteras et exitus compendium delevit; scriptum videtur: κρισσέων. Reponendum est: Κρισσαίων. Cf. VV. DD. qui idem divinarunt.

15) In fine legendum est Κράνδου. Scripturam Κράνδην series postulat; glossa tamen litteris quadratis scripta fuisse videtur, et hoc modo Δ cum A utrobique permutatum. Cf. VV. DD. Interpunctionem codicis typotheta servavit.

16) Correctio a typotheta praetermissa est. Cf. VV. DD.

17) In editis Κεφαλληνίας a typotheta.

c. 339. l. 6. Κρα...ον, π.	Κρήνιον. π. [18])
— l. 10. Κρανῶν, β.	Κράντωρ. β.
— l. 16. Κράος, ε. — σκάλλουσι — σκαλευομένη [ἀμπέλων ἢ] ἄμπελος.	Κ. ε. — σ. — σκαλευομένη ἄμπελος. [19])
— l. 23. Κραπάταλλον, π.	Κραπάταλλος. π.
c. 340. l. 1. Καράρα, π.	Καραρᾶ. π. [20])
— l. 4. Κράσβολα, κελλάβοι δ.	Κ. κόλλαβοι δ.
— l. 6. Κρᾶσιν, κεφαλὴν, κ.	Κράασιν. κεφαλαῖς. κ.
— l. 8. Κράσπεδα, τ. — κλωσμένα ῥάματα, κ.	Κ. τ. — κεκλωσμένα ῥάμματα, κ.
Κραστῆναι, δ.	Κρατῆναι. δ. [1])
Κραστηρίαι, τ. ἐνηλακτῶν α.	Κρατηρίαι. τ. ἐνηλάτων α. [2])
— l. 14. Κραστόδετον, σ.	Κρατώδετον. σ.
Κρᾶτα, κεφαλή.	Κ. κεφαλήν.
— l. ult. Κράταιϊς, π. — κύλλης, τ.	Κ. π. — Σκύλλης. τ.
c. 341. l. 3. Κραταίλεων, ε.	Κραταίλεον. ε. [3])
Κραταίλεων, ἡ Ν.	Κραταίλεον. ἡ Ν. [4])

c. 341.

18) Duas aut tres erasit litteras.

19) Reponendum est σκάλλουσι, nam vulgatum σκάλουσι erratum typothetae est. Vitiosum ἀμπέλων cum correctione ἄμπελος consueto scribarum more per particulam ἢ copulatum fuit.

20) Typotheta ordinis, ut videtur, servandi causa Κραρᾶ posuit.

1) Correctionem typotheta praetermisit.

2) Scripturam Κραστηρίαι, quam Hemsterhusius olim reponendam voluit, servandam esse judico. Cf. VV. DD.

3) Reponenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.

4) Itidem, forte et Κραταίλεως. Cf. VV. DD.

c. 341. l. 16. Κρατερόφρονος, βουληφόβου.	Κ. βουληφόρου.
— l. 18. Κρατερώματα, μ. — κασιτέρου.	Κ. μ. — κασσιτέρου.
— l. 23. Κρατευτάων, τ. — τίθεται π.	Κ. τ. — τίθενται π.
— l. 26. Κρατηρίσκοι, ο. — καὶ μ.	Κ. ο. — οἵ καὶ μ.
c. 342. l. 1. Κράτιστος, ι. δυνατώτατος.	Κ. ι. δ.
[Κρατώδετον, τὰ ἄκρα τῆς σφενδόνης.]	
Κρατὸς, τ.	Κ. τ. [5])
— l. 10. Κρατυντήρια, κ.	Κρατυντῆρα. κ.
Κρατὺς, ἄρχει, ἐξουσιάζει.	Κ. ἄρχων. ἐξουσιάζων.
Κραυαίνει, φ.	Κ. φ. [6])
— l. 15. Κραυγὴ, β. — γ. αῦς εριφιακρὶς ε.	Κ. β. — κραῦξ ε. ε. [7])
— l. 22. Καυρόρερον, ξ.	Κραυρότερον. ξ.
Καυρ.ὼς, ν. — ποιήσει.	Κραυροᾶν. ν. — ποιήσῃ. [8])

c. 343.

5) Ex glossa intermedia superius Κραστόδετον correxit. Ad seriem scribendum est Κρατόδετον. Sunt ergo diversae unius ejusdemque vocis scriptiones.

6) In Ald. erratum typ. quod in reliquas editiones propagatum est. Ruhnkenius Κηραίνει intrudendum voluit; at pace summi viri dictum sit, quod de Κηραίνει Lexicographus hic nunquam cogitaverit. Cf. VV. DD.

7) In γ. αῦς litteram delevit; scriptum videtur: γλαῦς. Firmatur Salmasii conjectura, legentis: γραῦς Σεριφία ἀκρὶς ε. Cf. VV. DD.

8) Litteram expunxit; scriptum fuit aut Καυροὼς aut Καυρωὼς, prima enim scriptura ob Musuri lituras clare non dignoscitur. Vitiosa scriptura Καυ pro Κραυ cum in hac, tum in anteced. glossa librario imputanda est. Cf. VV. DD.

c. 343. l. 12. Κρείττονας, τ. — βλαβοῦσι — Αἰσχ. αἰτναίας.	Κ. τ. — βλαβῶσι — Α. Αἴτνα. 9)
c. 344. l. 1. Κρεμβαλιάζειν, κ. — ὄστ.μα συγκροτοῦντες ε.	Κ. κ. — ὀστᾶ ἅμα συγκροτοῦντας ε. 10)
Κρέμβολα, ε. — ἐντυλλήσσουσιν α.	Κ. ε. — ἐντυλλίσσουσιν α.
Κρέμυον, κρόμυον.	Κρέμμυον. κρόμμυον.
Κρὲξ, κ. — τοῦτο γ. οἰωνίεται — ἐπίτροχος.	Κ. κ. — τοῖς γ. οἰωνίζεται — ἐπὶ τροχοῦ. 11)
Κρήγιον, α.	Κ. α. 12)
— l. 16. Κρήϊνον, τ.	Κρήηνον. τ.
— l. 17. Κρήϊνεν, α.	Κρήηνεν. α.
— l. ult. Κρήϊνον, κρεωθήκη.	Κ. κρεοθήκη.
c. 345. l. 9. Κρήϊνον, ἔλδωρ τ.	Κρήηνον ἔλδωρ. τ.
— l. 15. Κρηπὶς, υ. — περὶ θεμάτων — στυλοβῶται, α.	Κ. υ. — περίθεμα τῶν — στυλοβάται. α. 13)

c. 346.

9) Ad ductum codicis cum VV. DD. scriberem: *Αἰτναίας*. At Macrobii auctoritate motus aliquis regereret forte, quod vitium et correctio juxta se posita sint, in archetypo ita separata: *Αἴτν[αι]ας*. In ejusmodi rebus melius tacere est, quam loqui. Cf. VV. DD.

10) In *ὄστ.μα* litteram delevit; scriptum videtur: *ὄστομα*. Cf. VV. DD.

11) Nullus jam dubito, quin in fine legendum sit: *ἐπὶ τριχός*. Cf. VV. DD.

12) Cf. VV. DD. qui omnes *Κρήγυον* reponunt. Sic et Cyrilli Lex. Ms. *Κρήγυον. ἀληθές. ὑγιές.*

13) Male in editis *ἐπίθεμα τ.* Cf. VV. DD. Cyrilli Lex. Ms. *Κρηπίς. ὑπόβαθρος θεμέλιος.* (Forte: *ὑποβάθρον, θεμέλιον.*) *καὶ εἶδος ὑποδήματος.*

MS.	MUS.
c. 346. l. 3. Κρησφύγετα, τ. — διαλανθάνοντες τ.	Κ. τ. — οἱ δ. τ.
Κρητὰ τόπον τὸ παιδικὴν χ.	Κρῆτα, τ. τὸ παιδικοῖς χ.
— l. 7. Κρητηρὰ, ὁ φ.	Κρητῆρα. ὁ φ.
— l. 9. Κρατῆρας, σ.	Κρατῆρα, σ.
— l. 15. Κρητίζειν, ε. — ἀπὸ τοὺς Κ.	Κ. ε. — ἀπὸ τοῦ τοὺς Κ.
— l. 20. Κρητικὸν μ. — Κρῆται ρ.	Κ. μ. — Κρῆτες ρ.
c. 347. l. 1. Κριάδεμεν, γ.	Κριαδέμεν. γ.
c. 348. l. 8. Κρικαδιᾶν, τ. — ὥσπερ . ρυβούς.	Κ. τ. — ὥσπερ κρυβούς. 14)
— l. 17. Κριμυεῖ, ῥιγε, π.	Κρυμυεῖ. ῥιγοῖ. π.
c. 349. l. 9. Κρῖναι, δ.	Κρίνε. δ.
Κρίνειν, α. — κρινόμεθα — μαχόμεθα, ἢ διαλεγόμεθα.	Κ. α. — κρινώμεθα — μαχώμεθα. ἢ διαλεγώμεθα.
— l. 18. Κρινόμεθα, μ. δειλιόμεθα.	Κ. μ. διαλυόμεθα. 15)
— l. 21. Κρίον, τ. — χωρικῆς ο.	Κ. τ. — χορικῆς ο.
— l. 26. Κριόντων, β.	Κρειόντων. β.
Κριὸς, ρ. πολιορκικὸν — ἄρσεν, ὄργανον ἀσπίσων, Α.	Κ. ρ. πολιορκητικόν — ἄρσην. ὄργανον. ἀσπίς. Α. 16)
c. 350. l. 6. Κριὸς α. — τόν τε δούριον ι.	Κ. α. — τόν γε δ. ι.

14) Litteram expunxit.
15) Superius κρινόμεθα hujus glossae varia lectio videtur. Cf. VV. DD.
16) Nulla, ut VV. DD. visum fuit, facta est verborum permutatio; ultima vero, a Musuro depravata, ita legi debent: ὄργανον ἀσπίδων. *Romanorum testudo.* Sic omnia plana sunt et perspicua.

M S.	M U S.
c. 350. l. 6. Κριὸς ˜τροφεῖα ἀπ.΄τισε, π. — πλάττουσιν ο.	Κ. τ. ἀπέτισε. π. — πλήττουσιν ο.[17])
Κριοῦ δ. — κατέλειψε τοῦ ἀστραγάλου σ.	✢ Κ. δ. — κατέλειψε τοὺς ἀστραγάλους σ.
— l. 25. Κρίσαμις, Κ. — ἐν τῷ ὄναρ κ.	Κ. Κ. — αὐτῷ ο. κ.
c. 351. l. 5. Κρίσμιον, φυλάκιον.	Κ. φυλακεῖον.
— l. 13. Κριῶθεν, α. — κριωθεὶς δ.	Κριόθεν. α. — Κριωεὺς δ.[18])
— l. 18. Κρόβαλος, ὁ ὀμαλλὸς τ.	Κ. ὁ ο. τ.[19]) ✢
c. 352. l. 2. Κρεϊίσειοι, σ. τινὰ κ.	Κρεϊίσειοι. σ. τινές. κ.
— l. 4. Κρόκκαι, π.	Κρόκαι. π.
— l. 6. Κροκαλεῖτο, π.	Κρόκαλον. τὸ π.
Κροκόδειλος, τ. — καὶ ἐν τ.	Κ. τ. — καὶ τὸ ἐν τ.
Κροκόπεπλος, κ. — ἔχοντα.	Κ. κ. — ἔχουσα.
— l. 13. Κροκύδες, γ.	Κροκίδες. γ.[20])
c. 353. l. 1. Κροκώδης τ. ἐκ κρώσσων σ.	Κ. τ. — ἐκ κροσσῶν σ.
— l. 7. Κρόμμυον, τὸ πρωῒ — τόπῳ προσφάιον, ε.	Κ. τὸ πρωϊνὸν — πότῳ προσφάγιον, ε.

17) In ἀπ.΄τισε litteram erasit. In fine correxerat: πράττουσιν. Cf. VV. DD.
18) Cf. VV. DD. qui Κριῶθεν Hesychio reddiderunt. A typotheta vulgatum fuit Κριωθεύς.
19) Glossam VV. DD. bene restituerunt; adstipulatur Cyr. Lex. Ms. ex cod. Marino: Κρόβυλλος. ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων.
20) Scripturam codicis Salmasius et Vossius restituerunt.

c. 353. l. 15. Κρόνιον, ε. — παλαι..	Κ. ε. — παλαιάν. [1])
Κρὸν ἵππον, π.	Κρόνιππον. π. [2])
— l. 24. Κρόντωνας, ο.	Κρότωνας. ο. [3])
c. 354. l. 8. Κρωσσοὺς, τ. — ῥαματώδη.	Κ. τ. — ῥαμματώδη.
— l. 14. Κρόταφος, σ. — ἀκμὴ τ.	Κ. σ. — ἄκμωνος, τ. [4])
— l. 16. Κροτεῖ, κρούς.	Κ. κρούει.
— l. 20. Κροτήσατε χεῖρες, ε.	Κ. χεῖρας. ε.
— l. ult. Κρότονοι, κρότονες.	Κ. κρότωνες.
c. 355. l. 2. Κρότων, ο. — κικαὶ αἰγύπιον — σισαμὶν α.	Κ. ο. — κίκυ Αἰγύπτιον — σισαμίδα α.
— l. 9. Κρουερ.΄, τ.	Κρουεροῖο. τ. [5])
c. 356. l. 9. Κρουσιδημῶν, κρουσιμετρεῖν — ἀπαντώντων.	Κ. κρουσιμετρῶν — ἀπαντώντων. [6])
c. 357. l. 1. Κροῦσιν, τ. καὶ τῶν — ὑποκρούονται.	Κ. τ. — καὶ τὴν — ὑπόκρουσιν.

c. 357.

1) Ultimae vocis compendium delevit. Cf. VV. DD. Apud Pindarum Κρόνιος Neptuno tribuitur Ol. VI. v. 49. et III. v. 41. Pelopi, quoniam ex Pluto Croni filia descendebat.

2) Musurus docte scripsit; scriba codicis Marciani vocem imperite divisit.

3) Scripturam codicis Salmasius et Vossius reponendam voluerunt.

4) Scriptum erat Κρόταλος, quod prima manu in Κρόταφος mutatum est. Pressius scriptionem codicis sequerer, itaque legerem: Κ. σιδηρᾶς σφύρας ἀκμῇ, τ. Cf. VV. DD. qui aliter corrigunt.

5) Exitus compendium delevit; superest accentus. Correxerat: Κρουεροῦ.

6) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

c. 357. l. 7. Κρύβδα, κρυφιμένως.	Κ. κρυφιμαίως. 7)
— l. 13. Κρυερὴν, ψ. κρυσταλώδη.	Κ. ψ. κρυσταλλώδη.
Κρυερὸν, φρ.κτὸν, μ.	Κ. φρικτόν. μ. 8)
— l. 20. Κρυμυεῖ, ρ. πέφρυκε.	Κ. ρ. πέφρικε.
— l. ult. Κρυόεσσα, ἰωκὴ ἢ φρίκη κ.	Κ. ἰωκὴ ἡ φρικτὴ κ. 9)
c. 358. l. 2. Κρυπτάδην, λ.	Κρυπταδίη. λ.
— l. 5. Κρύσταλος, τ.	Κρύσταλλος. τ. 10)
— l. 7. Κρυφάνδων, κ.	Κρυφανδόν. κ.
— l. 9. Κρυφίνους, ὑπούλους.	Κ. ὕπουλος. 11)
Κρυψινὸς, δ.	Κρυψίνους. δ. 12)
— l. 13. Κροβαλὸς, ὁ ὄμαλος — ἐκπλοκῆς γὰρ — Κρόβουλος, καὶ ὁμαλὸς τ.	Κρώβυλος. ὁ ὀμαλὸς — ἐκπλοκῆς ἢ — Κρώβυλος, καὶ ὁ μαλλὸς τ. 13)

7) Correctionem typotheta male legit. Cf. VV. DD.
8) Litteram delevit; in Ald. φριητὸν errore typ.
9) Cf. VV. DD. qui Homerum citant. Glossam ita lego: Κρυόεσσα ἰωκή. ἡ φρίκη. κ. *Horror et metus ob insequentium hostium impetum.* In adjecta interpretatione καὶ φοβερὰ βοὴ altera vox Homerica ἰωὴ cum ἰωκὴ permisceri videtur.
10) Cyrilli Lex. Ms. Κρύσταλλος. τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.
11) V. Κρυφίνους est quartus caf. pl. a Κρύφινος, quod idem est ac Κρύφιος, *qui mentem aliis occultat.* Ejiciatur proinde ex Lexicis nostris barbarum illud Κρυφίνους, quod etymologi contra analogiam ex κρύπτω et νόος compositum esse volunt.
12) Minime ergo in Hesychio v. Κρυψίνους existit, sed adj. Κρύψινος, η, ον, cujus quartum caf. pl. exhibet Cyrilli Lex. Ms. Κρυψίνους. δολίους. πανούργους. Ex hoc adj. descendit adv. Κρυψίνως, quod Lexica agnoscunt.
13) A typotheta habemus ἐμπλοκῆς. Cf. VV. DD.

c. 358. l. 13. Κροβύλου ζ.	Κρωβύλου ζ.
— l. ult. Κρωδετὴς, ὁ δετερός.	Κ. ὁ δαιτρός.
c. 359. l. 2. Κρωμακ.εν, κριμνῶδες.	Κρωμακόεν. κρημνῶδες.[14]
— l. 8. Κρωσσοὶ, υ. — λήκυθοι κρωτάνεροι, βάνα.οι, π.	Κ. υ. — λήκυθοι κροτάνεροι. βάναυσοι. π.[15]
Κτᾶ, ε.	Κτά. ἢ ἔκτα. ε.[16]
— l. 16. Κτᾶται, ὀνεῖται.	Κ. ὠνεῖται.
Κτάτεσι, κ.	Κτάτεσιν, ἢ κτεάτεσσιν. κ.[17]
— l. 19. Κτεανήχης, πύνης.	Κ. πύνης.[18]
c. 360. l. 12. Κτερίσαι, κ. — ἐνταφιάσαι.	Κ. κ. — ε.[19]
Κτερίσαι, π. — κατεχομένοις ἐπιφέρομεν.	Κτέρεα. π. — κατοιχομένοις ἐπιφερόμενα.
Κτήδων, τριώδους.	Κ. τριόδους.
— l. 24. Κτήτορες, οἰκι κτῆσται.	Κ. οἰκοδεσπόται. κτίσται.[20]
— l. ult. Κτιλὶς, τ.	Κτίλος. τ.
c. 361. l. 19. Κτύναι, ἢ κ. χωρήσης π.	Κ. ἢ κ. χωρήσεις π.

c. 362.

14) Litteram delevit; scriptum videtur: Κρωμακωεν.

15) In recentioribus edd. bene separatur; at Κρωτάνεροι ob seriem conservandum est. Cf. VV. DD. In βάνα.οι litteram aut litterarum nexum delevit; scriptum videtur: βάνασσοι.

16) Ob adjectum ἔκτεινε interposuit ἢ ἔκτα.

17) Interpositis ἢ κτεάτεσσιν formam contractam solvit.

18) Cf. VV. DD. qui veram lectionem restituerunt.

19) In Ald. ἐνθαφιάσαι culpa typ.

20) Glossae expositio ita scribenda est: οἰκιδίων κτίσται. *Domuum conditores, possessores.* Cf. VV. DD.

M S.	MUS.
c. 362. l. 1. Κυάθους, σ. — δέχεται υ. — γγου β'.	Κ. σ. — δέχεται δὲ υ. — οὐγγίας δύο. [1]
Κυάνων, ε.	Κ. ε.
[Κυαιστεωνάριοι, βασανισταί.]	
Κύαμος, ο. [φάβα μεγ] ἢ ὁ κ.	Κ. ο. ἢ ὁ κ. [2]
— l. 9. Κυαμοτρὼξ, ε. — εἰνηχέναι ε.	Κ. ε. — εἰληχέναι ε.
— l. 11. Κυάμῳ, ἐνκαστικῷ ψ.	Κ. δικαστικῷ ψ. [3]
— l. 15. Κυάμῳ π. — διεκλήρου — ὅταν λευκὸν — Ἰνάχῳ κυαμοβόλως δικιστήν.	Κ. π. — διεκλήρουν — ὁ τὸν λ. — Ἰνάχῳ κυαμοβόλον, δικαστήν. [4]
Κυανέη, μελαίνη, φ.	Κ. μέλαινα. φ.
Κυανέῃσι, φ. μελαναῖς.	Κ. φ. μελαίναις.
Κυάνεος, μ. — μέγας — ἀναφορεῖ.	Κ. μ. — μέλας — ἀναφορεῖν. [5]

1) Cyr. Lex. Ms. Κύαθος. ἀντλητήριον. μέτρον ὑγρὸν οὐγκιῶν β'. Steph. et Theod. Lex. Ms. Κυάθους. σκαφιόλια. ἀντλητήρια. Cf. VV. DD.

2) Interpretatio φάβα μεγάλη a ſequiori manu profecta videtur: quod tamen de antecedenti gloſſa non pronunciarem, nam ex Codice Theodoſiano deſcripta eſſe potuit.

3) Conjungerem: Κυάμῳ ἐν δικαστικῷ. ψ. Series in his gloſſis perturbata eſt, et multa ex margine inſarſa videntur.

4) Potius ſcribendum eſſet: Κυαμοβόλῳ δικαστῇ. Sunt autem verba Sophoclis, ex Inacho petita, et in recentioribus edd. a lemmate fabulae male divulſa.

5) Lectio ἀναφορεῖ male ſollicitata eſt, hic enim ἀναφορεὺς idem valet ac Homeri τελαμὼν, *ſcuti Agamemnonii lorum, in quo ſerpens figurabatur.* Cf. VV. DD. qui Poetam citant.

MS.	MUS.
c. 363. l. 9. Κύβαβος, ϑ.	Κ. ϑ. [6])
Κυβαΐζοντες, λάσωνες. [Κὺβ,] τὸν ἐνθου...ντα, ἢ τὸν ἑρμῆ.	Κ. Λάκωνες. τὸν ἐνθουσιῶντα, ἢ τὸν Ἑρμῆν.
Κυβᾶσαι, κ.	Κυβάσαι. κ. [7])
— l. ult. Κυβείου τ. — συνῆσαν κυβεύτοντες — τόπον δεξιόν.	Κ. τ. — συνίεσαν κυβεύσοντες — τόπος δεξιός. [8])
c. 364. l. 9. Κυβευτὴν, σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ στενὴν τυχεῖν. — τὸ δ.	Κ. Σ. — στενὸν — τῷ δ. [9])
Κυβέβις, γ.	Κύβεβις. γ.
Κυβῆκαι, ϑ. κορβαντιᾶ.	Κ. ϑ. κορυβαντιᾷ. [10])
c. 365. l. 5. Κύβηκος, ὁ κ. — θεῶν. κυβηλικὸν, τ.	Κ. ὁ κ. — θεῶν. κ. τ. [11])

c. 365.

6) In Ald. Κύβαμος errore typ. Codicis lectionem Vossius divinavit. Cf. VV. DD.

7) Glossas omnino diversas male in unam constipavit. V. Κυβαΐζοντες nobis, ni fallor, peregrina est et incognita; quod tamen pro λάσωνες olim scriptum fuerit λαθόντες ipsum codicis vitium me plane persuadet. Ejectum Κὺβ extraneum videtur, et, prouti in codice repraesentatur, retinendum. In ἐνθου...ντα tres litteras delevit; at veram procul dubio lectionem reposuit.

8) Cur non τόπον δεξιόν? Subauditur καλοῦσι.

9) Ad scriptionem codicis senarium ita restituo: Σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ 'στὶ νῦν τυχεῖν. *Peritum aleatorem; at nemo hodie reperitur.* Musuri στενὸν VV. DD. impedivit, quo minus verum viderent. Art. τὸ (i. e. διὰ τὸ) bene se habet. Cf. VV. DD.

10) Jota in Κυβῆκαι ita subscribendum est: Κυβηκᾷ. Cf. VV. DD.

11) In Ald. Κύβιμος errore typ. Cf. VV. DD. Typotheta quoque κυβηλικὸν τ. sublata Ms. distinctione, ab articulo separavit; intercidit procul dubio Κυβηκῶς, cujus explicatio esset κυβηλικὸν τ.

M S.	M U S.
c. 365. l. 13. Κυβηστὴρ, .πηδήτας τ.	Κυβηστῆρας. πηδητάς. τ. [12])
— l. 16. Κύβιλις, τ. — τυροκνιστὴν — θεὸν — κυβινδίν.	Κυβηλὶς. τ. — τυροκνῆστιν — θεοὶ — κύμινδιν.
c. 366. l. 1. Κύβη, κ.	Κύβην. κ.
Κυβήναις, γλαῦξαις.	Κ. γλαυξί.
— l. 15. Κῦβος, π. — μεταλικοῖς κ.	Κ. π. — μεταλλικοῖς κ.
Κύβλα, κ. — ἡολέκρανα.	Κ. κ. — ὠλέκρανα.
c. 367. l. 1. Κυδαθῆναις, ε.	Κυδαθηναῖος. ε. [13])
Κυδαθηναῖος, δῆμος [τῆς ἀφυλῆς,] τῆς Πανδιονίδος ἐν ἄστει.	Κ. δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς ἐν α. [14])
[Κυδαθὸν, ὁμοίως.]	
Κυδάγχας, μ.	Κ. μ.
— l. 14. Κυδάϊ, α.	Κύδει. α.
— l. 18. Κυδηγαίων, τ.	Κύδεϊ γαίων. τ.
Κύδηνεν, ε. ἐμεταιώρησε κ.	Κ. ε. ἐμετεώρησε κ.
c. 368. l. 3. Κυδιανείρη, ἡ τ.	Κυδιάνειρα. ἡ τ.
— l. 5. Κύδιμος, ε. — τίμιος.	Κ. ε. — τ.
[Κυδίμων, τὰ αὐτά.]	Κ. κ. [15])
Κύδιον, κ.	
— l. 12. Κυδοιδοπεῖ, τ.	Κυδοιδοπᾷ. τ. [16])

12) In .πηδήτας litteram expunxit; scriptum videtur: ἀπηδήτας.

13) Male correxit, nam procul dubio scribendum esset: Κυδαθηναιεύς. Cf. VV. DD. ad glossam seq.

14) Nihil hic delendum aut transponendum est; scribendum: δῆμος τῆς α̉ φυλῆς, τῆς Πανδιονίδος ἐν α. Discimus ex hoc loco tribum Pandioniden numero primam fuisse.

15) Nullam video rationem, cur hanc et superiorem glossam deleverit; nisi forte, quod illam spuriam esse existimaverit, hanc vero supervacuam.

16) Retinenda est codicis forma Κυδοιδοπεῖ. Cf. VV. DD.

c. 368. l. 17. Κυδρὸς, ε. — πεποιθὼς εὐρύτιδις συγκοπὸν Καλλίστρατος πεποιθώς.	Κ. ε. — πεποιθὼς εὐρύτιδις σ. Κ. π.[17])
c. 369. l. 8. Κυέουσαν, ε. — ἔχουσαν.	Κύουσαν. ε. — ἔχουσαν, κύουσαν.
[Κύεσσαν,] κύουσαν.	
Κυζιθμὸς, ἡ α.	Κυζηθμός, ἡ α.[18])
— l. 15. Κυήσας, ε.	Κύησεν. ε.
— 18. Κυθέρεια, ἡ Α. — ἢ ὅτι —. [τὸν] κεστὸν ι.	Κ. ἡ Α. — ἀλλ' ὅτι — — κ. ι.
c. 370. l. 1. Κυθηρίῳ, τὸ ε.	Κ. τῷ ε.
Κυθηρο..., α.	Κυθηροδίκη. α.[19])
— l. 5. Κυθμώλης, ε. — Κύδμου τ.	Κ. ε. — Κ. τ.[20])
Κυθνωνύμου, α.	Κυθωνύμου. α.[1])
— l. 15. Κυίντατα, ο.	Κύντατα. ο.
— l. 22. Κυκειῶ, π. — φαρμακίας; π.	Κ. π. — φ. π.[2])
c. 371. l. 4. Κυκεῶ, κ. — κυκίω.	Κ. κ. — κυκειῶ.

c. 371.

17) In editis priori loco πεποιθῶν a typ. Cf. VV. DD.

18) VV. DD. lectionem Κυέουσαν jam rescripserunt. In ceteris quoque Musurus textum codicis mutilavit et corrupit.

19) Exitum vocis delevit; scriptum videtur: Κυθηροδίκη. Cf. VV. DD.

20) In Ald. Κύθμου a typ.

1) Ex Zenobio correxisse videtur. Cf. VV. DD.

2) In editis Φαρμακία per se, et ab antecedentibus sejunctum; jungenda arbitror: πόμα ἐκ πολλῶν βοτανῶν συγκειμένον Φαρμακίας. Sic et Cyr. Lex. Ms. Κυκεών. ποτὸν ἐκ πολλῶν συγκείμενον Φαρμακίας, πόμα δηλητήριον.

c. 371. l. 4. Κυκησ, κυκέων, ταραχῶν.	Κυκήσεις. ταράξεις. Κυκεώνων. τ. [3])
Κυκήσωμεν, ἐπανάξωμεν.	Κ. ἐπανάξομεν.
Κύκκαρος, τ.	Κύκαρος. τ.
— l. 12. Κυκλάμενος, π.	Κυκλάμινος. π.
Κύκλετε, α.	Κ. ἢ κέκλυτε. α. [4])
— l. 15. Κυκλείσομεν, α.	Κυκλήσομεν. α.
— l. 19. Κύκλειον, δ. κυκλεῖον, χ.	Κύκλιον. δ. κυκλίων, χ. [1])
c. 372. l. 6. Κυκλωτερὲς, π.	Κυκλοτερές. π.
Κύκλους, κ. — Σοφ. ἡρακλέα κυκλώπιον τ.	Κ. κ. — Σ. Ἡρακλεῖ Κυκλώπειον τ. [2])

c. 372.

3) Textum codicis presse sequamur. V. Κυκησ sine dubio ex margine est, ubi absque expositione ita notata erat: Κυκή^σ. i. e. κυκήσεις vel κυκήσει, a κυκάω, cujus tert. pers. exhibet Cyr. Lex. Ms. Κυκᾷ. ταράσσει. Ex margine tandem in locum alienum transiit, nam vocem, quam praecedit, sequi debebat. Praeter formam κυκᾷν existit quoque κυκεῖν, ut supra in Hesychio videmus, unde Κυκέων, ταράσσων, quibus, semoto Κυκησ, locus adsignandus est.

4) Interponuntur a Musuro ἢ κέκλυτε. Cf. VV. DD.

1) Lectio codicis, quam Musurus temere mutavit, ita interpungenda est. Κύκλειον διδάσκαλον. κύκλειον χορὸν δ. Cf. VV. DD. qui simili ratione distinguunt.

2) Lemma in archetypo ita scriptum videtur: Ἡρα^{κλ} ά i. e. Ἡρακλεῖ ά. Ad eundem Herculem primum refero senarium, quem Toup Ep. crit. p. 123. correxit, quemque Steph. Byz. v. Χώρα nobis servavit. Hercules secundus, qui fabula satyrica fuit, saepius in veterum scriptis laudatur. Apud Athen. lib. IX. p. 375. Σ. ἐπὶ Ταιναρίοις (Toup: Σ. ἐπὶ Ταινάρῳ Σ.) quod Cl. Brunck in Frr. Soph. sub Hercule satyrico optime posuit. Apud Polluc.

c. 372. l. 12. Κυκλώπων ε. — ἐτείχησαν τ.	Κ. ε. — ἐτείχισαν. τ.
c. 373. l. 2. Κυλικία, ἠδιάτοῖς ἐπὶ τόπον Ἰοβάς.	Κυλικίας. ἰδιώτης, ἀπὸ τόπου. Ἰόβας. 3)
— l. 7. Κυλίκρανον, Π. — τῇ Η. — ὀνομᾶσθαι.	Κ. Π. — τοὺς Η. ὠνομάσθαι 4)
— l. 16. Κυλίχνη, φ. — πῆξις.	Κ. φ. — πυξίς.
c. 374. l. 1. Κυλλὰς τὶς, α. — ἐξολλύρας.	Κυλλάστις, α. — ἐξ ὀλύρας. 5)
— l. 5. Κυλλήβδην, κ. — Ἱππόνακτι.	Κ. κ. — Ἱππώνακτι.
Κυλαίνων, κάτω Σοφοκλῆς Φαίδρα τὰ ὦτα καταβαλὼν, ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν, ἔσται ἐπουρανῶτικυθλάννων. καὶ τὸ οἶον οὔρημεν, ῥογέσηνε, καὶ οὔατα καβαλεν ἄμφω.	Κυλαίνων κάτω. Σοφοκλῆς Φαίδρα. τὰ ὦτα καταβαλὼν, ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν. ἔσται ἐπ' οὐρὰν ὠτὶ κυλαίνων. καὶ τὸ οἶον· οὐρῇ μὲν ῥ' οἱ ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω. 6)

c. 374.

Polluc. lib. VII. 109. X. 110. Denique in Phot. Lex. Ms. sub vitiosa scriptura Σ. ἐν ἐπιτεράρῳ σ. quam Toup in Σ. ἐν Ηρακλεῖ ἐπὶ Ταινάρῳ Σ. bene mutavit. Accedit auctoritas Hesychii v. Ἀργέμων et Ἀλαλίαν.

3) Locum foedis Harpyiarum manibus inquinatum ita legerem: Κυλικία. ἡ δίαιτα, ἐπὶ πότου. Ἰ. *Victus ratio et institutum, quatenus de potu agitur.* Nam Κυλικία ex κυλίξ formatum videtur. Voces πότος et τόπος a librariis $\overset{\tau}{\pi}$ et $\overset{\pi}{\tau}$ abbreviantur, facileque permutantur.

4) Casauboni conjecturam codicis scriptura confirmat. Cf. VV. DD.

5) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

6) Codicis et Musuri scriptura diligenter enotata est. Glossam VV. DD. satis bene restituerunt; nonnulla tamen,

in

c. 374. l. 18. Κύλλου π. — διὰ τὸ π.	Κ. π. — διατὶ τὸ π.
c. 376. l. 5. Κύμβαλον, βακύλιον, β.	Κ. βακύλλιον. β. 7)
c. 377. l. 4. Κυνάγχη, τ. — τῶν — δεσμῶν, ο.	Κ. τ. — τὸν — δεσμόν. ο.
— l. 10. Κυνάδες, αἱ ἀπομαγδαλίας.	Κ. αἱ ἀπὸ μαγδαλιᾶς. 8)
Κυνάδης Π. — ἐντιμᾶται.	Κ. Π. — ἐτιμᾶτο.
— l. 13. Κυναίδης, λ.	Κύναιδος. λ.
— l. 17. Κυνάλοπι, ἐντακυνοφθόρον, ο.	Κυνάλωψ. κυνοφθόρῳ. ο.
Κυναλώπηξ, Φ. — ἢ ἐξαλήπεκος κ.	Κ. Φ. — ἢ τοὺς ἐξ ἀλώπεκος κ.
c. 378. l. 3. Κύναρος, φ. — ἢ κυνὸς βάθος — ξυλίνη τὴν κυνὸς βάτον ὁ θς̄ λ.	Κ. φ. — ἡ κυνόσβατος — ξυλίνην την κυνόσβατον ὁ Θεόφραστος λ. 9)

c. 378.

in quae ipsorum acumen non penetravit, breviter adjungam. Lemma cum nomine auctoris ex margine loco alieno positum est, totaque glossa ita restituenda videtur: Κυλλαίνων. κάτω τὰ ὦτα καταβαλὼν, ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ·

Ἔσαινεν οὐρὰν ὦτα κυλλαίνων —

Καὶ τὸ οἷον·

Οὐρῇ μὲν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν α.

In κυθλάννων θ ex λ et ν ex ι oriuntur. Versus Homericus hodiernam exhibet lectionem. Cf. VV. DD.

7) Scripturam βακύλιον Heinsius olim restituit. Cyr. Lex. Ms. Κύμβαλον. βακύλιον. βαβούλιον. Cf. VV. DD.

8) Restituendum est: αἱ ἀπομαγδαλιαί. Cf. VV. DD. qui testimoniis scripturam comprobant.

9) In compendio θς̄ (i. e. θεὸς) describendo pessime erravit; nec enim Theophrastus κυνόσβατον *ligneum canem* vocavit, verum Pythia sive Apollo Pythius, quem Lexicographus nomine θεὸς designat. Res manifesta est

ex

M S.	M U S.
c. 378. l. 9. Κυνδάλη, π. — κυτάλαις α.	Κ. π. — σκυτάλαις α.
— l. 16. Κυνεάγαις, κυδώδων.	Κ. κυνέδων.
c. 379. l. 4. Κυνέπασαν, ἐξέδεισαν — κυνέπασαν — ἐπιτάνσπον (δον) οἷον ἐπέπασαν.	Κυνέσπασαν. ἐξέδυσαν — κυνέσπασαν — ἐπιτείναντες, οἷον ἐπέσπασαν.
— l. 9. Κύνεσι, τ.	Κύνεσσι. τ.
— l. 12. Κυνζηθμὸς, ἡ α.	Κυζηθμός. ἡ α.
Κυνῆ, π. πεττάσος, π.	Κ. π. πέτασος. π.
Κυνῆ Β. — διάφοι, α.	Κ. Β. — διάφοροι, α.
— l. 19. Κυνθάνει, κ.	Κυθάνει. κ.
Κύνθιον, προσώπιον ζ.	Κ. προσωπεῖον ζ.
c. 380. l. 2. Κυνίσφειλον, α.	Κυνίσφηλον. α.
— l. 9. Κυνοβλῶπες, κύνιον ο.	Κ. κύνειον ο.
— l. 12. Κυεῖς, α. κυνώπεις.	Κυνεῖς. α. κυνῶπας.[10])
— l. 21. Κυνοραϊσταὶ, κ. — πιπίζοντες.	Κ. κ. — π.[11])
c. 381. l. 1. Κυνοραϊστένων, τ. — ῥέειν, ὅ ε.	Κυνοραϊστέων. τ. — ῥαίειν, ὅ ε.

c. 381.

ex Didymo, quem Lexicographus exſcripſiſſe videtur. Cf. VV. DD. qui Didymi locum ex Athenaeo proferunt.

10) Vitium gloſſae ex compendio oritur, nec aliud quam Κυνοειδεῖς hic ſtare potuit.

11) Ad v. πιπίζοντες tertia manu in margine adſcriptum eſt: ῥαΐζοντες ἢ ῥαπίζοντες. quae mala emendatio eſt, nam πιπίζοντες bene ſe habet. Cf. VV. DD. Cyrilli Lex. Ms. Κυνοραϊσταί. κρότωνες, οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπίζοντες. (Forte, ut apud Phot. et Suid. ἐκπιπίζοντες.)

c. 381. l. 7. Κυνόσαργες, τ. — Διώμου — θύοντες — μ. ρία ε.	Κ. τ. — Διόμου — θύοντος — μηρία ε. 12)
Κυνὸς, μέλη τοῦ οὔρεσθαι.	Κ. μ. τ. ο. 13)
Κυνοσσοῖοι, θ.	Κυνοσσόοι. θ.
— l. 15. Κυνὸς οὐρὰ, φ. — Μαρανθῶνος — τετραμμένα, κ.	Κυνόσουρα. φ. — Μαραθῶνος — τετραμμένη. κ.
— l. 21. Κυνοῦπες, α.	Κυνοῦπις. α.
c. 382. l. 3. Κυνοῦχος, θ. βαλάντιον, ἢ μ.	Κ. θ. βαλλάντιον, ἢ μ. 14)
— l. 13. Κυνύπισμα, τὸ α. — Κύπριοι.	Κ. τὸ α. — Κ. 15)
[Κυνήρη, θρηνητική.]	
Κυνῶ, α.	Κυνώ. α. 16)
— l. 19. Κυνῶπες, ἀνεδέστατοι.	Κ. ἀναιδέστατοι.
Κυνωπίδους, ἀναιδεῖς ο.	Κυνώπιδος. ἀναιδοῦς α.
— l. ult. Κύος, κ. — ἐγκα (στρ)	Κ. κ. — ἐν γαστρί.
c. 383. l. 10. Κύπαρος, κ. — κατατρίσεις, κ.	Κ. κ. — κατατρήσεις, κ.
c. 384. l. 2. Κύπειρον, α. — ἐδώδημον.	Κ. α. — ἐδώδιμον.]
Κύπειρος, φ. — ἐρεισκῆπτρον.	Κ. φ. ἐρείσκηπτρον.

12) In μ.ρία litteram expunxit; scriptum videtur: μυρία.

13) Nullam codex medelam adfert; in gratiam eruditiorum glossam exscripsi.

14) Restituenda est codicis scriptio βαλάντιον. Cf. VV. DD.

15) In editis: τὸν α. Servato τὸ α. in sequentibus scribendum: ποτόν.

16) Correxerat: Κινυρή. Glossam, cum ob scripturam a serie aberret, extrusit.

MS.	MUS.
c. 384. l. 10. Κύπριον τὸ ἀργόγλωσσον.	Κύπριον. τὸ ἀρνόγλωσσον.
— l. 15. Κυπρογένεος, πρόπολον, πρόαγγον.	Κυπρογενέος. προπόλου. προαγωγοῦ.
c. 385. l. 7. Κυρβάσια, ἐπιπλέονκροῦσιν.	Κ. ἐπίπλεων κρούσιν.
— l. 15. Κυρεῦσαι, φ.	Κ. ἢ γυρεῦσαι. φ. [17]
c. 386. l. 17. Κύριθρα, προσώπια ξ.	Κ. προσωπεῖα ξ.
Κυρίξει ἢ κυρίζῃ, κ.	Κυρίξειν, ἢ κυρίττειν. κ.
c. 387. l. 15. Κυριώτης, η.	Κυριότης. η.
— l. 18. Κύρμα, κ. — ἐνκεκύρικος πρᾶγμα.	Κ. κ. — ἐγκεκυρηκὸς πράγμασι.
c. 388. l. 4. Κύρον. — οὐδὲ πρὸς κύρον ὦ γ.	Κ. — οὐδὲν πρὸς σὲ κῦρον, ὦ γ.
— l. 12. Κυῤῥασι, τ. — κρούσαντ..	Κυῤῥάσσειν. τ. — κρούσαντα. [18]
— l. ult. Κυρσερίδες, τ. — κυψελίδες. κύριος, α.	Κ. τ. — κ.
	Κύριος. α. [19]
c. 389. l. 8. Κυρσεῖν, τ. — εὑρεῖν, [εὑρίσκω.]	Κύρσειν, ἢ κυρεῖν. τ.--ε. [20]
Κυρτιὰς, Κ.	Κυρτίας. Κ.
— l. 17. Κυρῶδα, ὁ.	Κ. ο.
[Κυρώκω, θυλάκω.]	
Κυρῶ, κ.	Κ. κ. [1]

c. 390.

17) Intrusa sunt a Musuro ἢ γυρεῦσαι, scriptura insolita per solitam explicata.

18) In fine ultimae vocis duas delevit litteras.

19) In Ald. Κύρος culpa typ. Glossa procul dubio ex margine est.

20) Interposuit ἢ κυρεῖν. Totam glossam e margine esse judico.

1) Glossam intermediam ut incognitam rejecit. Ultima ita scribenda est: Κυρώσω. κρατυνῶ, βεβαιώσω. Vitium

M S.	M U S.
c. 390. l. 5. Κυσολακῶν, Α. — Κλινίαν — ἔλεγον.	Κυσολάκων. Α. — Κλεινίαν — ἔλεγεν.
Κυσολαμπὶς, ἡ π. — καθαρίσειν.	Κ. ἡ π. — κανθαρίς.
— l. 18. Κύστη, α. σπογγίτις.	Κ. α. σπογγίτης.
— l. 23. Κύταρον, ζώμη ῥύσις.	Κ. ζωμήρυσις.
Κύτταροι, ο. — στροβήλια, κ.	Κ. ο. — στροβίλια. κ.
c. 391. l. 4. Κύτορον, πόλ Παφλαγωνίας.	Κύτωρον. πόλιν Παφλαγονίας.
— l. 9. Κυφὸν, κ. — ἐπικεκυρτωμένον ἢ ξ.	Κ. κ. — ἐπικεκυρτωμένον. Κύφων δὲ ξ.
Κυφῶν, ο. — κυφῶν.	Κύφων. ο. — κύφων.
c. 392. l. 1. Κυχράνος, ε.	Κυγχράνος. ε.
— l. 3. Κυψέλαι, καὶ κυψελίδες, ὁ ε.	Κ. καὶ κυψελλίδες. ὁ ε.
c. 393. l. 13. Κωαθεὶς, ἐνεχυριθείς.	Κ. ἐνεχυριαθείς.
— l. 19. Κωβηλίνη, ἡ πίτρια.	Κ. ἡ πήτρια.
— l. ult. Κωδάλου χ. — ἀγορανόμου.	Κ. χ. — ἀγρανόμου. 2)
c. 394. l. 1. Κωδία, κ. — σώματος.	Κ. κ. — σ.
[Κωδίκιλλα, σύμβουλα ἀρχαί.]	

c. 394.

tium oritur ex compendiis Κυρῶ — βεβαιῶ. quae librariis saepius imposuerunt.

2) Lectio codicis in vulgatis reposita est, quemadmodum et supra v. Κυψέλαι. Cf. VV. DD.

Hh

M S.	M U S.
c. 394. l. 1. Κώδιον, σ. [Κώδιξ, βιβλίον νόμιμον.]	Κ. σ. 3)
Κωδία, ἡ — μύκονος κ.	Κ. ἡ — μύκωνος κ. 4)
Κωδ.ης, γ.	Κωδύης. γ. 5)
Κωδονήσας, π.	Κωδινήσας. π. 6)
Κωδωνῆσαι, δ.	Κ. δ. 7)
Κωδωνήσω, δ.	Κωδωνίσω. δ.
— l. 14. ΚωδωνοΦορῶν, ο. — διασεῖον — ἐκπείραζον τ.	Κ. ο. — διέσειον — ἐξεπείραζον τ.
Κώδων, σ. ἤχιον κάμβαλον, μ.	Κ. σ. ἠχεῖον κύμβαλον, μ.
c. 395. l. 4. Κώθων, α. — μονόωτον π.	Κ. α. — μόνωτον π.
— l. 17. Κωκυτὸς, ϑ. — ᾄδου.	Κ. ϑ. — α.
Κωκυτὸς, ὀδύστυγος, υ.	Κωκυτός. ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς υ. 8)

c. 396.

3) Gloſſam intermediam ita ſcriberem: Κ. σύμβολα ἀρχαῖα. *Pacta antiqua codicillis inſcripta.* Ultimam eodem modo, quo Heſychius, ſcribit Cyrilli Lex. Ms. Κώδιον. δέρμα προβάτου. Cf. VV. DD.

4) Reponendum eſt: Κωδύα. Hanc ſcripturam tuetur, praeter teſtimonia a VV. DD. allata, auctoritas gloſſae botanicae ex cod. Marino: Κοδύες. (Legendum: Κωδύαι.) τὸ ἔνδυμα τῶν παπαρίνων. Vitium μύκωνος in editis ſublatum eſt.

5) Litteram delevit; ſcriptum erat: Κωδοης. Quod ex Κωδώης, et hoc ex Κωδωεῖς, corruptum videtur.

6) Scribendum cum Salmaſio: Κωδωνήσας. Serie quoque, optima verae lectionis magiſtra, idem monente. Hic κωδωνεῖν explicat, in ſequentibus κωδωνίζειν.

7) Optime hic VV. DD. Κωδωνίσαι reſtituerunt.

8) Ubi memoria et doctrina Muſurum deſtituunt, oſcitanter res ſuas agit, et in ſummos, quorum notabile hic habemus exemplum, errores delabitur. Exemplum articuli

c. 396. l. 2. Κωλαβοίλας, τ.	Κωλαβοῖλαι. τ.
— l. 12. Κωλεά, μ. — ἐγκαλίς, δ.	Κ. μ. — ἀγκαλίς. δ.
— l. 17. Κωλετήναις, α.	Κωλετίναις. α.
Κωλεῖν, κωλεός.	Κωλῆν. κωλεόν. 9)
Κωλῆνες, ἀκρακώλια.	Κ. ἀκροκώλια.
c. 397. l. 4. Κωλιάς, α. — διατῶ κώλω.	Κ. α. — διὰ τὸ κώλω ἐμφερὴς εἶναι. 10)
Κωλιάς, Α. ἐπικολίαδος — κολιάς, ε.	Κ. Α. ἐπικωλιάδος — Κωλιάς, ε.
c. 398. l. 1. Κωλώτης, α. — εὐστόχω α.	Κ. α. — εὐστόχως α. 11)
— l. 6. Κωμάζει, κωμωνεῖ α.	Κ. κῶμον α. 12)
— l. 10. Κωμάστην, τ.	Κωμαστής. τ. 13)

ticuli ex Od. K. v. 514. petitum est; Musuro vero, qui Odysseae minus familiaris esse videtur, quam Iliadi, summo hodierni textus detrimento locus Il. B. v. 755. ubi hexameter a Lexicographo citatus eodem modo finitur, mox in mentem veniebat, quem ergo, glossae conveniretne nec ne parum sollicitus, solita audacia integrum hic supposuit: quod, ut in nota ad glossam videmus, VV. DD. multum turbavit. Antequam Iliadis locum memoria ipsi suggesserit, inepte correxerat: Κωκυτὸς, ὁ δύστηνος υ. Monendum porro est, quod in codice Marciano librarii imperitia exemplum aliquoties a glossa sejungatur; hinc, salva codicis scriptura, exemplum articulo ita restituo:

Κωκυτός. ϑ. — καὶ ὄνομα ποταμοῦ ἐν ᾅδου·
Κωκυτός — ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.

9) Prima scriptura: Κωλῆν. quam et accentus indicat. Cf. VV. DD.

10) Ita lacunam explevit. Etymologia vocis ex margine adjuncta videtur.

11) Cyrilli Lex. Ms. Κωλώτης. ἀσκαλαβώτης. γαλεώτης.

12) Scribendum: κώμων α. Cyr. Lex. Ms. Κωμάζει. κωμῶν λέγει, ἢ κώμων ᾄδει.

13) Retinenda est codicis scriptura, accentu tantum mutato: Κωμαστήν. Lexicographus ex glossario vel auctore quodam quartum cas. descripsit.

MS.	MUS.
c. 398. l. 19. Κῶμοι, ἀσέλγεια α.	Κ. ἀσελγῆ α.
c. 399. l. 1. Κῶμος, ε. ὀρχήσεως ἢ μένους τινός.	Κ. ε. ὀρχήσεως ποιμένος τινός. [14]
Κώμυθα, δ. — ἱστῶσι τ.	Κ. δ. ἱστῶσι πρὸ τ.
— l. 9. Κωμωδούμενοι, πεζόμενοι π.	Κ. παιζόμενοι π.
— l. 12. Κῶν, ν.	Κῶς. ν. [15]
— l. 15. Κωνᾶν, περδινεῖν. [νείω, περιέρχεται.]	Κ. περιδινεῖν. [16]
Κωνεία, ν.	Κωνείαν. ν.
Κωνεῖσαι, πισσοκοπῆσαι — κρήσαις — τί χ.	Κωνῆσαι. π. — Κρήσσαις — ἢ χ.
c. 400. l. 14. Κῶνον, π. — στρόβηλος.	Κ. π. — στρόβιλος.
— l. 17. Κωνοφόρον, στροβηλοφόρον.	Κ. στροβιλοφόρον.
Κωνοπτοθήρας, ο.	Κωνοποθήρας. ο. [17]
c. 401. l. 4. Κωπαΐδες, ε. — Κωπαΐδη — κωπαΐδες λέγονται.	Κ. ε. — Κωπαΐδι — κωπαΐδας λέγουσι.

14) Duplicem errorem typotheta commisit; compendium v. *μένους* male legit, et corectionem Musuri cum vitiosa codicis lectione conjunxit, unde monstrosa Aldinae lectio. Auctoritate Etymol. v. *Κωμάζειν* legendum: *ἢ μέλους τινός*. Hoc sensu pluribus locis apud Pindarum occurrit, inter alia: Olymp. IV. v. 15. ubi idem est quod *ὕμνος*, *carmen in laudem victoris publice cantatum*. Pyth. VIII. v. 20. Lucidum prioris significatus exemplum habemus in Eurip. Phoeniss. v. 801. Cf. VV. DD.

15) Retinenda est codicis scriptio; respicitur ad Il. B. v. 677. *Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν* cet. Cf. VV. DD.

16) Glossa, cujus forte vitiosum *νείω, π.* interpretatio fuit, intercidisse videtur.

17) Correctionem typotheta neglexit. Ordo exigit *Κωνωποθήρας*, ut Salmasius aliique divinarunt.

c. 401. l. 8. Κῶπ.., τὸ ἄνω κ. — πλάτην.	Κώπης τὸ ἄνω, κ. — πλάτη. [18])
— l. 19. Κωπῆλα, κοπεώδη, μ.	Κωπήλατα. κοπαιώδη. μ.
c. 402. l. 1. Κωράλιον, π.	Κωράλλιον, π.
Κοραλλεῖς, ο. — π ἐ σικελίας.	Κ. ο. — παρὰ Σικελοῖς. [19])
— l. 10. Κωρὶς, ψαλίς.	Κ. ψαλλίς.
Κωρύκεος η — ἐπακροαμένου.	Κ. η. ἐπακροωμένου.
c. 403. l. 2. Κωτίλλουσα, κωλακεύουσα.	Κ. κολακεύουσα.
Κωτίλλω, κωλακεύω.	Κ. κολακεύω.
— l. 8. Κωφᾶ, πληροῖ.	Κ. πηροῖ.
— l. ult. Κωφὸν, α. — ποιοῦν.	Κ. α. — ποιοῦντα.
c. 404. l. 3. Κωφευει, μεταιωρίζει, φ.	Κ. μετεωρίζει. φ. [20])
Κωχεύουσιν, ο. μετεωρίζουσι. πιστοί με σοφοκλῆς καμίκην κ.	Κ. ο. μετεωρίζουσι. Σοφοκλῆς πιστοί με ✝ καμίκην κ. [1])

18) Exitum gloſſae delevit; ſcriptum videtur: Κῶπις. Voſſio adſentior, cui verba in hoc articulo transpoſita eſſe videbantur. Cf. VV. DD.

19) In editis Κωραλλεῖς a typoth. An περὶ Σικελίαν? *Circum littora.*

20) Suadente ordine reponendum: Κωχεύει. Cyr. Lex. Ms. Κωχεύει. μετεωρίζει, καὶ φέρει. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κωφεύει. Cf. VV. DD. qui idem monent.

1) Verbis mire transpoſitis locum obſcuriorem reddidit. Lemma cum auctoris nomine, ut ſaepius in ejusmodi locis, intruſum videtur ex margine, ubi forte ita adſcriptum erat: Σοφοκλέους Καμικοὶ vel Καμίκιοι. Quod cum quis perſpexerit, ſenarii verba facile ſic junget et corriget:

Λ	Λ
ç. 404. l. 11. Λᾶαν, λ. — ῥηγμεὶν π̅ κ.	Λ. λ. — ῥηγμίν. πόλις. κ. [2])
ç. 405. l. 4. Λαβαγούνων, λ.	Λάβε γούνων. λ.
— l. 7. Λαβήροις, ποτιστητηρίοις.	Λ. ποτιστηρίοις.
— l. 11. Λαβαγορεῖν, σ.	Λαβραγορεῖν. σ.
Λαβραγορεῖς, λάβρως — ἐν τῷ δ.	Λαβραγόρης. λάβρος — οἱ δὲ δ. [3])
ç. 406. l. 3. Λαβρεῦσαι, μ.	Λαβρεύεαι. μ.
Λαβρὸν αἰθροῆν, π.	Λάβρον. αἰθρόον. π.
Λαβρόνιον, ε. — πλατέους.	Λ. ε. — πλατέος.
Λάβρος, πολὺ σ.	Λ. πολὺς, σ.
Λαβροσιάων, χορτασμὸν ἀκόσμου.	Λ. χορτασμῶν ἀκόσμων.
ç. 407. l. 2. Λάγανα, ε. — ἀρτιβραχὴν ε.	Λ. ε. — ἀρτιβραχεῖ ε. [4])
Λαγαριζόμενοι, σκαλεύονται, δ.	Λ. σκαλεύοντες. δ.
— l. 9. Λαγβατὸν, α. — λάγαν ἐμβάλλοντες.	Λ. α. — λάγανον ἐμβάλλοντα.
Λάγγα, ἡ τῇ τροφῇ δ.	Λ. ἡ τῇ τροφῷ δ.

ç. 408.

Πιστοί με κωχεύουσιν ἔμφρουρον δεσμοῖς.
Videtur mihi Daedalus loqui, modumque exponere, quo a vinculis ſuorum ope liberatus ad Cocalum Camici regem fugit. Cf. VV. DD.

2) Compendium π̅ ſignificat quoque ποταμὸς, ut alio loco monui. Cf. VV. DD.

3) In ultimis correctio typothetam latuiſſe videtur.

4) Legendum puto: ἄρτος βραχεῖς ε. *Panis oleo inunctus.* Cyr. Marinus: Λάγανα. πλακουντάρια ὡς καπυρώδη, ἀπὸ σεμιδάλεως. Λάγανον, ἐλαίῳ βραχεὶς ἄρτος. Cf. VV. DD.

c. 408. l. 10. Λαγὴς, ὁ ε. — καταφεής.	Λ. ὁ ε. — καταφερής.
c. 409. l. 5. Λαγορεῖς, ε.	Λ. ε.
[Λαγόσι, λαγόνας.]	
Λαγρονίτης, ε.	Λ. ε. [5])
c. 410. l. 7. Λαδοίατο, λαμβάνοιτο.	Λασδοίατο. λαμβάνοιντο.
— l. 9. Λαδωγεν.ς, ἡ Α. — ἐγέννησεν.	Λαδωγενής. ἡ Λ. — ἐγεννήθη. [6])
— l. 13. Λάε, ε. — νεβρῶν τὰ α.	Λ. ε. — νεβρὸν α.
Λάεσι, λ.	Λάεσσι. λ.
Λάτεται, σκοπεῖται, βλέπεται.	Λ. σκοπεῖτε, βλέπετε.
c. 411. l. 3. Λαζίνης, χ. καλλαρίας ι.	Λ. χ. καλαρίας ι.
c. 412. l. 1. Λαθηκῆδες, ληυσίκακον, παυσίλωυπον.	Λ. λυσίκακον. παυσίλυπον. [7])
— l. 15. Λαιὰν, ε. — Δωριεῖς ἐπὶ τῆς λείαν.	Λ. ε. — Δωριεῖς λαῖαν ἐπὶ τῆς λείας. [8])
— l. 18. Λαίας, ἀσπι, Κ. (δ)	Λαίβας. ἀσπίδας. Κ. [9])

5) Interposita Λαγόσι, λ. in margine archetypi adjecta videntur sine interpretatione.

6) Litteram expunxit; scriptum videtur aut Λαδωγενεὶς aut Λαδωγενίς.

7) Correctio a prima manu venit.

8) Supervacuum est Musuri λαῖαν, quod ob sequens ἐπὶ τῆς λ. inseruisse videtur. Ultima d'Orville ita restituit: Δωριεῖς. ἀπὸ τῆς λείας. quod reponendum censeo. Interpretationem ἐκκλησίαν a quodam, qui glossae litteras confundebat, profectam esse suspicor, primum quidem in margine notatam. Cf. VV. DD.

9) Lectio codicis ob seriem retinenda est, quam Musurus ex seq. glossa inepte mutavit.

M S.	M U S.
c. 413. l. 13. Λαί.ται, κ.	Λαίεται. κ. [10])
— l. 18. Λαιθαρύζειν, λ.	Λ. λ. [11])
— l. 21. Λαιλάπετος, ο. — ἀήρ ἐστιν.	Λ. ο. — ἀὴρ ἦ.
— l. 26. Λαίμαι, ε. ὅρμηται.	Λαίμεται. ε. —; ὥρμηται. [12])
c. 414. l. 11. Λαῖπος, κίδναιδος, λ.	Λ. κίναιδος, λ. [13])
— l. 16. Λαισήϊα, θυραιοῦ γ.	Λ. θυρεοῦ γ.
Λαιήϊα, ε. — τὸ βύρσαις ἄιγαις περιβλαβεῖσθαι, πτερόεντα [εἶναι] ἢ π. — ἀργαῖς — ἔχουσαι.	Λαισήϊα. ε. — τῷ βύρσαις αἰγείαις περιβεβλῆσθαι. πτερόεντα, ἢ π. — αἰγείαις — ἐχούσαις.
— l. 24. Λαίσκαπραν, λ.	Λαισκάπραν. λ.
— l. 26. Λεσποδίας (αι), ο. — Ἀλκμέωνα ω.	Λαισποδίας. ο. — Ἀλκμαίωνα ω.
c. 418. l. 1. Λάκκος, πέδα τ. — λακὸς πέδα — καθημένον — λακὸς σχέας — καθημένου λάκκους σχέας π.	Λακκοσπέδα. τ. — λακοσπέδα — καθειμένον — λακοσχέας — καθειμένου λακκοσχέας π.
— l. 12. Λακκόπλουτος, ὁ Κ. — χρόνον (υσ) — βεβλημένον.	Λ. ὁ Κ. — χρυσῷ — βεβλημένῳ. [14])

c. 418.

10) Litteram erasit.

11) In margine tertia manu adjuncta sunt: Λαικαστής, ὁ πόρνος. καὶ Λαικάστρια, ἡ πόρνη. Quae a Musuro deleta videntur.

12) Scriptionem codicis depravavit; reponendum est: Λαιμᾷ. Mox infra Λαιμᾶν.

13) Vitium codicis in Aldinam transiit.

14) Vitium prima manu correctum est; causa erroris fuit procul dubio monogramma Ж, cujus supra memini.

c. 418. l. ult. Λακπατῆσαι, λακτῆσαι κ.	Λ. λακτίσαι. κ.
c. 419. l. 4. Λακεῖς, κ. — τωρύνη.	Λ. κ. — τορύνη.
— l. 10. Λακωνικὸς χ. — ἐθὴς, [λίανλανί.]	Λ. χ. — ε.
— l. 18. Λακωνικὸς, στερὸς, α.	Λ. στεῤῥός. α. 15)
c. 420. l. 6. Λάλαβις, λ.	Λαλαμίς. λ.
— l. 15. Λάλλαι, λ. — παρὰ ποταμοὺς ψ.	Λ. λ. — παραποταμίους ψ. 16)
c. 421. l. 6. Λάμια, θ. — Λίβ.σσα.	Λ. θ. — Λίβυσσα. 17)
— l. 9. Λάμιαν, τ. — ἦν τοῖς — ὃν ε.	Λάμιον. τ. — ἦν τις — ὃν ε.
c. 422. l. 6. Λαμετίη, η.	Λαμπετίη. Η.
— l. ult. Λαμπήνη, ε. — ῥάδιον π.	Λ. ε. — ῥαβδίον π. 18)
c. 423. l. 7. Λαμπρίμων, λ.	Λαμπρείμων. λ.
c. 424. l. 1. Λαμπυρὸν, ε. — καταπληκτικόν.	Λ. ε. — κ.
[Λαψεῦται, δώσουσιν.]	

15) Cyr. Lex. Ms. Λακωνικός. στεῤῥός. ἀνδρεῖος.

16) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

17) In ult. voce litteram expunxit; scriptum videtur: Λίβισσα. Cyr. Lex. Ms. Λάμια. θηρίον. καὶ γυνή τις ἀρχαία Λίβυσσα, οὕτω καλουμένη.

18) Scriptura ῥάδιον (*Latinorum radius*) conservanda videtur; vox enim a sequioris aevi scriptoribus usurpatur, et *nimbum capitis* significat, quo sensu quoque ab Hesychio adhibetur; scriptura ῥήδιου vel ῥεδίον, quae in aliis Lexicis occurrit, procul dubio vitiosa est. Ultimum ἅρμα σ. quod in editis cum praecedentibus male cohaeret, majori distinctione sejungendum est, nam interpretationem per se constituit; probant hoc Cyr. Lex. Ms. Λαμπήνη. ἅμαξα βασιλικὴ, ἢ ἅρμα σκεπαστόν. Aliud Steph. et Theod. Λαμπήνας, ἅμαξας, ἢ σκέπαστρα. Cf. VV. DD.

c. 424. l. 1. Λαμμωδεῖ, δ.	Λ. δ.
— l. 7. Λανίζει, λαγγάνει, β.	Λ. λαγγάζει. β.
— l. 12. Λάξαι, λακτῆσαι.	Λ. λακτίσαι.
c. 425. l. 13. Λαοὶ, ο: — μεμερισμένην τ.	Λ. ο. — μεμερισμένην ἔχειν τ.
— l. 19. Λαοσσῶος, τ.	Λαοσσόος. τ.
c. 426. l. 1. Λαοπίζειν, ἢ λ. — ἐπιστροφὴν — ἀλαζονίας.	Λ. ἢ λ. — ε. — ἀλαζωνίας. [19])
— l. 4. Λαοφόρον, δ. — λεοφόρον.	Λ. δ. — λεωφόρον.
Λεπάγματα ἢ λ.	Λεπάγματα. ἤγουν λ.
— l. 10. Λαπαξαίη, ἀφανησαίη, ἀπαλλαξαίη.	Λαπάξαι. ἀφανίσαι. ἀπαλλάξαι. [20])
— l. 12. Λαπάραι, τ. — ἐκκενωμένην κ.	Λ. τ. — ἐκκεκενωμένην κ.
Λαπαραῗ, κ.	Λαπάρας. κ.
Λαπάρας, λ. — ἐκκενωμένας.	Λ. λ. ἐκκεκενωμένας.
— l. 20. Λαπάττων, μ. λάγορον ποιοῦν.	Λ. μ. λαγαρὸν π.
— l. ult. Λαπέρσαι, λ. — Λαπέρση π.	Λ. λ. — Λαπέρσης π.
c. 427. l. 1. Λαπετ.ῶντι, λ.	Λαμπετόωντι. λ. [1])
Λαπήθιον, ἡ λ. — Λαπήθου π.	Λαπάθιον. ἡ λ. — Λαπίθου π.
— l. 6. Λαοπίζει, αἱ γ.	Λ. οἱ γ.

c. 427.

19) In Ald. ἐπιστροφῇ culpa typ. Cf. VV. DD.
20) Incuria typothetae Λαπάθαι in Aldinam venit, unde in ceteras postea editiones migravit. In ἀπαλλαξαίη litterae transpositae sunt, ut VV. DD. optime viderunt.
1) Litteram expunxit; scriptum videtur: Λαπετεῶντι.

M S.	M U S.
c. 427. l. 12. Λαπιτὴν, κ. — ἄλλα. λαπιστὴς, [στεφάνη,] πειστὴς — τρυφελὸς, μ.	Λ. κ. — ἄλλα. Λαπιστής. ψεύστης — τρυφερὸς, μ. [2])
c. 428. l. 2. Λαπτής. λ. — τὴν — πηλόν.	Λ. λ. — τὸν — π. [3])
Λάπτας, τοὺς ὀροφοῦντας.	Λ. τ. ῥοφοῦντας.
— l. 19. Λαρινευτὴς, α.	Λ. α. [4])
c. 429. l. 24. Λάσανα, χ. — ἀφροδευτηρίους δ.	Λ. χ. — ἀφοδευτηρίους δ.
c. 430. l. 5. Λαθη, χ.	Λάθη. χ.
— l. 15. Λασίοισι, δ. — ἀνδρώσεσιν, α.	Λ. δ. — ἀνδρώδεσιν. α.
c. 431. l. 1. Λάσιος, δ. δασύμαλος, π.	Λ. δ. — δασύμαλλος. π.
— l. 14. Λασκωρεῖ, δ.	Λασκαρεῖ, δ.
— l. ult. Λάστος, ὁ Λ. — ἡ .μῆλος.	Λ. ὁ Λ. — ἡ μῆλος. [5])
c. 432. l. 1. Λα..ν̃, λ.	Λάσων. λ. [6])
Λατάγει, κ. — ἀποριπτομένω α.	Λαταγή. κ. — ἀπορριπτομένω α.
— l. 10. Λάταξ, τ. — λ.τῆρσιν ε.	Λ. τ. — λουτῆρσιν ε. [7])

2) Bene sejunxit; optime quoque πειστὴς in ψεύστης mutasse videtur. Cyr. Lex. Ms. Λαπιστής. ψεύστης, προπετής. Cf. VV. DD. Nescio autem, quomodo στεφάνη huc pervenerit, nec alium video locum, quo referri potuisset. In Ald. τριφερὸς culpa typ.

3) In Ald. πελὸν a typ. Cf. VV. DD.

4) Itidem incuria typ. Λαρνευτὴς, quod VV. DD. correxerunt.

5) In .μῆλος primam litteram delevit, scriptum videtur: θμῆλος.

6) Duas delevit litteras; posteriorem agnosco: Λα.ῶν.

7) Solam erasit litteram.

M S.	MUS.
c. 433. l. 11. Λατταμυῖα, πολυρήνιοι.	✝ Λ. πολυρήνιοι.
— l. 14. Λατύπη, λ. — ἀποπελέκημα.	Λ. λ. — ἀποπελέκημα. 8)
Λατύσσει, π. — τει- * ς νάσσει — λατικτει.	Λ. π. — τινάσσει — λακτίζει. 9)
— l. 22. Λαύξει, κ. δαίνυται, ε.	Λ. κ. δαίνυται. ε. 10)
Λαυξία, δαρή, Κ.	Λ. δαρήσει. Κ.
c. 434. l. 6. Λαύρεια, τ. — α χρυσετᾶλλα λ.	Λ. τ. — χρυσᾶ μέταλλα λ.
— l. 16. Λαῦσαι, περιππεῦσαι τ.	Λ. παριππεῦσαι τ.
c. 435. l. 20. Λαχαίνειν, ο. — χᾶναν.	Λ. ο. — χᾶνον.
Λάχα.να, τ.	Λάχανα. τ. 11)
Λυχεία, ε.	Λάχεια. ε.
c. 436. l. 2. Λαχμὸν, κούρης β. λακισμός.	Λαχμὸν κούρης, β. λακτισμός. 12)
Λαχμῶς, τεινόμενος τ. — μαλοῖς π.	Λαχμῷ στεινόμενος, τ. — μαλλοῖς π.
Λάχνη, δ. θριξ..χ. — κροκ.̀., ἡ ε.	Λ. δ. θρίξ. ἢ χ. — κροκὶς, ἢ ε. 13)

8) Cf. VV. DD. qui codicis ſcripturam reſtituerunt.
9) Mendam ipſe ſcriba correxit.
10) Ex codice ſcribendum eſt: δαίνυται. quod Salmaſius olim reponendum voluit.
11) Litteram expunxit; ſcriptum videtur: Λάχαννα.
12) Bene ſe habet codicis diſtinctio, male a Muſuro mutata; nollem tamen pro κούρης reſcribere κουρᾶς, nam κούρη eodem adhiberi poteſt ſenſu. Cf. VV. DD.
13) In θριξ.. duas delevit litteras, totidem in κροκ.̀., ubi κροκὸς ſcriptum videtur.

MS.	MUS.
c. 436. l. 2. Λαχνήεντα, τ. — ὃν ἐστέγαζον τ.	Λ. τ. — ᾧ ε. τ.
Λαχνοῦται, τ. δασύνεται.	Λ. τ. δ.
[Λαχνοστηνομένον, τοῖς μαλοῖς πεπυκνωμένον.]	
Λαχόντα, τ.	Λ. τ. [14]
— l. 22. Λάψ., υ. — ἀναφέρει τ.	Λάψων. υ. — ἀναφέρων τ. [15]
Λάψοι, πίει τ.	Λ. πίοι τ.
— l. 26. Λάψονται γ. — πίνονται.	Λ. γ. — πίονται.
[Λαῶ, λαὸς, δυϊκῶς.]	
Λάωμεν, λ.	Λ. λ.
[Λαῶ, λαοὺς, ὄχλους.]	
Λάων, ο.	Λ. ο. [16]
c. 437. l. 4. Λε. δα, ἡ ε.	Λεάδα. ἡ ε. [17]
— l. 7. Λεαίνεται, λιοῦται, ε.	Λ. λειοῦται. ε.
Λεαντικῶς, λιῶσαι δ.	Λ. λειῶσαι δ.
— l. 13. Λεβάδεια, π. Βοιωτείας, ε.	Λ. π. Βοιωτίας, ε.
c. 438. l. 1. Λεβήδων, τ. — Λεβητῶν, ε.	Λ. τ. — Λευϊτῶν, ε. [18]

14) Glossa intermedia ita scribenda est: Λάχνῳ στεινόμενος. τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος. Varia lectio superioris Λαχμῷ σ. ubi videnda VV. DD. nota.

15) Ultimam glossae litteram delevit; scriptum videtur: Λάψῃ. Prima scriptura fuit procul dubio Λάψει, quocum ἀναφέρει optime stare potest.

16) Λαῶ posteriori loco superioris correctio et supplementum fuit.

17) Litteram expunxit.

18) Cyr. Lex. Ms. Λεβηδών. τόπος, ἐν ᾧ ἐθυσίαζον οἱ κατὰ τὴν Λιβανησίαν Ἀραβίαν Μωαβῆται. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 438. l. 7. Λέβια, τ. — ταρίχη, κ.	Λ. τ. — τὰ ῥύγχη. κ. [19]
c. 439. l. 1. Λεβίδων, τ. — Μωαβίτην.	Λ. τ. — Μωαβῖτιν.
— l. 12. Λεγνῶσαι, ποικῖλαι.	Λ. ποικίλλαι.
— l. 15. Λεγοίμεθα, ε. — ἐπ ν. — διαλέγοι.	Λ. ε. — περὶ ν. — δ. συλλέγοι. [20]
[Λέγοιτο,] συλλέγοιτο.	
c. 440. l. 15. Λεῖαν, ὦ λ.	Λειανῶ. λ.
— l. 17. Λήβηθρον, ρ. — Μακεδωνία, κ.	Λέβηθρον. ρ. — Μακεδονία, κ.
c. 441. l. 4. Λείβειν, σ. — δάκρυα.	Λ. σ. — δάκρυα λείβων, καὶ σ. [1]
Λείβων, καὶ στάζων.	
— l. 7. Λείη, ἡ τ. — ἣ π.	Λ. ἡ τ. — ἣ π. [2]
Λειϊλατεῖν, π.	Λεηλατεῖν. π.
— l. 11. Λει.ναν δ. — λεῖαν ε.	Λείηναν δ. — λεῖον ε. [3]
— l. 18. Λειλαιομένην, π.	Λιλαιομένην. π.
c. 442. l. 9. Λείν., ε.	Λεῖνα. ε. [4]

c. 442.

19) Casauboni conjectura ταρίχη codicis auctoritate firmatur. Cf. VV. DD.

20) Musurum memoria fefellit; scribendum est παρὰ, ut hodie apud Homerum legitur. Cf. VV. DD. Glossa sequens, prouti in codice scripta est, retineri debet, nam a Musuro temere et insulse mutilata est.

1) Divulsa bene adnexuit. Legerem: δάκρυα λείβειν καὶ στάζειν. Hoc enim, ni fallor, emendatio fuit praecedentis τοῖς δακρύοις ῥέειν, quod nec sensum habet, nec Graeca locutio est.

2) Firmatur itaque insignis Clerici emendatio. Cf. VV. DD.

3) Litteram erasit.

4) Litteram in fine delevit.

MS.	MUS.
c. 442. l. 20. Λειπαρῶ, π.	Λιπαρῶ. π.
Λείπετα, ἔθλα, α.	Λείπετο. ε. α. [5])
ΛειπεΦορεῖναι, ε.	Λεῖπε Φορῆναι. ε.
c. 443. l. 7. Λειποτακτίσας, φ.	Λειποτακτήσας. φ.
— l. 11. Λειριόεντα, α. — (γρ. διὰ τοῦ ε̄ καὶ τοῦ ῑ) διὰ τοῦτο καὶ τοῦ .γραπτέον — τίδες, ὅταν δὲ ἐπέθηκα — (ἐ) π τὸ λίαν — ληριόεντα, καὶ ὅπλα ληριόεσσα — ἰδίαν.	Λ. α. — διὰ τοῦτο διὰ τοῦ ε̄ καὶ τοῦ ῑ γρα- + πτέον — τίδες, ὅ-ταν δὲ ἐπέθηκα — παρὰ τὸ λίαν — λειριόεντα, καὶ ὅπα λειριόεσσαν — ἠδεῖαν. [6])
c. 444. l. 3. Λειρῶς, ὁ ι. — κατισχνομένας κ.	Λειρός. ὁ ι. — κατισχνωμένας κ.
Λειταὶ, ι.	Λιταί. ι.
c. 445. l. 8. Λειοκόρης, ὁ τελείους ε.	Λ. ὁ τελείως ε.
— l. 15. Λέκαιος, ὁ ἀποτεταλμένος.	Λ. ὁ ἀποτεταγμένος.
c. 446. l. 4. Λέκρανα, τ.	Λ. ἢ ὠλέκρανα. τ. [7])
— l. 7. Λεκτοὶ, ἀριστεῖς. λακτὴ, χ.	Λ. ἀριστεῖς.
	Λακτή χ. [8])
— l. 15. Λελάθη, λ. ποιήσει, παύσει.	Λ. λ. ποιήσῃ. παύσῃ.

5) Cf. VV. DD. qui glossam male divisam ex Homero optime restituerunt.

6) Textum cum lectione superscripta commiscuit. In .γραπτέον litteram ante γ expunxit. Callimachi fragmentum Bentley restituit. Cf. VV. DD.

7) Voci truncatae solitam adjunxit scripturam. Cf. VV. DD.

8) Glossas male cohaerentes divisit. V. Λακτὴ cum interpretatione ex margine videtur.

M S.	M U S.
c. 446. l. 1. Λελαχεῖν, .αψαι.	Λ. θάψαι. 9)
c. 447. l. 2. Λελέχωσι, θ. — νεκρῶν.	Λελάχωσι. θ. — νεκροῖς.
— l. 16. Λελεπατμένον, εἰς πέμψιν η.	Λ. εἰς πέψιν η. 10)
c. 448. l. 13. Λέληται, ε.	Λέλησται. ε.
— l. 18. Λεληκμημένη, κοσκυνευθεῖσα, π.	Λελικμημένη. κοσκινευθεῖσα, π.
— l. 21. Λελιμμένος, ληφθεὶς, ν.	Λελειμμένος. λειφθείς. ν.
c. 449. l. 7. Λελύκωμεν, π.	Λελυκωμένα π.
c. 450. l. 5. Λέξαθε, ἐπιλέξαθε, ε.	Λ. ἐπελέξαθε. ε.
— l. 7. Λεοβίδας, ἀπὸ Λέσβης τ.	Λ. ἀπὸ Λέσβου τ.
— l. 21. Λέπας, τ. — προασχόμενον κ.	Λ. τ. — προϊσχόμενον κ.
c. 451. l. 1. Λέπας, τις ο.	Λεπαστίς. ο.
— l. 9. Λέπρεον, ἢ Λεπρεάται, [τὴν τρυβλίαν, οἱ δὲ] τῆς τρυφαλίας, α.	Λέπρεοι, ἢ Λεπρεάται. τῆς τ. α. 11)
— l. 16. Λεπτὴν, αὐτὸν σ.	Λεπτήναυτον. σ.
— l. 21. Λεπτήδ' εἰσι μὴ σ.	Λεπτὴ δ' εἰσίθμη. σ.
Λεπτήδευτε, μήτις α. — καὶ [ἣ] ε.	Λεπτὴ δέ τε μῆτις. α. — καὶ ε.
c. 452. l. 2. Λεπτήλα, καταστρεφῶσα λ. — ἕτοιμον ε.	Λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα. λ. — ἔτυμον ε.
Λεπτόγεα, κ.	Λεπτόγεων. κ.
— l. 10. Λεπτόμιτυς, ἡ δ.	Λεπτόμητις. ἡ δ.

c. 452.

9) Primam interpretationis litteram erasit.

10) In πέμψιν pro πέψιν solitum μ insititium observandum est. In Ald. Λελαπασμένον a typ. Cf. VV. DD.

11) Legendum: τῆς Τρυβλίας. Sequens οἱ δὲ τῆς Τ. ejusdem varia lectio est. Cf. VV. DD.

c. 452. l. 17. Λέρνηκακὸν, π.	Λέρνη κακῶν. π.
c. 453. l. 5. Λεσβιάζειν, π. — στοματύειν — λεκάστριας ε.	Λ. π. — στόμα τύειν — λεκαστρίας ε.
— l. 8. Λεσβιόσοδος, ο. — εὐενετίδα —. ἀντίσης λέσβιον ὀδὸν, ο.	Λέσβιος ᾠδός. α. — Εὐενετίδην — Ἀντίσσης — Λέσβιον ᾠδόν. ο.
Λέσβι.αι, α.	Λεσβίσαι. α. 12)
c. 454. l. ult. Λετμὸς, α. — σῶμα μερίας — πέσαι κ.	Λ. α. — σῶμα. Ἀμερίας — πᾶσαι κ.
c. 455. l. 3. Λευγαλέη, ο.	Λευγαλέην. ο.
— l. 6. Λευγαλέῳ, εὐτελῆ, κ.	Λ. εὐτελεῖ. κ.
— l. 11. Λευκαδεπέτρην, δ.	Λευκάδα πέτρην. δ.
— l. 17. Λευκαῖνα, υ. — ἠρέσσειν.	Λεύκαινον υ. — ἤρεσσον 13)
Λευκαὶ Φρέναι, μ.	Λευκαὶ Φρένες. μ.
c. 456. l. 1. Λεύκαδος, μ. ἐν λευκάδεσι (ε superscr.) — π λ. ἀκτίς.	Λευκάδος. M. ἐν Λευκάδεσσιν — περὶ Λ. ἀκτῆς.
Λευκάσπιδα, λ. ἀσπίδα χρώμενος.	Λ. λ. ἀσπίδι χρώμενον.
— l. 15. Λευκὴ θ. — καταλκ.ζομένη.	Λ. θ. — κατακλυζομένη. 14)
Λευκὴν μάζαν φυράσοι, π.	Λευκὴν μάζαν φυρᾶσοι. π.

c. 457.

12) Litteram in medio vocis erasit.
13) Lectio in archetypo superscripta cum ipso textu coaluisse videtur; primam enim scripturam mihi ita fingo:
ου η ου
Λευκαίνειν υ. — ἐρέσσειν.
14) Litteram delevit; scriptum videtur: κατακλεζομένη.

M S.	M U S.
c. 457. l. 18. Λευκοπύρα, π. — λιμός.	Λ. τ. — δῆμος.
c. 458. l. 6. Λευκοπίας, λ.	Λευκωπίας. λ.
— l. 8. Λεῦραι, εὑρίσκω.	Λ. εὑρίσκειν.
— l. 15. Λευσιμωδίκτης, τ.	Λευσιμωδίκτου. τ. 15)
Λεύσοντες, β. μαίνοντες.	Λ. β. μιαίνοντες.
c. 459. l. 1. Λευχαῖον, ἐπινίκιον, κ.	Λεύχαιον. ἐπίνειον. Κ.
Λευκοποίην, τ. εὐ. ξῆ, ε.	Λεχεποίην. τ. — εὐαυξῆ, ε. 16)
— l. 9. Λέχ.ον, σ.	Λέχος σ. 17)
Λέχοισι, κ.	Λέχεσι. κ.
Λεχηρὶ, π.	Λέχρια. π.
— l. 15. Λεχόες, κ.	Λεχοέσας. κ.
— l. ult. Λεχόοντο, συγκάθηντο.	Λ. συνεκάθηντο.
c. 460. l. 1. Λεχμάδ.., η.	Λεχμάδα. η. 18)
— l. 2. Λέχνη, τρόπος.	Λ. τόπος.
— l. 6. Λεψιρὼ, τ.	Λαιψηρός. τ.
— l. 9. Λεωκόνιτος, λ. ἢ λεωκόριτος, π.	Λ. λ. ἢ λεωκόρητος. π.
— l. 13. Λεώλεθρος, π. ἐξολοθρευμένος.	Λ. π. ἐξωλοθρευμένος.
Λεώλης, τ. ἐξόλης.	Λ. τ. ἐξώλης.
Λέωμι, θ.	Λεῶμι. θ.
— l. ult. Λεωπετρία, λ.	Λεωπέτρα. λ.
c. 461. l. 2. Λεὼς, Ἀττικῶς, ο.	Λεὼς, Ἀττικὸς, ο. 19)

c. 461,

15) Tuto jam et absque dubitatione reponi potest: Λευσίμου δίκης. Cf. VV. DD.
16) Litteram delevit; scriptum videtur: εὐεξῆ.
17) Itidem; scriptum videtur: Λέχεον.
18) In fine vocis duas litteras delevit; scriptum videtur: Λεκμάδες.
19) Scriptura codicis retinenda est. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 461. l. 6. Ληαρίσιν, η.	Λιαρῆσιν. η.
— l. 11. Ληγέιει, ἡδυπάτη.	Λίγεια. ἡδυτάτη.
— l. 20. Λήθαργος, ε. — πειρετῶ.	Λ. ε. — πυρετῷ.
— l. 23. Ληθηκὲ., ε. — ἄγων τὰ φάρμακα.	Ληθηκές. ε. — ἄγον τὸ φάρμακον.
c. 462. l. 2. Ληϊάδας, ε. — συλλειφθέισας.	Λ. ε. — συλληφθείσας.
— l. 17. Λήϊον, σ. — λιαίνειν — λι..σσοντες, β.	Λ. σ. — λειαίνειν — λιμώσσοντες. β. [20]
c. 463. l. 1. Ληϊσταὶ, π. — διαπωλέιας π.	Λ. π. — αἱ ἀπὸ λείας π. [1]
c. 464. l. 7. Ληκυθηστὴς, κ.	Ληκυθιστής. κ.
Λήκυθος, τ. — λαυκαΐου κ.	Λ. τ. — λαυκανίου κ.
— l. 12. Ληλάντου, π.	Ληλάντειον. π. [2]
— l. 17. Λῆμαν, χύτραισι, κολοκένταις. π. — κολοκένταις, ε.	Λημᾶν χύτραισι, κολοκύνταις. π. — κολοκύνταις. ε.
c. 465. l. 4. Λήματος, οἷσι .φάρος, τ. — ὑποψίας.	Λήματος, οἷσι πάρος. τ. — ὑπεροψίας. [3]
— l. 10. Λῆμμα, θ.	Λῆμα. θ. [4]
Λημνιχειρὶ, ω.	Λημνία χειρί. ω.
— l. 21. Λημνίσκους, τὰς σθενὰς Σ.	Λ. τὰς στενὰς Σ. [5]

20) In λι..σσοντες duas aut tres litteras erasit.
1) Erroris origo fuit: ΑΙΑΠΟΛΕΙΑΣ. Cf. VV. DD.
2) Sublata tantum distinctione legerem: Ληλάντου π. Cf. VV. DD.
3) Ante .φάρος litteram expunxit; scriptum videtur: οἷσις φάρος.
4) Cyr. Lex. Ms. Λῆμμα. κέρδος. φρόνημα. Cf. VV. DD.
5) Cf. VV. DD. inter quos Alberti et Hemsterhuys verum viderunt.

M S.	M U S.
c. 466. l. 1. Λημνῶν, νησῶν.	Λήμνων. νήσων. [6])
Λῆμνος, ν. — ἱερ.. Η.	Λ. ν. — ἱερὰ Η. [7])
— l. 9. Ληναίων, μ.	Ληναιῶν. μ. [8])
— l. 18. Ληνοὶ, σ. — κειλότητες.	Λ. σ. — κοιλότητες.
c. 467. l. 12. Ληρώδεις, σανίδαι, ε.	Λ. σανίδες, ε.
Λήσεσθαι, λ.	Λ. λ.
[Λήσεται, λανθάνειν.]	
Ληθέων, σ.	Λ. σ. [9])
— l. 17. Λῆσμα, δ.	Λησμένη. δ.
Λήσομαι, ε.	Λήψομαι. ε. [10])
c. 468. l. 1. Λῆσος, ὁ ε. — ῥάχη — ἀστήρ.	Λ. ὁ ε. — ῥάχει — α.
[Λήσω, λάθω.]	
[Λήσομεν, λανθάνομεν.]	
Λήσταρχος, α.	Λ. α. [11])
— l. ult. Λίαν ἔλαβον, ι.	Λείαν ἔλαβον. ι. [12])
c. 469. l. 1. Λιανεῶ, λίαν κ.	Λειανῶ. λείαν κ. [13])

c. 469.

6) Accentus codicis Abreschii conjecturam (Λημνίων. νησιωτῶν) verisimillimam reddunt.

7) Compendium v. ἱερ.. delevit.

8) Accentus mutationem typotheta non advertit. Cf. VV. DD.

9) Interpretatio glossae deletae fuit: λανθάνει.

10) Cf. VV. DD. quorum conjectura adsensu codicis probatur.

11) Posterior ex glossis ejectis ita scribenda videtur: Λήσωμεν. λανθάνωμεν.

12) Ob πραίδαν, quod in fine adhaeret, Λίαν in Λείαν mutavit; at minus acute, nam ἢ πραίδαν a Graeculo recentiori profectum videtur; aut, si genuinum sit, cognatas, ut saepius, sub una voce pronunciationes exponit. Cf. VV. DD.

13) Prima scriptura fuit: Λιανέω. quam series requirit. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 469. l. 4. Λιαρὸν, χ. — εὔκρατον.	Λ. χ. — ε.
[Λιαρῶ, τὰ αὐτά.]	
Λιᾶσαι, χ. ἐκκλῆναι.	Λιάσαι. χ. ἐκκλῖναι.
Λιαθεὶς, χρηθεὶς, ε.	Λ. χωρισθεὶς, ε. 14)
c. 471. l. 5. Λίβει, σ. ἐκκυνεῖ.	Λ. σ. ἐκκινεῖ.
c. 472. l. 1. Λιβυκοὶ, λ. χαμελαίων φησὶ κίβυντον ὑρεῖ τ.	Λιβυκοὶ λ. Χαμαιλέων φησὶ Λίβυν, τὸν εὑρεῖν τ. 15)
— l. 7. Λιβυστεαήδων, αἱ γὰρ ἐν Καρχηδόνι τῆς Λιβύης [δὲ] εἰσὶ γυναῖκες, αἱ — ἐσφαγίαζον Κ.	Λίβυσσα ἀηδών. αἱ — Κ. 16)
c. 473. l. 1. Λιβυσάτιδες, τ.	Λ. τ.

14) Cyrilli Lex. Ms. Λιαθείς. ἀποδοθείς. (Forte: ἀποδυθείς.) ἐκκλίνας, ἐκφυγών. Cf. VV. DD.

15) Latet in κίβυντὸν nomen auctoris fabularum Libycarum Κιβυσσὸν vel Κυβισσὸν, quod Fabricius, a VV. DD. laudatus, olim hic reponendum censuit. Vitiosum ὑρεῖ, signo + antea notatum, bene emendatum est.

16) Scribendum: Λίβυς τε ἀηδών. quod poetae particula est. Tota glossa ex scholiaste quodam descripta est: seponuntur auctoris verba, et adjungitur explicatio moris, ad quem adluditur. Videmus jam, quod vitium Aldinae ἐσφραγίαζον typothetae debeatur. Priora: αἱ γὰρ ἐν Κ. τῆς Λ. δὲ εἰσὶ γ. dura sunt; quapropter et δὲ, quod otiosum erat, a Musuro elisum videtur. Docet vero codicis scriptura, quod varia lectio ex margine cum ipso textu consarcinata sit; nam propria scholiastis commentatio ita incipit: Τῆς Λιβύης δὲ εἰσὶ γ. Ad v. Λιβύης in margine adscriptum erat: γρ. ἐν Καρχηδόνι. A scriba deinde, qui omnia ex margine archetypi cum textu consersit et constipavit, compendium γρ. (ut saepius jam observavimus) in γὰρ transformatum fuit, praefixo quoque, ut videtur, ab eodem art. αἱ. Cum hoc lumine concilietur illud, quod VV. DD. densis circumdati tenebris loco adspergunt.

c. 473. l. 1. Λιβυστέλωστος, ὁ α.	Λίβυς τὲ λωτός. ὁ α. 17)
Λιβυφοίτην, τὸ ἐπιγνύμενον λιβυσινόβας.	Λ. τὸν ἐπιγινόμενον Λίβυσιν. Ἰόβας.
Λίβων, σ.	Λείβων. σ.
— l. 10. Λιγαίνει, τ. αἰδοῖ μαστιγεῖ — ἀφορμᾶ.	Λ. τ. ᾄδει. μαστιγοῖ — ἐφορμᾷ.
c. 474. l. 9. Λίγδην, ο. — βάθους — ἐπιλήγδην.	Λ. ο. — βάθος — ἐπιλίγδην.
c. 475. l. 2. Λίγδος, τ. — θύϊα, κ.	Λ. τ. — θυεία, κ.
— l. 6. Λίγ., ο.	Λίγα. ο. 18)
— l. 8. Λιγ. πενὲς, α. ἀγενές.	Λιγηπελὲς, ἢ ὀλιγηπελές. α. ἀγεννές. 19)
— l. 15. Λίγξ.. λάγιος, κ.	Λὶγξ, πλάγιος, κ. 20)
c. 476. l. 1. Λιγρὸν, πικρὸν, λιγυρὸν, η.	Λυγρόν. π. Λιγυρόν. η. 1)
[Λιγυρῆσιν, ὀξέσι, καὶ τὰ ὅμοια.]	

17) Gloſſam docte diſtinxit. Ejusdem ſcriptura ſuperiori *Λιβυστεαήδων* lucem adfundit. Cf. VV. DD. Nec minus dextre gloſſam mox inſequentem correxit.

18) Litteram in fine eraſit.

19) In medio vocis litteram expunxit; ſcriptum videtur: *Λιγιπενές.* Solito more vocem truncatam per *ἢ ὀλιγηπελὲς* expoſuit. Cf. VV. DD.

20) Duas litteras delevit; ſcriptum videtur: *Λίγξιτλάγιος.* quod ſigno ⸭, poſtea a ſe deleto, notaverat. Prima ſcriptura fuit: *Λίγξι. πλάγιος. κ.* Gloſſam in tertio caſu aliunde exſcriptam Lexicographus, ut vel ſexcenties, in caſu recto exponebat. Scripturam a me propoſitam ſeries quoque poſtulat. Cf. VV. DD.

1) Male correxit et diviſit, nam *Λιγρὸν* contractum videtur pro *λιγυρόν.* Sequens *λιγυρὸν* ex margine eſt, ubi praecedentis *Λιγρὸν* emendatio fuit. In expoſitione *πικρὸν* ſcriptura *Λυγρὸν* cum *Λιγρὸν* confundi videtur; ſic apud Soph. Aj. v. 509. *λυγρὸν γῆρας*, *ſenectus, quae vitam triſtem et amaram reddit.*

M S.	MUS.
c. 476. l. 1. Λιγυρίζει, μ.	Λ. μ.
— l. 13. Λιζὸν, ε.	Λιζὸν, ἢ ὀλίζον. ε.
Λιζῶνες, ε.	Λίζονες, ἢ ὀλίζονες. ε. 2)
c. 477. l. 12. Λιθονεψὶς, π. — ἀδυνάτων ε.	Λ. π. — ἀδύνατον ε.
c. 478. l. 8. Λίθων χ. — διέρυγας.	Λ. χ. — διώρυγας.
Λί., κρην., α.	Λία. κρίνα. α. 3)
— l. 11. Λίκηνὸν, α. στράκινον.	Λ. α. ὀστράκινον.
c. 479. l. 5. Λικμίτης, ε.	Λικνίτης. ε.
— l. 12. Λίκυθον, β.	Λήκυθον. β. 4)
Λικυμνίοις, βολαῖς. τῶν ἐν τῷ Εὐριπι Λικυμνίῳ — Φόκιδος κατεσκεμμένο..	Λικυμνίοις βολαῖς. τοῦ ἐν τῷ Εὐριπίδῃ Λικυμνίου — Φωκίδος κατεσκεμμένου. 5)
c. 480. l. 5. Λιλυτὸ, υ.	Λίλυτον. υ. 6)
— l. 10. Λιμένα κλειστὸν, τ. — Μεγακλείδη α.	Λιμένα κλυστόν. τ. — Μεγακλείδης α. 7)

2) Immiſcuit: ἢ ὀλίζον. et mox: ἢ ὀλίζονες.

3) Ultimam cum in priori tum poſteriori voce litteram delevit; ſcriptum videtur: Λίη. Poſterioris ſcripturam non agnoſco.

4) Cyr. Marinus: Λίκυθον. ἀγγεῖον ἐξ ἐλαίου ἐληροῦν. Cf. VV. DD.

5) Locum haud intellectum depravavit. In κατεσκεμμένο. ultimam litteram delevit; reponendum eſt cum VV. DD. κατεσκημμένου. Vitioſum κατεσκεμμένοι a typ. eſt. Priora: τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Λικυμνίῳ. prouti in codice leguntur, retinenda ſunt. Art. τῶν ad praecedens Λικυμνίοις β. referendus eſt. Cf. VV. DD.

6) Scribendum: Λίλυ. τὸ υ. gloſſae articulus male adhaeſit.

7) A typotheta habemus priori loco: Λιμένα κλυτόν. quod ob ſequentia ferri nequit; poſteriori autem loco ſcribendum videtur: ἐκβεβλημένου τοῦ σ. οἷον Λιμένα κλυτόν. Sic omnia cohaerent.

M S.	M U S.
c. 480. l. 16. Λίμα, υ.	Λεῖμμα. υ. [8]
c. 481. l. 1. Λιμναγενὲς, λ. — Ἀθήναις [ἀσ] τ. — λαία η.	Λ. Λ. — Ἀθήναις τ. — Λήναια η.
— l. 13. Λιμοδωριεῖς, ο. — περὶ τὴν .ύτην κ.	Λ. ο — περὶ τὴν Οἴτην κ. [9]
— l. 19. Λιμομηλίῳ, π.	Λιμῷ Μηλίῳ π.
c. 482. l. 5. Λιναγερτουμένη, ε. — κακοήμων, λ.	Λ. ε. — κακοείμων. λ.
Λίναμαι, τ.	Λ. τ.
Λιναυτιὰ, λίγνυς κ.	Λιναυτιά. Λιγνύς. κ. [10]
— l. 18. Λινοὶ, ὅτε λ.	Λίνοιό τε λ.
c. 483. l. 3. Λίνον, ω. — τύχην ε.	Λ. ω. — τύλην ε.
Λίνον λίνῳ συνάπτεις, π.	Λίνον λίνῳ συνάπτειν. π.
— l. 8. Λινοπτάζει, λινόπτ., ἐπιλινεύει π.	Λ. λινοπτᾷ, ἐπὶ λίνα π. [11]
Λινόπης, ὁ ε. — ἐμπίπτοντα θ.	Λινόπτης. ὁ ε. — ἐμπίμπτοντα θ.
— l. 17. Λίξ., πν.	Λύγξ. πν. [12]
— l. 22. Λιπαίνει, Λιπαρὸς π.	Λ. λιπαρὸν π.
Λιπαλείψασθαι, ε.	Λίπ' ἀλείψασθαι. ε.

c. 484.

8) En glossam sacram, quae certo certius ex margine intrusa est.

9) In .ύτην primam litteram delevit; scriptum erat: κύτην. Eadem forte urbs, quae apud Thucydidem Κυτίνιον vocatur. Cf. VV. DD.

10) Ordinem a Musuro institutum typotheta neglexit. Ordini codicis series favet.

11) In λινόπτ. ultimam litteram delevit.

12) Ultima vocis littera sub Musuri litura sepulta jacet.

M S.	M U S.
c. 484. l. 9. Λιπαροῖσι πόδεσι, τ. — ὑποδύσαθαι.	Λιπαροῖσι πόδεσσι. τ. — ὑποδήσασθαι.
Λιπαρὸν, κ. — εὔδημον.	Λ. κ. — εὔοδμον.
— l. 20. Λιπαυρεῖ, α. ἐπιλέλειπεν.	Λ. α. ἐπιλέλοιπεν.
— l. 22. Λίπε αὐτοῦ, κατέλιψεν ε.	Λίπεν αὐτοῦ. κατέλιπεν ε.
c. 485. l. 1. Λιπέρνις, ὁ ε. — ἀργυροῦ — λειπόπολις.	Λιπερνής. ὁ ε. — ἀγροῦ — λειπόλις. 13)
— l. 8. Λιπογνώμων, ὁ τ. — διααποβληκὼς α.	Λ. ὁ τ. — οἷα ἀποβεβληκὼς α.
— l. 18. Λιρᾶ, α.	Λιρά. α.
Λιριόεντα, ἡδύω.	Λ. ἡδύοσμα.
c. 486. l. 5. Λῖς, δ. — πέρι γὰρ λὶς ἐστιν περιξεστηκυῖα ὁμαλῆ — αἰτίαν.	Λ. δ. — Πέρι γὰρ λίς ἐστιν περιξεστηκυῖα ὁμαλή — αἰτιατικήν. 14)
Λισηυγένειος, λ.	Λὶς ἠϋγένειος. λ.
— l. 12. Λίσπη, λ. — ἄπυλος λ.	Λ. λ. — ἄπυγος λ.
c. 487. l. 1. Λίσσεαι, λ.	Λίσσεο. λ.
c. 488. l. 14. Λιτῆρα, θαλὸν τ.	Λ. θαλλὸν τ. 15)
— l. 17. Λιτὴ, λιτ̀., λ.	Λῖτι. λῖτα. λ. 16)
c. 489. l. 8. Λιτρὶς, π. σαματοδόχος.	Λ. π. σωματοδόχος.

13) Cf. VV. DD. qui λειποπόλις Heſychio reddiderunt. Vitioſum ἀργυροῦ ex compendio provenit.

14) Cf. VV. DD. qui ex Homero locum reſtituerunt.

15) In Ald. θαλαὸν culpa typ.

16) In λιτ̀. ultimam litteram delevit; vera lectio, quam codicis ſcriptura confirmat, in editis repoſita eſt. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 489. l. 12. Λιτὸς, ἁπλὸς, ε.	Λ. ἁπλοῦς. ε.
— l. 14. Λιτρὸν, κακὸν α.	Λιτρὸν κακῶν. α.
— l. 18. Λιτυέρσας, ω — Μήδου — ἀδικώτατος.	Λ. ω. — Μίδου — ὠδικώτατος.
c. 490. l. 2. Λιφαιμεῖ, λίπει τ.	Λ. λείπει τ.
— l. 8. Λίχανος, ὁ [μετὰ] τ.	Λ. ὁ τ. [17])
Λιχάξαι, ρ. βάλαι.	Λ. ρ. βάλλειν. [18])
— l. 11. Λιχμάζει, θ. περιλίχει τ.	Λ. θ. περιλείχει τ.
Λιχμὰς, θ. — χαμεπετὴς — ἐπιλι^χ.	Λ. θ. — χαμαιπετὴς — ἐπιλείχουσι.
Λιχμήσουσι, λίξουσι.	Λ. λείξουσι.
Λιχνάζων, περιλίχων τ.	Λιχμάζων. περιλείχων τ. [19])
c. 491. l. 4. Λιχνοφυλάργυρος, ὁ λ. — φειδωλός. Φιλύλαιος πόλεσιν.	Λ. ὁ λ. — φειδωλὸς δέ. Φιλόλαος Π. [20])
— l. 8. Λιψοπρετόνοις, τ.	Λιψοπροστόνοις. τ.
— l. 11. Λιωργὸς, κ.	Λ. κ.
[Λόβα αἰσχύνη.]	
Λιψύδριον, χ.	Λ. χ. [1])

c. 492.

17) Locum ergo Heinsius bene supplevit. Cf. VV. DD.

18) In Ald. Λιχάξει a typ. Cf. VV. DD.

19) Scripturam codicis Λιχνάζων retinendam censeo, quam et series requirit.

20) Particulam δὲ bene adnexuit. Reponendum: Φιλύλλιος. ex quo, litteris forte quadratis exarato, natum est Φιλύλαιος. Cf. VV. DD. qui testimonia adferunt. Musurus indocte correxit.

1) Glossa intermedia vitiose scripta videtur pro Λώβα vel Λώβη. Videndus Hesych. h. v.

M S.	M U S.
c. 492. l. 2. Λοβοὶ, τ. — ἤπατι.	Λ. τ. — η.
[Λοβοῖσι, τὰ αὐτά.]	
Λογάδας, τ. — ψῆφας λ.	Λ. τ. — ψήφους λ.
c. 493. l. 1. Λόγειαι, ε.	Λογίαι. ε. [2])
— l. 4. Λογίζεται, φ. λογίζομαι, τ.	Λ. φ.
	Λογίζομαι. τ. [3])
c. 495. l. 15. Λοιμὸς, π. — φάσκων α.	Λ. π. — φασὶν α. [4])
— l. 19. Λοιμεύηται, φθοροποιεῖ.	Λ. φθοροποιῇ.
c. 496. l. 5. Λοίθωνας, τ. — τὰς ἀφροδισίας.	Λ. τ. — τὰ ἀφροδίσια.
— l. 11. Λοκρῶν, ξύνθημα παροιμία. [Λονηῦ, αὐτὸς ἀνιστῶν] ἐπὶ τῶν π. — συνθήκας τ.	Λοκρῶν ξύνθημα. παροιμία, ἐπὶ τῶν π. — συνθήκας παρέβησαν τ. [5])
Λόγχ., τ.	Λόγχια. τ. [6])

c. 496.

2) Cyr. Lex. Ms. Λογίαι. εὐλογίαι. καρποφορίαι. Cf. VV. DD.

3) Bene divisit; λογίζομαι tamen, quod hic adhaeret, in margine olim ex scholiaste Comici ad glossam sequentem adjectum fuisse suspicor. Cf. VV. DD.

4) Vitiosum φάσκων pro φασὶν ex solito librariorum compendio oriri potuit; hic tamen φάσκουσιν corrigerem, quod parenthesi includendum esset.

5) Interpositis Λονηῦ, αὐτὸς ἀνιστῶν articulus male interruptus est, quod Musurus optime vidit, scienterque disjuncta articuli membra composuit; in postremis quoque lacunam ex Paroemiographis bene supplevit. Quid vero Λονηῦ sit, aut quo pertineat, alii disquirant.

6) Litteram in fine erasit. Cf. VV. DD.

c. 496. l. 20. Λόνδις, β. ἔερων.	Λ. β. ε. [7])
Λοξοβάμ.. σι, π.	Λοξοβάμοσι. π. [8])
c. 497. l. 7. Λοπόντα, λ.	Λοπῶντα. λ.
c. 498. l. 5. Λουτρίδες, α. — πλαντρίδες λ.	Λ. α. — ἀντλαντρίδες λ. [9])
— l. 9. Λουτραφόρα, α. — ὑδρίας τ.	Λ. α. — ὑδρείας τ.
— l. 12. Λούζα, β. — ἐστιν οἶκος θ.	Λ. β. — ε. ο. θ. [10])
Λουτροφόρος, κ. — ἀπονενημένη, ε.	Λ. κ. — ἀπονεμομένη. ε.
c. 499. l. 11. Λόφιον, τρίμα τ.	Λ. τρῆμα τ.
— l. 17. Λοφνήδια, λ.	Λοφνίδια. λ.
c. 500. l. 2. Λοφοπωλεῖς, ο. εἰώθησαν — λόφων π.	Λ. ο. — εἰώθεισαν — λ. π. [11])
Λοφυδνὸν, ο.	Λ. ἢ ὀλοφυδνόν. ο. [12])
— l. 14. Λοχαγενεῖς, η.	Λοχαγοί. η.
— l. 18. Λοχαῖος, κλεινόμενος, ε.	Λ. κλινόμενος. ε.
c. 501. l. 2. Λοχιὰ, κ.	Λοχιᾶ. κ. [13])

c. 501.

7) A typotheta habemus ὄρων, in cujus locum ſubſtituendum eſt εἴρων, VV. DD. cum codice conſentientibus.

8) Duas litteras delevit; ſcriptum videtur: Λοξοβάμοισι.

9) Male correxit, nec dubium eſt, quin, ut apud Photium, legendum ſit Πλυντρίδες vel Πλυντηρίδες. Cf. VV. DD.

10) In editis cum articulo: ἐστι ὁ οἶκος θ.

11) Particulam ὡς, quae in editis περιτίθεσθαι praecedit, Ms. non agnoſcit. Poſtrema: περιτίθεσθαι ad fin. ex margine adnexa videntur. Cf. VV. DD.

12) Conſueto more voci truncatae pleniorem formam adjunxit.

13) Correxerat: Λόχια. In interpretatione vocis Lexicographus, ut alibi, litterarum tantum, nec accentuum rationem habet.

c. 501. l. 7. Λοχίαν, τ. — ἀδροοὺς — καρπὸν φ.	Λ. τ. — ἀδροὺς — καρποὺς φ.
— l. 12. Λόγχμη, ε. — ἐνλοχίσαι.	Λ. ε. — ἐλλοχίσαι. 14)
Λοχ. αις, γ.	Λοχείαις. γ. 15)
— l. 17. Λόχοι, Λ. — τέτταρας, π.	Λ. Λ. — τέτταρες. π.
c. 502. l. 13. Λύγαος, λίθος εἰς τὰ ζῶδιά ἢ ὁ πάρις.	Λύγαος λίθος. εἰς τὰ ζώδια, ἢ ὁ Πάριος.
Λυγδάμις, ο.	Λύγδαμις. ο.
c. 503. l. 11. Λυγιουργὸν τὸ, ἤλεκτον	Λ. τὸ ἤλεκτρον.
c. 504. l. 2. Λυγόα, π.	Λυγρά. π. 16)
Λύγοισι, φ. — ἱματώδει, ὁ η.	Λ. φ. — ἱμαντώδει, ὁ η.
Λύγος, ρ. — ἱματῶδες φ.	Λ. ρ. — ἱμαντῶδες φ.
— l. 10. Λυγῶς, ο.	Λυγός. ο.
c. 505. l. 2. Λυδίζων, χ. — διασκευασμένοι δ.	Λ. χ. — διεσκευασμένοι δ.
Λυδικὴ λ. — προσ. γάγου — διασπᾶσαι — δοκεῖ α.	Λ. λ. — προσηγάγου — διασπᾶται — δοκεῖν α. 17)

c. 505.

14) In editis Λόχμη a typ. Servata est ex antiquo archetypo scriptura ἐνλοχίσαι.

15) Litteram expunxit; scriptum videtur: Λοχόαις. qua scriptura Vossii conjectura firmatur. Cf. VV. DD. quibus adcedere videtur Cyr. Lex. Ms. Λογίαις. (Legendum: Λοχίαις.) γεννήσεσι.

16) V. λυγρὰ, quae interpretationi immixta est, glossae emendatio videtur. Cf. VV. DD.

17) In προσ. γάγου litteram aut nexum litterarum delevit; scriptum videtur aut προσειγάγου, aut προσαγάγου. Posterius probabilius est, prima enim scriptura fuit procul dubio προσαγάγουσα, compendio in fine neglecto. Cf. VV. DD.

c. 505. l. 2. Λυδοὶ, ο. — λουφασί.	Λ. ο. — λούδους φασί.
Λυδείῳ ν. — οἱ ἐπὶ τ.	Λ. ν. — ἢ ἐπεὶ τ.
Λυδὸς τὴν θύραν ἔγκλισε, π.	Λ. τ. θ. ἐκίγκλισε. π.
Λυδὸς ε. — ἄπο.οι α.	Λ. ε. — ἄποροι α. [18])
c. 506. l. 3. Λυεῖ, σ.	Λύει. σ.
— l. 6. Λύθρον, μαστιγοφόρον χῶρος αἵματος [ἰχὼρ] τ. — ἢ ὃ ἐκ τ.	Λ. μαστιγοφόρον. ἰχὼρ αἵματος τ. — ἢ τὸ ἐκ τ. [19])
— l. 14. Λυκάβας, ὁ ε. — ἐ π τὸ λ.	Λ. ὁ ε. — π. τ. λ. [20])
c. 507. l. 4. Λυκαιχλίας, ὁ λυκόβροτος.	Λ. ὁ λυκόβρωτος.
— l. 9. Λυκαμβὶς, α. — ταὶς τοῦ α.	Λ. α. — ταὶς τοῦ α. [1])
— l. 13. Λυκεῖον, φ. Λυκεῖον, π.	Λ. φ.
	Λυκεῖον, π.
Λυκηγενεῆ, τ.	Λυκηγενέϊ. τ.
Λυκιάδες, κ. — λ' — λύκειον Λακεδαιμόνων.	Λ. κ. — τριάκοντα — λύκειον Λακεδαιμόνιοι. [2])

c. 507.

18) In ἄπο.οι litteram expunxit; ſub litura dignoſcere mihi videor: ἄπολοι. qua ſcriptura VV. DD. emendatio firmatur.

19) Summa hic ſagacitate correxit, nam χῶρος vitium eſt, et ἰχὼρ emendatio ex margine.

20) Compendium typotheta per περὶ reddidit; legendum παρὰ, quod jam in editis repoſitum eſt. Cf. VV. DD.

1) In editis: ταὶς α. articulo omiſſo.

2) Inepta eſt Muſuri mutatio; nec mentem perſpicio, niſi forte Λακεδαιμόνιοι ad praecedens κόραι referendum voluerit. Cf. VV. DD. qui lectionem codicis minime ſuſpicabantur.

c. 507. l. 13. Λυκηλάτους, τὰς ἐνχελείς.	Λ. τὰς ἐγχέλεις.
c. 508. l. 6. Λυκίσκος, ἡ μ. — τρίμα — δόματος.	Λ. ἡ μ. — τρῆμα — δώματος.
— l. 10. Λυκοθεράσης, θ.	Λυκοθερασής. θ.
— l. 12. Λυκοιμάνδρα λοιθυρῶν.	Λύκοι μάνδαλοι θυρῶν.
— l. 14. Λυκόκτου θ. — νόμον — τοὺς οὐκᾄλλως, ε.	Λυκοκτόνου θ. — νόμιον — τοὺς λύκους. ε.
— l. 21. Λυκόποδες, ο. — πολλῶν — ᾿.σα.γ.	Λ. ο. — ποδῶν — ἦσαν γ. 3)
c. 509. l. 2. Λυκοστ.. τοῦ ι. — σίδηρον — καὶ [ὁ] εἰς τ.	Λύκος. τὸ τοῦ ι. — σιδήριον — καὶ εἰς τ. 4)
— l. 9. Λύκος ε. — ἐλπίδος.	Λ. ε. — ἐλπίδος διαψευδομένων. 5)
c. 510. l. 1. Λυκόφανον, τὸν ἐχίνον ποδα, M.	Λ. τὸν ἐχινόποδα. M.
Λυκέφρων. δ. ὑψήφρων.	Λ. δ. ὑψηλόφρων.
— l. 6. Λύλιος, η. — ἐκωμώδει τῶ λῦμα, κ.	Λ. η. — ἐκωμωδεῖτο.
	Λῦμα. κ. 6)
— l. 11. Λυμαιὼν, ο.	Λυμεών. ο. 7)
c. 511. l. 14. Λυπρῶς, ε. λυπαρῶς.	Λ. ε. λιπαρῶς.

c. 511.

3) In ᾿.σα. primam et ultimam litteram delevit; ſcriptum ſuſpicor: ἶσαν. Cf. VV. DD.
4) Duas in fine vocis delevit litteras.
5) Ex Paroemiographis Heſychio ultimam vocem reſtituit.
6) Gloſſas unitas bene diviſit.
7) Cyr. Lex. Ms. Λυμαιών. ὀλέθριος.

M S.	M U S.
c. 511. l. 16. Λυρί, ζ.	Λυρίτης: ζ.
Λύρκινον, ο.	Λ. ο. 8)
c. 512. l. 2. Λυσανδρεία, π.	Λυσάνδρεια. π.
— l. 6. Λυσίαν, ο. — ουσία μ.	Λ. ο. — συνουσία μ.
— l. 15. Λυσιμελὴς, ε. — μελ.δόνας τὰς μερίμνας λύων.	Λ. ε. — μελεδῶνας, τουτέστι, τὰς μερίμνας λύων. μελεδήματα θ. 9)
Λελεδήματα θυμοῦ.	
c. 513. l. ult. Λυχνίον, ἡ λυχνία.	Λ. ἡ λυχνεία. 10)
c. 514. l. 3. Λύχνος, ἡ λ. — λαῒς π.	Λ. ἡ λ. — δαὶς π. 11)
— l. 21. Λωβόμενος, χ.	Λωβώμενος. χ.
Λωγάλιον, τ. — τῶν τραχήλων χ.	Λ. τ. — τὸν τράχηλον χ.
— l. 26. Λ.΄γασος, ταυρία μ.	Λώγασος. ταυρεία μ. 12)
c. 515. l. 3. Λωϊσμὸν, χ. ἢ κλωσμόν.	Λ. χ. ἢ κ. 13)
— l. 5. Λωϊτήνη, σ.	Λωϊτίνη. σ.

c. 515.

8) In Ald. Λύρκιν culpa typ.

9) Separata melius hic conjuncta sunt, quam in editis, nam λύων ad praecedentia pertinet, et μελεδήματα θ. sejunctim in margine adjecta erant, ab aliquo forte, qui inter legendum versus Homerici meminerat. Cf. VV. DD. In μελ.δόνας litteram expunxit. Nollem hic τουτέστι a Musuro interponi, nam τὰς μερίμνας apertum vocis praecedentis scholion est, et quidem ex margine.

10) Reponatur itaque ἡ λυχνία, probantibus VV. DD.

11) Retinenda est codicis scriptura δαὶς pro λαὶς, quod ex quadratis oritur. Cf. VV. DD.

12) Glossae litteram erasit.

13) In editis Κλωσμένον a typ. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 515. l. 9. Λῶλον, β. — πεφλωσμένον.	Λ. β. — πεφωσμένον.
— l. 11. Λῶμα, ῥαμφὴ, κ.	Λ. ῥαφή. κ. [14])
— l. 16. Λάπιστος, ὁ Π. — ἐπιῤίψεως.	Λώπιστος. ὁ Π. — ἐπιῤῥάψεως.
c. 516. l. 3. Λῶπος, ἱμάτιον, λωρὸν, π.	Λ. ι. Λωρόν. π.
— l. 7. Λῶστοι, ἐραμμένοι φίλοι.	Λ. ἐῤῥαμμένοι φ. [15])
— l. 12. Λωτεῦσι δὲ, πάχνη, ἀνθεῖ π.	Λωτεῦσι δὲ, πάχνη; ἄνθη π.
c. 517. l. 1. Λωτόβοσκον, φύλλον, ο.	Λωτόβοσκον φῦλον. ο.
Λωτὸς, τ. — καρπὸς ἐ [τοῖς] π. τ.	Λ. τ. — καρπὸς παρὰ τ. [16])
Λώτο. τερεῶτες, χ.	Λωτὸν τενερογλῶττες. χ. [17])
Λωτρὸν, δ. ἄλιμμα. Λ.	Λ. δ. ἄλειμμα. Λ.
Λωφᾷ, λήγειν, π.	Λ. λήγει, π.

c. 518

14) Cyrilli Lex. Ms. Λῶμα. τὸ εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ εἰς τὸ περιδέῤῥαιον ἐπίβλημα ῥάκους ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου. Unde Hesychius ita supplendus videtur: ἢ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου μέρος λῶμα. Cf. VV. DD.

15) Minime hic de *sutura* agitur, sed de *amore* et *amicitia*; scribatur: ἐρώμενοι, φίλοι. *Amasii, amici.* Etymologus inprimis emendationem tuetur; facillima quoque est litterarum α et ω permutatio ob similem in libris scriptis ductum, cujus jam supra memini. Cf. VV. DD.

16) Cyr. Lex. Ms. Λωτός. βοτάνη εὔοδμος, ἣν ἔνιοι μυρόλυτρον κικλήσκουσιν.

17) Ultimam in prima voce erasit litteram, glossamque turpiter depravavit.

M S.	M U S.
c. 518. l. 6. Λωϊόνων, ὠφελιμόνων.	Λ. ὠφελιμωτέρων.
— l. 10. Λωῶν, βελτίων. ἦδος — Λῶται — ἀπάλαξ.	Λώων. βελτίων. ☐ ἦδος — Λώτ — ἀσπάλαξ. [18])
M	M
c. 519. l. 6. Μὰ, τ. — συνζεύγνυσι — κατομώσει — τὸ — τὸ ο.	Μ. τ. — συζεύγνυσι — κατομόσει — τῷ — τῷ ο. [19])
— l. 10. Μαγάδεις, α. — μ. γάδης — μαγάδη.	Μ. α. — μαγάδης — μαγάδι. [20])
Μαγάδειν, ω.	Μαγάδιον. ω.
c. 520. l. 7. Μάγγανα, φ. — γοήματα.	Μ. φ. — γοητεύματα. [1])
— l. 12. Μαγεταναυλὸν, [τὸν,] τὸν μ.	Μαγέταν αὐλόν. τὸν μ.
— l. 19. Μαγίδες, ο. — μαξαίας κ.	Μ. ο. — μάζας κ. [2])

18) Signo lacunae nihil aliud ſine dubio voluit, quam ut ſequentia ab articulo ſeponerentur, nam verbis: Λώων, βελτίων. Heſychii in hac littera gloſſarium finitur; ſubjecta eſt variarum rerum congeries, quam librarius ex margine, aut aliunde, fini litterae adtexuit. Cf. VV. DD. qui hic varie diſputant et corrigunt, quorumque ſolus Bentley verum vidit.

19) Cyr. Lex. Ms. Μά. ὅρκου δηλωτικὸν ἐπίῤῥημα. Μὰ καὶ ἡ μήτηρ, ὑποκοριστικῶς.

20) In μ. γάδης litteram eraſit. Cyr. Lex. Ms. Μαγάς. σανὶς τετράγωνος, ὑπόκουφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς νευρὰς, καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον.

1) Cyr. Lex. Ms. Μάγγανόν τι. παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία Μαγγανεία.

2) Reponendum: μάζαι, ἃς κ. vocibus ex indiſtincta archetypi ſcriptura conglutinatis, et ξ cum ζ commutato. Cf. VV. DD.

c. 521. l. 7. Μάγνης, κ. βό-λου π.	Μ. κ. βώλου π. [3]
c. 523. l. 1. Μάζαν, α. — νεναγμένης κόπρου.	Μ. α. — μεμαγμένης κ. [4]
— l. 4. Μαζεινὸς, β.	Μαζινὸς, β.
— l. 14. Μαζόντα, τ.	Μαζῶντα. τ.
— l. 18. Μαθᾶμαι, ζ.	Μαθῶμαι. ζ.
c. 524. l. 6. Μαῖα, π. — πρεσβύτην τ.	Μ. π. — πρεσβύτιν τ. [5]
— l. 11. Μαίεσθαι, ζ. — μαιάσσαν. τ.	Μ. ζ. — μαιώσσαν τ. [6]
— l. 14. Μαίευσις, μαιθαῦ, ο.	Μαίευσις. Μαιθαῦ. ο.
— l. 18. Μαιμ., ε.	Μαιμᾶ. ε. [7]
c. 525. l. 2. Μαιμαέντι, ε.	Μαιμαῶτι. ε.
— l. 7. Μαιμάσσει, σφίζει, π.	Μ. σ. π. [8]
— l. 9. Μαιμόνων, ε.	Μαινοῶν. ε. [9]

3) Lectionem codicis, temere a Musuro mutatam, impressa exhibent.

4) Retinendum procul dubio νεναγμένης (a νάσσω vel νάττω) ut sit, *fimus in cumulum adgestus et compressus*, μεμαγμένης enim ab hoc loco alienum est et ineptum. Cf. VV. DD. Formam νάττειν habemus in fragm. Epicteti apud Stob. Serm. CXX. p. 610. l. 6.

5) Cyr. Lex. Ms. Μαῖα. ἰατρίνη ταῖς ἐν τῷ τίκτειν κινδυνευούσαις γυναιξὶν βοηθοῦσα.

6) In editis: μαιῶσσαι.

7) Exitum vocis erasit; scriptum suspicor: Μαιμαι. Cf. VV. DD.

8) Cf. VV. DD. qui σφύζει Hesychio reddiderunt. Cyrilli Lex. Ms. Μαιμάσσει. σφύζει. προθυμεῖται. πηδᾷ. κοχλάζει.

9) Prima scriptura fuit: Μαιμόων. Jam supra monui, quod formae contractae in antiquis glossariis saepius solvantur: nec series hac solutione truncatur, nam Μαιμόων consideratur, ut si scriptum esset Μαιμῶν. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 526. l. 7. Μαιωνία, ἡ λ.	Μαιονία. ἡ λ.
— l. 10. Μαίρα, κ. — μαιρίην — πρὸ τοῦ θυ- τ γα αἴθρας ἀδελφοῦ ε.	Μ. κ. — μαιρίην — Προίτου θυγατέρα Αἴθρας ἀδελφὴν ε.
Μαίσωλος, ζ. — γενόμενος ε.	Μ. ζ. — γενόμενον ε.
Μαίσων, μαγειρίον, α.	Μ. μαγειρεῖον. α.
c. 527. l. 1. Μαίωτα, λ.	Μαιῶτιν λ.
c. 528. l. 2. Μακέλλη, δίκελα, πλατ᾽. σκαφίον δ.	Μ. δίκελλα, πλατεῖα σ. δ. [10])
— l. 9. Μακεσίκρανος, ε. — ἀλεκτρυῶνα — γέλους.	Μ. ε. — ἀλεκτρυόνα — λέγουσι.
— l. 17. Μάκορ, ε. — δίκελα.	Μ. ε. — δίκελλα.
c. 529. l. 6. Μακρὰ, μ. — γραμματίῳ μ.	Μ. μ. — γραμματείῳ μ.
— l. 19. Μακτήριον, ἱλαστήρια, κάλυμα ι.	Μ. ἱλαστήριον. κάλυμμα ι.
c. 531. l. 2. Μακοστρα., κ. δ καὶ καρι.	Μακόστρακα. κ. καὶ καρίδας. [11])
Μαλακῶ, α. — ἤδει.	Μ. α. — εἴδει.
— l. 11. Μάλα, τί τῶν α.	Μάλα τί τῶν α. [12])
c. 532. l. 1. Μαλερὸν α. στέας.	Μ. α. στέαρ.

c. 532.

10) In πλατ᾽. ultimam litteram delevit; scriptum videtur: πλατύ. et legebatur olim: πλατὺ σκαφεῖον. Cf. VV. DD.

11) In prima voce exitus compendium delevit. Cf. VV DD.

12) Solam distinctionem sustulit. Legerem: Μαλατιθῶν Cf. VV. DD. qui Μαλάττων praeferunt.

c. 532. l. 3. Μαληκῷ παιδίω, χ. — μαλικῷ κ.	Μαλικᾷ πέδᾳ. χ. — μαλικαὶ κ.
— l. 8. Μαλακὸν, η. — ἀθενῆ.	Μ. η. — ἀθενές.
— l. 15. Μάλιαν, ε.	Μάλειαν. ε.
c. 533. l. 13. Μαλκίετον, μ. — μαλκιὴν λ.	Μ. μ. — μαλκιῆν λ.
c. 534. l. 3. Μαλλὸς, τ. — καθημένη — μποίνια, ο.	Μ. τ. — καθειμένη — πηνία, ο. [13])
c. 535. l. 3. Μαματίδες, α. Δώλωπες.	Μ. α. Δόλοπες.
c. 536. l. 11. Μανδύας, ε. — πολεμικοὶ, ἢ μαντείας.	Μ. ε. — πολεμικὸν, ἢ μ. [14])
c. 537. l. 1. Μανδύει, δ.	Μανδύη. δ.
— l. 4. Μανασσῆς, ε.	Μ. ε.
[Μανείην, μανῶ.]	
Μανήσεις, τ.	Μ. τ.
Μάνης, κ. — καταλεγομένων βόλ..	Μ. κ. — καταλέγων ὀνόματα βόλων. [15])
Μανερῶς, τ. — π (ε superscr.) μάγων δ.	Μανέρως. τ. — παρὰ μ. δ.
c. 538. l. 1. Μανὸν, α. — χαυνόν.	Μ. α. — χαῦνον. [16])

13) Legendum: ποίμνια. uti et Salmasius divinavit. Littera ex correctione superscripta (ποίνια, μ superscr.) voci praefixa est.

14) Cyr. Lex. Ms. Μανδύας. εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λουρίκιν. Cf. VV. DD.

15) Ultimae vocis exitum delevit.

16) In Ald. compendium ultimae vocis neglectum fuit, ut VV. DD. suspicabantur. Cyr. Lex. Ms. Μανόν. ἀραιόν.

c. 538. l. 6. Μαντινέη, π.	M. π.
[Μαντίον, ἀντὶ τοῦ τ' μαν]	
[Μάντιος, μάντεως.]	
Μαντὶς, ο.	M. ο. 17)
Μαντοσύνη, μαντειάνα.	M. μαντεία.
[Μαντείας, μαντείας]	
Μανυπικρὸν, ἀθαμανές.	Μάνυ. πικρόν. Ἀθαμᾶνες. 18)
— l. 13. Μάνυσον, τὰ μίκιστα δ.	M. τὰ μήκιστα δ.
c. 539. l. 13. Μαργᾷ, μ. — ὕβρις γ.	M. μ. — ὕβρεις γ. 19)
c. 540. l. 2. Μαργέτης, μ.	Μαργίτης. μ.
— l. 5. Μαργῆτις, μ.	Μαργήτης. μ.
Μαργ. τάτην, ε.	Μαργοτάτην. ε. 20)
— l. 9 Μαργόντες, μ.	Μαργῶντες. μ.
— l. 11. Μαργῶσαν χεῖρα, μ.	Μαργῶσαν χέρα. μ.
— l. 14. Μαρηγῆλλαι, α.	Μαρηγηλλαῖ. α. 1)
Μαρίανδυνὸς θρῆνος, δαιμονίους — μαρίανδὺν, ὡς λίπερσαν.	Μαριανδηνὸς θρῆνος. δαιμονίως — Μαριανδηνὸν, ὡς λιτυέρσαν. 2)
c. 541. l. 17. Μαριστὸν, ε. — πεπεριᾶ.	M. ε. — πέπερι.

c. 541.

17) Priorem ex deletis ita correxerat: Μαντεῖον.
18) In Ald. Μάννυ culpa typ. Cf. VV. DD.
19) Scriptura Μαργᾷ ex archetypo translata eſt. VV. DD. Μαργᾷ ſubſtituerunt.
20) Litteram eraſit; ex ſerie procul dubio legebatur: Μαργιτάτην.
1) In editis antiquior ſcriptura in recentiorem transmutata eſt. Cf. VV. DD.
2) Ex codice reponendum: Μαριανδυνὸς θ. — Μαριανδυνὸν, ω. Cf. VV. DD.

c. 541. l. 17. Μαρίταιον, τ.	Μαριταῖον. τ.
c. 542. l. 11. Μαρμαρυγαὶ, α. — λαμπηδόναι.	Μ. α. — λαμπηδόνες.
— l. 17. Μαρμάρῳ κρίοεντι, λ.	Μαρμάρῳ ὀκρυόεντι. λ.
— l. 19. Μάρμοιρον, λ.	Μαρμαῖρον. λ.
c. 543. l. 9. Μαρσίπιον, β.	Μαρσίππιον. β. [3]
— l. 16. Μαρυκᾶσθαι, α. — ἀναμάσασθαι.	Μ. α. — ἀναμασσᾶσθαι. [4]
— l. 18. Μάρψαι, συλλα- εῖν βὴν, κ.	Μ. συλλαβεῖν, κ.
Μάρψειδ, κ.	Μάρψεια, κ. [5]
c. 544. l. 5. Μάθλη, τ. — μάθλη Σοφοκλῆς —	Μ. τ. — μ. Σ. — Συνδείπνοις.
συνδείπνοις μάση μ.	Μάση. μ. [6]
Μασίγδουπος, β.	Μασίγδουπον, β.
c. 545. l. 3. Μαστάζεται, διαμάσαται.	Μ. διαμασᾶται.
— l. 13. Μαστὴρ, ἐρεμνητής.	Μ. ἐρευνητής.
Μαστῆρες, ζ. ἐρεμνῶντες.	Μ. ζ. ἐρευνῶντες.
Μάστι, μ.	Μάστις. μ. [7]
c. 546. l. 4. Μαστίζων, μασόμενος, π.	Μ. μασσώμενος. π. [8]

3) Cyr. Lex. Ms. Μάρσιππος. σάκκος, θυλάκιον, βαλάντιον.
4) Ex codice ſcribendum: ἀναμασᾶσθαι.
5) Memoria Muſurum fefellit, nam particula δὲ ex verſu Homerico (Il. O. 137.) adhaeſit:

Μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί.

Reponendum itaque: Μάρψει δ'. κ. Cf. VV. DD.
6) Unita ſecrevit. Cf. VV. DD.
7) Servanda eſt codicis ſcriptura, ſerie jubente.
8) Scriberem: μασώμενος, auctoritate codicis.

c. 546. l. 6. Μάστιξ, φραγέλιον.	M. φραγέλλιον.
— l. 17. Μασύντεις, π.	Μασύντης. π.
c. 547. l. 3. Μασχάλην, α. — ἐμπεπτωκότες — εἰώθησαν γὰρ λ.	M. α. — ἐμπεπωκότες — εἰώθεσαν καὶ λ. 9)
— l. 12. Μασχάλην, τ. — σχ.΄σαντας π.	Μασχαλᾶν. τ. — σχάσαντας π. 10)
— l. 15. Μασχαμνὸν, φ.	M. φ. 11)
— l. 19. Μασχαλίσματα, φ. — ἀκρωτηριάσαν — καὶ τὰ τῶν ε.	M. φ. — ἀκρωτηριάσαντες — καὶ τὰ τῶν ε. 12)
c. 548. l. 3. Μασχαλιστὴρ, δ.	Μασχαλιστήρ. ὁ δ. 13)
— l. 10. Μάται, δ.	Ματαιᾷ. δ. 14)

c. 548.

9) Emendationem ἐμπεπωκότες typotheta non advertit; mendam codicis VV. DD. poſtea correxerunt. Ultima ex mala interpretatione correxit, textus enim, prouti in codice legitur, nullius mutationis indiget; a ſequentibus diſtinguenda ſunt: ἐν τῷ μεθύειν αἴρειν ἄνω τὴν μασχάλην. quae praecedentem ſenarium ſpectant, ejusque explicandi cauſa adjecta ſunt. Sequitur: εἰώθεσαν γὰρ λέγειν· Μασχάλην α. Cf. VV. DD.

10) In σχ.΄σαντας litteram expunxit. Gloſſam male correxit; ſcriptio codicis conducit ad Μασχαλεῖν, cui et ſeries repugnat. Veriora forte tempus deteget.

11) VV. DD. Μασχαλινόν. φ. optime reſtituerunt. Permutatio litt. μ et ν cum λι, in hoc codice ſatis obvia, ex quadratarum forma, ut alibi monui, deducenda eſt.

12) In verbis: καὶ τὰ τῶν. mendam ejusque correctionem (τὰ τῶν) juxta ſe collocatas habemus; tollatur vitium, et retineatur cum Salmaſio emendatio ſuperſcripta. Cf. VV. DD.

13) Articulum interpretationi praemiſit.

14) Muſurum antiqua archetypi ſcriptura confudit; reponendum: Ματᾷ. plaudentibus VV. DD.

c. 548. l. 16. Ματαΐσσει, μαραίνει.	M. μωραίνει.
— l. 23. Ματρίους, τ. ἀβελτήρους.	M. τ. ἀβελτέρους.
c. 549. l. 3. Ματήγετον, ε.	✝ Ματήγετον. ε. [15])
— l. 11. Ματρόξενος, τ.	Ματροξένους. τ.
Ματρύλιον, τ.	Ματρύλλιον. τ.
— l. ult. Ματθαῖος, δ. — δῶμα θ.	M. δ. — δ. θ. [16])
c. 550. l. 6. Ματτυεῖς, ἡ μ.	M. ἡ μ. [17])
Ματωθῶν, ο.	Μὰ τὼ θῶν. ο.
— l. 12. Μαῦδι, λ.	Μαῦδιν. λ.
— l. 14. Μαυρὶς, μ. — μιθητὸν ποιοῦσα.	M. μ. — μισθῷ τι π. [18])
c. 551. l. 3. Μάχαιρα, ξ. — π ε ζώνη, κ.	M. ξ. — παραζώνη. κ.
— l. 10. Μαχᾶν, τ.	M. ἀντὶ τ. [19])
— l. 16. Μαχημένω, μ.	Μαχεσσαμένω. μ. [20])

15) Cf. VV. DD. qui mendam erudite correxerunt.

16) Lectionem codicis exhibent Gloſſae Mss. N. T. ex codice Marino: Ματθαῖος. δεδωρημένος. Ματθίας. δῶμα θεοῦ. Cf. VV. DD. qui δῶμα in δόμα mutarunt. An igitur a Lexicographorum doctiſſimo ejusmodi nugulae interſeruntur? Credant alii.

17) Lineam voci ſubduxit, ſigno ✝ in margine adpoſito.

18) Lego: μισθωτὸν π. *Mercenarii partes ſuſtinens, mulier mercenaria.* Mendoſam gloſſae ſcripturam VV. DD. correxerunt.

19) Praepoſitionem omiſſam innexuit.

20) Reponendum: Μαχησαμένω. Unde verſus (Il. A. 304.) ad quem reſpicitur, ita ſcribendus eſſet:
Ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένω ἐπέεσσιν.
Hodie legitur: μαχεσσαμένω. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 552. l. 1. Μαχλωσύνη, ἡ περὶ τὰ ἀφροδήσια [ωσή] κ.	Μαχλοσύνη. ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια κ. [1])
— l. 8. Μαψαῦραι, αἱ μάταιαι ἄμμαι ἢ κ.	Μ. αἱ μ. ἄμμοι ἢ κ. [2])
— l. 11. Μαψίδως, ματαίως, [μαψίφωνον.]	Μαψιδίως. μ.
Μαψ.΄φώνον, μ.	Μαψίφωνον. μ. [3])
— l. 19. Μεγαβύζιοι λ. — Μεγάβυζοι. μέγα δ.	Μ. λ. — Μεγάβυζοι. Μέγα δ. [4])
c. 553. l. 6. Μαγαίρω, φ.	Μεγαίρω. φ.
— l. 10. Μεγάλη θ. — βένδην. θραικία γ.	Μ. θ. — Βένδην. Θρακία γ.
c. 554. l. 2. Μεγαλόνια, υ.	Μεγαλόνοια. υ. [5])
— l. 4. Μεγαλουργίας, μ. ἐργασίας.	Μ. μ. ε.
[Μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγάλα, λαλένων.]	
Μεγαλορήμων, ὑπερήφανος.	Μεγαλοῤῥήμων. ὑπερήφανος, μεγάλα λαλῶν.

1) Forte: ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ὁρμὴ, κ. Correctionem glossae typotheta neglexit.

2) Si Musurus scripturam codicis intactam reliquisset, nemo forte ἄνεμοι conjecisset, at omnes ἄελλαι, quod genuinam Lexicographi scripturam esse censeo. Cf. VV. DD.

3) In priori glossa posterioris correctionem ex margine delevit. In Μαψ.΄φωνον litteram erasit; scriptum suspicor: Μαψήφωνον.

4) Adnexa optime separavit.

5) Cyrilli Lex. Ms. Μεγαλόνοια. ὑπερηφάνεια. μεγαλοφυΐα.

	λῶν. καὶ Μεγαλοῤ-ῥημοσύνη. [6])
c. 554. l. 8. Μεγαλοφυείας, μ.	Μεγαλοφυΐας. μ.
— l. 17. Μεγαρέων δ. — σκόῤῥιδα, κ.	Μ. δ. — σκόροδα, κ.
— l. 21. Μεγαρικαῖς, σ. — καλλίας π.	Μεγαρικαὶ σ. — Καλλίας π.
c. 555. l. 1. Μεγασχηδὴ, μ.	Μεγασχιδεῖ. μ.
— l. 4. Μεγάσυρνος, ε. — κνήδω.	Μ. ε. — Κνίδῳ.
— l. 7. Μέγ' ἔξοχον, μ. ὑπερέχων.	Μ. μ. ὑπερέχον.
Μεγεῖραι, φ.	Μεγῆραι. φ.
Μεγείρας, φ.	Μεγήρας. φ.
Μέγειρεν, ε.	Μέγηρεν. ε.
— l. ult. Μεδέων, βασιλέων, ἢ φροντιζόντων.	Μ. βασιλεὺς, ἢ φροντίζων.
c. 556. l. 1 Μεδεύων, β. παρὰ μηδεῖν — προνοεῖ, ό καὶ π.	Μ. β. παρὰ τὸ μέδειν — προνοεῖσθαι. καὶ πόλις. [7])

c. 556.

6) Locum turbatum egregie et ſagaciter ordinavit; nam μεγάλα λαλόνων ex correctione (λαλόν, ων superscr.) pro μ. λαλῶν ad Μεγαλορήμων pertinet, et Μεγαλοῤῥημοσύνη ex alio gloſſario in margine adpoſitum erat, tanquam vox ab Heſychio praetermiſſa, quod et alibi factum vidimus. V. Μεγαλουργίας ſequentibus ob ſeriem poſtponenda eſſet.

7) Μεδεύων, βασιλεύων. eſt gloſſa in margine adjuncta, et male intruſa. Sequentia: παρὰ μ. ad fin. male a librario exſcripta, cum praeced. Μεδέων arcte connectenda ſunt. Pro βασιλέων in priori gloſſa legerem βασιλεύων. Scripturam Φροντιζόντων pro Φροντίζων compendio attribuo. Cf. VV. DD. qui aliter opinantur.

M S.	M U S.
c. 556. l. 4. Μέδιμνον, μέτρον ὅμοιον, ἢ σχοινίκων μή.	Μ. μ. ο. ἢ χοινίκων τεσσαράκοντα ὀκτώ. 8)
— l. 11. Μεδόμεθα, Φρον-τίζομεν, ε.	Μεδώμεθα. Φροντίζωμεν, ε.
— l. 16. Μέθαις, τοῖς σκεύσεσι τ.	Μ. τοῖς σκεύεσι. τ.
c. 557. l. 2. Μέθεν, ε.	Μ. ἢ ἐμέθεν. ε. 9)
— l. 8. Μεθέπεις, παραγίνει, κ.	Μ. παραγίνῃ. κ.
— l. 19. Μέθη, κ. — σκότασις ο.	Μ. κ. — σκότωσις ο.
— l. 27. Μεθίω, α.	Μεθείω. α.
c. 558. l. 6. Μεθ᾽ ὁδὸν, ε — τὸ κ.	Μ. ε. — τῷ κ.
Μεθομίλεων, ο.	Μεθομίλεον. ο.
— l. 11. Μεθόπωρον, μ. — θέρους.	Μ. ἡ μ. — θέρος.
— l. 13. Μεθόριον, τ. — διαχωρίζον τοῦ τ.	Μ. τ. — διαχωρίζον τοὺς δύο τ. 10)
— l. 21. Μεθύουσα, ἀλοιφὴ διάβροχον — πεπληρωμένην ε.	Μ. ἀλοιφὴ διάβροχος — πεπληρωμένη ε. 11)

c. 559.

8) Nullus dubito, quin in ὅμοιον numerus et μόδιος lateant, ut apud VV. DD. egregie observatur. Lumen forte adsperget locus ex codice Ms. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. Romae a me exscripto, ubi haec de *Medimno* leguntur: Μέδιμνος — παρὰ Κυπρίοις διαφόρως μετρεῖται. Σαλαμίνιοι, ἤγουν Κωνσταντιεῖς, ἑ μόδια μετροῦσι τὸν μέδιμνον. Πάφοι δὲ καὶ Σικελοὶ δ΄ μοδίους αὐτοὶ μετροῦσι. Atticorum medimnus sex modios continebat; ita ut medimnus pro locorum ac gentium varietate varii quoque valoris et ponderis fuerit.

9) Glossam solito perspicuitatis studio interpolavit.

10) Optime scripsit; nam τοῦ oritur ex articuli compendio et β΄, cujus cum υ permutatio frequentissima est.

11) Interpretatio in quarto casu adjuncta evidenter monstrat, quod glossa olim ita scripta fuerit: Μεθύουσαν ἀλοιφῇ. Cf. VV. DD. qui poetae locum indagarunt.

M S.	M U S.
c. 559. l. 2. Μεθώη, π.	Μεθώνη. π.
— l. 4. Μειαγωγὸς, ο. — ἔριον τὸ λεγόμενον υ.	Μ. ο. — ἱερεῖον τὸ ἐκλεγόμενον υ.
— l. 8. Μειδιᾷ, γελᾷ, μειδίασμα, γ.	Μ. γελᾷ.
	Μειδίασμα. γ. 12)
Μειδιθῶν, [γρ] γελῶν.	Μ. γελῶν.
— l. 11. Μειζόντες, μ.	Μειζῶντες. μ. 13)
— l. 15. Μείλια, μ. χαρίσματα.	Μ. μ. χαρίσματα. σπαράγματα. δ. 14)
[Μειλίγματα,] ἀσπάργματα, δ.	
— l. 20. Μειλίσσεο, φιλοφρόνου, π.	Μ. φιλοφρονοῦ. π.
Μελισσέμ. ναι, π.	Μελισσέμεναι. π. 15)
c. 560. l. 1. Μειλιχίῳ, γ. ἥδεια.	Μ. γ. ἡδεῖ.
— l. 6. Μειλιχομετίδης, π. ἡδυγέλως, η.	Μειλιχόμητις. ἡδύς. π. ἡδύγελως. η.
Μειζοβάρβαρος, ο. — οὔτ' ἔλλην — ἔχων.	Μιξοβάρβαρος. ο. — οὔθ' Ἕλλην — μετέχων.
— l. 14. Μειόφρων, ἐλάφρων. κ.	Μ. ἐλαφρὸς, κ.
— l. 20. Μέιραξ, παῖς. [μῦς μήν.]	Μ. π. 16)

c. 560.

12) Unita divisit. In sequenti glossa compendium γρ. (i. e. γράφεται) ex margine intrusum delevit.

13) Retinenda procul dubio scriptura Μείζοντες pro Μύζοντες, scriptione ob pronunciationem paululum immutata. Cf. VV. DD.

14) Violenta Musuri ratione reprobata, textum codicis servemus integrum; in ἀσπάργματα sola litt. σ. ejicienda videtur, ut ἀπάργματα legatur, quod et Heinsio olim placuit. Cf. VV. DD.

15) Litteram erasit.

16) Nova procul dubio in μῦς μὴν glossa latet, quam alii detegant.

M S.	M U S.
c. 560. l. 24. Μελαγκόρυφοι, ο. — ἀμείνω δ.	M. ο. — ἄμεινον δ.
c. 562. l. 8. Μελάμπελος, π.	Μελάμπεπλος. π. [17]
— l. 12. Μελάμφυλος, ἡ Σ.	Μελάμφυλλος. ἡ Σ.
c. 563. l. 5. Μελάνθει, ἡρ.-θρια τ.	M. ἠρυθρία τ. [18]
— l. 14. Μελάντιος, χ. — χοιράδαι, η.	M. χ. — χοιράδες, η.
c. 564. l. 1. Μελαιδῆνος, κ. — μελεδῶναι, α.	M. κ. — μελεδῶνες, α.
— l. 18. Μελείην, τ. — μελείας — δένδρα.	Μελίην. τ. — μελίας — δένδρον.
Μελείησι, δ.	Μελίησι. δ.
— l. 12. Μελερὸν, μ.	Μαλερόν. μ. [19]
— l. 25. Μέλημα, ο. — φροντίζει, α.	M. ο. — φροντίζοι, α.
— l. ult. Μελιρύτοισιν, ε. — μελίρυτον, η.	Μελιῤῥύτοισιν. ε. — μελίῤῥυτον, η.
c. 565. l. 6. Μέλιγγας, ολοιτόπαις θ. — ἐκ τοῦ τ.	Μέλιγγας. ὁλοί. τόπους. θ. — ἐκ τούτου τ. [20]

c. 565.

17) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

18) Litteram delevit, et spiritum mutavit.

19) Cf. VV. DD. qui lectionem codicis rescribendam voluerunt. Duae nempe pronunciationes sunt, μαλερὸν et μελερὸν, posteriorem series hoc loco requirit.

20) Quid hac correctione cogitaverit, certe non perspicio. Mutata codicis scriptura, dubium ipsi aliquod residuum fuisse videtur, nam textui codicis lineam subjecit, et in margine signum + adpinxit. Correctionem typotheta male posuit, ipsi enim editum ὁλοιτόπους debetur. V. ολοιτόπαις, ut in impressis, sic et in codice spiritu destituta est.

c. 565. l. 16. Μέλι ἔοικε, με ο.	Μελιέοικε. μέλιτι ο. [1])
— l. 20. Μελιηδὲς, μ. — μελιηδέως, δ.	Μ. μ. — μέλι ἡδύ. δ. [2])
Μελιηδέος, ἡδύτατος, γλυκύτατος.	Μ. ἡδυτάτου, γλυκυτάτου.
Μελιηδῆς, μ.	Μελιηδοῦς. μ.
— l. ult. Μελιήως, ὥσπερ μ.	Μελίη. ὥσπερ μ. [3])
c. 566. l. 1. Μελίκακι, σκεύασμά τι βρωτὸν δ.	Μ. σκευάσματι βρωτῷ, δ. [4])
— l. 12. Μέλισσα, ο. — ἔστιν μέρος δραγμῆς.	Μ. ο. — ἐστι μέρος δραχμῆς.
— l. 16. Μελίσσιον, οἱ σμῆνες.	Μ. τὸ σμῆνος.
Μελισσέμεν, π. πέιπειν, π.	Μ. π. παρπεῖν, π. [5])

c. 566.

1) Retinenda est codicis scriptura, postremis tantum emendatius ita scriptis: Μέλι ἔοικε. μέλιτι ὅμοιον ἐστί. Vitiosum ὅμοιε compendiis attribuendum est. Cf. VV. DD.

2) Duplex erat Grammaticorum scribendi ratio: Μελιηδὲς a simplici μέλι deductum scribebatur Μελιῆδὲς, compositum vero ex μέλι et ἡδὺς Μελιήδές. Posterioris scripturae exemplum μελιηδέως pro μελιήδέως male a Musuro sollicitatum est.

3) Glossa ad Poetam (Il. N. 178.) spectat:
Νύξ, ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς.
Scribendum itaque: Μελίη ὥς. ὥσπερ μελίη. ε. Cf. VV. DD.

4) Emendatio Casauboni auctoritate codicis probatur. Cf. VV. DD.

5) Ita Musurus errore calami pro παρειπεῖν, quod et in editis repositum est. Aliquis forte ex compendio (πειπειν) vitium codicis deduceret, cui quidem non refragabor; suspicor tamen, quod πείθειν prima scriptura fuerit.

M S.	M U S.
c. 566. l. 24. Μελιτένα, π.	Μελίταινα. π.
c. 567. l. 1. Μελίτεον, κ.	Μελιταῖον. κ.
Μελιτεὺς, κ. τῶν γὰρ δήμων — σὺν αὐτῷ α.	Μ. κ. τὸν γὰρ δῆμον — σῦν αὐτὸν α.
c. 568. l. 6. Μελλέβιος, η. — ἐκδιδαγμένος.	Μ. ή. — μὴ δεδιδαγμένος.
— l. 9. Μελλέποσις, ὁ μελάων ἀνὴρ. ινεσθαι.	Μ. ὁ μέλλων ἀνὴρ γίνεσθαι. 6)
— l. 14. Μέλλησις, βραδύτης, μελλησμοῦ, υ.	Μ. βραδύτης. ‡ Μελλησμοῦ. υ. 7)
c. 569. l. 4. Μελεδόνοὶ, φ.	Μελεδωνοί. φ. 8)
— l. 14. Μελπέδιοι, παίγνιοι μ.	Μελπώδιοι. παίγνια μ.
— l. 16. Μέλταδε, ἐννόει.	Μ. ἐνόει. 9)
Μελῶεν, ε.	Μέλω. ἐν ε.
— l. 22. Μεμάασι, προθυμεῖται.	Μ. προθυμοῦνται.
— l. 24. Μεμαῖνα, ἀλληλιμένα.	‡ Μεμαίνα ἢ μεμαλισμένα. ἀλληλιμμένα. 10)
c. 570. l. 10. Μεμαῶτες, π. — σπεύδοντες, προθυμοῦντες, π.	Μ. π. — σ. προθυμούμενοι. π. 11)

c. 570.

6) Vitium μελάων ex quadratis oritur. In ultima voce primam litteram expunxit.

7) Unita bene divisit.

8) Cyr. Lex. Ms. Μελέσδονοι. Φροντισταὶ, προεστηκότες, ἐπίτροποι.

9) In editis ἐόει a typ. Legendum procul dubio: ἐννοεῖ.

10) Musuri ἢ μεμαλισμένα typotheta male legit, unde Aldinae ἢ μεμαλυσμένα, quod nemini jam negotium facesset. Cf. VV. DD. quibus Musurus imposuit.

11) Miror, quod VV. DD. scripturam προθυμοῦντες non suspicati fuerint; in ed. Albertina vox male proscripta est.

M S.	M U S.
c. 570. l. 24. Μεμέρα, μ.	Μέρμερα. μ. [12])
c. 571. l. 18. Μεμονωμένος, ἐγκαταλελειμένος.	Μ. ἐγκαταλελειμμένος.
— l. 22. Μεμορυχμένα, μεμολυμένα — μεμολυσμένα — ἠσβολουμένα, μ.	Μ. μ. — μ. — ἠσβολημένα, μ. [13])
c. 572. l. 1. Μεμυαλομένα.	Μεμυαλωμένα. [14])
— l. 4. Μεμυθεῖσθαι, ε.	Μεμυθῆσθαι. ε.
— l. 20. Μεμωμημένον, καταφρονημένον.	Μ. καταπεφρονημένον. [15])
c. 573. l. 3. Μενέκτυπος, ὁ μηψοδεής.	Μ. ὁ μὴ ψοφοδεής.
— l. 7. Μενεπτόλεμος, κ. — καὶ χάρμης.	Μ. κ. — καὶ Μενεχάρμης.

c. 573.

12) If. Voffius, feriem ubique fecutus, fcripturam codicis divinavit; μέρμερα, quod in fine additur, correctio eft ex margine. Cyr. Lex. Ms. Μέρμερα. μερίμνης ἄξια. χαλεπά. Cf. VV. DD.

13) A typotheta habemus μεμολυγμένα, quod VV. DD. in devia deduxit. Sequens μεμολυσμένα praecedentis μεμολυμένα emendatio eft, ejusque loco fubftitui debet.

14) Cf. VV. DD. qui ex Cyrillo correctionem Mufuri probant, nam editum Μεμυλωμένα mendum typothetae eft. Fuit aliquis, ut ex variis locis apparet, fequioris aevi grammaticus, qui gloffarium Hefychii locupletavit, illudque vocabulis, quae a Lexicographo praetermiffa credidit, adauxit: haec vocabula, ut plurimum, fine interpretatione adfcripta fuiffe videntur. Gloffam, quam hic habemus, inter ejusmodi Paralipomena referendam effe cenfeo.

15) Cyr. Marinus: Μεμωκημένον. κατεψεγμένον, διαβεβλημένον, κατεγνωσμένον. Mox: Μεμωκημένοι. καταπεφρονημένοι. Nihilominus tamen Hefychii lectionem fervandam effe exiftimo. Cf. VV. DD.

c. 573. l. 9. Μενέων, δ. προθυμιῶν μενθῆρι φροντίς.	Μ. δ. προθυμιῶν. Μενθηρίσω. Φροντίσω. 16)
— l. 14. Μεννοεικέα, πολλῆ π.	Μενοεικέα. πολλήν. π.
Μενόει, καὶ ἄφατον τ.	Μενοεικέα ἄκρατον. τ. 17)
Μενοίν., φ.	Μενοινᾶ. φ. 18)
— l. 20. Μενοίνει, προθυμεῖ, φ. βούλει.	Μενοινᾶ. προθυμεῖται, φ. βούλεται. 19)
— l. 25. Μένος, ι. — νοῦν ψιλή.	Μ. ι. — νοῦς, ψυχή.
c. 574. l. 5. Μενωνίδαι, τ. — ἐκ μένων ἰδίων — ἐξωστρακίσθη.	Μ. τ. — ἐκ Μένωνος ἰδίων — ἐξωστρακισθῆναι. 20)
— l. 8. Μεραὶ, ποταμόν.	Μ. ποταμός.
— l. 11. Μέρεια, φ. μέρη ἐκδεκατριάδων σ.	Μ. φ. μέρος ε. σ. 1)
c. 575. l. 4. Μέροπες, α. — προφαέθοντος κωοῦ λ.	Μ. α. πρὸ Φαέθοντος Κώου. λ.
— l. 17. Μεσαίχμιος γ. — — πολέμων α.	Μ. γ. — πόλεμον α.

c. 576.

16) Unita bene ſejunxit, at male correxit; legendum ſuſpicor: Μενθῆρ. ἡ φροντίς. Unde Suidae Μενθῆρες. αἱ φροντίδες.

17) Lexicographus reſpicit locum Poetae (Od. E. 166.) ubi haec Calypſo ad Ulyſſem:

Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.

Muſurus ἄφατον in ἄκρατον bene mutaſſe videtur. Emendari quoque potuiſſet: Μενοεικέα. φατόν. τ. *vinum celebre.* Videant eruditi.

18) Exitum vocis delevit; ſcriptum videtur: Μενοίνει.

19) Scripturae προθυμεῖ — βούλει neminem moveant, nam ex compendiis natae ſunt.

20) Vera lectio ob oculos jacet, quam Muſurus ſaltavit; legendum aut ἐκ Μενωνιδίων, aut ἐκ Μενωνίδων. In ultima voce compendium neglectum fuit. Cf. VV. DD.

1) Gloſſam integram exſcripſi, quoniam edd. recentt. turpis macula inerat, quam Alberti bene diluit. Cf. VV. DD.

c. 576. l. 6. Μεσαύχενες, Α. διὰ τὸ μ̄ γραπτέον. Μεσαύχενες, ο. — πεζεῖ παρεβάλλοντο — ἐν τῷ Φιλοξένῳ σύρῳ. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ̄ γρ Δεσαύχενες, κ.	Μ. Α. — — διὰ τοῦ σ̄ γραπτέον Μεσαύχενες, ο. — π. π. — ἐν τῷ Φιλοξένου Σύρῳ. ἔνιοι δὲ δ. — κ. 2)
— l. 18. Μεσημβρία, τ. — νώτου μ.	Μ. τ. — νότου μ.
— l. 20. Μεσηρεύειν, τὸ μὴ δ' ἑταίροις σ.	Μ. τὸ μηδετέροις σ.
c. 577. l. 5. Μεσογάστορα ναῦται. τ.	Μεσογάστορα ναύταν. τ.
Μεσόγ.ος, γ.	Μεσόγειος, γ. 3)
— l. 11. Μεσόδμαι, κ. — διαστήματα.	Μ. κ. — δ.
Μεσόδμα, γυμνή.	Μ. γ.
Μεσόδμη, ξ.	Μ. ξ. 4)
— l. 17. Μεσοκουράδες, ο. — κουρᾶν.	Μ. ο. — κουρᾶς.
c. 578. l. 3. Μεσομφάλους, Φιάλαι ἰὼν ο.	Μ. Φιάλαι. Ἴων Ο.
Μεσονάιολοι, ε.	Μέσον αἰόλοι. ε.
— l. 7. Μεσοπαγὲς, ε. — πεπηγὼς τ.	Μ. ε. — πεπηγὸς τ.

2) Disjuncta bene copulavit, male vero διὰ τὸ μ̄ in διὰ τοῦ σ̄ mutavit; scriptiones enim, quarum Lexicographus meminit, primam tantum litteram adtinent. Reponendum ergo: διὰ τοῦ μ̄. Locum πεζεῖ π. codex incuratum relinquit. In ultimis typotheta compendium γρ male per γράφεται reddidit; scribendum: γράφουσι. Cf. VV. DD.

3) Litteram delevit; scriptum videtur: Μεσόγηος.

4) Interposita: Μεσόδμα, γυμνή. cum proxime praecesserint, sponte a typotheta omissa videntur.

M S.	M U S.
c. 578. l. 7. Μεσοπαλὲς, κραδενόμενον ε.	Μ. κραδαινόμενον ε.
Μεσόπερα ἦν, μ. — τὸ π̄ α.	Μ. μ. — τῷ π̄ α.
c. 579. l. 1. Μέσπηλα, φ.	Μέσπιλα. φ. [5])
— l. 9. Μεσαύχενες, οἱ μέσον τ.	Μ. οἱ ἀπὸ μέσου τ. [6])
— l. 11. Μεσσηγὺς, μ. — χήμαιρα, τ.	Μ. μ. — χίμαιρα. τ.
Μεσσηὺς, κ.	Μεσσηΐς. κ.
— l. 15. Μεσσήνη, ἡ ἀρινή.	Μ. ἡ Ἀρήνη.
c. 580. l. 5. Μεσυΐ, ε.	Μέσυΐ. ε.
— l. 11. Μέστακα, τ.	Μ. ἢ μάστακα. τ. [7])
c. 581. l. 4. Μεταγνώθη, μετανεπ.θη.	Μ. μετανεπείθη. [8])
Μεταδαίσομαι, μ. εὐχηθήσομαι.	Μ. μ. εὐωχηθήσομαι.
— l. ult. Μεταιχμ.᾽, μ.	Μεταιχμεῖ. μ. [9])
c. 582. l. 5. Μετὰ κλέος ἥκετ᾽ α. — κλίδωνα — παρουσίας η.	Μετὰ κλέος ἵκετ᾽ Α. — κλήδονα — παρούσης η. [10])
— l. 12. Μετακόκκω, ἡμέραι μεθ᾽ ἑορτῶν ε.	Μετακοκκώ. ἡμέραι μεθεόρτων ἢ ε.
— l. 18. Μεταλαβεῖν, ταλαχεῖν, μετασχών.	Μ. μεταλαχεῖν, μετασχεῖν.
c. 583. l. 1. Μεταλέσβιον ὁδὸν, τ.	Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν. τ.

5) Gloſſae botanicae Mss. ex cod. Marino: Μέσπηλα. καρπὸς δένδρου ὅμοιον κνηδίου. Forte: ὅμοιος κνιδίῳ. *Fructus grano Cnidio ſimilis.*
6) Praeſtat codicis lectio; ſubintelligitur κατὰ τό.
7) Scripturam inſolitam per ſolenniorem explicavit.
8) In poſteriori voce litteram expunxit.
9) Exitum vocis delevit.
10) Editum παρούσην mendum typ. eſt; reponendum παρουσίας. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
— l. 9. Μετάλλεις τὶς, γῆ τίς.	Μεταλλῆτις. γῆ τις.
— l. 12. Μετάλλοιον, μῦρον Α. — Φεροκράτης ἐν τῇ πετάλῃ.	Μετάλλειον μύρον. Α. — Φερεκράτης ἐν τῇ Π.
c. 584. l. 6. Μεταμορφοῖον, τ.	Μεταμορφοῖ. τ.
— l. 8. Μεταμίμων, π.	Μετ᾽ ἀμύμονας. π. 11)
— l. 19. Μετανίπτρον, ἡ μετανιπτρὸν, ἡ μ. — ἐπαννίψονται δ.	Μ. ἡ μετανιπτρίς. ἡ μ. — ἐπὰν νίψωνται δ. 12)
c. 585. l. 14. Μεταπρίκτους, α.	Μετ᾽ ἀπρήκτους. α.
— l. 17. Μεταψέρων, μ.	Μεταψαίρων. μ.
c. 586. l. 5. Μετεξέτεροι, ὁ η. — ἔνιοι μεταιωρίζει, υ.	Μ. ὁ η. — ἔνιοι. Μετεωρίζει. υ. 13)
— l. 9. Μετέπρεπεν, ἐκτρέπισεν.	Μ. εὐτρέπισεν. 14)
Μετερυθμώμενα, μ.	Μετεῤῥυθμωμένα. μ.
— l. 20. Μεταιωριθήσονται, υ.	Μετεωρηθήσονται. υ.
Μετέχμιον, ὁ μ.	Μεταίχμιον. ὁ μ. 15)
c. 587. l. 3. Μετ᾽ ἤχους, μετὰ κραυγῆς.	Μετ᾽ ἤχου. μ. κ. 16)

11) Optime correxit; compendium in fine neglectum fuit. Cf. VV. DD.

12) Scribendum: Μεταυίπτρον ἢ Μετανιπτρόν. Varietas in ſolo accentu conſiſtit.

13) Conjuncta diviſit.

14) Legendum ſuſpicor: ἐκπρεπὴς ἦν. Videndi VV. DD. qui ſimili fere modo cogitarunt.

15) Cyr. Lex. Ms. Μεταίχμιον. ὁ μεταξὺ δύο φαλάγγων τῶν πολεμούντων τόπος. Scriptura codicis ob ſeriem conſervanda eſt.

16) Interpretationi alia vox ſuperſcripta erat, quam Muſurus delevit.

M S.	M U S.
c. 587. l. 14. Μετοίκιον, τ. — δραγμὰς ι. τ.	Μ. τ. — δ. δέκα τ.
Μέτοικοι, ο. — δραγμὰς ιβ' τ.	Μ. ο. — δ. δώδεκα τ.
c. 588. l. 22. Μέτρια, εὐθηνὰ ἄρχοντες γ.	Μ. εὐθύναι α. γ.
c. 589. l. 4. Μὴ ἄν, α. — οὐ. μὴ ἀπώσῃ.	Μ. — οὐ.
	Μὴ ἀπώσῃ. 17)
— l. 8. Μὴ δαζεόθουρον ἄρημα, μὴ δὲ ἐντρεπούντων πηλίκον ἀέρα.	Μὴ δ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα. μὴ δὲ ἐντρέπου τὸν πηδητικὸν Ἄρη. 18)
— l. 14. Μὴ δαπανῶμεν, μηδ' εἰς δαπήνων ε.	Μὴ δ' ἀπανῶμεν. μηδ' εἰς ἀπήνων ε. 19)
Μήδεα, β. ἐμπυρίδι βουλεύεται γένοιτο. Μήδεατ' ἀνδρων, καὶ τὰ αἰδοῖα μήδεατεξερύθλα ἢ κυσὶν ἅμα δάσους.	Μ. β. Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν. καὶ τὰ αἰδοῖα. Μήδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι. 20)
c. 590. l. 3. Μὴ δέτ' ἀρώνῃ, μὴ δὲ βοηθήσῃ.	Μ. μ.

17) Bene ſejunxit. Cum poſteriori gloſſa conferantur, quae ſupra ad v. Μεμυκλωμένα monui.

18) Docte et egregie emendavit; illaeſa tamen codicis ſcriptura, reponi poſſe arbitror: Μηδ' ἄζεο — μηδ' ἐντρέπου τ. Saepius enim, ut alibi monui, particulae compoſitae in libris ſcriptis disjunguntur. Cf. VV. DD.

19) Kuſteri emendatione nil certius videtur: Μὴ δαπανῶμεν. μηδ' εἰς δαπάνας ε. Cf. VV. DD.

20) Inſigne hic librariorum inſcitiae exemplum videmus; neceſſe autem eſt, ut gloſſae Homericae ob frequentiora vitia, quibus eas ubique obrutas offendimus, ex pervetuſto et corroſo codice enotatae fuerint. In iis corrigendis Muſurus ſumma dexteritate uſus eſt, a nobis ob doctrinam et ingenium merito ſuſpiciendus.

c. 590. l. 3. Μὴ δὲ ταρῶντες, μ.	Μὴ δὲ ταρωνοῦντες. μ. [1])
— l. 12. Μηδιᾶ, γελᾶ καὶ ὄνομα ἡρόϊδος.	Μειδιᾶ. γελᾶ. καὶ ὄνομα ἡρωΐδος, Μήδεια. [2])
— l. 21. Μηδινεὺς, μηδεὺς παραμηδοτιοῦν. Μηδαπλῶς. παρὰ δὲ Λ.	Μ. Μηδεὺς παρὰ μὲν Δωριεῦσι μηδοτιοῦν. μηδαπλῶς. παρὰ δὲ Λ. [3])
— l. 23. Μὴ ἐφικνούμενοι, μὴ καταλαμβάνουσι.	Μ. μὴ καταλαμβάνοντες.
c. 591. l. 2. Μηόνη, β.	Μηονεῖ. β.
Μηκάδες, [ἢ] αἱ μ. — αἶγαι, ἢ κ.	Μ. αἱ μ. — αἶγες, ἢ κ.
— l. 8. Μηκεδανὸν, μικρόν.	Μ. μακρόν.
— l. 14. Μῆκος, δέπος ἄρτελις α.	Μῆκος δ' ἔπος Ἀρτεμισα.
— l. 19. Μήκωνες, π. — πίνης π.	Μ. π. — πίννης π.
c. 592. l. 2. Μῆλα, κ. — ἐπικρατίαν δ.	Μ. κ. — ἐπικράτειαν δ.
— l. 11. Μηλοβότειρες, π.	Μηλοβοτῆρες. π.
— l. 19. Μήλοπα, μηλοειδὴς τ.	Μ. μηλοειδῆ τ. [4])

1) Ambae glossae eruditorum opem exspectant, nam emendatione Hemsterhusii a VV. DD. prolata minime adquiescendum puto.

2) Musuri additamento hic minime opus est, nam, servata codicis scriptura, unicuique perspicuum erit, quod interpretatio diversas adtingat scripturas. In ultimis: καὶ ὄνομα ἡρόϊδός. nugatorem et marginem subodoror; mira est quoque nominis scriptura cum duplici accentu.

3) Disjuncta composuit, et lacunam ex ingenio supplevit. Glossam, servatis ed. Albertinae uncinulis, ita exarandam esse arbitror: Μηδινεύς. Μηδεύς, παρὰ .... [Μηδοτιοῦν. μηδαπλῶς.] παρὰ δὲ Λ. Cf. VV. DD.

4) Litteram erasit; scriptum suspicor: μηλοειδής. Casus obliquus casu recto exponitur.

M S.	M U S.
c. 593. l. 3. Μηλοσόη, ε. — ἧς π.	Μ. ο. — ἧς τα π.
— l. 6. Μηλόται, π.	Μηλῶται. π.
— l. 11. Μήλ.θρα, β.	Μήλωθρα. β. [5]
— l. 19. Μηλῶσαι, τ. — καθῆναι — χάλκιον.	Μ. τ. — καθεῖναι — χαλκεῖον.
c. 594. l. 3. Μὴ μὲν δὴ κ. — ἐναγιάζουσι τοῖς ἀπεγραμμένοις.	Μ. — ἐναγίζουσι τοῖς ἀπηγξαμένοις.
— l. 11. Μήνη, σ. — μήνης ἔμμονος καὶ περιτεταμένη ὀργή.	Μ. σ. — μῆνις, ε. — ὀργή. [6]
— l. 16. Μήνιγξ, ὑμὶν τ.	Μ. ὑμὴν τ. [7]
c. 595. l. 5. Μηνίσκοι, τ. — πέταλα τετραχήλια — περιδέραια, [περιτραχήλια.]	Μ. τ. — πέταλα περιτραχήλια — περιδέραια. [8]
— l. 12. Μηνυθῆναι βούλεσθαι. μηνύεται, μ.	Μ. βούλεσθαι. Μηνύεται. μ. [9]

5) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Μήλεθρα. Aldinae Μήλοθρα a typ. eſt. Cf. VV. DD.

6) In Ald. ἔμμος culpa typ. Pro περιτεταμένη ſcribendum eſt παρατεταμένη. *Ira in longum protenſa diuque nutrita.* Menda a $\overset{\epsilon}{\pi}$τετ. originem ducit. Cyrilli Lex. Ms. Μῆνις. χόλος. σκότος. ὀργὴ ἐπίμονος, παρὰ τὸ μένειν. Cf. VV. DD.

7) Vitioſe quoque Cyr. Lex. Ms. Μήνιγξ. οὐ μὴν τ.

8) Correctionem περιτραχήλια ex margine adnexam bene excluſit. Corruptum τετραχήλια oritur ex $\overset{\epsilon}{\pi}$τρ. Cyr. Lex. Ms. Μηνίσκους. περιδέραια, περιτραχήλια. Steph. et Th. Μηνίσκους. περιτραχήλια, μανιάκια. Cf. VV. DD.

9) Unita ſecrevit; gloſſas tranſpoſitas eſſe ſuſpicor.

c. 595. l. 19. Μηονὶς, Λ. μην.'α — λύδη.	Μ. Λ. Μηονία — Λυδία. [10])
— l. 21. Μὴ ὅτι, μή τι γε μὴ οὖσα δίκη, ο. — οὐκ οὖσαι δίκαι μὴ οὖσαι.	Μ. — οὖσαι. [11])
c. 596. l. 3. Μὴ πά.χυ, μ.	Μὴ πάγχυ. μ. [12])
Μὴ παραζήλου, μὴ ὁμοιοπαθεῖς.	Μ. μὴ ὁμοιοπαθῆς.
Μὴ παραρύεις, μ.	Μὴ παραρυῆς. μ. [13])
— l. 9. Μὴ πίσει ἐμοὶ, μὴ ἐπίσει ἐμοί.	Μὴ 'πίσειέ μοι. μὴ ἐπίσειέ μοι.
— l. 13. Μήρινθος, δ. — σπάρτης β.	Μ. δ. — σπάρτος, β. [14])
— l. 20. Μ. ρικίζει, μ.	Μηρυκίζει. μ. [15])
c. 597. l. 8. Μῆστορ, β. — Φρόνιμος μήστωρ μέν.	Μήστωρ. β. — Φρόνιμος. μήστωρ μέν. [16])

10) In μην.'α. litteram delevit.

11) Haec in editis bene diſtributa ſunt. Vitium Aldinae κ δίκαι oritur ex litura, quam typotheta male capiebat; librarius enim κίκαι exaraverat, cui poſtea correctionem negligentius illevit, ut κ voci praefixum videretur. Male ergo ab Alberti καὶ inſeritur; cum Heinſio potius ita diſtinguendum eſſet: οὐκ οὖσαι δίκαι, μὴ οὖσαι. Cf. VV. DD.

12) Foeda interpolandi inpetigine titillatus litteram expunxit; ſcriptum erat: πάνχυ. antiqua archetypi ſcriptione, quam et ſeries requirit. Typotheta deinde γ pro ρ habuit, unde Ald. πάρχυ.

13) Cyr. Lex. Ms. Μὴ παραῤῥυῆς. μὴ παραπέσῃς, μὴ ἐπιπέσῃς, μὴ ἐκπέσῃς. Cf. VV. DD.

14) Idem: Μηρύνθιος. σπάρτος. Infra: Μίρυνθος. σχοινίον.

15) Litteram delevit; ſcripturam Μηρικίζει ſeries poſtulat.

16) Adjectum μήστωρ μὲν gloſſae emendatio eſt ex margine. Particula μὲν correctionibus vulgo adnectitur. Cf. VV. DD.

c. 597. l. 8. Μήστορα φ.	Μήστωρα φ.
Μήστορες α.	Μήστωρες α.
— l. 15. Μὴ τέκταινε, μὴ ἐργάζου.	Μ. μὴ ἐργάζου, μὴ κατασκεύαζε.
Μὴ κατασκευάζει, [μὴ κατὰ] μητέρα θ.	Μητέρα θ. [17])
c. 598. l. 1. Μητιέτα, ὁ εἷς τέχνητεις σ. (ης)	Μ. ὁ εἷς τεχνίτης σ. [18])
— l. 5. Μήτη, βουλή.	Μῆτι. βουλῇ.
— l. 7. Μητιόωσα, φ. βουλομένη.	Μ. φ. βουλευομένη.
— l. 12. Μητιχουτεμένος, ε.	Μητίχου τέμενος. ε.
— l. 15. Μητέρα, ε. — σολ.ων, ω.	Μ. ε. — Σολέων, ω. [19])
— l. 21. Μητροπάτορος, τ.	Μητροπάτωρ. τ. [20])
c. 599. l. 1. Μητρὲς, ἐρινύες α. — εὐξαμένη ε.	Μητρὸς Ἐριννύες. α. — εὐξαμένην ε.
— l. 3. Μητρωΐαι, μ.	Μ. καὶ μήτρωες. μ. [1])
— l. 10. Μηχαναὶ, τ. — ὄργα.ά τι μ.	Μ. τ. — ὄργανά τινα μ.
— l. 14. Μηχανοράφος, κ.	Μηχανοῤῥάφος. κ.
— l. 18. Μήχας, μ.	Μῆχος, μ.

c. 599.

17) Locum bene ordinavit. Cyr. Lex. Ms. Μὴ τέκταινε. μὴ ἀποσκέπταζε. Forte: ἀποσκεύαζε.

18) Ex Homero ſcribendum: Μητιέτα Ζεύς. τ.

19) Litteram delevit; ſcriptum videtur: σολίων. Vitioſum Μητέρα, oritur ex compendio Μρα, quod et Μητέρα et Μήτρα deſcribi poteſt. A librariis ubique fere Μήτρα pro Μίτρα ſcribitur, ſic Steph. et Th. Lex. Ms. Μήτρα. ἀνάδημα. ζώνη. Alterius ſcripturae rarum exemplum exhibet Cyrill. Marinus: Μίτρα. διάδημα. ζώνη.

20) Articulum ex Il. Λ. 224. fini vocis adhaeſiſſe ſuſpicor: Μητροπάτωρ, ὅς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον.

1) Formam ſolenniorem adjecit. Cf. VV. DD.

c. 599. l. 23. Μιαιμάχαιραι, τ. — κ. πονκουρὰν μιαιμάχαιραι ε.	M. τ. — ! κηποκουρὰν μιαιμαχαίρα ε. [2])
Μιάνδρος, π.	Μαιάνδρος. π.
Μιαλόχμη, οὐ τρέφει ἀγριθάκους.	Μία λόχμη, ο. — α. [3])
c. 600. l. 3. Μιαραὶ η. — κατοιχουμένων α.	M. η. — κατοιχομένων α.
— l. 8. Μιάστωρ, μ. λυμαιών.	M. μ. λυμεών.
Μιᾶ, χελιδὼν π. — ἐμβάλλειν ε.	Μία χελιδών. π. — ἐμβάλλειν, ἢ ε.
— l. 22. Μιγέωσιν, μ.	Μιγέωσι. μ. [4])
— l. 23. Μιδάθεος, οἱ ὑπόμιδα β. — ἐκτετιμεῖθαι λ.	M. οἱ ὑπὸ Μίδα β. — ἐκτετιμῆθαι λ.
c. 601. l. 6. Μιηνῆ, βάψει, μολύνει, ῥυπώσει.	Μιήνη. βάψη. μολύνῃ, ῥυπώση.
Μιησχθόνος, τ.	Μιῆς χθονός. τ.
— l. 10. Μίθρος, ἢ μ. συνζευγνυμένους.	M. ἢ μ. συζευγνυμένους.
— l. 14. Μικράττα, μικρατινά.	Μικρ᾽ ἄττα. μικρά τινα.
Μικρολόγος, α. — ειδώλω φ.	M. α. — φειδωλῶ φ. [5])

c. 601.

2) In κ. πονκουρὰν litteram expunxit. Cf. VV. DD.

3) Ultimum δύο, quod in editis additur, in codice abest. Cf. VV. DD.

4) Glossa ad Il. B. 475. spectat:

Ῥεῖα διακρινέωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν.

Videmus, quanta cum subtilitate et diligentia critica antiqua Glossaria tractari debeant, cum loca sint, in quibus absque veritatis detrimento ne litterula quidem, quam ν paragogicum vocamus, abjici queat.

5) Cyr. Lex. Ms. Μικρολόγος. σκνιφὸς, φειδωλός.

MS.	MUS.
c. 601. l. 14. Μικρόρωξ, μ.	Μικρόῤῥωξ. μ.
c. 602. l. 5. Μίλητος, δ. — Ἀσίας [αὖται.]	Μ. δ. — Α.
Μίλια, τὰ ἐξέθετα χ.	Μείλια. τὰ ἀπόθετα χ.
Μιλίγμασι, κ.	Μειλίγμασι. κ.
Μίλιον, δ. — σταδίων ζ΄, οἱ δὲ ζ΄ ὑποδῶν δ΄.	Μ. δ. — σταδίων ἑπτά. ο. — δ΄.[6])
Μιλίσσεο, κ. — λέγειν.	Μειλίσσεο. κ. — λέγε.
Μιλισσόμενος, π.	Μειλισσόμενος. π.
Μίλιχα, π.	Μείλιχα. π.
Μιλιχῆ, π.	Μειλιχίη. π.
Μιλιχίη, ι.	Μειλιχίη. ι.
Μιλιχίοις, γλυκίοις, πραϋτικοῖς.	Μειλιχίοις. γλυκέσι. πραϋντικοῖς.
Μιλίχιος, π.	Μειλίχιος. π.
— l. 19. Μιλτοπάριοι, μ.	Μιλτοπάρηοι. μ.
c. 603. l. 8. Μιμαλλίνες, β. βοαὶ δρόμοι.	Μ. Β. βοηδρόμοι.
— l. 14. Μιμάρκυς, κ. — ἐπὶ υἱός, ὁ δ.	Μ. κ. — ἐπὶ ὑός. ὁ δ.
c. 604. l. 2. Μιμνάζειν, μ. — μιμνεῖς.	Μ. μ. — μίμνειν.
— l. 10. Μίνα, μ. — σύκα.	Μ. μ. — σ.
[Μίναι, προφάσεις.]	
Μίναρ, χ.	Μ. χ.[7])
Μινδαλοέσσας, ἀριθμά, καὶ τὰ περὶ ο.	Μ. ἀριθμοὶ, καὶ ἡ περὶ τὰ ο.
— l. 17. Μινίσκη, υ.	Μηνίσκην. υ.

6) Vocis ſcripturam in Μείλιον mutaverat. Cyrilli Lex. Ms. Μίλιον. ἑπτὰ ἥμισυ στάδια. ex quibus poſtrema: ζ΄ ὑποδῶν δ΄ quae ob compendia male deſcripta ſunt, corrigi debent. Ruhnkenius apud VV. DD. mecum conſentit.

7) Gloſſa interpoſita Latinorum *Minae* videtur.

c. 604. l. 19. Μινυανθὲς, πόα ἄσφαλτος, κ.	Μ. π. α. κ. [8])
c. 605. l. 3. Μινύθουσιν, φθείρουσι, ε.	Μ. φθείρουσιν, ε.
— l. 6. Μίνυνθα, ε. — μίνυνθα δ' ε. — ἀπ.΄χετο μ.	Μ. ε. — μίνυνθα δ' ε. — ἀπείχετο μ. [9])
— l. 9. Μινυνθαδία, ἡ σ. — μινυνθεῖν.	Μ. ἡ σ. — μινύθειν.
Μινυνθοῦσι δὲ, φ.	Μινύθουσι δέ. φ.
Μινυνθοῦσι, φ.	Μινύθουσι. φ. [10])
— l. 15. Μινυρίζει, ο. — οἰκαταχρῆται, ἢ εὐφώνως λέγει.	Μ. ο. — ο. ἢ ε. [11])
— l. 21. Μινυώριος, βραχὺ ὕπνος, α.	Μ. βραχύυπνος. α. [12])
— l. ult. Μινόταυρος, Π.	Μινώταυρος. Π.

c. 606.

8) In Ald. ἀσφόδελος culpa typ. Cf. VV. DD.

9) Litteram delevit; ſcriptum videtur: ἀπέχετο.

10) Sunt haec variae unius ejusdemque vocis ſcripturae, quas Lexicographus aut ex antiquis gloſſariis, aut ex ipſis veterum libris, docte et diligenter enotavit, quasque adeo ad uſitatiorem ſcripturam mutare juxta bonas critices regulas nemini licitum erit.

11) In οἰκαταχρῆται (unitim ſic exarato) mendae origo, quam Heinſius egregie detexit, facile perſpicitur. Cf. VV. DD. Poſtrema: εὐφώνως λέγει. in margine ad praecedens Μινύρεται adjuncta fuiſſe videntur; ſuſpicionem movet Cyr. Lex. Ms. Μινύρεται. κλαίει, θρηνεῖ. εὐφώνως λέγει. Interpretationes ex margine ſcribae interdum per particulam ἢ gloſſis adnectere ſolent.

12) Vocem male diviſam ſcite et eleganter compoſuit.

c. 606. l. 4. Μίξις, κ. συνουσία.	Μ. κ. σ.
[Μιξοβάρβαρος, ζη εἰς τὸ μει.]	
Μιξοδίη, τ.	Μ. τ. 13)
— l. 8. Μιονεκτούμενον, ε.	Μειονεκτούμενον. ε.
— l. 10. Μιρακύλιον, π.	Μειρακύλλιον. π.
Μιργάβωρ, τὸ λυκόφως.	Μ. τὸ λ.
Μιργῶσαι, π.	Μ. π. 14)
— l. 15. Μίρμα, ε. — κακοπινοῦς κ.	Μ. ε. — κακοπιννοῦς κ. 15)
— l. 19. Μιονεξία, ε.	Μειονεξία. ε.
— l. 23. Μισαγγία, κ. — ὑδάτων μ.	Μ. κ. — ὕδατα μ.
— l. 27. Μισατὶς, μίσης τῶν περὶ τὴν μητέρα τὶς, ἣν καὶ ὀμνύουσι.	Μ. μία τ. — ο. 16)
c. 607. l. 1. Μισγάγκιον, τ.	Μισγάγκειον. τ.
Μίσγεαι, συνέρχει.	Μ. συνέρχῃ.
— l. 7. Μισγενόμος, οὐ — νέμουσιν γ.	Μ. ὅπου — νέμουσι γ.

13) Compendium ζη valet ζητητέον. Vox pertinet ad Paralipomena Hesychii ex margine, de quibus supra ad v. Μεμυαλωμένα.

14) Λάκωνες, quod in ed. Albertina priori glossae adsigitur, in codice abest.

15) Scriptura κακοπινοῦς in editis reposita est. Cf. VV. DD.

16) Glossa ita scribenda est: Μισατίς. Μίσης τ. Musurus indocte Μίσης in μία mutavit, unde postea a typotheta μίσα redditum fuit. Μίσης est dea Orphica hymno Orphico celebris. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 607. l. 10. Μισήτην, μισηταὶ δ.	Μισητήν. μ. δ.
— l. 16. Μισθαρνὴς, ὁ λ. — ἀφερῶν καὶ ἀντικαταλάττων.	Μ. ὁ λ. — ἀφαιρῶν καὶ ἀντικαταλλάττων.
c. 608. l. 7. Μίσκελος, ε.	Μίσκελλος. ε.
— l. 14. Μίστυλλον, εἰς βραχεῖα κ.	Μ. εἰς βραχέα κ.
Μισσυνὴ, ἡ ο.	Μισσύνη. ἡ ο.
— l. 20. Μισυοὶ, ο. — μίσ- β γουσι α ἔνιοι.	Μ. ο. — μίσγους ε. [17]
— l. 21. Μίσχον, ο.	Μ. ο. [18]
c. 609. l. 4. Μιτράγχουσα, ω. — χρυσαίων, ἡ τ.	Μ. ω. — χρυσῆ, ἡ τ.
Μιτρὶ, θ.	Μίτρη. θ.
— l. 8. Μιτρέον, π.	Μίτρεον. π.
— l. 11. Μιχθαλόεσσα, α.	Μ. ἢ ἀμιχθαλόεσσα. α. [19]
— l. 20. Μνάμων, ι. — κνήμονες, ἢ τ.	Μ. ι. — μνήμονες, ἢ τ.
c. 612. l. 4. Μογζοῦντες, π.	Μεζοῦντες. π.
— l. 7. Μόγος, τόκος ε.	Μογοστόκος Ε. [20]
— l. 14. Μοεύων, ψέγων.	Μ. ψέγων.
μώλωψ, τ. — ὑδάτων.	Μώλωψ. τ. — ὕδατα. [1]

c. 612.

17) Litterae superscriptae, quas Musurus delevit, voces transponendas esse indicant.
18) Ut a librariis, sic et a typotheta nexus litterarum σχ cum αχ permutatus fuit, unde Aldinae Μίαχον, quod VV. DD. correxerunt.
19) Pleniorem vocis formam solito more interseruit.
20) In Ald. voces male divisae sunt. Cf. VV. DD.
1) Sejunxit. Glossas cum Vossio pro spuriis habeo.

c. 612. l. ult. Μόθωνας, τοὺς περιτρεφομένους τ.	Μ. τοὺς παρατρεφομένους τ.
c. 613. l. 4. Μοικηθμοὶ, τ.	Μυκηθμοί. τ.
— l. 10. Μοιρηγεννὲς, ε. — γεγεννημένον.	Μοιρηγενές. ε. — γεγενημένε.
c. 614. l. 3. Μοιτοὶ, ἄντιμοι, παροιμία Σικελοῖς, ἡ γὰρ χάρις μοι τὸν οἰνόχαριν.	Μοιτοὶ, ἔντιμοι. π. — ο.[2])
— l. 9. Μοκκώνωσις, $\overset{\varepsilon}{\pi}$φρονεῖς παραβλαίσω.	Μ. — π.[3])
— l. 11. Μολβὶς, στάθμιόν τι ἑπταμηναῖον.	Μ. σταθμίον τὶ ἑπταμναῖον.
Μολγῶ, ν. $\overset{\varepsilon}{\pi}$βλέσω, ἢ α.	Μ. — ἢ α.[4])
c. 615. l. 2. Μολγὸς, Α. — τοῖς ἀμέλγουσι — κλέπτας [εἶναι] κ.	Μ. Α. — τοὺς ἀμέλγοντας — κ. κ.
— l. 7. Μολειόνες, μ.	Μολίονες. μ.

c. 615.

2) Jam nullum fere dubium erit, quin, duce codicis scriptura, glossa ita legenda sit: Μοῖτον ἀντὶ μοίτου. π. — ἡ γὰρ χάρις, Μοῖτος. Μοῖτον. χάριν. Ultimum: Μοῖτον. χ. scholion ex margine videtur, fini glossae adsutum. Cf. VV. DD. Compendia, quae errori ansam dederunt, erant procul dubio haec: Μοι$\overset{\tau'}{\tau}$'' ἀντὶ μοι. In ultima voce compendium neglectum fuit, in prima accentus acutus conservabatur.

3) Loci vexati scripturam repraesentavi; cum Heinsio legerem: Μ. παραφρόνησις. παρὰ Βλαίσῳ. Compendium $\overset{\varepsilon}{\pi}$φρ. lectioni favet. Cf. VV. DD.

4) Ex codice scribendum: παραβλέσω, i. e. παρὰ Βλαίσῳ. ut VV. DD. emendarunt. Male in Ald. περιβλέσω.

c. 615. l. 21. Μολοῦρις, α.	Μολουρίς. α.
c. 616. l. 2. Μολπαστὴς, σ. μολπάστρει δ.	Μ. σ. μολπάστρη δ.
— l. 13. Μολυβδαίνη, μολυβίδη.	Μ. μολυβίδι.
Μολυβδῖς, σ. τι [ζ′] ε.	Μ. σ. τι ε.
— l. 25. Μομοκύκια, τ.	Μορμολύκια. τ. [5])
c. 617. l. 1. Μομμῶ. ὃ η.	Μομμώ. ὃ η.
— l. 4. Μόμψεις, δ.	Μόμψις. δ.
— l. 7. Μονὰς, ἀριθμὸς, ἣ ἓξ μοῖραι τῶν ζ′ δέων.	Μ. α. ἣ ἓξ μοῖραι τῶν ἑπτάδων. [6])

5) Salmasii conjecturam (Μομμολύκια) codicis scriptura confirmat.

6) Mendosum δέων natum est sine dubio ex αἰώνων, compendio in fine neglecto, ita ut Salmasii emendatio summam prae se ferat veritatis speciem. Cf. VV. DD. Haec Christiana sunt; antiquiores, Orphicas nempe et Pythagoricas, de Monade opiniones Jo. Lydus Περὶ μηνῶν (apud me ineditus) exscripsit, quarum particulam, ubi de Monadis vi et valore agitur, in gratiam eruditorum hic adnectam: Ὁ Πυθαγόρας τὴν Μονάδα ὑπεριονίδα καλεῖ, διὰ τὸ πάντων ὑπερεῖναι τῇ οὐσίᾳ· ὥσπερ καὶ ὁ νοητὸς ἥλιος, ὑπὲρ τὰ ὄντα ἔχων τὸ εἶναι, ὑπεριονίδης κέκληται. ἀναφέρεται δὲ ἥλιος εἰς Μονάδα, ὡς εἰκὼν ἐκείνης, οὐκ αὐτὸς ὢν ἡ Μονὰς, ἀλλὰ μὴν (Forte: μίν. i. e. κατ᾽ αὐτὸν, *per se.*) καὶ ἀκάμας, κάματος γὰρ ἐν τοῖς συνθέτοις. Ἡ δὲ Μονὰς ἁπλῆ καὶ ἄῤῥην, ὅτι δὴ γονιμωτάτη, καὶ τῶν μετ᾽ αὐτὴν αἰτία· καὶ ὅπως συνιδεῖν εὔκολον, εἰ γάρ τις τὰ τέσσαρα καὶ εἴκοσι στοιχεῖα (τὰ γράμματα λέγω) εἰς ἀριθμοὺς συλλογίσεται, εὑρήσει τρισχιλίους ἐννακοσίους ἐννενήκοντα ἐννέα τοὺς πάντας, οἷς προστιθεμένης τῆς ἑξακισχιλίας διμονάδος, εἰ πάντες συλλογισθήσονται, ἐννακισχίλιοι ἐννακόσιοι ἐννενήκοντα ἐννέα ἀριθμοὶ, μεθ᾽ οὓς οὐδὲν παρὰ τὴν Μονάδα λελείψεται· ὅθεν τὴν αὐτὴν ἐπέχει γραμμὴν ἡ Μυριὰς τῇ Μονάδι, ὡς ἀρχῆς αὐτῆς ἅμα καὶ πέρατος οὔσης τῶν ἀσωμάτων οὐσιῶν, ὧν εἰσὶ παραδείγ-

M S.	M U S.
c. 618. l. 9. Μονολόγιστον, μονοκλόνως.	Μ. μονόκλονος.
Μονόλοπα, μ.	Μονόλωπα. μ.
— l. 17. Μονονομοιτῶν, εἰλώτων ἄρχοντας.	Μ. ε. α. 7)
— l. 19. Μονοπείρας, τ. — ἀθρούς, α.	Μ. τ. — ἀθρόους, α.
Μονόρηξ, ἀπορῤηγμένος, ἀποσπασμένος. δ	Μ. ἀπεῤῥηγμένος, ἀπεσπασμένος.
c. 619. l. 16. Μανοψα, μ.	Μονοψάδης. μ.
c. 620. l. ult. Μόρμοι, φόβοι κοινοί.	Μ. φόβοι. κοινοί. 8)
c. 621. l. 8. Μορμύρεσκεν, ἀνεκύκα.	Μ. α. 9)
Μορμύρη, π.	Μ. π. 10)
— l. 16. Μορμῦρος, ι.	Μορμύρος. ι.
— l. 21. Μόροιο, θανάτοιο.	Μ. θανάτοιο.
μόρος, φ.	Μόρος. φ.

c. 622.

ματα οἱ ἀριθμοί. Ὀρφεὺς δὲ τὸν ἕνα ἀριθμὸν Ἀγυϊέα καλεῖ, τουτέστιν ἀμερῆ, οὐδὲν γὰρ τῶν μερῶν τοῦ ἀριθμοῦ περὶ αὐτὸν οὐχ ἡμιόλιον, οὐκ ἐπίτριτον, τέλειος ἐπεὶ ὅλος· διαφέρει δὲ Μονὰς Ἑνὸς, ᾗ διαφέρει ἀρχέτυπον εἰκόνος, παράδειγμα μὲν γὰρ ἡ Μονὰς, μίμημα δὲ Μονάδος Ἕν.

7) Locum exſcripſi, cum a Criticis male tractatus ſit et corruptus. Nimia Criticorum ſedulitas veterum ſcriptis ſaepius nocuit. Si quis liberiori mente gloſſam conſideret, mox videbit articulum ex interpretatione voci adhaeſiſſe, eumque cum ſequentibus ita jungendum eſſe: Μονονόμοι. τῶν ε. Pro ἄρχοντας, quod ob compendium male deſcriptum fuit, reponendum eſt ἄρχοντες. Series quoque lectionem codicis exigit. Cf. VV. DD.

8) Peſſime diſtinxit. Cf. VV. DD. qui optime φόβοι κενοὶ reſtituerunt.

9) In Ald. ἀνεκύκεν. Fini vocis linea ſubjecta eſt.

10) In editis Μορμύρει.

c. 622. l. 2. Μόροττον, ε. — ἀλλήλοις τ.	Μ. ε. — ἀλλήλους τ.
— l. 9. Μορτοβάτην, ἀνθρωποβάτην ν.	Μ. ἀνθρωποβάτιν ν.
— l. 22. Μοσσύνειν, μησᾶσθαι β.	Μ. μασᾶσθαι β.
c. 623. l. 2. Μοσυνοίκια, μ. — οἱ [δὲ] γὰρ μ.	Μ. μ. — οἱ γὰρ μ.
— l. 8. Μοσχανοσῖτος, ὁ α. — χόρτος ὃς η.	Μ. ὁ α. — χόρτος ὁ η.
— l. 21. Μόσχος, ν. — ἱμαντώδεια φ.	Μ. ν. — ἱμαντώδη φ.
c. 624. l. 7. Μοτρογένειον, σπανίω πώγωνι.	Μ. σπανοπώγωνα.
— l. 17. Μουκήζει, σιγ͂. μ.	Μουκίζει. σιγᾷ. μ. 11)
c. 625. l. 1. Μουνομήτορι, ʽ. τ.	Μ. ῷ τ. 12)
— l. 7. Μοραίνει πκόπτει, μ.	Μωραίνει. παρακόπτει. μ.
— l. 11. Μούσαξ, ὁ υ. — βοάγου τ.	Μ. ὁ υ. — βοᾶν τ. 13)
— l. 14. Μουσιαδδεῖ, λ.	Μ. λ. 14)
— l. 21. Μουσοκερατίδας, τ. — αἴδοντας, η.	Μ. τ. — ᾄδοντας, η.
— l. ult. Μούσχανον, τὸ β.	Μ. τὸν β.
c. 626. l. 1. Μουσόπωλος, π.	Μουσοπόλος, π.
— l. 3. Μούρταρ, πιλός.	Μ. πῖλος.

11) In σιγ͂. ultimam litteram delevit; a typotheta habemus σιγεῖ. Cf. VV. DD.

12) Litteram expunxit; legebatur: ἣ τ.

13) Scripserat: βοαγοῦ.

14) Retinenda est codicis scriptura, quae in ed. Albertina male mutata est; solus mutetur accentus: Μουσιάδδει. Cf. VV. DD.

c. 626. l. 3. [Μούϱτιβοι,] μου- (όων) στῆν ζ' μ	Μουστὴν ἑπτὰ μοϱίων.[15])
— l. 6. Μούσωνες, ο. — τεχνῆται.	Μ. ο. — τεχνῖται.
— l. 14. Μοχλ῀, κ.	Μοχλοί. κ.[16])
c. 627. l. 3. . ύδης, γ.	Μύδης. γ.[17])
— l. 8. Μυδϱοκτύπος, χαλκέως.	Μ. χαλκεύς.
— l. 13. Μυδῶσι, σεσηπημένοις [ἢ] σεσημένοις.	Μ. σηπομένοις. σεσημμένοις.[18])
— l. 16. Μυελαύζει, τ.	Μυελαύζη. τ.
— l. 20. Μύζει, θ. λήχει, π.	Μ. θ. λείχει. π.
c. 628. l. 1. Μύζουσι, θηλύζουσιν.	Μ. θηλάζουσιν.
— l. 9. Μυθήσομαι, εἴπομαι, ἢ ε.	Μ. εἴπωμαι, ἢ ε.
Μυθυτῆϱες, σ.	Μυθητῆϱες. σ.
Μύηται, μ.	Μυεῖται. μ. +
— l. 18. Μυθίαμμαι, ϱ.	Μυθίαμμαι. ϱ.[19])

c. 628.

15) Separationis nota (=), quam v. μουστῆν praefixerat, typothetam latuit. Multa hic e margine ſunt, ubi obſcure et compendioſe exarata fuiſſe videntur. In ultimis compendioſam codicis ſcriptionem, quatenus id typi permitterent, exprimendam curavi. Cf. VV. DD.

16) Exitum vocis delevit.

17) Omiſſam a librario litteram praefixit.

18) V. σεσημένοις praecedentis correctio eſt ex margine.

19) Minime hic cum Ruhnkenio Μαμμάκυθοι legendum. Quicunque Heſychium contra ſeriem corrigunt, irrita moliuntur; ipſorum enim emendationes, quantumvis doctae et ingenioſae, uſu et utilitate carent.

c. 628. l. 20. Μύθων, ῥύτειρα, ἃ δ.	Μύθων ῥητῆρα. ἃ δ.
Μύιαι, α.	Μύες. α.
Μυΐαι, κάδδουσαι.	Μυῖαι καδδῦσαι. μυῖαι κ. [20])
Μυΐαι, κ.	
c. 629. l. 1. Μύια, κοινὰ, α.	Μυιάκυνα. α.
Μύια χαλκὴ δὲ, π. — ἄχρι ἄν τινος ἐλλάβονται, κ.	Μυῖα χαλκῆ δέ. π. — ἄχρις ἄν τινος λάβωνται. κ. [1])
— l. 10. Μύινδα, π. — ἐὰν α.	Μ. π. — ἐὰν δὲ α.
— l. 16. Μυκάλη, ο. Καλίας.	Μ. ο. Καρίας.
c. 630. l. 3. Μύκης, ἀμανίτας.	Μ. ἀμανίτης.
Μύκης, μ. — μυ (κ) δ.	Μ. μ. — μύκου δ.
Μύκης τοῦ ξίφους, κ. — ἐκγενόμενος η.	Μ. τοῦ ξ. ὁ κ. — ἐκγενώμενος η.
— l. 13. Μυκὸς, α. — μυσαττόμενος.	Μ. α. — μυσαττόμενος. καὶ οἱ μ. [2])
[Μύκλα, μέ. (γλ)] καὶ οἱ μ.	
— l. 19. Μύκλοι, α. — καὶ τοῖς ποσὶ, καὶ ν.	Μ. α. — καὶ ἐν τοῖς ποσὶ, καὶ ἐπὶ ν.
c. 631. l. 13. Μυλαβρίδες, μ. — τριξαλίδας — ἢ α.	Μ. μ. — τριξαλλίδας — ἢ α.

20) Divisa conjunxit, et docte emendavit. Cf. VV. DD.

1) Mendosum ἐλλάβονται natum est ex ἐπιλάβωνται, quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.

2) Glossa deleta ex margine intrusa est. Compendium με (γλ') per μεγάλα explicaverat.

MS.	MUS.
c. 631. l. 16. Μυλάντειοι, θεοὶ, ἐπιμύλισιν.	Μ. θ. ἐπιμύλιοι.
Μυλὰς, ε. — καμ.'ρω ι.	Μ. ε. — Καμείρῳ ι. 3)
c. 632. l. 3. Μύλη, ε. — τῷ ἐπὶ τῷ κ. — τάλαντοι, [καὶ] ο.	Μ. ε. — τὸ ἐπὶ τῷ γόνατι. κ. — τάλαντον. ο. 4)
— l. 11. Μυληφάτου, μ. — ποιοῦντα. μυλήταν, τ.	Μ. μ. ποιοῦντα. Μυλήταν. τ. 5)
c. 633. l. 14. Μῦν δ' α. — συλλήσας.	Μ. δ' α. — συλήσας.
c. 634. l. 9. Μύξα, ἡ ε. — ῥῆνες (θ) — ῥω.	Μ. ἡ ε. — ῥῖνες — ῥώθωνες.
— l. 18. Μυραιδεῖ, θ.	Μυρῳδεῖ. θ. 6)
c. 635. l. 6. Μυρεῖν, ρ. — ἁλμυρῆεν τῶν — ἐχόντων.	Μ. ρ. — ἁλιμυρῆεν τῶν — ῥεόντων. 7)
— l. 18. Μυρίκη, ε. — μεταβάλλουσαν — μύθους [τὴν] Κ.	Μ. ε. — μεταβαλοῦσαν — μύθους Κ.
— l. 21. Μυρικίνῳ, α. — ἄγριον δένδρον.	Μ. α. — ἀγρίου δένδρου. 8)

c. 635.

3) Litteram delevit; scriptum videtur: καμίρῳ.
4) Voce γόνατι lacunam codicis explevit.
5) Unita distribuit. Cf. VV. DD.
6) Servata est antiqua archetypi scriptura, pro qua, serie permittente, reponendum: Μυρᾴδει. uti et Vossius divinavit.
7) In editis: ἁλιμυρηέντων. una voce.
8) Glossae botanicae Mss. Μυρίκη. ἡ βρίκα. Quid autem βρίκα sit, nescio; forte idem quod Hesychii Βρικίννη. εἶδος βοτάνης. Additamentum: ἄγριον δένδρον. ex margine videtur.

c. 635. l. 21. Μυρίνα, ἡρωεὶς παρὰ ἁλιεῦσι. μυρίνη, μ. — μύρτ..	Μ. ἡρωῒς, παρὰ ἁ. Μυῤῥίνη. μ. — μύρτα. 9)
	+
c. 636. l. 1. Μυρμεαὶ, νύσσειν.	Μυρμέαι. ν. 10)
Μύρμηκας, ε. — π. κυτικοὶ ι.	Μ. ε. — πυκτικοὶ ι. 11)
— l. 18. Μυρμηκίον, ὁ η. — ἀδήματα τ.	Μυρμηκιῶν. ὁ η. — οἰδήματα, τ.
— l. 25. Μυρμύρων, τ.	Μ. ἢ μορμύρων. τ. 12)
c. 637. l. 4. Μυῤῥίνης κ. — κατακειμένης ε.	Μ. κ. — κατακειμένοις ε.
— l. 9. Μυῤῥίνην, ε. — ἐπέχει τὸ μ.	Μ. ε. — ἐπεχεῖτο μ.
Μύῤῥινος, ε. — ἔλεγεν.	Μ. ε. — ἔλεγον. 13)
Μυῤῥινῶν, ὁ δ. — παρασκευαζόμενον — ἐσχηματίσθη, δ.	Μ. ὁ δ. — παρασκευαζομένων — ἐσχηματίσθαι, δ. 14)

9) V. μυρίνη bene sejunxit, male vero scripturam mutavit. Eaedem glossae bott. Μυρίνη. τὸ ξύλον τοῦ μύρτου, ἡ μυρσίνη. ut apud VV. DD. Ultimae vocis exitum delevit; scriptum suspicor: μύρτον.

10) Mutatione accentus primae scriptionis vestigia obtenebrata sunt. Scribendum: Μυρμεᾷ. νύσσει. Aut: Μυρμεᾶν. νύσσειν. Cf. VV. DD.

11) Bene emendavit. Cf. VV. DD. In π. κυτικοὶ literam erasit; Aldina πυκιτικοὶ culpa typ.

12) Solenniorem scriptionem interposuit. Cyr. Lex. Ms. eodem fere modo, quo Hesychius supra: Μορμύρων. ταράσσων. κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ ποταμοῦ ῥεύματα ἔχοντος.

13) Ald. ἔλαγον operarum vitio.

14) Male παρασκευαζόμενον in παρασκευαζομένων mutavit. Cf. VV. DD. qui lectionem codicis Hesychio reddiderunt.

c. 637. l. 19. Μυρταλὶς, ἡ ὀξυμυρρήνη, ω.	Μ. ἡ ὀξυμυρρίνη, ω.
Μυρτήνη, ε.	Μυρτίνη. ε. 15)
Μυρτία, μυρσήνη, κ.	Μ. μυρσίνη. κ.
— l. 23. Μυρτὸς, ἡ μυρίνη. κ.	Μ. ἡ μυρρίνη. κ.
c. 638. l. 8. Μυσσάσει, μιαίνει.	Μ. μιαινεῖ. 16)
— l. 10. Μυσαττόμενος, σιαινόμενος, β.	Μ. σικχαινόμενος. β.
— l. 18. Μύσειαν, α. — πνευστειᾶν, ο.	Μυσιᾶν. α. — πνευστιᾶν. ο.
— l. 25. Μυσίκαρφι, Κ. — οὕτω καὶ μηδὲν — ἐπιγελῶντός [τε] η.	Μ. Κ. — οὕτω, τοῦ μηδὲν — ἐπιγελῶντος η.
c. 639. l. 5. Μυσίων, Ο. — Ὀλύμπιοι Μ.	Μ. Ο. — Ὄλυμποι Μ.
— l. ult. Μῦς πίπτης γεύει, π.	Μῦς πίττης γεύεται. π.
c. 640. l. 5. Μύσεις, κ.	Μύσσει. κ.
— l. 8. Μύστα, μ.	Μύστης. μ. 17)
— l. 13. Μύσται, μυστήρια εἰδότας.	Μ. μ. εἰδότες. 18)
— l. 16. Μυστείλαθαι, τ.	Μυστίλαθαι. τ.
— l. 19. Μυστείλη, ὁ κ.	Μυστίλη. ὁ κ.
c. 641. l. 2. Μυστείλει, τ.	Μυστίλλει. τ.
— l. 6. Μύσχαι, αἱ μυχαί	Μ. αἱ ἀμυχαί.
— l. 11. Μυσσοτὸν, π.	Μυσσωτόν. π.

c. 641.

15) Scripturam codicis series postulat. Ed. Albertina: Μωρτίνη. errore typographico.

16) Musuri μιαινεῖ calami error est, pro μιανεῖ. Jubente serie reponendum: Μυσάσει.

17) Lectio codicis Hesychio reddenda est; in Ald. erratum typ.

18) Legebatur procul dubio in archetypo: Μύστας. μ. εἰδότας. quod ob seriem hic reponendum est.

c. 641. l. 18. Μυττάλυτα, μεγάλου.	Μ. μεγάλα.
c. 642. l. 13. Μυχλὸς, σ. — λάγνης — ὁ νοῦς τοῦ πεμπομένου.	Μ. σ. — λάγνος — ὄνους, τοὺς — πεμπομένους. 19)
— l. 16. Μύστις, ὁ εἰσηγητής.	Μύστης. ὁ ε. 20)
c. 643. l. 4. Μυωξία, υ. — βεβρωσκόμενα μ.	Μ. υ. — βιβρωσκόμενα μ. 1)
c. 644. l. 3. Μωὰβ, λ. — διὰ τὸ — προσηγορία α.	Μ. λ. — διὰ τῆς — προσηγορίας α.
— l. 7. Μώδιξ, φ. φλοκτίς.	Μ. φ. φλυκτίς.
— l. 12. ωωκᾶται, χ.	Μωκᾶται. χ.
— l. ult. Μωκομένης, χ.	Μωκωμένης. χ.
c. 645. l. 4. Μ.λει, μ. — ἀντιμόδια δ.	Μωλεῖ. μ. — ἀντιμώλια δ. 2)
— l. 7. Μωλύχιον, ε. — κορυνίτην ἀνεῖλε τόπως.	Μ. ε. — τὸν Κορυνήτην ἀνεῖλε τόπος. ✠
— l. ult. Μωτάπει, ἰάσεται.	Μωτάπει. ι. 3)

19) Ultima egregie correxit.

20) Glossa cum praecedenti ex margine irrepsit. In Ald. εἰσηγητὴν culpa typ.

1) Male in Ald. Μυοξία. Cf. VV. DD.

2) In Μ.λει litteram erasit.

3) Arbitraria Bielii emendatio Μωτώσει male ab Alberti in textum recepta fuit; primum enim a serie aberrat; deinde, multae aliae scripturae praeter Μωτώσει sub mendoso Μωτάπει fingi et cogitari possunt; scriptura Μωτώσει denique vitiosa est pro Μοτώσει cujus radix est μοτὸς, *linamentum carptum, quod vulneribus curandis immittitur.* Hoc sensu occurrit apud Q. Smyrnaeum lib. IV. 212. ubi haec de medicis Teucri vulnera curantibus;

.... θε-

c. 646. l. 1. Μώλυγερ, τὰ ἄνωζα ξ.	Μ. τὰ ἄνοζα ξ.
— l. 6. Μωλυρὸν, νοθρὸν, β.	Μ. νωθρόν. β.
— l. 14. Μωμᾶτε, ψ.	Μωμᾶται. ψ. [4])
c. 647. l. 3. Μωμήσεται, ψ. μέμφεται.	Μ. ψ. μέμψεται.
— l. 5. Μωμητὰ, ψεγκτὰ, κ.	Μ. ψεκτά. κ.
— l. 14. Μῶρα, σ.	Μόρα. σ. [5])

N	N
c. 649. l. 2. Ναβλὰς, κ. — ναῦλον τ.	Ν. κ. — νάβλον τ.
— l. 10. Ναζιρέους, ὁ θ.	Ναζιρέος. ὁ θ. [6])

c. 650.

.... θέσαν δ' ἐφύπερθε μοτάων
εἴρια, συνδευσάντες ἀλείφασιν......

Glossae itaque, quam VV. DD. ex Cyrillo proferunt, correctiorem scripturam exhibent Glossae Mss. codicis Marini ex propheta Zacharia: Μοτώσει. ἰάσθαι ὀθωνίοις ἢ τιμότοις. Legendum: ἰάσεται ὀθονίοις, ἤτοι μοτοῖς. Regula, quam hic proponam, mentibus criticorum nunquam satis inculcari potest: *Omnis emendatio, in quocunque fuerit scriptore, contra quam vel minima dubitatio aut suspicio in mente suboriri potuerit, minime in textu ponenda est, sed in notas ablegandа, servata meliorum codicum vel editionum lectione.* Vi hujus regulae vitiosum Μωτάπει, donec veriora proferantur, retinendum esse judico, rejecto ed. Albertinae Μωτώσει. Cf. VV. DD.

4) Scribendum procul dubio voluit: Μωμᾶται. ut VV. DD. correxerunt.

5) Scriptura codicis reponenda est, monentibus VV. DD.

6) Easdem nugas, sed aliter scriptas, et cum alia interpretatione invenio in Glossis Mss. N. T. apud me: Ναζαρέτ. ἀκρέμονος αὐτοῦ. ἢ καθαροῦ. Ναζωραῖος. καθαρός. In ἀκρέμονος ad נצר alluditur. In Meleagri carmine: μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου. Anall. Brunck. Tom. I. p. 2. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 650. l. 3. Ναιάδες, ἢ Να῀-δες, νύμφαι ὕδατι-αἰπηγαί.	N. ἢ Ναΐδες. ν. ὑδατιαῖαι. πηγαί. 7)
— l. 8. Ναιήσαντο, ᾤκησαν, [ναίειν τῶν β′.]	N. ω. 8)
— l. ult. Ναβᾶν, ε.	Ναβάν. ε. 9)
c. 651. l. 2. Ναίμας, ὁμολό-γησις, δηλοῖ δὲ [ἄρ-νησιν] νή.	N. — νή. 10)
— l. 4. Ναίμοιτο, κ.	Νέμοιτο. κ.
Ναινεύρῃ, ν.	Ναὶν εὕρῃ. ν. 11)
— l. 12. Ναίουσιν, οἰκοῦσιν.	N. οἰκοῦσιν.
ναὶ πρὸς θν̄`, ν.	Ναὶ πρὸς θεῶν. ν. 12)
— l. 17. Ναιτ᾽ ἂν, ο.	Ναὶ τάν. ο.
c. 652. l. 6. Ναμέρεια, α.	Ναμέρτεια. α.
— l. 17. Νάνιον, ἄμιον, σ.	N. ἀμνίον. σ.
c. 653. l. 14. Ναπ.σίναπιϊ-σίνιπι.	Νάπυϊ. σινάπι, σινίπι. 13)

c. 654.

7) Nexum litterarum delevit; legebatur: Ναεῖδες. In ultimis voces male diviſit; diſtinguendum eſt: ὕδατι αἱ πηγαί. Cum in ὕδατι porro compendium neglectum videatur, totam interpretationem ita exarandam eſſe arbitror: νύμφαι ὑδάτιναι. αἱ πηγαί. Cf. VV. DD.

8) Adnexa: ναίειν τῶν β′. ad ſuperius Ναίειν olim adſcripta videntur, ita quidem, ut τῶν β′ duplicem forte reſpiciat ſignificatum, qui voci ibidem tribuitur.

9) Gloſſa inſititia eſt. Scribendum: Ναβαῦ. monente codicis accentu. Cf. VV. DD.

10) Peſſime vocem ἄρνησιν delevit; docet Lexicographus particulam Ναίμας negando non minus quam adfirmando adhiberi. Diſtinguendum eſt: Ναίμας. ὁμολόγησις· δηλοῖ δὲ ἄρνησιν. νή.

11) In ed. Albertina vox aliter diviſa eſt. Cf. VV. DD.

12) Bene disjunxit, compendium vero male deſcripſit; legendum: θεόν.

13) Litteram expunxit; indiviſe exaratum ſuſpicor: Ναπη. σίναπιϊσίνιπι. In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

c. 654. l. 9. Ναρθηκοπλήρωτον δ. — θύναις — ἰσὶν ε.	N. δ. — θοίναις — ἶσον ε.
c. 655. l. 8. Ναρκῶος, ε.	Ναρκώσης. ε.
— l. 12. Νάσαι, π. — ἐπιετανὸν γ.	N. π. — ἐπηετανὸν γ.
— l. 16. Νάθη, ω. πατὴρ ἄεμος Α.	N. ω. πατὴρ ἐμὸς Α. [14]
Νασμοὺς, τ. — ῥήσεις.	N. τ. — ῥεύσεις.
c. 656. l. 7. Ναστὸν, μ. πυκλιὸν, π.	N. μ. πυκνόν. π.
— l. 15. Ναυαγὸς, ὁ ε. — ἀπολυμένος.	N. ὁ ε. — ἀπολλύμενος.
— l. 17. Ναῦαλεῖ., ὁ ε.	Ναυαλεῖν. ὁ ε. [15]
c. 657. l. 2. Ναύκλαροι, δ. ἐπηρέται. ν.	N. δ. ὑπηρέται. ν.
— l. 13. Ναυκληράσιμοι σ. — πανδοκία — ἐμπόρια λ.	N. σ. — πανδοκεῖα — ἐμπορεῖα λ.
Ναυκρατίτης σ. — βίβλινος, ἢ ὁ ε.	N. σ. — βύβλινος, ἢ ὁ ε.
c. 658. l. 2. Ναύλοχον, εὔδινον, ἐν ὧ καὶ ν.	N. εὐδινὸν, ἐν ᾧ αἱ ν. [16]
c. 659. l. 9. Ναυστοφαγεῖν, π.	Ναστοφαγεῖν. π. [17]

14) Bene VV. DD. ex Poeta (Il. Ξ. 119.) πατὴρ δ' ἐμὸς rescripserunt, A ex Δ nato.

15) Litteram in fine delevit; scriptum videtur: Ναυαλεῖς.

16) Scribendum: εὔδιον. ex Homeri interprete ad locum a VV. DD. citatum. Origo copulae fuit: ΩΙΑΙ. Jota tertii casus in η, et η in κ transiit.

17) Nescio unde in impressis Ναστοφαγοῦσι, forte a typ. Sequi debet: πλακουντοφαγεῖν. et scriptura ob seriem retinenda est. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 659. l. 9. Ναύσων, Κ. ὄνομα ποιήσετο να.΄σων.[ᾶ] ἐπ τὴν ναῦν, καὶ τὸ ναυκρατεῖν, π.	Ν. Κ. ὄνομα ἐποίησε τὸ Ναύσων παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ κρατεῖν. π. 18)
— l. 17. Ναυτιλώμενοι, ο.	Ναυτιλλόμενοι. ο.
c. 660. l. 2. Ναφρὸν, λ. ῥάμα.	Ν. λ. ῥάμμα.
Ναχαδὸν, σαθρὸν, [ὅπου δοκεῖ Φιλοκτήτης δειχθῆναι,] ὁμοίως καὶ ναχειλὲς τ.	Ν. σαθρόν. ὁμοίως καὶ ναχηλὲς τ. 19)
— l. 7. Ν.΄α, ν. — Λήμνου. νεάζωμεν, α. ἢ νεωστὶ ἥκων.	Νέα. ν. — Λήμνου, ὅπου δοκεῖ Φιλοκτήτης δηχθῆναι. Νεάζομεν. α. ἢ νεωστὶ ἥκομεν. 20)
— l. 11. Ναιαι, α.	Νέαι. α. 1)
Νεαρὰ, ω.	Νεάρα. Ω.
— l. 13. Ναιαὶ, ῥήϊσιν ἵπποις τὸν α.	Νεαιρηΐσιν ἵπποις. τοῖς α.
Νεακὶς, ν.	Νεακές. ν.

c. 660.

18) Loco mutilo nullam codex opem adfert. Cf. VV. DD. qui docte supplent. In να.΄σων litteram expunxit; scriptum videtur: ναόσων.

19) Quae hic delevit, infra loco suo subtexuit.

20) In N.α litteram erasit. Verba modo deleta, et hic subjuncta, olim in margine stabant, unde in superiorem glossam male intrusa fuerunt. Vocem νεάζωμεν a praecedentibus bene secrevit, male vero cum eadem conjunxit ἢ νεωστὶ ἥκων, quod in margine ad sequens Νεάζων olim notatum videtur. Cf. VV. DD.

1) Vox accentu caret. Hic et in sequentibus scripturam ordini contrariam prima manus correxit.

M S.	M U S.
ε c. 660. l. 21. Ναίαν, νεάσαι γῆ.	Νεοῦν. νεάσαι γῆν. [2])
c. 661. l. 17. Νέβεστα, περιτάλματα τ.	Ν. π. τ. [3])
— l. 22. Νεβρὸς, ν. — ἐληλυθὸς, ν.	Ν. ν. — ἐληλυθώς. ν.
ε c. 662. l. 2. Ναιεταώσας, ο.	Ναιεταώσας. ο. [4])
— l. 4. Νέηαι, πορευθείς.	Νεῖαι. πορευθήσῃ. [5])
— l. 7. Νέηλαι, νεώτης π.	Νεηλαίη. νεότης π.
c. 664. l. 25. Νεκυδάλαιος, τ. — βόμβυκ. ζ.	Ν. τ. — βόμβυκος ζ. [6])
c. 665. l. 1. Νέκυες, ν. — κέαρ, η.	Ν. ν. — κέαρος, η.
— l. 6. Νεκυώτατον, ν. προσφανώτατον.	Ν. ν. προσφατώτατον.
— l. 8. Νεμεάδες πύλαι, ἔνιοι τὰς ἐν τῇ ρυνθίου καλῶς, τοῦ γὰρ Ἄργους εἰσὶ, τ. — τεθράφθαι.	Ν. π. ἔνιοι τὰς ἐν τῇ Κορυνθίᾳ, κακῶς, τ. — τετράφθαι. [7])

2) Bene in ed. Albertina: Νεᾶν. quod codicis auctoritate firmatur. Cf. VV. DD.

3) In Ald. πετάλματα a typ.

4) Lectionem superscriptam delevit. Cf. VV. DD.

5) Reponendum: Νέηαι. πορευθῇς. Locum Poetae VV. DD. citarunt.

6) In βόμβυκ. exitum delevit.

7) Textum codicis corrupit; scribatur meo periculo, sola littera mutata: ἔνιοι, τὰς ἐν Τίρυνθι, οὐ καλῶς, τ. Tiryns est antiquissima Argivorum urbs, quam Acrisius post longa dissidia Proeto cedere coactus fuit, teste Apollodoro, qui (Bibl. lib. II.) hanc Argivae regionis partitionem ita tradit: Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργείαν ἅπασαν κατῴκουν· καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἄργους βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος.

c. 665. l. 18. Νέμεσαι, φ.	Νεμεσᾶ. φ. [8])
— l. 20. Νεμεσίζει, μέμφει, βόσκει.	Νεμεσίζῃ. μέμφῃ. βόσκῃ. [9])
c. 666. l. 1. Νέμεσις θέας, Α. — νενεμημένας π.	Νεμέσεις θέας. Α. — ν. π. [10])
— l. 6. Νέμεσις υ. — ὦ ὁ ν.	Ν. υ. — ὦν ὁ ν.
— l. 9. Νεμέσω, μ.	Νεμεσήσω. μ.
— l. 19. Ναυμαχικὼς, ε.	Ναυμαχηκώς. ε.
Νενευκότι, βλέψαντι.	Ν. βλέψαντι.
νενευκέναι, τ.	
	Νενευκέναι. τ. [11])
— l. 25. Νενήηλος, τ.	Νενίηλος. τ.
— l. ult. Νενόφαι, νενόφωται, σ.	Νένοπται. ν. σ. [12])
c. 667. l. 9. Νεογγυλὸν, ν.	Νεογιλόν. ν.
Νεογγιλῆς, ν.	Νεογιλῆς. ν.
— l. 14. Νεοδάρτης, ε. — ἀβυρτακώδης.	Ν. ε. — ἀβυρτακῶδες.
Νεωδμήτην, ν.	Νεοδμήτην. ν.
Νεοεργὲς, ν. ἐργασμένον, π.	Ν. ν. εἰργασμένον. π.
— l. 19. Νεοθάλαμος, καπν. (ό)	Ν. καπνός.
νεοθαλὴς, [νεοθηλέα] νεωστὶ θ.	Νεοθαλής. νεωστὶ θ. [13])

c. 668.

8) Antiquam scripturam in recentiorem mutavit.
9) Correctio a typotheta praetermissa est. Cf. VV. DD.
10) In Ald. νεμημένας a typ.
11) Unita divisit. Glossam Νενευκέναι ex margine adjectam suspicor.
12) Scribendum: Νένοφε. νενέφωται. σ. Cf. VV. DD. Male in Ald. νενόφοται.
13) Bene sejunxit. V. νεοθηλέα ex margine est, eo quidem consilio adjuncta, ut ante sequens Νεοθηλὲς collocaretur. Νεοθηλής, *recens genitus*. Aesch. Eum. 453.

c. 668. l. 7. Νεοκόρος, ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμῶν, κοσμεῖν γὰρ τὸ σαρεῖν.	N. ὁ τ. — κοσμῶν, κορεῖν γὰρ τὸ σαρεῖν. 14)
— l. 20. Νεολόφητοι, ν. λελοφη...αι τ.	Νεολώφητοι. ν. λελοφηκυῖαι. τ. 15)
— l. 24. Νέον ἡβόεντα, α.	Νέον ἡβώοντα. α.
c. 669. l. 1. Νεοπαγὶ, ν.	Νεοπαγῆ. ν. 16)
— l. 2. Νεοπηθεὶς, α.	Νεοπηθής. α.
— l. 5. Νεοπτραὶ υἱνω, ἢ θ.	Νεόπτραι υἱοὶ, ἢ θ.
Νεοργὴς, ν. εἰργασμένος .έον, νεωστὶ γενάμενον, θ.	N. ν. εἰργασμένος. Νέον. νεωστὶ γενόμενον. θ. 17)
Νέος, ν. — προπετῶς.	N. ν. — προπετής.
— l. 11. Νεόσκυαν, οἱ πρώρσιο τ.	Νεὼς κυανοπρώροιο. τ. 18)
c. 670. l. 6. Νεόφατον, ν.	Νεόφατος. ν.
— l. 12. Νεοχνίη, κ.	Νεοχμίη. κ.
Νεοχνούμενοι, μ.	Νεοχμούμενοι. μ.
Νεοχνυζομένου, κ.	Νεοχμιζομένου. κ.
— l. 18. Νέποδες, ν. — αἱ φωκέναιπόδες.	N. ν. — αἱ φῶκαι νέποδες.
c. 671. l. 4. Νέρωπα, λ.	Νώροπα. λ. 19)

c. 671.

14) Legendum suspicor: κοσμῶν, κοσμεῖν γὰρ τὸ κορεῖν. Cf. VV. DD. qui emendationem probant.

15) Tres litteras delevit; scriptum videtur: λελοφηνέναι. Cf. VV. DD.

16) In Ald. erratum typ.

17) Unita divisit, glossaeque sejunctae primam litteram praefixit; glossam pro additamento ex margine habeo.

18) Locus Poetae (Il. O. 693.) hic est:
Ὡς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
ἄντιος αἴξας ....
Reponendum itaque: Νεὸς κυανοπρώροιο. Cf. VV. DD.

19) Retinenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.

c. 671. l. 14. Νευρο. ἐνδυνάμενο. ἐν ἰσχύϊ.	Νευρῶ. ἐνδυνάμενον, ἐνισχύον. [20])
c. 672. l. 17. Νεώβορτον, ἢ νεώβρωτον, ν.	Ν. ἢ νεόβρωτον. ν.
c. 673. l. 5. Νεῶν ι. — σανειδώματα τ.	Ν. ι. — σανιδώματα τ.
— l. 12. Νεοπ.ς, ἀντὶ τοῦ νεοβλέπουσινέας.	Νεωπούς. α. — νεοβλέπους, ἢ νέας. [1])
— l. 18. Νεὼς, οἶκοι, τ.	Νεώσοικοι. τ. [2])
c. 674. l. 6. Νεωτερίζει, κενὰ πράττει, νεαρά.	Ν. καινὰ π. ν. [3])
Νεωτερὶς, α.	Νεωτέρισον. α.
— l. 13. Νὴ, κατὰ τοῦ [μὴ] ὑπάρχοντος, καὶ ἐάν.	Ν. κ. — καὶ ἦν ἐάν. [4])
— l. 15. Νῆας, ε. — πλείῳ.	Ν. ε. — πλοίῳ.
— l. 17. Νηγάτεον, ν. — κατεσκευασμένον [δὲ] ἢ εὖ νενισμένον.	Ν. ν. — κατεσκευασμένον, ἢ εὖ νενησμένον.
— l. 20. Νηδύος, ἐντέροις, γαστρος — νηδύησι.	Νηδύοις. ἐντέροις. καὶ νηδύος, γ. — ν. [5])

c. 675.

20) Duobus locis litteram expunxit; indiſtinctis vocibus exaratum videtur: Νευροὶ ἐνδυνάμενοι ἐν ἰ. Correxerat: ἐν δυνάμει. Cf. VV. DD.

1) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Νεοπάς.

2) Vocem male diviſam optime reſtituit. Cf. VV. DD. In Ald. mendum typ.

3) Codicis lectionem minime ſollicitandam judico; ſuſpicor quoque, quod νεαρὰ ſcholion ſit praecedentis κενὰ, et quidem ex margine.

4) Particulam ἦν male inſeruit, nam Νὴ in formulis jurandi ſaepius vim particulae ἐὰν in ſe includit, quod additamento καὶ ἐὰν innui videtur.

5) Diverſam critices rationem ſecuti interpretationem gloſſae adcommodemus, et genuinam Lexicographi ſcripturam habebimus: Νηδύος. ἐντέρων, γαστρὸς, κ. In

M S.	M U S.
c. 675. l. 11. Νήεσι, τ.	Νήεσσι. τ.
— l. 21. Νήϊϊ, ταῖς πύλαις ταῖς πρώταις κ.	Νηΐσι. τ. — κ. 6)
Νήϊον, ν. — χρείαν [καὶ] ε.	N. ν. — χρείαν ε.
— l. ult. Νήϊστα, ἔσχατα, κατώτατα, ἐσκατία.	N. ε. κ. ἔσχατα. 7)
c. 676. l. 5. Νήκεστον, ἀνάκεστον, α.	N. ἀνήκεστον, α.
— l. 21. Νηλητεῖς, α. — ἀλητεῖν. καὶ νηλήτινες τ.	Νηλιτεῖς. α. — ἀλιτεῖν. καὶ νηλίτινες τ.
— l. 24. Νηλήπεζοι, ἢ νήληποι, α.	Νηλίπεζοι, ἢ νήλιποι. α.
Νηλιτέες, α. ἀνήκτοὶ, α.	N. α. ἄνοικτοι. α.
c. 677. l. 2. Νημερπὲς, α.	Νημερτές. α.
— l. 6. Νηνεμίης, π. — ευ.... νηνεμὸν, α.	N. π. — εὔδιον νήνεμον. α. 8)
— l. 13. Νηνὸς, ναοῦ, π.	Νηός. ν. π.

c. 677.

ἐντέροις compendium male descriptum fuit. Cf. VV. DD. Male in Ald. νηδύησις. Vitiosa codicis scriptura, quam VV. DD. bene correxerunt, oritur ex emendatione superscripta; νηδήσι (υ superscr.).

6) Duplex jota in Νήϊϊ ob seriem necessarium est, prius ergo litterae praecedenti subscribendum videtur; tota autem glossa, foedis librariorum manibus dilaniata, ex Eurip. Phoeniss. v. 1115. hunc in modum restituenda est: Νηΐταις πύλαις. ταῖς π. Cf. VV. DD.

7) Prius ἔσχατα emendatio est mendosi ἐσκατία ex margine; posterius ἔσχατα, quod Musurus substituit, in ed. Albertina omittitur.

8) In ευ.... duas litteras cum compendio delevit. Cf. VV. DD.

c. 677. l. 22. Νήπισχοι, νήπ.- οι, α.	N. νήπιοι. α. [9])
Νηπίεν, ἡ τ.	Νηπιέη. ἡ τ.
c. 678. l. 2. Νηπίη, α. νεογνής.	N. α. νεογνή.
Νήπιλας ο.	Νηπιάας ο.
Νήπιον, νεωγνὸν, ν.	N. νεογνὸν, ν.
— l. 8. Νηποίνη, α.	Νηποινί. α.
Νηπήϊον, α. — ἀνέκτιστον.	N. α. — ἀνέκτιτον.
— l. 11. Νήπους, ἢ νήποδες, α.	N. ἢ νήποδας. α.
— l. 14. Νηπυΐα, β.	Νηπύτια. β.
— l. 17. Νηρεὺς, θ. — Ἄλκμας κ.	N. θ. Ἀλκμὰν κ.
c. 679. l. 6. Νηριτόμυθος, υ. — ἢ οὐκ ἄν τις ἐρήσειε πρὸς μύθον.	N. υ. — ὦ οὐκ ἄν τις ἐρίσειε πρὸς μύθους.
c. 680. l. 17. Νὴ τῶ θεῶ, ο.	Νὴ τὼ θεώ. ο.
c. 681. l. 8. Νῆφε, γ. — βίου, ἢ βρέχε. χίων γὰρ ὁ λεπτὸς καὶ ὄμβρος ἡ κατὰ μικρὸν φερομένη λεπτῶς νιφετὸς, ν.	N. γ. — βίω, καὶ νίφε, βρέχε. χίων γὰρ ἡ κατὰ μικρὸν φερομένη λεπτῶς, καὶ ὁ λεπτὸς ὄμβρος, νιφετός. ν. [10])

9) Litteram delevit; scriptum videtur: νήπυοι. Cf. VV. DD. qui glossae mendam sustulerunt.

10) Principium articuli minime mutandum esse credo; nam βίου (i. e. κατὰ τοῦ βιου) bene se habet; in ἢ βρέχε scriptura Νίφε solito pronunciationis vitio cum Νῆφε confunditur, et tacite explicatur. Sequentia: χίων γ. ex margine, ubi confusius forte notata erant, male descripta sunt, et a Musuro bene digesta. Mendam Ald. χίων γὰρ ἢ κ. VV. DD. correxerunt.

c. 681. l. 8. Νήφονες, νήφοντες.	Νήφοντες. ν. [11])
— l. 15. Νηχιτὸν, π.	Νήχυτον. π.
— l. ult. Νηαιρίη, ε. — νηάτη.	Νηαίρη. ε. — νεάτη.
c. 682. l. 15. Νίκεα, φ.	Νείκεα. φ.
— l. ult. Νίκεσσεν, υ.	Νείκεσσεν. υ.
c. 683. l. 11. Νινήατος, ν. παιδαρειώδης, καὶ Φρύγειον μ.	Ν. ν. παιδαριώδης. καὶ Φρύγιον μ.
Νίννον, τὸν καταβάλλην ι.	Ν. τὸν καβάλλην ι.
— l. 15. Νίρον, μέγα.	Ν. μ.
[Νίτρον, σαπῶν.]	
Νίσεσθαι, π.	Νίσσεσθαι. π. [12])
Νισᾶν, ὁ Α. — Ἰλιουπόλις.	Ν. ὁ Α. — Ἰλίου πόλις. [13])
Νισόμενον, πορευόμενον.	Νισσόμενον. π.
[Νισυνόχος, φύλαξ νεῶς.]	
[Νίτρον, σαπῶν, καὶ εἶδος ἰατρικόν.]	
Νιφάδες, ε. — ψεκάδες.	Ν. ε. — ψ.
[Νιφάλιος, εὐγρήγορος τὸν νοῦν.]	
Νιφὰς, ἡ τ. — ἐπίπιον ἔῤῥαζε — ψιάδες γὰρ φησὶν αἱματοέσ-	Ν. ἡ τ. — ἔπιπτον ἔραζε — ψιάδας. Φησὶ γάρ. Αἱματοέσσας δὲ

11) Posterius prioris correctio fuit, quod in impressis omissum video.

12) Glossa, quam hic delevit, mox infra occurrit cum additamento.

13) Scribendum: Ἡλιούπολις. Cf. VV. DD. qui testimonia citant.

MS.	MUS.
δέ σας διὰ ψιάδας μετέχευεν ἔῤῥαζεν.	ψιάδας κατέχευεν ἔραζεν. 14)
c. 684. l. 5. Νίφαργον, νιφάδον λ.	Ν. νιφάδι λ. 15)
— l. 9. Νιφετὸς, ἡ τ. — ἢ χάλαζα.	Ν. ἡ τ. — ἠὲ χάλαζαν, ἢ νιφετόν. 16)
— l. 14. Νιφῶεν, χ.	Νιφόεν. χ.
— l. 19. Νίψεως, ν.	Νήψεως. ν.
Νίωον, ἠρωτριωμένη γῆ.	Νειόν. η. γῆ. 17)
c. 685. l. 22. Νοῖοι, α.	Νυοί. α.
Νωμελέως, α.	Νωλεμέως. α. 18)
c. 686. l. 10. Νομαλέως, α.	Νωμαλέως. α. 19)
c. 687. l. 4. Νόμος, ο. π. — νεμήσεως ὁ ἄνος, υ.	Ν. ὁ π. — υ. 20)
— l. 8. Νόον, νοῦν. νόων, πολυκέρδεα.	Ν. νοῦν.
Νομον τ.	Νόον πολυκέρδεα νωμῶν. τ. 1)

14) Primam ex deletis ita correxerat: Νησυνόχος. Deinde Νιφάλιος pro Νηφάλιος. Vocem εὐγρήγορος Lexica ignorant. Ultima ex Poeta bene emendata sunt; in priori tamen hemistichio reponendum est πίπτον ἔραζε, ut apud Poetam. Cf. VV. DD.

15) In Ald. erratum typ.

16) Verba: ἢ νιφετόν. bene ex Poeta adjunxit, absque his enim exemplum vi careret. In Ald. errores typ. Cf. VV. DD.

17) Mendosum Νίωον oritur ex correctione: Νίων. Nescio unde ἠρωτριωμένην γῆν, quod libri impressi exhibent.

18) Compendium typotheta neglexit, unde vitium Aldinae. Cf. VV. DD.

19) Νομαλέως est correctio prioris Νωμελέως, quod contra seriem erat.

20) In Ald. ἄνθροπως errore typ. Cf. VV. DD. qui locum Poetae restituerunt.

1) Docte et sagaciter emendavit. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 687. l. 20. Νορύειν, γῆν ὀρύειν, ε.	Ν. γῆν ὀρύττειν. ε.
Νόροπα, λ.	Νώροπα. λ.
c. 688. l. 3. Νοσιλεύεται, ν.	Νοσηλεύεται. ν.
Νοσσεύουσι, γ.	Νοσσεύουσαι. γ.
— l. 10. Νοστηλεύεσθαι, ν.	Νοσηλεύεσθαι. ν.
Νόστημον η.	Νόστιμον η.
Νόστημος, σωριος, κ.	Νόστιμος. ὥριμος. κ. [2]
— l. 17. Νόστου π. — προμαχόντες.	Ν. π. — προμαχῶνες. [3]
c. 689. l. 5. Νοσφινέων, χ.	Νόσφιν ἐών. χ.
Νουμήνιος, ο. — ἀτταγῖον, ὁ κ.	Ν. ο. — ἀτταγᾶ. ὁ κ. [4]
Νουνεχέσιν, ο. νειπτηκωτέροις, σ.	Ν. ο. νηπτικωτέροις. σ.
— l. 14. Νοῦς, οὗ π κ.	Νοῦς οὐ παρὰ Κ.
— l. 24. Νύκτα, σ. — χειμέριος δὲ δασεῖα.	Ν. σ. — χειμέριος. οἱ δὲ δασεῖαν.
Νυκταίετος, ο. — ἐρωδίας.	Ν. ο. — ἐρωδίος.
c. 690. l. 3. Νυκτέοικος, φ.	Νυκτὶ ἐοικώς. φ.
— l. 13. Νυκτεοικῶς, καταπληκτικῶς κ.	Νυκτὶ ἐοικώς. καταπληκτικὸς κ.

2) Correxerat: ὥραιος. Mirum ſane eſt, quomodo Muſurus ſcripturae codicum tam imperitus eſſe potuerit; nec enim σωριος in ὥραιος aut ὥριμος mutaverat, ſi ſcriptionis σωριος originem perſpexiſſet. Librarius ſolam omiſit lineolam, quae in archetypo voci hoc modo impoſita erat: σ̄ωριος. Id eſt, σωτήριος, quod hic reponendum eſt. Compendium frequens eſt, et ex Montfauconii Palaeographia omnibus notum.

3) Cf. VV. DD. quorum conjecturam ſcriptio codicis probabilem reddit.

4) Scripturam codicis minus adcurate expreſſit; addendum: ἀτταγᾶ ὄν. ὁ κ.

c. 690. l. 20. Νυκτιλόγχους, τ.	Νυκτιλόχους. τ.
Νυκτὶ πετώμενος, ὁ ν.	Ν. πετόμενος. ὁ ν.
Νυκτιμαν, μ.	Νυκτίμαντις. μ.
Νυκτιμαχεία, νυκτὸς μάχονται πόλεμοι κ.	Νυκτιμαχεία, ἐν ᾗ νυκτὸς μάχονται οἱ πολέμιοι, κ.
c. 691. l. 8. Νυμφαγωγὸς, ὁ μ. ἑτέρων ν.	Ν. ὁ μ. ἑτέρῳ ν. [5])
— l. 17. Νύμφαι, οἱ πτερωταὶ — κυφάροις, ο.	Ν. οἱ πτερωτοὶ — κυττάροις. ο.
c. 692. l. 1. Νυμφαῖον ο. — Ἀρκάδαν π.	Ν. ο. — Ἀρκαδίαν π.
— l. 7. Νυμφεύων, ν.	Νυμφέων. ν.
— l. 11. Νύμφη, ἡ ν. — ἡ καὶ Μοῦσα — μελισσίοις σ.	Ν. ἡ ν. — ἡ καὶ Μ. — μελισσείοις σ.
— l. 20. Νυμφίον κ. — νυμφίουος ὡς ῥαθάνωδηλοῦσακαχῆσαι τ.	Ν. κ. — Νυμφίου, ὅς ῥα θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τ. [6])
c. 693. l. 2. Νυμφόβας, Ἀχαιὸς — ἐν μυ^ρ β.	Ν. Α. — ἐν μύροις. β. [7])
— l. 6. Νυμφόλημπτοι, ο. — ἐπιθιαστικοί.	Νυμφόληπτοι. ο. ἐπιθειαστικοί.

5) Bene correxit, nam ἑτέρων natum est ex ἑτέρωι.

6) Locum Poetae optime emendavit. Cf. VV. DD. Mendosum νυμφίουος ὡς ρ. ex correctione: νυμφίου (^ος) ὡς ρ. Apud Homerum hodie: ὅς τε θ. Ad unum redit; concinnius tamen: ὅς ῥα θ.

7) Lemma VV. DD. ita scribunt: ἐν Μοίραις. quod ab Alberti receptum est. Compendiosa codicis scriptura emendationi favere videtur.

M S.	M U S.
c. 693. l. 15. Νῦν δὲ θ. — ἐξόδιον ε.	Ν. — ἐξώδιον ε.
— l. 21. Νύννιον, ε. — καταβὰν καλούμενον φ.	Ν. ε. — καταβαυκαλουμένοις φ.
Νῦν τ᾽ ἤνθες δεχωρὸν, ν.	Νῦν τ᾽ ἦνθες ἐς χορὸν, ν.
c. 694. l. 6. Νύξεν, ἐκχειρέτρωσεν. ν.	Ν. ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν. ν.
— l. 19. Νύσει, π.	Νύσσει. π.
— l. 21. Νύσσα, ὁ κ. — νεύειν τ.	Ν. ὁ κ. — νύσσειν τ.
c. 695. l. 3. Νυττόμενος, κ. προθ. μενος.	Ν. κ. προθούμενος. 8)
— l. 8. Νύχμα, ο. — ψολός.	Ν. ο. — ψωλός.
— l. 17. Νώδυνον, ἀνόδυνον.	Ν. ἀνώδυνον.
c. 696. l. ult. Νωμησέβων, κ.	Νωμῆσαι βῶν. κ.
c. 697. l. 9. Νωνυμία, α. ἀφάσεια.	Ν. α. ἀσάφεια.
c. 698. l. 7. Νωτίσαι, τ. — φυγόντα.	Ν. τ. — φ.
Νωτίσασθαι, ἀναθέσθαι ἐπὶ τῶν ὤμων· ἀπονωτίσασθαι δὲ, τὸ καταθέσθαι.	Ν. α. — κ.
Νωτοφόρος, ὁ μὴ ὑπὸ ζ.	Ν. ὁ μὴ ὑπὸ ζ. 9)
— l. 15. Νωχέλεια, α. — μιλῶτις, ο.	✝ Ν. α. — μιλώτις. ο. 10)

Ξ

8) In ultima voce litteram expunxit; correxerat: προθεούμενος. Cf. VV. DD.

9) Verba: ἀναθέσθαι — Νωτοφόρος. in impressis desunt, et quidem culpa typothetae, qui versum in codice saltavit.

10) Signum typotheta omisit.

M S.	M U S.
Ξ	Ξ
c. 699. l. 1. Ξένει, δ.	Ξαίνει. δ.
c. 700. l. 1. Ξάνιον, κ. ἃ αἱ γ.	Ξάνια. κ. ἃ αἱ γ.
c. 701. l. 3. Ξεναλόγος, ξένα σ.	Ξ. ξένους σ.
— l. 5. Ξενίζειν, τὸ χ.	Ξ. τὸ ξένῃ χ. 11)
— l. 8. Ξεστὸς, ὁμαλισμένος, ἐξεσμένος. ξεστοῖο, ὁμαλισμένου, ε.	Ξ. ὡμαλισμένος, ε. Ξεστοῖο. ὡμαλισμένου, ε. 12)
— l. 11. Ξεῖον, φίλος.	Ξεῖνος. φ. 13)
— l. 17. Ξεινοσύνης προσκηδεός στις τὴν ο.	Ξεινοσύνης προσκηδέος. τὴν ο. 14)
c. 702. l. 4. Ξενηλαττοῦνται, τ.	Ξενηλατοῦνται. τ. ✠
— l. 19. Ξενὼν, κ. ἢ μεγάλων λέγων.	Ξ. κ. ἢ μεγάλων λέγων. 15)
c. 703. l. 8. Ξεστὴν, ε. — ἐτάνυσε τ.	Ξ. ε. — ἐτάνυσσε τ.
c. 704. l. 1. Ξηφηροὺς, ξίφος ἔχουσι, ξιφηφόρους.	Ξιφήρους. ξίφος ἔχοντος, ξιφηφόρου.
— l. 8. Ξιφίερου λ. -- ὡρείων.	Ξ. λ. — ὡρίων.
— l. 11. Ξιφηστὴς, φ.	Ξιφιστής. φ. 16)

11) Lacunam codicis explevit. Male in Ald. Ξενίζει.

12) Unita ſejunxit. Ambae gloſſae ex margine ſunt.

13) Gloſſa praecedens hujus emendatio fuit.

14) Scribendum: προσκηδέος. τῆς τὴν ο. Cf. VV. DD.

15) In Ald. erratum typ.

16) Neſcio ubi oculi d'Orvillii, ex cujus ſchedis in notis VV. DD. haec notantur: *Peſſime Ms. Venet.* Ξιφιστόν. At alia procul dubio agebat, ſummamque ejus negligentiam homine critico indignam Cl. Villoiſon in *Anecdotis* merito perſtringit.

M S.	M U S.
c. 705. l. 5. Ξουθειδαιοὶ, ἴωνες, ι.	Ξουθίδαι. οἱ Ἴωνες, Ι.
Ξουθ.., λ. — ἀργυ ὸν ρος, ξ.	Ξουθόν. λ. — α. ξ. 17)
— l. 19. Ξυλιβόρος, ξ.	Ξυληβόρος. ξ.
Ξυλλεκτὸν, σ. παρεστ.ς.	Ξ. σ. παρεστώς. 18)
Ξύλον, π. — τῶ ε.	Ξ. π. — τὸ ε.
c. 706. l. 11. Ξυμβόλους, δ. — Σοφοκλῆ ἀχαιῶν σύλλογον.	Ξ. δ. — Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ.
— l. 19. Ξυναλαχθέντες, κ.	Ξυναλλαχθέντες. κ.
— l. 21. Ξυναθρόντων, σ.	Ξύναθρον. τὴν σ.
c. 707. l. 1. Ξυνάωρ, εὐέα, δ.	Ξ. εὐναία, δ.
Ξυναωρῶν, α.	Ξυναόρων. α.
— l. 12. Ξύνεσι, συνάφεσι, συμβουλήν.	Ξύνεσιν. συνάφεσιν. συμβολήν. 19)
— l. 25. Ξυνθήματα, σημείου.	Ξ. σημεῖα.
c. 708. l. 4. Ξύνιον, η. συνῆσαν.	Ξ. η. συνῆκαν.
— l. 20. Ξυνστένομαι, συνσπῶμαι, ξ.	Ξυστένομαι. συσπῶμαι. ξ.
— l. 25. Ξυντάσσεται, συνσκευάζεται.	Ξ. συσκευάζεται.
c. 709. l. 6. Ξυόεσσαν, εὐεξεσμένην.	Ξ. εὖ ἐξεσμένην.
— l. 20. Ξυστάδες, α. — εἰκῆ καὶ μ.	Ξ. α. — εἰκῆ καὶ μ. 20)

c. 710.

17) Exitum vocis delevit. A typotheta habemus ἀργυρόν.
18) In ultima voce litteram expunxit.
19) In Ald. συνέφεσιν a typ.
20) In impressis copula omittitur.

c. 710. l. 1. Ξυστὶς, τ. — χιτῶνα ἀποδήρη γ.	Ξ. τ. — χιτῶνα ποδήρη γ. [1])
— l. 8. Ξυστὸς, ο. — ἀθλητὴς τ.	Ξ. ο. — ἀθληταῖς τ.
O	O
c. 711. l. 9. Ὄα, δ. — ἱματίοις ὄα.	Ο. δ. — ι. ὤα.
Ὁ ἀγελέος, ὁ ε.	Ὁ ἀγελαῖος. ὁ ε.
c. 712. l. 1. Ὀαριστὴς, ὁμιληστὴς, σ.	Ο. ὁμιλητής. σ.
Ὀαρίστην, μ.	Ὀαριστύν. μ. [2])
— l. 17. Ὀβολοστάτης, ο. — διὸβολοστάται π.	Ο. ο. — διὸ ὀβολοστάται π.
c. 713. l. 8. Ὄγγα, Α. ἐν Ἀθήναις ε.	Ο. Α. ἐν Θήβαις ε.
— l. 12. Ὀγδόδιον, θ. — Θησσεῖ.	Ο. θ. — Θησεῖ.
— l. 14. Ὄγκας, Α. — ὀγυγίας ὀγκᾶται, βοᾶ. πύλας λέγει.	Ο. Α. — Ὠγυγίας πύλας λέγει. Ὀγκᾶται. βοᾶ. [3])
c. 714. l. 5. Ὄγκοι, α. — πόγωνες τ.	Ο. α. — πώγωνες τ.
— l. 16. Ὄγμος, ἡ ε. Φυγία, μ.	Ο. ἡ ε. Φυτεία. μ.
c. 715. l. 2. Ὀγχιστὸς, π.	Ὀγχηστός. π.
— l. 7. Ὀδαφορτία, ἰώνια, ο.	Ὄδα. φορτία. ι. ο.

c. 715.

1) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.
2) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.
3) Bene distribuit et ordinavit. Videtur πύλας λέγει supplementum ex margine, alieno loco positum. Cf. VV. DD.

c. 715. l. 12. Ὀδακτᾶσσαι, δ.	Ὀδακτάσαι. δ.
c. 716. l. 3. Ὁδὲ ἐγὼ, α.	Ὅδ' ἐγώ. α.
— l. 15. Ὀδιμάλεος, ε.	Ὁ δειμάλεος. ε. 4)
— l. 19. Ὀδμαῖος, ὀλίγος, α.	Ὀδαῖος. ο. α. 5)
c. 718. l. 11. Ὀδοδυσταὶ, ὀργισταί.	Ὀδώδυσται. ὤργισται.
— l. 14. Ὁδῶν, ὀδούς.	Ο. ο.
[Εὰ, μηλωτή.]	
Ὀδομάρτησε, σ.	Ο. σ. 6)
— l. 18. Ὀέσχαι, μ. — δερματῖνι.	Ο. μ. — δερματίναι.
— l. 22. Ὄζος, κ. — στελέχου σχ.	Ο. κ. — στελέχους σχ.
c. 719. l. 1. Ὄζος ἄρειος, ὁ κ.	Ὄζος Ἄρηος. ὁ κ.
c. 720. l. 5. Ὀθόνη, σινδὸν, ζ.	Ο. σινδών. ζ.
c. 721. l. 6. Οἴακες, π. — διείρηνται.	Ο. π. — διήρηνται. 7)
— l. 14. Οἴδημα, φ. — ἀποστ. μα, ω.	Ο. φ. — ἀπόστημα, ω. 8)
— l. 18. Οἰατὰ, δυνὰ, Αἰολεῖς. οἰατὰν, κομήτων, οἱ γὰρ αἱ κῶμαι, οἶα τε κ.	Οἶα, τὰ δεινά. Αἰολεῖς. Οἰατὰν, κομήτην. Οἶαι γὰρ αἱ κόμαι.

4) Vocis divisionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

5) Quomodo congruit ὀλίγος cum Ὀδμαῖος sive Ὀδαῖος, ut Musurus correxit? Taylorus apud VV. DD. acute et eleganter quaestionem solvit, ejusque opinio magnum ex codice lumen accipit, in archetypo enim scriptum erat:
β
Οδαιος. littera β pro μ accepta vocique infersa.

6) Glossae hic deletae sequens Ὀεὰ emendatio fuit.

7) Forte: διείρονται. ut apud Eustathium. Cf. VV. DD.

8) Litteram delevit; legebatur: ἀπόστεμα.

	Οἶά τε. κ. [9])
c.721. l.21. Οἰάτίδος, ε. — οἰδίποδ' ἐπικολώνα, τ.	Ο. ε. — Οἰδίποδι ἐπὶ κολωνῷ. τ. [10])
c.722. l.13. Οἰέαις, ν.	Οἴεαι. ν.
— l.17. Οἴεις, τ. — σύνθεμα στριωτικοῦ ε.	Ο. τ. — συνθήματος στρατιωτικοῦ ε.
— l.20. Οἰετέας, ἰσοετίας, ὁμηλικίας.	Ο. ἰσοετέας. c. [11])
— l.24. Ὀἰζυὸς, κ.	Ὀϊζύς. κ. [12])
	+
— l.29. Ὀϊημονυμία, ν.	Οἴη μονυμία. ν. [13])
c.723. l.14. Οἱ καθ' η. — ἡμᾶς. οἰκάριον, τ. — γυναικότιδος.	Ο. — ἡμᾶς. Οἰκάριον. τ. — γυναικωνίτιδος. [14])
c.724. l.3. Οἰκέοιτο, οἰκεῖτο.	Ο. οἰκοῖτο.
— l.13. Οἰκῆας, ο. — κτίσατο δ'.	Ο. ο. — κτήσατο δ'.
c.725. l.2. Οἰκιμβάζειν, στρατηγεύσεσθαι, δ.	Ο. στραγγεύσεσθαι, δ.
— l.9. Οἴκοι, οἴκοθι, ἐν οἴκω, ἐξ οἴκου.	Ο. ο. ἐν οἴκῳ. οἴκοθεν, ἐξ οἴκου. [15])
—l. ult. Οἶκος, ο. — καὶ τοῦ ἐν — νῦν αἰῶ κ.	Ο. ο. — καὶ τὰ ἐν — Νῦν αὖ κ. [16])

c. 726.

9) Gloſſas bene digeſſit; retinendus vero genitivus Doricus: Οἰατᾶν. κομήτων. Cf. VV. DD.

10) En ſummam ſcribarum barbariem in re tam obvia.

11) In Ald. ὁμηλικία. Mendam VV. DD. ſuſtulerunt.

12) Gloſſam interpretationi adcommodavit; caſus obliquus ob ſeriem retinendus eſt.

13) Muſurus in ſolo μονυμία haerebat; correctio a typotheta male expreſſa eſt. Cf. VV. DD. qui gloſſam reſtituerunt.

14) Bene ſejunxit et emendavit. Cf. VV. DD.

15) Vocem οἴκοθεν male inſeruit, nam ἐξ οἴκου ad praecedens οἴκοθι referendum eſt. In Albertina ex οἴκοθεν nova gloſſa conſtituitur, ſerie repugnante.

16) Vitioſum αἰῶ ortum videtur ex δ' αὖ, quod nexus orationis apud Poetam requirit. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 726. l. 12. Οἰκούρια, κ. — φυλακή.	Ο. κ. — φυλακὴ, οἰκουρία. 17)
— l. 16. Οἰκουρὸν ο. — μέ ε λιττ. πτίθεσθαι.	Ο. ο. — μελιττοῦσαν παρατίθεσθαι. 18)
c. 727. l. 1. Οἰκοφθόρας, μ.	Οἰκοφθόρους. μ.
— l. 17. Οἴκων, μωστορνύναι, τ. τ.	Οἴκων μέσσ᾽ ὀρνύναι. τ.
c. 728. l. 6. [Οἰμῆσαι,] οἴμησεν, ὥρμησεν [ἦσαν.]	Οἴμησεν. ὥρμησεν. 19)
— l. 9. Οἴμοι, ε. θρήνου. οἶμον οἰμὸς, ο.	Ο. ε. θρήνου. Οἶμον. οἶμος, ο. 20)
— l. 17. Οἰνάδας, α. — οἰνομαείτιδας.	Ο. α. — οἰνομαΐτιδας.
— l. 23. Οἰνᾶοι τ. — φ. σὶ δὲ δῆμον, ο.	Ο. τ. — φησὶ δὲ Δήμων, ο. 1)
c. 729. l. 10. Οἰναρὶς, κληματίς. ἴνας, ε.	Ο. κληματίς. Οἰνάς. ε. 2)

c. 729.

17) V. οἰκουρία perspicuitatis causa adjecta est. Glossographi, dum interpretantur, accentus saepius confundunt; potuit etiam ἢ ἡ κατ᾽ οἶκον φυλακὴ seriori manu adjunctum esse.

18) In μέλιττ. ultimam litteram delevit; scriptum erat μέλιττα, aut μέλιττει.

19) Vocem articuli bene exclusit, nam sequens οἴμησεν ejusdem emendatio videtur; nisi forte Οιμῆσαι et ἦσαν glossam per se constituant, itaque jungenda sint: Οἴμησαν. ἴσαν. Videant critici.

20) Unita divisit. Posterius οἰμὸς (pro οἶμος) prioris correctio est, aut varia lectio. Art. Οἶμον, qui v. Οικτίζει sequitur, hujus loci particula est, ab eodem forte in margine longius semota. Οἶμος ap. Pind. Ol. VIII. 92. *solennis victoris ingressus in urbem patriam.*

1) Docte emendavit. In φ. σὶ litteram expunxit; legebatur: φασί. Cf. VV. DD.

2) Sagaciter emendavit et sejunxit. Cf. VV. DD.

c. 729. l. 10. Οἰνατὶς, Ἀρτέμιδος, τὴν ἔνοινον τῆς ἀργείας.	Οἰνωάτιν. Ἄρτεμιν τὴν ἐν Οἴνῃ τῆς Α. [3])
— l. 13. Οἴνη, ἡ α. καὶ κυβευτικὸς [λόγος.] βόλος, ὁ κ.	Ο. ἡ α. καὶ κυβευτικὸς βόλος, ὁ κ. [4])
Οἰνήρυσις, α. — μεθ' ὧ τ.	Ο. α. — μεθ' οὗ τ.
c. 730. l. 7. Οἰνοβαρὴς, ο. — μέθυσος. οἰνοπὰ, μ. οἰνόδη τ.	Ο. ο. — μέθυσος. Οἴνοπα. μ. οἰνώδη τ. [5])
— l. 11. Οἰνοποντάζει, ε.	Οἰνοποτάζει. ε.
c. 731. l. 1. Οἰνοῦσαι, καὶ Οἰνοῦται, τ.	Ο. καὶ Οἰνοῦτται. τ.
— l. 3. Οἰνόφρυξ, α.	Οἰνόφυξ. α. [6])
— l. 7. Οἰνοχοεῖ, οἰχοεύει, τ.	Ο. οἰνοχοεύει. τ.
— l. 12. Οἴνοπα, οἰνοπὸν, π.	Ο. οἰνωπόν. π.
Οἰνωροὶ, οἰέραγωγοὶ Δ.	Ο. οἱ ἐριαγωγοὶ Δ. [7])
Οἴνοτρον, χ.	Οἴνωτρον. χ.
— l. 17. Οἶξασα, ἀνοίξασα. [Οἶο, οἴω σοῦ μόνω, αὐτῶ.]	Ο. α.
Οἰοβίοισι, μ.	Ο. μ. [8])
— l. 24. Οἴοιτο, ν. — ἔχει, ἢ ὑπολάβει.	Ο. ν. — ἔχοι. ἢ ὑπολάβοι.

c. 731.

3) Corruptum ἔνοινον oriri videtur potius ex ἐν Οἰνώῃ, quam ἐν Οἴνῃ. Legendum procul dubio cum Salmasio: Οἰνᾶτιν. Ἄρτεμιν τ. Cf. VV. DD.

4) V. βόλος praecedentis λόγος emendatio fuit.

5) Unita separavit.

6) Bene in impressis Οἰνόφλυξ. Vitiosi Οἰνόφρυξ sequens Οἰνόφλυξ correctio fuit.

7) Legendum cum Salmasio: οἱ ἱεραγωγοὶ Δ. Causa erroris ex codice perspicua est.

8) Articulus a Musuro ejectus duas glossas exhibet, alteram: Οἴῳ. μόνῳ αὐτῷ. alteram: Οἶο pro Σοῖο. σοῦ. Neutra congrua est, nam Οἴῳ series respuit.

M S.	M U S.
c. 731. l. 24. Οἴομαι, ν. ὑπολαμβάνω.	Ο. ν. υ.
[Οἴομεν, οἷος μόνος πρὸς μόνον.]	
Οἰόμενον, ο.	Ο. ο. 9)
c. 732. l. 3. Οἷον ε. — ἐγένετο. οἱονεὶ, ω.	Ο. ε. — ἐγένετο.
	Οἱονεί. ω. 10)
— l. 5. Οἰονίζει, μαντεύει.	Οἰωνίζῃ. μαντεύῃ.
Οἰονιχιασταὶ, ω.	Οἱονεὶ χιασταί. ω.
— l. 8. Οἰοσαῶται, π. — ἐρέω — κεκαλυμένος οἷος αὐτῷ — οἰοσάωτον λ.	Οἷος αὠτῳ. π. — ἐρίῳ — κεκαλυμμένος οἷος αὠτῳ — ο. λ. 11)
— l. 16. Οἰοπόλῳ, ε.	Οἰοπώλῳ ε. 12)
— l. ult. Οἱ προσκείμενοι, οἱ κολλούμενοι. ἵ ρα, οὗτοι δή.	Οἱ π. οἱ κ.
	Οἵ ῥα. οὗτοι δή. 13)
[Οἰραῖοι βλέπειν, οἵτινες.]	
c. 733. l. 1. Οἱ ῥά μιν ω.	Οἵ ῥά μιν ω.
Οἱ ῥῶν, οἱ ἐκ τ.	Οἱρώνη. ἐκ τ.
— l. 9. Οἶθας, ο.	Οἶθα. ο.
— l. 18. Οἷς τὰ β.	Οἱστά. β.

c. 733.

9) Glossa interposita vitiosa est, pro Οἰόθεν οἶος. μ. quod supra suo loco occurrit. Hic forte vitium habemus, ibi correctionem.

10) Conjuncta divisit.

11) Bene emendavit, nisi quod pro ἐρέω scribatur ερεῷ ab ἐρεοῦς, *laneus*. In fine Aldina habet ειοσάωτον culpa typ. Cf. VV. DD.

12) Cf. VV. DD. qui Hesychio scripturam codicis reddiderunt.

13) In ἵ ρα primam litteram a librario omissam praeposuit, glossamque sejunxit.

c. 733. l. 22. Οἰσποτιτὴς, υἱὸς ὁ ῥύπος, ὁ δ.	Οἰσπάτη. ὁ ῥύπος. ὁ δ.[14])
c. 734. l. 3. Οἰστρεῖ, ε. οἰστρι-λατεῖ, μ.	Ο. ε. οἰστρηλατεῖ. μ.
— l. 6. Οἰστροπλῆγος, τ. — πληγῇ.	Ο. τ. — πληγείσης.
— l. 11. Οἶστρος, ε. — ὦ μύωψ κ.	Ο. ε. — ὁ μύωψ κ.[15])
— l. 13. Οἰσυΐνοισιν, ὁ . . οἱ γ.	Ο. οἰσοὶ γ.[16])
Οἰσυΐνῃσι, π. — οἷας γεγενημένοις ἢ λυγῆς, ε.	Ο. π. — οἴσων γεγενημένοις, ἢ λύγου. ε.
— l. 18. Οἴσυπος, ὁ τῆς αἰὸς ῥύπος.	Ο. ὁ τῆς αἰγὸς ῥ.[17])
c. 735. l. 6. Οἱ φαλοὶ, τ.	Οἱ φαλλοί. τ.
— l. 11. Οἰφολὶς, γ. — πασχητιῶς.	Ο. γ. — πασχητιῶσα.
— l. 13. Οἰχαλίοιθεν, α.	Οἰχαλίηθεν. α.
— l. 15. Οἰχετηγὸς, υ.	Ὀχετηγός. υ.[18])
Οἰχήσονται, π. καὶ ἴχνη ἢ ἀφανίσθη.	Ο. π. — καὶ οἴχη, ἢ ἠφανίσθη.[19])

c. 735.

14) Ex Suida correxisse videtur, at minus adcurate; lectio, quam codex exhibet, haec est: Οἰσπότη. τῆς οἰὸς ὁ ῥύπος. Variat in hac voce scriptura, ut apud VV. DD. videre est. Ceterum glossam pro insititia habeo, et quidem pro emendatione superioris Οἶσπαι.

15) In Ald. ὁ μύωψ culpa typ.

16) Duas aut tres litteras erasit. Cf. VV. DD.

17) Textum codicis depravavit; reponendum: ὁ τῆς οἰὸς ῥ. Vox eundem omnino significatum habet, quem superius Οἰσπότη.

18) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

19) Vera procul dubio est Bielii conjectura, legentis: καὶ οἰχήσεται, ἢ ἀφανισθήσεται. Particulam ἢ omitterem; locus ob compendia scripturae corruptus fuit. Cf. VV. DD.

M S.	MUS.
c. 735. l. 20. Οἰχομένη, π. — ὅμοια.	Ο. π. — ο.
[Οἰχομένοιο., ἡ παρ' ἐνίοις σόλα.]	
Οἰχῶρος, οἰκουρός. οἴω, μονῳ.	Ο. οἰκουρός.
Οἴῳ φ. — μόνοιο δ.	Οἴῳ. μόνῳ. Οἴῳ φ. — μόνοι, δ. [20])
c. 736. l. 1. Οἰάθη, ἐμονώθη. οἴω, υ.	Ο. ἐμονώθη.
	Οἴω. υ. [1])
— l. 4. Οἰωνισάμην, παρατησάμην, ἢ ε.	Ο. παρητησάμην. ἢ ε. [2])
— l. 7. Οἰωνοβρότους, υ.	Οἰωνοβρώτους. υ.
Οἰώνιχον, μ. — εἶναι [τὸ στῆς αἰῃ]	Ο. μ. — εἶναι. [3])
c. 737. l. 2. Ὀκέλλει, προορεῖ, κ.	Ο. προορμεῖ. κ. [4])

c. 737.

20) In fine v. Οἰχομένοιο., litteram delevit. Quid ἡ παρ' ἐνίοις σόλα sit, aut quo pertineat, videant alii. In sequentibus turbatum restituit ordinem.

1) Bene separavit. V. Οἴω cum interpretatione ex margine irrepsit.

2) Nullus fere dubito, quin legi debeat: παρατηρησάμην. omisso pro more codicis nostri augmento. Videnda testimonia a VV. DD. citata, quibus auctoritatem Lex. Ms. Steph. et Th. adjungam, in quibus eadem interpretatio aliis verbis ita exprimitur: Οἰωνιζόμενοι. ὀρνέοις προσέχοντες κατὰ σημείωσίν τινα. Male in Ald. παρῃκτησάμην.

3) Typis, ut potui, scripturam codicis expressi; explicent sagaciores.

4) Bene in impressis: προσορμεῖ. In archetypo forte: προρμεῖ (ο supra scriptum).

MS.	MUS.
c. 737. l. 12. Ὀκλαδίας, θ. — ἀξιοῦσι — τὸ κλάθαι.	Ο. θ. — ἐξιοῦσι — τὸ ὀκλᾶθαι.
c. 738. l. 2. Ὄκριβαντάτας, ἐνβατάτας.	Ὀκρίβαντας. ἐνβάτας.
— l. 11. Ὀκριοὲν, τ.	Ὀκρυόεν. τ.
Ὀκριόεντι, τραχύ.	Ὀκρυόεντι. τραχεῖ.
Ὀκρυόεντο, ε. — λίθος.	Ο. ε. — λίθος. ὁ Κρὴς τὴν
Ὀκριστὴν, θ. — εἴδειν, ἐπίστευσα ἂν ὡς ἀληθευούσῃ [εἰπόντος.]	θ. — ᾔδειν, ἔφη, ἐπίστευσα ἂν ὡς ἀληθευούσῃ. 5)
Ὀκρίθεν, φ.	Ὀκριόεν. φ.
c. 739. l. ult. Ὀλέθρου π. — δέδεσθαι τ.	Ο. π. — δέδεσθε τ.
c. 740. l. 4. Ολύκειν, ἀπολύναι, πολυορκεῖν, φ.	Ο. ἀπολλύναι. πολιορκεῖν. φ.
Ὀλέκοντο, ἀπόλλυντο — ἐξολοθρεύοντο.	Ο. ἀπώλλυντο — ἐξωλοθρεύοντο.
— l. 11. Ὀλέσαι, ἀπωλέσαι.	Ο. ἀπολέσαι.
— l. 14. Ὀλήας, [ὀλοί..,] α.	Ὄληαι. α. 6)
— l. ult. Ὀλίγῃ ε. — στενοπῶ.	Ο. ε. — στενωπῷ.
c. 741. l. 2. Ὀλίγη δὲ ἀναπνεύσης π.	Ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις π.
— l. 10. Ὀλιγωστοῦ, π.	Ὀλιγοστοῦ. π. 7)
— l. 22. Ὀλιγοροῦντος, α.	Ὀλιγωροῦντος. α.
c. 742. l. 1. Ὀλιζῶνες, η.	Ὀλιζόνες. η.

5) Docte emendavit, male vero diverſas gloſſas in unam conflavit. Cf. VV. DD. In editis bene ſeparantur.

6) In ὀλοί . . compendium delevit.

7) Ex ſerie: Ὀλιγιστοῦ. In codice Marciano ω interdum ex jota oritur. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 742. l. 10. Ὀλινύ., ἀργεῖ..	Ὀλινύα, ο. Ἀργεῖοι. 8)
— l. 20. Ὁλκάζει, ε. χαλινάγγει.	Ο. ε. χαλιναγωγεῖ.
— l. 22. Ὁλκὰς, πλοῖα, ν.	Ο. πλοίον. ν.
— l. 27. Ὀλκὴ, δ. — ῥυρήσταθμος.	Ο. δ. — ῥυτήσταθμος.
c. 743. l. 1. Ὀλκημιο, τ.	Ὁλκήμιον. τ. 9)
— l. 4. Ὁλκοὶ, λ. — νεολκοῦνται.	Ο. λ. — νεωλκοῦνται.
— l. 9. Ὁλκοὺς, ν. — ἕξεις — ὀλκῶν ε.	Ο. ν. — ἕλξεις — ὁλκὸν ε.
Ὀλλύει, ἀπολύει, φ.	Ο. ἀπολλύει. φ.
— l. 13. Ὄλμιος, π.	Ὄλμειος. π.
Ὅλμος, π. — ὑπογλούτησιν ε.	Ο. π. — ὑπογλουτίσιν ε.
c. 744. l. 1. Ὀλοίης, ἀποθάνης.	Ο. ἀποθάνοις.
Ὀλοιῆσιν, ὀλεθρίας, ἀπωλείας.	Ο. ὀλεθρίαις. ἀπωλείαις.
— l. 8. Ὀλοκεὺς, α.	Ὅλοες . α.
c. 745. l. 3. Ὀλοοίτροχος, ο. — ἢ λότροχος, ε.	Ο. ο. — ἢ ὁλότροχος, ε.
— l. 7. Ὀλόοσων, π.	Ὀλοοσόν. π. 10)
— l. 12. Ὅλος, τ. — σηπυΐας.	Ο. τ. — σηπίας.
— l. 17. Ὀλοσφερὴς, δ.	Ὀλοσχερής. δ.
c. 746. l. 6. Ὀλοφυδνὸν, ο. — ὀδυρητικόν.	Ο. ο. — ὀδυρτικόν.

c. 746.

8) In prima et ultima voce exitum delevit.
9) Compendium exitus nihil aliud exprimit, quam litt. ν et circumflexum, ut in impressis indicavi.
10) Apud Homerum Ὀλοοσσὼν, quod in Albertina repositum est. Cf. VV. DD.

c. 746. l. 6. Ὁλοφυκτὶς, τ. — εὖ, .. γὰρ — δοθῆναι.	Ὁ. τ. — εὖ, ἐπὶ γὰρ — δοθιῆνα. 11)
c. 747. l. 1. Ὄλπα, ἡ ε. — λίκυνθος, ε.	Ὁ. ἡ ε. — λήκυθος. ε.
— l. 4. Ὀλύει, φ.	Ὀλλύει. φ.
— l. 11. Ὀλύμπιον, τ. — λαβὼν τ.	Ὁ. τ. — λαβὸν τ.
— l. 13. Ὀλυμπιονύκης, σ.	Ὀλυμπιονίκης. σ. 12)
c. 748. l. 1. Ὀλώλαμεν, α. ἀπεθάναμεν.	Ὁ. α. ἀπεθάνομεν.
— l. 3. Ὄλλονται, ἀπόλλονται.	Ὄλωνται. ἀπόλωνται.
— l. 13. Ὁμαλεῖς, ο.	Ὁμαλῆ. ο.
— l. 26. Ὁμειλάδον, μετατᾶγμα κ.	Ὁμιλαδόν. κατὰ τάγμα κ.
c. 749. l. 1. Ὅμειλος, σ. — ὁμοείλας ε.	Ὅμιλος. σ. — ὁμοῦ εἵλας ε.
— l. 9. Ὁμᾶ, [ὅπερ,] ὡμοῦ.	Ὁ. ὁμοῦ.
— l. 14. Ὁμηγόροι, ἰσίγοροι, ε.	Ὁ. ἰσήγοροι, ε.
— l. 16. Ὁμηγύρεως, σ. συναθροισμένου.	Ὁ. σ. συναθροισμοῦ.
— l. 23. Ὁμιλικίη, τ.	Ὁμηλικίη. τ.
c. 750. l. 2. Ὁμὴ, νῶι α.	Ὁμὴ νῶι. ἡ α.
— l. 21. Ὁμιλεῖ, σ. μάχεται, ἐπακολουθῆσαι [νεκρῶ,] α.	Ὁ. σ. — α.
c. 751. l. 14. Ὁμίχλη, ἢ ο. — ἀχλὺς [σκοτεινὸς,] υ.	Ὁ. ἢ ο. — ἀχλὺς υ.

11) Ante γὰρ vocem delevit.

12) In Ald. erratum typ.

c. 751. l. 22. Ὁμοβόρος, ὁμοφάγος.	Ο. ὠμοφάγος. 13)
c. 752. l. 5. Ὁμόγνουα, ἢ ἤγνοια.	Ο. ἢ ἄγνοια.
Ὁμοδάλιοι, ἰσοέτες.	Ο. ἰσοετεῖς.
— l. ult. Ὁμοίης, ο. — ἴσης.	Ο. ο. — ἴσης.
[Ὁμοιΐου πτολεμοῖο ἐν ὧ ὅ .....]	
Ὁμοιΐου, τ. — καὶ τεκτανέοντα. ὁμοίως — καὶ ἄλλας ἀγείρας, τηρεῖ ο.	Ο. τ. — καί τε κτανέοντα. ὁμοίως — καὶ ἀλλά σε γῆρας τείρει ο. 14)
c. 753. l. 11. Ὁμοιωθήμεναι, ἐξισοθῆναι, σ.	Ο. ἐξισωθῆναι. σ.
Ὁμοκλεῖ, ἀπειλεῖ, βοᾷ.	Ὁμοκλῇ. ἀπειλῇ. βοῇ.
— l. 14. Ὁμοκλὴς, ο.	Ὁμοκλήσας. ο.
— l. 21. Ὁμολογῶ, ζοφῶ.	Ο. συμφωνῶ.
Ὁμολιῶν, ι. καταλιαίνων.	Ο. ι. καταλειαίνων.
c. 754. l. 4. Ὁμολοειδεῖς, π.	Ὁμολοΐδες. π.
— l. 13. Ὁμόπαιδα κάσι κ. — παιδευθέντες, ἢ ο.	Ο. κάσιν Κ. — παιδευθέντα, ἢ ο.
c. 755. l. 1. Ὀμόρξῃ, ἀπεψήσ..	Ο. ἀπεψήσῃ. 15)
— l. 6. Ὁμόῤῥοσα, α.	Ὁμόῤῥοια. α.
— l. 8. Ὁμόροφος, ο. συνάοικος.	Ο. ο. σύνοικος.
— l. 12. Ὁμόσαι, ὅμοσον, ο.	Ὅμοσον. ο. ο.
Ὁμόσε, ε. — ἔτραπτε.	Ο. ε. — ἔτραπε.

13) Lectio codicis reponenda est. Cf. VV. DD.
14) Glossa deleta sequentis correctio fuit; in fine lacuna est. Emendatio: *καί τε κτανέοντα.* typothetam fugit. Cf. VV. DD.
15) Litteram in fine delevit.

c. 755. l. 12. Ὁμοσίπται, ο. — ὁπλισμένω χ.	Ο. ο. — ὁπλισμῷ χ.
c. 756. l. 10. Ὁμόσφυρος, α. x̄ δη τὸν ὁμόχορον, σ.	Ο. α. — δ. τὸν ὁμόχωρον. σ. 16)
c. 757. l. 2. Ὁμοῦρα, σ. — σισάμην.	Ο. σ. — σησάμην.
— l. 5. Ὁμοῦστιν, σ.	Ὁμοῦ 'στι. σ.
— l. 8. Ὄμπαι, θ. — πυρὶ μ.	Ο. θ. — πυρὶ καὶ μ. 17)
— l. 17. Ὄμπνειος λ. — πυρ.νων καὶ δημ.τρίων κ.	Ο. λ. — πυρήνων καὶ δημητρίων κ. 18)
c. 758. l. 4. Ὀμφαλίτομος, μ.	Ὀμφαλήτομος. μ.
— l. 8. Ὀμφαλόεσσα, ἡ α. — βόριον π.	Ο. ἡ α. — βόρειον π.
— l. 15. Ὀμφαλὸς ζ. — μεσέτατοι.	Ο. ζ. — μεσαίτατοι.
c. 759. l. 11. Ὄν, α. — εἴη Ο.	Ο. α. — ἦει Ο. 19)
— l. 16. Ὀναίμην, τ. ἀπολαύσω, ω.	Ο. τ. ἀπολαύσαιμι, ω.
Ὀναίνειν, α.	Ὀνάμην. α.
c. 760. l. 2. Ὀνᾶται, α.	Ὀνοῦται. α.

16) Compendium x̄ δη typotheta male legit; scribendum: δηλοῖ. ut VV. DD. correxerunt.

17) Textum corrupit. Egregia Kuhnii emendatio, ab Alberti recepta: πυροὶ μ. codicis auctoritate stabilitur. Cf. VV. DD.

18) In πυρ.νων et δημ.τρίων litteram expunxit; in posteriori voce typotheta nexum litt. τρ pro simplici τ accepit.

19) Contra metrum correxit. Vitiosum εἴη O. natum est ex ἦϊ' O., quod apud Poetam legitur, et Hesychio reddendum est. Cf. VV. DD.

c. 760. l. 12. Ὄνειδος, α. — πόματος.	Ο. α. — π.
[Ὀνείνυεν, ὠφέλησεν.]	
Ὀνείλεον, θ.	Ο. θ. [20])
— l. 15. Ὀνειρήησι, π.	Ὀνειρείησι π.
— l. 21. Ὀνειροπολεῖ, ω.	Ὀνειροπολεῖν. ω.
c. 761. l. 1. Ὄνετο, ω.	Ὄναιτο. ω.
Ὀνήμενος, ἄξιος ὠνήσεως, ο.	Ὀνήμονος. ἄξιος ὀνήσεως, ο. [1])
Ὀνειμέναι, ω.	Ὀνήμεναι. ω.
Ὀνείσεαι, ο.	Ὀνήσεαι. ο.
— l. 14. Ὄνια, ω.	Ὄνεια. ω.
Ὄνιαρ, ω.	Ὄνειαρ. ω.
— l. 18. Ὀνίγλιν, ε.	Ὀνίγλη. ε.
c. 762. l. 14. Ὀνοκένταυροι, π. — τριχίωντες — σείειν ὀνομάσαι αὐτὴν τὴν — λ. ποί.	Ο. π. — τριχίωντες — Σείην ὠνόμασαν οἱ τὴν — λοιποί. [2])
c. 763. l. 13. Ὄνος, ὁ α. — καὶ ἐφ᾽ οὗ [καὶ] τὴν — οἰονίσκος λ.	Ο. ὁ α. — καὶ ἐφ᾽ οὗ τὴν — ὁ καὶ ὀνίσκος λ.
— l. 17. Ὄνος ἄγει μ. — ἐξ ἄστεος λευσῖνα κ.	Ο. — ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα κ.
— l. ult. Ὀνόσεται, ὀφελήσει.	Ὀνήσεται. ὠφελήσει. [3])

c. 764.

20) Glossae hic deletae emendatio fuit: Ὀνίνοιεν. ὠφελήσοιεν. quod infra sequitur. Vitiosa lectio ob seriem huc translata fuit.

1) Loci Homerici immemor fuit. Cf. VV. DD. qui codicis lectionem rescripserunt.

2) Scribendum τριχιῶντες, et σείειν vel σίειν, ut in Basilio et Procopio. Cf. VV. DD. In Ald. τριχίωνες errore typ. In ultima voce litteram delevit; legebatur: λειποί.
Glossam pro insititia habeo.

3) Ex Il. I. 55. scribendum: Ὀνόσσεται. ἐκφαυλίσει. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 764. l. 17. Ὄνου πόκαι, χ. — παίζεις — ὄνον κειρεῖς — ἔπλασας.	Ο. χ. — πέζεις — ὄνον κερεῖς — ἔπλασεν.
— l. 23. Ὄνου σκιὰ, Α. — μάχει — σκιάν.	Ο. Α. — μάχη — σκιᾶς.
c. 765. l. 6. Ὀνυχιεῖ, ε. ἐξετάζει.	Ο. ε. ἐξετάσει.
— l. 8. Ὀξαλὶς, ἡ ο. — ὀ- (οινος) ξίνης εἶδος.	Ο. ἡ ο. — ὀξίνης οἶνος. 4)
— l. 19. Ὀξὺ, ὀξέως, ταχέως, ταχὺ, [ὀξέως,] ταχύδρομ., μέγα, ἰσχυρόν.	Ὀξύ. ταχύ. μέγα. ἰσχυρόν. ὀξέως. ταχέως. ταχυδρόμως. 5)
Ὀξυάκανθον, ο. — Φρυγία [τὰ ἐμά.]	Ο. ο. — Φρυγία. 6)
c. 766. l. 7. Ὀξυθύμια, τ. — ἀποτρόπημα ξ.	Ο. τ. — ἀποτρόπιμα ξ.
— l. 20. Ὀξύρεγμα, πεψία.	Ὀξυρεγμία. ἀπεψία.
c. 767. l. 2. Ὄοιγα, φαρέτρα.	Ο. φ.
[Ὄοιτο, ὑπελάμβανεν.]	
Ὅου κ.	Ο. κ. 7)
Ὄπα, θ. — κεράμου, καὶ φωνή.	Ὀπαία θ. — κεράμου. καὶ φ. 8)

4) Pro εἶδος ſubſtituit οἶνος, male, ut opinor; exarandum potius: ὀξίνης εἶδος. οἶνος. Cf. VV. DD.

5) Ordinem interpretationis invertit. In ταχύδρομ.. exitum delevit; ſcriptum ſuſpicor:. ταχύδρομον. Muſuri ταχυδρόμως barbarum eſt.

6) Quid vult τὰ ἐμὰ hoc loco? Reſpondeant ingenioſiores.

7) V. Ὄοιτο corrupta videtur ex Ὤετο.

8) Verba: καὶ φωνή. in editis omiſſa invenio; Ὄπα et Ὀψ unitim explicantur.

MS.	MUS.
c. 767. l. 13. Ὀπάονα, ἀκόλουθος — ἕπεσθαι.	Ο. ἀκόλουθον — ε. [9]
[Ὄπας, ὀφθαλμούς.]	
Ὀπάσαι, δ.	Ο. δ. [10]
c. 768. l. 2. Ὀπάτα, τὸ ἐπήτειον.	Ο. τὸ ἐπέτειον. [11]
.πατρον, τ. — πατρός.	Ὄπατρον. τ. — πατρὸς ἀδελφόν.
[Ὄπατρος, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς τινὶ γεγονὼς ἀδελφός.]	
Ὀπάων, ἀκολούθων.	Ο. ἀκόλουθος. [12]
— l. 12. Ὅπη κεν, οὔπω ἄν.	Ο. ὅπη ἄν.
— l. ult. Ὄπιν, π.	Ὄπις. π.
c. 769. l. 1. Ὀπιπᾶ, [ἐξαπατᾶ,] ἀπαταιῶν ἢ α.	Ὀπίπας. ἀπατεὼν, ἢ α. [13]
ε π Ὀπιπεύει, π. πσκο.	Ὀπιπτεύει. π. π. [14]

c. 769.

9) Interpretationem glossae adcommodavit; male, ut saepius memoratum est.

10) Glossa intermedia bene se habet; nec, cur ejecta sit, rationem video.

11) Scriptura ἐπήτειον Kusteri emendationi (ὀπήτειον) quam Alberti in textu posuit, haud incongrua est. Cf. VV. DD.

12) In .πατρον primam litteram a scriba omissam praeposuit; hanc glossam in fine mutilam altera, quam Musurus delevit, in margine olim supplebat. In ultima glossa primae scripturae tenacissimus lego: ἀκολουθῶν. Cf. VV. DD.

13) Textum mutilavit. Duae glossae incuria scribae in unam coierunt, altera: Ὀπιπᾷ. ἐξαπατᾷ. altera, cujus sola superest interpretatio: ἀπατεὼν, ἢ α.

14) In Ὀπιπεύει, quemadmodum et in sequentibus, scriptura codicis, jubente serie, conservanda est; dicitur ὀπίπω, et ὀπίπτω, ex hoc ὀπιπτεύω, ex illo ὀπιπεύω. Cf.

M S.	MUS.
c. 769. l. 1. Ὀπιπεύεις, π.	Ὀπιπτεύεις. π.
Ὀπιπεύεις δὲ γ. — παρθενοπι.	Ὀπιπτεύεις δὲ γ. — παρθενοπίπας. [15])
Ὀπιπευέτω, π.	Ὀπιπτευέτω. π.
— l. 9. Ὀπίωθια, α. — οὐραί..	Ο. α. — οὐραῖα. [16])
— l. 12. Ὀπιωθοδόμος, ε. — πρὸς τὰ ο.	Ο. ε. — πρὸς τῷ ο.
— l. 18. Ὀπιωθότωνος, ε.	Ὀπιωθότονος. ε. [17])
c. 770. l. 1. Ὀπίσεται, ο.	Ὀπίσσεται. ο.
— l. 12. Ὅπλα, π. — χαλκευτικά. ὀπλὰς οἱ π.	Ο. π. — χαλκευτικά.
	Ὀπλάς. οἱ π. [18])

c. 771.

Cf. VV. DD. Vis compendii πσκο, quod solam litt. π. cum circumflexo exhibet, a contextu dependet; unde error typothetae, qui περισκοπῆς posuit. Legendum: περισκοπεῖ. ut VV. DD. correxerunt.

15) In Albertina verba Poetae: Ὀπιπεύεις δ᾽ ἐγ. cum praeced. articulo bene junguntur, ejusdem enim exemplum constituunt; versum igitur Homericum (Od. T. 67.) olim ita lectum fuisse arbitror:

Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπεύεις δὲ γυναῖκας;

Syllaba πι in ὀπιπεύεις producitur ob vocalem longam in ὀπὴ, unde ὀπιπεύω formatum est.

16) In οὐραί. ultimam litteram delevit.

17) Glossae Mss. in Odas sacras ex cod. Marino: Ὀπιωθότονος. εἶδος νόσου, λέγουσιν εἶναι ἐναντίον κύρτωμα. Cf. VV. DD.

18) Bene divisit. Heinsius emendabat: Ὁπλαί. αἱ π. quod ab Alberti minus solerter receptum fuit. Reponendum: Ὁπλάς. αἱ π. Lexicographus quartum casum aliunde descripsit. Pessimus est in Hesychio criticorum mos, quo Glossarum formas, modos et casus interpretationibus adaptant, ejusmodi enim interpolationibus saepius impedimur, quo minus Glossarum fontes et auctoritates indagemus.

c. 771. l. 7. Ἀποιΐομένη, μ.	Ἀπυΐομένη. μ.
Ὅποι, ὅπου. ὀρέγει, παρέχει.	Ο. ὅπου.
[Ὁποίποτε, ὅπου ποτὲ, πῆ.] ὀπὸς, π.	Ὀρέγει. π.
	Ὀπός. π. [19])
— l. 15. Ὁπόταν, ο. — ἡνίκα.	Ο. ο. — η.
[Ὁποτέρας, ὁποίας.]	
Ὅππη, ὅπου.	Ο. ὅπου.
[Ὁπότευ, ὅτι μὲν, ὅτι δέ.]	
Ὁπόθι, ὅπου.	Ο. ὅπου.
[Ὁππότεροι, ὁποῖοι.]	
[Ὁππότερος, ὅστις.]	
Ὁ προστρόπαιος, ὁ α.	Ὁ. π. ὁ α. [20])
— l. 20. Ὀπτ..εῖον, μ.	Ὀπτανεῖον. μ. [1])
c. 772. l. 6. Ὀπτ῀, ο.	Ὀπτῆ. ο. [2])
— l. 14. Ὀπυόλαι, γ.	Ὀπυιόλαι. γ.
Ὄπωτα, ε.	Ὄπωπα. ε.
— l. 21. Ὀπώρης, τῷ φθινοπώρῳ, [ὁπωρινὸν θερινόν.]	Ὀπώρῃ. τῷ φ.
Ὀπωρινὸν δ.	Ὀ. δ. [3])

19) Unita bene sejunxit. Interposita: Ὅποι, ὅπου. ὀρέγει, π. ex margine sunt. Sequens Ὁποίποτε absque ratione ejectum est.

20) Nulla hic in Musuro ratio adest; glossae ex serie ita collocandae sunt: Ὁποτέρας ο. Ὁπότευ. ο. Ὅππη. ο. Ὁππόθι. ο. Ὁππότεροι.

1) Duas litteras delevit.

2) Exitum vocis erasit. Cf. VV. DD.

3) Ὀπώρης natum est ex Ὀπώρῃ. Verba a Musuro ejecta praecedentibus male adhaeserunt, a quibus ita separanda sunt: Ὀπωρινόν. θερινόν.

c. 773. l. 2. Ὀπωρινῷ, τὸ κ.	Ο. τῷ κ. [4])
— l. 5. Ὀπωροφυλάκιον δ. — — φυλάσσοντος.	Ο. δ. — φ. [5])
Ὅπως, ἵνα ὅπως [πᾶς ὀφθαλμός.]	Ὅπως. ι. ο.
[Ὅπως, τὴν πρόσοψιν.]	
Ὀπωφᾶται, π.	Ο. π. [6])
— l. 10. Ὅρια, τ. — Ὄρεα κ.	Ο. τ. — Ὄῤῥεα κ.
Ορέδα, οἰμὸς τ. — τὸν ὄρον.	Ο. οἱ μὲν τ. — τὸν ὀῤῥόν.
c. 774. l. 1. Ὁρᾷ, βλέπω, ο.	Ο. βλέπων ο.
— l. 10. Ὀργάδα, ο. — ὄρον.	Ο. ο. — ὀῤῥόν.
— l. ult. Ὀργὰς, λ. — ὄρει χ. — ἀκμάζων.	Ο. λ. — ὀρεινὸν χ. — ἀκμάζον.
c. 775. l. 7. Ὀργέων, ἱερῶν, ἢ ἱερέ. ὀργεῶναι, ι.	Ὀργίων. ι. ἢ ι.
	Ὀργεῶναι. ι.
Ὀργέοντες, μ.	Ὀργιῶντες. μ. [7])

c. 775.

4) Articulus in casu recto retinendus est, si ad Il. Π. 385. respiciatur, ubi ἦματ' ὀπωρινῷ jungitur; sin minus, correctio Musuri praeferenda est.

5) Glossae Mss. in Psalmos: Ὀπωροφυλάκιον. λιθολόγιος τόπος, ἐφ' ᾧ τὴν σκηνὴν ἔχει ὁ φυλάσσων ὀπώραν παντοίαν. Cf. VV. DD.

6) Suspicor, quod ὅπως πᾶς ο. (pro ὄπως πᾶς ο.) et sequens Ὅπως, τὴν π. unius glossae reliquiae sint, scribarum incuria corruptae atque divisae.

7) Vocem ὀργεῶναι bene sejunxit, reliquas misere corrupit. Scriptura Ὀργέων procul dubio retinenda est; etsi quidem in priori interpretatione ὀργίων cum Ὀργέων confundi videatur, in posteriori tamen ad codicis lectionem recurrendum est; nam compendium ἱερέ, quod typothe-

M S.	M U S.
c. 775. l. 13. Ὀργιάζειν, τ. Διονύσῳ. ὀργιάζουσι, τ.	Ο. τ. Διονύσῳ.
	Ὀργιάζουσι. τ. [8])
Ὀργιάσθης, ε. ἐχώρευσας θείως.	Ο. ε. ἐχόρευσας θ.
c. 776. l. 7. Ὄρδ. μα, ἡ τ.	Ὄρδημα. ἡ τ. [9])
— l. 12. Ὀρέεσιν, ο. γυναιξίν.	Ο. ο. γ.
[Ὄρει, φυλάσσει.]	
Ὀρείοις π.	Ο. π. [10])
Ὀρειοκόμος, ὁ τὰς ἡμιόνας θ.	Ο. ὁ τὰς ἡμιόνους θ.
c. 777. l. 7. Ὀρεκτῆσι, μ. ἐσωρέγδην κ.	Ο. μ. αἷς ὀρέγδην κ.
c. 778. l. 12. Ορέσχας, τ.	Ὀρέσχα. τ. [11])
— l. 18. Ὀρεταὶ, ο. λαβεῖς, ε.	Ο. ο. λαβαί. ε.

c. 778.

thetae incognitum fuit, describendum est ἱερεύς, quae quidem interpretatio soli Ὀργεών (accentu in ultimam protracto) convenit, unde Ὀργεῶνες celebri apud Athenienses sacrorum ministri. Vitiosum Ὀργέοντες originem ducit ab Ὀργεῶν, quod et Ὀργεῶνες et Ὀργεῶντες describi potest, ex qua ambiguitate quam plurima in libris nostris vitia corrigi possunt et illustrari; eo tamen cum discrimine compendium a tachygraphis adhibetur, ut in participiis τες, in nominibus ες significet, quae usus diversitas a stupido illo librariorum genere raro observatur. Reponendum itaque: Ὀργεῶνες. suadentibus et probantibus VV. DD.

8) Unita divisit.

9) Litteram expunxit; scriptum videtur: Ὄρδομα.

10) Exclusum Ὄρει vitiose scriptum est pro Ὠρεῖ.

11) Lectio codicis reponenda est. Cf. VV. DD.

c. 778. l. 19. Ὀρέχθεον, ε. το ἔμυκον, ε.	Ο. ε. ἐμυκῶντο. ε.
c. 779. l. 3. Ὀρθεῦ, α.	Ὀρθεῦν. α.
— l. 9. Ὀρθία, Α. — ἱδρύθαι.	Ο. Α. — ἵδρυται.
c. 780. l. 6. Ὀρθοκεράων, ε.	Ὀρθοκραιράων. ε. 12)
Ὀρθοκόρυς, ο. π῀λον ε.	Ο. ο. πῖλον ε.
— l. 11. Ὀρθοπηγιᾶν. ο.	Ο. ο.
Ὀρθόπτερος, μεγαλώ.ε.ους ἔχουσα — πσταοὺς ο.	Ο. μεγάλους ὤμους ε. — περιστόους ο. 13)
Ὀρθόδιοι χ. — συρταί.	Ορτοστάδιοι χ. — συρτοί.
Ὀρθοσταδὸν, τ. — ἀδ'φρο.	Ο. τ. — Ἀφροδισιεῦς.

12) Ex Il. Σ. 3. et Θ. 231. correxit. Cf. VV. DD.

13) In μεγαλώ.ους litteram expunxit; scriptum videtur: μεγαλώ^γ^νους. At unde monstrum lectionis? Ex με κο^γλ^λωνοὺς vel με κ. quod male descriptum fuit pro μεγάλους κολωνούς. Sub Ὀρθόπτερος nempe intelligendum est χώρα, γῆ, aut simile quid, et est epitheton regionis in edito sitae et collibus obsitae, quod adeo per μεγάλους κολωνοὺς ἔχουσα optime exponitur; opinionem confirmat summus Hesychii interpres, Photium puto in Lex. Ms. Ὀρθόπτερον. Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν. ὀρθοὺς ἔχοντα κωλωνούς. Legendum κολώνους, nec ὤμους, quod Alberti ex insipida Musuri correctione hic refingendum suspicabatur. Cf. VV. DD. Sub πσταοὺς aliud, quam περιστόους, latere videtur; nec, dum haec scribo, veriora subeunt.

c. 780. l. 11. Ὀρθοστα, ε.	Ὀρθοστάδη. ε. [14])
c. 781. l. 20. Ὀρίνδην, α. — σισάμη, ὅπερ ἑψῶντες — ὄρυζαν.	Ο. α. — σησάμη, ὅπερ ἕψοντες — ὤρυζαν. [15])
— l. ult. Ὄρινε, δ. — τοῖσι καὶ Θ.	Ο. δ. — τοῖσι δὲ Θ. [16])
c. 782. l. 2. Ὀρίνετον, ω. — ὠργίζετον ι.	Ο. ω. — ὀρίνετον ι.
— l. 9. Ὄριγμα, σ.	Ὄρυγμα. σ. [17])
— l. 11. Ορίχαλκος, χ.	Ὀρείχαλκος. χ.
— l. 14. Ὄριψα, ἐρίνυς.	Ο. Ἐριννῦς.
— l. 17. Ὀρμάνη, ε. κρεμάστραν, α.	Ο. ε. — κρεμάθραν. α. [18])
Ὁρκία, κ. — ὁρκομοσία.	Ο. κ. — ὁρκωμόσια.
Ὅρκια π. — πίσταισι.	Ο. π. — πίστεσι.
Ὁρκίλλ., ο.	Ὁρκίλλει. ο. [19])
— l. ult. Ὅρκοι, δ. σφραγῖδος.	Ο. δ. σφραγῖδες.

c. 783.

14) Scriptum suspicor: Ὀρθοστα. i. e. Ὀρθοστάτης. Cf. VV.DD. qui opinionem ex Polluce stabiliunt.

15) Ultimam vocem pessime a Musuro corruptam VV. DD. Hesychio reddiderunt.

16) Copulam metro contrariam optime in δὲ mutavit.

17) Prima scriptura fuit Ὄρισμα, sigma ante μ in γ saepius transit. Cf. VV. DD.

18) Typothetae debemus Ὀρκάνη, quod a VV.DD. postea in Ὁρκάνη mutatum fuit. Cf. VV. DD. Utrumque dicitur et κρεμάστρα et κρεμάθρα, quare mutaverit, nescio.

19) Exitum vocis delevit; scriptum suspicor: Ὁρκίλλεται. Sic apud Photium Ὁρκίλλεσθαι. Cf. VV. DD. Hemsterhusii et Valkenaerii emendationem (Ὁρκίσδει) Alberti male in textu posuit; ad ulteriorem enim disquisitionem ejusmodi emendationes in notis bene et utiliter commemorantur, in textu vero antiqua lectio retinenda esset.

MS.	MUS.
c. 783. l. 2. Ὀρκύπτειν, τὸ ὑπερκύπτειν ι.	Ο. τὸ ὑπερκύπτοντας ι.
Ὀρκωμόσια, θ. — ὧν ὅρκοι γ.	Ο. θ — ὧν οἱ ὅρκοι γ.
..κωπ.ς, ὁ ὀρκίζων.	Ὀρκώπης. ὁ ο. [20])
Ὀρμαθὸς, χ. — φολεός.	Ο. χ. — φωλεός.
— l. 16. Ὀρμει., ο.	Ὁρμειαί. ο. [1])
— l. 18. Ὀρμεῖσθαι, ὁρμεῖν, τ.	Ὁρμᾶσθαι. ὁρμᾶν. τ.
c. 784. l. 11. Ὁρμίσκοι, π. — περιδέρεα, ἢ κλοιὰ, ἢ δ.	Ο. π. — περιδέραια. ἢ κλοιοί. ἢ δ. [2])
— l. ult. Ὀρνεία, π.	Ὀρνειαί. π.
c. 786. l. 2. Ὀροδοῦντες, φ.	Ὀῤῥωδοῦντες. φ.
— l. 5. Ὀρυβάδες, αἱ αἶγαι.	Ο. αἱ αἶγες.
— l. 14. Ὀρὸς, γ. — ἀφύλιστα.	Ὀῤῥός γ. — ἀφύλισμα.
c. 787. l. 16. Ὀροφοτόντα, ε.	Ὀροφοιτῶντα. ε.
— l. 18. Ὄρπα, ἐρινύς.	Ο. Ἐριννύς.
c. 788. l. 2. Ὅρπας, τῆς ἀκρίδος ὁ γόνος, ἔνθεν γὰρ ὁποιοῦσιν.	Ο. τ. — ἔνθεν γὰρ ὀπυίουσιν. [3])

c. 788.

20) Priores litteras a ſcriba omiſſas praepoſuit, in fine litteram delevit. Cf. VV. DD.

1) Compendium exitus delevit.

2) Dicitur et κλοιὸν et κλοιός. Nulla ergo mutationis ratio.

3) Nauſeam et faſtidium excitat Muſuri temeritas; prima Heſychii ſcriptura fuit haec: ἔνθεν γάρον ποιοῦσιν. *Locuſtae proles, ex qua garum faciunt.* Lectio ob oculos poſita eſt, ejusque veritatem luculenter probant Geoponica a VV. DD. citata.

Pp

M S.	MUS.
c. 788. l. 9. Ὅρια, ὡς ἀέρα.	Ὅ ῥα. ὅς α. [4])
Ὀῤῥέξας, θραύσας, α.	Ὀρέξας. θ. α. [5])
— l. 10. Ὄῤῥος, ἡ τ. — τινες στοιχεῖον, ἕτερον — ὀῤῥοδεῖν — ἰδοῦσι τὸν ὄρον, ὃ ε.	Ο. ἡ τ. — τ. σ. ἕτεροι — ὀῤῥωδεῖν — ι. τὸν ἱῤῥον, ὃ ε.
c. 789. l. 2. Ὄῤῥυνε, π.	Ὄρινε. π.
Ὀῤῥοδεῖ, φ.	Ὀῤῥωδεῖ. φ.
Ὀῤῥοδία, φ.	Ὀῤῥωδία. φ.
Ὀῤῥοδίας, τῷ φ.	Ὀῤῥωδίᾳ. τῷ φ. [6])
— l. 10. Ὀρσιπέτης, υ. πετώμενος.	Θ. υ. πετόμενος.
c. 790. l. 7. Ὀρτάλιχοι, ο. — πετώμενοι — ἀλεκτρυῶνες, κ.	Ο. ο. — πετόμενοι — ἀλεκτρυόνες. κ. +
— l. 12. Ὀρτυγίη, ἑλίοιο τοῦτο δὲ ἐστὶν ὁπαιδύσεις α.	Ο. — ὁπαιδύσεις α. [7])
c. 791. l. 1. Ὀρυκτὴν, σκάπτειν.	Ο. σκαπτήν.
— l. 5. Ὀρυνθεῖ, γρυλίζει.	Ο. γρυλλίζει.
Ὄρυγξ, λ. — εὐσκαφίου — δορκόνι κ.	Ο. λ. — ἢ καφίου — δορκάδι κ. [8])
— l. 11. Ὀρφαναία, ν.	Ὀρφναία. ν. [9])
c. 792. l. 6. Ὄρχαμε, λαῶν βασιλεὺς, α.	Ὄρχαμε λαῶν. βασιλεῦ α. [10])

c. 792.

4) Vossii conjecturae (Ὅῤῥα) scriptura codicis favere videtur. Cf. VV. DD.

5) Male in Ald. θραύσας.

6) Nota Ὀῤῥοδίας ex Ὀῤῥοδίᾳ.

7) Cf. VV. DD. qui glossam restituunt, ejusque lacunam ex Homero supplent.

8) Cf. VV. DD. quorum conjecturam scriptio codicis confirmat. Lectio δορκόνι (a δόρκων) bene se habet, nec mutanda est.

9) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

10) Musuri βασιλεῦ typothetam fugit.

M S.	M U S.
c. 792. l. 9. Ὄρχαστοι, αἱ ἐπὶ σοιχείοις φυτίαι, ἢ α.	Ὄρχατοι. αἱ ἐπιστοίχειοι φυτείαι, ἢ α. [11]
Ὀρχέα, ἡ τ. — ὀχέα.	Ο. ἡ τ. — ὀσχέα.
— l. 13. Ὀρχηστὴς, π. — χωρικὸς, π.	Ο. π. — χορικὸς, π.
Ὀρχίστριχ, α.	Ὀρχήστρια. α.
— l. ult. Ὀρχιδὸν, ἡβινδόν.	Ὀρχηδόν. ἡβηδόν.
c. 793. l. 2. Ὀρχίλον, ο. — σαλπικτής.	Ο. ο. — σαλπιγκτής.
— l. 5. Ὀριχηθμοῖς, ο.	Ὀρχηθμοῖς. ο. [12]
Ὀρχιστὴς, σ.	Ὀρχηστής. σ.
— l. 11. Ὀρχομενὸς, π. — μηνυΐον κ.	Ο. π. — Μινύειον κ.
— l. 14. Ὀρωδεῖ, μ.	Ὀῤῥωδεῖ. μ.
Ὀρωδία, φ.	Ὀῤῥωδία. φ.
Ὀρωδεῶς, ε.	Ὀῤῥωδεῶς. ε.
Ὀροδοῦν, ε.	Ὀῤῥωδοῦν. ε.
— l. 20. Ὀρωρ., ω.	Ὀρώρει. ω. [13]
— l. 23. Ὀρωρέχαντο, ω.	Ὀρωρέχατο. ω.
c. 794. l. 1. Ὅς, α. — οὗτος. [.σσαι, σύμμ. ι βασιλεύει.]	Ο. α. — ο.
Ὁσάκις, π.	Ο. π. [14]

11) Emendationem Ὄρχατοι typotheta praetermisit. Scribendum: Ὄρχατοι. αἱ ἐπὶ στίχοις φυτείαι. *Plantae serie ordinatae.* Vitiosum στοιχείοις oritur ex στίχεις. Cf. VV. DD. qui Poetam citant.

12) Natum est Ὀριχηθμοῖς ex Ὀρχηθμοῖς.

13) Exitum vocis delevit.

14) Glossam vetustate evanidam ita restituerat: Ὀσσᾶ. σημαίνει. βασιλεύει. At, mutato consilio, omnia confodit.

c. 794. l. 1. Ὁσάτιον, ἴσον.	Ο. ὅσον.
[Ὃς ἀπὸ χθόνος ὕψοος ἔργον.]	
Ὃς δέ κ.	Ὃς δὲ κ. [15])
Ὃς ἤδη, ὅστις ἤδη.	Ο. ὅστις ἤδει.
— l. 21. Ὄσιρις, α. — ὑπηνεμίους τ.	Ο. α. — ὑπηνέμια τ.
c. 795. l. 18. Ὅσα, ο. — τόσα. κληδὼν, κ.	Ο. ο. — τόσα.
	Ὄσσα. κ. κ. [16])
Ὅσσα δισκούουρα, ὅσα δισκουούρια.	Ο. δ. — ὅσα δίσκου οὔρια.
— l. 24. Ὄσσαι καθαιρήσουσι, καμύσουσι τ.	Ὄσσε καθαιρήσουσι. καμμύσουσι ο.
Ὄσσε δέ οἱ ὀφθαλμοὶ δ.	Ὄσσε δέ οἱ. οἱ ὀφθαλμοὶ δ. [17])
Ὄσσει, β.	Ὄσσοι. β.
c. 796. l. 4. Ὀσσητῆρα, βοηθῶν.	Ο. βοηθόν. [18])
— l. 7. Ὄσσομαι, περιβλέψομαι.	Ο. περιβλέπομαι.
— l. 12. Ὅσσον τὲ γέγονε β.	Ὅσσον τὲ γέγωνε β. [19])
— l. 16. Ὄσσοντο δ' ο. — προσεδόκουν, κ.	Ο. δ' ο. — πρεσσεδόκων, κ.
— l. 20. Ὀσσῶθαι, κ.	Ὀσσᾶθαι. κ.

c. 796.

15) Interposita: Ὃς ἀπὸ χθόνος ὕψοος ἔργον. scriptoris cujusdam verba sunt; fontem alii indagent.

16) Sejunxit, et vocem, quae interciderat, Hesychio reddidit. Cf. VV. DD.

17) Articulus, quem Musurus inseruit, superfluus est; distinguendum: Ὄσσε δέ οἱ. ὀφθαλμοὶ δ.

18) Interpretationem βοηθῶν retinendam arbitror. Male in Ald. βοεθόν.

19) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

c. 796. l. 22. Ὀ. ταθεὶς, ἐ.	Ὀσταθείς ε. [20])
— l. 24. Ὀστάλαιξ, π. ἕλιξαι, β.	Ο. π. ἕλιξ. β.
— l. 29. Ὄστεον εἶσο, ε.	Ὄστεον εἴσω. ε.
c. 798. l. 3. Ὀσφύος, ψιώας, ϱ.	Ο. ψιᾶς. ϱ.
— l. 8. Ὄσχεα, βαλάντια, μαϱσίππια, ἢ τ.	Ο. βαλλάντια, μαϱσύππια. ἢ τ.
— l. 13. Ὁσεχέτεϱον, ο. — ἄλλο.	Ὅς χ' ἕτεϱον. ο. — α.
Ὅταν παίω, ο.	Ο. ο. [1])
Ὅτε, ο. — δυθανέες — θνήσκουσ' ἄνθϱωπος.	Ο. ο. — Διθανέες — θ. ἄνθϱωποι.
c. 799. l. 7. Ὅτι ἄϱιστον, ο.	Ὅτ' ἄϱιστον. ο.
— l. 15. Ὀτιποῦ, ο.	Οὔτι ποῦ. ο.
Ὅτι ῥὰ, ο.	Ὅ, τι ῥά. ο.
Ὅτις, ο.	Ὅ, τις. ο.
Ὅτι τόσον, δ.	Ὅ, τι τόσον. δ.
c. 800. l. 8. Ὀτϱαλαίως, τ.	Ὀτϱαλέως. τ.
— l. 11. Ὀτϱ.ϱη, ἐνεϱγὸς, σ.	Ὀτϱηϱή. ε. σ. [2])
— l. 22. Ὀτϱυντὴϱ, κήϱυξ — σαλπικτήϱ.	Ο. κ. — σαλπιγκτήϱ. [3])
Ὀτϱύντης, π.	Ὀτϱυντύς. π.
— l. ult. Ὄττεσθαι, κλυδωνίζεσθαι.	Ο. κληδωνίζεσθαι.
c. 801. l. 3. Ὅττι κεν ἄϱχη, ὅτι α. — δοκεῖ.	Ὅ, ττι κεν ἄϱχῃ. ὅ, τι α. — δοκῇ. [4])

20) Litteram eraſit.
1) Verba articuli: Ὅταν παίω. typotheta omiſit; Alberti omiſſa repoſuit, emendante Bielio. Cf. VV. DD.
2) Litteram expunxit.
3) Male in Ald. κύϱυξ.
4) Mala Aldinae diviſio typothetae imputanda eſt.

c. 802. l. 3. Οὔατα βάλλει, τ. — ἄγχη.	Ο. β. τ. — ἄγχει.
— l. 7. Οὐβρῶστις, λ. ἢ ..βρώττης.	Ο. λ. ἢ οὐβρώττης. [5]
Οὐ γὰρ ἄκανθαι, π. Ἀριστοφάνης σκηνὰς καταλαμβανοῦσαι -- ἧκεν ταύρω, χ.	Ο. π. Ἀριστοφάνης Σκηναῖς καταλαμβανούσαις — ἧκε ταύρω. χ. [6]
c. 803. l. 7. Οὐδ' ἀλλὰ, ο. — ἄφ.ονον ε.	Οὐδ' ἄλα. ο. — ἄφθονον ε. [7]
— l. ult. Οὐδ' ἐλεερεῖ, ο.	Οὐδ' ἐλεαίρει. ο.
c. 804. l. 3. Οὐδὲ μὴν, ο.	Οὐδέ μεν. ο.
— l. 5. Οὐδ' ἀπὸ παληφάτου δ.	Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δ.
— l. 18. Οὐδὲν ἱερὸν, π. — οὐδ' ἱερὸν ι.	Ο. ι. π. — οὐδὲν ἱερόν. ι.
Οὐδενὸς ὥρα, ο. — ὀρεῖν — πολυορεῖν, Λ.	Οὐδενόσωρα. ο. — ὠρεῖν — πολυωρεῖν. Λ.
c. 805. l. 4. Οὐδ' ἐν σελίνοις, π. — δεικνυκότων ε — πκηπίοις — παροιμία, οὕτω οὐδὲ	Ο. π. — διηνυκότων — παρακηπίοις — παροιμία οὕτω· οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις — οὐδὲ

5) In ..βρώττης priores litteras delevit; a typotheta habemus οὐβρώτης. Cf. VV. DD.

6) Textum inepte mutavit. Casauboni emendationem: Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις. quae et in editis reposita est, codex confirmat. In ἧκεν ταύρω ridicula est Musuri correctio; ἧκεν nempe pro verbo habuit, et, cum nullibi ν paragogicum ante consonantem sufferat, ἧκεν in ἧκε mutavit, qua mutilatione verae scripturae indicia obscurabantur. Genuinam lemmatis scripturam: ἢ Κενταύρω, codex clare repraesentat. Cf. VV. DD.

7) In Ald. erratum typ. In ἄφθ.νον litteram expunxit.

ἄρχειν ἔχ. ς — οὐδὲ ἡ εἰς τ.	οὐδὲ οἱ εἰς τ. [8])
c. 805. l. 14. Οὐδέπει ε.	Οὐδέπη ε.
— l. 18. Οὐδ' ἐρέοντο, οὐδ' ἀνεπυνθάνετο.	Ο. οὐδ' ἀνεπυνθάνοντο.
— l. 21. Οὐδ' ἐτρύπησε κρόκη, ο.	Οὐδ' ἐτρύπησε κρόκην. ο.
— l. 23. Οὐδ' ἤβαι, π.	Οὐδ' ἠβαιόν. π. [9])
— l. 26. Οὐδνητιναοῦν, ο.	Οὐδ' ἥντιναοῦν. ο.
Οὐδῆσαι, π. ἀποδόσαι.	Ο. π. ἀποδόσθαι.
— l. 32. Οὐδιτανοῦν, ε. — ἄξιος.	Οὐδιτανοῦ, ἢ οὐτιδανοῦ. ε. — ἀξίου. [10])
c. 806. l. 1. Οὐ διωσόμεθα, οὐκ ἀποβαλλόμεθα, ο.	Ο. οὐκ ἀποβαλούμεθα, ο.
— l. 5. Οὐ δοκέουσιν οὐ προσδοκοῦσιν, ο.	Ο. οὐ προσδοκῶσιν. ο.
— l. 18. Οὐ ἔθεν, ο. αὐτῆς.	Ο. — αὐτῆς.
[Οὐεριδάριος, βεριδάριος.	
Οὔθα, σ.	Ο. σ. [11])

8) Scriberem: περικηπίοις vel περικήποις. Cf. VV. DD. In ultimis interpunctio codicis retinenda est. In ἔχ. ς litteram delevit.

9) Vitium codicis oritur ex compendio ἠβαι', a scriba praetermisso.

10) Musurus ἢ οὐτιδανοῦ addidit, scripturam codicis illustrans.

11) Οὐεριδάριος est Latinorum *Rhedarius*; nugas, quas Jo. Lydus Περὶ μηνῶν de hac voce ex Glossario quodam Latino-Graeco descripsisse videtur, cum indoli ejusmodi Glossariorum cognoscendae aliquo modo inservire possint, hic loco suo referam: Βηλώξ· ὀξὺς, ὃς καὶ βεραιδαρικὸς ἔτι καὶ νῦν λέγεται. Βεραίδους δὲ Ἰταλοῖς εἶναι δοκεῖ τοὺς ὑποζυγίους ἵππους (Absque ullo in Ms. lacunae indicio sequuntur) ὅπερ ἐστιν ἕλκειν τὸ ὄχημα. ὅθεν καὶ

δασύ-

M S.	M U S.
c. 806. l. 30. Οὐθενίας, α.	Ουθενείας. α.
c. 807. l. 4. Οὐκ ἀθεῖ, ο.	Οὐκ ἀθεεί. ο.
— l. 20. Οὐκ ἀνήει, οὐκ ἀφήει, οὐ πρέπει.	Οὐκ ἀνίει. οὐκ ἀφίει. οὐκ ἐπιτρέπει.
— l. 23. Οὐκ ἀξιοχρέους, οὐκ ἱκανῶς.	Οὐκ ἀξιοχρέως. οὐχ ἱκανῶς.
c. 808. l. 10. Οὐκαταστενεῖς, ο.	Οὐ καταθενεῖς. ο.
— l. 15. Οὐκ ἀπολείπεται, οὐκ ἀστερεῖται.	Ο. οὐκ ἀποστερεῖται.
— l. 18. Οὐκ ἀποῤῥυήσεται, οὐ κατατακήσεται.	Ο. οὐ κ. [12])
— l. 20. Οὐκ ἀποχρεῖ, ο.	Οὐκ ἀπόχρη. ο. +
— l. 23. Οὐκαρὸς, ο.	Οὐκαρός. ο.
— l. 25. Οὐκ ἄσιμοι, ε.	Οὐκ ἄσημοι. ε.
c. 809. l. 1. Οὐκ ἀσκίω, ο. — εἶτα δ' ἐστ' ἀληθῆ, π.	Ο. ο. — εἰ τάδ' ἔστ' ἀληθῆ. π. [13])
— l. 14. Οὐκ ἐδέξατο, οὐ προσήκ.το.	Ο. οὐ προσήκατο. [14])
Οὐκευείασχεν, ο.	Οὐκ εἴασκεν. ο. [15])
— l. 18. Οὐκεἴσεια, ο.	Οὐκ εἰσήεις. ο.
Οὐκ εἰσμένησαν, ο.	Οὐκ εἰσμένισαν. ο.
— l. 21. Οὐκ ἑκὼν, ο.	Οὐχ ἑκών. ο.
c. 810. l. 8. Οὐκ ἐνῆν, οὐκ ἠδύναντο.	Ο. οὐκ ἠδύνατο.

c. 810.

δασύνουσι γράφοντες τὸ Ῥαίδας ὄνομα, ἐκ τοῦ Ῥαδίως ἐπιῤῥήματος παρηγμένον· οἱ γὰρ Βεραίδους τοὺς ῥαίδας ἐκτὸς λέγοντες σφόδρα πλανῶνται.

12) In Ald. ceterisque edd. κατακήσεται culpa typ. Cf. VV. DD.

13) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

14) In ultima voce litteram expunxit.

15) Menda ex correctione: Οὐκ $\overset{\text{εἴ}}{\text{ἐὔ}}$ασκεν.

M S.	M U S.
c. 810. l. 16. Οὐκ ἐπέφετο, ο.	Οὐκ ἐφέπετο. ο. [16])
— l. 20. Οὐκ ἐπιτεύξεται, οὐκ ἐπιτύχ..	Ο. οὐκ ἐπιτυχὴς ἔσται. [17])
Οὐκ ἐριρισμένος, ο.	Οὐκ ἐρηρισμένος. ο.
c. 811. l. 3. Οὐκέτας, ο.	Οὐκ ἐτός. ο.
— l. 11. Οὐκ ἐφίενται, οὐκ ἐπιθυμοῦνται.	Ο. οὐκ ἐπιθυμοῦσι.
Οὐκ ἐφικνεῖται, οὐ φθάζει.	Ο. οὐ φθάνει.
Οὐκ ἔχαδε, ο.	Οὐκ ἔχαδεν. ο.
— l. 16. Οὐκ ἠσμένησαν, ο.	Cὐκ ἠσμένισαν. ο.
— l. 21. Οὐκοῖόν τε ε.	Οὐχ οἷόν τε ε.
c. 812. l. 7. Οὐκ ὢν, οὐχ ὑπάρχων, [οὐκ ἐγένετο.]	Ο. οὐχ ὑ. [18])
Οὐκ ὦπται, οὐκ ἐφάνη.	Οὐκ ὦπται. οὐκ ἐφάνη. οὐκ ἐγένετο.
— l. 18. Οὖλαι, υ. — λέγω.	Οὖλε. υ. — λέγουσι.
c. 813. l. 1. Οὐλείοιεν, ε.	Οὐλίοιεν. ε.
Οὐλή, ἐπιπόλεον ε.	Ο. ἐπιπόλαιον ε.
— l. 7. Οὐλιᾶθαι, ο. — ἔχ...	Οὐλιᾶθε. ο. — ἔχετε. [19])
— l. 10. Οὔλιμα, μάχη ὅταν μ.	Ουλαμός. μάχη.
	Ὅλος. μ. [20])
c. 814. l. 1. Οὐλομελίη, κ. — ἀθρόας [τῆς] τῶν ο.	Ο. κ. — ἀθρόας τῶν ο.

16) Ex glossario, ubi litterae sic transpositae erant, glossa descripta fuit.
17) Ultimae vocis exitum delevit.
18) Interpretatio: οὐκ ἐγένετο. quam Musurus sequenti glossae adjecit, ex margine huc illata fuit.
19) In ἔχ... exitum erasit; scriptum suspicor: ἔχειν.
20) Glossam divisit et depravavit. Ignorantiam signo confessus erat: μάχη ὅταν μ. quod typotheta, Musuro invito, correctioni praeposuit.

c. 814. l. 8. Οὐλοχύϊον, α. — αἱ. λαὶ ε.	Ο. α. αἱ οὐλαὶ ε. [1])
— l. 14. Οὔ μα, μὰ τόν. οὔμαι, υ.	Ο. — τόν.
	Οὐμαί. υ. [2])
— l. 16. Οὐμαλακικκὰς, π. — κοκκὰς — περικαιομένω., τ.	Ο. π. — κικκὰς — περικαιομένῳ, τ. [3])
— l. 21. Οὐμὰς, ο.	Οὔ μ᾽ εἴας. ο. [4])
c. 815. l. 2. Οὔ με γάμος δὲ οὐδαμὸς δ.	Ο. — οὐδαμῶς δ.
— l. 4. Οὔ μέμπως ν.	Οὐ μέν πως ν.
— l. 20. Οὐμιᾶς, οὐ συγχωρῆ.	Οὐ μ᾽ εἰᾶς. οὐ συγχωρεῖς.
c. 816. l. 1. Οὕνεκα, οὐχάριν.	Οὕνεκα. χάριν. [5])
Οὐ νέμησις, ο.	Οὐ νέμεσις, ο.
Οὔνεθαι, ο. — ἔχεται.	Οὔνοθε. ο. — ἔχετε. [6])
— l. 16. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ε. — ἑτέρων γ.	Ο. — ἑταιρῶν γ.
c. 817. l. 3. Οὕπιθη, ο.	Οὔποθι. ο.
— l. 7. Οὐ προσείλοντο, οὐκ ἠθέλησεν.	Οὐ προσείλετο. ο. [7])

c. 818.

1) In αἱ . λαὶ litteram delevit; ſcriptum videtur: αἱ ὀλαί.
2) Conjuncta ſeparavit.
3) In περικαιομένω., ultimam litteram expunxit. Loco vexato nullum ex codice lumen adfulget.
4) Muſurus ex Il. E. 819. correxit; jubent autem et ordo et ſcriptura codicis, ut cum Voſſio ſcribamus: Οὔ μ᾽ ᾽ᾶς. Id eſt: Οὔ μ᾽ ἐᾶς. eliſione vocalium paulo rariori.
5) Male; legendum: Οὕνεκα. οὗ χάριν.
6) Cf. VV. DD. qui Homericum Οὔνεθε Heſychio reddiderunt.
7) Gloſſam ad interpretationem refinxit; male, nam ἠθέλησεν ob compendium vitioſe deſcriptum fuit. Cf. VV. DD.

c. 818. l. 6. Οὐρανίαν, ο. — σαίραν — παιδείαν ο.	Ο. ο. — σφαῖραν — παιδιὰν ο.
Οὐραί, ἡ κ.	Οὐρά. ἡ κ. 8)
Οὐρανίδην, ἀπὸ τοῦ [οὔνου ἢ] οὐρανοῦ.	Ο. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. 9)
Οὐρανίδαὶξ, ω. — ἐπ.'κοος — ἐπὶ τὸ ἐνδύμιον τ.	Οὐρανίη δ' αἴξ. ω. — ἐπήκοος — ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνι τ. 10)
— l. 23. Οὐρανίωνας, τοὺς ὑπὸ τῶν οὐρανῶν ἀρχὴν τεταγμένους.	Ο. τοὺς ὑπὸ τὴν οὐρανοῦ ἀρχὴν τ. 11)
c. 819. l. 1. Οὐρανό.ι, πρὸ τ.	Οὐρανόθι πρό. πρὸ τ. 12)
— l. 5. Οὐρανὸς, ὁ κ. — καλύματα κ.	Ο. ὁ κ. — καλύμματα κ.
	+
— l. 9. Οὔρδικος, ε.	Οὔρδικος. ε.
Οὖρεα, οὐρέα.	Ο. ὄρη. 13)

c. 819.

8) Correctio typothetam latuit. Cf. VV. DD.

9) En stipitem librarium, qui compendii explicationem ex margine adjunxit.

10) In ἐπ.'κοος litteram expunxit; scriptum videtur: ἐπόκοος. Legendum procul dubio: ἔποχος. quod ex sequentibus patet: ὅτι κατ' ἐνίους ἡ Σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται. vulgatum ἐπήκοος nullum omnino sensum praebet. Glossam una voce exarandam existimarem: Οὐρανιδαίξ. ut in codice, jubente serie, ni duplex accentus me aliter edoceret; in Οὐρανίδαὶξ latet obvium illud Οὐρανία αἴξ, vitiumque, quod ipsi forte archetypo inhaesit, ex quadratis oritur: ΟΥΡΑΝΙΑΑΙΞ. Cf. VV. DD.

11) Imo: τοὺς ὑπὸ τὴν Οὐρανοῦ ἀρχὴν τ. *Urani imperio subjecti, vel ab Urani stirpe procreati.* Haec enim vis vocabuli est apud Homerum ceterosque poetas, diversa quidem ab ea, quam latini interpretes in libris nostris per *caelicolae* expresserunt.

12) Litteram delevit; scriptum videtur: Οὐρανόσι litt. ϑ ob adfinem pronunciationem cum σ commutata.

13) Male in Ald. ὄρηα. Cf. VV. DD.

M S.	MUS.
c. 819. l. 13. Οὔρεος, ἐμβήσησις ε. — ὄρους ἐπιτήδειος α.	Οὔρεος ἐν βήσησιν. ε. — ὄρους. Οὖρος. ἐπιτήδειος α. [14])
c. 820. l. 1. Οὐρέιας, η. περὶ τ.	Οὐρῆας. η. παρὰ τ.
Οὐριανενιμένα, ἢ ο. — ἄγρια.	Οὔριον ἄνεμον, ἢ ο. — ἄγριον. [15])
Οὐρίαχον, τὸν σαυρωτῆρα, ε.	Ο. τὸν σαυρωτῆρα. ε.
Οὐρίζει, ὑπεριφέρει, ἢ ο.	Ο. ὑπεριφέρει. ἢ ο.
c. 821. l. 9. Οὔρους, φ. — νώρια, τ.	Ο. φ. — νεώρια. τ.
— l. 13. Οὗς, α. — αἰτιατικῆς οὓς ἑτέρους στέλλοντα οὕστινας, καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου.	Ο. α. — αἰτιατικῆς, οὕστινας. καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου. Οὓς ἑτέρους στέλλοντα. [16])
— l. 20. Οὔσσε, οὐ δή σε.	Οὔ σε. ο. [17])
Οὐ σθενῶς, οὐκ ἰσχυράν.	Ο. οὐκ ἰσχυρῶς.
Οὐσία, ε. — εἶδος ὑφεστὸς, β.	Ο. ε. — εἶδος ὑφεστὼς, β.
c. 822. l. 2. Οὐσυγγινοσκόμενοι, ο.	Οὐ συγγινωσκόμενοι. ο.
— l. 4. Οὐ συμβαίνει, οὐ συμφωνεῖ.	Ο. ο.
[Οὐσυνέστορα, οὐκ οἶδα.]	

c. 822.

14) Unita ſecrevit, et pro elapſa articuli voce ſubſtituit Οὖρος, diſſuadente ordine.

15) Preſſius codicem ſecutus lego: Οὔρια. νήνεμα. ἢ ο. — ἄγρια.

16) Articuli exemplum male collocatum transpoſuit. Vitioſum ἑτέρους VV. DD. in ἑτάρους mutarunt, duce Poeta.

17) In Ald. erratum typ.

c. 822. l. 4. Οὐ συνέσχεν ὀργὴν, ο.	Ο. ο. [18])
— l. 16. Οὐτιθεὶς, τ.	Οὐτηθείς. τ.
— l. 23. Οὔτι μέλλει, οὐ μέλλει.	Ο. μέλει. οὐ μέλει.
c. 823. l. 2. Οὔτοι ἀπόβλητον, ο. — ἄξιον.	Οὔτοι α. — α.
[Οὐτὸν, κακὸν μόρον, θάνατον.]	
[Οὗτος, τοῦτος. Οὑτοσὶ διὰ τοῦ ῑ καὶ ὁδῑ.]	
[Οὔταρ, οὔτε δή.]	
Οὐτρηρὼ, δ.	Ο. δ. [19])
— l. 14. Οὐ φοιβήσεται, φοίβα ε.	Ο. φοιβᾶν ε.
— l. 18. Οὐ φροντὶς ἱππο- δ κλη, π.	Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ. π.
— l. 24. Οὐχάζεις, οὐ π.	Οὐχάζεις, ἢ οὐκ ἄγχεις. οὐ π. [20])
Οὐχ ἕδος, ο. — καθέζεσθαι.	Ο. ο. — καθέζεσθαι. οὐ καθέδρας φροντίς. [1])
Οὐ καθέδρα, οὐ φροντίς.	

c. 824.

18) Interpositum: Οὐσυνέστορα. depravatum videtur ex Οὐ συνιστορῶ.

19) Primum Οὐτὸν corruptum est ex Οἶτον voce Homerica; sensu, quo hic exponitur, variis in locis occurrit, ut Il. Θ. 34. Ι. 559. Od. Α. 350. Γ. 134. Vide Hesych. v. Οἶτος. In sequentibus ita legerem: Οὗτος. τοιοῦτος. Οὑτοσί. διὰ τοῦ ῑ καὶ ὁδί. Οὔτ' ἄρ. οὔτε δή. Omnia haec insititia sunt, nec temere a Musuro rejecta.

20) Interseruntur a Musuro: ἢ οὐκ ἄγχεις.

1) Separata conjunxit, et egregie emendavit. Cf. VV. DD.

	M S.	M U S.
c. 824. l. 4.	Οὐχιαὶ, φ.	Οὐχειαί. φ.
	Οὐχ ἔπταί, ο.	Οὐχ ἔπεται. ο.
— l. 13.	Οὐχ ὑπελείπω, ο. — κατέλειπας.	Ο. ο. — κατέλιπες.
	Οὐχ ὑποίσω, ο. — βαστάζω.	Ο. ο. — βαστάσω.
— l. 22.	Ὄφεις, τ. — Μένανδρος $^{\varepsilon}$πκαταθήκην τ.	Ο. τ. — Μ. Παρακαταθήκην τ. [2]
	Ὀφέλλει, ὀφελεῖ, α.	Ο. ὠφελεῖ. α.
— l. ult.	Ὄφελες, ω. — ὄφελον καὶ ὄφελον — τὸ ἔλεγον, ε.	Ὤφελες. ω. — ὀ. καὶ ο. — τῷ ἔλεγον, ε. [3]
c. 825. l. 4.	Ὀφελοῦσα, θ.	Ὠφελοῦσα. θ. [4]
— l. 7.	Ὀφέλμωσι, σ.	Ὀφέλμασι. σ.
	Ὄφελλον, ὤφειλον, εἴθε, [μακάρη.]	Ο. ω. ε. [5]
— l. 17.	Ὀφιδεύειν, σ. — οἰκεῖν.	Ο. σ. — ο.
	[Ὀφικιάλιος.]	

c. 825.

2) Lemma VV. DD. bene ſcripſerunt: Παρακαταθήκῃ. jota dativi pro more codicis in ν transformato.

3) In editis litterarum ordo reſtituitur, in quibus etiam ὄφελον καὶ ὄφελε, quod procul dubio in ὄφελον καὶ ὄφελες mutandum eſſet, ut cum ſequentibus ἔλεγον, ἔλεγες congrueret. Cf. VV. DD. ubi utraque ſcriptura Ὄφελες et Ὤφελες ex Photio aliisque probatur. In ultimis articulus in caſu recto retineri poteſt, modo ita interpungatur: τό· Ἔλεγον, ε.

4) Et hic ſeriem ſine ratione interrupit.

5) In Ald. Ὄφελλον, ὄφειλον. culpa typ. Pro Ὄφελλον ſcribendum Ὄφελον. Ultimum μακάρη pro μακάρι ubique a Muſuro confoditur. Cf. VV. DD.

c. 825 l. 17. Ὀφειλόντως, π.	Ο. π. [6])
— l. 22. Ὀφηους, ἡρόδοτος δ.	Ὀφίους. Ἡρόδοτος, δ. [7])
c. 826. l. 4. Ὄφλημα, χρεόστημα.	Ο. χρεώστημα.
— l. 6. Ὄφλησιν, χρεόστησιν.	Ο. χρεώστησιν.
Ὀφλήσουσι, χρεοστήσουσιν.	Ο. χρεωστήσουσιν.
Ὀφλισκάνοντες, χρεοστοῦντες, υ.	Ο. χρεωστοῦντες. υ.
— l. 11. Ὄφρα, ι. — ἐὰν, [τέφρα.]	Ο. ι. — ἐάν.
— l. 16. Ὄφρυα, τ. — ὑποκείμενα — — αἱμασίας.	Ο. τ. — ὑπερκείμενα — αἱμασιάς.
— l. 21. Ὀφρυγὴ, χ. — αἱμασιάαι.	Ο. χ. — αἱμασιά.
— l. ult. Ὀφρύει, μ.	Ὀφρυόεν. μ.
c. 827. l. 4. Ὀχαεῦνται, η.	Ὀχεῦνται. η.
— l. 10. Ὀχᾶθαι, α. — βαρυσκέλης π.	Ο. α. — βαρυσκελεῖς π.
— l. 15. Ὀχέεσβον, ε.	Ὀχέεσκον. ε.
c. 828. l. 3. Ὄχεσφιν, τ.	Ὄχεσφι. τ.
— l. 9. Ὀχετὸς, σωλὴν — ὑδραγωγίον, ο.	Ο. σ. — ὑδραγωγεῖον. ο. [8])
— l. 13. Ὀχὴ, ..ωγλη, τ.	Ὀχή. τρώγλη. τ. [9])

c. 829.

6) V. Ὀφικιάλιος idem forte significat, quod Latinorum *Officialis*, quo nomine certi apud Romanos magistratuum ministri insigniebantur.

7) Cf. VV. DD. qui glossam restituerunt. Vitium ρόδοτος ex compendio natum est.

8) Male in Ald. σολήν. Cf. VV. DD.

9) In ..ωγλη priores litteras erasit.

c. 829. l. 4. Ὀχθήσας, σ. — τῶν ὄχθων, ἃ ε.	Ο. σ. — τοῦ ὄχθου, ὃ ε.
— l. 9. Ὀχθόβοι, παραάπτειν τ.	Ὀχθοίβοι. περιάπτειν τ. 10)
— l. 14. Ὄχθος, κ. — ποταμῶν καὶ κροχρημένων.	Ο. κ. — ποταμῶν ἄκρα ✝ χρημένων. 11)
— l. 20. Ὀχλεύονται, ὁμοιοῦνται. (ως superscr.)	Ο. ὁμοίως. 12)
c. 830. l. 3. Ὀχλήσειαν, κ.	Ὀχλίσειαν. κ.
— l. 13. Ὀχμὸν ἐλαύνουσι, τ.	Ὄγμον ε. τ. 13)
— l. 18. Ὄχος ἀκέσταις, ε.	Ὄχος ἀκέστας. ε. 14)
c. 831. l. 2. Οχύρωμα, τ. — Φρούρειον, ἢ α.	Ο. τ. — Φρούριον. ἢ α. 15)
— l. 7. Ὄψα, προφαγία, μ.	Ο. προσφάγια. μ. 16)
c. 832. l. 18. Ὀψίοντες, ο.	Ὀψείοντες. ο. 17)

c. 833.

10) Scribitur vox et cum jota et sine. Cf. VV. DD.

11) Cf. VV. DD. qui varie emendarunt; Albertina emendatio: ποταμῶν ἄκρα καὶ ῥηγμίνων. ceteris propius ad verum accedit.

12) Recte pro vitioso ὁμοιοῦνται lectionem superscriptam reposuit.

13) Lectionem ordini congruam VV. DD. revocarunt.

14) Mutationem a Musuro factam typotheta praetermisit. Cf. VV. DD. quorum emendatio ab Alberti bene recepta est; ἀκέσταις vitiosum est ob solitam codicum scripturam ἀκεσταῖ (ος superscr.). qua ˉο facile amitti potuit.

15) Male in Ald. Φρούρον. Cf. VV. DD.

16) Menda ex compendio: πρ(ο)φάγια.

17) Superius Ὀψείοντες hujus olim emendatio fuit.

M S.	M U S.
c. 833. l. 7. Ὄψοι δὲ βλέψον, ο.	Ὄψιν δὲ βλέψιν, ο. [18]
— l. 9. Ὄψους, παντὸς πρὸς ἐψημάτων.	Ὄψου. παντὸς προσεψήματος.
Ὀψώνα, τ. — ὀψώνην σ.	Ο. τ. — ὀψωνεῖν σ.
— l. 12. Ὀψοφαγία, ε.	Ὀψωφαγία. ε.
Ὁ ὠγύγιος, ὁ α.	Ὠγύγιος. ὁ α. [19]
c. 834. l. 2. Ὁ ὠνύμος, ὁ α.	Ὁ ὠνύμενος. ὁ α.
Θώρων, γ. — ὀαρίων.	Ο. γ. — ὀαρίζειν.
Π	Π
— l. 5. Πααμύλης, Α. — σόχαρ.., Π.	Π. Α. — Σόχαρις, Π. [20]
— l. 10. Παάπης, ο. — μεγάκλεες ὑθάτου — κατεδήδωκε.	Π. ο. — Μεγακλέους ὑστάτου — κατεδήδοκε.
c. 835. l. 3. Παγασίτης, Α. — Παγάσσαις, κ.	Π. Α. — Παγασαῖς, κ.
c. 836. l. 4. Παγλαδία, ε. παρὰ δοδίοις, ο.	Π. ε. παρὰ Ῥοδίοις, ο.
— l. 16. Παδησχέαι, σχύζαι.	Π. σχίζαι.
Παλλία, α. οἱ δὲ τὸ παλεῖν — τὸ πᾶν.	Παλίλια. α. οἱ μὲν τῷ Πάλητι — τῷ Πανί. [1]
— l. 21. Παθιώταρ, σ.	Παθιώταο. σ.
.άζιον, λ.	Πάζιον ἢ τοπάζιον. λ. [2]

c. 837.

18) Glossam corrupit. Mutila est, mihique suspecta.
19) Typotheta ordinem servavit.
20) In σόχαρ.. compendium delevit.
1) Glossa h. l. insititia est, infra forte genuina; inter utrumque locum nulla est in codice diversitas. Cf. VV. DD.
2) Primam litteram voci praeposuit, et ἢ τοπάζιον adjecit.

MS.	MUS.
c. 837. l. 6. Παιανιέναι, α.	Παιανιέα. α.
— l. 8. Παιδαγωγία, π. διδασκαλία. παιδαγωγὸς, π.	Π. π. διδασκαλία.
	Παιδαγωγός. π. 3)
— l. 18. Παιδέρως, ο. — ἀλλήματα, ο.	Π. ο. — ἀλείμματα, ο.
— l. 21. Παῖδες, τ. — θυληκὰ, μ.	Π. τ. — θηλυκά. μ.
— l. 27. Παιδικὰ, τὰ ἱερωτικὰ καὶ οἱ ἱερωμένοι, ε.	Π. τὰ ἐρωτικὰ καὶ οἱ ἐρώμενοι. ε.
c. 838. l. 1. Παιδισκάριον, τ. — ὃν πρὸς τ.	Π. τ. — ᾧ πρὸς τ.
— l. 7. Παίδιος, ν. — ἣ παρὰ τ.	Π. ν. — ὁ παρὰ τ.
— l. 14. Παιδοκόμενος, ο.	Παιδοκόμος. ο.
Παιδοκόρης, Ε.	Παιδοκόρος. Ε.
— l. 17. Παιδολέτερον, π.	Παιδολέτορα. π.
— l. 19. Παιδοπίπας, ἀρσενόματος, ἀνδροβάντας.	Π. ἀρσενόμματος, ἀνδροβάτης. 4)
— l. 21. Παιδοτρίβαι, ἀλήπται, γ.	Π. ἀλεῖπται. γ.
c. 839. l. 6. Παίμμα, π.	Παίμματα. π.
— l. 16. Παιπαλόεσσαν, υ. ἔστι δ.	Π. υ. ἔστη δ. 5)
Παιπαλόεντος, τραχύν.	Π. τραχέος.

c. 839.

3) Conjuncta divisit.
4) Lectionem codicis depravavit; litt. μ in ἀρσενόματος ex β oritur, legendum: ἀρσενοβάτης. Ut in ἀνδροβάντας, ita et in ἀρσενόματος exitus ob compendium vitiosus est. Cf. VV. DD.
5) Bene in editis: Ἔστην δ. ex Poeta. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 839. l. 16. [Παιπάσσουσα, π.	Παιφάσσουσα. π.
Παῖς, π. — ἀντὶ τοῦ ϑ παρ, τ.	Π. π. — ἀντὶ παρθένου. τ.
Παῖσα, ὃ η.	Παῖσαι. ὃ η. [6])
— l. 26. Παίσαται, ε. — παιζᾶται — ἔνδοτε.	Παίσατε. ε. — παίξατε — ε.
[Παῖς θάμα, παίει ἅμα.]	
c. 840. l. 1. Παῖς δὴ, π.	Παίσδη. π.-
— l. 3. Παιτάσας, α.	Πετάσας. α.
Παίταυρα, σίγγα.	Πέταυρα. τίγγα.
— l. 18. Πακοτὴ, ἀποσκότ..	Π. ἀποσκοπή. [7])
Πακτὰ, η. πεπηρμένα.	Π. η. πεπορπημένα.
— l. 25. Παλαία, α. — ποσισίτου.	Π. α. — πόσιν σίτου.
c. 841. l. 11. Πάλαι πόλις, τ.	Παλαπόλις. τ. [8])
— l. 17. Παλαίτερον, π.	Παλαιτέρων. π.
— l. 23. Παλαιῶς, ρ.	Παλαιός. ρ.
c. 842. l. 7. Παλανὸν ἀφρὸν, π.	Πέλανον ἀφρόν. π.
c. 843. l. 13. Παλίζεθαι, σφερίζειν.	Π. σφαιρίζειν.
— l. 19. Παλίμβιος, ὡς ἐξ.. να .. άσεως.	Π. ὡς ἐξαναβάσεως. [9])

6) In Ald. erratum typ.
7) In ἀποσκότ . . exitum delevit.
8) A typotheta habemus Παλαιπόλις.
9) In ἐξ. να.. άσεως plures litteras erasit; scriptum videtur: ἐξ ἀναβιάσεως. vitiose pro ἐξ ἀναβιώσεως, quod in Albertina bene repositum est. Cf. VV. DD.

c. 844. l. 19. Πάλιν ἄγγελος, ὁ ε. — ἑτέραν φασὶν ἐπιφέρειν.	Παλινάγγελος. ὁ ε. — ἑτέρῳ, ἅ φησιν, ἐπιφέρει.
Παλινάγρετα, ε. — μεταμελῶς π.	Π. ε. — μεταμελείας π.
c. 845. l. 1. Παλιναίρετον, ε. — καινόποιημένον, π.	Π. ε. — κεκαινοποιημένον. π.
— l. 3. Παλινδεινία, [πάλιν-γεννῆσαι,] ἢ ε.	Παλινδεινία. ἡ ε. [10])
— l. 9. Παλινδορία, τ. — Πλάτων συρφακίσαι, μνωμοχθῆραι παλινδορία π.	Π. τ. — Π. Σύρφακι καὶ Μωμοθήρα. παλινδορίαν π. [11])
— l. 15. Παλινδία, ἡ ε.	Παλινδίκη. ἡ ε.
Παλιμπλάκτοισιν. ο.	Παλιμπλάγκτοισιν.' ο.
— l. 20. Παλίνσκιος, σύνσκιος, σ.	Παλίσκιος. σύσκιος, σ. [12])
Παλίντιτα, ὀπιθέκτιστα, ὅ ε.	Π. ὀπιθέκτιτα, ὅ ε.
— l. 25. Παλίντονα, ὀπισότονα, ἢ τ.	Π. ὀπιστοτόνα, ἢ τ.
— l. 28. Παλιντροπάσαθαι, ε.	Παλιντρωπάασθαι. ε.
— l. ult. Παλινῳδίαν, ω. — τὸ πρώην ἐναντίω.	Π. ω. — τὸ πρώην ἐναντίον.

c. 846.

10) Insititium πάλινγεννῆσαι Paralipomenis ex margine accensendum videtur; male huc invectum fuit, nam ex serie vocem Παλινδεὲς praecedere debebat.

11) Lemma ita scribendum est: Σύρφακι ἢ M. citatur una fabula duobus nominibus insignita. Cf. VV. DD. Musuri Μωμοθήρᾳ non mihi satisfacit; duce scriptura codicis legerem: Μονομοχθηρᾷ. Tempus forte veriora substituet.

12) Scriptura Παλίνσκιος ob seriem reponenda est. Cf. VV. DD.

c. 846. l. 15. Πάλλα, σ. — ναμάτων π.	Π. σ. — νημάτων π.
— l. 21. Παλλακὸς, ἐῤῥωμένος.	Π. ἐρωμένος.
c. 847. l. 3. Παλληνίας, ἡ Α. — χαλκίτη.	Παλληνία. ἡ Α. — Χαλκί. [13])
— l. 20. Πάλλος, κ. — χάλκησεπάλλον ε.	Π. κ. — χαλκήρεϊ πάλλον ε.
Παλλουμένων, κληρουμένων.	Π. κ.
αις	
[Πάλοις, τοῦ πάλλεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια.]	
Πάλτα, α.	Παλτά. α. [14])
c. 848. l. 7. Παλύνας, τ. — λευκάνειν — πάσσει.	Π. τ. — λευκὰ — πάσσειν.
— l. 13. Παμμελέσιν, ἐνμελέσι, γλυκερέσιν.	Π. ἐμμελέσι. γλυκεροῖς.
c. 849. l. 23. Παναίθησιν, ο. — παναίθυσι κορύθεσι.	Π. ο. — παναίθησι κορύθεσσι. [15])
— l. 32. Πανὲς, β.	Πάνακες. β.
c. 850. l. 12. Παναφίληκα, π. ὁμιλήκων α.	Παναφήλικα. π. ὁμηλίκων α.
— l. 17. Πανδαισία, ἡ π. — ἐσθήσεσιν ἡδονεῦς π.	Π. ἡ π. — αἰσθήσεσιν ἡδονὰς π.
— l. 24. Πανδεία, ε.	Πάνδια. ε. [16])

13) In Ald. Χαλκίτη, ut in codice; scripturam Χαλκίτη
τ' τδ'
natam suspicor ex Χαλκι vel Χαλκι, id est, Χαλκίτιδι. Cf. VV. DD. Retinendum est Παλληνίας in casu obliquo.

αις
14) Intermedia: Πάλοις, τ. rel. ex margine sunt.

15) Bene in impressis: παναίθησιν κ. jubente metro.

16) Recte Vossius ex ordine Πάνδεια reposuit. Cf. VV. DD.

M S.	MUS.
c. 850. l. 31. Πανδοκίον, πανδοχίον.	Π. πανδοχεῖον.
Πάνδοξ, ὁ ἐν πανδοχίῳ ο.	Π. ὁ ἐν πανδοχείῳ ο.
Πανδοῦρα, ἡ π.	Π. ἢ π.
c. 851. l. 15. Πανημέριος, ο. — οὖ τι ἂν α.	Π. ο. — οὗ τις ἂν α.
— l. 23. Πανθρύλιον, τ. — θρυλοῦν.	Πανθρύλλιον. τ. — θρυλλοῦν.
c. 852. l. 5. Πανία, ἡ Πεδοπόνησος.	Π. ἡ Πελοπόννησος.
Πανίας β. — ἐπὶ τοῦ Π.	Π. β. — ἀπὸ τοῦ Π.
Πάνικτον, Ἕρμιππος στρατιώταις — κοπητῆρα — ἵν' ἐστὶ ν. — ῥοθίαξις, α.	Π. Ἕρμιππος Σ. — κωπητῆρα — ἵν' ἐς τὴν ν. — ῥοθιάζῃς. α.
— l. 14. Πανιωδαίμονι, μανιωδαίμονι.	Πανίῳ δαίμονι. μανιώδει δαίμονι.
c. 853. l. 2. Πάνομ..φαίω. λλ'	Πανομφαίω. 17)
— l. 10. Πανορμίη, ε. ἀπο	Π. ε. Ἀπόλλωνος.
Πανοσκῶλον, ο. — σκώλου ἢ πεπληγὼς ".ντρον τ.	Π. ο. — σκώλου ἢ πεπληγὼς ἄντρον τ. 18)
Πανόσκοτος, ο.	Πανὸς σκότος. ο.
Πανόσπρια, σύνοδος.	Π. σύνοδος, συμμιγὴς πληθύς.
[Πανοστρία,] συμμιγὴς πληθὺς [σύνοδος.]	

c. 853.

17) In medio glossae duas litteras delevit; scriptum videtur: Πάνομαλφαίω. Glossam a sequentibus diversam esse suspicor. Cf. VV. DD.

18) In ".ντρον litteram expunxit; scriptum videtur: ὄντρον.

c. 853. l. 13. Πανοτηρεῦν, ο.	Πᾶν ὁτιοῦν. ο.[19])
c. 854 l. 4. Πανθενεστάτῳ, ἰσχυροτάτῳ.	Π. ἰσχυρωτάτῳ.
— l. 6. Παντάκαλον σ.	Πάντα κάλων σ.
— l. 13. Πάντα δ' ἀπόλευρον χ.	Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χ.
— l. 18. Πανταρκὴς, ὁ π. αὐταρκῶν, ὁ παντάσκιος, ὁ π.	Π. ὁ π. αὐταρκῶν. Παντάσκιος. ὁ π.[20])
c. 855. l. 13. Παντοδα̃.., π.	Παντοδαπῶν, π.[1])
— l. 20. Παντόσε, εἰσίν. Παντόθησι, στρογγύλοις.	Πάντοσ' ἐίσης. πανταχόσε στρογγύλης.[2])
— l. 24. Πάντων ἐκπλαγώτατε, υ.	Π. ἐκπαγλότατε. υ.
c. 856. l. 12. Πανόλεθρον, ε.	Πανώλεθρον. ε.
— l. 14. Πὰξ, ὑπὸ δῆμα ε.	Π. ὑπόδημα ε.
— l. 17. Παππάζοιεν, παρακαλεῖν.	Π. παρακαλοῖεν.[3])
— l. 20. Πάππα, π. παῖς π.	Π. π. παιδὸς π.

19) Glossam male divisam conjunxit. V. Πανοστρία praecedentis Πανόσπρια varia lectio videtur, vel, quod potius credam, Πανοστρία vitium est, et Πανόσπρια emendatio.

20) Unita divisit.

1) In fine vocis duas litteras delevit; scriptum videtur: Παντοδα̃τι.

2) Separata conjunxit. Cf. VV. DD.

3) Minime hic ad ordinem Παπάζοιεν legendum, nam ex margine est, et emendatio inferioris Παππάζοιεν, quod in codice mendosum videbimus. Interpretationem vocis VV. DD. correxerunt.

c. 856. l. 22. Παππ.'ζοιεν, π. καλεῖν.	Παππάζοιεν. π. καλοῖεν. 4)
c. 857. l. 6. Παππαίνειν, π. παντί.	Παπταίνειν. π. πάντη. παπταίνοντα. ο. 5)
Παπταίνοντα, ο.	
— l. 15. Παραβαλλόμεναι, ε. παρακατιθέμεναι.	Π. ε. παρακατατιθέμεναι. 6)
c. 858. l. 1. Παραβαλῶ, συγκρινῶ.	Π. σ.
Παραθῶ, ὅμοιον.	Π. ο. 7)
— l. 17. Παραβύουσαν, παρακαμμύουσαν.	Π. παρακαμμύουσαν.
— l. 20. Παράβυστον, λ. — γλ' τῇ με, ε.	Π. λ. — τῷ μεγάλῳ. ε.
c. 859. l. 1. Παραγάγγας, ε.	Παρασάγγας. ε. 8)

4) In Παππ.'ζοιεν litteram expunxit; ſcriptum videtur: Παππόζοιεν. Videnda nota praeced.

5) Diverſa male conflavit. Cf. VV. DD. qui juncta ſepararunt.

6) Voci παρακατιθέμεναι duae inſunt lectiones, quae olim forte ita diſtinguebantur: $\overset{\text{κατα}}{\text{παρατιθέμεναι}}$. Cf. VV. DD.

7) Locum vitioſum Muſurus intactum reliquit. Typotheta compendium bene expreſſit: Παρὰ θεῶ. Error autem ab imperito ſcriba proficiſcitur, qui vocem obſcurius forte exaratam male deſcripſit et a praecedentibus ſeparavit; erant nempe παραθῶ ὅμοιον, tanquam interpretatio v. Παραβαλῶ, in margine ad hanc gloſſam adſcripta, unde huc ingeſta fuerunt. Cf. VV. DD. quorum ſtudio et ſagacitate vox correcta eſt, et cum pracedentibus unita.

8) En Voſſii Παραγάγγας. Aliquis fere crederet, Voſſium codicem vidiſſe. Muſuri ſcripturam exhibet Cyr. Lex. Ms. Παρασάγγας. εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅ ἐστι στάδια λ'. ὁ δὲ σταθμὸς μίλια ἔχει κή. κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα. Infra ſuo loco Παρασάγγης.

c. 859. l. 13. Παραγράψαι, ὃ η. — τραπεζήτου π.	Π. ὃ η. — τραπεζίτου π.
— l. 16. Παραγωγαὶ, ἀπάτου χ.	Π. ἀπάται. χ.
— l. 19. Παραδέδρωμαι, π.	Παραδ' ἔδραμε. π.
c. 860. l. 5. Παράδεισος, τ. — οἷον ἔστιν ἐμπεριπατῆς, ἢ τ.	Π. τ. — οἷς ἐστιν ἐν περιπάτοις. ἢ τ. 9)
— l. 18. Παραζηλῶν, π. παρεξισω. ῶν.	Π. π. παρεξισῶν. 10)
c. 861. l. 5. Παραθήγειν, α.	Παραθίγειν. α. 11)
— l. 7. Παραθῆται, ἐκβάλλει.	Π. ἐκβάλλῃ.
— l. 11. Παραθροξίας, π^εδραμείας.	Π. παραδραμείας. 12)
Παραθῶτε, ἐκβάλλει.	Παρωθῶται. ἐκβάλλῃ. 13)
— l. 15. Παραιγείρον θέα, Ε. — βαθμοὺς, ὑφ' αἷς — πρός τὸ κ.	Παρ' αἰγείρου θέα. Ε. — βαθμοὺς, ἐφ' αἷς — πρὸ τοῦ κ. 14)

9) Reponendum forte ex Photio: οἷόν ἐστιν ἐν περιπατεῖσθαι. Cf. VV. DD.

10) In ultima voce litteram confodit; ſcriptum videtur: παρεξισωθῶν. Cf. VV. DD.

11) Lectio codicis, male a Muſuro mutata, in editis repoſita eſt.

12) In impreſſis Παραθραξίας. Cf. VV. DD.

13) Scribendum, ut in Παραθῆται et Παραθέντες, ad ordinem: Παραθῶται. usque donec ſcripturis harum gloſſarum aliunde lumen adſulſerit; ſuſpicor tamen, quod Παραθ. pro Παρωθ. ab antiquis librariorum erroribus deducendum ſit, et in ipſo forte codicis Marciani archetypo exſtiterit.

14) In ultimis mendae origo ex compendio: πρ^ο τ. Infinita errorum multitudo ex hoc fonte derivari poteſt.

MS.	MUS.
c. 861. l. 24. Παραίλεως, ὄ- ο ρος ἐγγὺς μ ρ θ ν	Π. ὄρος ἐγγὺς Μαραθῶ- νος. [15])
c. 862. l. 6. Παραίπαιμα, ε πκωπή	Π. παρακωπή.
— l. 8. Παραινεῖται, ο.	Παραίνυται. ο. [16])
Παραιρήμματα, παρ- άμματα ι.	Παραιρήματα. παρα- ράμματα ι.
— l. 11. Παραὶ ποσὶ κάμπε- σαι θυμὸς ἠγωνίας, καὶ κατέπεσαν τ.	Παραὶ ποσὶ κάππεσε θυ- μός. ἠγωνία, καὶ κα- τέπεσε τ. [17])
Παραισαβάζειε, παρ- αμεμημέναι, α.	Παραισαβάζειν. παρα- νενομημέναι. α. [18])
— l. 16. Παρίσομαι, παρ- ί..ντα, παρατρέ- χοντα.	Παρπαρισῶντα. παρα- τρέχοντα. [19])

c. 862.

ο
15) Mira est nominis μ ρ θ ν sine vocalibus scriptio, quae procul dubio ex ipso archetypo petita est.

16) Prima scriptura fuit Παραιρεῖται, quae hic reponenda est, favente ordine. Mox Παραιροῦνται. ἀφαιροῦνται.

17) Verba Poetae ordini repugnant, nec locum suum occupant; mihi quidem divulsa videntur a praeced. Παραὶ ποσὶ, ad quod olim in margine forte exempli loco notata erant. Ipsa Homeri verba Musurus bene restituit, interpretationem vero male correxit; apud Homerum enim non de uno, sed de pluribus sermo est, de Achivis nempe vel Danais; legendum itaque duce codice: ἠγωνίασαν, καὶ κατέπεσαν τ. Ultimum: ἢ ποσίν. merum otiosi hominis additamentum est ex margine. Cf. VV. DD.

18) Foede textum corrupit; scribendum: παραμεμηνέναι. a παραμαίνω, παραμέμηνα. *furorem Bacchicum injicere.* Photius: Παραισαβάζειν. παραμαίνεσθαι. Cf. VV. DD. Cyr. Lex. Ms. Σαβάνδιος. ἐπώνυμος Διονύσου.

19) Taedet me delirii hominis, nec enim rationem et modum video. In παρί..ντα duas litteras expunxit. Sub men-

c. 863. l. 22. Παραιφη.. εύμεθα, π.	Παραιφηλεύμεθα. π.[20])
Παρακαίρια, παράκρα.	Π. παράκαιρα.
c. 863. l. 3. Παρακεκόαται, π.	Παρακέκοπται. π.
—l. 5. Παρακέκρονται, τ. — ήλλάττοντο.	Παρακεκρόαται. τ. — ήλλαττῶντο.
— l. 14. Παρακεκλημένος, παρατετραμένος.	Π. παρατετραμμένος.
Παρακληδὸν, οὐδ' α.	Π. 'ο. [1])
— l. 20. Παρακοίτης, ὁ ἀνὴρ γ. — παλλακὶς, παράκοιτις.	Π. ὁ ἀνήρ. καὶ παράκοιτις, γ. — παλλακίς. [2])
—l. 25. Παρακόῤῥυσον. π.	Παρακόρησον. π.
c. 864. l. 12. Παράκωφον ἀποπάρδει, ἡ π.	Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν. ἡ π. [3])

c. 864.

mendosa codicis scriptura latent, aut duae glossae, aut vitium ejusque emendatio; ex priori opinione Παρίσομαι, vitiose pro Παραΐσσομαι, esset glossa per se, interpretatione quidem destituta, et ad Paralipomena ex margine referenda; ex altera vero Παραΐσσομαι menda esset, et παρί..ντα pro παραΐσσοντα correctio. Quod ergo magis placuerit, eligatur; ego certe priorem anteponerem rationem, qua glossa in duas ita divideretur: Παραΐσσομαι. Παραΐσσοντα. π. Ex serie et auctoritate Cyrilli Alberti quoque Παραΐσσοντα emendaverat. Cf. VV. DD.

20) Duas litteras delevit; legebatur: Παραιφηαλεύμεθα.

1) Bene in editis Παρακλιδόν. Haec glossa, quemadmodum superius Παραὶ ποσὶ κάππεσε θ., ab articulo, cui olim tanquam exemplum subjecta erat, disjuncta est; nec aliam video separationis causam, quam glossam intermediam: Παρακεκλημένος, π. quae male huc ex margine ingesta fuit. Cf. VV. DD.

2) Vocem παράκοιτις interpretationi praeposuit, cum antea sequeretur.

3) Proverbii formam, quam codex exhibet, retinendam judico: Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖ. ἡ π.

MS.	MUS.
c. 864. l. 12. Παρὰ λαπάρη, π.	Παρὰ λαπάρην. π.
— l. 18. Παραλία, ἡ Α. — ε ά πλ.	Π. ἡ Α. — πάραλος. 4)
c. 865. l. 3. Παράλληλον, α. — τὸ μ.	Π. α. — τῷ μ.
— l. 16. Παραλώματα, τ. — μρών κεπασμάτων.	Π. τ. — μ. σκεπάσματα. 5)
— l. 21. Παραμήνη, ἡ τ. — μήρα, Λ.	Π. ἡ τ. — μοῖρα. Λ.
c. 866. l. 1. Παραμύσαθαι, σ.	Παραμυθήσαθαι. σ.
— l. 12. Παραραόρος, σ.	Παράορος. σ.
— l. 22. Παραπέμποντες, ἀποθούμενοι.	Π. ἀπωθούμενοι. 6)
Παραπεπείθοιμι, παραθείθοιμι.	Παραπεπίθοιμι. παραπείθοιμι.
— l. 25. Παραπετάσματα, παρακαλύματα.	Π. παρακαλύμματα.
Παραπῆχυν, ι. — ἑκάτερον [μέρον] μέρος ε.	Π. ι. — ἑκάτερον μέρος ε.
c. 867. l. 6. Παραπλέξαι, ἐνπλέξαι.	Π. ἐμπλέξαι.
— l. 9. Παραπλῆγος, μανιώδ.ς.	Π. μανιώδους. 7)

c. 867.

4) Vis compendii esset παράλογος vel παραλόγως, quod Musurus in πάραλος docte mutavit. Cf. VV. DD.

5) Compendium μρών, prouti in codice est, exhibui; typotheta illud per μητέρων reddidit, quae vox hic incongrua est, et a tachygraphis μήρων exaratur. VV. DD. varie conjecerunt, sed frustra; facem accendant alii.

6) Correctionem typotheta neglexit.

7) In μανιώδ. ς litteram expunxit; scriptum videtur: μανιώδης, quod hic retinendum est.

c. 867. l. 14. Παραπλὴξ, π. — βεβλαμένος, μ.	Π. π. — βεβλαμμένος, μ.
— l. 23. Παραπλόνεσι, π.	Παρὰ πλειόνεσι. π.
c. 868. l. 6. Παραρητοὶ, π. — παραμυθητικοί.	Παραῤῥητοί. π. — παραμυθητοί.
Παραρυτοῖσι, παραμυθήταις.	Παραῤῥητοῖσι. παραμυθητοῖς.
— l. 11. Παραρυεὶς, μετεωρισθεὶς, π.	Παραρυῆς. μετεωρισθῆς, π.
Παραρύμα, Σ.	Παράρυμα. Σ.
— l. 18. Παραρύωμεν, ε.	Παραῤῥυῶμεν. ε.
— l. 26. Παρασαρῶσαι, ε. — κάλλυντρος τὸ σ̄ρον κ.	Π. ε. — κάλλυντρον τὸ σάρον κ. [8])
c. 869. l. 3. Παράσημον, α. — ἀπὸ τὸ καὶ ν.	Π. α. — ἀπὸ τούτου καὶ τῶν ν.
— l. 12. Παρασπάσησθαι, ἀφελῆσθαι.	Παρασπάσεσθαι. ἀφελεῖσθαι.
Παρασπίζουσα, σύνους συνοικοῦσα.	Π. σύννους σ. [9])
— l. 18. Παραστάδες, ο. — τετραμένοι κ.	Π. ο. — τετραμμένοι κ.
c. 870. l. 2. Παράστασις, φ. — παραπήσασθαι.	Π. φ. — παραστήσασθαι.
— l. 18. Παραστόρνυται, κ. — παράστροτον.	Π. κ. — παράστρωτον.
— l. ult. Παρασύρω, παρατρέψω, κ.	Π. παρατρέπω, κ.
c. 871. l. 10. Παρατεκτείνετο, π.	Παρατεκτήναιτο. π.

c. 871.

8) Sic in codice σ̄ρον compendiose scribitur. Cf. VV. DD.

9) Reponendum: συνοῦσα. σ. emendante Heinsio. Cf. VV. DD. Vitium ex compendio oritur.

c. 871. l. 13. Παρατέτακται, ἡτοίμασθαι.	Π. ἡτοίμασται.
— l. 21. Παρατρέπει, παραγορεῖ.	Π. παρηγορεῖ.
c. 872. l. 3. Παρατροπέων, παρατροπῶν, π.	Π. παρατρωπῶν. π.
— l. 7. Παρατροπῶν, π.	Παρατρωπῶσι. π.
Παρατρυχῶν, π.	Παρατυχών. π.
— l. 21. Παραφθαίησι, παραδραμεῖ.	Π. παραδράμοι. [10])
c. 873. l. 1. Παράφορος, π. — ἐξεστηκός.	Π. π. — ἐξεστηκώς.
— l. 9. Παραψίδες, τ.	Παραψίδες ἢ παροψίδες. τ. [11])
— l. 19. Παρεβλήδην, ἐρεθιστικῶς.	Παραβλήδην. ε. [12])
— l. 22. Παρεγγέγραπτος, ν.	Παρέγγραπτος. ν.
— l. ult. Παρεγγυᾷ, παραγγελύει, δ.	Π. παραγγέλλει. δ.
c. 874. l. 6. Παρ' αἰδοίησι, π. — ἀξίαις.	Π. π. — ἀξίοις. [13])
Πάρεδρον, παρακαθίμενον, π.	Π. παρακαθήμενον. π.
— l. 23. Παρείθη, π. — ἐάθη.	Π. π. — ε.
[Παρείεμαι, παραλέλυμαι.]	
Παρείεται, π.	Παρεῖται. π. [14])

c. 875.

10) In Ald. erratum typ.
11) Adduntur a Musuro: ἢ παροψίδες.
12) Male in Ald. ἐρετιστικῶς. Cf. VV. DD.
13) Musuro articulus τοῖς imposuit; retinendum ἀξίαις, praevio ταῖς. Cf. VV. DD. qui locum Poetae notant.
14) Glossam intermediam ita primum correxerat: Παρίεμαι. deinde: Παρεῖμαι.

c. 875. l. 2. Παρείκει, παρέρχεται.	Π. π.
[Παρείκουλον, ἀπόφασις ἄρχοντα.]	
Παρεῖμαι, π.	Π. π.
— l. 19. Παρείσανον, κ. ἀκρωτήριον.	Π. κ. α.
[Παρείση, παραστίκης.]	
Παρείθωσαν, π.	Π. π. [15])
c. 876. l. 13. Παρελεύσεαι, π. καὶ παραλογίσεις.	Π. π. καὶ παραλογίσῃ.
— l. 18. Παρέλκον, περισσὸν [περιττὸν] β. παράτινων.	Π. περισσόν. β. παρατεῖνον.
c. 877. l. 2. Παρεμφάρακτος, ἀσελγὴς [πέρπερος.]	Π. ἀσελγὴς.
— l. 9. Παρενήνεον, [παρανιέων] π.	Π. π. [16])
— l. 13. Παρενθῆκαι, μ. — πλοϊζομένων, π.	Π. μ. — πλωϊζομένων. π.
— l. 24. Παρεξηυλημένος, υ. κατατρημμέναι ε.	Π. υ. — κατατετρημέναι ε. [17])
— l. 28. Παρέοικος, π.	Παρεοικώς. π.
c. 878. l. 4. Παρεπτάμενα, π.	Παριπτάμενα. π.

15) Male in Ald. ἀκρωτηρίων. Pro παραστίκης correxerat παραστήκης. Superius Παρείκουλον, ἀπόφασις ἄρχοντα. intentatum reliquit.

16) Ejectum παρανιέων est vitiosa lectio, cujus emendatio fuit Παρενήνεον.

17) Duce codice legendum: κατατετριμμέναι. Cf. VV. DD. qui testimoniis probant.

MS.	MUS.
c. 878. l. 7. Παρεργότατα, κατεῤῥεγότατα.	Π. κατεῤῥωγότατα.
— l. 9. Παρενεῖται, ο.	Παραίνυται. ο. [18])
— l. 13. Παρερυπωμένα β.	Παρεῤῥυπωμένα β.
— l. 21. Πάρεσιν, ἀφέωσιν, σ.	Π. ἄφεσιν. σ.
— l. 26. Παρεσόμεθα, π. μέλλων.	Π. π. μέλλομεν.
Παρέσσυα, πάρόρμησα, παραγινομένη.	Παρέσσευα. παρώρμησα. καὶ παρεσσυμένη, π.
[Παρέσσεται, παρέσχεται.]	
Παρεσπονδημένοι, ε. παρηνομένοι.	Π. ε. παρηνομημένοι. [19])
c. 879. l. 14. Παρευημεριθεὶς, π.	Παρευημερηθείς. π.
— l. 18. Παρεφάσεις, π.	Παραιφάσεις. π.
Παρεφασίησι, π.	Παραιφασίησι. π.
— l. 22. Παρεχάσετο, π.	Παρεχάζετο. π.
Παρέχει, δίδει, χ.	Π. δίδωσι, χ.
— l. 25. Παρῆβον, π ε κτησὶ, ξ.	Π. παρὰ Κρησὶ, ξ. [20])
— l. 27. Παρηγοναῖς, παραγώγως, α.	Π. παραγωγαῖς. α.

c. 880.

18) Prima scriptura fuit Παρερεῖται, mendose pro Παραιρεῖται. Supra quoque pro Παραινεῖται substituerat Παραίνυται. Videnda nota ad v.

19) Locum glossae, quae hic intercidit, verbis καὶ παρεσσυμένη explevit. Sequens Παρέσσεται, παρέσχεται depravatum videtur ex Παρέσσυται παρέρχεται. Ambae glossae Παρέσσυα et Παρέσσεται ex margine sunt, unde post v. Παρεσπονδημένοι primum inserendae essent.

20) Indocte correxit; legendum: παρὰ Κτησίᾳ, ξ. Cf. VV. DD.

c. 880. l. 4. Παρεῖον, ὁ π.	Παρήϊον. ὁ π.
— l. 13. Παρήλθηκεν, ε. Παρήμενος, παρακαθήμενος, ἔκλυτος.	Παρήλθοκεν. ε. Π. παρακαθήμενος. καὶ παρειμένος, ε. [1])
— l. 21. Παρήορος, ὁ π. — παρασυρεὶς, ὁ ἐκτὸς τοῦ α.	Π. ὁ π. — παράσειρος, ὁ ἐκτὸς τοῦ α. [2])
— l. 26. Παρήσει μοι, δοκῶ.	Παρήσειν μοι δοκῶ.
c. 881. l. 5. Παρθέμενοι, π. — παραθέμενοι κ.	Π. π. — παρθέμενοι κ.
— l. 9. Παρθένιοι, ο. — θεῶν, κ.	Π. ο. — θεραπαινῶν, κ. [3])
— l. 18. Παρθένου Παλληνίδος, ι. — Παλαινίδι.	Παρθένος Παλληνίδος. ι. — Παληνίδι. [4])
Παριαμβίδες, Α. — πεποιεῖσθαι, α.	Π. Α. — πεποιῆσθαι, α. [5])
c. 882. l. 5. Παρίησιν, α. συγχωροῦσιν.	Π. α. συγχωρεῖ.
— l. 12. Παριππεύει, ἀφεῖ α.	Π. ἀφίησιν α.
— l. 15. Παρίσθμια, τ. — φάραγγα.	Π. τ. — φάρυγγα.

c. 882.

1) Scriptura Παρειμένος sub Παρήμενος ob soni similitudinem tacite explicatur; ne quem igitur haec ambiguitas retardaret, Musurus καὶ παρειμένος interposuit.

2) Male in Ald. ὁ ἐκ τοῦ α. Cf. VV. DD.

3) Mendosum θεῶν a compendio vocis παρθένων deducendum est. Cf. VV. DD.

4) Retinenda est codicis lectio Παρθένου Π. indocte a Musuro sollicitata; nec dubium est, quin ad Euripidem (Heracl. v. 1031.) respiciatur. Cf. VV. DD. In ultimo Παλαινίδι litterae αι ex λη natae sunt, et scribendum Παλληνίδι, ut in editis.

5) In Ald. Παριαμμίδες culpa typ. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 882. l. 17. Παριτόματα, ο.	Παριτώματα. ο.
— l. 21. Παρκατελέκτω, π.	Παρκατέλεκτο. π.
Παρκέμβλωκε, π. — παραμεμόληκεν.	Παρμέμβλωκε. π. — π.
[Παρμηθαίκιον, ὅπον σκεπαστήριον, κονδότρον θυρεοῦ.	
Παρνάσιος, Φ.	Π. Φ.
c. 883. l. 4. Παρνόπη, Κ. ἀθθ' θη	Π. Κ. Ἀθηναῖος. 6)
Παρξιφεῶς, π [τὴν] τοῦ ξ.	Πὰρ ξίφεος. παρὰ τοῦ ξ.
— l. 8. Παρωδούμενον, π.	Παροδούμενον. π. 7)
— l. 15. Παροιμία, βιοφελὴς λ.	Π. βιωφελὴς λ.
Πάροιμον, π. — ὁδὸν [λεγόμενος,] κ.	Παρ' οἶμον. π. — ὁδόν. κ.
c. 884. l. 4. Παροίσομεν, παρενέγκομεν, π.	Π. παρενέγκωμεν, π.
— l. 12. Παρομαρτεῖ, παρακολουθεῖ.	Π. π.
[Παρομαρτοῦν, παρεσόμενον.]	
Παρὸν, υ.	Π. υ. 8)

c. 885.

6) Compendium codicis aliud quid indigitat. Cf. VV. DD. Glossam in fine mutilam esse credo.

7) Recte ordinem restituit; ad ᾀδόμενον vero cogitandum est Παρῳδούμενον, tacente Lexicographo. Potuisset tamen interpretatio ᾀδόμενον scripturae Παροδούμενον directe tribui, quatenus nempe de proverbiis ageretur, quae usu trita sunt, et ab omnibus decantata. Cf. VV. DD.

8) Glossa intermedia forte ita legenda esset: Παρομαρτοῦν. παρισούμενον. Videant alii.

c. 885. l. 2. Παρουσία, ο. — Μένανδρος ὑδρείας.	Π. ρ. — Μ. Ὑδρεία. 9)
Παράφα, ἡ ε.	Παρυφά. ἡ ε. +
— l. 23. Παρσουλάκης, τ.	Παρσουλάκης. τ. +
c. 886. l. 3. Παρτετύμβει, π.	Παρτετύμβει. π.
— l. 15. Παρωὰς, π. — πυροί.	Π. π. — πυῤῥοί.
c. 887. l. 1. Πάρωος, ε. — πυροῦ χ.	Π. ε. — πυῤῥοῦ χ.
— l. 17. Παρωχετεύων, ο. — ὑδραγόν.	Παροχετεύων. ο. — ὑδραγωγόν.
c. 888. l. 1. Πάσσανος, α. ἢ ἀρτώπτης.	Π. α. ἢ ἀρτόπτης.
— l. 4. Πασάτω, ρ.	Πασσάτω. ρ. 10)
c. 889. l. 1. Πάσσε, σ. — ἄλλος θεῖοι κρατευτῶν, κ.	Π. σ. — α. θ. κρατευτάων. κ. 11)
— l. 6. Πάσσιρος, ὁ τ. — ὑπερβόριος.	Π. ὁ τ. — ὑπερβόρειος.
— l. 17. Πάσσυρως, ἄρδην, πανοικὶ πάσσων, ρ.	Π. ἄρδην.
	Πανοικὶ πάσσων. ρ. 12)
c. 890. l. 11. Παστήρια, σ. — ἐντοσθήδια, κ.	Π. σ. — ἐντοσθίδια. κ.
— l. 16. Πασχητιᾶ. π. — αἰσχρᾶ ἡδονῆ η.	Π. π. — αἰσχρᾶς ἡδονῆς η.
c. 891. l. 1. Πατάλους, π.	Παττάλους. π.

9) Lemmatis scripturam optime emendavit.
10) Scriptura codicis reponenda est, ordine et Glossariis sacris jubentibus. Cf. VV. DD.
11) Cf. VV. DD. qui Poetae locum restituerunt.
12) Male separavit; distinguendum, ut in editis: Π. ἄρδην. πανοικί. Πάσσων. ρ. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 891. l. 15. Πάτειθε, ἐσθίεται.	✝ Πάτειθε. ε. [13])
c. 892. l. 2. Πατερῆται, ε.	✝ Πατερῆται. ε.
— l. 7. Πατήρια, ἐγκοίκλια, κ.	Π. ἐγκύκλια. κ.
c. 893. l. 2. Πατραλοίας, ὁ τ. — μητρολοίας σ.	Π. ὁ τ. — μητραλοίας οὕτω σ. [14])
— l. 14. Πατρὶς, Φυλὶς, π.	Π. Φυλῆς. π.
Πατριότης, π.	Πατριώτης. π.
Πατρόθεν, π. — πρῶν ε.	Π. π. — π. ε. [15])
c. 894. l. 2. Πατρόζουσαι, τ.	Πατρώζουσαι. τ.
Πατρόϊον, τ.	Πατρώϊον. τ.
— l. 5. Πατρωλοίας, ὁ τ. — κτένων.	Πατραλοίας. ὁ τ. — κτείνων.
— l. 15. Πατώμας, δ.	Πατώσας. δ.
— l. ult. Παυνὶ, μ.	Παῦνον. μ.
c. 895. l. 3. Παῦρα, ο. εὐρύθμητα.	Π. ο. εὐαρίθμητα.
— l. 6. Παῦροι, ο. ἔλαττοι, ο.	Π. ο. ἐλάττους. ο.
— l. 10. Παυσικάπη, μ. — ἥρωνος μ.	Π. μ. — εἷρον ὥς μ.
Παυστίρεια, ο.	Παυστήρια. ο.
Παυσωλὴ, α. — κατέληξις.	Π. α. — κατάληξις.
c. 896. l. 3. Πάχνη, ἡ ψ. — πεσσεῖν, ἢ λ.	Π. ἡ ψ. — πήσσειν. ἢ λ.
— l. 11. Παχυννοὶ, π.	Παχύνοι. π. [16])

c. 897.

13) Male in Ald. εὐθίεται. Cf. VV. DD. qui glossam restituerunt.

14) Musurus οὕτω interseruit. Cf. VV. DD.

15) Typotheta compendium recte per πατέρων expressit.

16) In archetypo ita scriptum suspicor: Παχύνοοι. Cf. VV. DD.

c. 897. l. 7. Πεδάρσειον, μεταίωρον, υ.	Πεδάρσιον. μετέωρον. υ.
— l. 13. Πέδηλα, υ.	Πέδιλα. υ. [17])
c. 898. l. 2. Πεδιακὰ π. — ἀποδεδία κ.	Π. π. — ἀποπεδιάδος κ.
Πεδιά τ. — ἡλίῳ φ.	Π. — Ἰλίῳ φ.
Πέδηλα, υ. — ποδόειδα.	Πέδιλα. υ. -- ποδεῖλλα. [18])
— l. 11. Πεδοίκου, χ. — αἰσχυλοτρόφοις.	Π. χ. — Αἰσχύλος Τροφοῖς.
c. 899. l. 8. Πεζοφόροις ζ. Αἰσχύλος τοξότισιν, ω.	Π. ζ. Α. Τοξότησιν. ω. [19])
c. 900. l. 5. Πειλὸς, π. — πεπηλωμένον.	Π. π. — πεπιλωμένον.
c. 901. l. 3. Πειρήθηξαι, π. λαμβάνη.	Πειρήθητε. π. λαμβάνετε. [20])
— l. 6. Πειρήσονται, δ. ληψόμενον.	Π. δ. λήψονται.
— l. 12. Πείρινθος, π. — πληνθίον, τ.	Π. π. — πλινθίον, τ.
— l. 18. Πείσσεας, π. — βοτανώδεις.	Πείσσεα π. — β.
[Πείσεν, πείσει, ἔπεισεν.]	
Πείσεσθαι, π.	Π. π.
c. 902 l. 2. Πείσῃ, π. — κραδιήμεναι.	Π. π. — κραδίῃ μένε.
— l. 7. Πείχισον, δοκίμασον.	Π. δ.
[Πεκούλιον, βαλάντιον.]	

17) Potius: Πέδειλα. probante Euftathio. Cf. VV. DD.
18) Prima fcriptura fuit ποδόειλα, vel ποδοῖλα.
19) Vera lemmatis fcriptura, quam VV. DD. repofuerunt, auctoritate codicis ftabilitur. Cf. VV. DD.
20) Male correxit; legerem: Πειρήσηται. π. λαμβάνῃ. Monente ordine; certo affirmare poffum, quod θ in Πειρήθηξαι ex σ natum fit.

MS.	MUS.
c. 902. l. 7. Πέκτει, κ.	Π. κ.
— l. 12. Πελάγια, τ. — ἡ δὲ ῥίνος π.	Π. τ. — οἱ δὲ ῥίνη π.
— l. ult. Πελαίνα, ἡ Σ. ἐν τοῖς [εὖκε] χρησμοῖς, ἢ τ.	Π. ἡ Σ. ἐν τοῖς χρησμοῖς. ἢ τ.
c. 903. l. 8. Πέλανος, π. — περιπεπηκότα τ.	Π. π. — περιπεπηγότα τ.
Πέλανορ, τὸ τ.	Π. τὸ τ. [1])
Πελαργικοὶ ν. — ἀντιστρέφειν τ.	Π. ν. — ἀντιτρέφειν. τ.
c. 904. l. 6. Πελαστικὸν τ.	Πελασγικὸν τ.
— l. 11. Πελάχνιν, τ.	Πελάχνην. τ.
— l. 13. Πελεθόβαψ, Θεόδρος ὁ κ.	Π. Θεόδωρος ὁ κ.
Πελέθρησμα, τὰ δρόμηκα.	Πελέθρισμα. τὸ δρόμημα.
c. 905. l. 1. Πελεθρόνιος, ὁ Χ. — πελεθροίνου, ε.	Π. ὁ Χ. — Πελεθρόνου, ε.
— l. 6. Πέλειον θρέμμονα ν.	Πελειοθρέμμονα ν.
c. 906. l. 7. Πελεσσύδραι, συνστρέμματα υ.	Π. συστρέμματα υ.
— l. 14. Πέλιαι, μ. — Φράθαι.	Πέλειαι. μ. — Φάσσαι. [2])
c. 907. l. 6. Πέλλαι, α. — τὸ μέγα — πυελλοί τ.	Π. α. — τὸ γάλα — πυελοί τ.
— l. ult. Πελλήνη, π. — Ἄργει πελλικαὶ χ.	Π. π. — Ἄργει π. χ. [3])

c. 908.

1) In Ald. articulus omittitur.
2) In Ald. Φράσσαι culpa typ. Cf. VV. DD.
3) Ultima: πελλικαὶ χ. in editis bene ab articulo sejuncta sunt et emendata. Cf. VV. DD. Male in Ald. πηλλικαὶ χ.

MS.	MUS.
c. 908. l. 14. Πελλυταὶ, ο. — ταὶς σφυρὰ κ.	Π. ο. — τὰ σφυρὰ κ.
— l. ult. Πελοπίδαι, Ἀγαμέμνων γε	Π. Ἀγαμέμνονος γένος.
c. 909. l. 2. Πέλος, μ. περαστικόν.	Πέλωρ. μ. τεράστιον.
— l. 17. Πέμματα, π. — πληθυντικά.	Π. π. — πληθυντικῶς.
Πεμπαύδος, π.	Πεμπάδος. π.
— l. 23. Πεπάσσεται, κ.	Πεμπάσσεται. κ.
c. 910. l. 1. Πάμπελον, σ. — γηραλέος.	Πέμπελον. σ. — γηραλέον.
— l. 9. Πεμφίδες, πεμφόλιγες κ.	Π. πεμφόλυγες. κ. [4])
Πεμφιδώδεις πύθετοι, φ.	Π. πυρετοί. φ.
Πεμφὶξ, π. — ἀκτῖναι.	Π. π. — ἀκτῖνες.
— l. 24. Πενθέριον, τ. — Θάσσιοι.	Π. τ. — Θάσιοι.
c. 911. l. 3. Πένοντο, ἐνείργουν.	Π. ἐνήργουν.
— l. 6. Πεντάχα, ἡ χεὶρ, ἢ ἐ μέρη.	Π. ἡ χεὶρ. ἢ εἰς πέντε μέρη, πένταχα. [5])
— l. 11. Πέντε κοιταὶ, τ.	Πέντε κοῖται. τ. [6])
c. 912. l. 3. Πεντηκοντομέσολμον, π. — μαιοδμαὶ σ.	Π. π. — μεσόδμαι σ. [7])
— l. 19. Πεπαληκέναι, ἐκμεσεῖν.	Π. ἐκπεσεῖν.

4) Correctio typothetam latuit.
5) Additur a Muſuro in ſine πένταχα.
6) Dormitando correxit. Ipſe accentus docet, quod κοιταὶ ortum ſit ex κριταὶ, ſaepius quoque in hoc codice ρ et ο inter ſe permutantur; ſupra habuimus κριτῶν pro κοιτῶν. Cf. VV. DD. qui maculam eluerunt.
7) Cf. VV. DD. qui gloſſam correxerunt.

c. 912. l. 19. Πεπαλημέναι, βεβλαμέναι.	Π. βεβλαμμέναι.
c. 913. l. 1. Πεπαλμένος, βεβλαμένος, ε.	Π. βεβλαμμένος, ε.
Πεπαλόεντος, τ.	Παιπαλόεντος. τ.
Πεπαλόεσσα, τ.	Παιπαλόεσσα. τ.
— l. 13. Πέπαρμαι, δ. — καθήλομαι.	Π. δ. — καθήλωμαι.
Πεπαρμένον, α. — καθηλομένον, κ.	Π. α. — καθηλμένον. [8])
— l. 22. Πέπαυστοι, ε.	Πέπαστο. ε.
c. 914. l. 1. Πεπείθοιμεν, π.	Πεπίθοιμεν. π.
Πεπείθουσα, π.	Πεπιθοῦσα. π.
— l. 11. Πεπεμμένην, ζ. — γεναμένην.	Π. ζ. — γενομένην.
Πεπένεται, μ.	Πεπαίνεται. μ.
— l. 15. Πεπερημένος, ὁ πεπερεομένος.	Π. ὁ πεπερεωμένος.
c. 915. l. 10. Πεπνιμένος, φ.	Πεπνυμένος. φ.
— l. 18. Πεποθήεις, θ.	Πεποιθήσεις. θ.
c. 916. l. 1. Πεπόληστο, ε.	Πεπόλιστο. ε.
— l. 9. Πεπορπιμένη, τ.	Πεπορπημένη. τ.
Πεπορωμένοι, τ.	Πεπωρωμένοι, τ.
— l. 12. Πέποσμαι, ἀκήκοα, [ἥπταμαι.]	Πέπυσμαι. α. [9])
Πεποτ. ανται, ἥπτανται.	Πεποτήαται. ἵπτανται. [10])
c. 917. l. 1. Πέπταθαι, ἀνεώχθη, π.	Π. ἀνεωχθῆναι. π.

c. 917.

8) Lectionem καθηλώμενον, quam VV.DD. Hesychio reddiderunt, codex confirmat.

9) Vox deleta ἥπταμαι, pro ἵπταμαι, glossae hic elapsae interpretatio est.

10) In Πεποτ. ανται litteram erasit.

M S.	MUS.
c. 917. l. 4. Πεπτέον, φ. εὐρυτέον.	Π. φ. εὐρυντέον.
— l. 7. Πεπ.γμένοι, μ.	Πεπυγμένοι. μ. [11])
— l. 16. Πέπωκα, ἔπια.	Π. ἔπιον.
— l. 20. Περάαν, διαπερᾶν.	Π. διεκπερᾶν.
Περαιβοὶ, ε. Θεσσαλικόν.	Π. ε. Θ.
[Περάγειν, διεῤῥωγέρειν θῶ.]	
Περαίνει, ε. — πληρεῖ, α.	Π. ε. — πληροῖ. α.
c. 918. l. 2. Πέραινον, ο. — τοὺς περὶ τ.	Π. ο. — τὰ περὶ τ.
— l. 19. Πέργαμας, ἡ α.	Πέργαμος. ἡ α.
Περγέα, θ. ἡ Ἄρτεμις.	Π. θ. ἡ Α.
Περγοῦλον, ὀρνιθάριον ἄργειλέγω.	Π. ο. ἄργει λευκόν. [12])
— l. ult. Πέργουν, π.	Πέργεις. π.
c. 919. l. 3. Περιδόμεθα, σ.	Περιδώμεθα. σ.
Περεούμενοι, τ.	Περαιούμενοι. τ.
Περεοῦσθαι, δ.	Περαιοῦσθαι. δ.
Περέτισαν, ε.	Περιέτισαν. ε.
— l. 17. Περιάγνοιται, π.	Περιάγνυται. π.
Περιάγνοιτο, π.	Περιάγνυτο. π.
Περιαγορίος, π.	Περιαγοραῖος. π.
— l. 24. Περίαλλος, τ.	Περίαλος. τ.
Περιαμηχάμενος, θ.	Περιαμησάμενος. θ.

11) Litteram expunxit; male in Ald. Πεπιγμένοι. Cf. VV. DD.

12) Mira est Musuri correctio, et docto homine indigna; si VV. DD. codicis scripturam ob oculos habuissent, locus jam emaculatus fuisset. In archetypo compendiose scriptum suspicor: ΑΡ^Γ ΛΕ^Γ. quod scriba in ἄργει λέγω corrupit, cum describendum esset: Ἀργεῖοι λέγουσι. Cf. VV. DD. quibus Musurus tenebras obfudit.

M S.	M U S.
c. 920. l. 1. Περιαμμάτων, περιαπατῶν.	Π. περιάπτων.
Περιάοιδος, ἡ ε. ᾠδίς.	Π. ἡ ε. ᾠδή.
Περιαπτάω, περιαμματάω.	Περιάπτων. περιαμμάτων.
— l. 6. Περιαυτίζεσθαι, τὸ ἐν αὐτῷ — ἀποδιδόναι ε.	Περιενιαυτίζεσθαι. τὸ ἐν ἑαυτῷ — ἀποδιδόναι ε. 13)
— l. 23. Περιβόητος, ἐπὶ κ.	Π. ὁ ἐπὶ κ.
c. 921. l. 7. Περιγλαγέας, μεμαλακτωμένας.	Π. γεγαλακτωμένας.
Περιγλαγὲς, περίπλεω γ.	Π. περίπλεων γ.
Περιγράφει, περιγίνεται [περιαίρεσιν τοῦ πράγματος,] ἢ χωρεῖ, ἢ συλλαμβάνεται.	Π. περιγίνεται. ἢ χωρεῖ. ἢ συλλαμβάνεται. ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστι.
Περιγραφὴν, περιαίρεσιν τοῦ πράγματος, ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστι.	Π. περιαίρεσιν τοῦ πράγματος. 14)
	+
Περίγραφον, ο. — ἕως λύτουν.	Π. ο. — ἕως λύτουν. 15)
— l. 18. Περιδεδρύθη, περιέξεστι.	Περὶ δ' ἐδρύφθη. περιεξέσθη. 16)

c. 921.

13) Lectio codicis in Albertina reposita est, flagitante ordine. Pro ἀποδιδόναι in impressis ἐπιδιδόναι. Cf. VV. DD.

14) Ex verborum ordine, quem codex exhibet, discimus, quod ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστι in locum alienum ex margine intrusum sit.

15) Cf. VV. DD. qui locum varie tentarunt.

16) Dextre emendavit. Glossa ad Il. Ψ. 395. spectat, ubi hodie ita legitur:

'Αγκῶ-

c. 921. l. 20. Περιδείδηθι, φ.	Περιδείδιθι. φ.
Περιδείνεσθαι, π.	Περιδίνεσθαι. π.
Περιδεινηθήτην, π.	Περιδινηθήτην. π.
Περιδεινήσεως, π.	Περιδινήσεως. π. 17)
Περιδεινηταὶ, π.	Περιδινηταί. π.
c. 922. l. 3. Περιδεινοῦντα, π.	Περιδινοῦντα, π. 18)
Περίδειρον, τ. — τραχήλου.	Π. τ. — τραχήλου.
Περισσῶς δ.	Περιδείσασα. περισσῶς δ. 19)
Περιδεῖσθαι, συντείνεσθαι περὶ κλησίον θεὲ πάντη.	Π. συντείνεσθαι.
Περιτετείχιστο δὲ κλήσιον, κύκλῳ περιβέβλετο — κλήσιον, δ.	Περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη. περιετετείχιστο δὲ κλίσιον, κύκλῳ περιεβέβλητο — κλίσιον, δ. 20)
— l. 13. Περιδέξιον, φ. — δεξιῶς π.	Περιδέξιον. φ. — δεξιὸν π.
— l. 18. Περιδέρεα, π.	Περιδέραια. π.

c. 922.

Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥινάς τε.

In codice vero, unde glossa descripta fuit, legebatur:

Ἀγκῶνας περὶ δ' ἐδρύφθη στόμα τε ῥινάς τε.

Quod hodierna lectione multo concinnius est; proinde Jensius minime audiendus est, qui contra ordinem et lectionis praestantiam Περιδρύφθη hic reponendum voluit. Cf. VV.DD.

17) In Ald. erratum typ.

18) Vide, quam parum constans Περιδεινοῦντα in Περιδινοῦντα mutaverit, dum praecedens Περιδεινοῦσι, quod idem verbum est, intactum relinquitur; nec desunt hodie, qui eadem animi levitate in veterum libros grassantur.

19) Glossam, quae hic intercidit, optime divinavit.

20) Locum turbatum egregie digessit et emendavit. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 922. l. 18. Περὶ δ' ἐστὲ, υ. — ὑπάρχεται ἢ κρατεῖται.	Π. υ. — ὑπάρχετε. ἢ κρατεῖτε.
— l. 23. Περίδηλον, π. καλόν.	Π. π. κ.
[Περιδῆσαι, περιδύναθαι.]	
Περίδοσιν, σ.	Π. σ.
Περιδοῦ, σ. — θέστες.	Π. σ. — θέσιν.
c. 923. l. 1. Περίδρομοι, τοῦ δεικτύου τὸ δειρόμενον — περιεχόμενοι τόποις π.	Π. τοῦ δικτύου τὸ διειρόμενον — περιέχεθαι. τόποι π.
Περιδρόμους τείχους, π.	Περιδρόμους τοίχους. π.[1])
— l. 9. Περίδυσο, ἀπόδυσο ε πδύω, ο.	Π. ἀπόδυσο. περιδύω. ο.[2])
— l. 12. Περιβάλλων, ἐκύκλωσαν.	Περίβαλλον. ἐκύκλοσαν.[3])
— l. 15. Περιέδεινε, π.	Περιέδινε. π.
Περιεδρύθη, περιεξέστη.	Περιεδρύφθη. περιεξέθη.
λλ — l. 23. Περιεῖπεν, ἔτι με.	Περιεῖναι. ἔτι μέλλειν.[4])
Περιείργασμαι, π. ἐποίησαν.	Π. π. ἐποίησα.
Περιεκόκυτο, π.	Περιεκώκυτο. π.
— l. 28. Περιεκτικώταται, ὁμοίαι.	Π. ὁμοίως.

c. 924.

1) Correctionem typotheta omisit. Cf. VV. DD.

2) In editis glossa in duas dividitur; περιδύω ex margine adnexum est.

3) Glossa in alienum locum invecta est, ut VV. DD. observarunt.

4) Supine correxit. An Περιεῖπεν. ἐπεμελεῖτο? Examinent critici.

MS.	MUS.
c. 924. l. 3. Περιελιχμήσατο, τῇ γλώττῃ σπόγγει καὶ καθῆρεν.	Π. τῇ γλώττῃ ὡς σπογγείῳ περιεκάθηρεν. [5])
— l. 9. Περιεπτησμένη, π.	Περιεπτισμένη. π.
— l. 16. Περιέσσομαι, π. — μέλλοντες π.	Π. π. — μέλλω π.
Περιεσπάθη, ε. περιδέδεται.	Π. ε. π.
[Περιεσκεμμένος.]	
[Περιέσσων, κωπηλατῶν.]	
[Περιέσται, περιγένηται, νικήσει.]	
Περιεστήξει, π.	Π. π. [6])
c. 925. l. 7. Περιήθελεν, ἀγάπη περιήθλουν ἀ- π' γα.	Π. ἠγάπα.
	Περιήθελον. ἠγάπων. [7])
— l. 10. Περιήκασε, περιώρυξεν, περιέγραψεν.	Π. περιώρυξε. περιέγραψε.
— l. 15. Περιηρημένον, κεκομμένον.	Π. κ.
[Περιήῤῥον, περιήεσαν.]	

5) Bene in impreſſis σπόγγῳ.

6) Quod hae gloſſae ſuppoſitae ſint, Muſurus optime vidit, at propterea non delendae eſſent. Περιεσπάθη ante Περιέσσομαι collocandum eſt, et ante Περιεσπάθη, Περιεσκεμμένος, quod paralipomenon eſt, et interpretatione caret. Περιέσσων, mendoſe pro Περιερέσσων, nihil aliud eſt quam varia lectio praecedentis Περιερέττων. Sequens Περιέσται bene ſe habet, at interpretatio περιγένηται vitioſa eſt pro περιγενήσεται.

7) Bene diſtribuit et emendavit; docet tamen ordo, quod περιήθλουν α. ex margine adjectum ſit.

c. 925. l. 15. Περιήσω, π.	Π. π.
— l. 18. Περιθείης, μα πειραθείς.	Περηθείης. μάθοις π.
[Περιθεὶς, κυκλωθεὶς, περισσότερον λαβεῖς.]	
[Περὶ θεὸν, πρὸς θεόν.]	
Περιθειῶσαι, π.	Π. π. 8)
c. 927. l 3. Περίκηλα, π. ξηρᾶται π.	Π. π. ξηρὰ, τὰ π.
— l. 8. Περίκλυμος, ὁ π. — ἡ [καὶ] κυκλάμενος.	Π. ὁ π. — ἡ κυκλάμινος.
— l. 12. Περικνημὴς, σ.	Περικνημίς. σ.
Περικοῖται, κλωπαὶ, λ.	Π. κλοπαί. λ.
— l. 17. Περικτιόνεσι, π.	Περικτιόνεσσι. π.
Περίκυκλον, ἵνα υ.	Π. ἵνα υ.
— l. ult. Περιλαβεῖν π.	Περιλαβεῖν π. 9)
c. 928. l. 11. Περιμέφαθαι, δ.	Περὶ μὲν φᾶθαι. δ.
— l. 17. Περιμήκετος, υ. — ὑψηλὴν [εἰς] ε. — περιμεμήκετον.	Π. υ. — ὑψηλὴν ε. — περιμήκετον. 10)

c. 929.

8) Pro λαβεῖς correxerat: λάβοις. quid hac mutatione cogitaverit, sane non perspicio. Vires experiantur Glossariorum scrutatores; at seriem minime negligant, quae verae in Hesychio critices basis est, quam si viri docti fideliter secuti essent, majores hodie in his litteris progressus nostri fuissent, et pauciores Hesychii maculae.

9) In impressis: Περίλαβεῖν, ἢ π. Particulam ἢ codex omittit.

10) Glossa ad Il. Ξ. 287. pertinet, ubi haec de Somno:
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον —
Praepositionem ergo Musurus perperam ejecit. Cf. VV. DD. In Ald. erratum typ.

MS.	MUS.
c. 929. l. 1. Περινάμενα, π.	Περνάμενα. π.
— l. 10. Περίνος, τ.	Περίναιος. τ.
c. 930. l. 12. Περιοριζόμενοι, π. — ἐξωλιθένοντες.	Π. π. — ἐξωλιθαίνοντες.
c. 931. l. 14. Περιπεπλιγμένα, π.	Περιπεπλεγμένα. π. [11])
c. 932. l. 1. Περίπεμπτον, τ.	Περίπεπτον. τ.
— l. 12. Περιπῆγις, π.	Περιπυγίς. π.
Περιπηγεὶς, π. ἐνπαγείς.	Π. π. ἐμπαγείς.
Περιπλη.., περιπλέγδην, π.	Περιπλήξ. π. π. [12])
c. 933. l. 7. Περίποδος, α. — ἁρμόζων, κ.	Π. α. — ἁρμόζοντος. κ.
c. 934. l. 3. Περιϊππεύει, ἀφεῖ — ὁδεύει.	Π. ὅταν ἀφῆ — ὁδεύη.
— l. 11. Περιπτηχαὶ, π.	Περιπτυχαί. π.
— l. 14. Περιραίνεσθαι, π.	Περιῤῥαίνεσθαι. π.
— l. 19. Περιῤῥυδὴς, περικυκλασμένος, π.	Π. περικεκλασμένος. π.
c. 935. l. 2. Περισαίνοντες, κ. — τὴν κ.	Π. κ. — τὴν οὐρὰν κ. [13])
— l. 5. Περὶ σεῖο, π. — περιέσσιον, π.	Π. π. — περὶ σέο. π.
— l. 22. Περισπέ.του β.	Περισπέρχου β. [14])

11) Retinenda est codicis scriptura, perperam a Musuro sollicitata. Cf. VV. DD.

12) In Περιπλη.. exitum delevit.

13) Lacunam explevit. Vitiose in Ald. Περισάνοντες.

14) Litteram expunxit; scriptum videtur: Περισπέκτου.

M S.	M U S.
c. 936. l. 1. Περισκε$^{λλ'}$, βακκία, Φιμινάλια.	Περισκέλια. βρακκία, Φεμινάλια. 15)
Περίσπονδον, π.	Περὶ σπονδῶν. π.
— l. 15. Περιστελεῖ, κ.	Περιστέλλει. κ.
c. 937. l. 19. Περισχαδὸν, τ. — ψίαθον, ε.	Π. τ. — ψ. ε. 16)
— l. ult. Περισχιλεῖς, ε.	Περισχιδεῖς. ε.
c. 938. l. 8. Περιρίτημι, υ.	Περί τ' εἰμί. υ.
— l. 16. Περιτεύοντες, συλλῶντες.	Περιττεύοντες. συλῶντες.
c. 939. l. 8. Περι. Φαλλία, π.	ΠεριΦαλλία. π. 17)
— l. 18. ΠεριΦθείρεται, τάς Φ.	Π. τοὺς Φ.
c. 940. l. 11. Περιχεύας χρυσῷ, περιποθῷ χ.	Π. χ. περιπάσας χ.
c. 941. l. 12. Περιώσσιον, περιωσσίως, π.	Περιώσιον. περιωσίως. π.
c. 942. l. 11. Περνεῖν, ε.	Περνᾶν. ε.
— l. 13. Περομνύναι, ε.	Περιομνύναι. ε.

c. 943.

15) Duo λλ in fine vocis superscripta pluralem indicant, et bene explicata sunt. Steph. et Th. Lex. Ms. quemadmodum et Cyrillus Marinus: Περισκελῆ. Φημινάλια. Glossa ex margine supposita est. Cf. VV. DD.

16) In Ald. *ψίαθρον* culpa typ. Cf. VV. DD.

17) Litteram delevit; scriptum videtur: ΠερισΦαλλία. Festi originem et significatum Jo. Lydus (*Περὶ μηνῶν*) his verbis enarrat: *Ἐν ἀποῤῥήτῳ δὲ τῷ Διονύσῳ τὰ μυστήρια ἐτελεῖτο, διὰ τὸ πᾶσιν ἀπόκρυφον εἶναι τὴν τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν τοῦ παντὸς φύσιν κοινωνίαν, καὶ φαλλοὺς ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ παρελάμβανον, οἱονεὶ τὰ γεννητικὰ ὄργανα, καὶ ἔσοπτρον οἱονεὶ τὸν διαυγῆ οὐρανὸν, σφαῖραν δὲ οἱονεὶ τὴν γήν. ὁ γὰρ Πλάτων ἐν τῷ Τιμαίῳ φησίν· Γῆ μὲν τὸ σφαιρικὸν εἶδος. διὸ δὴ καὶ ὁ Πυθαγόρας ἐν ταῖς δέκα σφαίραις οὕτως καὶ αὐτῆς ψυχὰς ἐνεσπάρθαι φησί.*

c. 943. l. 3. Πέρπερος, μετὰ βλακίας ε.	Π. μετὰ βλακείας ε.
c. 945. l. 14. Πεσσὰ πέντε γράμματα κ.	Πεσσὰ πεντέγραμμα κ.
c. 946. l. 6. Πέσον, ο. — Αἰολεῖς, τ.	Π. ο. — Αἰωλεῖς. τ.
— l. 18. Πέτα, π. στάχυα.	Π. π. στάχυες.
— l. ult. Πετάλα, μτ' ʼονο θ.	Π. ὀνόματα θ. [18])
c. 947. l. 3. Πετταλισμὸς, ὑ διὰ φίλων ο.	Πεταλισμός. ὁ διὰ φύλλων ο.
— l. 8. Πεταλίδων υἱῶν μεταίη α.	Πεταλίδων υἱῶν. μετήχθη α.
— l. 14. Πετᾶσθαι, γ.	Πεπᾶσθαι. γ.
— l. 18. Πέταυρα, σίγνα.	Π. τίγνα.
c. 948. l. 9. Πετευὼν, π.	Πετεών. π.
— l. 18. Πετρεφράμη, θεῤῥασεῖα, θ.	Π. θρασεῖα. θ.
c. 949. l. 3. Πεττεία, δ.	Π. ἡ δ.
c. 950. l. 13. Πευκεδανὸν, πευκὲς, π.	Π. ἐχεπευκές. π.
— l. 15. Πευκινοδάκρυν, π.	Πευκινόδακρυν. π. [19])
c. 951. l. 5. Πεφάσθαι, πεφονεύεσθαι, κ.	Π. φονεύεσθαι, κ. [20])
— l. 9. Πεφάσσουσα, ε.	Παιφάσσουσα. ε.
— l. 17. Πεφήμωσο, π.	Πεφίμωσο. π.
— l. 21. Πεφήσεαι, τ. — τεθνήξεις.	Π. τ. — τεθνήξῃ.

c. 952.

18) Compendium Musurus bene descripsit. Cf. VV. DD. qui varie locum tentarunt.

19) Cf. VV. DD. quibuscum forte vox ita distinguenda est: Πεύκινον δάκρυ. suadente codicis accentu.

20) Duce codice scribendum: πεφονεῦσθαι. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 952. l. 3. Πεφλοιδέναι, φλεκτενεῖσθαι.	Π. φλυκτενοῦσθαι.
— l. 7. Πεφοβεῖσθαι, κ.	Πεφοβῆσθαι. κ.
c. 953. l. 12. Πεφορωμένα, ε.	Πεφωρημένα. ε.
Πέχαρι, ε.	Πέχαρις. ε.
— l. 26. Πηγαῖον ὕδωρ, περικαθαῖρον τὸ π.	Πηγαῖον ὕδωρ. τὸ περικαθαῖρον τὰ π.
Πηγεσημάλλω, ε.	Πηγεσιμάλλω. ε.
c. 954. l. 2. Πηγὸν, ο. — μέγα.	Π. ο. — μέγαν.
— l. 17. Πῆδος, τ. — ἔβρεχε π.	Π. τ. — ἔβραχε π.
— l. 23. Πήθων, π.	Πίθων. π.
— l. 27. Πηκταὶ, θ. — εὔθυραι.	Πηκταὶ θ. — εὔθυροι.
c. 955. l. 8. Πηλάγονες, γ. — γαργενεῖς.	Π. γ. — γηγενεῖς.
c. 956. l. 21. Πήνειον, τὸ ἀνάπτειν, λ.	+ Π. τὸ ἀνάπτειν. λ.
c. 957. l. 1. Πηνίκη, θ. ἐμπλοκεῖ.	Π. θ. ἐμπλοκή.
Πηνίον, π. — ἄδρακτος, ε.	Π. π. — ἄτρακτος, ε.
Πηνιὸς, π.	Πηνειός. π.
— l. 14. Πηρία, Α. — Πηρίη, π.	Π. Α. — Πηρία, π.
c. 958. l. 2. Πηρὸν, ε. — τὸν νεὸν κ.	Π. ε. — τὸν ἐνεὸν κ.
— l. 7. Πήτεα, πήτυρα.	Π. πίτυρα.
c. 959. l. 4. Πιάτοις, τὸ ἄσιμον α.	+ Πιάτοις. τὸ ἄσημον α.
Πίγγαλος, σ.	✢ Πίγγαλος. σ.

M S.	M U S.
c. 959. l. 7. Πίδακες, σταγόνες, [πήγξ.]	Π. σταγόνες.
— l. 12. Πιδειέσσης, κ.	Πιδηέσσης. κ.
— l. 13. Πίδναται, π.	Πίλναται. π. [1])
Πιδῶ, δῆμος ἐν τῇ Ἰθάκῃ.	Π. δ. ἐν Ἰθάκῃ.
— l. 18. Πιερα, λ. — πιέρη.	Πίειρα. λ. — πιήρη. [2])
— l. ult. Πιερίδες, αἱ Μοῦσαι ε.	Π. αἱ Μοῦσαι ε. [3])
c. 960. l. 1. Πιέρι., ἡ α.	Πιερίη. ἡ α. [4])
— l. 6. Πιθάκναι, κ. — σηπυῖαι.	Π. κ. — σηπίαι.
— l. 8. Πιθανολογία, δ. αθ' λη	Π. δ. ἀληθής.
— l. 11. Πιθήσας, πιστεύσας, πιθεὶς, π.	Π. πιστεύσας.
	Πειθείς. π. [5])
Πιθάρχει, πίθητι.	Πειθάρχει. πείθητι. [6])
Πιθοῖ, πισμονὴ, π.	Πειθοῖ. πεισμονὴ, π.
— l. 17. Πιθὼν, πίσας.	Π. πείσας.
Πικᾶσι, πικροῖς	Πικράσι. π.
[Πικέλα, πίσσα. Ῥωμαῖοι.]	
Πίκειν, ξ.	Π. ξ. [7])
c. 961. l. 3. Πιλιμα, ζ. μήτρα.	Πίλημα. ζ. μίτρα.

1) Scriptura Πίδναται ex vitioſo codice prodiiſſe videtur. Perperam in Ald. ceterisque edd. Πίλαται.
2) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.
3) In impreſſis: αἱ Μοῦσαι, αἱ ε.
4) Vocis exitum delevit.
5) Male ſeparavit. Cf. VV. DD.
6) Gloſſa transpoſita eſt, ut optime obſervat Iſ. Voſſius, Cf. VV. DD.
7) In impreſſis: Πικράσι. πικραῖς.

c. 961. l. 5. Πίλνα, π.	Π. π. 8)
— l. 8. Πιλνάμενον, ε. πιγνύμενον. . ίλναθαι, ε.	Π. ε. πηγνύμενον. Πίλναθαι. ε. 9)
— l. 15. Πιλὸ χαλκοῦς, ε.	Πῖλος χαλκοῦς. ε. 10)
— l. 17. Πιμελὴς, ε. λιπαρός.	Π. ε. λ.
[Πιμέντα, Φάρμακα.]	
[Πιμεντάριος, Φαρμακὸς καὶ μυρεψός.]	
Πίμπλαμαι, π.	Π. π.
— l. 22. Πίμπραθαι, π. πεμφθοὶ ὀφθαλμῶν τ.	Π. π. πεμφθοὶ ο. τ. 11)
c. 962. l. 17. Πινοτήρης, πινοφύλαξ — πίνο δ.	Πιννοτήρης. πιννοφύλαξ — πίννα δ. 12)
c. 963. l. 1. Πίονα ὄργανα, τὰ γεωμετρικὰ κ.	Π. τὰ γεωργικὰ, κ. 13)
— l. 15. Πιπλίαι, α. — Ὀλυμπίω — πιπλίας.	Πιμπλίαι. α. — Ὀλύμπῳ — Πιμπλείας. 14)

c. 963.

8) In Ald. Πίνα culpa typ. Cf. VV. DD.

9) Bene divisit, sejunctaeque voci primam litteram praeposuit.

10) Bene descripsit; in archetypo exaratum erat: Πιλ.

11) Perperam in impressis: πεμφθοὶ ὀφθοὶ, ὀφθαλμῶν τ. Glossam separandam esse Is. Vossius optime vidit. Cf. VV. DD.

12) In ultimis archetypi scriptura fuit: πινος δ. mendoso πινο ex πιν nato. Scripturam codicis ordo exigit. Cf. VV. DD.

13) Mendam γεωμετρικὰ ex compendio derivo.

14) Cf. VV. DD. qui hic et in sequentibus ordinem restituunt. In Ὀλυμπίω litterae transpositae sunt, olim enim ita scribebatur: Ὀλύμπωι.

c. 963. l. 15. Πιπλῶν, π.	Πιμπλᾶν. π.
— l. ult. Πίπτωσι, φονεύονται.	Π. φονεύωνται.
c. 964. l. 1. Πιπῶ, ο. — ἐράδιος.	Π. ο. — ἐρωδιός.
— l. 4. Πιπνύοντα, σ.	Ποιπνύοντα. σ. [15])
Πίρινθα, β.	Πείρινθα. β.
— l. 13. Πισέα, κ.	Πείσεα. κ.
Πίσεα, πιήεντα, δ.	Πείσεα ποιήεντα. δ.
Πίση, πίσματι.	Πείσῃ. πείσματι.
Πίσυα, πίτηρα, Α.	Π. πίτυρα. Α.
Πισῆσαι, πυτηρινοὶ α.	Π. πιτυρηνοὶ α.
— l. 18. Πίσιρα, α.	Πίσυρα. α.
Πίσματα, τ.	Πείσματα. τ.
Πισμὸς, π. — λῖνος.	Π. π. — ληνός.
c. 965. l. 1. Πισόμενον, γ.	Πεισόμενον. γ.
— l. 4. Πισσοκονίας, αἰόδοτος π.	Πισσοκωνίας. Ἡρόδοτος π. [16])
Πισσοκονήτω πυρὶ πίσση χρίουσιν, ι.	Πισσοκωνήτω περὶ πίσσῃ χρίουσιν, ι. [17])
— l. 9. Πίστα, πιστῆρα π.	Πίσταν. πιστῆρα π. [18])
— l. 11. Πιστὴρ, λῖνος.	Π. ληνός.

15) Cf. VV. DD. qui varie emendant. Glossa ex margine injecta est.

16) Cf. VV. DD. quibus Musuri Ἡρόδοτος fraudi fuit; latet sub αἰόδοτος grammatici cujusdam nomen, quod quisque, prouti libuerit, resingat.

17) Typotheta perperam distinxit. Ex Phot. Lex. Ms. patet, quod glossa ex Aeschyli Cressis petita sit, et ita interpungenda: Πισσοκωνήτῳ πυρί. πίσσῃ χρίουσιν, ι. Inter glossam ejusque interpretationem nonnulla excidisse videntur, ex Photio facile supplenda. Musuri mutatio temeraria est et inconsulta. Cf. VV. DD.

18) Textum imperite mutavit; respicitur ad Aeschyli Persas, unde lectio codicis firmatur. Cf. VV. DD.

c. 966. l. 3. Πισύγγιον, 'σκυτίον. πισύγγων, σ.	Π. σκυτίον. Πισύγγων. σ. [19])
— l. 7. Πίσυρας, τέσσαρας. [Πισύρω, τῶ αὐτῶ πίσω πράξω.]	Π. τ.
Πιστώσαντες, [στῶ] πίστεις α.	Πιστώσαντες. πίστεις α. [20])
Πιτανάτης, σ. — ἐστράτευσεν, ε.	Π. σ. — ἐστράτευσαν. ε.
Πιτανάτης, ὁ Π. — Πιτανάτηδιαγῶ.., γυμνικῶ, ε.	Π. ὁ Π. — Πιτανάτηδι ἀγῶνι γυμνικῷ, ε. [1])
c. 967. l. 1. Πίτνας ε.	Πιτνάς. ε.
— l. 6. Πιτυλίη, τ.	Πιτυλίαις. τ.
Πιτυλεῖν, ψόφοις υ.	Πιτύλοις. ψ. υ. [2])
— l. ult. Πιτύνη, κ. — πογρίων.	Π. κ. — πηγνύων.
c. 968. l. 1. Πίτυρα, τ. — ἢ κρι (θ') φ.	Π. τ. — ἢ κριθῶν φ.
— l. 4. Πεφαύσκετο, φαῖνε (ων) λέγεων.	Πιφαύσκετο. φαῖνε λέγων. [3])

c. 968.

19) Conjuncta separavit.

20) Glossa intermedia in duas dividenda est: Πισύρων. τὸ αὐτό. Πίσω. πράξω. In glossa sequenti στῶ residuum videtur ex varia lectione sive emendatione πιστώσαντο. Cf. VV. DD.

1) In Πιτανάτηδιαγῶ.. compendium erasit; perperam in Ald. Πιτανάτη διαγῶνι, quod viris doctis nebulam obfudit. Glossa a praecedenti sejungenda est, et ita scribenda: Πιτανάτιδι ἀγῶνι. γυμνικῷ, ε. Cf. VV. DD.

2) Temere a codice recessit; reponendum: Πιτύλοιν.

3) Veram glossae lectionem Alberti in textu posuit. Interpretatio olim ita exarata erat: φαῖνε (ων) λέγε (ων). Legere potes: φαῖνε λέγων. et ratione inversa: φαίνων λέγε. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 968. l. 13. Πίφιγξ, κορύδαλος.	Π. κορυδαλλός.
— l. ult. Πίχυρον, α.	ʼΠίχειρον. α. [4])
c. 969. l. 2. Πίων, λ.	Πίονα. λ.
— l. 4. Πλάγας, τ. — πέτρους.	Π. τ. — πέτρας.
c. 971. l. 3. Πλακία, χ. — Ἀθηναίους.	Π. χ. — Ἀθηναῖοι.
— l. 11. Πλακτὴρ, τ. — ἀλεκτρυῶνος π.	Π. τ. — ἀλεκτρυόνος π.
c. 972. l. 1. Πλανῆται, α. — ἐπισήμοις — μεταναστεαι.	Π. α. — ἐπίσημοι — μετανάσται.
— l. 7. Πλὰξ, ε. μεμαζόμενα, κ.	Π. ε. — μεμαζωμένα. κ.
c. 973. l. 11. Πλαταῖς, τὸ ὁμοθετῆσαι.	Π. τὸ ὠμοθετῆσαι.
c. 974. l. 4. Πλατεάζειν, ἀλαζωνεύεσθαι, φ.	Π. ἀλαζονεύεσθαι. φ.
— l. 6. Πλατεῖα, δάοντες, ο.	Πλατειαδάοντες. ο. [5])
c. 975. l. 4. Πλατυγίζειν, κ. — κώπαις [καὶ] τ.	Π. κ. — κώπαις τ.
— l. 12. Πλάτων, χ. — ὀρὸν — συμπήσωσιν.	Π. χ. — ὀῤῥὸν — συμπήσσωσιν.
Πλάχθη, ἐπλανήθη	Πλάγχθη. ἐπλανήθη.
πλέα, π.	Πλέα. π. [6])
— l. 17. Πλάτυς, ἡ τῶν λοχόντων α.	Π. ἡ τῶν λοχώντων α.

4) Apostrophum primae litterae praenotatum typotheta non observavit. Cf. VV. DD.

5) Optime in Albertina Πλατειάδδοντες. Cf. VV. DD.

6) Unita divisit. Glossae sequentes Πλατὺρ et Πλάτυς ex margine injectae sunt, supra loco suo reponendae.

c. 976. l. 5. Πλειου, π. — αἰθήνησι πλείους [ἐγγυσσαμένη,] καὶ ἀνδρῶν — δῆμος.	Π. π. — Ἀθήνη πλείου. καὶ ἀνδρῶν — δόμος. 7)
— l. 20. Πλείω, ὁ ε. — συμπληροῦθαι.	Πλειὼν ὁ ε. — σ. 8)
[Πλέθρον, πο ρ. .....]	
[Πῆχυς ξω̃ καὶ πόδα ἕνα.]	
Πλέκει, μ.	Π. μ. 9)
c. 977. l. 12. Πλέω, π.	Πλέων. π.
Πλεώνυξ, τῶν δύνυρα πλειώμερος, κ.	Πλέω νὺξ, τῶν δύο μοιρῶν πλέον μέρος, κ. 10)

c. 977.

7) Scribendum ex ultimo Il. K. verſu: Ἀθήνῃ Πλείου ἀφυσσάμενοι. nec enim aliud ſub ἐγγυσσαμένη latere crederem. Cf. VV. DD.

8) Interpretationem cum gloſſa male connexuit. Cf. VV. DD.

9) Gloſſa a Muſuro ejecta librariorum oſcitantia male diviſa fuit, nam una ſola eſt. Vacuum ſpatium, quod hic in codice relictum eſt, punctis notavi. Gloſſam ex Ms. Marino Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν, quod Romae compilavi, hunc in modum reſtituerem: Πλέθρον ἔχει ἀκαίνας ί ὀργυιὰς ις' καὶ πόδας δ' βήματα δ'. Quid ἄκαινα ſit in antecedentibus ita definitur: Ἄρουρα ἐστι μέτρον γῆς — ἔστι δὲ τοῦτο τὸ μέτρον Αἰγύπτιον, ἐν ἀρούρᾳ γὰρ μετροῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν· ἔχει δὲ ἡ ἄρουρα τῷ μέτρῳ τοῦ καλάμου τῷ ἔχοντι πήχεις ς' καὶ δίμοιρον, ὃ καλεῖται παρὰ γεωμέτραις ἄκαινα, κ' ἐπὶ κέ πλέθρα — τὸ δὲ πλέθρον κ' ἐπὶ κ' ἀκαίνας (Forte: ἐπὶ κά ἀκαίνας) ἔχει τῷ μέτρῳ τοῦ καλάμου, ὅπερ παρὰ Παλαιστίνοις καὶ Ἄραψιν σατᾶιον καλεῖται.

10) Locus hic cum quamplurimis aliis in his *Supplementis* aperte docet, quam cauti, et in quam minutiſſimas res attenti eſſe debeant veterum librorum emendatores. Muſurus

c. 977. l. 23. Πλήθει πρόσδε β. — συνεργηθέντες, ο.	Πλήθει πρόθε β. — συνεγερθέντες, ο.
c. 978. l. 6. Πληϊάδες, πλιάδες, ε.	Π. πλειάδες. ε.
	✠
— l. 11. Πληγεῖτε, α.	Πληγεῖτε. α.
— l. 24. Πλημμελεῖς, ἐκμελεῖς, οὐ συνωδὰ λέγει, ἁμαρτάνει.	Πλημμελής. ἐκμελής. οὐ συνωδὰ λέγων. ἁμαρτάνων.
[Πλημελὴς, ἀμελὴς ἢ πο Πλεῖον πλάσσον καὶ τὰ ὅμοια.]	
Πλημμύρα, ρ.	Π. ρ. [11])
c. 979. l. 9. Πλημμυρὶς, τ. — πλύμνη π.	Π. τ. — πλήμνη. π.
Πλημυρὸν, μ.	Πλημμυρόν. μ.
c. 980. l. 7. Πληξάρα, πˊγλάθιον.	Π. περιγλάθιον.

Ss 5 c. 980.

surus glossam ex Il. K. 252. docte emendavit; at μοιρῶν non est prima loci scriptura. Sed quomodo hoc? Omissum est a librario compendium litterarum ων cum accentu, quod ultimae syllabae ρα in δύνυρα superscriptum erat, quodque hic adpingere typi non permittunt. Bene ergo in editis repositum est: Πλέω νὺξ τῶν δύο μοιράων. π. ut in Homero. Cf. VV. DD. Falsam Ms. interpunctionem Musurus corrigere oblitus est.

11) Musurus parum acute correxit; sunt hic duae glossae inter se commixtae, forte ita distinguendae: Πλημμελεῖ. οὐ συνωδὰ λέγει. ἁμαρτάνει. Πλημμελής. ἐκμελής. ἀμελής. ἢ π. In ἢ πο versus finitur, sequens incipit in λεῖον, cui stupidus litterarum initialium pictor Π magnum praefixit; nam λεῖον πλασσον procul dubio cum praecedentibus connectenda sunt, nec minimum in codice adest lacunae aut defectus indicium. Pro πλάσσον legi potest πλάσσων, quid autem πολεῖον sit, divinent alii; ineptiis immorari nolo. Correctionem λέγων typotheta non advertit.

c. 980. l. 7. Πλήξας, τ.	Π. τ. [12])
c. 981. l. 16. Πληάδα, π.	Πλειάδα. π. [13])
† Πλῆγμα, β.	Πλίγμα, β. [14])
c. 982. l. 3. Πλίνθος, μ. — ὀπτηθείς.	Π. μ. — ο.
Πλήξαντα, δ.	Πλίξαντα. δ. [15])
Πλήσσοντο, δ.	Πλίσσοντο. δ.
— l. 16. Πλόκιον, ε. περιδερέου.	Π. ε. περιδεραίου.
— l. 18. Πλόμενον, φ. γεννώμενον. δολίων.	Π. φ. γεννώμενον. δῆλον.
[Πλουτᾶται, πλουθήσεται.]	
Πλοῦγε, καὶ δεῖ, ο.	Πολλοῦγε καὶ δεῖ. ο.
c. 983. l. 20. Πλυσμός, πλυτήρ.	Π. πλυντήρ.

12) Nescio, quomodo Πλήξας in Ald. cum praeced. glossa cohaeserit, nisi forte culpa typ.

13) Prima scriptura fuit Πλιάδα, nam η ex jota provenit. Glossae Mss. in Jobum ex codice Marino: Πλοιάδα. τὸ ἐξάστερον. ubi etiam Πλοιάδα a Πλιάδα descendere videtur. Cf. VV. DD.

14) Utraque scriptura cum Πλῆγμα tum Πλίγμα in usu fuit; posteriorem, quam Musurus praetulit, ordo requirit. Cf. VV. DD.

15) Ad hunc articulum a secunda manu sequentia in margine adjuncta sunt: Πλίξ. τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα. ἔλεγον δὲ πλὶξ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν. Haec omnia Musurus confodit, excepto priori Πλίξ, quod, cum extra lineam marginis contextum codicis versus exaratum esset, a typotheta, qui vocem ad marginem pertinere non videbat, fini articuli Πλίνθος adjectum fuit. Cf. VV. DD. qui vocem aliorsum spectare jam viderunt, eamque ab articulo semoverunt.

c. 984. l. 5. Πλωτὴ, κ. — αἰο- νήσου τ.	Π. ν. — Αἰόλου νήσου τ. [16]
— l. 9. Πνεῦμα, οὔριον, ἄγ- γελος ἄσαρκος οὐ- ρανιον (superscr. νιος), α.	Πνεῦμα οὔριον. ἄγγελος ἄσαρκος οὐράνιος. α. [17]
— l. 16. Πνηγεὺς, ὁ φ. — ὑδραυλικοῦ ὀργάνου μ.	Πνιγεύς. ὁ φ. — ὑδραυ- λικοῦ ὀργάνου μ. [18]
c. 986. l. 8. Ποδεῖα, ε.	Πόδια. ε. [19]
Πόδες, ἰδεῖς τ.	Πόδες Ἴδης. τ.
— l. 13. Ποδηνεκέαν, τ.	Ποδηνεκέα. τ.
c. 987. l. 9. Ποδίνεμος, τ. — ἀελλοπίς.	Ποδήνεμος. τ. — ἀελλό- πος. [20]

c. 987.

λ'

16) Menda ex compendio: αἰο νήσου. neglecta a librario littera superscripta. Cf. VV. DD.

17) Mirum sane est, quod viris doctis οὐράνιος non suspectum fuerit, cum praecedentis οὔριον manifesta correctio sit ex margine; quidam enim οὔριον ad Πνεῦμα retulerunt, alii ad ἄγγελος, unde duplex codicis scriptura οὐράνιον et οὐράνιος. Prima igitur glossae scriptura fuit procul dubio haec: Πνεῦμα ουνίον. id est, οὐράνιον. Compendium ουνίον in οὔριον facile transformari potuit. Consarcinatae sunt in hoc articulo variae glossae. Primum Πνεῦμα, cujus interpretatio est ἄνεμος et ψῦχος vel ψυχή. Deinde Πνεῦμα οὐράνιον, quod ἄγγελος ἄσαρκος et δαίμων exponitur. Postrema λέγονται πνευμόνες ad fin. ex sequenti articulo adhaeserunt. Sic omnia, semotis οὔριον et οὐράνιος, facillime ordinantur. Cf. VV. DD.

18) In Ald. ὀργάνου deest typothetae incuria.

19) Reponenda est codicis scriptura, ordine et usu probantibus. Cf. VV. DD.

20) Sub mendoso ἀελλοπὶς latet ἀελλόπους, quod Salmasius et Is. Vossius Lexicographo reddiderunt. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 987. l. 14. Ποδοκέας, τ.	Ποδωκέας. τ.
Ποδοκείη, τ.	Ποδωκείη. τ.
— l. 17. Ποδοστρα.., παγίδες, σ.	Ποδοστράβη. παγίδες, σ. [1])
Ποδοστράβη, τ.	Π. τ. [2])
c. 988. l. 15. Πόθημα, α. ἤτησις.	Π. α. αἴτησις.
c. 989. l. 13. Ποιήεντα, εὐβοτάνῳ, ἑλώδει. ποίαν ἔχοντα, σ.	Ποιήεντι. ε. ε. ποίαν ἔχοντα, σ. [3])
— l. 15. Ποιήεσαν, β.	Ποιήεσσαν. β.
— l. 19. Ποικίλα, π. καλλωπισμένα.	Π. π. κεκαλλωπισμένα.
Ποικιλεὺς, ποικιλτίς.	Π. ποικιλτής.
τ'	
c. 990. l. 1. Ποικιλομή, π.	Ποικιλομήτης. π. [4])
— l. 11. Ποιμένα λαῶν, βασιλεὺς τ.	Π. λ. βασιλέα τ. [5])
— l. 14. Ποιναῖς, ε. Ἐρινύσι τ.	Π. ε. Ἐριννύσι τ.
— l. 18. Ποινὴ, ἀνέκτισις ἥ υ.	Π. ἀντέκτισις ἥ υ.
c. 991. l. 27. Πολιάκρι, α.	Πόλει ἄκρῃ. α.
Πολλεῖς, π.	Πολεῖς. π.

c. 992.

1) In fine vocis compendium delevit; scriptum suspicor: Ποδοστράβαι.

2) In Ald. Ποδοστράβα culpa typ. Cf. VV. DD.

3) Commiscentur in hoc articulo duae glossae, ex ordine ita distinguendae: Ποιήεντα. ποίαν ἔχοντα, σ. Ποιήεντι. εὐβοτάνῳ, ἑλώδει. Hoc et Alberti vidit, sed ordinem invertit.

4) Accentus codicis Ποικιλομήτης arguit, alias quoque Ποικιλόμητις legeretur. Cf. VV. DD.

5) Retinenda est interpretatio in casu recto ex canone noto et adprobato.

MS.	MUS.
c. 992. l. 1. Πολυπαίζειν, π. — τότε δὲ π.	Πόλει παίζειν. π. — τότε δὲ π. [6])
— l. 13. Πολεμιογεφύρας, τὰς συμβουλὰς κ.	Πολέμοιο γεφύρας. τὰς συμβολὰς κ.
c. 993. l. 3. Πολιήτας, π. ἀστικούς.	Π. π. ἀστυκούς.
— l. 5. Πολινμόρνητος, Λ.	Πόλιν Μύνητος. Λ.
— l. 11. Πολιορκία, Φ. περικαθήμενοι σ.	Π. Φ. περικαθημένων σ.
c. 994. l. 6. Πολίχνια, πολύδρεια, π.	Π. πολύδρεια. π.
— l. 9. Πολλὰ π. — πορφύρεα.	Π. π. — πορφύρε κιόντι.
— l. 12. Πολλὰ χαίρει Φ.	Πολλὰ χαίρειν Φ.
— l. 14. Πολλέων, πολλῶν.	Πολέων. π.
— l. 16. Πολλιὸς, οἶνος λ.	Πολιὸς, οἶνος λ. [7])
c. 995. l. 1. Πολλόμαλον, πολλὺν πλέον.	Πολλῶ μᾶλλον. πολλῶ π.
— l. 8. Πόλος, ο. — κυκλωειδὴς, ἢ α.	Π. ο. — κυκλοειδὴς, ἢ α.
— l. 12. Πολυάϊκος, π. — — ἔχων τὰς τ.	Π. π. — ἔχοντος τ.
— l. 18. Πολυάῤῥητος, πολυεύητος.	Π. πολύευκτος.
— l. 20. Πολυάρνει, π.	Πολύαρνι. π.
c. 996. l. 14. Πολυβοτραφεῖ, τ. — πολύβοονάμα.	Π. τ. — Πόλυβον νάματι.
— l. 17. Πολυγεθὲς, πολυχαρές.	Πολυγηθές. π.

c. 996.

6) In impressis ποτὲ δὲ π. Cf. VV. DD.

7) Cf. VV. DD. qui scripturam codicis defendunt.

c. 996. l. 20. Πολυγηθέος, π. χαίρων.	Π. π. χαίροντος. [8]
— l. ult. Πολυγνώτου, τ. — ὁ νοῦς — μυρσίναν λ.	Π. τ. — ὁ νοῦς — μυρσίνην λ. [9]
c. 997. l. 6. Πολύδακρυ, τὸν π.	Πολύδακρυν. τὸν π.
Πολυδάμνων, πολλοῦ δαμάζων, ἢ π.	Π. πολλοὺς δαμαζόντων. ἢ π.
c. 998. l. 5. Πολυθρύλλητα, πεφησμένα, ἢ θ.	Π. πεφεισμένα, ἢ θ.
Πολυθυσανε Λ. — αἴσεται ὡς κυνηγέτης, ἢ π.	Π. Λ. — αἴσσεται ὡς κυνηγέτις. ἢ π. [10]
— l. 13. Πολυκάγχεος, π.	Πολυκαγγέος. π.
— l. 23. Πολυκλῆσι, π. πολυζύγοις [λεπίδες] τ.	Π. π. πολυζύγοις τ.
c. 999. l. 1. Πολύκμητον, μ. — παρέχων, λ.	Π. μ. — παρέχοντα. λ.
Πολύκνημον, δ. — τραχὺς τόπος.	Π. δ. — τραχὺν τόπον.
— l. 11. Πολυλάϊστον, π.	Πολύλιστον. π.
— l. 17. Πολύλιστον, π.	Π. π. [11]
— l. 23. Πολυμῆναι, π.	Πολύμητι. π.

c. 999.

8) Iterum interpretatio in casu recto reponenda est, ut in omnibus locis, ubi eadem a Musuro facta est textus mutatio.

9) Cf. VV. DD. qui glossam correxerunt.

10) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

11) Superius Πολυλάϊστον, corruptum ex Πολύλλιστον, hujus glossae emendatio fuit in margine; bene etiam VV. DD. pro Πολύλιστον Homericum Πολύλλιστον reposuerunt.

M S.	MUS.
c. 999. l. ult. Πολυμνήστιον α. — μέλος ποίίας — ευημερὴς π.	Π. α. — μελοποιίας — εὐημερὴς π. [12])
c. 1000. l. 13. Πολυπαίδης, παροδίται ε.	Π. παρῳδῆται ε.
— l. 17. Πολυπάμμονος, π. — ἔχων.	Π. π. — ἔχοντος.
— l. 22. Πολυπί,δακα, π. — ἐχούση, η.	Πολυπίδακα. π. — ἔχουσαν, η.
Πολυπηδάκου I. — πήδακας ε.	Πολυπιδάκου I. — πίδακας ε.
c. 1001. l. 1. Πολύπιστος, ὁ π. — ἔμπιστος, [ἢ γλ' με.]	Π. ὁ π. — ἔμπιστος. [13])
— l. 4. Πολυπλέγκτου, π.	Πολυπλάγκτου. π.
— l. 10. Πολυπτάχου, π.	Πολυπτύχου. π.
— l. 14. Πολυῤῥήνη, πολλαῤῥήνη ἔχων, τ.	Πολύῤῥηνι. πολλὰ ῥήνη ἔχοντι, τ. [14])
1002. l. 8. Πολυτλήμων, ὑπομονητικός.	Π. υ. [15])
— l. 17. Πολύφημον, π. — κλύδονες ε.	Π. π. — κληδόνες ε.
c. 1003. l. 9. Πολυωρία, π.	Πολυωρεῖ. π.
— l. 18. Πομμοῦσαν, ὁμιλεῖν.	Π. ὁμιλοῦσαν.
c. 1004. l. 7. Πομποβόλῳ, π. ὀβελίσκους.	Π. π. ὀβελίσκοις.

c. 1004.

12) In Ald. εὐμερὴς a typ. Cf. VV. DD.
13) Additamentum ἢ μεγάλην ineptum scholion est praecedentis πολλὴν ex margine.
14) Antea scripserat: Πολυῤῥήνης. π.
15) In Ald. erratum typ.

MS.	MUS.
c. 1004. l. 11. Πομφόλυγες, τ. — ἔξοδοι καὶ ε. — ἢ φύσημά τι ὕδατος, ε.	Π. τ. — ἔξοδοι. αἱ ε. — ἢ φυσήματα ὕδατος. ε. 16)
c. 1005. l. 17. Ποντοικάριοιο, τ. — ἀπὸ Ἰκαρίου τ.	Πόντου Ἰκαρίοιο. τ. — ἀπὸ Ἰκάρου τ.
Ποντοκεκλημένοι, π.	Πόντῳ κεκλιμένοι. π.
c. 1006. l. 1. Πονοπονηρὸς, κ. — πρὸς ἔπεισεν, ω.	Πονοπονηρός. κ. — π. ω. 17)
— l. 8. Ποπύσματα, κ.	Ποππύσματα. κ.
— l. 10. Πόρδαλης, ὁ α. — προελέθαι — παραλέθαι.	Πόρδαλις. ὁ α. — προαλέθαι — παράλεθαι. 18)
c. 1007. l. 8. Πόρθμηες, πορθμεῖς, [καὶ πόρθμηες, πορθμεῖς.] κ.	Πορθμῆες. πορθμεῖς. κ. 19)
Πόρθμιον, σ.	Πορθμεῖον. σ.
— l. 13. Πορθμῷ, δ. [Πορθόμιν, γένος ἐπιφανές.]	Π. δ.
Πόρθος, π.	Π. π.
— l. 24. Πόρκας, ε. — ταχύ.	Π. ε. — ταχεῖς.

c. 1008.

16) Ex codice reponendum: καὶ αἱ ε. copula articulum absorbuit. Cyr. Lex. Ms. Πομφόλυγγες. αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλων καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ ὕδασιν εὐδιάλυτοι κυρτώσεις, ἤτουν φυσήματα, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιουμένων ἢ ἄλλως ἐπαιρομένων λαμβάνεται ἡ λέξις. Cf. VV. DD.

17) Cf. VV. DD. qui mendam codicis sustulerunt.

18) Scribendum: προαλέθαι — π αλέθαι. Cf. VV. DD.

19) Musurus hic parum criticus fuit; legendum: Πορθμέες, πορθμεῖς. καὶ πορθμῆες, πορθμεῖς. Posterius πορθμῆες, π. prioris Πορθμέες correctio fuit in margine, unde contextui postea per copulam innexum est. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1008. l. 1. Πόρναμεν, π.	Περνάμεν. π.[20])
— l. 16. Πόῤῥω, π. μακρόθεν.	Π. π. μακρόθεν. ἀποῤῥώξ. α.[1])
Πόῤῥωξ, α.	
— l. 24. Πορσάνθουσα, ε. στρώννουσα, π.	Πορσανέουσα. ε. στρωνύουσα. π.[2])
c. 1009. l. 5. Πορσύτατα. τ.	Πορσώτατα. τ.
Πόρσω, ε. — ἐγγύσαι.	Π. ε. — ε.
[Πόρτα, πόρτα, θύρα πόλεως ἢ αὐλῆς οἴκου.]	
Πορτάζει, δ.	Π. δ.
— l. 9. Πόρτακι, μ. — δάμαλι.	Π. μ. — δ.
[Πόρτακος, ὦμος.]	
Πόρταξ, α. — μόσχον.	Π. α. — μ.
[Πορτικὸς, στοά.]	
Πόρτις, δ.	Π. δ.
— l. 17. Πορύναν, καγίδα.	Π. παγίδα.
— l. 21. Πορφύρεον, πόρφυρον, μ.	Π. πορφυροῦν. μ.
— l. 26. Πορφυρεῖον, ε.	Πορφυρίων. ε.
— l. ult. Πόρωσι, χαρίσονται, δ.	Π. χαρίσωνται. δ.
c. 1010. l. 2. Ποσαχῶς; κ. — πολλαχῶς.	Π. κ. — π.
[Ποσαίως, μερικῶς.]	
Πόδε, π.	Πῶ δέ. π.

c. 1010.

20) Mira eſt Muſuri inconſtantia, dum ſequens Πορνάμεναι intactum relinquit; retinenda eſt codicis ſcriptura Πορνάμεν, mutato accentu. Cf. VV. DD.

1) Diviſa male conjunxit. Cf. VV. DD. qui textum codicis divinarunt.

2) Πορσάνθουσα depravatum ſuſpicor ex Πορσανόουσα, quadratis O et Θ inter ſe permutatis.

M S.	M U S.
c. 1010. l. 5. Πόθοιον, αἰτρὸν α.	Πόθιον. αἰδεῖον α.
Πόθων, π. — αἰτρὸν — περὶ τοῦτο τ.	Π. π. — αἰδεῖον — παρὰ τούτου τ. [3]
— l. 12. Ποσὶ δατεύνιον, ι. — περιπατοῦν.	Ποσσὶ δατεῦντο. ι. — περιεπάτουν. [4]
— l. 18. Πόσιος, πότος.	Π. πότου.
Ποσίεος, α.	Πόσιος. α.
— l. 29. Ποταίνοον, ν.	Ποταίνιον. ν.
c. 1011. l. 3. Ποταμόχοστος, γ.	Ποταμόχωστος. γ.
— l. 15. Ποτὴρ, μ. ποιόν.	Π. μ. π.
[Ποτήτυν, τὸ πίνειν.]	
Ποτὶ, πρὸς [τί.]	Π. πρός.
Ποτὶ γαίῃ, πρὸς τῇ γῇ.	Π. — γῇ.
[Ποτὶ δὲ, πότε δέ.]	
Ποτιδέα, ο.	Ποτίδαια. ο.
c. 1012. l. 4. Ποτίκρανον, πόκρανον — ὑπηρέσσιον, ε.	Π. πρόσκρανον — ὑπηρέσιον, ε.
— l. 8. Ποτὶ πλάδεσσιν, ε.	Ποτὶ πλάκεσσιν. ε.
Ποτιρόμενος, ε.	Ποτειρόμενος. ε.
Ποτὶ φυ [λ], π.	Ποτὶ φῦλα. π. [5]
c. 1013. l. 2. Ποτνιάζειν, τ. — δάκτυλον λ.	Π. τ. — δακτύλιον λ.
— l. 8. Πότος, ε. ἄριστος [ον], δεῖπνος [ον], ἢ α.	Π. ε. ἄριστον, δεῖπνον. ἢ α. [6]

c. 1013.

3) Natum est περὶ τοῦτο ex π τ. i. e. παρὰ τοῦτο, quod hic reponendum est.
4) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.
5) Perperam in Ald. Ποτίφυλα una voce.
6) Correctio superscripta a prima manu est.

c. 1013. l. 11. Ποτῶνται, πέτωνται.	Π. πέτονται.
Ποῦ, ἐν ἴσῳ τὸ ο.	Π. ἐν ἴσῳ τῷ ο.
— l. 16. Ποῦ κῆχος, π. — ἄγχη.	Π. π. — ἄγχι.
— l. 23. Πολύποδες δ.	Πολύποδος δ.
c. 1014. l. 3. Ποῦ νή τοι, π.	Ποῦ νύ τοι. π.
Πούρδαιν, μαγείριον, Λ.	Πούρδαιον. μαγειρεῖον. Λ.
Ποῦ ῥέακος, κρίκι, σ.	Πουρέακος. κρίκος σ.
— l. 13. Πουφορούζεται, σ.	Πουφορίζεται. σ.
— l. 16. Πραγματεία, σ. — λόγων.	Π. σ. — λόγος.
[Πραγμάτοιν, πράγματα. δυϊκῶς.]	
Πραγορίτης, ο.	Π. ο.
— l. 21. Πραιέναι, ἐλθεῖν.	Προϊέναι. ε.
[Πραίκων, κήρυξ.]	
[Πραῖνοι.] πρηνίζειν, κ.	Πρηνίζειν. κ.
c. 1016. l. 11. Πράστιλλος, π. Θρακίας.	Π. π. Θράκης.
— l. 13. Πραταισία, κ.	Πραταροσία. κ.
c. 1017. l. 17. Πρεσβεῖα. κ. ἀρχιαί, κ.	Π. κ. — ἀρχεῖα. κ.
— l. 20. Πρέσβειρα, π. ἀρ- τ χηγη.	Π. π. ἀρχηγέτις.
c. 1018. l. 10. Πρέσβυς, αἰοράνομος.	Π. ἀγορανόμος.
— l. 13. Πρευμενοῦς, πρᾶον.	Πρευμενές. π. [7]
— l. 15. Πρηγερέων, τ. — πρόλογος, ο.	Πρηγορέων. τ. — πρόλοβος, ο. [8]
— l. 20. Πρηκτῆραι, δ.	Πρηκτῆρα. δ.

7) Retinendum Πρευμενοῦς in ſecundo caſu.
8) Reponendum πρόλογος. Cf. VV. DD. qui rationem adferunt.

MS.	MUS.
c. 1018. l. 20. Πρημάδες, κ. — θοινώδους ι.	Π. κ. — θυννώδους ι.
c. 1020. l. 6. Πρήαμος, α. — ὄνομα [κύριον.]	Πριάμενος. α. — ὄνομα.[9])
Πρημωθήσομαι, ξ.	Πριαμωθήσομαι. ξ.
Πρίατο, α.	Πρίαιτο. α.
Πριηπίδος τ. — Ἑλλησποντιακῆς, τὸν — Περικότης φασὶν οἰκῆσαι.	Π. τ. — Ἑλλησποντιακῆς, ἣν τὸν — Περικότης φ. ο.[10])
[Πριμικήριος, ὁ πρῶτος τῆς τυχούσης τάξεως.]	
[Πριμιλιγίων, τιμίων.]	
Πρὶν, π.	Π. π.
— l. 18. Πρίν μιν, π. — αὐτήν.	Π. π. — α.
[Πρινὴς, ἐπὶ πρόσωπον πεσών.]	
Πρινοκόπος, κοπῶν πρίνας, χ.	Π. κόπτων π. χ.[11])
c. 1021. l. 10. Προάγεσθαι, ἐπεξεργάζεσθαι, προαγαγών.	Π. ε. π.
Προαγεύων, προξενῶν.	Προαγωγεύων. π.[12])

c. 1022.

9) Ultima: καὶ ὄνομα κύριον. a quodam, qui compendium in Πρήαμος prave intellexit, adjecta videntur. Cf. VV. DD.

10) Perperam in Ald. περικότως. Cf. VV. DD. Articulum ἣν Musurus commode inseruit.

11) Vitiosum Πρινὴς pro Πρηνὴς, cum supra suo loco adpareat, jure proscripsit. In Ald. πρίωνας a typ.

12) Vox προαγαγὼν ex margine in locum alienum intrusa est, nam vocem Προαγεύων interpretatur; hinc locum ita ordinarem: Προαγεύων. προαγαγών, προξενῶν. Men dosum

c. 1022. l. 15. Προαναθρώ- (δ) σκειν, προπαί.	Π. προπηδᾷν.
c. 1023. l. 1. .ροαύρια, τὰ πρὸ αὐτῶν λήμματα, ω.	Προαύρια. τὰ προαυλήματα. ω. [13])
— l. 8. Προβάλους, ἀσπίς.	Πρόβαλος. α. [14])
c. 1024. l. 14. Προβόλιον, σιβύνη ε.	Π. σιβύνη ε.
c. 1025. l. 6. Προβοσκὲς, τ.	Προβοσκίς. τ.
— l. 19. Προγωνίαν, τ.	Π. τ. [15])
Πρόγονοι, ο. — μέτασαι, ἕρσαι ἁπαλοὶ — ἔρχατο χωρὶς δὲ μέτασαι.	Π. ο. — μέτασσαι. ἕρσαι δ' ἁπαλοὶ — ἔρχατο χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι. [16])
c. 1026. l. 10. Πρόδηλος, προφανὴς, προδιαλαβεῖν.	Π. π. προδιαλαβών. [17])

doſum Προαγεύων pro Προαγωγεύων conſulto retineo; in Lexicographo enim meo ſaltem judicio ordo litterarum tanto rigore obſervandus eſt, ut, quotiescunque emendatiorem vocis ſcripturam ordo reſpuat, vitioſa ejusdem ſcriptura, quae ordini quidem congrua eſt et auctoritate codicis adprobata, in textu ponenda ſit, emendatiori ſcriptura in notis indicata; incommodis, quae deinde ex hoc inſtituto naſcerentur, ſeparatus ejusmodi vocum index remedietur, neceſſe eſt. Cf. VV. DD.

13) Primam litteram a librario omiſſam voci praefixit; mendam ſcripturae VV. DD. correxerunt.

14) Vocem perperam mutavit, quartum enim caſum Lexicographus aliunde exſcripſit.

15) In impreſſis Προγονίαν, quod ordo requirit.

16) Exempli defectum ex Poeta ſupplevit. Cf. VV. DD.

17) Alberti acute vidit, προδιαλαβεῖν a praecedentibus ſeparandum eſſe, et gloſſam per ſe conſtituere, quod et ordo et forma infinitivi, quam codex exhibet, unitim con-

c. 1026. l. 15. Προδοκῆσι, π. πρὸς ὁδοῖς.	Π. π. προόδοις. [18])
Πρόδομος, πρὸς ταῖς, π.	Π. προσταῖς, π.
c. 1027. l. 5. Προειάψαι, π.	Προϊάψαι. π. [19])
— l. 10. Προειλόμην, προέκρινα.	Π. π.
[Προείλου, οὐ προείλου.]	
[Πρόειμε, πλησίον γείτων.]	
[Προείου, καταντίου.]	
Προεισπεπτωκότες, π.	Π. π. [20])
— l. 18. Προέμβολος, μ. — νεώς.	Π. μ. — ν. [1])
[Πρόεμε, προέπεμψα.]	
Πρόεμεν, προέπεμψεν.	Προέμεν. προπέμψαι. [2])
c. 1028. l. 8. Προέσθαι, προδοῦναι.	Π. π.
[Προέσθαι, παραγίνεται.]	
Προεστηκὸς, π.	Π. π.
— l. 15. Προεχόμεθα, προβαλλόμεθα, [πλέον κρατοῦνται.]	Π. προβαλλόμεθα. [3])

confirmant; pertinet nempe vox ad paralipomena ex margine, saepius jam a me commemorata. Cf. VV. DD.

18) Legendum, ut in codice: προσόδοις. nulla enim adest mutandi ratio.

19) Ex regula, quam supra proposui, retinendum est Προειάψαι, notato in infima pagina Προϊάψαι.

20) Posteriores glossas ita signaverat: ✝ Πρόειμε. π. ⸸ Προείου. κ.

1) Perperam in Ald. νεός.

2) Glossam deletam ita correxerat: Πρόεμαι.

3) Scribendum: πλέον κρατοῦμεν. Non video cur deleverit. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1028. l. 15. Προεψιᾶ, προσαγορεύει.	Π. προαγορεύει. [4])
c. 1029. l. 11. Προηρόσια, τ. — προαρκτούρια κ.	Π. τ. — π. κ. [5])
Προήρτηται, κρέμεται.	Π. κρέμαται.
— l. 19. Προθέλιμνον, αὐτόριζον.	Προθέλυμνον. αὐτόρριζον.
Προθελύμνους, προρίζους, α.	Π. προρρίζους, α.
c. 1030. l. 9. Προθήβαι, ἄρτιο ἀκμάζοντες.	Π. ἀρτίως α. [6])
Πρόθημα, δόμα, ἢ ἄτι π.	Π. δόμα, οἷά τι π.
c. 1031. l. 1. Προϊμένου, π.	Προϊεμένου. π.
— l. 4. Προΐεσται, π.	Προΐεται. π.
— l. 14. Πρόϊμε, π.	Πρόη με. π.
— l. 16. Προΐομαι, π.	Προΐεμαι. π.
— l. 19. Προϊσμένη, π.	Προϊεμένη. π.
c. 1032. l. 20. Προκελήδης, π.	Προκελῆσαι. π.
c. 1033. l. 7. Προκομίδην, προκομίζει.	Π. προκομιζόντως.
Προκομίων, προλειμάτων.	Π. προλειμμάτων.
— l. 12. Προκόνησος, π. — Κύζηκον.	Προκόννησος. π. — Κύζικον.
— l. 17. Προκόττα, ε. — κοττὶ γὰρ ἡ κ.	Π. ε. — κόττη γὰρ ἡ κ.

4) Retinendum προσαγορεύει, perperam a Musuro sollicitatum. Cf. VV. DD.

5) In Ald. προακτούρια culpa typ. Vera est codicis lectio. Cf. VV. DD.

6) Male correxit; scribendum: ἄρτιοι, ἀκμάζοντες. Videndus Homeri interpres ad Il. Θ. 518. et Od. A. 431.

c. 1033. l. ult. Προκρόσσαι, ε. — νενεολκημέναι, ο.	Π. ε. — νενεωλκημέναι, ο.
c. 1034. l. 2. Προκρόσσας, α. — κλημακιδόν.	Π. α. — κλιμακιδόν.
— l. 4. Προκυκλὶς, ἡ π^ρ^μνήστρια.	Π. ἡ προμνήστρια.
Προκυλινδούμενος, π.	Προκυλινδόμενος. π.
— l. 20. Προμάλας, μ. προμεματτομένας.	Π. μ. προμεματτωμένας.
c. 1035. l. 7. Προμηθεὺς, ἐπικινδύνους, ε.	Π. ἐπικίνδυνος, ε.
Προμη^θ^, σ.	Προμηθεύς. σ.
— l. 12. Προμνηστῖνα, ε. — ἀλλήλαις.	Προμνηστῖναι. ε. — ἀλλήλας.
Προμνηστεῖναι, ἐπιμνείαν, α.	Προμνηστῖναι. ἐπιμίαν. α. 7)
c. 1036. l. 6. Πρόμου.., π.	Πρόμουλος. π. 8)
c. 1038. l. 7. Προπαίσω, π.	Πρόπαις. ὁ π.
c. 1039. l. ult. Προπτόρθια, ἐν τοῖς ἄξωσιν ἡ λ.	Π. ἐν τοῖς ἄξοσιν ἡ λ.
c. 1040. l. 1. Πρόπυλαι, ἡ Ε.	Πρόπυλα. ἡ Ε.
— l. 16. Προσαγόμενον, α. προκτησάμενον.	Π. α. προσκτησάμενον.
c. 1041. l. 11. Προσανεύουσαν, ε.	Προσανανεύουσαν. ε. 9)
— l. 13. Πρόσαντις, σ.	Προσάντης. σ.
c. 1042. l. 3. Προσαυρίζουσαι χ.	Προσαυρίζουσα χ.
c. 1043. l. 16. Προσειζήσαντες, π.	Προσιζήσαντες. π.

7) In Ald. ἐπιμνίαν a typ. Mendam VV. DD. sustulerunt.
8) Compendium erasit.
9) Primae syllabae litterae transpositae videntur. Cf. VV. DD.

c. 1043. l. 25. Προσεικάμενοι, π.	Προσηκάμενοι. π.
c. 1044. l. 2. Προσελιφερὲς, π.	Πρὸς ἐλιφερές. π.
— l. 4. Προσεμάξατο, κατεμάξατο.	Π. κ.
[Πρὸς ἐμαυτὸν, ἐν ἐμοὶ, εἰς ἑαυτόν.]	
Προσεπλ.΄κη, ἐπλησίασεν.	Προσεπλάκη. ε. 10)
[Πρὸς ἐμοῦ, πρὸς ἐμὲ π̄.]	
Προσεμπεδοῦντες, ε.	Π. ε. 11)
— l. 9. Προσενοῦσι με, π.	Προσαίνουσί με. π.
Προσενώπια, ε.	Πρὸς ἐνώπια. ε.
— l. 14. Προσεπεμβαίνει, ε. ἐπιτοθάζει, ε.	Π. ε. ἐπιτωθάζει, ε.
— l. 21. Προσεράχατοι, τ.	Προσεράχαται. τ.
— l. 27. Προσερύη, προῆλθεν.	Π. προσῆλθεν.
— l. ult. Προσεχὲς, ε. νήφων, ν.	Π. ε. νῆφον, ν.
c. 1045. l. 16. Προσηκόντως, ο. — ὀφειλόμενον, δ.	Π. ο. — ὀφειλομένως. δ.
c. 1046. l. 21. Προθιάζειν, α. — ὀσφύας τ.	Π. α. — ὀσφύος τ.
Προθίσταμαι, π.	Πρόθ' ἵσταμαι. π.
c. 1048. l. 6. Προσκληδ.΄ς, π.	Προσκληδής. π. 12)

10) In Προσεπλ.΄κη litteram expunxit. Multum probabile est, primam hic vocem intercidisse. Cf. VV. DD.

11) Mirum est illud π̄ in fine glossae; explicent sagaciores.

12) Litteram delevit; scriptum videtur: προσκληδίς.

c. 1048. l. 16. Προεικρόσσας, α.	Προσκρόσσας. α. 13)
Προσκροῦσαι, παροργῆσαι, π.	Π. παροργίσαι. π.
c. 1049. l. 13. Προσοκῖλαι, π.	Προσοκεῖλαι. π.
— l. 16. Πρόσον, ὤθησον.	Πρόωσον. ω.
Προσορμήσαντες, προσοκίλλαντες.	Π. προσοκείλαντες.
c. 1050. l. 2. Προσπαλαίει, π. προσεγγίζει.	Π. π. π.
[Προσπέζω, προσπελάζεται.]	
Προσπεριβάλλεται, π.	Π. π.
c. 1051. l. 6. Προσήναντες, β.	Προσίναντες. β.
— l. 18. Προστα$^{\tau}$, οἱ μέτοικοι, κ.	Προστάται. οἱ μετοίκων. κ.
c. 1053. l. 20. Προσφερησκορρὰς, ο.	Προσφερεῖς κορράς. ο.
c. 1054. l. 5. Προσφοῦσα, ε.	Προσφῦσαι. ε.
c. 1055. l. 7. Προσωκεῖλαι, προσωρμήσαι ε.	Π. προσωρμίσαι ε.
— l. 10. Προσωπαιδοῦντες, ε.	Προσωπεδοῦντες, ἢ προσεμπεδοῦντες. ε. 14)
c. 1056. l. 2. Προσώπουττα, πολε$^{\mu'}$ α.	Π. πολέμου α. 15)

13) Perperam In Ald. Προσεικρόσσας, quod Iſ. Voſſius correxit cum Muſuro conſentiens.

14) Interjiciuntur a Muſuro: ἢ προσεμπεδοῦντες. Cf. VV. DD.

15) Compendium prave intellexit; ſcribendum: Πολέμων. nomen grammatici, quem Lexicographus compilaſſe videtur. Cf. VV. DD. qui idem monent.

M S.	M U S.
c. 1056. l. 7. Προσῶσιν, προσώθησιν, ἢ π.	Πρὸς ὦσιν. πρὸς ὤθησιν. ἢ π.
Προσώχθησα, ε.	Προσώχθισα. ε.
— l. 18. Προτείνεται, δίδει, υ.	Π. δίδωσιν. υ.
c. 1057. l. 12. Προτέρω, ε. — πρότερον ἔσκιον.	Π. ε. — προτέρω νῆες κίον.
Προτετύχθαι, προγεγονέναι.	Π. π.
[Προτεύοντα, προγεγενημένα.]	
Προτιάπτω, π.	Π. π.
—l. 16. Προτιβάλλεαι, προβάλλει, μισεῖς — ἀπὸ Ὁμήρου — οὔτ' ἐπὶ προτιβάλλεαι [οὔτέ τι ἐμῷ.]	Π. προβάλλεις. μισεῖς — ἐπὶ Ὁμήρου — οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι. [16])

c. 1058.

16) Peſſime προβάλλει in προβάλλεις mutavit; ſcribendum: προσβάλλῃ. forma vulgaris, qua poetica Προτιβάλλεαι explicatur, neque enim ſenſu, quo hic vox accipitur, dici poteſt προσβάλλειν τινὰ, ſed προσβάλλεσθαι, ut notum eſt. Vitioſum προ in προβάλλει, προβάλλομαι et προβολῆς a compendio $\overset{o}{\pi\rho}$ repetendum eſt, et in ſequentibus legendum προσβάλλομαι et προσβολῆς, ut jam a VV. DD. obſervatum fuit. In fine articuli pro ἔστι δὲ ἀναπόδεικτον ἀπὸ Ὁμήρου Heinſius emendabat: ἔστι δὲ εὐαπόδεικτον. quod minime neceſſum fuit, nam locus bene ſe habet, modo ita ſcribatur: ἔστι δὲ ἂν ἀπόδεικτον ἀπὸ O. Pro prava Muſuri correctione ἐπὶ O. reponendum ἀπὸ O. ut in codice, nec vitium a VV. DD. animadverſum eſſe miror. Locus Il. E. 879. unde exemplum petitum fuit, hic eſt:

Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτέ τι ἔργῳ.

Optimam Muſuri emendationem οὔτ' ἔπεϊ pro vitioſo οὔτ' ἐπὶ typotheta non obſervavit. Ultima οὔτέ τι ἐμῷ pro Homerico οὔτέ τι ἔργῳ, cum mendoſa ſint nihilque ad rem faciant, Muſurus confodit.

c. 1058. l. 9. Προτιόσσεται, προσεδόκα.	Π. προσδοκᾷ.
c. 1059. l. 2. Πρότονοι, ο. — εἰς τὰ πρῶρα καὶ πρύμνα ε.	Π. ο. — εἰς τὴν πρῶραν καὶ πρύμναν ε.
— l. 7. Πρωτορύμω, ε.	Προτορύμω. ε.[17]
— l. 10. Προτραπέσθαι, α. — δ' ἀχεΐ, π.	Π. α. — δ' ἄχεϊ, π.
— l. 15. Πρότροπες, θάριοι ε.	Προτροπεσθάριοι. ε.
c. 1060. l. 12. Προυγιετέρω, προτιμωτέρω.	Προυργιαιτέρω. προτιμοτέρω.[18]
Προυεσμένη, α.	Προϊεμένη. α.
— l. 15. Προύκας, δ.	Πρόκας. δ.
c. 1061. l. 14. Προύτυφαν, προένευσαν, π.	Προὔτυψαν. π. π.
— l. 22. Προῦχος, ξ.	Πρόχους. ξ.
c. 1062. l. 5. Πρόφερε, ο. — προκόμιζε, προφε$^{\varrho}$ ὅμοιον.	Π. ο. — προκόμιζε, πρόφερε ο.[19]
— l. 12. Προφερέστεροι, κ. — βελτίονες.	Π. κ. — βελτίους.
Προφορὰ, ε. ἐτυμολογία.	Π. ε. ε.[20]

c. 1062.

17) Musuri emendandi ratio vaga est, nec lege aut consilio adstricta; innumeris enim in locis, uti jam vidimus, ordinem litterarum emendationibus suis turbavit, hic vero Πρωτορύμω, quod ad grammaticam verius esset, in Προτορύμω solius ordinis ergo mutasse videtur. Cf. VV. DD. qui glossam illustrant.

18) Ex serie cum Vossio scribendum: Προυγιαιτέρῳ.

19) Accentus in προφε$^{\varrho}$ indicat προφέρει, quod, ut in Albertina, ab antecedentibus sejungendum est. Cf. VV. DD.

20) Vitiosa Aldinae lectio Προσφορὰ typothetae imputanda est.

c. 1062. l. 12. [Πρόφρω, προεξήγαγεν αὐτόν.]	
Προφοῶς, π. — γεννηθέντος.	Πρὸ φόωσδε. π. — γεννηθέντα. [1])
— l. 22. Προχάζοις, π.	Προχάζοις. π. [2])
c. 1063. l. 7. Προχέοντο, ε. — προυπήρχοντο.	Π. ε — π.
[Πρόχθης, το ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν.]	
Προχθήσεσι, τ.	Π. τ. [3])
Πρόχνυ, ε. — προγόνου — ἐπὶ πολλῶν α.	Π. ε. — πρὸ γόνατος — ἐπεὶ πολλῶν α.
— l. 18. Προχοῆς, τ. — προχοή.	Προχοή. τ. — π. [4])
— l. 21. Πρόχοι, π. — ἀμφικύβωται προχοὶ — ἀμφικύβωται, ἢ α.	Π. π. — ἀμφικύβωτοι πρόχοι — ἀμφικύβωτοι, ἢ α.
c. 1065. l. 6. Πρύλεες, α.	Πρυλέεσσ' α.
c. 1066. l. 9. Πραθήβας, ἀκμαίους.	Πραθήβους. α.

c. 1067.

1) Posterius Προφοῶς prioris Προφοῶ correctio videtur. Ex codice scribendum: Προφόως. π. abjecto Musuri δέ. Cf. VV. DD.

2) Retinendum Προχάζοις, quod Photii auctoritate probatur. Cf. VV. DD.

3) Pro Πρόχθης substituerat Πρόχθησις. Ruhnkenio, qui pro Προχθήσεσι legit Προχόησι, ordo adversatur; etiamsi probabile sit, vitium in antiquissimis libris exstitisse, litterasque Θ et O hic secum commutatas esse. In vocibus tam dubiae auctoritatis scriptura codicis nunquam relinquenda est.

4) Ultimum προχοὴ praecedentis Προχοῆς emendatio fuit. Reponendum Προχοῆς, cujus casus secundus aliunde exscriptus esse potest. Cyr. Lex. Ms. Προχοαί. αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς θάλασσαν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

M S.	M U S.
c. 1067. l. 1. Πρῶκτος, λουτροῦ $\overset{\varepsilon}{\pi}\overset{\grave{\eta}}{\pi}\nu$ π.	Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνη. π. [5])
— l. 15. Προράχθη, ἥ μ. — ἐπεωρούμενα ε.	Πρωράχθη. ἥ μ. — ἐπαιωρούμενα ε.
Πρωρεῖ, κ. ἐκρεῖ.	Π. κ. ἐκρεῖ. προορᾷ. Φ.
[Πρωσὶς,] προορᾷ, Φοβεῖται.	
Πρώσωσι, προσώθησιν.	Πρόσωσιν. π. [6])
c. 1068. l. 1. Πρώτῃσι θηρείοισιν, ε.	Πρώτῃσι θύρῃσιν. ε.
Πρωτερικὴ, ε. — πεδίον τ.	Π. ε. — παιδίον τ.
— l. 10. Πρωτογυναῖκες, οἵ μυῖαν ἠγμένοι γυναῖκες.	Π. οἱ μὴ ἀνηγμένοι γυναῖκας. [7])
— l. 17. Πρῶτον ὑπήνην, τ. — γενειάς.	Πρῶτον ὑπηνήτην. τ. — γενειάδος.

c. 1069.

5) Cf. VV. DD. qui Musuri emendationem confirmant et illustrant. In compendio $\overset{\varepsilon}{\pi}\overset{\grave{\eta}}{\pi}\nu$, id est περιπνὴ, nihil novi quaerendum esse arbitror, nam posterius π natum videtur ex quadratis ΓΙ, quae in archetypo forte tam arcte ligatae erant, ut formam Π referrent.

6) Musuro acumen defuit. Glossa, ad quam referri debent κηδεύει, προορᾷ et Φοβεῖται, est procul dubio Πρωρᾷ, quod hic intercidit. Πρωσὶς, corruptum ex Πρῶσιν, sequentis Πρώσωσι emendatio videtur. Locum igitur ita restituerem: Πρωρᾷ. προορᾷ. κηδεύει. Φοβεῖται. Πρωρεῖ. ἐκρεῖ. Πρῶσιν. προσώθησιν. Perperam in Ald. Πρόσοσιν pro Musuri Πρόσωσιν. Cf. VV. DD.

7) Musurus procul dubio a vero aberravit; nec mihi satisfacit If. Vossii emendatio: οἱ νέον ἠγμένοι γυναῖκας. At vera nunc non succurrunt; hoc solum dicam, quod hic non de viris sed de feminis sermo sit, et quod οἵ — ἠγμένοι vitiosa sint pro αἵ — ἠγμέναι. Tentent alii.

c. 1069. l. 4. Πρωτοτύπως, ὁ ἀκολούθως. πρωτουργός.	Π. ὁ α. πρωτουργό.. [8])
— l. 7. Πτῶτο, ε.	Πτάτο, ε.
Πτακὲς, ἢ π. — ἐπτηκότες, καὶ πτακισμός.	Π. ἢ π. — ἐπτηχότες. καὶ π. [9])
— l. 14. Πτῶτο, ε.	Πτάτο. ε. [10])
Πταώτην, κατεπτηκότα.	Π. κατεπτηχότα.
c. 1070. l. 4. Πτέρθοις, τ.	Πτόρθοις. τ.
— l. 17. Πτερὺς, τ. — ἰατρίοις, κ.	Π. τ. — ἰατρείοις. κ.
c. 1071. l. 7. Πτερονόμος, τ. — νεμωμένη, ο.	Π. τ. — νεμομένη. ο.
— l. 16. Πτέρυγες, σκέπαις.	Π. σκέπαι.
Πτερύγιαι, μ.	Πτερύγια. μ.
c. 1073. l. 1. Πτίσατε, α.	Πτίσσατε. α.
— l. 3. Πτοία, πτοιρμὸς, φ.	Π. πταρμὸς, φ. [11])
— l. 8. Πτολίεθρον, πόλιν [καὶ πόλις.]	Π. πόλιν.
— l. 10. Πτολεμίζομεν, π.	Πτολεμίζωμεν. π. [12])
— l. 24. Πτὺξ, ἡ π. — πλέξ.	Π. ἡ π. — πλέξις.
c. 1074. l. 21. Πτώσει, ε.	Πτώσσει. ε.
Πτωσκαζέμεναι, κ.	Πτωκαζέμεναι. κ. [13])

c. 1075.

8) Vocem πρωτουργὸς Alberti bene a praecedentibus secrevit; paralipomenon est ex margine. Cf. VV. DD.

9) Ultimum πτακισμὸς pertinet quoque ad vocabula in margine adjuncta, et interpretatione destituta; articulo postea per copulam adnexum fuit.

10) Perperam in Ald. Πτάτω.

11) Inepta est Musuri correctio; πτοιρμὸς depravatum est ex πτυρμὸς, quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.

12) Lexicographus ex Poeta scripsit: Πτολεμίξομεν. commutatio ξ cum ζ librariis imputanda est. Cf. VV. DD.

13) Scriptura codicis duas lectiones includit, Πτωσέμεναι et Πτωκαζέμεναι. Cf. VV. DD.

c. 1075. l. 3. Πύαλος, ἡ ἀσα. μυνθος, ἢ λ.	Πύελος. ἡ ἀσάμινθος. ἢ λ. 14)
— l. 7. Πυανοψία, ε. — ἐμπίπλαται — πιανεψιῶνος — διὰ τὸ καὶ θάῤῥαν ε.	Πυανέψια. ε. — ἐμπίπλανται — πυανεψιῶνος — διὰ τὸ ἀθάῤῥαν ε. 15)
c. 1076. l. 4. Πύγματος, ε.	Πύματος. ε. 16)
— l. 8. Πυγόνος, τ. — ὀλεκράνου α.	Π. τ. — ὠλεκράνου α.
— l. 13. Πυγὼν, μ. — ὀλεκράνου, ο.	Π. μ. — ὠλεκράνου, ο.
c. 1077. l. 8. Πυθεία, π.	Πύθια. π. 17)
— l. 12. Πυθίων, α. — χρ.. ἱεροῦ, η.	Π. α. — χρύσῃ ἱεροῦ, η. 18)
c. 1078. l. 5. Πυθομένων, σ. — ποιὸς α.	Π. σ. — πύος α.
— l. 8. Πυθοῦν, τὸ η.	Πύθοντο. η.
c. 1079. l. 12. Πυκιμήδεος, συνετῶς ἢ ἐπιμελῶς κ.	Π. συνετοῦ, ἢ ἐπιμελοῦς κ. 19)
— l. 16. Πυκινὸν δὲ ἄχθος, π.	Πυκινὸν δὲ ἄχος. π.
— l. 23. Πυκναὶ π. — πυκναΐων.	Πυκνά. π. — πνύκα. Ἴων. 20)

c. 1079.

14) In ἀσα.μυνθος litteram erasit. Ordinem a Musuro interruptum VV. DD. restituerunt.

15) Ex codice reponendum: Πυανόψια. jubente ordine. Utraque scriptura, tam Πυανόψια quam Πυανέψια, in usu fuisse videtur. Cf. VV. DD.

16) Correctio typothetam latuit.

17) Ex ordine reponendum: Πύθεια. Cf. VV. DD.

18) In χρ.. litteram cum compendio delevit.

19) Pro συνετῶς scribendum συνετῆς, agitur enim de Euryclea Telemachi nutrice: Cf. VV. DD. qui locum Poetae indagarunt.

20) In Ald. πνύκα Ἴων culpa typ. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1079. l. ult. Πυκναρωγαλένην, π.	Πυκνὰ ῥωγαλέην. π.
c. 1080. l. 5. Πυλαγόροι, ο. Πύλαι. Ἀριστοφάνης Τελμινσεῦσιν — ποιητὴς γ.	Πυλαγόραι. ο. Π. Α. Τελμησεῦσιν — ὁ ποιητὴς γ. [1])
— l. 16. Πυλαίας, τὰς τ. Πυλαΐδεες, α.	Πυλαιαστάς. τ. Πυλαιειδέες. α.
— l. 23. Πυλάρταο, τ. — προσηρτιμένου.	Π. τ. — προσηρτημένου.
c. 1082. l. 8. Πύννος, ὁ τρῶκτος.	Π. ὁ τρώκτης.
— l. 13. Πὺξ, ἱμαντομένην κ.	Π. ἱμαντωμένην κ.
c. 1083. l. 14. Πυραμ˜., ε. — μέλατι α.	Πυραμοῦς. ε. — μέλιτι α. [2])
— l. 19. Πύραυνον, ε. — βόλβητον — θερμά.στριν.	Π. ε. — βόλβιτον — θέρμανστριν [3])
— l. 24. Πυργήρως, μ. — κοπήν.	Π. μ. — κώπην.
c. 1084. l. 8. Πύργος, π. — τάξεις — ἔστεψαν ο.	Π. π. — τάξις — ἔστασαν, ο.
— l. 14. Πῦργον εὖρυον, ε.	Πύργον ἀνείρυον. ε.
— l. 16. Πύρδαλον, ὀψοποιΐον — μαγειρίον, ἢ λ.	Π. ὀψοποιεῖον — μαγειρεῖον. ἢ λ.

c. 1085.

1) Vera lemmatis ſcriptura codicis auctoritate adſtruitur. Cf. VV. DD.

2) Exitus compendium delevit.

3) In θερμα.΄στριν litteram expunxit; ſcriptum erat: θερμαύστριν. quod Pollucis auctoritate retinendum eſſe arbitror. Cf. VV. DD.

c. 1085. l. 14. Πυρὶ ἔφθαι, τ.	Πυρίεφθα. τ.
Πυρὶ ἡκέα, π. — ἔχον ἔχουσα.	Πυρηκέα. π. — ἔχοντα ἢ ἔχουσαν. 4)
Πυρίκαυστος, πεπυρωμένος, πυρὶ κουλέω διαυγῆ τινὸς κ.	Π. πεπυρωμένος. Πυρὶ κηλέῳ. διαυγεῖ. τινὲς, κ. 5)
— l. 20. Πυρικρόταφος, ὁ μ. — κεκροπημένος σ.	Π. ὁ μ. — κεκροτημένος σ.
Πυρίμαχος, ὁ ἐν τῇ α.	Π. ὁ ἐν τῇ μάχῃ α. 6)
c. 1086. l. 12. Πύρνοι, ζειαὶ [καὶ] σ. — ἀπυρνάωσαν — κνηστηράγεια.	Π. ζειαὶ σ. — ἐπυρνάωσαν — κνηστήρια ἀγγεῖα.
— l. 16. Πυροδάνσιον, μαγειρίον.	Πυροδαίσιον. μαγειρεῖον.
c. 1087. l. 1. Πυρὸς μειλὶς, σεμένων κ.	Πυρὸς μειλισσέμεν. κ.
— l. 18. Πυρπερέγχει, Κ. — ἐ π τοῦ ἄρχοντος ἔστιν οὗ ἠτήρει.	✢ Π. Κ. — ἠτήρει. 7)
— l. 20. Πυῤῥαία, λόφος ἐν Δωτίῳ — Πυῤῥᾶς, τῆς δὲ καλλίονος — Σουίλας. δ.	Π. λ. ἐν Δ. — Πύῤῥας τῆς Δευκαλίωνος — Σ. δ. 8)
c. 1088. l. 5. Πύῤῥακος, ἥρως κατερυσίχθων γ.	Π. ἥρως κατ' Ἐρυσίχθονα γ.
— l. 15. Πυῤῥιχίζειν, τ. — Εὐρητύλου φ.	Π. τ. — Εὐρυπύλου φ.

c. 1089.

4) Ultimum ἔχουσα praecedentis ἔχον correctio fuit.
5) Bene divisit et emendavit. Cf. VV. DD.
6) Voce μάχῃ lacunam explevit.
7) Loco vexato nulla ex codice medela. Pro περὶ τοῦ ἄρχοντος, quod typothetae debetur, scribendum παρὰ τοῦ α. favente compendio. Cf. VV. DD.
8) In Ald. Δοτίῳ culpa typ. Cf. VV. DD.

c. 1089. l. 6. Πυρσολεῖφοι, ἢ π. — πεφλ..σμένοι.	Π. ἢ π. — πεφλογισμένοι. 9)
c. 1090. l. 1. Πύσσαχος, ξ. — κωλύει θ.	Π. ξ. — ὃ κωλύει θ.
— l. 5. Πιτία, οἷον πιπτιοῦσα, π.	Π. οἷον πίπτια οὖσα, π.
— l. 10. Πυτίνη πλεκτὴ, λάγυνες οἶνον ε.	Π. π. λάγυνος. οἶνον ε.
c. 1091. l. 3. Πωλίσσεαι, φ. παραγενήσεις, α.	Πωλήσσεαι. φ. παραγενήσῃ, α.
c. 1092. l. 2. Πωλοεῖσθε, ἐπιμελῶς ὁ π.	Πωλεῖσθαι. ἐπιμελῶς τὸ π. 10)
— l. 13. Πώρινον, λίθινον, ὁ δὲ πῶς οὐ πᾶς λίθος.	Π. λ. ὁ δὲ πῶρος, οὐ πᾶς λίθος. 11)
c. 1093. l. 1. Πώρωσις, ε. — λέγει τόδε ἐπὶ σαρκῶν, πώρως καὶ ἀναισθησία.	Π. ε. — λέγοιτο δὲ ἐπὶ σαρκῶν, πῶρος καὶ α. 12)
— l. 4. Πωσαχῶς, π.	Ποσαχῶς. π.

9) In πεφλ..σμένοι duas litteras delevit.

10) Perperam in Ald. Πολεῖσθαι.

11) Non video, quomodo locum, cui nullus ineſt ſenſus, VV. DD. tacite praeterire potuerint, quid enim verbis ὁ δὲ πῶρος, οὐ πᾶς λίθος cogitandum eſt? Scriptura codicis ita interpungenda eſt: ὁ δὲ πῶς (οὐ πᾶς) λίθος. Memorantur duae unius ejusdemque vocis ſcripturae, quarum poſterior ut falſa rejicitur; in his tamen marginem ſubodoror, nec ejusmodi nugas a Lexicographo profectas eſſe crederem. Muſurus quidem πῶς in πῶρος optime mutavit, ſed haec mutatio cauſa fuit, cur ſequens οὐ πᾶς nondum intellectum fuerit; ſcripturam codicis conſervandam eſſe duco. Cf. VV. DD.

12) Muſurus minus ſubtiliter correxit, ſuaque emendatione locum obſcuriorem reddidit. Suppoſita hic a genuinis

P	P
c. 1095. l. 1. Ῥαδαμάνθυος ο. — ἐπιχήνιον, κ.	Ρ. ο. — ἐπὶ χηνὶ, κ.
c. 1096. l. ult. Ῥάθυμος, ὁ μὴ πονητικός.	Ρ. ὁ μὴ π. 13)
c. 1100. l. 5. Ῥακτηρίοις κ. — μέλι βοῶν ἄναυδα κ.	Ρ. κ. — μέλη βοῶν ἄναυδα κ.
— l. 7. Ῥακτήριαι, ψ.	Ῥακτήρια. ψ.
— l. 14. Ῥάματα, β.	Ῥάμματα. β.
c. 1101. l. 1. Ῥαμνουσίαν, Νέμεσις, ε. — μιλέας κ.	Ῥαμνουσίαν, Νέμεσιν. ε. — μηλέας κ.
— l. 18. Ῥάνα, α. — βάτραχοι.	Ρ. α. — βάτραχον.
c. 1102. l. 11. Ῥαπιδοποιὸν, τ. — κρηπίδας π.	Ρ. τ. — ῥαπίδας π. 14)

c. 1103.

nis probe distinguenda esse arbitror, genuina sunt: Πώρωσις, ἐξ ὀστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος. supposita: λέγει τόδε ἐπὶ σαρκῶν, πώρως καὶ ἀναισθησία. Haec iterum in duo diversa additamenta divido; prius est λέγει τόδε ἐπὶ σαρκῶν (pro λε^γ τ. i. e. λέγεται τ.) quod merum scholion est, et praecedentem Hesychii interpretationem spectat, admonemur nempe, quod Πώρωσις non de ossium modo sed et de carnium induratione adhibeatur, ut ex aliorum Lexicographorum auctoritate et usu linguae satis constat; in posteriori additamento πώρως καὶ ἀναισθησία scriptura πώρως vitiosa est pro πώρωσις, nam exitus compendium a scriba neglectum fuit.

13) Post πονητικὸς in margine secunda manu continuatur: ἀλλὰ ἔκλυτος· ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηνται τῇ λέξει. Quod a typotheta textui subjunctum fuit.

14) Retinendum κρηπῖδας, temere a Musuro mutatum. Cf. VV. DD.

c. 1103. l. 11. Ῥοτάναν, τὸ ῥένναν.	Ρ. τορύναν.
— l. 17. Ῥαφανιδωθῆναι, τοὺς μυχοὺς τ.	Ρ. τοὺς μοιχοὺς τ.
Ῥαφανὶς, ῥαφανος δ. — παῤ ἡμῖν ῥάφαν τρυφὴν δ.	Ῥαφανὶς καὶ ῥάφανος δ. — παῤ ἡμῖν ῥάφανος. Τρύφων δ. [15]
c. 1104. l. 16. Ῥαχίζειν, τοῦ εἰκέως κ.	Ρ. τὸ εἰκαίως κ.
c. 1105. l. 13. Ῥαψῳδὸς, Σ. — ποιοὶ ρ.	Ρ. Σ. — ποιηταὶ ρ.
c. 1107. l. 5. Ῥεῖα, ρ. εὐχερῶς [μωλωπωνι] ι.	Ῥ. ρ. εὐχερῶς ι. [16]
— l. 8. Ῥείακεν, ε.	Ῥεῖά κεν. ε.
Ῥειγεδάνοις, φ.	Ῥιγεδάνοις. φ.
Ῥειγηλὰ, φ.	Ριγηλά. φ.
Ῥείγησε βοὴν, ἐφοβήθης.	Ῥίγησε β. ἐφοβήθη.
[Ῥείγησεν, ἐφοβήθη.]	
Ῥειγῆνος, α.	Ρ. α. [17]
— l. 19. Ῥειτοὶ, ε. — Ἐλεύσει — ῥωγμὸς, κ.	Ρ. ε. — Ἐλευσῖνι — ῥωγμοί. κ. [18]
c. 1108. l. 16. Ῥέοιτο, φθείροιτο.	Ρ. φθείροιτο. ῥέοι.
[Ῥέοντα,] ῥυτὰ ἐκπώματα.	Ῥυτά. ε.

15) Inter Ῥαφανὶς et ῥάφανος Musurus copulam inseruit.

16) Novum et inauditum illud μωλωπωνι curiosiores expediant.

17) Glossa a Musuro deleta praecedentis emendatio fuit. Cf. VV. DD.

18) Mendosum ῥωγμὸς pro ῥωγμοὶ est varia lectio posterioris ῥειτοὶ ex margine.

c. 1108. l. 16. [Ῥέοντι, ῥεῖ.]	
Ῥεόντων, π.	Ρ. π. 19)
c. 1109. l. 1. Ῥέπεις, ρ.	Ῥέπις. ρ.
	+
Ῥερπιδάω, τ.	Ῥερπιδάω. τ.
— l. 16. Ῥηγῖνος, τ. — ἔλεγον.	Ρ. τ. — ε.
[Ῥήγησεν, ἐφοβήθη, ἐδειλίασεν.]	
Ῥῆγλαι, σ.	Ρ. σ. 20)
c. 1110. l. 6. Ῥηγμῖνος, τὰ ἀπορπύματα τ.	Ρ. τὰ α. τ. 1)
Ῥηγμὸς, α. διὰ ρ.	Ρ. α. διὰ τὸ ρ.
c. 1111. l. 5. Ῥηνέκες, α.	Ῥηνίκες. α. 2)
— l. 15. Ῥηξείφλοια, ρ.	Ῥηξίφλοια. ρ.
— l. 27. Ῥήσοντας, τ.	Ῥήσσοντας. τ.
Ῥησόσαρχος, ὃς ῥέει — Ἀσκληπιάδης ἐν καὶ τραγῳδουμένων α.	Ῥησίαρχος. ὃς ἐρέει — Α. ἐν ἕκτῳ τ. α. 3)
c. 1112. l. 13. Ῥήτωρ, ὁ τ. — γνώμην κριτήν.	Ρ. ὁ τ. — γνώμην. ἢ κριτής. 4)
c. 1113. l. 7. Ῥία φέροι, ρ.	Ῥεῖα φέροι. ρ.
— l. 12. Ῥίγειστα, φ.	Ῥίγιστα. φ.

c. 1113.

19) Textum inſcienter mutilavit; bene ſe habent Ῥέοντα, ῥυτά. ἐκπώματα. probante Athenaeo, quem VV. DD. citant. Ex Ῥέοντα praecedenti gloſſae ῥέοι adjecit, ſequentem gloſſam in ῥυτὰ inchoans.

20) Pro Ῥήγησεν ſcripſerat Ῥίγησεν.

1) In impreſſis ἀπορπύγματα. Cf. VV. DD.

2) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

3) Scripturam Ῥησόσαρχος Photii auctoritas confirmat. Cf. VV. DD. Muſurus ἐν καὶ in ἐν ἕκτῳ perperam mutavit, copula enim nata eſt ex numero κ'. Scribendum itaque: Α. ἐν κ' Τραγῳδουμένων.

4) Prima Heſychii ſcriptura fuit: γνώμην κριτής. Cf. VV. DD.

c. 1113. l. 14. Ῥιγηδανῆς, φ.	Ῥιγεδανῆς. φ.
— l. 20. Ῥῖγμα, σ.	Ῥῆγμα. σ.
c. 1114. l. 1. Ῥίζειν, τ. — μυστιλᾶσθαι, θ.	Ρ. τ. — μυστιλλᾶσθαι. θ.
— l. 4. Ῥιζῶν, ν. Ἐρετρεῖς.	Ρ. ν. Ἐρετριεῖς.
— l. 15. Ῥικνώσεαι, ῥυσωθήσει.	Ρ. ῥισσωθήσῃ. 5)
— l. 22. Ῥίμφια, ῥαδίως ἔῤῥιψαν.	Ῥίμφα. ῥ. ε. 6)
	⁜
Ρινᾶν ἐπὶ τοὺς ε.	Ῥινᾶν ἐπὶ τοὺς ε.
c. 1115. l. 14. Ῥινοτόρος, ῥινοὺς διὰ τὸ ῥίσκον — βυρσοτόμους.	Ρ. ῥινοὺς διατορισκῶν — βυρσοτόμος. 7)
c. 1116. l. 6. Ῥίον Οἰνήναιον, οἰνοήτης ἀρτείας ὄρος χ.	Ῥίον Οἰνηαῖον. Οἰνίης τῆς Ἀργείας ὄρος χ. 8)
— l. 11. Ῥίπαι, ο.	Ῥίπαια. ο.
— l. 15. Ῥιπῆς, ο. βουλῆς, ῥ.	Ρ. ο. βολῆς. ῥ.

5) Reponendum: ῥυσσωθήσῃ. Cf. VV. DD.

6) Correctionem typotheta praetermisit.

7) In Ald. διατορικῶν a typ. Cf. VV. DD.

8) VV. DD. Hesychium ubique errorum geographicorum incusant, incusent potius scribam imperitum, temerarium correctorem et negligentem typothetam, qui primi errorum Hesychii auctores sunt. Minime hic sermo est de Οἰνόῃ, sed de Οἴνῃ urbe Argiva, de qua Steph. Byz. in voce. Vitiosum Οἰνήναιον natum est ex corre-
ναι
ctione Οἴνηον, in sequenti οἰνοήτης pro Οἴνης τῆς, quod Musuro fraudi fuit, litterae transpositae sunt, et ο cum σ, ut saepius, commutatum. Optime igitur Alberti emendavit: Ῥίον Οἰναῖον. Οἴνης τῆς Ἀργείας ὄρος χ. quod jam in textu reponi potest. In Ald. Οἰνιαῖον culpa typ. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1117. l. 7. Ῥιπὶς, τ. — ἀκροκόλιον.	Ρ. τ. — ἀκροκώλιον.
c. 1118. l. 3. Ῥιψοκίνδυνος, π. — ἐπικίνδυνος.	Ρ. π. — ε.
[Ῥόα, ῥεύματα.]	
Ῥοαὶ, ρ.	Ρ. ρ.
— l. 9. Ῥοβδεῖ, α. — ἤχους.	Ρ. α. — ἤχου.
c. 1119. l. 19. Ῥοδωνιὰ, ὁ τ. — δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀ- δ' ναι.	Ρ. ὁ τ. — δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρὸς αἰδοῖον.
Ῥοδὸπς, αὕτη γένει μὲν ἦν.	Ῥοδοπίς. αὕτη γένει μὲν ἦν.
Ῥοὴν, ρ.	Ρ. ρ. [9])
c. 1120 l. 7. Ῥόθειον, ρ.	Ῥόθιον. ρ.
— l. 19. ..ιδαμὸς, ὁ α.	Ῥιδαμός. ὁ α. [10])
c. 1121. l. 6. Ῥοικὸν, σ. — ῥυκνόν.	Ρ. σ. — ῥικνόν. ✛
— l. 12. Ῥοιλιαῦς, δάκναις.	Ρ. δάκναις.
Ῥοισμὸς, ὁ τ. — ῥισμός.	Ρ. ὁ τ. — ῥυμός. +
— l. 17. Ῥομελίας, μ. — ἐναρείζῃ, τ.	Ρ. μ. — ἐναροίζῃ, τ.
c. 1122. l. 17. Ῥόπτρον, ρ. — ἐπικαταπίπτον τ.	Ρ. ρ. — ἀποκαταπίπτον τ. [11])
c. 1123. l. 1. Ῥοταρία, τὸ ῥίνιον.	Ρ. τορύνιον.

c. 1123.

9) A typotheta habemus: *δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρὸς αἰδοῖον αὕτη.* omiſſis Ῥοδὸπς — *γένει μὲν ἦν.* Poſt *γένει μὲν ἦν* lacuna manifeſta eſt.

10) Deerant duae litterae, quas ita reſtituere debebat: Ῥοιδαμός, jubente ordine.

11) Retinendum *ἐπικαταπίπτον*, quod ſenſui magis congruum eſt.

M S.	M U S.
c. 1123. l. 9. Ῥόφιον, κύκα.	Ρ. κῦμα.
c. 1124. l. 6. Ῥυδεῖν, ε.	Ῥύδην. ε.
— l. 11. Ῥύειναι, α.	Ῥυῆναι. α.
c. 1126. l. 4. Ῥύμη, τ. ἔρημος.	Ρ. τ. ε. 12)
— l. 6. Ῥύμμα, σ. — ομαποθήκη.	Ρ. σ. — σμηματοθήκη.
δλ'	
c. 1127. l. 7. Ῥυποκαν, α.	Ῥυποκαυδάλους. α.
— l. 12. Ῥυπτικὸν, σμικτικὸν, κ.	Ρ. σμηκτικόν. κ.
Ῥύσαι, φυλάξαι, ἢ ῥυτίδας ἔχουσαι.	Ῥῦσαι. φυλάξαι. καὶ ῥυσαὶ, ῥυτίδας ε. 13)
Ῥύσατο, η. ἐλυτρώσατο.	Ρ. η. ε.
[Ῥύσε, λυτρωσαμένω.]	
Ῥύσια, ε.	Ρ. ε.
c. 1128. l. 11. Ρυσοῖσι, ρ. γερεοῖς.	Ρ. ρ. γεραιοῖς.
— l. 13. Ῥυσοῦται, γ.	Ῥυσσοῦται. γ.
c. 1130. l. 3. Ῥύτρυς, χ.	Ρ. χ. 14)
— l. 5. Ῥύψαι, σ. σμῖξαι, π.	Ρ. σ. σμῆξαι. π.
— l. 12. Ῥωγαλέον, κατεῤῥηγκέα, δ.	Ρ. κατεῤῥηγμένον, δ.
Ῥωγας, ο. — κλιμάκων.	Ρ. ο. — κ.
Ῥωγάδας, ἀναρώγας μ.	Ρ. ἀνὰ ῥῶγας μ. 15)

12) In Ald. ἔριμος a typ. Cf. VV. DD.

13) Confunduntur duae scripturae ῥῦσαι et ῥυσαὶ, posteriorem Musurus pro more inseruit; potuit etiam ῥυτίδας ἔχουσαι additamentum esse ex margine, a librario per particulam ἢ adsutum. Cf. VV. DD.

14) In impressis Ῥύτρας.

15) Cf. VV. DD. qui haec cum praecedentibus junxerunt; suspicor, quod Ῥωγάδας una cum exemplo e margine sit.

M S.	MUS.
c. 1131. l. 16. Ῥὼξ, κ. — σφαλαγγίου.	Ρ. κ. — φαλαγγίου.
c. 1133. l. 9. Ῥωστὴρ, σ.	Ῥωστὴρ, ἢ ῥαιστήρ. σ. 16)
— l. 12. Ῥωστικὸν, ὁρμηστικόν.	Ρ. ὁρμητικόν.
Σ	Σ
c. 1134. l. ult. Σάβυττος, εἶδος ξυρῆς ε.	Σ. εἶδος ξυρήσεως ε.
c. 1137. l. 14. Σαθάρυγα, ταραχή.	Σ. ταραχήν.
c. 1138. l. 6. Σαΐκτας, θ. — αὐλοθήκας.	Σ. θ. — α.
[Σαίκουλουμ, χρόνος, σάκκος. Ῥωμαῖοι.]	
Σαικωνῆσαι, διασαικώνη.	Σ. διασαικωνῆσαι. 17)
c. 1140. l. 1. Σάκας, η. — Σὰ, οὕτω δ.	Σ. η. — Σάκα. οὕτω δ.
— l. 5. Σακέλα, ὁ.	Σακέλλα. ο.
Σακέλιον, ὅμοιον.	Σακέλλιον. ὁμοίως.
c. 1141. l. 2. Σακκινόσυκοι, δασύπρακτοι.	Σ. δασύπρωκτοι.
Σακκοδερμιστὴς, ο. — τὸ χαλκοῦν ε.	Σ. ο. — τὸν χαλκοῦν ε.
— l. 6. Σάκοιτοι, ο.	Σάκοιτο. ο.
Σάκος, α. — σάνην τ.	Σ. α. — σάγην τ.
c. 1144. l. 11. Σαλμύδης, α.	Σαλμυδησός. α.
c. 1145. l. 1. Σαλπιτὴς, ο.	Σαλπιγκτής. ο.
— l. 6. Σάλω, α.	Σαλιᾶ. α.

c. 1146.

16) A Musuro inseruntur: ἢ ῥαιστήρ.

17) In glossa deleta mire confunduntur Σαίκουλουμ et Σάκουλουμ.

c. 1146. l. 2. Σαμβάκη, ο. — πολιορκητὸν, οὗ Βήτων.	Σαμβύκη. ο. — πολιορκητικὸν, οὗ Βίτων.[18]
— l. 11. Σάμη, π. Κεφαληνίας.	Σ. π. Κεφαλληνίας.
— l. 16. Σαμιακὸς τ. — λεγόμεναι σαμέναι — Δίδυμος δὲ τασσόμενος ἰ. — σεσήμονται ὡς δοκῶ ρ.	Σ. τ. — λεγόμεναι Σάμιαι ναῦς — Δίδυμος δὲ τὰς Σαμίας ναῦς ἰ — σεσήμανται, ὡς δοκεῖ ρ.[19]
c. 1148. l. 7. Σάμου υ. — Σάλαμον καλεῖ κ.	Σ. — Σάμον καλεῖ κ.
— l. 16. Σάμψουχας, π.	Σαμψοῦχος. π.
c. 1149. l. 14. Σανίδαι, θ.	Σανίδες. θ.
.ανίκετις, θ.	Σανίκετις. θ.[20]

c. 1150.

18) In Herone Graece inedito, qui mihi ad manus est, haec de Bitonis scriptis commemorantur: Τὰ Βίτωνος πρὸς Ἄτταλον περὶ κατασκευῆς πολεμικῶν ὀργάνων ἐκ διαφόρων συλλεγέντα προγενεστέρων μηχανικῶν. Βελοποιϊκὰ, καὶ τὰ πρὸς πολιορκίαν ἀντιμηχανήματα φυλακτικά τε καὶ διαιτητικὰ, ἐπί τε συστάσει καὶ ἁλώσει πύλων διάφορα παραγγέλματα. Deinde de Sambuca: Τὰς ἐκ τῶν πλοίων ἀγομένας μηχανὰς, φησὶν ὁ Ἀθηναῖος, ἅς τινας Σαμβύκας καλοῦσιν ἐκ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ἐσχηματισμένας ὀργάνων, — μὴ ἔχειν τὶ ἄξιον γραφῆς διὰ τὸ πᾶσιν εὐγνώστους εἶναι καὶ φανεράς. αἱρετώτερον δ' ἔστι, μηδὲ γενέσθαι πολλάκις αὐτὰς ἢ π.. .λόγως καὶ ἀσυμμέτρως κατασκευασθῆναι· καὶ γὰρ οἱ ἐν τῇ περὶ Χῖον πολιορκίᾳ εἰκαστικῶς τοῦ σκοποῦ ἀστοχήσαντες, καὶ ὑψηλοτέρας τῶν πύργων τὰς Σαμβύκας προσενέγκοντες, τοὺς ἐπ' αὐτὰς ἀναβάντας ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀπολέσθαι ἐποίησαν, μὴ δυνηθέντας ἐκ τοῦ ὕψους τοῖς πύργοις ἐπιβῆναι. — Οὕτως οὖν καὶ Δάμις ὁ Κολωφώνιος ἐπὶ στυράκων τὰς Σαμβύκας ἐτίθει, ὡς ὁ μηχανικὸς Βίτων ἐν τοῖς αὐτοῦ πολιορκη...... ὑπεμνημα... In ultimis scriptura evanuit; legendum: ἐν τοῖς αὐτοῦ Πολιορκητικοῖς Ὑπομνήμασι. Cf. VV. DD.

19) Obesae Musuro nares; reponendum: λεγόμεναι σαμαίναι — Δίδυμος δὲ τὰς σαμαίνας ἰ. Vide Hesych. v. Σαμαίνα ibique interpp.

20) Primam litteram vcci praefixit. Cf. VV. DD.

c. 1150. l. 5. Σαννίον, τ. — τὴν κέρκω σ.	Σ. τ. — τῇ κέρκῳ σ.
— l. 12. Σάξαι καὶ θ. — νύσσειν.	Σ. καὶ θ. — νώσσειν.
c. 1153. l. 19. Σάρδιον, β. — σαρδόνιον γ.	Σ. β. — Σαρδόνιον γ. [1])
c. 1154. l. 3. Σαρδόνιον γ. — οἱ τὴν Σάρδον κατοικοῦντες τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντα, κ.	Σαρδόνιος γ. — οἱ τὴν Σαρδὼ κατοικοῦντες τῷ Κρόνῳ ἐθύοντο, γελῶντες κ. [2])
— l. 16. Σαρδῶ, ἐν Πασιφά.. τὸ Σ.	Σαρδώ. ἐν Πασιφάῃ τὸ Σ. [3])
c. 1155. l. 13. Σαρκήρης, στάχυν τῶν ε.	Σαρκήρη. στάχυν τὸν ε.
c. 1157. l. 4. Σαρσίτει, χορὸς π.	Σαρσίτειος χορός. π.
— l. 9. Σαρωνία, Α. — Τρυζῆνι Σ.	Σ. Α. — Τριζῆνι Σ. [4])
— l. 12. Σαρωνίδες, π. — κεχηνηδρύες.	Σ. π. — κεχηνυῖαι δρύες.
c. 1158. l. 2. Σατνι	Σ.
Σόεις, π.	Σ. π. [5])

c. 1160.

1) In impressis: Σαρδόνιος γ. Legendum puto: Σάρδιον γ. opinionem confirmat Cyr. Lex. Ms. Σάρδιον. βοτάνη δηλητήριος, ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὡς καὶ, τῶν χειλέων συσταλέντων, γυμνοῦσθαι τοὺς ὀδόντας, καὶ γέλωτος φαντασίαν παρέχειν τοῖς ὁρῶσιν· ὅθεν ἔνιοι ἐφ' ὕβρεως ὀνομάζουσι τὸν Σάρδιον γέλωτα. Ἔστιν δὲ καὶ λίθος οὕτω λεγόμενος.

2) Cyr. Lex. Ms. Σαρδόνιον. γέλως ὁ καθ' ὑπόκρισιν, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοὺς ὀδόντας.

3) In Πασιφά.. duas aut tres litteras erasit.

4) Optime VV. DD. Τροιζῆνι reposuerunt.

5) Versus finitur: Σατνι. sequens incipit: όεις. cui stupidus litterarum initt. pictor Σ praeposuit. Musuri oculos vitium effugit, typotheta autem errorem suspicatus vocem truncatam composuit, unde Aldina lectio Σατνισόεις. Optime igitur in Albertina Homericum Σατνιόεις repositum est. Cf. VV. DD.

c. 1160. l. 5. Σαυρωτῆρες, τοῖς τύραξιν τ.	Σ. τοῖς στύραξιν τ. 6)
c. 1161. l. 2. Σαψὶς ὁ α. — Ἀράβοις.	Σ. ὁ α. — Ἄραψι.
— l. 12. Σαώτερος, υ. — σωστηῶ Α.	Σ. υ. — σάος Α.
— l. 16. Σβέσαι, π. κατα-σβέσαι.	Σ. π. κ.
[Σεαυτὸν, τοῦ σοί.]	
Σέβαμα, ε.	Σ. ε.
c. 1162. l. 3. Σεβέννιον, τ. — γενόμενον.	Σ. τ. — γ.
[Σέβερος, εὐσεβὴς, δί-καιος.]	
Σέβεσθαι, α.	Σ. α.
— l. ult. εδὲκ πομωαβιτῶν, ε.	Σεδὲκ πόα Μωαβιτῶν, ε. 7)
c. 1163. l. 2. Σέθεν, σ. — Ὁμηροῦν τ.	Σ. σ. — Ὅμηρον τ.
— l. 4. Σεῖα, ε.	Σεῦα. ε.
— l. 12. Σεῖο Φονήσας, τοῦ σοφόνεος.	Σεῖο Φονῆος. τοῦ σοῦ φονέος.
c. 1164. l. 1. Σειραχθῆσαι, χ.	Σεισάχθειαι. χ. 8)
c. 1166. l. 4. Σέκρετον, σ.	Σεήρετον. σ. 9)

c. 1166.

6) Cyr. Lex. Ms. Σαυρωτῆρσι. τοῖς στύραξιν τῶν ὄπισθεν τῶν δοράτων. Cf. VV. DD. quibus accedo.

7) Sic εδὲκ ſine ſpiritu, cui Muſurus Σ praepoſuit. Muſuri πόα M. riſum movet, nec comprehendo, quomodo homo, qui a pueris libros ſcriptos legerat, tam imperite corrigere potuerit; manifeſta eſt erroris origo, ſi modo in archetypo ita ſcriptum fingamus: $\overset{o}{\pi}$μωάβιτῶν. Id eſt πόλις Μωαβιτῶν, ut VV. DD. jam viderunt, qui et eruditionem inutiliter hic profuderunt.

8) In Ald. Σεισάχθαι incuria typ.

9) Codicis lectio in Albertina repoſita eſt, emendantibus VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1166. l. ult. Σέλας, φ. — ἡλίου εἰατον πυρὸς αἰθομένοιο.	Σ. φ. — ἡλίου. Σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.[10])
c. 1167. l. 5. Σελάχιον, κ. — λέγεσθαι τὸ ἐκ τ. — ψαρίου.	Σ. κ. — λέγεται τὸ ἐκ τ. — ὀψαρίου.
— l. 12. Σεληνὰς, πόπανα, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον, ἀπέμματα.	Σελήνας. πόπανον, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον, πέμμα τι.[11])
Σεληνὶς, φ. — ἐκκρεμᾶται τ.	Σ. φ. — ἐγκρεμᾶται τ.
Σελαπιάδαο, Σ.	Σεληπιάδαο. Σ.
— l. ult. Σέλινον, τὸ γύναιξ.	Σ. τὸ γυναικεῖον.
c. 1168. l. 2. Σελίνου στέφανος πένθει προσήκειν, δ.	Σελίνου στέφανος πένθει προσήκων. δ.
— l. 8. Σελλῆς, π. — ἀμφίοις σελλοὶ, ο.	Σελλήης. π. — ἀμφὶ δὲ σελλοὶ, ο.[12])
Σελληΐδέω, Σ.	Σελληϊάδεω. Σ.
Σελλίζεσθαι, ψιλλίζεσθαι, τ.	Σ. ψελλίζεσθαι. τ.
c. 1169. l. 2. Σελοὶ, ε.	Σελλοί. ε.[13])
— l. 9. Σεμελοιρίδαι, ο. — κελίφους, ο.	Σ. ο. — κελύφους, ο.

c. 1170.

10) Unde monstrum εἰατον π? Versum Il. Θ. 559. adscribam, et originem videbimus:

Εἵατο πεντήκοντα σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.

En εἵατο ν΄ πυρὸς α. omisso σέλας. Adsentior iis, qui hic σέλᾳ in Homero reponunt, nam jota dativi in sigma degeneravit.

11) Pressius codicem ita sequamur: Σελήνας. πόπανα, τῷ ἄστρῳ ὅμοια πέμματα. Mendosum ὅμοιον ἀπέμματα natum est ex ὅμοιον πέμματα (α supra ον). Cf. VV. DD.

12) Bene in Albertina repositum est Homericum Σελλήεις, unde Σελλῆς corruptum fuit. Cf. VV. DD.

13) Scriptura codicis ob ordinem conservanda est.

M S.	M U S.
c. 1170. l. 3. Σεμνολόγημα, σ. — ἕξιν ἔχοντα.	Σ. υ. — ἕξιν ἔχον.
— l. 8. Σέμπαδα, ὑποδήματα.	Σ. υ.
[Σέξεστος, ὄνομα κύριον.]	
Σεπτὰ, ϑ.	Σ. ϑ.
— l. 10. Σεπτεύειν, σεύειν.	Σ. σέβειν.
— l. 17. Σερὶ, ζ.	Σερίς. ζ.
c. 1171. l. 19. Σεσημασμένον, ε. σεσηνομένον, δ.	Σ. ε. σεσημειωμένον. δ.
Σεσηπυῖα, διαῤῥηγυῖα.	Σ. διεῤῥωγυῖα.
— l. ult. Σεσηρέναι, γελᾶν προσποιητῶς [γελῶσα.]	Σ. γ. προσποιητῶς.
c. 1172. l. 3. Σεσηρὸς (ως), κεχηνὸς (ως), δ.	Σεσηρώς. κεχηνώς. δ.
— l. 8. Σεσύανται, ω.	Σεσεύανται. ω.
c. 1173. l. 16. Σηκανατὰ καὶ χλουρὰ ϱ.	Σηκανατὰ καὶ χλωρὰ ϱ.
c. 1174. l. 19. Σημαία, σημεῖον, [σίγνον.]	Σ. σημεῖον.
c. 1175. l. 2. Σήματα, τ. — μνήματα.	Σ. τ. — μ.
[Σηματίζονται πέδον, ὅσοι σημειοῦνται, ὅσοι Τρῶες λέγονται εἶναι.]	
Σημαχίδαι, δ.	Σ. δ.
Σημεῖον, τ. — ἢ σφραγίς.	Σ. τ. — ἢ σ.
[Σήμερον, ἀντίμια, ταχύ.]	

[Σημηναῖον, σημαίνει.]	
Σημήναθαι, σ.	Σ. σ.
c. 1175. l. 19. Σηπόων, τὸ ο.	Σηπόωντο. ο.
Σηποιαλὶς, ε.	Σηποιαλλίς. ε.
c. 1176. l. 2. Σήραγγες, κ. — κεισωρίδες, ἢ π.	Σ. κ. — κισωρίδες. ἢ π.
— l. ult. Σησαμοειδὴς, ε. — .ριγέροντα.	Σ. ε. — ἠριγέροντι. [14])
c. 1177. l. 16. Σθεναρὰ, ἰσχυρὰ [ζῶα.]	Σ. ἰσχυρά.
— l. ult. Σθενία, α. — προσηγόρευτο.	Σ. α. — π.
[Σθενὴς, ἰσχυρὸς, καρτερός.]	
Σθένος, δ.	Σ. δ.
c. 1178. l. 6. Σιαλίδων, δ.	Σ. δ. [15])
Σιαλίζειν, ο. — διαλεγομένου κ.	Σ. ο. — διαλεγομένους κ.
— l. ult. Σιάλωμα, μ. — θηραιοῦ.	Σ. μ. — θυραιοῦ.
c. 1180. l. ult. Σίγλον, ν. — ὀβολοὺς Ἀττικῶς — Ἀττικῶν.	Σ. ν. — ὀβολοὺς Ἀττικούς — Ἀττικάς. [16])
c. 1181. l. 1. Σιγλοφόρων, σ. — ὀκτοβολῶν ἀττικῶν.	Σ. σ. — ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς.
Σίγραι, τ. — σημοί.	Σ. τ. — σιμοί.

c. 1181.

14) In .ριγέροντα primam litteram delevit.
15) In Ald. Σιαλλίδων a typ.
16) Steph. et Theod. Lex. Ms. Σίκλον. πέρων ὀβολοὶ δ΄. Lego: Σίκλον Περσῶν. ὀβολοὶ δ΄. Epiphanius (Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν ex codice Marino) distinguit inter Σίκλον ἱερατικὸν et βασιλικὸν, posterius definitur per ὀβολοὶ κ΄. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1181. l. 10. Σιγὼρ, πόλις μ.	Σ. πόλις μ. [17]
— l. 14. Σιδαρέοι, π. — ἔτι εἰσὶ [Βυζάντιοι] ἐν τ. — ἐχρῶντο.	Σ. π. — ἔτι εἰσὶ ἐν τ. — ἐχρῶντο Βυζάντιοι. [18]
c. 1182. l. 6. Σιδηρίτην, τ.	Σιδηρίτιν. τ.
c. 1185. l. 3. Σίκιννις, ο. — ἐν μελεία τ.	Σ. ο. — ἐμμέλεια τ. [19]
— l. 7. Σικυ., ε.	Σικύα. ε. [20]
— l. 12. Σικυώνια, υ. — ψέλια.	Σ. υ. — ψέλλια.
— l. ult. Σιλαίνει, σ.	Σιλλαίνει. σ.
c. 1186. l. 4. Σίλβη, εἶδος πέμματος κριθῆς.	Σ. εἶδος πέμματος ἐκ κριθῆς.
c. 1187. l. 11. Σίλλυβον, ἀκάνθαιον — τῶ δέρματα, σ.	Σ. ἀκάνθιον — τὸ δέρμα. σ.
c. 1189. l. 1. Σίμωρ, π. — τὰς δορὰς χ.	Σ. π. — ταῖς δοραῖς χ.
Σὶν, τὴν σεμνήν. ββῶν.	Σίννην. σεμνήν. Βαβυλώνιοι. [1]
c. 1191. l. 1. Σινοπίσαι, τ. — ἐπὶ τὸ α.	Σινωπίσαι. τ. — ἐπὶ τῷ α.

c. 1191.

17) Nomen Σιγὼρ incuria typothecae in Aldina omissum fuit, unde et in ceteris editionibus lacuna, quam VV. DD. sagaciter expleverunt.
18) Perperam vocem Βυζάντιοι ad finem rejecit. Cf. VV. DD. qui locum mutilum illustrant et supplent.
19) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.
20) Vocis exitum delevit.
1) Male articulum interpretationis voci adnexuit; conservanda est lectio codicis, suadente ordine. Dubito an Βαβυλώνιοι bene descriptum sit, nam compendium codicis aliud indicare videtur; in ejusmodi locis hariolari inutile est.

c. 1191. l. 1. Σιόαν, ο. —Πάνημον μήνω.	✝ Σ. ο. — Πάνημον μήνω. [2])
— l. 12. Σιπαλὴ, ἐσπάργαιμος, β.	Σ. ἐπάργεμος. β.
c. 1192. l. 1. Σιπύη, σ. — Φησὶ δὲ πεύδρια.	✝ Σ. σ. — Φησὶ δὲ πεύδρια.
— l. ult. Σιρέων, τὴν τῶν εἴρην — νῦν Η.	Σ τῶν τὸν εἴρην — νῦν Η. [3])
c. 1194. l. 4. Σισίνδιες, γέρων. [Σίσοιν, κάρμα γουθικόν.]	Σ. γ.
Σισοκοῦρα, ρ. Φασηλεῖται.	Σ. ρ. Φασηλῖται. [4])
— l. 8. Σισύμβια, α.	Σισύμβρια. α.
Σισύμβριον, Δ. — ἀποδυόσμου π.	Σ. Δ. — ἀπὸ ἡδυόσμου π.
c. 1195. l. 1. Σισυρνώδης σ. — σισύρα δὲ διφθέρας — καὶ αἱ μηλωταί.	Σ. σ. — σισύρα δὲ διφθέρα. — καὶ αἱ μ. [5])
c. 1199. l. 7. Σκαιόνριον, χ.	Σκαιούριον, χ. [6])

2) Cf. VV. DD. qui locum corrigunt.

3) Optime igitur in Albertina editur: τῶν τὴν Σίριν ο. articulis transpositis, et Ει in εἴρην ex Σι nato. Cf. VV. DD. qui emendationem probant. In Ald. ναῦν Η. culpa typ.

4) Cf. VV. DD. qui ultimam glossam emendant; intermediam eruditorum sagacitati commendo.

5) Cyr. Lex. Ms. Σισύρα. τραχὺ καὶ παχὺ ἱμάτιον δουλικόν. In ultimis articulus a typotheta omittitur. Cf. VV. DD.

6) Pessime correxit; ex Homero scribendum: Σκαιὸν ῥίον. ut in Albertina. Lectionem codicis detexit Valckenaer. Cf. VV. DD.

1199. l. 19. Σκαθύρματα, σ. σκαλαύματα.	Σ. σ. σκαλεύματα.
— l. 23. Σκαλαθύρει, σκαλάνει, ἢ λ.	Σ. σκαλεύει. ἢ λ.
Σκαλαθύρων, α. ὁ σκαλαύων.	Σ. α. ὁ σκαλεύων.
c. 1200. l. 5. Σκαλινὸν, σ. — σκαλινόν.	Σκαληνόν. σ. — σκαληνόν.
— l. 15. Σκαλαπάζειν, ῥεμβαδῶς β.	Σ. ῥεμβωδῶς β.
c. 1201. l. 1. Σκαμβάλλει, ἀκηδί..	Σ. ἀκηδιᾷ. 7)
— l. 4. Σκαμβὶς, θορμότὶς (πο ω η above) λακ ρ.	Σ. θερμοπότις Λάκωνες. 8)
— l. 9. Σκαμονία, ε.	Σκαμωνία. ε.
— l. 11. Σκανα...ντα, ἐπι- (ε above) χαλκ..π Σώφρονιω-σκανὰς π.	✝ Σκανὰς ἰέντα. ἐπίχαλκα παρὰ Σωφρονίῳ σκανὰς π. 9).
— l. 17. Σκάν..α, χ.	Σκάνδεια. χ. 10)

7) In ἀκηδί.. exitum delevit.

8) Bene correxiſſe videtur; in fine deſcribendum eſſet: Λακώνων ῥῆσις.

9) In Σκανα...ντα plures litteras, et in ἐπιχαλκ.. exitum eraſit. Omnia hic tam corrupta ſunt et mutilata, ut ἐπέχειν prudentius ſit; in ultimis tamen primam forte ſcripturam reſtituam, nam Σωφρονίωσκανὰς corruptum videtur ex Σώφρονι εἰς (ιυ above) σκανάς. Legendum igitur aut: παρὰ Σώφρονι Εἰς σ. aut: παρὰ Σώφρονι Ὡς σ. Eſt nempe Εἰς vel Ὡς principium exempli ex Sophrone citati. Cf. VV. DD. In impreſſis ἐπίχαλκαι operarum errore.

10) Duas litteras delevit; ſcriptum videtur: Σκάνδια.

M S.	M U S.
c. 1202. l. 2. Σκανεύεσθαι, ἐπαριτερεύεσθαι.	Σ. ἐπαριστερεύεσθαι.
— l. 4. Σκάνιξ, ἐπαρίστερα.	Σ. ἐπαρίστερος.
— l. 7. Σκαπάνη, σ. — δικέλη.	Σ. σ. — δικέλλη.
Σκαπάνιον, ἡ β. — σκήπωνα.	Σ. ἡ β. — σκίπωνα.
— l. 11. Σκάπερδα, ε. — τετρημένης διήρηται. δ.	Σ. ε. — τετρημένης, ἢ διήρηται δ.
c. 1203. l. 8. Σκαριφᾶσθαι. ξ. — κάριφος.	Σ. ξ. — σκάριφος.
c. 1204. l. 6. Σκαφηφόροι, ο. — εὐνοὶ — μετέρχοντες τ.	Σ. ο. — εὖνοι — μετέχοντες τ.
Σκαφίον, π. — ἑταιρευνούσας, ε.	Σ. π. — ἑταιρευούσας, ε.
c. 1205. l. 3. Σκειράφιον, τ. — σκειρῶ τ.	Σ. τ. — Σκίρῳ τ.
— l. 4. Σκειρὰς, Α. Σκειρ.. φασὶ τ.	Σ. Α. Σκίρον φασὶ τ. [11]
— l. 8. Σκειράξαι, κρεαφαγῆσαι.	Σ. κρεωφαγῆσαι.
— l. 13. Σκειρὸν, λ.	Σκείρον. λ. +
— l. 16. Σκειρὼν, ἄργη τὶς λ.	Σ. ἄργη τὶς λ. [12]
c. 1006. l. 4. Σκελερδεία, Ἀνθία ἢ ν.	Σ. Ἄνθεια ἢ ν.
— l. 6. Σκέλεται, ξ.	Σκέλλεται. ξ.
c. 1207. l. 15. Σκερβολεῖ, α.	Σκερβολλεῖ. α.
Σκέρβολος, λοῖδος, κ.	Σ. λοίδορος. κ. [13]

c. 1207·

11) In Σκειρ.. compendium delevit.
12) Cf. VV. DD. qui mendam correxerunt.
13) Mendoſum λοῖδος ex compendio provenit.

c. 1207. l. 18. Σκερὸς, αἰδοιολείκτης.	Σ. α. [14]
Σκερολίγγες, λ. ἢ ὠπισταί.	Σ. λ. ἢ ὀπισταί.
— l. 21. Σκεύη, ὅπλησις, σ.	Σ. ὅπλισις, σ.
— l. 25. Σκευώριμα, π.	Σκευώρημα. π.
c. 1208. l. 6. Σκήλειεν, σ.	Σκήληεν. σ. [15]
— l. 15. Σκηνόντες, σ. λέγεται δὲ καὶ σκηνωταίς.	Σκηνῶντες. σ. λέγονται δὲ καὶ σ. [16]
Σκηνωταὶ, συνσκηνοῦντες.	Σ. συσκηνοῦντες.
Σκηπάνιον, β. ἢ σκῆπτρον.	Σ. β. ἢ σ.
[Σκηπανίω, τὰ αὐτά.]	
Σκηπήϊον, π.	Σ. π.
c. 1209. l. 16. Σκιαγραφίαν, τ. — πηλον ε.	Σ. τ. — πῖλον ε.
— l. ult. Σκιαδία σ. — ἐκαθέζετο.	Σ. σ. — ε.
[Σκιάδιον, σκηνίκωμα, λαύκιον.]	
Σκιάζει, σ.	Σ. σ.
c. 1210. l. 17. Σκιερὸν, κ. ἀκρι.., ε.	Σ. κ. ἀκριβές. ε. [17]
c. 1211. l. 8. Σκιμβὸς, χολός.	Σ. χωλός.
c. 1213. l. 6. Σκιρεῖται, σκιρός ἐστιν ἡ λ.	Σ. σκίῤῥος ἐστὶν ἡ λ.

14) Perperam in Ald. αἰδειολείκτης.
15) Cf. VV. DD. qui codicis ſcripturam divinarunt.
16) Scribendum: λέγεται δὲ καὶ σκηνωτής. Cf. VV. DD.
17) In ἀκρι.. compendium delevit. Cyr. Lex. Ms. Σκιερόν. κατάσκιον.

c. 1213. l. 6. Σκιροφορεία, ο.	Σκιροφόρια. ο. [18])
— l. 14. Σκίταλοι, α. — θεῶν δέ φησι πεπλάθαι τοῦνόμου.	Σ. α. — Θέων δέ φησι πεπλάθαι τὸν νόμον. [19])
c. 1214. l. 12. Σκνιφ.῀, α. — ἑσπέρας λεῖοι.	Σκνίφος. α. — ἑσπέρας. Ἠλεῖοι. [20])
— l. 17. Σκογχούλας, γ. τονθρυσμούς.	Σ. γ. τονθορυσμούς. [1])
c. 1215. l. 6. Σκοιὸν, ι. — σύνσκεον.	Σ. ι. — σύσκιον.
— l. 10. Σκόλεφραι, κατακεκαυμέναι τ.	Σκόλεφρε. κατακεκαυμένε τ.
Σκολεία, τ.	Σκόλια. τ. [2])
Σκολιὰ, σ. — δύσκολα.	Σ. σ. — δ.
[Σκολλὲ, σκυμμόν.]	
Σκολλὺς, κ.	Σ. κ. [3])
— l. ult. Σκολοπώνυμον, τὸν στρώσιμον, α.	Σ. τὸν σταυρώσιμον. α.

18) Cyr. Lex. Ms. Σκιροφορία. ὄνομα ἑορτῆς Ἑλληνικῆς.

19) In ultimis egregia Fabri conjectura ex codice firmatur. Musurus τοῦνόμου in τὸν νόμον nullo plane sensu mutavit. Vulgatum θεὸν typothetae imputandum est. Reponendum itaque duce codice: Θέων δέ φησι πεπλάσθαι τοὔνομα. Vitiosa loci scriptura ex compendiis provenit. Cf. VV. DD.

20) In Σκνιφ.῀, exitum delevit; remansit accentus.

1) Perperam in Ald. τονθορισμούς. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Σκολιά. τ. culpa typ.

3) An pro σκυμμὸν legendum σκυμνόν? Cyr. Lex. Ms. Σκύμνος. ὁ τοῦ λέοντος σκύλαξ, παροξυτόνως· τῶν δὲ ἄλλων ζώων, ὀξυτόνως. Quid Σκολλὲ sit, doceant alii. Perperam in Ald. Σκολλὶς, reponenda est codicis scriptura Σκολλὺς, emendante Salmasio. Cf. VV. DD.

c. 1216. l. 1. Σκόλοπες, ο. — στροὶ, χ.	Σ. ο. — σταυροὶ, χ. 4)
— l. 7. Σκόλοψιν, ὡς ὀπτῶσιν, τ.	Σ. ὡς ὀπτῆσιν. τ.
c. 1217. l. 11. Σκόπες, ο.	Σκῶπες. ο.
— l. 20. Σκοπιωροῦνται, κατάσκοπος σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἀλλοιόσκοπος ἔσομαι.	Σ. κατάσκοποι εἰσί. Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι. 5)
c. 1218. l. 8. Σκορδινᾶσθαι, τὸ ὶ π φυτὰ μ.	Σ. τὸ παρὰ φύσιν τὰ μ.
— l. 14. Σκόρδυλ.., θ.	Σκόρδυλα. θ. 6)
Σκορδύλη, ζ. — ἐμφερὲς καλαβώτη.	Σ. ζ. — ἐμφερὲς ἀσκαλαβώτῃ.
— l. 20. Σκόροδα, τ.	Σκοροδῶν. τ.
c. 1219. l. 1. Σκοπίος ὀκτώπους, π. — ὀκτώπουν ε.	Σκορπίος ὀκτάπους. π. — ὀκτάπουν ε.
— l. 4. Σκορπίως, ὡς θηρίον τ.	Σκορπιοῦ. ὡς τὸ θηρίον τ.
Σκοτέον, ο.	Σκότεον. ο. 7)

4) Hic et in praecedenti gloſſa bene correxit, nam prima ſcriptura fuit στρώσιμον et στροὶ, compendio a ſcriba neglecto. Cyr. Lex. Ms. Σκόλοψ. ξύλον ὀξυμμένον. καὶ οἱ τῶν φοινίκων. Subaudito Σκόλοπες.

5) Docte emendavit, ſed parum ingenioſe; exemplum ab articulo alienum ipſum non offendit. VV. DD. opinionem, qua hic inter Σκοπιωροῦνται et κατάσκοπος gloſſam Homericam excidiſſe putant, ſcriptura codicis luculenter confirmat; adjungam tantum, quod Σκοπιωροῦνται interpretatione deſtitutum inter gloſſas ab Heſychio praetermiſſas referri debeat, et quod locus ita ordinandus ſit: Σκοπιωροῦνται. Σκοπός. κατάσκοπος. Σοὶ δ' ἐγὼ ο. rel. Adeundi interpretes, qui Poetam citant.

6) Vocis exitum delevit. Cf. VV. DD.

7) Quod prima ſcriptura Σκοταῖον fuerit, accentus et ordo docent. Cf. VV DD.

M S.	M U S.
c. 1219. l. 11 Σκοτία, μέρος τὶ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι προσαγορευόμενον τριγλύφου, καὶ Ἀφροδίτης σκοτιᾶς ἱερὸν κατ᾽ Αἴγυπτον.	Σ. μ. — τρίγλυφον — Ἀφροδίτης Σκοτίας ι. 8)
Σκότιος, ν. — παρθένους — Μαρσύας ἐν τῇ Ἰάς. κοτοδινιᾶ, σ.	Σ. ν. — παρθενίους — Μαρσύας ἐν τῇ Ἰάδι.
.	Σκοτοδινιᾷ. σ. 9)
c. 1220. l. ult. Σκυδικαὶ, Π. — μαθλήτυνας.	Σ. Π. — μαθλήτινας. ⸸
c. 1221. l. 6. Σκύζης, παρὰ Φίλιτα — κάπρας.	Σ. πάρα Φιλητᾷ — κάπρας.
c. 1222. l. 8. Σκυθὶς τίχ. — πόλων ὧν τ.	Σκυθιστὶ χ. — πολλοῖς, ὧν τ.
c. 1223. l. 3. Σκυθῶν ε. — γνώμην τ.	Σ. ε. — γνώμην ἀπῆλθον. τ. 10)
Σκύλα, αἰχμαλωσία, [πραίδα.]	Σ. α. 11)

c. 1223.

8) Legendum cum Salmasio: *μέρος τὶ — προσαγορευομένου τριγλύφου.* et retinendum: *Ἀφροδίτης Σκοτιᾶς.* Cf. VV. DD.

9) Unita bene divisit. Lemma *ἐν τῇ Ἰάς* aperte vitiosum est, nec de Musuri *ἐν τῇ Ἰάδι* multum persuasus sum; cogitavi equidem, quod *σ* in *Ἰάς* librariorum inscitia a sequenti *κοτοδινιᾶ* divulsum esset; remanerent ergo litterae *Ἰά*, quarum priorem ad articulum dativi retraherem, et residuum *ά* pro numero libri ex noto Marsyae opere *Μακεδονικὰ* inscripto haberem; hinc locus ita legeretur: *Μαρσύας ἐν τῷ ά.* elapso librariorum culpa operis titulo *Μακεδονικῶν*. Sed haec forte somnia sunt, nec mihi satisfaciunt. Marsyae *Ἰὰς* mihi aliunde ignotum est; nec *Μαρσύας*, cum clare exaratum sit, mutarem. Cf. VV. DD.

10) Additur a Musuro *ἀπῆλθον*.

11) Cyr. Lex. Ms. *Σκύλα. τὰ ἀπὸ τῶν ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένων λαμβανόμενα· λάφυρα δὲ ἀπὸ τῶν ζώντων.*

c. 1223. l. 19. Σκύλον, δ. — ῥάκος κ.	Σ. δ. — ῥάκκος κ.
c. 1124. l. 19. Σκυρωτὴ ὁδὸς, τ ἡ ἀπόκρι.	Σ. ο. ἡ ἀπόκροτος.
Σκυτατὸν, τράχηλον, Σικελόν.	Σ. τ. Σικελοί. [12]
Σκυτάλαι, β. — εἶλαι καὶ ὄφ.. εἰσὶ φραγέλλια, λ.	Σ. β. — ἴλαι. καὶ ὄφεων εἰσὶ φλαγέλλια, λ. [13]
c. 1226. l. 4. Σκύτινον, καθημένων, δ. — ἄνω... ε τῶν ἰσχίων — πκείμενοι.	Σκυτίνων καθημένων δ. — ἀνωτέρα τῶν ἰσχίων — παρακείμενοι. [14]
— l. 8. Σκυτοδέψις, δ.	Σκυτοδέψης. δ.
— l. 10. Σκυτοτόμος, λ. — σκηροράφος.	Σ. λ. — σκυτοῤῥάφος. [15]

12) Is. Vossio adsentior legenti: Σκύτα. τὸν τράχηλον. Σ. Cf. VV. DD.

13) In ὄφ.. duas litteras cum compendio delevit; scriptum videtur: ὄφρεων. Cf. VV. DD.

14) In ἄνω... compendium delevit. Totus articulus duce codice ita rescribendus est: Σκύτινον καθειμένον δ. — ἀνωτέρω τῶν ἰσχίων — περικείμενοι. Sic et Bosius ex Comico ejusque interprete locum emendaverat, suffragantibus VV. DD. Ejusmodi Σκύτινον καθειμένον videmus in persona comica, quam repraesentat celebre musei Vaticani vas, cujus pictura ex Passerio, Winckelmanno aliisque nota est: persona mulierem adit scalam portans; mulier personam e fenestra adspicit.

15) Musuro minime datum erat ea, quae ob oculos jacent, videre; pro vitioso σκηροράφος rescribendum duce codice: σκηνοῤῥάφος. Vox σκυτοῤῥάφος e fabrica Musuri est.

MS.	MUS.
c. 1226. l. 10. Σκυφοκώνακτος, Ε. ἐν τοῖς μησὶ — π^{ε}φορητήν.	Σ. Ε. ἐν τοῖς Μησὶ — περιφορητήν.
c. 1227. l. 1. Σκῶ, πεδίσκη.	Σκώ. παιδίσκη.
Σκῶλα, ξύλα ὀξυμένα.	Σ. ξύλα ὠξυμμένα.
— l. 13. Σκῶλος, ρ. — παρα τὸ σκελῶ, ε.	Σ. ρ. — παρὰ τὸ σκέλλω. ε. [16])
Σκώλοψ, ξ. ὀξυμένον, ἢ α.	Σ. ξ. ὀξυμμένον. ἢ α.
Σκάματα, λ.	Σκώμματα. λ.
Σκωρνυφίαν, τ. — ἐν μησὶν, ἐν δὲ τριακάσιν τ.	Σ. τ. — ἐν Μησὶν, ἐν δὲ Τριακάσι τ. [17])
c. 1229. l. 12. Σμηνίον, ἡ πρόπολις.	Σ. ἡ πρόπολος. [18])
c. 1230. l. 11. Σμιλεύματα, διαγλύματα.	Σ. διαγλύμματα.
Σμίλος, δ. — ἄλλοι μίλακα, ἢ σ.	Σ. δ. — ἄλλοι σμίλακα, ἢ σ. [19])
— l. 18. Σμίνθος, μ. — Ἀπόλλων δὲ Σμίνθειος, δ.	Σ. μ. — Α. δὲ Σμινθεὺς, δ. [20])
— l. ult. Σμινύη, σκαφείδιον δ.	Σ. σκαφίδιον δ.

c. 1231.

16) Cyr. Lex. Ms. *Σκῶλον. σκάνδαλον. κληραγωγία. ἄσκησις. στενοτάτη θλίψις.* Cf. VV. DD.

17) De vulgata igitur lectione securi sumus. Cf. VV. DD. In posteriori lemmate solum ν ephelcisticum ante consonam pro more abjecit: alio jam loco monui, quod codex Hesychii Marcianus hunc scribendi usum cum pluribus antiquioribus codicibus communem habeat, et quod archetypi antiquitas exinde eluceat.

18) Reponendum *πρόπολις*, teste Dioscoride. Cf. VV. DD.

19) In Ald. *ἄλλοις μίλακα* errore typ.

20) Scribendum: *Ἀπόλλων δὲ Σμίνθιος.* probantibus VV. DD.

c. 1231. l. 2. Σμιρεὺς, μ. — Λιβύης [καὶ σμηρεύς.]	Σ. μ. — Λιβύης. [1]
— l. 7. Σμοῖς, χ.	Σμοῖος. χ.
Σμοῖος προσώπῳ, φ.	Σμοίῳ προσώπῳ. φ.
— l. 14. Σμορδονεὺς, υ. — π^ο^θωνες.	Σ. υ. — ποθωνεύς. [2]
— l. 24. Σμυνδαρίδια, υ. — σμυνδυρίδου — σμυνδυρίδου.	Σ. υ. — Σμινδυρίδου — σμινδυρίδου.
c. 1232. l. 10. Σμυστία, ἡ πρ^ό^ π^ο^ λυσικρα^τ^.	Σ. ἡ πρόπολος λυσικράτη. [3]
— l. 13. Σμύχει, φ. τρύχει.	Σ. φ. τ.
[Σμυχόμενον, σμύχων, τὰ αὐτά.]	
Σμώγη, ρ. — βόγλωσσον.	Σ. ρ. — βούγλωσσον. [4]

c. 1232.

1) Additamentum καὶ σμηρεὺς est varia lectio vocis Σμιρεὺς ex margine, praefixa a librario copula.

2) Scriptura π^ο^θωνες Salmasii conjecturae favet. Cf. VV. DD.

3) Compendia codicis male interpretatus est; legendum: ἡ πρόπολις. Λυσικράτης. Glossa desumta videtur ex eodem Lysicrate, qui supra v. Βαγαία citatur. Vox ipsa synonymum est superioris Σμηνίον, quod etiam in codice ἡ πρόπολις exponitur. Cf. VV. DD.

4) Glossa deleta consistit ex duobus supplementis ex margine, quae ita distinguenda sunt: Σμυχόμενον. Σμύχων. τὰ αὐτά. Musurus vocem σμύχων pro interpretatione praecedentis Σμυχόμενον accepit, et, ut glossa cum interpretatione congrueret, pravo judicio Σμυχόμενον in Σμυχόμενος mutavit; at retinendum Σμυχόμενον, quod forte aliunde sic enotatum est.

MS.	MUS.
c. 1232. l. 21. .μωσὴ, ἀνέμου π.	Σμῶς. ἡ ἀνέμου π. [5]
Σμωνθίοντα, τ. — πομφόλυγας π.	Σ. τ. — πομφόλυγγας π. [6]
c. 1233. l. 11. Σοβῶν, τῶν σοβῶν, α.	Σ. τῶν σοφῶν. α.
c. 1236. l. 3. Σορδισμὸς, τ. — ἑλληνίζειν. [σόρδιδον, ῥυπαρόν.]	Σ. τ. — Ἑλληνίζειν.
Σορέλλη, σ. — σωροῦ.	Σ. σ. — σοροῦ.
— l. 8. Σορηδὸν, ὁμοῦ, παρὰ τὸ σωρόν.	Σωρηδόν. ὁμοῦ. παρὰ τὸν σ. [7]
c. 1237. l. 2. Σορωνὴς, ε.	Σορωνίς. ε.
— l. 4. Σοῦ, ἴοι, τ.	Σ. ἴε, τ. +
— l. 9. Σούλαδ', π.	Σούλαδ. π.
Σούνσων, ὑγιές.	Σόον. ὑγιές. [8]
Σούμωρος, κ.	Σ. κ. [9]
c. 1238. l. 2. Σου.ον, α.	Σούνιον. α. [10]
Σοῦς, ἡ π.	Σοῦσις. ἡ π. [11]

c. 1238.

5) In .μωσὴ primam litteram a librario omissam praeposuit; nullus fere dubito, quin, teste Etymologo, prima glossae scriptura haec fuerit: Σμώνη. ἡ ἀνέμου π. suadentibus quoque ordine et ipsa codicis scriptura. Cf. VV. DD.

6) In Ald. Σμωθίοντα culpa typothetae, qui et correctionem πομφόλυγγας neglexit.

7) Cyr. Lex. Ms. Σορηδόν. ὁμοῦ. παρὰ τὸν σορόν. Ordo in utroque glossario docet, quod Σορηδὸν pro Σωρηδὸν ex antiquis libris descriptum sit.

8) In Σούνσων interpretatio cum glossa cohaesit, et ita separanda est: Σοῦν. σῶν. Musurus σῶν ejecit, typotheta retinuit. Cf. VV. DD.

9) In Ald. Σούμυρος a typ.

10) In Σου.ον litteram erasit.

11) Temeritas hominis bilem et fastidium excitat; reponendum: Σοῦς. ἡ π. testibus antiquioris aevi scriptoribus. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1238. l. 2. Σοὺς, εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι.	Σοῦσθε. εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθε. 12)
— l. 7. Σοῦσοι, θίορμα.	Σοῦσο. ἴθι, ὅρμα.
c. 1239. l. 10. Σοώμην, ὁρμώμην, [προάγουσα.]	Σ. ὁρμώμην.
— l. 14. Σπαδάχηρ, σπαράττει.	Σπαδαχήρ. σ. 13)
— l. 16. Σπάδονα, τ.	Σπάδωνα. τ.
c. 1240. l. 1. Σπάζει, σκύζαι, A.	Σ. σκύζει. A.
	✝
— l. 5. Σπαθατὸν, τ. — ὑφεσπάθη κ.	Σ. τ. — ὑφεσπάθη κ.
— l. 14. Σπαθίσματα, τὰ σπαδονίσματα.	Σ. τὰ σπαδωνίσματα. 14)
c. 1241. l. 3. Σπάλεξ, ε.	Σπάλαξ, ἢ ἀσπάλαξ. ε. 15)
— l. 9. Σπαύλαθρον, σ.	Σπάλαθρον. σ. 16)
— l. 17. Σπαραβάραι, γεροφόροι.	Σ. γεῤῥοφόροι.
c. 1242. l. 8. Σπαργῶν, ὁ πλῆρες — ἐκρίσεως.	Σ. ὁ πλήρης — ἐκκρίσεως.
— l. 13. Σπάρξαι, σπαργανῆσαι, σ.	Σ. σπαργανῶσαι. σ.
Σπάρτα, σ. ῥάματα.	Σ. σ. ῥάμματα.
Σπαρτίου, ῥάματος.	Σ. ῥάμματος.

c. 1243.

12) Miror praeposterum Musuri ingenium; hic infinitivus retinendus est ex ordine, sequitur in sequenti glossa imperativus. In Σοὺς compendium neglectum fuit; scribendum itaque: Σοῦσθαι. εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι.

13) Quid hac accentus mutatione effecerit, non video; latent hic, si bene odoror, auctoris cujusdam verba: Σπαδᾶ χείρ. In σπαράττει solum Σπαδᾶ exponitur. Cf. VV. DD.

14) Firmatur Salmasii conjectura σπαδονίσματα, quae et in Albertina reposita est. Cf. VV. DD.

15) Supponitur a Musuro: ἢ ἀσπάλαξ.

16) Litterae αυ transpositae sunt; olim vox ita exarata erat: Σπάλαυθρον. Cf. VV. DD.

c. 1243. l. 1. Σπασάμενος, ε.	Σπατσάμενος. ε.
— l. 10. Σπατίζει, τῶν πατέων ε.	Σ. τῶν σπατέων ε.
— l. ult. Σπεῖλας, πέτρας.	Σπιλάς. πέτρα.
c. 1244. l. 5. Σπεῖον, σπήλαιον, σπύλων, οἱ πρὸς τ. — ἱμα (τ') εὐμέγεθες γ.	Σ. σπήλαιον, σπύλωνες, οἱ πρὸς τ. — ἱματίου εὐμεγέθους γ. 17)
— l. 15. Σπείρεσιν, αἱ ε.	Σπείραισιν. ταῖς ε. 18)
c. 1245. l. 15. Σπέρηδον, ε.	Σπερηδών. ε.
c. 1247. l. 4. Σπήσονται, σ.	Σπείσονται. σ.
— l. 8. Σπιλάδες, μεμιαμένοι.	Σ. μεμιασμένοι.
c. 1248. l. ult. Σπίλον Παρνασείαν, I.	Σπίλον Παρνασίαν. I.
c. 1249. l. 3. Σπῖδος, π. — πωρώδης, χοιρασγὴ κ.	Σ. π. — πορώδης. χοιράς. γῆ κ. 19)
Σπίλη, συμπεφυκὸς λ.	Σπίλον. σ. λ.

c. 1249.

17) Musuri critice hic minime profunda est; ob sequens οἱ — λίθοι scripturam σπύλων in σπύλωνες mutavit; falsane esset an vera, conveniretne cum sequentibus necne, de his parum cogitavit. Cf. VV. DD. qui optime viderunt, quod interpretatio οἱ πρὸς τ. rel. a praecedenti σπύλωνες, cum quo nihil commune habet, separari debeat; tum vero existimandum est, excidisse articuli vocem, quam Alberti supplet, eamque Σπεῖρα fuisse, luculento testimonio probat. Sola ergo difficultas restat in σπύλων, quod ex mea opinione nihil aliud est, quam vitiosa lectio, cujus emendatio σπήλαιον praecedit, junctim exaratis, ut saepius in hoc Hesychii codice factum videmus, menda ejusque correctione.

18) In archetypo forte glossa ita exarata erat: Σπείρεσιν. (αι) ε. correctio superscripta voci adposita fuit, et in articulum mutata; nisi forte dicas, pro hodierno αἱ ἑλυγαῖς τ. olim scriptum fuisse αἱ ἑλυγαὶ τ. in casu recto. Cf. VV. DD.

19) Lectio πωρώδης in Albertina reposita est. Cf. VV. DD.

c. 1249. l. 9. Σπινδεῖρα, α. Σπίνθεος, ἄρετρον ἀπόλλων.	Σπινδῆρα. α. Σ. ἀρότρου. Ἀπόλλων.
— l. 13. Σπίσονται, σ.	Σπείσωνται. σ.
c. 1250. l. 4. Σποδεῖν, παίειν, σ.	Σ. π. σ. [20])
— l. 8. Σποδι. λαῦρα, ἡ τ.	Σποδιὰ λαύρα. ἡ τ. [1])
c. 1251. l. 6. Σπονδύλλη, ἡ γάλλη π A.	Σ. ἡ γαλὴ, παρ' A.
Σπόπια, π. — στατίας.	Σ. π. — σ.
[..οράδες, κυκλάδες νῆσοι ἐν τῷ Ἐγαίῳ.]	
Σποράδην, ε. — ἐνδιαφόρους.	Σ. ε. — ἐν διαφόροις. [2])
— l. 10. Σποργαὶ, ε. — τοκεῖν.	Σ. ε. — τεκεῖν.
Σπόρθυγγες, α. — μεταρυ. τ.	Σ. α. — μετὰ ῥύπου τ.
c. 1252. l. 9. Σπυρίχνιον, π. — οἰσυίων.	Σ. π. — οἰσυΐνων.
— l. 12. Στάβαλος, κομᾶν, ο.	Σταβαλοκόμαν. ο.
c. 1254. l. 7. Στάθμα, θήρατρα, τ.	Σταθμά. θύρετρα. τ.
Σταθμία, φλοιαή.	Σ. φλιαή.
[Σερπενδιβίλουμ, βὲλ πλουμβίνουμ. Ῥωμαϊκῶς.]	

c. 1254.

20) Perperam in Ald. σπαίειν pro παίειν. Cf. VV. DD. qui maculam sustulerunt.

1) Litteram expunxit; scriptum erat una voce: Σποδιαλαῦρα. Cf. VV. DD.

2) In ..οράδες duae litterae desunt; legendum: Σποράδες. κ. — Αἰγαίῳ.

c. 1254. l. 7. Στάθμη, σ.	Σ. σ. 3)
c. 1255. l. 12. Στενάζειν, λ. — ἐπάειν α.	Σ. λ. — παίειν α.
c. 1256. l. 4. Στατίας, α. εἶδος.	Σ. α. ε.
[Σταυτικὴ, ἕστηκας.]	
Στακτὴν, τ.	Σ. τ.
— l. ult. .τάλη, τ. κτηνῶν [ὁ σταλός.]	Στάλη. τ. κτηνῶν. 4)
c. 1257. l. 3. Σταλίζομαι, ε. — ἕστηκας.	Σ. ε. — ἕστηκα.
— l. 6. Σταμαγορὶς, ο. — ὑφεῖ π.	Σ. ο. — ὑφῇ π.
Σταμῆνες, π.	Σταμίνες. π.
— l. 15. Στάνει, τείνεται, σ.	Σ. στείνεται. σ.
c. 1258. l. 13. Στατίδιον, τὸ πενταμιοῦν — τ.-ροὺς τ.	Σ. τὸ πενταμνοῦν — τυροὺς τ. 5)
— l. ult. .τάτοι, α.	Στάτοι. α.
c. 1259. l. 1. .τάτος, σ.	Στάτος. σ. 6)
— l. 15. Σταφύλη, ὁ δ. — ἐπὶ δὲ κανόνα — λα.-ξοϊκὸς, ε.	Σ. ὁ δ. — ἐπὶ δὲ κανόνος — λαξοϊκὸς, ε. 7)
c. 1260. l. 13. Στεγανόμενον, τ.	Στεγανόμιον. τ.
c. 1261. l. 12. Στειβομένη, π. — ὁπλύτης σ.	Σ. π. — ὁ πολίτης σ. 8)

c. 1261.

3) Mire hic ex margine inſeritur *Serpendibilum vel plumbinum.*
4) In .τάλη primam litteram praefixit. Ejectum ὁ σταλὸς varia lectio videtur. Cf. VV. DD.
5) In τ. ρους litteram eraſit.
6) Hic et in praecedenti gloſſa primam litteram praepoſuit.
7) In λα. ξοϊκὸς litteram expunxit.
8) Vera videtur Iſ. Voſſii emendatio, legentis: ὁπλίτης. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1261. l. 18. Στειλέαν τ. — ἀντ. φάνης ἐν κιθαρῳδῷ.	Σ. τ. — Ἀριστοφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ. [9])
c. 1263. l. 3. Στελὶς, π. — εἰξέαν υ.	Σ. π. — ἰξίαν υ.
— l. 11. Στελύπη, α.	Στελύπην. α.
Στεμβάζειν, λ. χλευάζειν.	Σ. λ. χ.
[Στεμβάζεις, λοιδορίαι.]	
Στέμμα, σ.	Σ. σ. [10])
Στεματιαῖον, δ.	Στεμματιαῖον. δ.
Στέμφυλα, τ. — ἀπυρίνους ἔλας, κ.	Σ. τ. — ἀπυρήνους ἐλαίας. κ.
— l. ult. Στενάσαι, τ.	Στενάξαι. τ.
c. 1264. l. 6. Στενόεσα, σ.	Στενόεσσα. σ.
— l. 21. Στεργάνος, κόπρων.	Σ. κόπρος. [11])
c. 1265 l. 4. Στερέμνιον, σ. ἰσχυρότατον.	Σ. σ. ἰσχυρόν.
Στερεὸν, κ. ποικίλον.	Σ. κ. ποικίλον.
στερηναῖα, ὁδὸς, ἢ ἱπποκόον τί, ἢ π. — ἢ ἀπειθὴς α.	Στερναία. ὁδός. ἢ ἱπποκοοντίς. ἢ π. — ἢ α. α. [12])

c. 1266.

9) In *ἀντ. φάνης* litteram cum varia lectione vel correctione, quae nomini superscripta erat, erasit. Merito hic Musuro succenseas, qui nulla ratione ductus, cum lectio codicis clara sit, *ἀντ. φάνης* in *Ἀριστοφάνης* mutavit; nam ut Aristophanis *Κιθαρῳδὸς* nullibi occurrit, sic et Antiphanis *Κιθαρῳδὸς* primum ex hoc loco in lucem prodire videtur. Cf. VV. DD. quibus Musuri temeritas imposuit.

10) Manifestum est glossae deletae vitium; scribendum: *Στεμβάξεις. λ.* quod Lexicis addi potest.

11) Legendum suspicor: *Σ. κοπρών. sterquilinium.*

12) Conjuncta divisit; tempore forte locus sanabitur. Docent tamen et ordo et sequens *στερητικὴ τῶν πάντων,*

c. 1266. l. 17. Στέφανον ε. — ταλάσειαν.	Σ. ε. — ταλασίαν.
— l. 23. Στεφανοφορέοντα, α.	Στέφανον φορέοντα. α. [13])
Στεφάνωμα, τῶν λώ·ον δ. (τ above)	Στεφανωμάτων. λωτῶν. δ. [14])
c. 1267. l. ult. Στήλας δ. — οἱ δὲ τρία, ο.	Σ. δ. — οἱ δὲ τρεῖς, ο.
c. 1268. l. 16. Στήνια, ἑορτὴ Ἀθήνησι, καὶ διασκώπτουσι κ.	Σ. ε. Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ δ. κ. [15])
c. 1270. l. 4. Στίβη, ψ. — δαμάσσης. στίβη ὑπίοι. δ.	Σ. ψ. — δαμάσσῃ στίβη ὑπηοίη. δ. [16])
— l. 9. Στιβειᾶν, ρ.	Στιβιᾶν. ρ.
c. 1271. l. 1. Στιλάμενος, π.	Στειλάμενος. π.
— l. 7. Στίλος, ὁ π.	Στίλος, ἢ κτίλος. ὁ π. [17])

c. 1271.

quod lectio codicis Στερηνεῖα ὁδὸς, sublata interpunctione, hic praeferenda sit; mox in οἷον στερνοτύπη καὶ στερναία scriptura; Στερηνεῖα cum Στερναία confundi videtur, quod procul dubio Musurum ad textum codicis mutandum movebat. Interea nihil certi adfirmari potest, donec locus, quo respicitur, detectus fuerit. In Ald. ἢ ἀπαθὴς a typotheta, qui nexum litterarum ει pro α accepit.

13) Reponenda est codicis scriptura, suadente ordine.

14) In λώ·ον (τ above) litteram delevit; scriptum videtur: λώσον (τ above).

15) Lacuna, etsi nullum in codice adpareat indicium, hic facile animadvertitur. Musurus solito more durioribus usus est remediis; nos leniora adhibeamus, et lacunam ita notemus: Ἀθήνησι...... καὶ δ. Hesychius ex Photio, quem Alberti exscripsit, suppleri potest. Cf. VV. DD.

16) Optime correxit. Perperam in Ald. δαμάση. Cf. VV. DD.

17) A Musuro ἢ κτίλος adjungitur.

c. 1271. l. 10. Στῖνος, σ.	Στεῖνος. σ.
Στινωπὸς, σ.	Στεινωπός. σ.
—l. 14. Στίοντες, ι.	Στείοντες. ι.
Στιπτῆς ε. — ὁδοῦ.	Σ. ε. — ο.
Στιτθὸν, ε.	Σ. ε. [18])
c. 1272. l. 12. Στίχωμεν, π.	Στείχωμεν. π.
c. 1273. l. 4. Στοιχεῖα, π.	Σ. π. — γράμματα.
— γράμματα. στοιχειούμενοι, δ.	Στοιχειούμεθα. δ. [19])
.τοιχιουμένοις, δ.	Στοιχειουμένοις. δ.
Στοιχειωδὸν, κατὰ τάξιν, [ἐνορδίνως.]	Σ. κατὰ τάξιν.
Στοιχίωσις, δ.	Στοιχείωσις. δ.
c. 1274. l. 4. Στομάχοιο θ. — εὖτοι τὸ τῆς κοιλίας στόμα. [δηλοῖ δὲ καὶ Φίλμον κηλόν.]	Σ. θ. — ἤτοι — στόμα. [20])
— l. 7. Στομὶς, ὁ α.	Στομίας. ὁ α. [1])
Στομοδόκουν, στομύλον.	Στομοδόκον. στωμύλον.
Στομύλος, π.	Στωμύλος. π.
— l. 16. Στομωχάτων, χ.	Στομωμάτων. χ.
c. 1275. l. 10. Στορνοίμενος, ε.	Στορνύμενος. ε.
Στον..τέα, κ.	Στορνυτέα. κ. [2])

18) Secunda manu in margine adſcripta ſunt: Στιπτός. πυκνὸς, ἢ στερεὸς καὶ πεπιλημένος. ἀπὸ τοῦ στείβειν, τὸ πατεῖν. quae typotheta inter Στιπτῆς et Στιτθὸν inſeruit.

19) Unita diviſit; in ſequenti gloſſa primam litteram praenotavit.

20) Quid δηλοῖ δὲ καὶ Φίλμον κηλὸν ſit, neſcio; doceant alii. Ultimum κηλὸν corruptum videtur ex κοῖλον.

1) Ex Suida correxit; lectio codicis conſervanda eſt, docente Euſtathio. Cf. VV. DD.

2) Locus corroſus, in quo duae litterae evanuiſſe videntur.

c. 1275. l. 13. Στορχάζειν, εἰς ..κοὺς κ.	Σ. εἰς σηκοὺς κ. [3]
— l. 17. Στοῦπος, ἡ τ. — Φορίων σ.	Σ. ἡ τ. — Φορείων σ.
— l. ult. Στοχίζη, σ. μακρογορεῖς.	Στοιχίζη. σ. μακρηγορεῖς. ÷
c. 1276. l. 7. Στράβωνες, ἐπιποιοῦ κ.	Σ. ἐπιποιοῦ κ.
— l. 13. Στραγεύει, δ.	Στραγγεύει. δ.
Στραγεύεται, δ.	Στραγγεύεται. δ.
— l. ult. Στρατηγιᾶν, τ. — στρατιᾶς.	Σ. τ. — σ.
Στρατηλάτης, ἡγεμὼν, ἄρχων στρατοῦ.	Σ. η. — στρατοῦ.
Στρατίη. π.	Σ. π. [4]
Στρατὶ, π.	Στράτιον. π. [5]
c. 1277. l. 9. Στρατόων, ε.	Στρατόωντο. ε. [6]
τατὴ, π.	Στρατή. π. [7]
— l. 13. Στρέβλαι ν. — διασφημοῦνται γ.	Σ. ν. — διασφηνοῦνται γ.
c. 1278. l. 4. Στρατεύεται, τ. — τρ.... τριψημερεῖ.	Στραγγεύεται. τ. — τρίβεται. τ. [8]

c. 1278.

3) In ..κοὺς priores litteras delevit.
4) Glossa intermedia in editis abest culpa typ.
5) In Στρατὶ compendium neglectum est; prima scriptura erat Στρατί̇. Cf. VV. DD.
6) Bene correxit; corruptela ex neglecto compendio oritur.
7) Sic τατὴ, nec in codice defectus indicium cernitur.
8) Ante Στρατεύεται articuli vocem excidisse suspicor; forte legendum: Στρεύγεται. στρατεύεται. τ. In τρ.... plures litterae evanuerunt. Cf. VV. DD. qui haud male Στρατεύεται cum praecedentibus jungendum voluerunt. Crederet forte aliquis, ipsum Στρατεύεται ex Στρεύγεται corruptum esse; probabilitas adest, nec habeo quod opponam.

c. 1278. l. 17. Στρεψίμαλος, μ. — στρέψιν μάλα γ.	Στρεψίμαλλος. μ. — στρεψίμαλλα γ.
— l. 23. Στρηνὲς, σ. — στρινόν.	Σ. σ. — στρηνόν.
c. 1279. l. 3. Στρηνοιβοᾶν, τ.	Στρηνὲς βοᾷν. τ.
Στρίγλος, τ. — νυκτοκόρακα.	Σ. τ. — νυκτικόρακα.
Στριγχὸς, τειχίον.	Σ. τ.
[Στρικτόριον, στεφανὴ δόματος.]	
Στριφνὸς, σφιγκτὸς, π.	Σ. σφιγγητός. π. 9)
— l. 15. Στρόβιλος, σ. — γυναικείας χρύσης.	Σ. σ. — γυναικείων χρυσίων. 10)
c. 1280. l. 9. Στροβαλοκομᾶς, οὐχ᾽ ὁμᾶς.	Σ. οὐ κομᾶς. 11)
Στρόμβος, δεινὸς, κ.	Σ. δ. κ. 12)

9) Pro στεφανὴ correxerat στεφάνη. In σφιγκτὸς nexum litterarum γκ (errore in hoc codice admodum facili) pro γη accepit, et alterum γ inseruit, unde Aldina lectio σφιγγητός. Alberti tandem primam scripturam restituit, eamque optime in textu posuit. Glossae botanicae et iatricae Mss. ex codice Marino: Σιτία στριφνά. βρώματα σφιγκτά. Cf. VV. DD.

10) In γυναικείας χρύσης compendium male descriptum est; forte hic ad certum aliquod muliebrium ornamentorum genus respicitur, nec mihi placet If. Vossii emendatio γυναικεῖον χρυσίον.

11) Ex ordine scribendum: Στρομβαλοκομᾶς. littera μ ante β saepius elabitur. Pessima est Musuri correctio οὐ κομᾶς, nam οὐχ᾽ ὁμᾶς aperte vitiosum est ex οὐλοκομᾶς, littera χ cum λ commutata: emendationem ab aliis propositam Alberti in textum adsumsit. Cf. VV. DD.

12) In impressis δῖνος ex correctione, nescio cuius. Totus articulus procul dubio additamentum est ad praecedens

c. 1280. l. 15. Στρωνν.᾿, λαγώς.	τρωνύς. λ. [13])
c. 1281. l. 7. Στροφ.λιγξ, σ.	Στροφάλιγξ. σ. [14])
— l. 15. Στρόφιος, ἡ σ.	Στρόφιον. ἡ σ.
— l. 25. Στρύμοξ, ξ. — ταῖς ληναῖς π.	Σ. ξ. — ταῖς ληνοῖς π. [15])
— l. ult. Στρωματίζειν, τὸ ἐπισάσσειν ο.	Σ. τὸ ἐπισάττειν ο.
c. 1282. l. 5. Στρώφοντος, ὅπερ ἐβλέποντο, ε.	Στρωφῶντο. περιεβλέποντο. ε.
— l. 7. Στυαγὸν, τὸ στύμα, π.	Σ. τὸ στύμμα, π.
c. 1283. l. 17. Στυφέλεξε δ.	Στυφέλιξε δ.
c. 1284. l. 4. Στυφρὸν, σ. βαρύ.	Σ. σ. β.
[.τύχας, τάξας.]	
Στυχιοῦσι, δ.	Σ. δ. [16])
— l. 20. Συάδες, α. — ἐσχηματισμέναι.	Σ. α. — ἐσχηματισμένως.
c. 1285. l. 10. Συβαρητικοὶ λ. — Συβαρητικὸν — Συβαρητικοὶ λ.	Σ. λ. — Συβαριτικὸν — Συβαριτικοὶ λ.
— l. 14. Συβαρῆται, τ.	Συβαρῖται. τ.

c. 1285.

dens Στροιβὸς ex margine, hic contra ordinem intrusum. Στρόβος, Στροιβὸς et Στρόμβος unum idemque vocabulum est, quod sola scriptura et pronunciatione variat.

13) In Στρωνν.᾿, compendium delevit; scriptum videtur: Στρωννώς. In Ald. Στρωννὺς a typ.

14) In Στροφ.λιγξ litteram expunxit.

15) Musurus ληναῖς in ληνοῖς bene mutavit, at articulum neglexit, quod typothetam ad lectionem codicis conservandam induxisse videtur; reponendum: τοῖς ληνοῖς. corruptela ex compendio nata.

16) In .τύχας sola prima littera deest.

c. 1285. l. 18. Συμβίνης, κ.	Συμβίνη. κ.
— l. 21. Συβότοιο, σ.	Συβόταο. σ.
c. 1286. l. 22. Συγκατέλησε, συνεπέπαυται.	Συγκατέληξε. συμπέπαυται.
— l. ult. Συγκαγχρῆσαι, σ. — συφρύξαι.	Σ. σ. — συμφιορύξαι.
c. 1287. l. 1. Συγκεῖσθαι, σ. — πεποιεῖσθαι.	Σ. σ. — πεποιῆσθαι.
— l. 4. Συγκεκορδυλιμένα, σ.	Συγκεκορδυλισμένα. σ.
— l. 8. Συγκοιμοῦσθαι, σ.	Συγκοιμᾶσθαι. σ.
Σύγκλ.δα, σ.	Σύγκλυδα. σ. [17])
Συμμιγεῖς, σ. καὶ σύγκληδες ο.	Σ. σ. καὶ σύγκλυδες ο. [18])
Συγκλήδων, σ.	Συγκλύδων. σ.
— l. 14. Συγκοίτιον, ε. συγκοιμηθεὶς μίσθωμα.	Σ. ε. συγκοιμηθείσῃ μ. [19])
Συγκομάτιον, σ.	Συγκομμάτιον. σ.
c. 1288. l. 2. Συγκομιστὸς, α. παρὰ διο..τῶ ι.	Σ. α. παρὰ Διοκλεῖ τῷ ι. [20])
Συγκοπήμεναι, μαστιγωθῆναι, [μεμαστιγωμέναι.]	Σ. μαστιγωθῆναι.
c. 1289. l. 6. Σύγχει, ταράττη [καὶ τάρασσαι.]	Σ. τάραττε. [1])

17) In Σύγκλ.δα litteram delevit. Omnia (a Σύγκλ.δα usque ad Συγκοιτάλιον) ex margine injecta esse suspicor; perturbatio ordinis et ipsa glossarum confusio opinioni favent.

18) Voces hic transpositas esse Alberti optime animadvertit. Cf. VV. DD.

19) Perperam in Ald. ceterisque edd. μίχθωμα. In συγκοιμηθεὶς compendium neglectum fuit. Cf. VV. DD.

20) In διο.. compendium delevit; bene descripsit, nam exaratum videtur: διο^κλ^ τῷ. Cf. VV. DD.

1) Prima scriptura fuit procul dubio: τάραττε καὶ τάρασσε. Nisi forte τάρασσαι pro τάρασσε varia lectio sit ex margine.

c. 1289. l. 10. Συγχίας, τ. — ὁρμιᾶς.	Σ. τ. — ο.
[Συγχρήσομαι.]	
Σύγχυσις, μ.	Σ. μ. [2])
— l. 14. Σὺ δὲ σύνθεο, σ. — σύθου δέ.	Σ. σ. — σύνθου δέ. [3])
Σὺ δ' ἐν Φρεσὶ βάλεο, σ.	Σὺ δ' ἐν Φρεσὶ βάλλεο. σ.
— l. 21. Συζυγία, συναφία.	Σ. συνάφεια.
— l. 26. Σύθεν, ἄρμησεν.	Σ. ὥρμησαν.
c. 1290. l. 14. Συκεατὶς, ὁ Δ.	Συκεατής. ὁ Δ.
— l. 24. Συκήνη, μ.	Συκίνη. μ.
c. 1291. l. 2. Σῦκον ἐφ' Ε. — ὁπότε Φανεῖ — ἀνετίθεσαν.	Σ. — ὁπότε Φανῇ — ἀνετίθεσαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. [4])
— l. 11. Σύκχοι, ὑποδήματος Φ.	Σ. ὑποδήματα Φ.
— l. 20. Συλλαγνεύσας, σ.	Συλαγνεύσας. σ.
c. 1292. l. 14. Σύμβαθ. ., τ.	Σύμβαθυ. τ. [5])
— l. 19. Συμβαλλόμενοι, συνάγονται.	Σ. συναγόμενοι.
— l. 21. Συμβάλλαι, σ.	Σύμβαλλε. σ.
c. 1293. l. 2. Συμβατήριοι, εἰρηνικοὶ δ.	Σ. εἰρηνικαὶ δ.

2) Vocem Συγχρήσομαι paralipomenis ex margine adnumero.

3) Pro σύθου δὲ in Ald. σεύθου δὲ culpa typ.

4) Mendoſum Φανεῖ ortum videtur ex $\overset{\eta}{\text{Φανεί}}$, omiſſa littera ſuperſcripta; ſcribendum itaque: ὁπότ' ἂν Φανείη. Peſſime in Ald. ὁπήτη Φανῇ. Adduntur a Muſuro: καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. Cf. VV. DD.

5) in Σύμβαθ . . duas poſtremas litteras delevit; agnoſco priorem, quae ε fuit. Hinc multum probabile eſt, primam ſcripturam Συμβαθὲν fuiſſe.

c. 1293. l. 14. Συμβιβῶσαι, συνάπτοσαι, διδάσκοσαι. σ.	Συμβιβῶ σε. συνάπτω σε. διδάσκω σε. σ. 6)
c. 1295. l. 3. .ύμη, νῆσος.	Σύμη. ν. 7)
Συμβῶμεν, συναφθῶμεν.	Σ. σ.
[Σύμμαρ, συλλαβών.]	
Συμμάρψας, σ.	Σ. σ. 8)
c. 1296. l. 2. Συμπεπερονημένους, [συμπεφιβλομένους,] σ.	Σ. σ.
— l. 5. Συμπέφιλα, στανόμος, σ.	Συμπεφυλλεστενωμένος. σ.
— l. 10. Συμπνευσμὸς, ὁμόνος.	Σ. ὁμόνοια.
Συμπληγάδες, α. — πλακταί.	Σ. α. — πλαγκταί.
— l. 16. Σύμπορ, ποντὸν μ.	Σύμπορ ποντὸν μ.
c. 1298. l. 8. Σύφυτον, σ.	Σύμφυτον. σ.
c. 1299. l. 1. Συναγελάζονται, συνδιαιτῶνται.	Σ. συνδιαιτῶνται. ἰσχνοπρεπεῖς. 9)
[Συναγέσκεο,] ἰσχνοπρεπεῖς.	
— l. 7. Συναγρόμενοι, συναγόμενοι.	Σ. σ.

6) Bene correxit; glossa autem insititia est, et contra ordinem injecta. Steph. et Theod. Lex. Ms. Συμβιβῶ. ἐφιστῶ. νοῆσαι ποιῶ. Praecedit: Συμβιβάσαι. (Leg. Συμβιβάσω) νοῆσαι ποιήσω. Cf. VV. DD.

7) Voci primam litteram praeposuit.

8) Pro Σύμμαρ correxerat Συμμάρπτων. Mendosi Σύμμαρ sequens Συμμάρψας correctio fuit.

9) Vocem ἰσχνοπρεπεῖς cum praecedentibus conjunxit, et Συναγέσκεο sequentibus inseruit.

M S.	M U S.
c. 1299. l. 7. Συναγώγιον, συμπόσιον ἔθου.	Συναγέσκεο. συναγώγιον, σ. ε. [10])
c. 1301. l. 6. Συναυθλοῦμαι, δ.	Συνναυθλοῦμαι. δ.
— l. 9. Συνάχθηται, σ.	Συνάχθεται. σ.
— l. 18. Συνδείηρεν ι.	Σὺν δ' ἤειρεν ι.
— l. 25. Συνδιημέρευσαν, τ. — συνδιήγων.	Σ. τ. — συνδιῆγον.
— l. 28. Συνδοκτικὸν, σ.	Συνδοτικόν. σ. [11])
c. 1302. l. 4. Συνδυάζειν, συμπράττειν, [κυβᾶν τὸ ἀληθὲς, κακῶν] συμβουλεύεσθαι.	Σ. συμπράττειν. συμβουλεύεσθαι. [12])
— l. 9. Συνεδεῖσθαι, συγκαθῆσαι.	Σ. συγκαθίσαι.
Συνέθει, συντρέχει.	Σ. συνέτρεχε.
— l. 21. Συνέθροισε, σ.	Συνέθρισε. σ.
— l. 26. Συνείκη, σ.	Συνήκει. σ.
c. 1303. l. 1. Συνειλοέντες, σ.	Συνειλέοντες. σ.
— l. 10. Συνείροντες, σ. ἔρειν γὰρ τὸ ὁμοῦ.	Σ. σ. εἴρειν γὰρ τὸ ὁμοῦ συνάπτειν. [13])
Συνείρ.ται, σ.	Συνείρεται. σ. [14])
Συνεῖσι, συναινέσαι.	Σ. συναινέσασι.
Συνεισέφρησεν, συνεισένεγκεν.	Σ. συνεισήνεγκεν.

10) Haud improbabile est, verba Συναγώγιον, συμπόσιον ἔθου a superiori Συναγέσκεο divulsa esse.

11) Compendium male descripsit; hinc Aldinae vitium, quod Alberti correxit. Cf. VV. DD.

12) Mire hic interponuntur κυβᾶν τὸ ἀληθὲς, κακῶν. Nec video, quomodo legenda sint, aut quo pertineant; videant sagaciores.

13) Lacunam explevit, adjecto in fine συνάπτειν.

14) Litteram expunxit; scriptum videtur: Συνείρυται.

c. 1304. l. 3. Συνελοέντες, σ.	Συνελόντες. σ.
— l. 11. Συνενεγμένος, σ.	Συνενηνεγμένος. σ.
— l. 13. Συνέντας, γ.	Συνιέντας. γ.
— l. 16. Συνεπαρτιμένος, σ.	Συνεπαρτυμένος. σ.
c. 1305. l. 3. Συνερέσειν, σ.	Συνερέσσειν. σ.
Συνερέ . ουσι, σ.	Συνερέσσουσι. σ. [15])
— l. 12. Συνέῤῥηκται, σ. βέβληται.	Σ. σ. συμβέβληται.
Συνεῤῥώγη, σ.	Συνεῤῥώγει. σ.
— l. 27. Συνε . . οχιτὼν, ὁ σ.	Συνετὶς χιτών. ὁ σ. [16])
c. 1306. l. 4. Συνετ.ιῶσαι (ε), σοφίσωσαι (ε).	Συνετιῶ σε. σοφιῶ σε. [17])
Σύνετος, συνῆκεν.	Σύνετο. σ.
— l. 9. Συνέβλητο, συνεβάλλοντο.	Σ. συνεβάλλετο.
— l. 26. Συνέψεσθαι, ἀκολουθῆσθαι, ἢ α.	Σ. ἀκολουθῆσαι, ἢ α.
c. 1307. l. 5. Συνηγηόχει, ε.	Συναγηόχει. ε.
— l. 17. Συνημοσύνη, σύνθήκη, ο.	Σ. συνθήκη. ο.
— l. 21. Συνήργεις, συνέκαμες.	Σ. συνέκαμνες.

c. 1307

15) Litteram delevit; scriptum videtur: Συνερέβουσι. quod forte corruptum est ex Συνερεύουσι, et hoc iterum ex Συνερέϛουσι. Hic et in praeced. glossa genuinam Lexicographi scripturam If. Vossius restituisse videtur. Cf. VV. DD.

16) Duas litteras delevit; scriptum videtur: Συνεστοχιτών. Vera est If. Vossii conjectura, reponentis: Συνεστὼς χιτών. probantibus et ordine et ipsa codicis scriptura.

17) Vitium codicis prima manu correctum est. Cf. VV. DD.

c. 1307. l. 27. Συνηωθέντες, συγχαρέντες.	Σ. συγχαρέντες.
Συνήσθηται, σ.	Συναίσθηται. σ.
c. 1308. l. 1. Συνθεῖσα, τ. — ἐπιβουλῆς σ.	Σ. τ. — ἐπιβολῆς σ.
— l. 19. Συνθηματιέο, ο.	Συνθηματιαῖοι. ο.
— l. 21. Συνθήση, συντάξη.	Σ. σ.
[Συνθῆναι,] συνθήκη δ.	Συνθήκη. δ.
c. 1309. l. 2. Συνιζηῶς, συγκαθήσεως, ε.	Συνίζησις. συγκαθίσεως. ε. [18] +
Συνίρνα, σ.	Συνιρνα. σ.
— l. 8. Συνιστορεῖ, σ.	Συνιστορῶ. σ.
— l. 11. Σύνιτε, συνέλθατε.	Σ. συνέλθετε.
— l. 19. Συμμητιᾶσθαι, σ.	Συμμητιάασθαι. σ.
c. 1310. l. 2. Συννοισία, τ.	Συνοισία. τ.
— l. 5. Συννόμους, συνθεὶς.	Σ. συνήθεις. [19]
— l. 7. Συννυργὶς, ξ.	Συνυργίς. ξ.
— l. 10. Συνοθούμενος, σ.	Συνωθούμενος. σ.
— l. 17. Συνοιχοίσεται, συνανερεθήσεται.	Συνοιχήσεται. συναναιρεθήσεται.
c. 1311. l. 1. Συνομαρτεύει, σύνεισι, κ.	Σ. σύνεστι. κ.
— l. 11. Συνοῦται, λ.	Συννοῦται. λ. [20]
Συνοφρυμένος, λ.	Συνωφρυωμένος. λ.
— l. 15. Συμπαίστωρ, συμφοιτητὴς, ο.	Σ. συμφοιτητής. ο.
— l. 20. Συνρεφειῶν, συνσκεπῶν.	Συνερεφηῶν. συσκέπων.

c. 1311.

18) Prima scriptura fuit: Συνιζήσεως, compendio male descripto. Retinendum συγκαθήσεως. Cf. VV. DD.

19) In Ald. Σύννομοι a typ.

20) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.

c. 1311. l. 20. Συνριθμοῦσθαι, σ.	Συναριθμεῖσθαι. σ.
— l. ult. Συνσοῦσθαι, ε.	Συσσοῦσθαι. ε. +
c. 1312. l. 1. Συνστείητον, σ.	Συνστείητον. σ.
Συνστρουλῆσαι, συνστρέψαι.	Σ. συστρέψαι.
Συνστύψαι, σ.	Συστύψαι. σ.
Συνσυρίστης, ὁ π. συνούρων.	Συσυρίστης. ὁ π. συσσύρων. [1]
Σύνταγμα, σ. — τάγμα.	Σ. σ. — τάγμα συντακτήριον.
Συντακτήριος, συντάξει, π.	Συντάξει. π. [2]
— l. 11. Συντάργανες, σ.	Συντ᾽ ἄργανες. σ.
— l. 14. Συντέθηκα, σ.	Συντέθεικα. σ.
c. 1313. l. 15. Συντυχίζειν, συνσωρεύειν.	Σ. συσσωρεύειν.
Συνειλάσσεσθαι, συνσυρίσασθαι, σ.	Σ. συνουρίσασθαι. σ.
c. 1314. l. 9. Συνωρίδα, ἄρης δ.	Σ. ἄρμα δ.
c. 1315. l. 1. Συὸς, φορβὸς συστρέφων.	Συοφορβός. σῦς τρέφων.
— l. 7. Σύρας, μ. — σοβαρεῖς, καὶ μ.	Σ. μ. — συβαρεῖς, καὶ μ.
— l. 13. Συρβηνεὺς, Κ. — ἡ .υλοθήκη, ἣ τ.	Σ. Κ. — ἡ αὐλοθήκη. ἣ τ. [3]

c. 1315.

1) Mendosum *συνούρων* oritur ex *συνσύρων*. Musurus antiquiorem scribendi rationem *Συνσ* ad recentiorem legem ubique reformavit.

2) Ordini male consuluit, nam *Συντακτήριος* est vox per se sine interpretatione, *συντάξει* ob sequens *Συντάξασθαι* ordini non convenit; hinc locum ita ordinarem: *Σύνταγμα. σ. — τάγμα. Συντακτήριος. Συντάξασθαι. α. Συντάξει. π.*

3) In *.υλοθήκη* primam litteram expunxit; scriptum videtur: *αὐλοθήκη*.

c. 1315. l. 15. Συργάστωρ, σ.	Συογάστωρ. σ. 4)
Σύρη, π. σύρματα ναυμαγίας.	Σ. π. σύρματα ναυμαχίας.
Συρία, ἡ π. — σησύρνης, ἢ ο.	Σ. ἡ π. — σισύρνης, ἢ ο.
c. 1316. l. 2. Συρία, διὰ τοῦ σ.	Σ. διὰ τὸ σ.
— l. 5. Συρίγγιον, τ. κύνωμα, δ.	Σ. τ. κένωμα, δ.
— l. 9. Συρίη, ἐνηγαίη τ.	Συρίῃ ἐνὶ γαίῃ. τ.
— l. 14. Σύριον, α. τὸ διὰ συρίας φ.	Σ. α. τὸ διὰ Σ. φ. 5)
c. 1317. l. 2. Σύρκεσι, σ. Αἰωλεῖς.	Σ. σ. Αἰολεῖς.
— l. 14. Σύρτης, χαλινός. [Σῦρος, Ἄραψ.]	Σ. χ.
Συρτὶς, φ.	Σύρτις. φ. 6)
Συράσσει, σ.	Συῤῥάσσει. σ.
Συῤῥίφη, σὺν σκέπη.	Συῤῥέφη. συσκέπη.
— l. ult. Συρφετὸς, ο. — συρμὸς, [ἢ] α.	Σ. ο. — συρμὸς, α.
c. 1318. l. 2. Σῦρφος, θηρίδιον — ἔμπης.	Σύρφος, ἢ σέρφος. θ — ἐμπίς. 7)
— l. 11. Σὺς, σύσσημος, [συσ(ση)μός.]	Σ. σύσσημος.
— l. 18. Συστατῶν, σ. συστῶν, κ.	Σ. σ. συνιστῶν. κ.
c. 1319. l. 1. Σύστηνον, σ.	Σύστενον. σ.

c. 1319.

4) Lectio codicis in Albertinam adsumta est. Cf. VV. DD.
5) In impressis: τὸ περὶ Συρίας φ.
6) Glossa intermedia aliunde huc illata est. Steph. et Theod. Lex. Ms. Οἱ Ἄραβοι. οἱ Σύροι.
7) Interponitur a Musuro: ἢ σέρφος.

c. 1319. l. 1. Συστομώτερον σ. — ἀπὸ τ.	Σ. σ. — ἐπὶ τ.
— l. 7. Συστρεμάτων, θ.	Συστρεμμάτων. θ.
— l. 10. Σύτοι, ω.	Σύτο. ω. 8)
— l. 14. Σύφαρ, γ. — οἱ δὲ τὸ τοῦ ο. — ἐρυτιδώμενον σ.	Σ. γ. — οἱ δὲ τὸ τοῦ ο. — ἐῤῥυτιδωμένον σ. 9)
— l. 18. Συφιοὶ, ο.	Συφεοί. ο.
c. 1320. l. 3. Σφαγὴ, ὁ κ. — κατακλιδ τ.	Σ. ὁ κ. — κατακλεῖδα τ.
— l. 16. Σφαδάζει, β. δυθανατ῀, χ.	Σ. β. δυθανατοῖ. χ. 10)
— l. 13. Σφαδὰν, σ. καταπληκτικῶς.	Σφαδανόν. σ. καταπληκτικόν.
— l. 15. Σφαιραγεῦντο, ε. Σφαιριδὸν, π.	Σφαραγεῦντο. ε. Σφαιρηδόν. π.
c. 1321. l. 13. Σφαλεῖεν, α. ψευθείην.	Σ. α. ψευθεῖεν.
— l. 23. .φαλλὸς, ε. — μολυάδειν, ε.	Σφαλλός. ε. — μολύβδινον, ε. 11)
c. 1322. l. 3. Σφαραγγὲς, σ.	Σφαραγγεῖ. σ.
— l. 15. Σφεδανῶν, φ. — ἐπεσπευμένων, α.	Σ. φ. — ε. α. 12)
— l. 20. Σφειλλὸν, λ.	Σφειλόν. λ.
c. 1323. l. 2. Σφενδόναιαν, σ.	Σφενδόναν. σ.
— l. 8. Σφετερίζει, ε. — χηνώς.	Σφετερίζων. ε. — κεχηνώς.

c. 1323.

8) Correctionem typotheta non obſervavit. Cf. VV. DD.
9) In impreſſis: οἱ δὲ τοῦ ο. omiſſo articulo τό.
10) In δυσθανατ῀ exitum delevit.
11) In .φαλλὸς primam litteram praefixit.
12) Perperam in Ald. ἐπεσπευμένον. Cf. VV. DD.

c. 1323. l. 16. Σφήισι, τ.	Σφῆσι. τ.
Σφήκεια, ἡ Κ.	Σφηκεία. ἡ Κ. 13)
c. 1324. l. 5. Σφηκισμὸς, ε. — εἰρημένων — βομ.-ῶν.	Σ. ε. — εἰρημένος — βομβῶν. 14)
— l. 13. Σφηκὸς λ. — λόφου ὀρᾶν.	Σ. λ. — λόφου οὐράν.
Σφὴ, σαλεῦσαι, κ. σφῆλαι.	Σφῆλαι. σ. κ. σ. 15)
c. 1325. l. 5. Σφήττιοι, δ. — Φυλῆς.	Σ. δ. — φ.
[Σφὶ, ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς.]	
Σφίκται, ο.	Σ. ο.
c. 1326 l. 7. Σφραγιδονυχάργους, κομήτας τ. — ὄνυχας λίθους κ.	Σφραγιδονυχαργοκομήτας. τ. — ὄνυχας λευκοὺς κ. 16)
— l. 16. Σφριγᾷ, π. — πλήρεις — καπριᾷ.	Σ. π. — πλήρης — κ. 17)
— l. 19. Σφριγόντα, ἐπαιρόμενα, ι.	Σφριγῶντα. ἐπαιρομένον. ι.
c. 1327. l. 6. Σφυρὰ τ. — ἢ ἡ ὑπέρ τισι λ.	Σ. τ. — ἢ ἡ παρά τισι λ.
Σφυράδες, τὰ διαχωρίσματα τ.	Σ. τὰ διαχωρήματα τ.
Σφυλίλατος, σ.	Σφυρήλατος. σ.

c. 1327.

13) Praeferendum est Σφήκεια, probantibus VV. DD.

14) In βομ.ῶν litteram erasit.

15) Ultimum σφῆλαι praecedentis Σφὴ correctio fuit. Cf. VV. DD.

16) Vocem ex Aristophane restituit. Cf. VV. DD.

17) Perperam in Ald. ceterisque edd. κοπριᾷ.

c. 1327. l. 6. Σφυρίματα, τ. — ἱπποτροφικά.	Σφυρήματα. τ. — ἱπποτροφικὰ γεγραφόσι. [18])
— l. 17. Σφῶ, υ. ἢ ὑμᾶς.	Σ. υ. ἢ υ.
[Σφῶϊ, τῆς ἑαυτῶν.]	
Σφῶε, ε.	Σ. ε.
c. 1328. l. 12. Σχανδὲς, τ.	Σχαδὲς. τ.
— l. 16. Σχαστήρια, ο. — καὶ ἵμερός τι ε.	Σ. ο. — καὶ μέρος τὶ ε.
— l. 19. Σχεδία, μ. — οὕτως π.	Σ. μ. — οὕτω π.
c. 1331. l. 8. Σχήσας, ε.	Σχήσων. ε.
— l. 15. Σχίζῃς, σχίζαις, σχίδαζε, τὰ ξύλα.	Σ. σχίζαις.
	Σχίδαζε. εἰς τὰ ξ. [19])
— l. 20. Σχίζεσι, σ.	Σχίζαισι. σ.
c. 1332. l. 5. Σχίνον δ. — λευκεῖν τ.	Σ. δ. — λευκαίνειν τ.
— l. 18. Σχοίαντο, π. ἐπίσχοιαν.	Σχοίατο. π. ἐπίσχοιεν.
Σχοίητε, ν. ὑπολάβοιτε.	Σ. ν. ὑπολάβητε.
c. 1333. l. 1. Σχοινίνην φωνὴν, τ.	Σ. φ. τ. [20])
Σχοίνινος, η. ὑδρίας καταθίασιν.	Σ. η. — ὑδρείας καθιᾶσιν.

c. 1333.

18) Adnectitur a Musuro: γεγραφόσι.
19) Male correxit et separavit, nam σχίδαζε depravatum est ex correctione: σχίδε [ζαι]. nec a praecedentibus disjungi debet; scribendum igitur: σχίζαι, τὰ ξύλα.
20) Perperam in impressis: Σχοινίην. φωνὴν τ. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1333. l. 1. Σχοινιον, τ. — ἔραινον, υ.	Σ. τ. — ἔῤῥαινον. υ.
c. 1334. l. 3. Σχόλια, σεμνολογήματα.	Σ. σ.
[Σχόμεθα, ἐπὶ τοῦ οὗ ἕνεκα μὴ σύμπεδι περισχόμεθα, περιέσχομεν.]	
Σχομένη, κ.	Σ. κ.
— l. 9. Σχῦρ, ε.	Σχῦρος. ε.
c. 1335. l. 14. Σῶν, σῶαν, ἡ α.	Σ. σᾶον. ἡ β.
— l. 20. Σώρακον, α. — ξηλο. ανθίλια.	Σ. α. — ξυλοκανθήλια.[1])
c. 1336. l. 18. Σωστεύματα, τ.	Σωστρεύματα. τ.
c. 1337. l. 15. Σωχῖν, τ.	Σωχεῖν. τ.
— l. ult. Σώωντες, κ.	Σώοντες. κ.
T	T
c. 1338. l. 2. Τὰ τ. — προτετάχθαι ἐάσωμεν.	Τ. τ. προτετύχθαι ἐάσομεν.
— l. 4. Τὰ ἀδάνοντα, τ.	Τὰ ἀνδάνοντα. τ.
— l. 6. Τὰ ἀμείνω, τὰ κρείττονα.	Τ. τ.
[Τὰ ἀνταιᾶιον, βαρύ.]	
Τὰ ἀπὸ τ.	Τὰ ἀπὸ τ. [2])
— l. 14. Ταβάλα, τ. — σάλπιγγος.	Τ. τ. — σ.
λ'	
[Ταβεργία, καπη.]	

c. 1338.

1) In ξηλο. ανθίλια litteram expunxit.

2) Glossa intermedia corrupta est ex Ταλαντιαῖον, quod infra suo loco occurrit.

c. 1338. l. 14. [Ταβέρνων, πανδοχείων.]	
Ταγαῖος, ὁ ε.	Τ. ὁ ε. [3])
c. 1339. l. 5. Ταγηνία, π. τιγανῶν — στέας —. σάμη, τ.	Τ. π. τηγάνων — στέαρ — σησάμη, τ.
— l. 21. Τατθίον, μ. τιτθίον.	Τ. μ. τ.
[Ταῦδε χθόνα, ταῦν ταῖς.]	
	✢
Ταῦη, δ.	Ταίης. δ.
c. 1340. l. 6. Τακερὸν, τικτὸν, ο.	Τ. τηκτόν. ο.
— l. 10. Τακτονίτου, τ. — τὸ ἔνθα κ.	Τ. τ. — τὸ ἐνταῦθα κ.
c. 1341. l. 4. Ταλαντιέον, β.	Ταλαντιαῖον. β.
— l. 8. Τάλαντον, σ. — τετρακόσια, ἢ χίλια ε.	Τ. σ. — τετρακοσίων, ἢ χιλίων ε.
— l. 19. Τάλαροι, κ. — Φέρων μελίην δὲ ἄκαρπον.	Τ. κ. — Φέρων μελινδέα καρπόν.
c. 1342. l. 1. Ταλασείη, ὑπομείνει.	Τ. ὑπομείνη.
— l. 10. Ταλαβρινὸν, υ.	Ταλαύρινον. υ. [4])
— l. 22. Τάλλὶς, ἡ μ.	Τάλις. ἡ μ.
c. 1343. l. 1. Ταλύβιος, ι.	Ταλθύβιος. ι.
Ταλῶς, ὁ η.	Τάλως. ὁ η.
	✢
— l. 12. Ταμετάξαι, μ.	Ταμετάξαι. μ.
— l. 17. Ταμιείας, φ.	Ταμίας. φ.

3) Ex glossis deletis prior ita scribenda videtur: Ταβέρνια. καπήλια.

4) In Ald. Ταλαύβριον culpa typ. Cf. VV. DD.

c. 1344. l. 6. Ταμειοῦχος, ο.	Ταμιοῦχος. ο.
— l. 12. Τάμνοντες, δ. — περιελαύνων.	Τ. δ. — περιήλαυνον.
Τάμοις, τ. ποιήσεις.	Τ. τ. ποιήσαις.
— l. 16. Τάμωμεν, ποιήσωμεν.	Τ. π.
[Τᾶν, σὺ Ἀττικῶς, ἢ ταύτην, ἢ τοῦτον.]	
Τανάγρα, α.	Τ. α. 5)
c. 1345. l. 2. Ταναγραίων φ. ττ' — παχυ, ὅς ε.	Τ. φ. — παχύτητα, ὃς ε. 6)
— l. 7. Ταναηκέως, μ.	Ταναηκέος. μ.
— l. 9. Ταναηκότες, χαλκῷ τ.	Ταναηκέϊ χαλκῷ. τ.
— l. 14. Ταναι., ι.	Ταναόν. ι. 7)
Τάνας, π.	Ταναάς. π.
— l. 20. Τανέη, α.	Ταναῆ. α.
Τανεηκῆ, ε. ἔχοντι τ.	Ταναηκῆ. ε. ἔχοντα τ.
Τανηλέος, π.	Τανηλεγέος. π.
Τανταλύζει, τ.	Τανθαλύζει. τ.
c. 1346. l. 3. Τανόδρυστος, ὁ τ. πσκευάτιος.	Τ. ὁ τ. παρασκευαστικός.
— l. 6. Τανύγλωσσοι, μ. — ἔχουσι τ.	Τ. μ. — ἔχοντες τ. 8)

c. 1346.

5) Intermedium Τᾶν in Τάν mutaverat.

6) Compendium male intellexit; reponendum: παχύτατον. Cf. VV. DD.

7) In Ταναι., exitum delevit.

8) Male correxit, nam ἔχουσι corruptum est ex ἔχουσαι. Cf. VV. DD.

c. 1346. l. 13. Τανύοντο, ἐξετείνοντο, ἔτρεχον.	T. ε. ε.
Τάνυτοδε, μωνύχιπποι ἐπὶ τῶν οὐρῶν ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν .... οντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο.	Τανύποδε. μωνύχιπποι. Τανύοντο ἐπὶ τῶν οὐρῶν. ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν. Τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο. 9)

9) En locum, in quo criticus ingenium exerceat, nam primum a librario perturbatus eſt et vitioſe deſcriptus, deinde etiam a Muſuro miſere dilaniatus, nec tamen horum culpa adeo depravatus, ut omnis ſanandi ſpes amiſſa ſit; tentemus igitur, quid ars efficere valeat. Ad ſolum codicis textum me converto, nam Muſurus hic infra omnem criticam eſt. Τανύοντο. ἐξετείνοντο. ἔτρεχον eſt caput articuli, a quo Τάνυτοδε cum ſequentibus male divulſum eſt. Omnia (a Τάνυτοδε usque ad finem) conſiſtunt ex duobus exemplis ab Homero petitis, quorum prius ad ἔτρεχον pertinet, alterum ad ἐξετείνοντο. Prius ergo ſumtum eſt ex Il. Π. 375. ubi ita legitur: — τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι. unde depravatum eſt Τάνυτοδε, μωνύχιπποι. Poſterius ad duo loca referri poteſt, ad Il. I. 464. et Ψ. 33. utrobique enim de ſuibus agitur, qui per ignem protenſi aſſantur; textus Homericus hic eſt: — πολλοὶ δὲ σύες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ, εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο. Facile jam videmus, quod ἐπὶ τῶν οὐρῶν corruptum ſit ex ἐπὶ τῶν σύων, nec rarum eſt ου ex συ in libris ſcriptis. In .... οντο ſcripturam confodit; legebatur: εὐ μεταλλοίοντο. corruptum ex Homerico εὐόμενοι τανύοντο. Interpoſita ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν male ex Homeri interprete intruſa ſunt, nam locum, quem interpretantur, ſequi debent, nec praecedere; ad Homericum θαλέθοντες ἀλοιφῇ ſpectat διὰ τὴν λιπαρίαν, et ἐξετείνοντο ad τανύοντο. Articulus ergo in integrum reſtitutus ita exaretur: Τανύοντο. ἐξετείνοντο. ἔτρεχον. — Τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι. ἐπὶ τῶν σύων· Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο. ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν.

M S.	M U S.
c. 1346. l. 25. Τανυσάμενος, ε.	Τανυσσάμενος. ε.
c. 1347. l. 10. Τάπ.δες, τάπητες, τὰ ὅπλα τ.	Τάπιδες. τάπητες. Τὰ ὅπλα τ. 10)
— l. ult. Τάρανδος, ζῶον ἐλάφου, ὦ π.	Τ. ζῶον ἐλάφῳ π.
c. 1348. l. 3. Ταραντῖναι, α. — ἐδώδημοι γ.	Τ. α. — ἐδώδιμοι γ.
— l. 9. Ταράξιππος, ο. — Πέλοψ ι.	Τ. ο. — ὁ Πέλοψ ι.
c. 1357. l. 5. Τεθνία, γ.	Τενθεία. γ. 11)
— l. 8. Τεθομένον, ο.	Τεθοωμένον. ο.
Τεθράνευμαι, σ. ἀπὸ τῶν θραυῶν.	Τ. σ. ἀπὸ τοῦ θραύω.
— l. 18. Τεθυλλιαμένον, τ.	Τεθυλλιαμμένον. τ.
c. 1350. l. 1. Τάρροθος, β. ἀρρωγός.	Τ. β. ἀρωγός.
c. 1351. l. 1. Ταρτησίασι, γάλαις.	Ταρτησίαις. γαλαῖς.
Ταρτησὸς, π. — στήλας, συνηχῆ — τραχέα.	Τ. π. — στήλας. Ταρφέα. συνεχῆ — τραχέα.

10) Bene separavit; τὰ ὅπλα τ. rel. ex margine injecta sunt. Cf. VV. DD. Nec tamen haec cum Is. Vossio ejicienda vellem, nihil enim in antiquis scriptis ex bonis criticae regulis tollendum est; quae vero in Hesychio aperte spuria sunt et supposita, aut uncis includenda sunt, aut ad ordinem suis locis reponenda; sic τὰ ὅπλα τ. rel. in margine adscripta erant, ut post Τάξω insererentur, quo et salvo ordine revocari debent.

11) Eadem in codice, quae in Ald. ceterisque editionibus, transpositio; ordinem Alberti restituit. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1351. l. 1. [Τάρφεας,] ταρφέσι, π.	Ταρφέσι. π. [12])
— l. 6. Τάρφη, π. — ποδὸς — βλαστ..	Τ. π. — σποδὸς — βλαστός. [13])
— l. 19. Ταρχίσαι, θ.	Ταρχῆσαι. θ.
— l. ult. Τὰς οὐ τλαγὰς, τὰς οὐχ ὑπομονητικάς.	Τᾶς οὐ τλατᾶς. τῆς οὐχ ὑπομονητῆς. [14])
c. 1352. l. 1. Τὰς οὐ φερτέρας, τὰς οὐ φορητάς.	Τᾶς οὐ φερτᾶς. τῆς οὐ φορητῆς.
— l. 3. Τὰ στέγη, τὰς στέγας, [τὰς κέλλας.]	Τ. τὰς στέγας.
— l. 6. Τά τ' ἐόντα, τανύοντα.	Τ. τὰ νῦν ὄντα.
— l. 11. Ταΰγε, ταῖς π.	Ταϋγέταις. π.
— l. 18. Ταυρίνδα, κ.	Ταυρείη δᾶ. κ.
c. 1353. l. 1. Ταυροπῶλαι, ἡ Α.	Ταυροπόλαι. ἡ Α.
Ταῦρος, τ. — παιδαρέστην, κ.	Τ. τ. — παιδεραστήν. κ.
— l. 9. Ταύρω, ἡ ε.	Ταυρῶ. ἡ ε.
c. 1354. l. 6. Ταφεῖς, θεωρεῖς, θ.	Τ. θεωροί. θ.
— l. 10. Τάφιοι, οἱ Τηλεβόλαι λ.	Τ. οἱ Τηλεβόαι λ.
Τάφος, τ. — κατοιχουμένων τ.	Τ. τ. — κατοιχομένων τ.

12) Locum bene digessit. In archetypo forte vox articuli ante συνεχῆ elapsa erat, quam aliquis in margine adscripsit; scriba deinde vocem in alienum locum intulit et corrupit.

13) In βλαστ.. exitum delevit.

14) Hic et in sequenti glossa scriptura codicis retinenda est, solo τλαγὰς in τλατὰς mutato; nec de genitivo Dorico cogitandum est.

c. 1354. l. 17. Ταφρεῦσαι, διορύξαι, τάφρων, ε. θαμβηθείς.	T. διορύξαι. Ταφών. ε. θ. [15])
c. 1355. l. 9. Ταχυπώλων, τ. ἵππους.	T. τ. ἵππους ἐχόντων. [16])
— l. 13. Τάως, τ. — ὄρνεον.	T. τ. — ὄρνεον, ταῶς. [17])
— l. 18. Τέγγεις, πληρεῖς, κ.	T. πληροῖς. κ.
— l. 22. Τέγε, κ.	Τέγεα. κ.
c. 1356. l. 8. Τέειν, σ.	Τεΐν. σ.
— l. 15. Τέθειγεν, η.	Τέθιγεν. η.
Τεθελῶτα, θ.	Τεθαλῶτα. θ.
— l. 17. Τεθηγμένον, η.	Τεθιγμένον. η. [18])
— l. 23. Τεθηπὸς, πεφοβείηνον, σεσειρός.	T. πεφοβημένον. σεσηρές.
c. 1357. l. 3. Τέθμια, νομιμα. [ζτ' ὄπιθεν εἰς τὴν πρώτην κ̄ στι τεθμός.]	T. νόμιμα.
Τεθυωμένον, η.	T. η. [19])
c. 1358. l. 8. Τείδαι, ε.	Τῆδε. ε.
— l. 14. Τείρεο, κ.	Τείρετο. κ.
c. 1359. l. 7. Τειχοφύλαξ, η. — Μυρίνη.	T. η. — Μυῤῥίνη.

c. 1360.

15) Bene correxit et divisit. In Ald. θαμβληθεὶς culpa typoth.

16) Adjungitur a Musuro: ἐχόντων.

17) In fine ταῶς a Musuro; perperam in Ald. ταῶς, omissa adspiratione. Cf. VV. DD.

18) Lectio codicis in Albertina reposita est. Cf. VV. DD.

19) Verba: ζητητέον εἰς τὴν πρώτην κατὰ στίχην Τεθμός. in textum ex margine archetypi illata sunt, ubi translationem vocum Τεθμὸς ad Τεθυωμένον aliquis notaverat.

c. 1360. l. 1. Τέκτων, π. — φαλαγγείου.	Τ. π. — φαλαγγίου.
— l. 3. Τέλαθι, υ.	Τέτλαθι. υ.
— l. 12. Τελδαίνειν, κ. ἀξίου.	Τ. κ. ἀξιοῦν.
— l. 14. Τελέθειεν, ὑπάρχειεν, θάλειεν.	Τελέθοιεν. ὑπάρχοιεν. θάλλοιεν.
Τέλεια, κ. — ἢ .ρα.	Τ. κ. — ἢ ἱερά. [20])
— l. 22. Τέλειος η. — τελοῦσα τ.	Τ. η. — τελειοῦσα τ. —
— l. 24. Τελειότατον, πετεηνὸν, ἐπὶ τελεστικωτάτων.	Τελειότατον πετεηνόν. ἐπιτελεστικώτατον. [1])
c. 1361. l. 7. Τελεσιγέρων, παιᾶνα τῶν ἐπιτελεστικῶν τ.	Τ. παιᾶνα τὸν ἐπιτελεστικόν. τ.
— l. 13. Τελεσθία, θ. — Λύνδῳ.	Τ. θ. — Λίνδῳ.
c. 1362. l. 11. Τελμῖν.., ὁ ε.	Τελμίς. ὁ ε. [2])
— l. ult. Τέλος, τ. — τοῖς ἀλώναις.	Τ. τ. — τοῖς τελώναις.
c. 1363. l. 2. Τέλσας, σ. — πέρα..	Τ. σ. — πέρατα. [3])
— l. 6. Τελχιτένοντες, σκληροτρ.χηλοῦντες.	Τ. σκληροτραχηλοῦντες. [4])
— l. 15. Τέμενος, π. — ἢ ἱερὸς κ.	Τ. π. — ἢ ἱερὸν κ.
Τεμένωρον, τ. φύλακα.	Τ. τ. φ.

Zz 5 c. 1363.

20) In ἢ .ρα litteram expunxit; legebatur: ἢ Ἥρα.
1) Cf. VV. DD. qui glossam Homericam restituerunt.
2) In Τελμῖν.. exitum delevit.
3) Itidem in πέρα..
4) In σκληροτρ.χηλοῦντες litteram erasit.

M S.	M U S.
c. 1363. l. 15. [Τέμμαι, τείνει.]	
Τέμματα, σ.	Τ. σ.
c. 1364. l. 2. Τέμπει, τὰ σύνδεδρα — ὀρῶν.	Τέμπη. τὰ σύνδενδρα — ο. [5])
[Τέμπλα, τέμπλῳ ἐπίσημα.]	
Τεμποῦροι, α.	Τ. α.
— l. 7. Τεναγώδεσι, τόποι, ε. — ὕδωρ. Τέναγος, ν.	Τ. τόποις, ε. — ὕδωρ. Τέναγος. ν. [6])
— l. 14. Τενέδιον β. — Τένεδος πέλεκυς — πρᾶγμα τενέδιον π.	Τ. β. — Τενέδιος πέλεκυς — πρᾶγμα Τενεδίῳ π.
c. 1365. l. 2. Τενθρηδὼν, ζ. — κεντωφόρων π.	Τ. ζ. — κεντροφόρων π.
— l. 9. Τέννος, σ. ἐλαιεινὸς ε.	Τ. σ. ἐλαϊνὸς, ε. [7])
— l. 13. Τενοτωσεῖς, νοτοκοπεῖς, α.	Τενοντωσεῖς. νωτοκοπεῖς. α.
— l. 15. Τεότινος, τέο — ὀχεύων.	Τέο. τίνος.
	Τέο — ἀχεύων. [8])
Τεοῖο, σοῦ. Τεὸν, σ.	Τ. σοῦ.
	Τεόν. σ. [9])

5) Scripturam codicis exhibet Cyr. Lex. Ms. Τέμπει. μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν στενά· καθ' ὅλου δὲ καὶ πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενοτάται διεκβολαί. Suſpicaretur aliquis primam ſcripturam Τέμπεα fuiſſe.

6) Bene diviſit; Τέναγος, ν. ex margine adhaeſit. Cf. VV. DD.

7) Menda codicis nata eſt ex correctione ἐλαεινὸς ε. (ι supra)

8) Exemplum ab articulo male ſeparavit. Cf. VV. DD.

9) Perperam diviſit; Τεὸν et ſequens Τεοὶ una ſerie cum praecedenti Τεοῖο ſcribenda ſunt, ſuadente ordine.

M S.	M U S.
c. 1366. l. 4. Τεράστεια, θ.	Τεράστια. θ.
Τεράστειοι θ.	Τεράστιοι θ.
— l. 15. Τέρ.ν, α.	Τέρεν. α. [10])
— l. 19. Τερενέη, ἁπαλὰ, τ.	Τέρενα α. τ.
c. 1368. l. 3. Τέρνακα, τ. — καυλός.	Τ. τ. — καυλόν.
c. 1369. l. 5. Τέρψομαι, τ.	Τέρψωμαι. τ.
Τεσσίχου, τ.	Τοσσίχον. τ. [11])
Τεστήληΐτε, τύμβῳ σ.	Τεστηλῆΐτετύμβῳ. σ. [12])
— l. 13. Τετάνυτο, ε.	Τετάνυστο. ε.
c. 1370. l. 6. Τετάρτῳ, με τ. (τρ supra)	Τ. μέτρῳ τ. [13])
— l. 9. Τέταχας, ε. — ἐτύπασας.	Τ. ε. — ἐτύπωσας. [14])
Τετέων κεφαλὴν, τ.	Τεὴν κεφαλήν. τ.
Τετέλεσθαι, γ.	Τετέλεσται. γ.
Τερέβινθος, π̄ Ἰῶβ.	Τ. π. [15])

c. 1371.

10) In Τέρ.ν duas litteras delevit; scriptum videtur: Τέρειν.

11) In Ald. Τεσσίχον a typ. Retinendum est Τεσσίχου, aliunde exscriptum.

12) Τεστήληΐτε pueriliter hic injectum est ex Il. Π. 457. ubi haec de Sarpedone morituro: Ἔνθά ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε τύμβῳ τε στήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Sequens τύμβῳ supplementum est, forte ex margine, aut ab ipso Lexicographo claritatis causa adjectum; scribo igitur: Τε στήλῃ τε (τύμβῳ). στήλῃ ἐν τῷ τάφῳ. Interpretatio poeticam hendiadyn explicat. Cf. VV. DD. qui de hoc loco fuse differuerunt.

13) Describi potest: μέτρον τ. Scriptura Τετάρτῳ ob ordinem mihi suspecta est.

14) In Ald. ἐτύφωσας culpa typ. Cf. VV. DD. qui optime viderunt, praecedens ἐτύπωσας mendosi ἐτύφωσας vel ἐτύπασας correctionem esse.

15) Musurus compendiorum explicationem neglexit; a typotheta habemus πόλις Ἰώβ, omisso nominis compendio

c. 1371. l. 2. Τέτευγκται, κ.	Τέτευκται. κ.
— l. 4. Τετευχῆσθαι, καθωπεῖσθαι.	Τ. καθωπλίσθαι. [16])
Τετηότι, λ.	Τετιηότι. λ.
Τέτηφεν, ε.	Τετύφωται. ε.
— l. 8. Τετήκοτες, ο.	Τετιηκότες. ο.
Τετηότι, λ.	Τετιηότι λ.
— l. 15. Τέτμης, εὕρεις, καταλάβεις.	Τ. εὕρης, καταλάβης.
— l. 17. Τετορέιη, τρώσει.	Τετόρη. τρώση. [17])
— l. 19. Τετραβαρήων, πλίνθων κ.	Τ. πλίνθων κ. [18])
— l. ult. Τετράγυον, τ. — τὸ ὀργυιαῖον μ.	Τ. τ. — τὸ ὀργυαῖον μ.
c. 1372. l. 2. Τετράδι μ. — γενέσθαι κ.	Τ. μ. — γενέσθαι Ἡρακλέα, κ. [19])
— l. 9. Τετράδυσιν, ἀηδόνας.	Τ. ἀηδόνα. [20])
— l. 11. Τετραελίκωπες, τ. — ἔχουσι ν.	Τ. τ. — ἔχουσαι ν.
— l. 14. Τετραέτηρον, τ. — τετράενον.	Τ. τ. — τετράεννον. [1])

c. 1372.

dio. Scribendum: πόλις Ἰακὼβ. quomodo vero Τερέβινθος dici potuerit πόλις Ἰακὼβ, VV. DD. explicant. Ordo docet, quod glossa insititia sit.

16) Perperam in Ald. Τετυχῆσθαι. Cf. VV. DD.

17) Bene correxit; menda nata est ex correctione: Τε-
η
τόρει.

18) In Ald. ceterisque edd. Τετραβαρῆ, π. errore typothetae, qui compendium litterarum ων pro accentu circumflexo habuit. Cf. VV. DD.

19) Lacunam optime explevit. Cf. VV. DD.

20) Correxerat: ἀηδόσιν.

1) Bentleji conjectura ex codice firmatur. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1372. l. 14. Τετραθέλυμνον, τ. — πτυχῶν [ὅ ἐστι] τ. -- ἔχων — συνεστός.	Τ. τ. — πτυχῶν τ. — ἔχον — συνεστώς. [2])
— l. 21. Τετρακτὴς, Π.	Τετρακτύς. Π.
c. 1373. l. 2. Τετράκωμος, μ. — τεσσάρειν. κ	Τ. μ. — τ. κ. [3])
c. 1373. l. 3. Τετραμένη, τ.	Τετρεμένει. τ.
Τετραμέναι, ἀπεστραμέναι, π.	Τετραμμέναι. ἀπεστραμμέναι, π.
— l. 12. Τετραόρχαι, ο.	Τ. ο. [4])
c. 1374. l. 2. Τέτρηγεν, ἐτρύγησεν.	Τέτρηνεν. ἐτρύπησεν.
Τετρῆναι, τρίσαι.	Τ. τρῆσαι.
— l. 7. Τετρίζει, ε.	Τετρίγει. ε.
Τέτριγε, τρίζει, [τέτριγεν.]	Τ. τρίζει.
— l. 15. Τέτροφε, π. — ἐμετεώρισται.	Τ. π. — μετεώρισται.
— l. 19. Τετρυομένος, τετρυχομένος, δ.	Τετρυωμένος. τετρυχωμένος. δ.
— l. 22. Τετρυφάλια, π.	Τετρυφάλεια. π.
Τετρυχομένος, κ.	Τετρυχωμένος. κ.
c. 1375. l. 11. Τεττιγοφόρας, Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν εἰ-	Τεττιγοφόροι. Ἀττικοὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τριχῶν ἠρμένων

2) In ἔχων compendium ἔ (x) male descriptum fuit; legendum, ut VV. DD. jam viderunt: ἔχον — συνεστὸς subintellecto ex Homero τὸ σάκος. Musuri mentem non perspicio; ἔχων in ἔχον mutat, et mox συνεστὸς in συνεστώς. In Ald. ἔχων — συνεστώς a typ. Cf. VV. DD.

3) Bene in impressis: τέσσαρες κ.

4) In Ald. Τετράρχαι culpa typ.

M S.	MUS.
ρομένων χρυσοῦς τέ-τας.	μένων χρυσοῦς τέττιγας. [5])
c. 1375. l. 22. Τετυρευμένον, σ. — σάλακτος.	Τ. σ. — γάλακτος.
Τετύσκετο, κ.	Τιτύσκετο. κ.
Τετύσκων, ε.	Τιτύσκων. ε.
c. 1376. l. 2. Τετώμενοι, υ.	Τητώμενοι. υ.
Τευάζοντες, π.	Τευτάζοντες. π.
— l. 8. Τεύκρον, π.	Τεῦκρον, ἢ τευκτῆρα. π. [6])
— l. 10. Τευκτοῖς, κατασκευασθεῖσιν.	Τ. κατασκευαστοῖς.
— l. 21. Τευξομένη, ποιήσασα.	Τ. ποιήσουσα.
— l. 23. Τευτάξει, σ.	Τευτάζει. σ.
Τευτέξεται, τ.	Τετεύξεται. τ.
— l. ult. Τευτασμὸς, σ.	Τευτασμόν. σ.
c. 1377. l. 12. Τεῦχρος, α.	Τεῦκρος. α.
— l. 14. Τεύχωνται, σάττωνται, ο.	Τεύχονται. σάττονται. ο.
— l. 16. Τεφρὸν, σποδιὸν, φ.	Τ. σποδὸν, φ.
Τεφρα, σ. κονία, τέφρη κ.	Τ. σ. κονία.
	Τέφρη κ. [7])
c. 1378. l. 4. Τέω, τ. — δυϊκῶς.	Τ. τ. — δυϊκῶς, τεώ. [8])

c. 1378.

5) Spreta et rejecta Musuri critica scribamus: Τεττιγοφόρας. Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν εἰρομένων χρυσοῦς τέττιγας. Quid simplicius aut facilius? Τεττιγοφόρας aliunde sic descriptum est, et subintelligitur τὰς τριχὰς. In Ald. ἠρημένων, quod VV. DD. bona fide conservarunt. Musurus Hesychium ex Suida interpolavit. Cf. VV. DD.

6) Additur a Musuro: ἢ τευκτῆρα.

7) Conjuncta divisit. Totus articulus additamentum videtur ad superius Τέφρα.

8) In fine τεῶ a Musuro adjungitur; confunduntur, ut saepius, diversi accentus.

c. 1378. l. ult. Τηγανίτης, α. — ὀπτόμενος.	Τ. α. — ὀπτώμενος.
c. 1379. l. 2. Τηθαλλαδούση, τηθαμμωδούση, ὁ γ. — ὑποτιθῆ γ.	Τηθαλλαδοῦς, ἢ τηθαμμωδοῦς. ὁ γ. — ὑπὸ τίτθη γ. 9)
— l. 6. Τήθεα, τὰ α.	Τήθεα διφῶν. τὰ α. 10)
— l. 13. Τῆϊ ῥίνω ἴσχετο, ε. — βύρσω ε.	Τῇ ῥινῷ ἴσχετο. ε. — βύρσῃ ε. 11)
c. 1380 l. 5. Τηλεδάνοι, ο. — τηδέδαπος ο.	Τ. ο. — τηλέδαπος ο. —
— l. 8. Τηλεβόαι, οἱ Πάφιοι.	Τ. οἱ Τάφιοι.
— l. 15. Τηλεμάχω, κ. — Τηλεμάχῳ ἔσται ὁ λ.	Τ. κ. — Τηλέμαχον ἔστω ὁ λ.
Τηλέπυλον, μ. — στύλου πύλαι.	Τ. μ. — στύλους πυλῶν.
c. 1382. l. 8. Τηνεβλατὰ, ε.	Τήνεβλα. τὰ ε.
— Τὴν ἐπιδεξιὰν, π. — ἐπιδεξιᾶ τ.	Τ. π. — ἐπὶ δεξιὰ τ. —
— l. 14. Τὴν εὐπερίστατον, τὴν εὔκολον.	Τ. τ.
[Τηνῆδε, ἐποίησε δέ σοι.]	
Τὴν ἠϊόνα, τ.	Τ. τ.

c. 1383.

9) Scribendum videtur: Τηθαλλαδοῦς, ἢ τηθαμμωδοῦς, ἢ ὁ γ. In Ald. Τηθαλλαδῦς culpa typ. Cf. VV. DD.

10) Musurus διφῶν ex Poeta adjunxit. Cf. VV. DD.

11) Glossa divulsa est ex Il. H. 248. ubi haec de Hectore, qui Ajacem adoritur:

Ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. —

Scribendum itaque, jubente ordine: Τῆι ῥινῷ σχέτο. Prima littera in ἴσχετο est jota dativi, quod a praecedenti ῥινω perperam disjunctum est. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1383. l. 2. Τηπτέδεσε χ.	Τίπτε δέ σε χ.
— l. 11. Τῆς δὲ φ. — φύσεως.	Τ. — φ.
[Τῆς κουστωδίας, τοῦ συστήματος.]	
Τῆς ὑπερώας, τ.	Τ. τ.
— l. 15. Τῆτες, ε. — πυροὺς καὶ μ.	Τ. ε. — πυροὺς τοὺς μ.
— l. 18. Τητωμένη, στεῤῥεμένη.	Τ. στερομένη.
— l. 21. Τητωμένου, στεῤῥομένου.	Τ. στερομένου.
c. 1384. l. 3. Τηΰσίην, μ. συδευσίαν — ἀρχίαν, α.	Τ. μ. σὺ δὲ τηΰσίαν — ἀργίαν, α. [12])
— l. 7. Τηάλλακτον, Σέλευκος παρὰ Ἐπαινέτῳ ἐν βάμματι.	Τ. Σ. παρὰ Ἐπαινέτῳ. ἔμβαμμά τι. [13])
— l. 9. Τιάρα, ἡ λ. — ταύτην δὲ — ὑποκεκλημένοι Η.	Τ. ἡ λ. — ταύτῃ δὲ — ὑποκεκλιμένῃ. Η.
Τιάρις, λ. — περιθέμενα κεφαλῆς, κ.	Τ. λ. — περιθέμενος κεφαλῇ, κ.
c. 1385. l. 3. Τίγγα, Δ. — κιννάβαριν λ.	Τ. Δ. — κιννάβαρι λ.

c. 1385.

12) Pro συδευσίαν ex Od. O. 13. reponendum est σὺ δὲ τηΰσίην, ut exemplum cum articulo congruat. In ἀρχίαν prima scriptura fuit ἀρχαίαν, ut apud Homeri interpretem loco citato. Cf. VV. DD.

13) Scribendum suspicor: παρὰ Ἐπαινέτῳ ἐν Βάμματι. Adjectum ἐν Βάμματι lemma operis est, hucusque, ni fallor, incognitum; Epaeneti Ὀψαρτυτικὸν ex Deipnosophista notum est. Vox ipsa interpretatione caret, nisi forte in Σέλευκος lateat. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1385. l. 3. Τιγόνιον, εἶδος τὶ Α.	Τιγόνιον, ἢ τεττιγόνιον. εἶδος τὶ τεττίγων Α. [14])
— l. 6. Τίγρης, π. — Φορα, π. (δ)	Τ. π. — Φ. π. [15])
c. 1386. l. 9. Τιθεβώσσειν, β.	Τιθαιβώσσειν. β.
Τιθεβόσσουσιν, ε.	Τιθαιβώσσουσιν. ε.
Τιθεβώσσουσα, τ.	Τιθαιβώσσουσα. τ. [16])
c. 1387. l. 2. Τιθεῖον, μ.	Τιτθίον. μ.
Τιθεῖθα, π.	Τίθηθα. π.
— l. 8. Τιθήνας, τ. τιτ. άς.	Τ. τ. τίτθας. [17])
— l. 12. Τιθήνη, τ.	Τιθηνός. μ.
— l. 17. Τιθηνοκόμον γ. — μελανὶς καὶ κομήτις.	Τ. γ. — μέλανες καὶ κομῆται.
— l. 22. Τιθίασται, τ.	Τεθιᾶσθαι. τ.
c. 1388. l. 9. Τίλλει, ἀναπᾶ, μ.	Τ. ἀνασπᾷ. μ.
c. 1389. l. 4. Τιμάναξ, ὁ π.	‡ Τιμάναξ. ὁ π.
— l. 7. Τιμὴ, δ. — ἀντέκτησις ἢ κ.	Τ. δ. — ἀντέκτισις ἢ κ.
Τί μέλλει, τί βραδύνεις.	Τ. τί βραδύνει.
— l. 13. Τιμηρύειν, τιμησπωλῶν.	Τ. τιμηοπωλεῖν.
c. 1390. l. 10. Τιννεῖν, α.	Τίγειν. α.

c. 1390.

14) Interseruntur a Musuro: ἢ τεττιγόνιον — τεττίγων. Cf. VV. DD.

15) Sic Φορα (δ) in codice, unde typotheta: Φοράδει. Cf. VV. DD.

16) In Ald. Τιθαιβώσσουσι a typ.

17) In τιτ. άς litteram expunxit.

c. 1390. l. 10. Τινυβείομαι, τί δὴ μέλω βίου, ὅ ε.	Τί νυ βείομαι. τί δὴ μέλλω βιοῦν, ὅ ε. [18])
— l. 19. Τίον, μ. — ἐτίμουν.	Τ. μ. — ἐτίμων.
[Τίον ἑτέρων, τὰ ἀπρεπῆ.]	
Τὶ ἐνήσω, τ.	Τ. τ.
— l. 23. Τίπτε δέ σε χρεὼν, τ.	Τίπτε δέ σε χρεώ. τ. [19])
c. 1391. l. 5. Τίριος, θέρου, Κρῆται.	Τ. θέρους. Κρῆτες.
— l. 8. Τιρύνθιον πλίνθεμα, α.	Τιρύνθιον πλίνθευμα. α.
— l. 15. Τίς δ' αὖ τοι, τί δέ σοι.	Τ. τίς δέ σοι.
Τίσοι, π.	Τίσι. π.
c. 1392. l. 3. Τίς κεν, τίς ἄν.	Τ. τ.
[Τίσις, τίποτε.]	
Τίσον, τ.	Τ. τ.
Τίσομαι, τιμωρήσομαι.	Τ. τ.
[Τίς γὰρ, τίς δή.]	
Τίσουσι, τ.	Τ. τ.
— l. 10. Τιταινόμενος, τ. — τινόμενος.	Τ. τ. — τεινόμενος.
Τίται.νον, ε.	Τίταινον. ε. [20])
c. 1393. l. 6. Τιτανὶς, γ. — γῆ, ἡ α.	Τ. γ. — γῆ, ἣ ἡ α.
c. 1394. l. 1. Τιτένων, τ. λδ'	Τιταίνων. τ.
— l. 3. Τιτῆναι, βασι ἢ ε.	Τ. βασιλίδι ἢ Ε.

c. 1394.

18) Perperam in Ald. Τί νυ βίομαι. Cf. VV. DD. qui Poetam citant.
19) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.
20) Litteram delevit; ſcriptum videtur: Τίταιτνον.

c. 1394. l. 6. Τιτθίον, τιτθὴ, τ.	Τ. τιτθή. τ. [1])
— l. 11. Τιτόλμος, ο.	Τιτόρμος. ο.
c. 1395. l. 2. Τιτύρας, ο. — δ' τιτυρο.	Τ. ο. — τιτυρώδης.
— l. 11. Τίφαι, α. — τιφὴ ε.	Τ. α. — τίφεσιν, ε.
— l. 13. Τίφια, ὄρνεα, τὰ ε.	Τ. ὄρνεα, τὰ ε. [2])
— l. 15. Τῖφυς, ὁ ε. — νέαλυς, κ.	Τ. ὁ ε. — νεᾶλυς. κ.
— l. 18. Τιχίζομαι, σκέπομαι.	Τειχίζομαι. σ.
[Τίω, σοῦ ἢ τιμῶ, ἢ τύχω.]	
Τλάθι, υ.	Τλᾶθι. υ.
c. 1396. l. 16. Τμῆγος ἀρότης. β.	Τμῆγος ἀρότου. β.
Τμήδην, τ. — αὐχένες ε.	Τ. τ. — αὐχέν' ε.
— l. 22. Τμηθῆναι, τμῆξαι, τ.	Τμηθῆναι. κοπῆναι.
	Τμῆξαι. τ. [3])
c. 1397. l. 1. Τμήξας, τ.	Τμῆξαι. τ.
— l. 4. Τμῶλος, ο. — ποταμος, τὸ τõ α. — ἡμυσὶ οἰνοπεδίον — τοῦτο μὲν οὔποτε Φύλατε καὶ ὄζους φ.	Τ. ο. — ποταμός. Τõ. τὸ α. — ἥμισυ οἰνοπέδοιο — τοῦτο. τὸ μὲν οὔποτε φῦλα καὶ ὄζους φ. [4])

1) In editis τιτθὴ a Τιτθίον disjungitur; Τιτθίον ex margine intrusum videtur.

2) In impressis: ὄρνεα ε. omisso articulo.

3) Separavit, et voci Τμηθῆναι interpretationem addidit.

4) Bene divisit et emendavit, nisi quod pro Φύλατε scribendum esset Φύλλα, ut VV. DD. notarunt; in Ald. ὄζος culpa typ.

M S.	M U S.
c. 1397. l. 19. Τὸ ἤνυστρον, μ. — μηρυκομένων.	Τ. μ. — μηρυκωμένων.
— l. 21. Τοῖσι, οὗτοι, κ. — παραπληρωματικὸς, [καὶ ἀντὶ τούτοις.]	Τοί. οὗτοι. κ. — παραπληρωματικός.
Τοῖα, τοιαύτας, τοιάσδε.	Τ. τοιαῦτα, τοιάδε.
c. 1398. l. 1. Τοῖν, τ. — Κρῆτες.	Τ. τ. — Κ.
[Τοῖϊν, ἐκείνου.]	
Τοίνυν, δ.	Τ. δ. 5)
— l. 4. Τοῦο, τοῦτο, ἢ αὐτοῦ.	Τοῖο. τούτου, ἢ α.
[Τοῖοι, τοιοῦτοι, ἀγαθοί.]	
Τοῖον, τ. θαυμασμοῦ.	Τ. τ. — θ.
[Τοῖος, τοιοῦτος.]	
Τοιοῖς δὲ, τοιούτοις δέ.	Τ. τ.
[Τοίους, τοιούτους.]	
Τοὶ ῥα, ο.	Τ. ο.
— l. 18. Τόκαι, διόκαι.	Τό κεν. διό κεν.
— l. 26. Τόλα, τ.	Τόκα. τ.
c. 1399. l. 5. Τοπολυπεύσας, κ.	Τολυπεύσας. κ.
— l. 17. Τὸ μελάνδρυος, τ. — μελάνδρυος εἰς ἡ μέ- γ' πτ ρη λο — ἄσι δ.	Τ. τ. — μέλαν δρυὸς εἰς δύο μέρη λόγου — ἄσηπτον δ.
— l. 25. Τομία, τ. — σφάζονται ο.	Τ. τ. — σφάζοντες ο.
c. 1400. l. 7. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς, γραμμή τις τῇ πιδία τ.	Τ. γραμμή τις ἐν τῇ παιδιᾷ τ.

c. 1400.

5) Pro Τοῖϊν correxerat Τοῖο.

c. 1400. l. 12. Τονθορύζει, α. — τονθρίζει, τ.	Τ. α. — τονθορίζει. τ.[6]
— l. 14. Τόνθων, π. — νοτιβίου κ.	Τ. π. — νωτιαίου κ.
— l. 22. Τὸν σὸν, τ. — τερτρέμονα, τ.	Τ. τ. — τέρμονα, τ.
— l. ult. Τοξιούβονος, τ.	Τοξίου βουνός. τ.
c. 1401. l. 11. Τόξου πήχυ, τ.	Τόξου πῆχυν. τ.
— l. 15. Τόσσα μέμηλε, τ.	Τόσσα μέμηλε. τ.
Τὸ ὅσον ε. — δύναμιν.	Τ. — δύναμιν τὴν ἐμήν.[7]
— l. 21. Τὸ πάροιθεν, τ.	Τ. τ. — τούτου.
— τούτου. τὸ παροῦν εὐτίθεσο, π.	Τὸ παρὸν εὖ τίθεσο. π.[8]
c. 1402. l. ult. Τορνώσας, τ. — περιέγραψεν.	Τ. τ. — περιγράψας.
c. 1403. l. 7. Τορόν τι, ὀξεῖα.	Τ. ὀξύ.
c. 1404. l. 14. Τοῦθρον, τὸν ὄρθρον.	Τοῦρθρον. τὸ ἄρθρον.
c. 1405. l. 4. Τράγαι., Α.	Τράγαι. Α.[9]
— l. 13. Τραγικῆς, τ.	Τραγική. τ.
c. 1406. l. 6. Τραγῳδὸς, χ. κωμῳδός.	Τ. χ. κωμῳδός.
[Τρακτεύει,] μηχανᾶται.	
[Τακτωρία, μηχανουργία.]	

6) Posteriori loco reponendum: τονθρίζει. teste Oppiano. Cf. VV. DD.
7) In fine τὴν ἐμὴν adjunxit, praecedente ἐπ' ἐμοί.
8) Bene sejunxit et emendavit. Cf. VV. DD.
9) Litteram in fine delevit; scriptum videtur: Τράγαις, Α.

MS.	MUS.
c. 1406. l. 6. Τραλλεῖς, ο.	Τράλλεις. ο. [10])
— l. 11. Τράμις, τὸ ῥήμα τ.	Τ. τὸ ῥῆγμα τ.
c. 1407. l. 6. Τραπεζῆες, ο. — λῦσις τις τ.	Τ. ο. — λῦσις τῆς τ.
ἐ Τραπεζίας, π τ. — τρυφομένους.	Τ. περὶ τ. — τρεφομένους. [11])
— l. 21. Τραπεζίτην Π. — τὸν Μενέλαον.	Τ. Π. — τὴν Μενελάου.
c. 1408. l. 1. Τραπελιζόμενος, σ.	Τραπελιζόμενος, ἢ τροπαλιζόμενος. σ. [12])
— l. 5. Τραπέοντο, ε. παρὰ τ.	Τ. ε. παρὰ τὸ τ.
— l. 18. Τρατικὸν. θ.	Τραγικόν. θ.
— l. 21. Τραυλὸς, ψ. — βεβλαμένος.	Τ. ψ. — βεβλαμμένος.
c. 1409. l. 5. Τράφαλλος, ὁ χ. — τραφαλλίδα.	Τ. ὁ χ. τραφαλλίδα, καὶ τροφαλλίδα. [13])
— l. 15. Τραφηρὰ, ξ.	Τραφερά. ξ.
— l. 18. Τραχὴς, ἡ ν.	Τραχίν. ἡ ν.
c. 1410. l. 5. Τρεῖς ἕκαστον α. — ἔθος γὰρ ἦν [ἐν τοῖς] τ. — ἀπόπλουν. τρεῖς θεοὶ π.	Τ. — ἔθος γὰρ ἦν τ. — ἀπόπλουν. Τρεῖς θεοί. π. [14])

c. 1411.

10) Musurus μηχανᾶται confodere oblitus est, ideoque a typotheta cum praeced. articulo junctum fuit. Cf. VV. DD. In sequentibus Τακτωρία vitiose pro Τρακτωρία, docente ordine.

11) In impressis παρὰ τ. emendantibus VV. DD.

12) Additur a Musuro: ἢ τροπαλιζόμενος. Cf. VV. DD.

13) Itidem a Musuro: καὶ τροφαλλίδα.

14) Bene divisit; male vero ἐν τοῖς delevit, excidit enim ἐναγίσμασι, aut simile quid; legi etiam potuisset: ἐν ταῖς χοαῖς. Cf. VV. DD.

c. 1411. l. 6. Τρησμαστικταὶς κ. ἀντὶ τ.	Τ. κ. ἀπὸ τ.
— l. 13. Τρηρσῶνα, δ.	Τρήρωνα. δ. [15])
Τρητοὶ λ. — ἀλόβατα γ.	Τ. λ. — ἀλόβα. τὰ γ.
— l. ult. Τρητὸν ε. — τὸ ἄγριον ε.	Τ. ε. — τὸν ἄγριον ε. [16])
c. 1412. l. 6. Τρὴ, κ.	Τρία. κ. [17])
Τρία Θ. — Θηραμένου ε.	Τ. Θ. — Θηραμένους ε.
— l. 10. Τριαινατῆρες, α. — ἀροτριοῦντος.	Τ. α. — ἀροτριοῦντες.
— l. 18. Τριάκοντα, οὕτω ε.	Τ. οὕτως ε.
Τριακοντόρι, πλοῖα ὑποληκοπελατούμενα.	Τριακόντοροι. π. ὑπὸ τριάκοντα κωπηλατούμενα. [18])
c. 1413. l. 2. Τριὰς, τησιχόρου ε.	Τριὰς Στησιχόρου ε. [19])
— l. 5. Τρίβαλλοι, σ. — θωπευτικοὺς — τρίβοντας, κ.	Τ. σ. — θωπευτικῶς — διατρίβοντας, κ.
c. 1414. l. 9. Τριγλήζειν, κ.	Τριγλίζειν. κ.
— l. 11. Τριγκῶσαι, φ.	Τριγκῶσαι, ἢ θριγγῶσαι. φ. [20])
— l. 16. Τριγὲς, τρηγών.	Τ. τρυγών.

15) In archetypo forte: Τρηρῶνα. Exinde: Τρηρσῶνα. Scripturam Τρήσωνα ordo exigit.
16) In Albertina: τὸ ἄγριον ε. emendante Iſ. Voſſio.
17) Prima ſcriptura fuit Τρί.
18) Scriberem: ὑπὸ λή κωπηλατούμενα. duce codice.
19) Voces antea indiſtinctas librarius male ſecrevit; reponendum: Τρία Στησιχόρου ε. probantibus VV. DD.
20) Adjungitur a Muſuro: ἢ θριγγῶσαι.

c. 1415. l. 4. Τριήμερος, θ. — Λάκωνεις.	Τ. θ. — Λακώνων.
— l. ult. Τρίκκος, ο. — ἀπὸ ἰλείων.	Τ. ο. — ὑπὸ Ἠλείων.
c. 1416. l. 4. Τρικόρυνθος, α.	Τρικόρινθος. α. [1]
— l. 9. Τρικτεῖρα, θ.	Τρίκτειρα, ἢ τριττύα. θ. [2]
— l. 11. Τρίκτυα, τ.	Τρικτύα. τ.
Τρικτῆς, μέρ..φ.	Τριττύς. μέρος φ. [3]
— l. 16. Τρύλλιστος, π.	Τρίλλιστος. π.
c. 1417. l. 3. Τριμηταγωνιστὴς, ὁ τρίτος α.	Τριταγωνιστής. ὁ τ. α. [4]
— l. 5. Τρίμμε, φοβεῖσθαι με.	Τρεῖ με. φοβεῖταί με.
— l. 13. Τριόπην, τ.	Τριώπην. τ.
— l. ult. Τριόροχος, εἶ ι.	Τρίορχος. εἶδος ι. [5]
c. 1418. l. 5. Τριπλάκαι, π. — τριπτυχῶν, τ.	Τρίπλακα. π. — τρίπτυχον, τ.
— l. 11. Τρίπολιν, τ.	Τρίπολον. τ.
— l. 16. Τρίπους, λ. — ἐχρῶντο δὲ αὐτὸ ε.	Τ. λ. — ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ε.
c. 1419. l. 4. Τρισαλητήριος, α.	Τρισαλιτήριος. α.
Τρισὲξ, ν.	Τρὶς ἕξ. ν.
— l. 12. Τριστάται, οἱ περὶ χ.	Τ. οἱ περὶ χ. [6]

c. 1419.

1) Vesselingii conjecturam (Τρικόρυθος) scriptura codicis probabilem reddit. Cf. VV. DD.

2) Supponitur a Musuro: ἢ τριττύα.

3) In μέρ.. exitum delevit. Scribendum: Τρικτύς. ex ordine. Cf. VV. DD.

τρι
4) Mendosum Τριμηταγωνιστὴς oritur ex μεταγωνιστής. Ad ordinem legeretur: Τριμιταγωνιστής.

5) In εἶ compendium neglectum fuit.

6) Cyr. Lex. Ms. Τριστάτας. τοὺς παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, τοὺς ἔχοντας ἀνὰ λογχὰς ἐς τρεῖς κατὰ χεῖρα. (For-

MS.	MUS.
c. 1419. l. 12. Τριστιχεῖ, ε.	Τριστοιχεί. ε. [7])
Τρίττα, ο. — ὠνομάζετο.	Τ. ο. — ω.
[Τριταγωνιστὴς, ὁ τρίτος ἀγωνιζόμενος.]	
Τριτάτη, τ.	Τ. τ.
Τριταία, π. — κτιστήν. τ.	Τ. π. — κρίσιν. τ.
c. 1420. l. 8. Τριτημόριον, ε. — ἀρ. (γ supra)	Τ. ε. — Ἀργείου. [8])
Τριτογένεια, ἡ τὸ τρεῖν ἐν γεννῶσα τ.	Τ. ἡ τὸ τρεῖν ἐνγεννῶσα τ. [9])
Τριτογενὴς, ε. — ἐν γεννᾶν — ἢ τὸ περὶ τ.	Τ. ε. — ἐνγεννᾷν — ἢ τῷ περὶ Τ.
c. 1421. l. 4. Τριτοπηλὶς, σ. — πεπηδεῖσθαι κ.	Τ. σ. — πεπιλῆσθαι κ.
Τρίτος, κ. — ἐκέρνοντο κ.	Τ. κ. — ἐκιρνῶντο κ.
c. 1422. l. 8. Τριχὰν, ἡ τ.	Τριχάνη. ἡ τ.
— l. 13. Τριχὴν, τ.	Τρίχηνον. τ.
c. 1423. l. 6. Τριχοκόμος, τρίχας ε.	Τ. τριχῶν ε.

(Forte, ut apud Hesychium: τοὺς ἔχοντας ἀνὰ τρεῖς λογχὰς κατὰ χεῖρα.) Steph. et Theod. Lex. Ms. Τριστάτας. τοὺς παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως ἀριστέας, τρίτης μοίρας ἄρχοντας. Glossae Mss. τῶν Ὠιδῶν· Τριστάτας. εἰς τὰς τῶν πολέμων χρείας ἅρματα ἐποίουν μεγάλα, ὡς καὶ τρεῖς χωρεῖν, ἵνα ὁ μὲν ἡνιοχῇ, οἱ δὲ πολεμῶσιν. ἢ τρίτης μοίρας ἄρχοντας. Apud Hesychium mendosum περὶ (ὶ supra) natum est ex π, pro quo optime in Albertina παρὰ repositum est. Cf. VV. DD.

7) Perperam in Ald. Τριστοχεί. Cf. VV. DD.

8) Musurus compendium male descripsit; reponendum: ἀργυρίου. Hic articulus praecedentis adpendix est.

9) Cyr. Lex. Ms. Τριτογένεια. Φοβερά. καταπληκτική.

c. 1423. l. 12. Τρψ. μερεῖν, σ.	Τριψημερεῖν. σ. [10])
— l. 19. Τροίζη, π.	Τροιζήν. π.
— l. ult. Τρόνα, α.	Τρόνα, ἢ θρόνα. α. [11])
c. 1424. l. 1. Τρόνοι, σ. — ἀερπεδώνη, α.	Τ. σ. — ἀερπεδόνη. α.
— l. 16. Τρόπηκος, μ. — τρώπηξ, ο.	Τ. μ. — τρόπηξ. ο.
Τροπηκότερον, θ.	Τροπικώτερον. θ.
c. 1425. l. ult. Τροφημ., δ. ἡ μήτηρ.	Τροφίμη. δ. ἢ μήτηρ. [12])
c. 1426. l. 2. Τρόφι, τ. μετὰ πολλῶν τέτροφι κῦμα γέγονε δὲ [ἡ] κατὰ ἐπικοπὴν τ.	Τ. τ. μέγα. πολλόν τε, τρόφι κῦμα. γέγονε δὲ κατὰ ἀποκοπὴν τ. [13])
— l. 6. Τρόφιμον, ο. — δακτυλίω.	Τ. ο. — δακτύλιον.
Τροφ.΄οντα, ε.	Τροφόεντα. ε. [14])
— l. 9. Τροφιοῦται, παχύνεται.	Τ. π.
[Τροφόεντα, εὐτραφῆ καὶ μεγάλα.]	
Τροφοὶ, α.	Τ. α.
c. 1427. l. 7. Τροχίας, ποϱίας α.	Τ. ποϱείας α.

c. 1427.

10) In Τριψ. μερεῖν litteram delevit.
11) Adjicitur a Musuro: ἢ θρόνα.
12) In Τροφημ., exitum delevit. Correctionem ἢ μήτηρ typotheta non animadvertit. Cf. VV. DD.
13) VV. DD. ex Il. Λ. 307. Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα scribunt; cum Musuro Πολλόν τε τρόφι κ. praeferrem. Comma post Πολλόν τε errore calami positum videtur, nam major distinctio post μέγα indicat, quod πολλόν τε cum exemplo connectendum voluerit.
14) Litteram expunxit; scriptum videtur: Τροφέοντα.

M S.	M U S.
c. 1427. l. 13. Τροχ'..σαι, τ.	Τροχόωσαι. τ. [15]
c. 1428. l. 11. Τρυγητὸς, ὑλιστήρ.	Τ. ὑλιστήρ.
c. 1429. l. 14. Τρυσίππιον, τ. — τρισίππιον, τ.	Τ. τ. — τρυσίππιον. τ.
c. 1430. l. 1. Τρυφαλίδες, τ.	Τρυφαλίδες, ἢ τροφαλλίδες. τ. [16]
— l. 18. Τρῶα, ἀρπεδώνη.	Τρώα. ἀρπεδόνη.
— l. 20. Τρωγάλιν δ.	Τρωγάλιον δ.
c. 1432. l. 7. Τυκτὴν κακὸν, τ.	Τυκτὸν κακόν. τ.
— l. 11. Τύλλαι, ε.	Τύλαι. αἱ ε.
c. 1433. l. 2. Τυμβορύχος, λ.	Τυμβωρύχος. λ.
— l. 14. Τύνη, ἐντύπεις, π.	Τ. ἐντυπὰς, π.
c. 1435. l. 1. Τυπεῖ, π.	Τυποῖ. π.
— l. 10. Τυρβασία, χ. — αἰθυραμβικῶν.	Τ. χ. — ἡ θυραμβικῶν. [17]
— l. 13. Τύρβησις, ἠλίβατον ἀέρα.	Τύρβησιν. Ἠλεῖοι τὸν ἀέρα. [18]
Τυρεῖν, τ.	Τυρήν. τ.
c. 1436. l. 1. Τυροκν.στὴς, σ.	Τυροκνῆστις. σ. [19]
— l. 5. Τυῤῥηνικὸς, σ. — οὐ..ν κ.	Τυῤῥηνικὰ σ. — οὕτως κ. [20]

c. 1437.

15) In Τροχ'.. σαι duas litteras erasit.
16) Subjungitur a Musuro: ἢ τροφαλλίδες. Cf. VV. DD.
17) Male correxit, nam prima scriptura fuit διθυραμβικῶν, quod et Alberti in textum adsumsit, emendantibus VV. DD. ΔΙΘ in ΑΙΘ transiit.
18) Temere textum codicis corrupit; retinendum: ἠλίβατον ἀέρα. Post Τύρβησις aliquid forte intercidit.
19) In Τυροκν. στὴς litteram confodit. Cf. VV. DD.
20) In οὐ..ν duas litteras delevit; scriptum videtur: οὔτιν.

M S.	M U S.
c. 1437. l. 11. Τυφλότερος, σπάλαξ, τ.	Τυφλότερος ἀσπάλακος. τ.
— l. 19. Τύφω.., ἑνὶ τῶν γιγάντων.	Τυφωεῖ. ἑνὶ τῶν γ.
[Τύφυμεν, βρέχειν.]	
Τυφώευς, θ.	Τυφωεύς. θ. [1])
c. 1438. l. 2. Τύφωνος, πυρρώδους δ.	Τ. πυρώδους δ.
— l. 15. Τυχὸν, ω. — λάχει, ἢ π.	Τ. ω. — λάχοι. ἢ π.
— l. 19. Τύχων πυλῶν, τ.	Τύχων πυλῶνα. τ.
c. 1439. l. 8. Τῷ κε, οὕτως γ.	Τ. ο.
Τῷ κε λάχον, οὕτως γὰρ ἂν λάχον.	Τ. οὕτως γὰρ ἂν ἔλαχον.
— l. 13. Τῶν μὴ σύγγε μύθων, ε.	Τῶν μὴ σύ γε μῦθον ε.
Τῶν δὲ πάροιθεν, π.	Τῶν δὲ πάροιθε. τῶν π.
Τῶν ἐν τέλει, τῶν ἀρχόντων ἢ τῶν δήμων.	Τ. τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ δήμῳ.
— l. 20. Τωνολβεὺς, τὸ κακοδαίμων.	Τὼνόλβιον. τὸ κακόδαιμον. [2])
c. 1440. l. 2. Τῶν πτήλων, τ.	Τῶν πτίλων. τ.
Τῶν τριῶν ἓν, Θ. — δρώντων.	Τ. Θ. — δ.
[Τῶοι, οἵτινες αὐτοί.]	
[Τῶ ὄητοι, τῇ ἀληθείᾳ.]	

c. 1440.

1) In Τύφω.. exitum delevit; emendaverat: Τυφῶνι. quod a typotheta posteriori emendationi adjunctum est, unde in Aldina: Τυφωνεῖ. Τυφῶνι, ε. operarum errore Τυφωνεῖ pro Τυφωεῖ posito. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Τῶ νόλβιον errore typothetae, qui spiritum lenem pro circumflexo habuit, vocemque divisit. Cf. VV. DD.

c. 1440. l. 2. Τῶπιν, μ. δεκαχοίνικον.	Τ. μ. δ. 3)
[Τὼ πόδε, τοὺς πόδας, δυϊκῶς.]	
Τῶ ῥα, δ.	Τῷ ῥα. δ.
Τῶς, ο. ὁμοίως.	Τ. ο. ο.
[Τὼ, τὸ ἐντεῦθεν.]	
Τῷ φύσαντι, [ἢ τῷ φύντι,] τ.	Τῷ φύσαντι. τ.
Τῶ χορτᾶν, τῶν σίτων ὑποστελλοῦ.	Τῶν χόρτων. τ. — ὑποστέλλου. 4)
Υ	Υ
	+
— l. 14. Ὑακίζει, οἱ εἰς τ.	Ὑακίζει. οἱ εἰς τ.
c. 1441. l. 3. Ὑαλὲν, λ. ὑαλίζων.	Υ. λ. ὑαλίζον.
— l. 7. Ὑάλικος κώμη Δ.	Ὑάλικος κῶμος. Δ.
— l. 9. Ὑαλο. ἐν, δ.	Ὑαλόεν. δ. 5)
Ὑαλὸν, λ. — ἠλίθιος τίμιος.	Υ. λ. — ἠλίθιον τίμιον.
— l. 14. Ὑανέοος, ε.	Ὑάνεος. ε.
Ὑανεῶς, τ.	Ὑανέως. τ.
— l. 17. Ὕαξ, π.	Ὕαξ ἢ οἴαξ. π. 6)
Ὑαργίδες, α. — ἄργιαι.	Υ. α. — Ἀργεῖαι.
Ὕασιν, υ.	Ὑιάσιν. υ.
Ὑββαλεῖ, υ.	Ὑββάλει. υ.
— l. ult. Ὑβλήτης, μάντης.	Υ. μάντις.

c. 1442.

3) Pro priori Τῶοι ſcripſerat Τῶ οἱ.
4) Retinendum: Τῶ χορτᾶν. aliunde enotatum. Correctionem ὑποστέλλου typotheta non obſervavit. Cf. VV. DD.
5) In Ὑαλο. ἐν litteram eraſit.
6) Additur a Muſuro: ἢ οἴαξ.

c. 1442. l. 2. Ὑβλιὸν, τ. — ἠβὸς, κ.	Υ. τ. — ὑβὸς, κ.
— l. 18. Ὑγιοῦν, τὸ σαῤῥοῦν, κ.	Υ. τὸ σαρoῦν. κ.
c. 1443. l. 3. Ὑγρὸν ἔλαιον, [ὁ καταφερὴς] διὰ τ.	Ὑγρὸν ἔλαιον. διὰ τ.
	‡
— l. 9. Ὑδὰν, α.	Ὑδάν. α.
Ὑδαρι., υ.	Ὑδαριᾶ. υ. [7])
— l. 19. Ὑδεῖν, υ. [αἰδεῖν,] ἄδειν, λ.	Υ. υ. ἄδειν. λ. [8])
— l. 24. Ὑδνόφυλλο., ἡ ε.	Ὑδνόφυλλον. ἡ ε. [9])
c. 1444. l. 5. Ὑδράν., εἰς θ.	Ὑδράνα. εἰς θ. [10])
— l. 7. Ὑδρανὸς, ὁ ἀγνωστὴς τ.	Υ. ὁ ἁγνιστὴς τ.
— l. 11. Ὑδρεῦσαν, υ.	Ὑδρεύουσαν. υ.
— l. 18. Ὑδρηναμένη, λ. ἢ περιραμένη, ἢ υ.	Υ. λ. ἢ περιεῤῥαμμένη, ἢ υ.
Ὑδρήναθαι, λ. περιρανᾶθαι.	Υ. λ. περιράναθαι. [11])
c. 1445. l. 3. Ὑδροῦσα, .. έως οὕτω ε.	Ὑδροῦσα. ἡ Κέως οὕτως ε. [12])
— l. 7. Ὕδωρ καὶ γ. — διαλυθείσιτε καὶ ἀποθάνοιθε.	Υ. — διαλυθείητε καὶ ἀποθάνοιτε.
— l. 10. Ὕει, β. χειμάζει. [.ει, ρω.οιω.]	Υ. β. χ.

c. 1445.

7) In Ὑδαρι., exitum delevit.
8) Ejectum αἰδεῖν antiqua fcriptura eft, correctione ἄδειν adpofita.
9) In Ὑδνόφυλλο., ultimam litteram expunxit.
10) In Ὑδράν., exitum delevit; correxerat: Ὑδρανές.
11) Perperam in Ald. περιάνασθαι.
12) In .. έως duas litteras delevit; folam priorem agnofco: ὁ.έως. Cf. VV. DD.

c. 1445. l. 10. Ὕελος, ὕαλος.	Ὑ. υ. [13])
[Ὕεν, εὗρεν.]	
Ὕες, χ.	Ὑ. χ.
Ὕεσι, σ.	Ὕεσις. σ.
Ὑελέψης, ὑελο..	Ὑ. ὑελοτέχναι. [14])
— l. 16. .ετὴς, ὁ α.	Ὑετής. ὁ α. [15])
— l. 20. Ὑὴ, ἡ Σ. ἀπὸ τῆς ..σεως, κ.	Ὑ. ἡ Σ. ἀπὸ τῆς ὕσεως. κ. [16])
— l. 22. Ὕησον, σάλευσον.	Ὑ. σάλευσον.
.ητα, υ.	Ὕητα. υ. [17])
c. 1446. l. 2. Ὗα, υ.	Ὕια. υ.
Ὗας, τ.	Ὗιας. τ.
— l. 6. Ὑΐδῆν, υ. θυγατέραν.	Ὑ. υ. θυγατέρα.
— l. 11. Ὗες Α.	Ὗιες Α.
— l. 14. Ὕιλη, ὁμῆλος.	Ὑ. ὅμιλος.
— l. 23. Ὑλαγμὸ, β.	Ὑλαγμός. β. [18])
c. 1447. l. 1. Ὑλαεῖ, θ.	Ὑλάει. θ.
— l. 6. Ὑλακόμωροι, ο. — μεμωρημένοι — ἶσον τὸ π.	Ὑ. ο. — μεμορημένοι — ἶσον τῷ π.
Ὑλακτιθέντων, φλυαριθέντων.	Ὑ. φλυαρηθέντων.

c. 1447.

13) Glossam intermediam delendo Musurus ita commaculavit, ut integra legi nequeat; solae litterae, quas enotavi, clarae sunt.

14) In ὑελο.. compendium superscriptum delevit.

15) Primam litteram a librario omissam voci praeposuit.

16) In ..σεως duas priores litteras delevit; scriptum videtur: ευσεως. Accentum non video.

17) In .ητα primam litteram praefixit, at signum divisionis omisit, quod causa fuit, cur typotheta haec cum praecedentibus conjunxerit. Cf. VV. DD.

18) Ultimam vocis litteram delevit; scriptum videtur: Ὑλαγμοί.

c. 1447. l. 11. Ὕλαον, ὑλακτοῦ.	Υ. ὑλάκτουν.
— l. 13. Ὕλας, κ. καὶ ἄνοι, κ.	Υ. κ. καὶ ἄνθρωποι. κ.
c. 1448. l. 6. Ὑλί.ροι, τ.	Ὑληωροί. τ. [19])
Ὑλήτις, ο.	Ὑλήτης. ο.
— l. 9. Ὕλλει, τὰ πρὸς κάσσωσι δ.	Ὑλίαι. τὰ πρὸς καττύμασι δ. [20])
Ὕλεες, ο.	Ὑλέες. ο.
— l. 15. Ὑλοιχθυόεντι, ο.	Ὕλῳ ἰχθυόεντι. ο.
Ὑλομανεὶς, ὁ τ.	Ὑλομανής. ὁ τ.
— l. 19. Ὑλορὸς, υ.	Ὑλωρός. υ.
Ὑμὰ, ὑμέτερα...	Υ. ὑμέτερα. [1])
c. 1449. l. 5. Ὑμέναιος, ε. — ὑμέναιος [ἀπὸ τοῦ ἡμήσης παιδὸς, ἢ] ἀπὸ τ.	Υ. ε. — ὑμέναιος, ἀπὸ τ.
— l. 8. Ὑμήττης, ἐν Ὑμήττη, ὁ Ἀπόλλων τ.	Ὑμήττιος. Ἀπόλλων ὁ ἐν Ὑμηττῷ τ.
— l. 12. Ὑμμῆρος, ὄρος ἀττικῶ..	Ὑμμητός. ὄρος Ἀττικόν. [2])
— l. 15. Ὑμνίον, τ. — Διονύσιον.	Υ. τ. — Διόνυσον. [3])
— l. 22. Ὑνναρεὺς, Ζεύς ἐπὶ τ.	Υ. Ζεὺς ἀπὸ τ.
— l. ult. Ὑννὴ, α. — ὑννὴς ο.	Υ. α. — ὕννις ο.

c. 1450.

19) In Ὑλί.ροι litteram erasit.
20) In Ald. junctim: προσκαττύμασι. errore typ.
1) Post ὑμέτερα vocem delevit, quae ob lituram dignosci nequit.
2) In ἀττικ῀. exitum delevit.
3) Citatur Διονύσιος, teste codice; de Dionyso nequaquam hic sermo. Cf. VV. DD.

c. 1450. l. 3. Ὑντετράστιαν, κατεαγὲν σαλαμήνιος.	‡ Ὑν τετραστίαν. κατεαγὲν Σαλαμίνιος.
— l. 6. Ὑολλὸς, τ.	Υ. τ. 4)
— l. 12. Ὑοσκιαμεῖς, μαίνει. α.	Υ. μαίνῃ, α.
— l. 21. Ὑπαὶ, π. — ὑπὸ δ' πο.	Υ. π. — ὑπαὶ πόδα.
Ὑπαιδαήδασκεν, υ.	Ὑπαὶ δὲ ἴδεσκεν. υ.
— l. 24. Ὑπαιδράσειαν. υ.	Υ. υ. 5)
c. 1451. l. 14. Ὑπαντιαίης, υ. — πολεμούσης.	Ὑπ' ἀντιαίης. υ. — π. 6)
— l. 20. Ὑπαπειρία, ὑπὸ τ' ἁμαρ.	Ὑπ' ἀπειρία. ὑπὸ ἁμαρτίας.
c. 1452. l. 9. Ὑπαθεῖσαν, π.	Ὑπαρχθεῖσαν. π.
— l. 15. Ὑπαστὴ, υ.	Ὑπάτη. υ. 7)
λ' Ὕπατε κ. βασι β.	Υ. κ. βασιλεὺς β. 8)
— l. 19. Ὕπατον μήστορα, τ.	Υ. μήστωρα. τ.
c. 1453. l. 3. Ὑπ' αὐνὴν, παρεκατέω φιλιτάς.	Υ. παρ' Ἑκαταίῳ Φιλητᾶς.
Ὑπαφήτορες, υ.	Ὑποφήτορες. υ.
Ὑπαφροῖς, τ. — ὑπαφρὸν — ὕπαφον τὸ υ.	Ὕπαφρον. τ. — ὕπαφρον — ὕπαφρον τὴν υ.
— l. 13. Ὑπεδείδεσκεν, υ.	Ὑπαιδείδεσκεν. υ.

4) In Ald. Ὑλλὸς culpa typ.
5) Perperam in Ald. Ὑπαιδράσειεν. Cf. VV. DD.
6) In Ald. πολεμούσας errore typ.
7) Correctionem typotheta non animadvertit.
8) Describi potest: βασιλεῦ β. Cf. VV. DD.

c. 1453. l. 16. Ὑπέδοι, [ὑπεισέλθοι,] ὑπεισῆλθεν.	Ὑπέδυ. ὑπεισῆλθεν.
	⁜
— l. 18. Ὑπεζῶσθαι, τὸ εἰς ἀλίδρας ε. Φιλήτας.	Υ. τὸ εἰς ἀλίδρας ε. Φιλητᾶς.
c. 1454. l. 2. Ὑπεθολιάσθη., ε. ἐκλείσθην. ὑπεθόμησεν ο.	Ὑπεθολιάσθην. ε. ἐκλείσθη. ὑπεθόλησεν ο.[9]
Ὑπεθρεῖ, υ.	Ὑπεκρεῖ. υ.
Ὕπεθρον, υ.	Ὕπαιθρον. υ.
Ὑπειδούμενοι, υ.	Ὑπιδόμενοι. υ.
— l. 9. Ὑπειλημμένη, ἀντιλημμένη.	Υ. ἀντειλημμένη.
— l. 14. Ὑπέιραλα, ὑπὸ τὴν ἅλα, ὑπὸ τ.	Ὑπεὶρ ἅλα. ὑπὲρ τὴν ἅλα, ὑπὲρ τ.[10]
— l. 17. Ὑπ' ἐκδιόσαισαν, π.	Ὑπ' ἐκδιὸς αἶσαν. π.
c. 1455. l. 1. Ὑπεκινοῦντο, κατενοίγοντο, ἢ ε.	Υ. κατηνοίγοντο. ἢ ε.[11]
— l. 5. Ὑπέκτρενον, τὸ ε.	Ὑπέκτρεμον. τὸ ε.
— l. 8. Ὑπέλαβεν, ὑπεδέξατο.	Υ. υ.
[Ὑπελεῖν, ὑπειλεῖν.]	
Ὑπέμβρυον, ν.	Υ. ν.
— l. 18. Ὑπενεσίησι, β.	Ὑπ' ἐννεσίησι. β.
Ὑπενενηγμένον, υ.	Ὑπενηνεγμένον. υ.

c. 1456.

9) In Ὑπεθολιάσθη., ultimam litteram erasit; scriptum suspicor: Ὑπεθολιάσθην. Festinanter et inconsulto correxit, nam ν in Ὑπεθολιάσθην ob ὑπεθόμησεν delevit, ob ἐκλείσθην vero mox illud reposuit; in ἐκλείσθη ν sublatum restituere oblitus est. Cf. VV. DD.

10) Mendosum ὑπὸ utroque loco oritur ex similitudine compendiorum, quibus ὑπὸ et ὑπὲρ exarantur.

11) Prima scriptura fuit κατενύγοντο, suadente codice.

c. 1456. l. 2. Ὑπεξελέαθαι, ὑπεκκλίνειν.	Ὑπεξαλέαθαι. υ. 12)
— l. 8. Ὑπεπόδησεν, ἀνεπόδησεν.	Ὑπεπόδισεν. ἀνεπόδισεν.
— l. 14. . περάγον, δ.	Ὑπεράγον. δ. 13)
— l. 16. Ὑπεραγοναστὰς, ε.	Ὑπεραγονάστας. ε.
— l. 19. Ὑπεράει, υ.	Ὑπεραεῖ. υ.
Ὑπέραε, τ.	Ὑπέραι. τ.
— l. 22. Ὑπεράλα, θ.	Ὑπὲρ ἅλα. θ.
Ὑπεράλλα, [πέτηξ] υ.	Ὑπείραλα. υ.
c. 1457. l. 1. Ὑπεράλεται, υ.	Ὑπεράλλεται. υ.
— l. 14. Ὑπερβᾶν, υ.	Ὑπέρβαν. υ.
— l. 21. Ὑπερβλύδην, υ.	Ὑπερβλήδην. υ.
c. 1458. l. 1. Ὑπεργμένων, δ.	Ὑπηργμένων. δ.
— l. 3. Ὑπερδέα, υ.	Ὑπερδεᾶ. υ.
Ὑπερδέα, δῆμ.. ἔχοντα.	Ὑπερδεᾶ. δῆμον ε. 14)
— l. 15. Ὑπερέκτησις, υ.	Ὑπερέκτισις. υ.
— l. 19. Ὑπεέξουσι, μ.	Ὑπερέξουσι. μ.
Ὑπερέπτατο, ὑπερήπτατο.	Υ. ὑπερίπτατο.

12) Perperam in Ald. ὑπεκλίνειν. Cf. VV. DD.
13) Voci primam litteram praeposuit.
14) In δῆμ.. compendium delevit. Est hic articulus omnino diversus a praecedente, quem Musurus bene correxit; hic enim de Ὑπερδέης agitur, ibi de Ὑπερδεής. Excidit caput articuli cum interpretatione, et remansit solum exemplum, quod ex Il. P. 330. ita resingendum est: — ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. subaudito ἀνέρας. Exemplo praeponi potest vox articuli Ὑπερδέα sine interpretatione, ex Homeri interprete et Eustathio facile supplenda. In Albertina exemplum praecedenti articulo pessime subjungitur. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1458 l. ult. Ὑπέρεπτε, ἤθιεν, ὑπενεδίδου, υ.	Υ. ἤθιεν. Ὑπενεδίδου. υ. [15])
c. 1459. l. 3. Ὑπεριφερὲς, μ.	Ὑπερηφερές. μ.
— l. 21. Ὑπερήπης, υ.	Ὑπαὶ ῥιπῆς. υ.
— l. 23. Ὑπερήσει, ὑπερβάλλει.	Υ. ὑπερβαλεῖ.
— l. 25. Ὑπερήσμασι, σ.	Ὑπερείσμασι. σ.
c. 1460. l. 1. Ὑπέρθεον, $\overset{\epsilon}{\pi}$ τ.	Υ. ὑπὲρ τ.
— l. 7. Ὑπερθώριος, ὁ ε.	Ὑπερθύριος. ὁ ε.
Ὑπερία, ἡ τ.	Ὑπέρεια. ἡ τ.
Ὑπερίοντα, υ.	Ὑπερίονα. υ.
Ὑπερίδει, καταφρονεῖ.	Ὑπερίδη. καταφρονῆ.
Ὑπικταίνοντο, ε.	Ὑπερίκνοντο. ε. [16])
— l. 17. Ὑπερίων, τῶν ε. — ὑπερῆμεν ι.	Ὑπερίονα. τὸν ε. — ὑπὲρ ἡμᾶς ι.
Ὑπερκαταβαπτύουσαν, α. — ποιουμένους.	Υ. α. — ποιουμένην.
c. 1461. l. 19. Ὑπέρογκον, μ. — ὑπὲρ μέτρον.	Υ. μ. — ὑπέρμετρον.
Ὑπεροιζομένου, υ.	Ὑπεριζομένου. υ.
c. 1462. l. 1. Ὑπεροπεὺς, ψ. ὑπερόπτης.	Υ. ψ. ὑπερόπτης. ἢ διὰ τοῦ η̄. [17])
— l. 3. Ὑπεροπλῆσαι, υ. ὑποπηδῆσαι.	Υ. υ. ὑπερπηδῆσαι.
— l. 15. Ὑπερόφους, υ.	Ὑπερορόφους. υ.

c. 1462.

15) Perperam divisit. Cf. VV. DD. qui unionem suadent.
16) Glossa ex Od. Ψ. 3. petita est, et ita scribenda: Ὑπερικταίνοντο. Cf. VV. DD. qui veram scripturam indagarunt. In Ὑπικταίνοντο compendium omissum est, nam ὕπερ in libris scriptis ita exaratur: ὑπ.
17) Subjungitur a Musuro: ἢ διὰ τοῦ η̄. habita scripturae Ἡπεροπεὺς ratione.

c. 1462. l. 19. Ὑπεροψία, υ. — ὑπὲρ αὐτὸν θ.	Υ. υ. — υ. [18])
— l. ult. Ὑπεράγη, δ.	Ὑπερράγη. δ.
c. 1463. l. 1. Ὑπεραχεῖν, ἀνατελεῖν, ὑπερμαχῆσαι, β.	Ὑπερέχειν. ἀνατέλλειν.
	Ὑπερμαχῆσαι. β. [19])
— l. 6. Ὑπέρτατος, μ. — ὑψηλώτατος, ε.	Υ. μ. — ὑψηλότατος. ε.
— l. 7. Ὑπέρτεγος, ὑπεράνω τῶν (ης) στέγων (ης).	Υ. ὑπεράνω τῆς στέγης.
— l. 11. Ὑπερτέλλων, ὑπερατέλλων, υ.	Υ. ὑπερανατέλλων, υ.
Ὑπερτενῆ, υ.	Ὑπερτενής. υ.
— l. 29. Ὑπέριθρος, π.	Ὑπέρυθρος. π.
c. 1464. l. 1. Ὑπερφερὲς, μ. — φύσει, ἢ υ.	Υ. μ. — φύσιν. ἢ υ.
Ὑπερφ.., υ.	Ὑπερφυῶς. υ. [20])
Ὑπερφίαλος, υ. — παράνομος, ὑπερφυὴς, μεγαλοπρεπὴς, ἢ ἔκσπονδος.	Υ. υ. — παράνομος. Ὑπερφυής. μεγαλοπρεπής. ἢ ἔκσπονδος. [1])

18) In impressis: ὑπὲρ αὐτῶν θ.

19) Unita disjunxit, et ordinem turbavit; medelam forte tempus adferet.

20) Vocis exitum delevit; legebàtur: Ὑπερφεῦ. quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.

1) Bene separavit, nam Ὑπερφυής. μεγαλοπρεπής. est articulus per se, ex margine in alienum locum injectus; huic articulo male subjungitur ἢ ἔκσπονδος, quod praecedentis articuli additamentum est ex margine, unde et in Albertina cum eodem optime conjungitur. Ex ordine Ὑπερφυὴς ante Ὑπερφὺς, quo olim pertinebat, collocandum est. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1464. l. 9. Ὑπερφυᾶ, ὑπὲρ φύσει μέγα.	Υ. ὑπὲρ φύσιν μέγαν.
— l. 17. Ὑπέρχρεως, ὁ πολλῶν π.	Υ. ὁ πολλῶ π.
Ὑπερῶ, υ.	Ὑπερορῶ. υ. [2])
Ὑπερῶ, ὑπερῶ σ.	Ὑπερῶα. ἡ τοῦ σ.
— l. 21. Ὑπερώησαν, ὑπερεχώρησαν.	Υ. ὑπανεχώρησαν.
— l. 25. Ὑπεσάκκισεν, ὑπήθη — πρόκοπτε.	Υ. ὑπήθει — προέκοπτε.
Ὑπεσενεχίζετο γέα, υ.	Ὑπεστοναχίζετο γαῖα. υ.
Ὑπεσὶς, τ.	Ὕπεσις. τ.
c. 1465. l. 2. Ὑπέ.ρεχον, υ.	Ὑπείροχον. υ. [3])
Ὑπέστανον, υ.	Ὑπέσταν. υ.
— l. 6. Ὑπέχεσθαι, υ.	Ὑπερέχεσθαι. υ.
— l. 11. Ὑπ' εὐθείας, ἐφ' ι.	Υ. ἐπ' ι.
— l. 18. Ὑπηδόμενοι, υ.	Ὑπιδόμενοι. υ.
Ὑπηλάτων, τῶν ὑπὸ ἐλάττων, ε.	Υ. τῶν ὑποελάττων, ε.
— l. 21. Ὑπηλήφαμεν, ἐνομίσαμεν, ὑπήλλαξεν, υ.	Ὑπειλήφαμεν. ἐνομίσαμεν. Ὑπήλλαξεν. υ. [4])
c. 1466. l. 2. Ὑπηνέμια, ὠά. τ.	Υ. τ. [5])
— l. 7. Ὑπήνημος, σ.	Ὑπήνεμος. σ.

c. 1466.

2) Lectionem codicis divinavit Valckenaer. Cf. VV. DD.
3) Litteram expunxit; ſcriptum videtur: Ὑπέτρεχον. Facile cum Ruhnkenio crederem primam ſcripturam fuiſſe Ὑπείρεχον, quod contra ordinem ex margine ingeſtum videtur. Cf. VV. DD.
4) Bene ſejunxit; ambae gloſſae mihi ſuſpectae ſunt.
5) Bene in impreſſis jungitur: Ὑπηνέμια ὠά. Cf. VV. DD.

c. 1466. l. 9. Ὑπηοίη, υ.	Ὑπ᾽ ἠοίη. υ. [6])
— l. 18. Ὑπήω, υ.	Ὑπ᾽ ἠῶ. υ.
Ὑπήραλα, υ.	Ὑπεὶρ ἅλα. υ.
Ὑπήσχεται, α.	Ὑπίσχεται. α.
— l. 23. Ὑπίχνιον, υ.	Ὑπ᾽ ἴχνιον. υ.
Ὑπιωγαὶ, υ. — σκεπηναὶ μ.	Υ. υ. — σ. μ. [7])
c. 1467. l. 2. Ὑπνάσσει, υ.	Ὑπνώσσει. υ.
— l. 7. Ὑπνωτικὸν, ὁ μανδραγόρος.	Υ. ὁ μανδραγόρας.
— l. 16. Ὑποβαταῖν, υ.	Ὑποβάταν. υ.
— l. 21. Ὑποβλήδην, ὑποβάλλον τ.	Υ. ὑποβάλλων τ.
c. 1468. l. 2. Ὑπογαίδιον, υ.	Ὑπογαΐδιον. υ.
Ὑπογαμφήλαις. υ.	Ὑπὸ γαμφηλαῖς. υ.
Ὑπογαμφηλήισιν, ο.	Ὑπὸ γαμφηλῇσιν. ο.
— l. 9. Ὑπογλωττὸς, ε.	Ὑπογλωττίς. ε.
— l. 14. Ὑπόγοιον, π.	Ὑπόγυιον. π.
Ὑπογράμματα, στημίσματα τ.	Υ. στιμμίσματα τ.
— l. 19. Ὑπογραφίον, τ.	Ὑπογραφίων. τ.
Ὑπόγυον, π. — πρὸ ὀλίγον γ.	Υ. π. — πρὸ ὀλίγου γ.
Ὑποδαῖον, υ.	Ὑπὸ δάων. υ.
— l. 25. Ὑποδεέστερος, ταπεινώτερος.	Υ. ταπεινότερος.
c. 1469. l. 1. Ὑποδέξειν, ὑποδοχεῖν, ἢ ἡ χ.	Ὑπόδεξιν. ὑποδοχήν. ἢ ἡ χ.
Ὑποδέρεα, υ.	Ὑποδέραια. υ.
Ὑποδέρεον, ὑποδίριον κ.	Ὑποδέραιον. ὑποδείριον κ.
— l. 9. Ὑποδέτινε, υ.	Ὑποδ᾽ ἔτινε. υ.
— l. 14. Ὑπόδμος, υ.	Ὑποδμώς. υ.

6) Conſervanda eſt codicis ſcriptura ex Od. P. 25. Cf. VV. DD.

7) Perperam in Ald. σκέπηνα. Cf. VV. DD.

c. 1469. l. 19. Ὑποδραειδῶν, δ.	Ὑπόδρα ἰδών. δ.
— l. 24. Ὑποδρήσουσιν, υ.	Ὑποδρήσσουσιν. υ.
Ὑποδρόμον, ὑποτροχασμὸν, ὑποκακοήθειαν.	Ὑπὸ δρόμον. ὑπὸ τροχασμόν. ὑπὸ κακοήθειαν.
c. 1470. l. 7. Ὑπεξακόροι, ν.	Ὑποζάκοροι. ν.
— l. 9. Ὑποζύγια, κ. — ὑπόζωμα π.	Υ. κ. — ὑπόζωνα π.
— l. 22. Ὑποΐζεσθαι, υ.	Ὑποΐεσθαι. υ.
Ὑπηκουρεῖ, α.	Ὑποικουρεῖ. α.
— l. 26. Ὑποιτὰ, φ.	Ὑποιστά. φ.
c. 1471. l. 2. Ὑποκόρασιν, υ.	Ὑπὸ κρασίν. υ.
— l. 14. Ὑπόκρασιν, υ.	Ὑπὸ κρασίν. υ. [8])
Ὑποκρέκειν, ε. — ποραῖαι τις τ.	Υ. ε. — πορεία τις, τ. [9])
Ὑποκρατέσφιν, υ.	Ὑπὸ κράτεσφιν. υ.
— l. 20. Ὑποκρίνοιτο, α. — ἀποκριτὴς, ὁ α.	Υ. α. — ὑποκριτὴς, ὁ α.
c. 1472. l. 11. Ὑπολάϊς, ο.	Ὑπολαῖϊς. ο.
— l. 14. Ὑπολαμπτῆρα, Ε.	Ὑπολαμπτεῖρα. Ε.
— l. 19. Ὑπολιαπάξας, υ.	Ὑπολαπάξας. υ.
— l. 21. Ὑπολιμαῖος, ὁμογνήσιος.	Ὑποβολιμαῖος. οὐχ. ὁ γνήσιος.
c. 1473. l. 2. Ὑπολύξας, ε.	Ὑπαλύξας. ε.
— l. 8. Ὑπὸ μηνίθμων, υ.	Ὑπὸ μηνιθμόν. υ.
c. 1474. l. 1. Ὑποπερκάζουσι, κ. — ὑπομελαίνεται.	Υ. κ. — ὑπομελαίνονται.
— l. 4. Ὑποπιάζομεν, τ. — ὑποπιασμὸς γ.	Ὑπωπιάζομεν. τ. — ὑπωπιασμὸς γ. [10])

c. 1474.

8) Haec glossa superioris Ὑποκόρασιν emendatio videtur.
9) Correctio a typotheta praetermissa est. Cf. VV. DD.
10) Scriptura codicis retinenda est. Cf. VV. DD.

M S.	MUS.
c. 1474. l. 7. Ὑποπλακῶ, υ. — Πλακεῖ ο.	Ὑποπλάκω. υ. — Πλάκει ο.
— l. 10. Ὑποπραιτίδων, υ.	Ὑποπραπίδων. υ.
Ὑπόπτερος, κ. καὶ ὕποπτρος, ὁ τ.	Υ. κ. καὶ ὑπόπτερος, ὁ τ.
[Ὑποπέτρου,] ὑποπτέρου τ.	Ὑποπτέρου. τ. [11]
— l. 22. Ὑπὸ ῥοπῆς, υ.	Ὑπὸ ῥιπῆς. υ.
— l. 24. Ὑποῤῥάπτεις, λόγους συντιθείς.	Ὑποῤῥάπτεις λόγους. συντίθης.
Ὑποσακίζειν, ὑπωθεῖν τ.	Ὑποσακκίζειν. ὑπηθεῖν τ. [12]
c. 1475. l. 2. Ὑποσκελήσει, α.	Ὑποσκελίσει. α.
Ὑποσκεπόνχερα, Α.	Ὑπόσκοπον χέρα. Α.
— l. ult. Ὑποσταχύοιτο, υ. ἀπὸ τῆς σ.	Υ. υ. ἀπὸ τοῦ σ.
c. 1476. l. 3. Ὑποστέλεισθαι, α.	Ὑποστείλασθαι. α.
— l. 14. Ὑποστρέσαι, α.	Ὑποτρέσαι. α.
— l. 17. Ὑπόσχετο, υ.	Ὑπόσχεο. υ.
c. 1477. l. 1. Ὑπόσχομαι, ὑποβάλλομαι, ἐπαγγέλλομαι.	Ὑπόσχωμαι. ὑποβάλλωμαι. ἐπαγγέλλωμαι.
— l. 2. Ὑποσχὼν, τὰ αὐτά.	Υ. τ.
[Ὑποτάβλων, ὑπεξουσίαν.]	
Ὑποτέτροφεν, υ.	Υ. υ.
— l. 13. Ὑποτρύζει, ὑποβάλει.	Υ. ὑποβάλλει.

11) Optima hic est Musuri crisis; mendam ejecit, et emendationem retinuit.
12) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.

c. 1477. l. 15. Ὑπότροπον, ὑποστροφότα, ε.	Υ. ὑπεστροφότα, ε.
— l. 18. Ὕπουλο, υ. — ὕπουλα δ.	Υ. υ. — ὕπουλα δ.
c. 1478. l. 12. Ὑποφόρος, ὑπὸ τέλος, [ὑπὸ κῖνσον,] υ.	Υ. ὑπὸ τέλος, υ.
— l. 14. Ὑποχαλκὲς, ἡ υ.	Ὑποχαλκίς. ἡ υ.
— l. ult. Ὑπώρια, τ.	Ὑπώρεια. τ.
c. 1479. l. 5. Ὑρειγάλεον, δ.	Ὑρωγαλέον. δ.
— l. 10. Ὑρίσιδα, σ.	Ὑρισίδα. σ.
Ὑρίσσος, φ.	Ὑρισσός. φ.
— l. 19. Ὑρτάνα, ἀπομάχυτρας.	Υ. πῶμα χύτρας.
c. 1480. l. 6. Ὗς, ἀλείφα βοῦς, ο. — ἀλείματι χρῶνται ὑῷ καὶ μοσχίω σ.	Υ. ἄλειφαρ βοῦς. ο. — ἀλείμματι χρῶνται ὑείῳ καὶ μοσχείῳ σ.
— l. 9. Ὑσγινὸν, βάμα τί.	Υ. βάμμα τί.
Ὑσδοὶ, ο.	Υ. ο. 13)
— l. 13. Ὕσειμι, ἐκεῖ βαδίζω. ὗς ἐκόμασα, π.	Υ. ἐκεῖ βαδίζω. Ὗς ἐκώμασε. π. 14)
— l. 19. Ὑσκυθὰ, υ.	Ὕσκυθα. υ.
c. 1481. l. 2. Ὑσμήνας, μ.	Ὑσμίνας. μ.
Ὑσμήνη, μ.	Ὑσμίνη. μ.
	✻
Ὑσὸν, τ. — συνανατροφή.	Ὑσόν. τ. — σὺν ἀνατροφῇ.
— l. 8. Ὕσπληγα, τ.	Ὕσπληγγα. τ.
Ὕσπληγξ, α. ἀφεστήριον τ.	Υ. α. ἀφετηρία τ.
— l. 18. Ὑστάδα, ἡ δ.	Ὑστάς. ἡ δ.

c. 1482.

13) Perperam in Ald. Ὑσδοί. Cf. VV. DD.
14) Bene divisit et emendavit. Cf. VV. DD.

c. 1482. l. 5. Ὑστερόποτμος, ᾧ ζῶντι ὁ τάφος ᾧ τεθνηκότι γ.	Υ. ᾧ ζ. — οὐ τεθνηκότι γ. [15])
— l. 15. Ὗς ὑπὸ ρ. — ἐμβαλόντων.	Υ. — ἐμβαλλόντων.
— l. 18. Ὕφαμον, α.	Ὕφαιμον. α.
— l. 20. Ὑφαίαρ, τ.	Ὕφεαρ. τ.
— l. 23. Ὑφαγωρὴ, μ.	Ὑφαγορῆ. μ.
Ὑφαῖς, ἡ ω.	Ὑφή. ἡ ω.
c. 1483. l. 3. Ὑφαλοσφατὶς, ἡ κρύφα.	Υ. ἡ κρυφαία.
— l. 6. Ὑφαύχην, μ.	Ὑψαύχην. μ.
— l. 8. Ὑφείενται, π.	Ὑφίενται. π.
Ὑφειμένος, ε. — ἐλαττωμένος.	Υ. ε. — ἠλαττωμένος.
Ὑφαίνει, ε.	Ὑφαίνειν. ε.
— l. 17. Ὑφείλατο, ε. ἐκούφησεν.	Υ. ε. ἐκούφισεν.
Ὑφεξαίρειν, υ.	Ὑπεξαίρειν. υ.
Ὑφεξαιρομένου, ε.	Ὑπεξαιρομένου. ε.
— l. 21. Ὑφέξελαι, ε.	Ὑπέξελε. ε.
— l. 29. Ὑφεστὸς, ἐνυπέστατος, υ.	Ὑφεστώς. ε. υ.
c. 1484. l. 1. Ὑφήμενος, καθήμενος, τ.	Ὑφειμένος, καθειμένος. τ.
— l. 4. Ὑφιέμενον, ἐνδιδόμενον, τ.	Ὑφιεμένον. ἐνδεδομένον, τ.
— l. 8. Ὑφινεῖν, υ. ἐλαττεῖν, μειεῖν.	Ὑφιέναι. υ. ἐλαττοῦν, μειοῦν.
— l. 11. Ὑφιμένως, ε.	Ὑφειμένως. ε.
— l. 19. Ὑφοώσιον, υ.	Ὑφόωσιν. υ.
Ὑφύδροον, υ.	Υ. υ. [16])

c. 1485.

15) Male correxit, nam ᾧ τεθνηκότι est varia lectio praecedentis ᾧ ζῶντι ex margine intrusa.

16) In Ald. Ὑφύδρυον a typ.

MS.	MUS.
c. 1485. l. 1. Ὑψηβρεμέτης, ὁ ε.	Ὑψιβρεμέτης. ὁ ε.
— l. 6. Ὑψητ....., υ.	Ὑψητῆς. υ. 17)
— l. 9. Ὑψημετέωρον, α.	Ὕψι μετέωρον. α.
Ὑψηβόμος, ε.	Ὑψηβάμονος. ε.
— l. 12. Ὑψιδεπυνάων ω. — ἐπὶ ἀγκυρῶν ὥρμήσαμεν.	Ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ω. — ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ὡρμίσαμεν.
— l. 15. Ὑψικόλων ὄν, τ.	Ὑψικόλωνον. τ.
— l. 18. Ὑψὶ, μ.	Ὕψι. μ.
— l. 20. Ὑψιπετὴς," ε. — πετώμενος.	Ὑψιπέτης. ε. — πετόμενος.
— l. 23. Ὑψιρεφὲς, ζτ' ὕψη.	Ὑψιρεφές. ὑψηλὴν ὀροφὴν ἔχον. 18)
— l. ult. Ὑψιτελέες, ταχιτῶνες [ζτ.]	Ὑψιτελέες τε χιτῶνες. 19)
c. 1486. l. 4. Ὑψιχέες, υ.	Ὑψαυχέες. υ.
— l. 13. Ὑωδίνων, φυρῶν, β.	Υ. φύρων. β.
Φ	Φ
— l. 17. Φᾶ, ε.	Φάθι. ε.
Φᾶν, λ.	Φάναι. λ.
c. 1487. l. 2. Φαβρὶς, νησήδιον πρ^ο τ.	Φ. νησίδιον πρὸς τ. 20)
— l. 4. Φάγενα, φ.	Φάγαινα. φ.
— l. 9. Φάγυλοι, μ.	Φάγυλλοι. μ.

c. 1487.

17) In fine vocis plures litteras delevit; legebatur aut: Ὑψητησινίο. aut: Ὑψητηοινίο.

18) Pro infititio ζητητέον Ὕψη interpretationem fubftituit.

19) Perperam in Ald. Ὑψιτελέεστε. χιτῶνες. Cf. VV. DD.

20) Refcribendum: πρὸ τ. emendantibus VV. DD. Compendium utrumque fignificat, et πρὸ et πρός.

M S.	M U S.
c. 1487. l. 12. Φάεοι, ὀφθαλμοί.	Φάεα. ο.
— l. 15. Φάθοντα, τ.	Φ. τ.
— l. 19. Φάεν, ἐπέστειλεν.	Φάνεν. ε.
[Φαένθεν, ἐφάνησαν.]	
Φαεινὸν, λ.	Φ. λ.
c. 1488. l. 4. Φάηκες, ὀφθαλμοί.	Φ. ο. [1])
[Φάθι. εἰπέ.]	
Φαῖ, δ.	Φ. δ.
Φαίακες, ἔθνος.	Φ. ε.
[Φαιάκων, αὐτὰ τὰ ἔθνη.]	
Φαίδει, ο.	Φ. ο.
— l. 10. Φαιδρὸς, κ. γεγηθὸς, φ.	Φ. κ. γεγηθώς. φ.
— l. 13. Φαῖεν ἂν, Φαίειν ἂν, εἴποιεν ἄν.	Φ. Φαῖεν ἂν, ε.
Φαι., ει...	Φαίη. εἴποι. [2])
Φαι., ε.	Φαίην. ε.
— l. ult. Φαιλόνης, εἰλητάριον, μεμβραϊον, ἢ γ.	Φ. ἢ λητάριον μεμβραΐνον. ἢ γ. [3])
c. 1489. l. 11. Φαίνων, δεικνύων, δ.	Φ. δεικνύων, δ.
c. 1490. l. 6. Φαλαγγύδων, κ.	Φαλαγγηδόν. κ.
— l. 13. Φαλαγγοστορύναι, ο.	Φάλαγγος τορύναι. ο.

c. 1491.

1) In Ald. Φάκηες errore typ. Cf. VV. DD.
2) In Φαι., ει... exitus delevit. Itidem in seq. voce.
3) Cyr. Lex. Ms. Φαιλόνης. ἠλιτάριον τοῦ νόμου. ἢ τομάριον μεμβράνιον. ἢ γλωσσόκομον. Cf. VV. DD.

c. 1491. l. 4. Φαλεριαῶ, π.	Φαληριάω. π.
— l. 8. Φαληριόσοντα, λ.	Φαληριόωντα. λ.
c. 1492. l. 8. Φάλικα, ω. — φαλοῦ α.	Φ. ω. — φαλλοῦ α.
Φαλλίκων, ο. — φαλῶ α.	Φ. ο. — φαλλῷ α.
Φαλὸς, λ. — τὸ φάλλον ἐμμανῆ (τ, ον)	Φ. λ. — τὸν φάλλοντα ἐμμανῆ. [4])
[Φαλλοαὶ, πέφρικεν.]	
Φαλὸν, τ.	Φ. τ.
Φαλὸς, ὁ λ. — τριφαλία, ἡ τ.	Φ. ὁ λ. — τριφάλεια, ἡ τ.
c. 1493. l. 1. Φαμάζαι, φάσεις.	Φαμάζεις. φήσεις.
Φαμένων, τετελευτηκότων.	Φθιμένων. τ.
(λ) [Φαμελία, ὁμόδου.]	
Φαμὲν, λ.	Φ. λ.
— l. 8. Φᾶν, ὑπέλαβον λ.	Φάν. υ.
— l. 16. Φανὸν, τ. — λυχνοῦκον ε.	Φ. τ. — λυχνοῦχον ε.
Φάντα, λ.	Φάνοντα. λ.
— l. 20. Φαντάζου δομῶ, φ.	Φαντάζου δόμῳ. φ. [5])
— l. 32. Φαραγγαῖον, τ.	Φαρατραῖον. τ.
c. 1494. l. 3. Φάργμα, φ.	Φ. φ. [6])
— l. ult. Φαρμάσσοι, φ.	Φαρμάσσει. φ.

c. 1495.

4) In Ald. Φαλλὸς culpa typothetae, quem et correctio ἐμμανῆ latuit. Cf. VV. DD.

5) Prima scriptura fuit: Φαντάζου δόμων. ut apud Euripidem, quem VV. DD. citant. Accentus circumflexus in δομῶ natus est ex compendio litterarum ων.

6) In impressis: Φάραγμα. contra ordinem.

MS.	MUS.
c. 1495. l. 6. Φάρος στελῶν, τ. — στέλων, ἢ τ.	Φ. τ. — στελῶν, ἢ τ. 7)
— l. 11. Φαρύγαθρον, ὁ κ. — παρίσμια τ.	Φ. ὁ κ. — παρίσθμια τ.
c. 1496. l. 2. Φασιαναὶ, ο. — ποντισμοὺς φ.	Φασιανοί. ο. — Ποντικοὺς φ.
— l. 10. Φασκώλιον, βαλάντιον δ.	Φ. βαλλάντιον δ.
— l. 14. Φασσοφόνοι, τ.	Φασσοφόνῳ. τ.
c. 1497. l. 7. Φάτριν, τ. ὕπεθρον, ἐρίπιον φ.	Φ. τ. ὕπαιθρον, ἐρείπιον φ.
— l. 9. Φαῦδα., γένη Σκῦθαι.	Φαῦδαι. γένη Σκυθῶν. 8)
— l. 20. Φαῦλον, α. — αἐραιὸν, [παληλθιτόν.]	Φ. α. — ἀραιόν.
c. 1498. l. 9. Φαῶν, ε. ἐγένετο ἠρέθην.	✠ Φάων. τῶν ε. ἐγένετο ἠρέθην.
[Φέακες, ἔθνος Φεάκων.]	
Φέβεσθαι, φ.	Φ. φ. 9)
Φέβομαι, φ. φοβῶμαι.	Φ. φ. φοβοῦμαι.
Φεβῶντο, ε.	Φέβοντο. ε.
— l. 14. Φοβψὶς, λ.	Φοοψίς. λ.
— l. 16. Φέγγος, φ. — φέγγος ☾́.	Φ. φ. — φέγγος σελήνης. 10)
Φεία, π.	Φειά. π.

c. 1498.

7) Vera glossae scriptura in Albertina reposita est, emendante Abreschio. Cf. VV. DD.

8) In Φαῦδα., litteram expunxit.

9) Correxerat: Φαίακες.

10) Compendium satis obvium est; male scripserat: *φέγγος σέλας.* quod mox confodit. *φέγγος σελήνης* exemplum articuli est.

c. 1498. l. 19. Φειδώλιον, δ. Φελὰς, χ.	Φ. δ. σφέλας. χ.
Φειδωλὸς, φ. δαπάνην σκνίφος.	Φ. φ. δαπανᾷν σκνιφός.
c. 1499. l. 2. Φεισὼν, π. — Γάγης.	Φ. π. — Γάγγης.
— l. 7. Φελλεὺς, τὸ δυσελγὲς χ.	Φ. τὸ δυσεργὲς χ.
— l. 15. Φέναξ, χ. ἀπαταιὼν, ψ.	Φ. χ. ἀπατεὼν, ψ.
— l. 22. Φέραι, π. τῆς ἠλείας.	Φεραί. π. Θεσσαλίας.
c. 1500. l. 8. Φερέγγυος, α. — βεβαιότης, ε.	Φ. α. — βεβαιωτής. ε.
— l. 12. Φερεκλέα, τὸν Ἄδωνιν.	Φ. τ.
[Φερεντάριοι, τάγμα στρατιωτικόν.]	
Φερέοικος, ὁ κ. — γάλλη ὑπὸ δυσὶ καὶ ἐλαίας γ.	Φ. ὁ κ. — γαλῇ ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γ.
— l. 19. Φέρητος, ο. κύριον.	Φ. ο. κ.
[Φέρι, ἄγριε, ἢ ἄργιαι.]	
Φέριστε, β. — ἀγαθε [καλλίον μεῖζον.]	Φ. β. — ἀγαθέ.
Φ.ρμια, α.	Φέρμια. α. 11)
c. 1501. l. 1. Φερνὰς, π. — Φερᾶς, κ.	Φ. π. — Φερὰς, κ.
— l. 9. Φερσεφόνεια, ἡ τ. — ὄ.ησιν.	Φ. ἡ τ. — ὄνησιν. 12)

c. 1501.

11) In Φ.ρμια litteram delevit.

12) Itidem in ὄ.ησιν.

c. 1501. l. 27. Φεῦ, φ. ἶσον τὸ ο.	Φ. φ. ἶσον τῷ ο.
c. 1502. l. 3. Φηληκόθρεπτον, ὑπὸ ὄλονθον τ.	Φ. ὑπὸ ὄλυνθον τ.
Φήληξ, ὄλονθος, τὸ μὴ πεπαμένον σ.	Φ. ὄλυνθος, τὸ μὴ πεπεμμένον σ.
— l. 14. Φημασι. μεν, β.	Φημάσωμεν. β. 13)
— l. 22. Φήνη, α. εἶδος. φανὸν, λ.	Φ. α. εἶδος. Φανόν. λ. 14)
— l. 27. Φηρία, θ. Αἰωλεῖς.	Φ. θ. Αἰολεῖς.
c. 1503. l. 8. Φθειάδος, Θ.	Φθιάδος. Θ.
Φθειμένων, α.	Φθιμένων. α.
— l. 11. Φθεινόπωρον, τ.	Φθινόπωρον. τ.
— l. 14. Φθεῖρα, φθειρίασις.	Φ. φθειρίασιν.
— l. 22. Φθείσονται, δ.	Φθήσονται. δ.
c. 1504. l. 29. Φθισίμβροτος, ἀνακτόνος, δ.	Φ. ἀνθρωποκτόνος. δ. 15)
c. 1505. l. 10. Φθονεῖς, ζηλεῖς, β.	Φ. ζηλοῖς. β.
— l. 15. .θίδιον, ο.	Φθίδιον. ο. 16)
Φθήρεται, ο.	Φθείρεται. ο.
c. 1506. l. 1. Φισταλία, ἀ. — Λυκίονος π.	Φ. α. — Λυκάονος π.
Φιδάκνη, πειθάριον μ.	Φ. πιθάριον μ.

c. 1506.

13) Itidem in Φημασι. μεν.

14) Diverſa diſtinxit. φανὸν, λ. aliunde adhaeſit.

15) In archetypo compendioſe: ἀνοκτόνος. unde mendoſum ἀνακτόνος. Perperam in Ald. Φθισίμβρωτος. Cf. VV. DD. Potuit tamen et ἀνακτόνος ex ἀνδροκτόνος derivari, ſed ad unum redit.

16) Primam litteram reſtituit, vocemque a praecedentibus ſejunxit.

MS.	MUS.
c. 1506. l. 4. Φιδατία, συσσίτιον.	Φιδίτια. συσσίτια.
Φιδίαι, λ.	Φειδίαι. λ.
Φίδωλος, ε.	Φείδωλος. ε.
— l. 7. Φιδρὸν, κ.	Φιαρόν. κ.
— l. 11. Φιλαίμων, φιλώμων τ.	Φ. φιλῶν τ.
— l. ult. Φιλαυρᾶ, τ.	Φλαῦρα. τ. 17)
c. 1507. l. 1. Φιλαυτία, τὰ π.	Φ. τὸ π.
— l. 5. Φιλέεσκον, ε.	Φ. ε. 18)
— l. 8. Φιλεόντων, φιλήτωσαν — ἔστησαν.	Φ. φιλείτωσαν — ἔστωσαν.
— l. 12. Φιλέτερος, π.	Φιλέταιρος. π.
— l. 21. Φιλησίαις, κλεψοσύναις.	Φ. κλεπτοσύναις.
c. 1508. l. 4. Φιλίων, α. — φέλτερος — ἐμῶν ἵκετο δόμα.	Φ. α. — φίλτερος — ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
— l. 9. Φιλοδοτεῖν, λ. ἔχοντι. φιλόθακος, α.	Φολιδωτῷ. λ. ἔχοντι. Φιλόθακος. α. 19)
c. 1509. l. 8. Φιλομηδιάδης, δ΄ ο. — Ἡρακλει.	Φ. ο. — Ἡρακλείδαις. 20)
— l. 11. Φιλόνεικος, μάχημος, φ.	Φ. μάχιμος. φ.
— l. 18. Φιλοπίστη, φ.	Φιλόπυστος. φ.

c. 1509.

17) In Ald. Φιλαῦρα a typ. Cf. VV. DD.
18) In Ald. Φιλέσκον culpa typ.
19) Conjuncta divisit. Φιλοδοτεῖν ex vitioso codice huc illatum est.
20) Compendium prave intellexit; scribendum: Ἡρακλείδης. monente Wesselingio apud VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1509. l. 19. Φιλόσοφος, ὁ πάντων πεϱαθεὶς — τὲ φασὶ λ.	Φ. ὁ πάντων πειϱαθεὶς — δὲ φ. λ. [1])
— l. 33. Φιλότιμος, ὁ φ. — μεγάλως θέλων, ἢ αὐτὸς δοξάζεται.	Φ. ὁ φ. — μεγάλως. ἢ θέλων αὐτὸς δοξάζεσθαι.
c. 1510. l. 13. Φιλύδϱα, φ.	Φιλυδϱιᾶ. φ.
— l. 16. Φιλωνίδας, υ. — τοῦ [φιλεῖν] Φιλωνίδης.	Φ. υ. — τοῦ Φ.
— l. 27. Φῖν, α.	Φίν. α.
c. 1511. l. 20. Φλέγματις, ἡ φ.	Φ. ἡ φ. [2])
c. 1512. l. 9. Φλέξαι, κατακαῦσαι.	Φ. κ.
[Φλεξεντιὴς, ἱππικὴ τάξις παϱὰ Ῥωμαίοις.]	
Φλέοντας, φ.	Φ. φ.
— l. 21. Φλίας, τ. — παϱαστάδαι.	Φλιᾶς. τ. — παϱαστάδος.
[Αλίασμος,] Φληδᾶν, σ.	Φλιδᾶν. σ. [3])
c. 1513. l. 2. Φλιή, π. ἢ π ἐ τὰς τ.	Φ. π. ἡ παϱαστὰς τ. [4])
— l. 8. . λογε, λ.	Φλόγεα. λ. [5])
— l. 13. Φλογίδια, αἱ κεγχϱίδαις δ.	Φ. αἱ κεγχϱίδες δ.

1) Cyr. Lex. Ms. Φιλόσοφος. ὁ πάντων πειϱασθείς.
2) Perperam in Ald. Φλέγματι.
3) Pro Αλίασμος scripserat: Φλιασμός.
4) Scribendum: ἢ παϱαστὰς τ. Cf. VV. DD.
5) Primam litteram a librario omissam voci praefixit.

M S.	M U S.
c. 1513. l. 16. Φλογμὸς, κ. — καῦσον, φ.	Φ. κ. — καύσων, φ.
— l. 23. Φλοιὰ, τ.	Φλοιάν. τ.
— l. 29. Φλὸιϊβος, τ.	Φλοῖσβος. τ.
Φλόμος, π. — ἀντιελλυχνίω χ.	Φ. π. — ἀντὶ ἐλλυχνίου χ.
c. 1514. l. 19. Φλυσὸς, στυβὴ, ο.	Φ. στοίβη. ο.
c. 1517. l. 10. Φόβοι, Α. — δυσόδων, ο.	Φ. Α. — δυσωδῶν. ο.
— l. 16. Φοινικελίκτην, κ. — ἀπατηλὸ . καὶ κάπ.. λο..	Φ. κ. — ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον. [6])
— l. 20. Φοινίκηϊ, γ. — Ἀκταίονος φασὶν ὠνομάθη α.	Φοινικήϊα γ. — Ἀκταίωνος φασὶν ὀνομαθῆναι α.
Φοιν.´εντα, λεπιδωτῶν ὁ Λ.	Φοινήεντα. λεπιδωτὸν ὁ Λ. [7])
Φοινικάδες, α. — Εὐβοιαίων.	Φ. α. — Εὐβοέων.
Φοινικκία, Λ.	Φοινίκια. Λ. [8])
Φοινικέγκτον, α.	Φοινικέλικτον. α.
c. 1518. l. 1. Φοινικιστὴς, π. — βασίλεϱον.	Φ. π. — βασίλειον.
— l. 7. Φοινικῆς, ο.	Φοινίκης. ο.
— l. 10. Φοινικόλαγνον, Ι. — λάγνη π.	Φ. Ι. — λ. π.
— l. 28. Φοιταλέως, π.	Φοιταλέος. π.
— l. ult. Φοιτῶντα ἄνδϱα μανίασι, λ. — φοιτὸν ε.	Φοιτῶντα ἄνδϱα μανιάσι λύσσαις. λ. — Φοῖτον ε. [9])

c. 1519.

6) In ultimis vocibus litteras expunxit.
7) In Φοιν.´εντα litteram erasit.
8) Prima scriptura fuit Φοινικήϊα, ut supra.
9) Glossa descripta est ex Soph. Aj. v. 59. ubi *μανιάσιν νόσοις*. Pro *νόσοις* Musurus *λύσσαις* inseruit.

c. 1519. l. 3. .. λέγανδρος, ν.	Φλέγανδρος. ν. [10])
Φολιὰ, π. — οὕτως κ.	Φ. π. — ο. κ.
— l. 8. Φολκὸς, σ. — λιπόδερμα.	Φ. σ. — λιπόδερμον.
— l. 11. Φολύνει, μ. καταπ.᾽μπλησιν.	Φ. μ. καταπίμπλησιν. [11])
— l. 28. Φορβάδην, π. φερόμενον νομάδων, β.	Φοράδην. π. φερόμενον.
	Φορβάδων. νομάδων, β. [12])
— l. 31. Φορβὰς, Α.	Φόρβας. Α.
— l. ult. Φορβειὰ, ναυλητικὴ σ.	Φορβειά. ἡ αὐλητικὴ σ. [13])
c. 1520. l. 5. Φόρβον, ἀπάνονα.	Φ. ἀπάνθρωπον.
— l. 9. Φορεήσεται, ο.	Φορήσεται. ο.
— l. 15. Φορεῖες, ο.	Φορῆες. ο.
— l. 18. Φορητοὺς, ε. βαστάκτως.	Φ. ε. βαστακτούς.
Φορὶ, τὸν υ.	Φορητόν. υ.
— l. 26. Φόρμικι, τ.	Φόρμιγγι. τ.
— l. 28. Φόρμιξ, κ.	Φόρμιγξ. κ.
Φόρμικα, μ.	Φόρμιγγα. μ.
Φορμὶς, σφ. ρύς.	Φ. σφυρίς. [14])
Φορμέων, ο.	Φορμίων. ο.
— l. 33. Φόρμος, α. — ψιάθους ω.	Φορμός. α. — ψιάθοις ω.

10) Solam primam litteram praepoſuit; deſunt Φο, teſte Strabone. Cf. VV. DD.

11) In καταπ.᾽μπλησιν litteram confodit.

12) Diverſa diſtribuit, et Φορβάδων poſteriori articulo praemiſit.

13) Suſpicaretur aliquis ſcriptum fuiſſe: Φορβειάν. α. vel: Φορβειᾶ. α.

14) In σφ.ρὺς litteram expunxit.

c. 1521. l. 5. Φορολόγος, [ἐξάκτωρ,] ὁ ἀπαιτῶν τ.	Φορολόγος. ὁ ἀπαιτῶν τ.
— l. 8. Φοροτὸν, ὀγκόμενον, β.	Φ. ὀγκώμενον, β. [15])
Φορτικὰ, τ. — σκώμματα.	Φ. τ. — σ.
[Φορτικὸν, ὅμοιον.]	
Φορτὶς, φ.	Φ. φ.
— l. 18. Φορυσσέμεναι, μολυν῀αι.	Φ. μολῦναι. [16])
— l. 24. Φοροστὰ, κιθαριστά.	Φ. κ.
[Φόσσατον, ὄρυγμα.]	
Φουαδδεῖ, σ.	Φ. σ. [17]) +
Φουαέξιερ, ἡ ε.	Φουαέξιερ, ἡ ε.
c. 1522. l. 1. Φούιξ, φύσιγξ.	Φ. φ. [18])
— l. 4. Φουλίδερ, π. — δωριφυλλόμενοι, τ. Δωριεῖς. Φύρκορ ο.	Φ. π. — Δωριεῖς. Φυλλόμενοι. τ. Δωριεῖς. Φύρκορ ο. [19])
Φόως, φ. — σωτηρία. Φόρος ἐρέουσα, τ.	Φ. φ. — σωτηρία. Φόως ἐρέουσα. τ. [20])
— l. 11. Φραγμὸς, τριγχὸς — νόμος.	Φ. θριγκός — ν.

c. 1522.

15) Perperam in Ald. ἐγκώμενον. Cf. VV. DD.
16) In μολυν῀αι nexum litterarum ει delevit.
17) Gloſſa intermedia male diſtincta eſt; ſcribendum: Φόσσα. τὸ ὄρυγμα.
18) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.
19) Unita diviſit. Poſterius Δωριεῖς eſt correctio praecedentis δωρι, quod cum Φυλλόμενοι coaluit; potuit etiam ad Φύρκορ pertinere, ab eodemque male divulſum eſſe.
20) Bene emendavit, ſed perperam exemplum ab articulo ſeparavit.

c. 1522. l. 11. [Φρᾶ, φρένας.]	
Φράδεν, ε.	Φ. ε.
— l. 15. Φράδεσι, β.	Φραδᾶσι. β.
— l. 17. Φράγμονες, ε.	Φράδμονες. ε.
c. 1523. l. 2. Φράσαντας, ε. — λέξαντας.	Φ. ε. — λ.
[Φράσας ἢ φράσει, τὰ αὐτά.]	
Φραθὲν, λ.	Φ. λ.
— l. 15. Φραστὺς, σ. — φράσις. [καὶ Φράτωρ, ἀδελφός.]	Φ. σ. — φράσις.
Φράτορας, τ.	Φ. τ. 1)
— l. 21. Φρέαρ, ο. σκιοθ.-ρεῖν, ο.	Φ. ο. σκιοθηρεῖν. ο. 2)
— l. 26. Φρεατοτύπανα, ο.	Φρετοτύπανα. ο. 3)
— l. 30. Φρέναι, ε.	Φρένες. ε.
c. 1524. l. 5. Φρενήρης, ἀ.τίφρων.	Φ. ἀρτίφρων. 4)
— l. 22. Φριτὴρ, α.	Φρητήρ. α.
— l. ult. Φριμάσσεται, σκιρτᾷ, ε.	Φ. σ. ε. 5)
c. 1525. l. 1. Φρυᾶται, βριμμένα.	Φ. βριμμενᾷ.
— l. 5. Φρίξας, ε. — ἀντὶ τοῦ α.	Φ. ε. — ἀντὶ τοῦ α. 6)
— l. 14. Φρόκλος, π.	Φ. π. 7)

1) Pro *φράτωρ* scripserat *φρατήρ*. Additamentum: *καὶ φράτωρ, α.* ad seq. articulum olim pertinebat, huc ex margine retractum.
2) In *σκιοθ.ρεῖν* litteram delevit.
3) Scriptura codicis adsumenda est, suadentibus VV. DD.
4) In *ἀ. τίφρων* litteram erasit.
5) Perperam in Ald. *σμιρτᾷ*. Cf. VV. DD.
6) In impressis: *ἀντὶ α.* omisso *τοῦ*. Glossam Valckenaerius restituit. Cf. VV. DD.
7) Correxerat: Φρόπλος. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1526. l. 9. Φροῦδον, α. — κεχωρικὸς, ἔρημον.	Φ. α. — κεχωρηκὸς, ε.
[Φροῦδον, τὰ αὐτά....]	
Φρουρὰ, φ.	Φ. φ. 8)
— l. 24. Φρύγιον, ἱστόρησον πέπεχεν Ε.	Φ. ι. πέπαιχεν Ε.
c. 1527. l. 13. Φρὺξ ἢ φρυγὸς α. — ἐθνικός.	Φρὺξ ἢ Φρύγιος, α, — ἐθνικόν. 9)
— l. 15. Φρυγὰ, φ.	Φ. φ. 10)
Φρῶν ἢ φρονοερῶν, γ.	Φ. ἢ φρονερῶν, γ.
— l. 20. Φυγεῖν, φεύξειν.	Φυγήν. φεῦξιν.
φρυγμὸν, κ.	Φρυγμόν. κ. 11)
— l. 28. Φυζακινὸς, δειλὸς,	Φ. δειλός.
φυγὰς, δειλ..	Φυγάς. δειλός. 12)
c. 1528. l. 2. Φύη, φ.	Φ. φ. 13)
— l. 6. Φύκει, εἶδος κωμωτικὸν γ.	Φ. εἶδος κομμωτικὸν γ. 14)
— l. 22. Φυλακὴ, φ. — Θεσσαλίας, ο.	Φ. φ. — Θεσσαλίας, παροξυτόνως· ο. 15)
	✢
c. 1529. l. 7. Φυλατὸς, ἡ λ.	Φυλατός. ἡ λ.

c. 1474.

8) Articuli intermedii vocem ultimam confoderat; ſcriptum videtur: τὰ αὐτά. πληθυντικῶς. Ratio manifeſta eſt, nam πληθυντικῶς α Φροῦδον diſſentit.

9) Deeſt in Ald. Φρυγὸς culpa typ. Expleatur igitur ex Muſuri correctione lacuna impreſſorum.

10) In impreſſis: Φρυγά. ἡ φ.

11) Conjuncta diviſit; φρυγμὸν ex margine adjectum eſt.

12) Male diviſit, nam φυγὰς interpretatio eſt. In ultima voce compendium delevit; ſcriptum ſuſpicor: δειλιῶν.

13) Perperam in Ald. Φύγη. Cf. VV. DD.

14) Cyr. Lex. Ms. Φύκει. ᾧ τὰς ὄψεις τὰς οἰκείας χρίουσι αἱ γυναῖκες. λέγεται δὲ καὶ τὰ Φύκια, βρύα. Cf. VV. DD.

15) Muſurus παροξυτόνως interpoſuit.

M S.	M U S.
c. 1529. l. 10. Φυλείδης, (ης) Φυλ..παῖς ὁ μέγας.	Φ. φυλέως παῖς ὁ Μέγης. 16)
Φυλείης, φ.	Φυλίης. φ.
— l. 19. Φυλλεία, τ.	Φύλλεια. τ.
c. 1530. l. 1. Φυλλοβασιλεῖς, ἐκ τῶν φύλλων α.	Φυλοβασιλεῖς. ἐκ τῶν φυλῶν α.
Φυλλοκρίνειν, τ.	Φυλοκρινεῖν. τ. 17)
— l. 10. Φύξαι, φύξειν, φ.	Φῦξαι. φύξιν φ. 18)
. υξήληνα, φ.	Φύξηλιν. φ. 19)
— l. 15. Φυξήμηλα, δ.	Φυξίμηλα. δ.
— l. ult. Φυρμᾶται, πτάρνιται.	Φ. πτάρνυται.
c. 1531. l. 6. Φυρτίζεσθαι. τ. — συνεστραμένοις φ.	Φ. τ. — συνεστραμμένοις φ.
c. 1532. l 3. Φυσίον, τὸ καθήλιον.	Φ. τὸ κανθήλιον.
— l. 7. Φυσήφρονες, πεφυσιμένοι τ.	Φ. πεφυσημένοι τ.
— l. 10. Φύστη, μάχα α.	Φ. μάζα α.
— l. 15. Φυταλίης, κῆπος δ.	Φυταλιῆς. κήπου δ. 20)
— l. 17. Φυτάλμιος Z. — ζωογόνος.	Φ. Z. — ζ.

16) In Φυλ.. compendium delevit.

17) Cyr. Lex. Ms. Φυλοκρινεῖ. διακρίνει, δοκιμάζει, περίεργος κατεξετάζει. Cyrilli interpretatio potius Φιλοκρινεῖ quam Φυλοκρινεῖ convenit.

18) Male correxit; ſcribendum cum Salmaſio: Φύξαν. Φύξιν, Φυγήν. ſuadente codice.

19) Abeſt prima littera culpa librarii. Cyr. Lex. Ms. Φύξηλις. δειλὸς, φυγοπόλεμος. Praecedit: Φυξήλιδας. Φυγάδας, τῇ δειλίᾳ χρησαμένους.

20) Ex ratione toties in Heſychio adprobata retinendum: κῆπος δ. Male in impreſſis poſt κήπου interpungitur.

c. 1532. l. 17. [Φυτάλμιοι, ὁ πληθυντικῶς.]	
Φυτεύει, κ.	Φ. κ.
Φυτηκόμος, σύνδεδρος τ.	Φ. σύνδενδρος τ. [1])
c. 1532. l. ult. Φύχειρι, ἐκπεφυκότως λίξους τ.	Φῦ χειρί. ἐμπεφυκότως + λίξους τ
c. 1533. l. 10. Φῶκος, κῆπος θαλάσσιος ὅμοιος δελφίη.	Φ. κῆτος θαλάσσιον ὅμοιον δελφῖνι.
— l. 18. Φωλητηρίοις, φ. — θειαστῶν κ.	Φ. φ.! — θιάσων κ.
— l. 31. Φὼρ καὶ Φῶρας, κ. — κατασκόπους, [πληθυντικῶς καὶ ἑνικῶς.]	Φ. κ. — κατασκόπους. [2])
c. 1534. l. 4. Φωρᾶν, τ. — Φώρην δ.	Φ. τ. — Φώραν δ.
— l. 9. Φωρίαμος, κιβωτὸς, . ωριάμων.	Φωριαμός. κιβωτός. καὶ Φωριάμων. [3])
— l. 12. Φωρυτὸν, συρφετὸν, ἢ φ.	Φ. σ. ἢ φ. [4])
— l. 18. Φώσκει, διαφθείνει.	Φ. διαφαίνει.
— l. 20. Φωσφορεία, ε.	Φωσφορία. ε.
— l. 27. Φᾶτε, ἄνδρες, δ.	Φ. ἄνδρε, δ.

1) Cyr. Lex. Ms. Φυτικόμος. Φυτουργός· λέγεται δὲ καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος, διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν.

2) Cyr. Lex. Ms. Φῶρ. κλέπτης. Φῶρες. λησταὶ, κλέπται.

3) In . ωριάμων prima littera vetustate evanuit. Cf. VV. DD. qui glossam ex Homero illustrant.

4) Bene in impressis: συρφετόν. Cyr. Lex. Ms. Φωρυτῷ. βορβόρῳ, ἀκαθαρσίᾳ, συρφετῷ.

X	X
c. 1535. l. 12. Χαδε.., χ.	Χαδέειν. χ. 5)
— l. 14. Χάζει, πρ..δεῖται, χ.	Χ. προσδεῖται. χ. 6)
— l. 16. Χάζεο τηλεὸν, α.	Χάζεο τῆλε. α.
c. 1536. l. 1. Χαίρειν θεάσαι, κ.	Χαίρειν ἐᾶσαι. κ.
— l. 12. Χαλάδες, τ.	Χολάδες. τ.
— l. 24. Χαλατραιῶν σ. — νήτρον γ.	Χαλαστραίων σ. — νίτρον γ.
— l. 27. Χαλεπὰ, τὰ καλὰ Σόλωνα ταῦτα πυθόμενον εἰπεῖν. Χαλεπὰ, τ.	Χαλεπὰ τὰ καλά. Σόλωνα φασὶ τὰ περὶ τὸν Περίανδρον πυθόμενον εἰπεῖν· Χαλεπὰ τ. 7)
c. 1537. l. 3. Χαλεπήνη, ε. — ἀγάπη.	Χ. ε. — ἀγάγη.
— l. 10. Χαλέρυπον, τὸ ρύμα τ.	Χ. τὸ ῥύμμα τ.
— l. 14. Χάλικες, ο.	Χάληκες. ο. 8)
— l. 16. Χάλιμα, φ.	Χάλιμος. φ.
— l. 28. Χάλκεα, τ. — σιδήρου. Χαλκέα, ἐπίσωτρα τ.	Χ. τ. — σιδήρου. Χάλκε' ἐπίσωτρα. τ. 9)

c. 1538.

5) In Χαδε.., compendium delevit.
6) In πρ..δεῖται duas litteras erasit.
7) Separata conjunxit, et lacunam Paroemiographorum ope explevit; ex codice ταῦτα retinerem, et ita scriberem: πυθόμενον ταῦτα εἰπεῖν· Χ.
8) Scriptura codicis reponenda est, jubente ordine Glossae Mss. in Iobum ex cod. Marino: Χάλικες. ψηφῖδες. Cf. VV. DD.
9) Bene disjunxit et emendavit. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1538. l. 1. Χαλκεῖα, ὑπόμνημα τ. — εὑρέσεως.	Χ. ὑπομνήματα τ. — ε.
[Χαλκεομίστωρ, ἰσχυροφόρος.]	
Χαλκεοπίσσωτρα, ὁμοίως.	Χαλκὲ ἐπίσσωτρα. ο. [10])
— l. 11. Χαλκεῶνα, χάλκιον ε.	Χ. χαλκεῖον ε.
— l. 16. Χαλκήρεα, χαλκῶα ῥήτορα.	Χ. χαλκῷ ἀρηρότα.
— l. 25. Χαλκιδίζειν, α. — παιδαρεστούντων, ε.	Χ. α. — παιδαιραστούντων, ε. [11])
— l. ult. Χαλκιδικὸς λ. — κυκλωπι.. λίμνη.	Χ. λ. — Κύκλωπος λίμνην.
[Χαλκιδίκων, χάλκις ὁ ἰχθύς.]	
Χαλκίδικος, ε.	Χαλκιδικός. ε. [12])
c. 1539. l. 11. Χαλκόβατον, ἰσχυρὸν β.	Χ. ἰσχυρῶς β.
Χαλκογλώχινος, χ. — ἐχούσης. χαλκηδάνη, τ.	Χ. χ. — ἐχούσης. Χαλκηδάνη. τ. [13])
— l. 22. Χαλκόκροτος, ἠρέα δ.	Χ. ἡ Ῥέα δ.

c. 1539.

10) Pro Χαλκεομίστωρ correxerat: Χαλκεομήστωρ. Corruptum Χαλκεοπίσσωτρα est varia lectio superioris Χαλκέα, ἐπίσωτρα, ex margine huc deducta: simile quid d'Orvillo in mentem venisse video. Cf. VV. DD.

11) Litteris transpositis bene in Albertina legitur: παιδεραστούντων. emendantibus VV. DD.

12) Pro χάλκις scripserat: χαλκίς. In κυκλωπι.. compendium delevit.

13) Unita secrevit. Ordo docet, quod Χαλκηδάνη ex margine invectum sit.

M S.	M U S.
c. 1539. l. 22. Χαλκολογεῖ, νουμμία σ.	Χαλκολογεῖν. νομίσματα σ.
— l. 24. Χαλκόλοφον, ἱππὶς. χαίτην, τὸ ὑπανάστημα τ.	Χ. ἱππιοχαίτην, τὸ ἐπανάστημα τ.
— l. 28. Χαλκοπαρέιη, χ.	Χαλκοπαρείης, χ.
c. 1540. l. 3. Χαλκοὺς, τοῦ ε.	Χαλκοῦς. τοῦτο ε.
— l. 10. Χαλκόνητος, η.	Χαλκώνητος. η.
— l. 17. Χαλυνέοντα λ.	Χελυνέοντα λ.
Χαλοπὴ κιθάρα, α.	Χελώπη. κιθάρα. α.
— l. 25. Χαμαιευμάδες, ο. — ἢ χαμαικοιτῶνες.	Χαμαιευνάδες. ο. — ἢ οἱ χ.
c. 1541. l. 4. Χαμαιρεπῶς, χ.	Χαμαιῤῥεπῶς. χ.
— l. 10. Χαμαιταιρὶς, ἡ π.	Χαμεταιρίς. ἡ π. [14]
— l. 13. Χαμεύνη, σ. — ταπεινὶς κ.	Χ. σ. — ταπεινὴ κ. [15]
— l. 17. Χαμηλὸν, χαμαίζηλον, χαμώθεν, ε.	Χ. χαμαίζηλον. Χαμόθεν. ε. [16]
Χαμώκοιτος, ὁ ε.	Χ. ὁ ε. [17] ✝
— l. 21. Χαναβὶς, α.	Χαναβίς. α.
— l. 29. Χανδὸν, π. — κεχανέναι π.	Χ. π. — κεχηνέναι π.
c. 1542. l. 5. Χα΄. οιμι, ε.	Χάνοιμι. ε. [18]
Χάνης, στόμα, [χανὼν,] α.	Χανὼν στόμα. α.

c. 1542.

14) Cyr. Lex. Ms. Χαμαιταιρίς. πόρνη. Musuri correctionem ordo postulat.
15) Cyr. Lex. Ms. Χαμευνά. ἡ ἐπὶ γῆς κατάκλισις. καὶ τὸ ταπεινὸν κλινίδιον, Χαμεύνη. Σοφοκλῆς Δόλοψι.
16) Bene divisit et emendavit.
17) In impressis: Χαμόκοιτος.
18) In Χα΄. οιμι litteram expunxit.

M S.	MUS.
c. 1542. l. 25. Χαρακτηρίζει, — σ. δηλῶν τ.	Χ. σ. — δηλοῦν τ.
— l. 32. Χάραξ, φραγμὸς, ο.	Χάραξι. φραγμοῖς. ο.
c. 1543. l. 2. Χάραξ τ. — σωζομένου τ.	Χ. τ. — σ. τ. [19])
— l. 20. Χαρίσιον, ε. — λειμμάτων.	Χ. ε. — λημμάτων. [20])
Χαρίσασθαι, π. λέγονται γὰρ [χώρας] γυναῖκες χαρίζεσθαι, ὑπρ συνουσίαν, αὐτοῖς ἐκδιδοῦσαι.	Χ. π. λέγονται γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι, αἱ πρὸς συνουσίαν ἑαυτὰς ε. [1])
c. 1544. l. 10. Χαροπὸν, ξ. — περιφερήν.	Χ. ξ. — περιφερῆ. [2])
Χαρώνιον, θ. — ἐπὶ θανάτῳ ε.	Χ. θ. — ἐπὶ θανάτου ε.
— l. 27. Χαστήρια, τ.	Χαστηρία. τ.
Χατὲ, χ.	Χατέων. χ.
c. 1545. l. 13. Χέδρωψ, πᾶν ὄσπριον σ.	Χ. πᾶν ο. σ. [3])
Χει, ἐπὶ τ.	✝ Χεῖ, ἐπὶ τ.
— l. 17. Χειδροπῶν, ὄσπρε(ων).	Χεδροπῶν. ὀσπρίων.
Χειλεύει σ.	Χιλεύει σ.
Χειλιάκρω χειλαὶ, α.	Χειλιάκρων. χειλαὶ α.

c. 1545.

19) Perperam in Ald. γωζομένου. Cf. VV. DD.
20) Scripturam λειμμάτων Heinsius restituit. Cf. VV. DD.
1) Scriptum fuisse suspicor: λέγονται γὰρ χάριν αἱ γυναῖκες χ. Perperam in impressis: ὑπὸ συνουσίαν. Cf. VV. DD.
2) Cyr. Lex. Ms. Χαροπός. ἐπίχαρις. εὐόφθαλμος.
3) In impressis: πᾶν ὀσπρίων σ.

c. 1545. l. 21. Χειλὸς, τ.	Χιλός. τ.
— l. 24. Χειλοῦσθαι, παχύνεσθαι, σιτόζεσθαι.	Χ. π. σ. [4])
— l. 30. Χείμαῤῥοι, ο.	Χίμαροι. ο.
c. 1546. l. 6. Χειμεῶ, ῥιγῶ. [χειωσάμενος.]	Χ. ῥιγῶ.
— l. 10. Χειμῶντα, ῥιγῶντα.	Χ. ῥιγοῦντα.
— l. 14. Χειράλας, τ.	Χειράδας. τ.
— l. 25. Χειροβοσκῶν, τ.	Χειροβοσκόν. τ.
— l. 31. Χειρόγραφον, σ. γραμμάτιον.	Χ. σ. γραμματεῖον.
c. 1547. l. 11. Χειρονάκτας, χ.	Χειρωνάκτας. χ.
Χειρονόμος, ὀρχιστής.	Χ. ὀρχηστής.
— l. 16. Χειροτερῆ, ε.	Χειροτερής. ε.
— l. 22. Χειρονάκτας, χ.	Χειρωνάκτας. χ.
Χειρόναξ λ.	Χειρώναξ λ.
— l. 27. Χειτὼν, ε.	Χιτών. ε.
Χείσεται, χωρήσῃ.	Χ. χωρήσει.
— l. ult. Χελεῦ, χ.	Χελεύς. χ.
c. 1548. l. 7. Χελιδονισταὶ, οἱ τὴν χελιδόνα ἀγείραντες.	Χ. οἱ τῇ χελιδόνι ἀγείροντες.
Χελιδόνιαν, φ.	Χελιδόνιον, φ.
Χελιδόνων μούσιον, ω. — ποιοῦντα τ.	Χελιδόνων μουσεῖον. ω. — ποιούντων τ.
— l. 15. Χέλιον, τὸ ἀποστρακωμένον τ.	Χέλειον. τὸ ἀπεστρακωμένον τ. [5])
Χέλιος, ν.	Χέλειος. ν.

4) In Ald. ceterisque edd. σιτόζεσθαι deest incuria typ.
5) Scribendum cum Is. Vossio: ἀπωστρακωμένον. probante codice.

c. 1548. l. 15. Χελούειν, βίσσειν, κ.	Χ. βήσσειν. κ. 6)
c. 1549. l. 1. Χέλυσμα, τ. — τρόπη ξ.	Χ. τ. — τρόπει ξ.
— l. 5. Χελώνη, τ. — καὶ Π. — τρόπη τ.	Χ. τ. — καὶ Π. — τρόπις τ. 7)
— l. 9. Χελωνίδος, ο. — σκηνῆς. χελῶνος τὴν θαλάσσιαν, χ.	Χ. ο. — σκηνῆς. Χελῶνα. τὴν θαλάσσιαν χ. 8)
— l. 13. Χεννίον, ο.	Χέννιον. ο.
— l. 19. Χερδαμός, λ.	Χερμάδιον. λ.
Χερεῖον, χ. ἐλάττονα, [χεῖρον.]	Χερείω. χ. ἐλάττονα.
c. 1550. l. 4. Χειρόβιος, χερνῆτις — πενία. χερνῆτις, ἡ α.	Χ. χερνήτης — πενία. Χερνῆτις. ἡ α. 9)
— l. 16. Χερσεύει, Σοφοκλῆς (οι ει) ἴονι κείμενος μὲν — ἢ διὰ χειρῶν ἔχει, ἢ ο.	Χ. Σοφοκλῆς Ἴωνι. κείμενος μὲν — ἢ διὰ χ. ε. ἢ ο. 10)

c. 1550.

6) Antea correxerat: βύσσειν.

7) Omisso νόμισμα, quod omnibus praeter Aldinam editionibus inseritur. Cf. VV. DD.

8) Bene distinxit, sed perperam mutavit; retinendum ob ordinem Χελῶνος in secundo casu. Quomodo postrema: ὡς τὴν α. articulo conveniant, non perspicio; videant alii.

9) Musuri crisis prava est parumque acuta; articulum male divisit, qui unus solus est, in quo interpretatio glossae praeposita fuit, itaque ordinandus: Χερνῆτις. χειρόβιος· χέρνα γὰρ ἡ πενία. Articulo in margine adjunctum erat: χερνῆτις. ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα. πενιχρὰ χήρα. quod postea a librario textui adnexum est. Cf. VV. DD.

10) Lemmati varia lectio prima manu superscripta est; haeremus igitur inter Ἴωνι et Οἰνεῖ, illud notum est, hoc vero (nisi memoria me fallit) hucusque incognitum esset.

c. 1550. l. 20. Χερσόνησος, γ. — ἐκ. νεύουσα, ἡ μ.	Χ. γ. — ἐκνεύουσα, ἡ μ. 11)
— l. 28. Χευάμεναι, περιβάλλονται.	Χ. περιβαλλόμεναι.
— l. ult. Χεύμασι, προχόη. [ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν.]	Χ. προχόη. 12)
c. 1551. l. 9. Χηλεύσεις, π. — οἱονιπίτια, ο.	Χ. π. — οἷον ἠπύτια, ο.
— l. 18. Χήμη, χάσμη. χηραμβὴς, λ.	Χ. χάσμη.
	Χηραμβής. λ. 13)
Χην. λέπες, ὄρνια π.	Χηνέλοπες. ὄρνεα π. 14)
— l. 21. Χῆνα ο. — τῶν κ.	Χ. ο. — τὸ κ.
— l. 27. Χηνυστρᾶσθαι, χαμᾶσθαι.	Χ. χασμᾶσθαι.

c. 1551.

ſet. Notandum eſt, haec tria lemmata Ἴωνι, Ἰνοῖ et Οἰνεῖ haud raro a ſcribis confundi: exempla in Stobaei *Sermonibus* inveniemus. Perperam in Ald. ceterisque edd. ἢ ἀπὸ χειρῶν ε. quod Salmaſius correxit. Cf. VV. DD.

11) In ἐκ. νεύουσα litteram expunxit; vitioſe ſcriptum ſuſpicor: ἐκκνεύουσα. Cyr. Lex. Ms. Χειρονησία γῆ. (Leg. Χερσονησία γῆ) εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, μήτε χέρσος μήτε θάλασσα, ἀλλὰ περικλυζομένη, καὶ μὴ ἀνέχουσα διέξοδον.

12) Ejectum: ἡ ἐκ δ. — θάλασσαν. appendix eſt ſuperioris Χερσόνησος, ex margine huc translata.

13) Unita ſecrevit. Χηραμβὴς ex margine adhaeſit, monente ordine.

14) In Χην. λόπες litteram confodit; ſcriptum videtur: Χηναλόπες. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1551. l. 27. Χηνυστεῖς, β. — στραγεύη.	Χ. β. — στραγγεύη.
Χήπτη, ε.	Χήπτει. ε.
c. 1552. l. 9. Χηραμύδες, τ.	Χηραμίδες. τ.
Χήρατο, ἐχάρη.	Χήρατον. ἐσχάρη. [15]
— l. 14. Χῆρον, τ. — ἔχων τ.	Χ. τ. — ἔχοντα τ.
Χηροπτάζουσα, δ.	Χειροπτάζουσα. δ.
Χηροσταὶ, ο.	Χηρωσταί. ο.
— l. 20. Χηρώσας, χ. ἰάσας.	Χ. χ. ἐάσας.
Χήρωσε, ἐξ ἀνδρὸς ε.	Χ. ἔξανδρον ε.
— l. 23. Χήτει, σ. — σπάνη.	Χ. σ. — σπάνει.
Χήτει ἐνενάινων, ε.	Χήτει ἐνεύνων. ε. [16]
c. 1553. l. 11. Χθονίην, νεκρικεν.	Χ. νεκρικήν.
— l. 18. Χθονίους Ι. — ἐπίλυδας.	Χ. Ι. — ἐπηλύδας.
c. 1554. l. 11. Χιλὸς, ἡ τ. — βοσκημάτων. [καὶ τοῦτο ζήτει εἰς τὸ Χιλωθῆναι χιλίας.]	Χ. ἡ τ. — βοσκημάτων. [17]
— l. 32. Χειμαίῤῥαν, αἶγαν α.	Χιμαίραν. αἶγα α.
— l. ult. Χίοις τ. — ἤρυκα.	Χ. τ. — κήρυκα.

c. 1555.

15) Reponatur Homericum Χήρατο. ἐχάρη. flagitantibus VV. DD.

16) Prima ſcriptura fuit Χήτει ἐνευναίων, ut apud Hom. Od. Π. 35.

17) Merito has quisquilias, quas ſtupor librarii intulit, e textu eliminavit.

c. 1555. l. 1. Χιονέα, λευκανὴ φ.	Χιονέαν. λευκὰν ἢ φ.
— l. 3. Χίων, ὁ ἐκ Α.	Χῖον τὸν ἐκ Λ.
— l. 28. Χλεμύρα, χ.	Χλεμύραν. χ.
Χλεαίεται, θ.	Χλεαίνεται. θ.
c. 1556. l. 10. Χλυδχνὸν, τ.	Χλιδανόν. τ.
— l. 15. Χλιδωνόσπουν, χλί- ε δωνας π τ. — ἔχον- τας, τ.	Χ. χ. π. τ. — ἔχοντα, τ. [18]
c. 1557. l. 3. .λοιὰ, ε. — κάλπων.	✠ Χλοιά. ε. — κάλπων. [19]
— l. 17. Χλωρικὴς α.	Χλωρηῒς α.
c. 1558. l. 16. Χνόο., ὁ χνοῦ, γενιᾶν α.	Χνόος. ὁ χνοῦς τοῦ γενειᾶν α. [20]
— l. 19. Χοχοῦν χόα μέτρον ὑγρῶν.	Χοῦν. χόα. μέτρον υ. [1]
Χόαιξ, θ.	Χοαί. θ.
c. 1559. l. 4. Χοάσπις, π.	Χόασπις. π.
— l. 12. Χοίνικες, α. — οἱ ἀπὸ μέρους τ.	Χ. α. — αἱ ἀπὸ μ. τ.
— l. 21. Χοιροκομεῖον, λ. — ὀρνιοτροφεῖον.	Χ. λ. — ὀρνιθοτροφεῖον.

18) Scribendum cum Meibomio: περὶ τ. Perperam in editis παρὰ τ.

19) Glossae primam litteram praefixit, eamque a praecedente, cui antea adhaeserat, sejunxit. Cf. VV. DD. apud quos Palmerius vehementer nugatur; artem tacendi, ubi lumine destituimur, tarde addiscimus.

20) In Χνόο., litteram delevit.

1) Crassior est Musuri critica; distinguendum: Χο. χοῦν. χόα. μέτρον υ. Insertum χόα emendatio est praecedentis Χο, forte ex margine. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1560. l. 9. Χολεσέμεν, ὀργιώθηστόμεθα.	Χολωσέμει. ὀργιωθήσεσθαι. 2)
Χολέρα, σ. — Φ.εται ε.	Χ. σ. — Φέρεται ε. 3)
c. 1561. l. 3. Χονδρίτων, π.	Χονδρίτις. π.
— l. 10. Χοραγίων, δ.	Χοραγείων. δ.
c. 1562. l. 3. Χορίλα ἐκΦαντίδες. Κ.	Χορίλον ᾿ΕκΦάντιδος. Κ. 4)
— l. 15. Χόρτος, ὁ σ. — ὅορον τὸν ἐκγαίων ω.	⁜ Χ. ὁ σ — ὅρον τὸν ἐκγαίων ω. 5)
— l. 23. Χοῦς, α. — ἐρίπιον.	Χ. α. — ἐρείπιον.
c. 1563. l. 4. Χραιματίσαι, κ.	Χρεμάτίσαι. κ.
Χραιματισμὸς, ἡ τ.	Χρεματισμός. ἡ τ.
— l. 19. Χρανιεῖσθαι, χρα..ησεσθαι, ε.	Χ. χρανθήσεσθαι. ε. 6)
— l. 30. Χρει., τ. — τῷ χρέει.	Χρείην τ. — τὸ χρέος. 7)

c. 1563.

2) Optime ex Poeta correxit. Cf. VV. DD. Glossa procul dubio ex margine invecta est, suadente ordine; potuit tamen sequens Χολέρα superiori Χολέρα in margine adjectum fuisse, et sic mendosum Χολεσέμεν locum tuetur. In ὀργισθησόμεθα compendium male descriptum fuit.

3) In Φ.εται unam solam litteram expunxit.

4) In Χορίλα alpha natum est ex Λ, et compendium neglectum est, ita ut prima scriptura eadem fuerit ac in fine: Χυρίλλον. Sequens ἐκΦαντίδες prave descriptum
τδ
videtur ex ᾿ΕκΦαν. Cf. VV. DD.

5) In editis: ὅρον ε. omisso τόν. Postrema Casaubonus restituit. Cf. VV. DD.

6) In χρα..ησεσθαι duas litteras expunxit.

7) In Χρει., compendium exitus delevit.

c. 1563. l. 33. Χρείως, δέησις.	Χρεῖος. δ.
— l. 36. Χραιμετίζει, κ.	Χρεμετίζει. κ.
Χραιμετὶς, ο.	Χρεμετίς. ο.
c. 1564. l. 13. Χρεῶν, α. — ἀκυρεῖται.	Χ. α. — ἀκυροῦται.
— l. 29. Χρήμπτει, ε.	Χρίμπτει. ε.
Χρημφθῆναι, π.	Χριμφθῆναι. π.
c. 1565. l. 18. Χρίπτεσθαι, ε. — ἀλείφειν, π.	Χρίμπτεσθαι. ε. — ἀλείφειν. π.
c. 1566. l. 3. Χρόος, χρὼς, καὶ τὸ εἰς ἀπὸ τοῦ σώματος δῖηλθεν.	Χ. χ. καὶ ἀπὸ χροὸς ἀπὸ — δ. [8])
Χροσάμενος, τ.	Χρωσάμενος. τ.
Χρώσασαι, τ.	Χρωὸς ἆσαι. τ. [9])
— l. 8. Χρυνάζει, κ.	Χιρυνάζει. κ. [10])

8) Adſpiciamus ſolum codicis textum, et gloſſa forte reſtituetur. Articulus mutilus eſt, et ex Il. N. 191. ita ſupplendus et ordinandus:

Χρόος. χρώς, καὶ τό·
Χροὸς εἴσατο. —
ἀπὸ τοῦ σώματος διῆλθεν.

At ubi εἴσατο? Latet in εἰς, quod ex compendio provenit. Pungit me tamen incommodum illud ἀπὸ τοῦ σώματος δ. Cur non διὰ τοῦ σώματος δ. quod vera loci interpretatio eſt? Statuamus igitur (et forte acu tetigimus) quod εἰς ἀπὸ unitim ex εἴσατο corruptum ſit, elapſa praepoſitione διά. Cf. VV. DD.

9) In Ald. Χρὸς ἆσαι culpa typ. Hanc et praecedentem gloſſam VV. DD. ex Poeta reſtituerunt; ob ordinem ita transponendae ſunt: Χροὸς ἆσαι. τ. Χροὸς ἀσάμενος. τ. Menda codicis nata eſt ex compendio prioris vocis et indiſtincta archetypi ſcriptura.

10) Lectionem codicis ordo poſtulat, quemadmodum in praeced. articulo Χρυὰ pro Χροιά.

MS.	MUS.
c. 1566. l. 13. Χρυσάμπυκας, χρυσικαλίνους, χρυσομήτρους.	Χ. χρυσοχαλίνους. χρυσομίτρους.[11])
— l. 16. Χρυσάμπυκος, χ. — ε π τὴν ἄμπυκα — ἄληψις.	Χ. χ. — παρὰ τ. α. — ἀνάληψις.
— l. 20. Χρυσαόρου, χρυσάορ — μάχαιρα, σπάθην.	Χ. χρυσὸν ἄορ — μάχαιραν, σπάθην.
— l. 27. Χρυσέντευκτος, ε. Χρυσοσκῆπτρον ἔχον, α.	Χρυσότευκτος. ε. Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων. α.
— l. 30. Χρυσεόπη, ἡ διαχρόη ε.	Χ. ἡ διάχρυσος ε.
Χρυσέῳ, τῷ χρόνῳ ἢ λ.	Χ. τῷ χρυσῷ. ἢ λ.[12])
— l. 35. Χρυσήλατος, χρυσοελελασμένος κ.	Χ. χρυσῷ ἐληλασμένος κ.
c. 1567. l. 5. Χρυσίδα, τὴν χρυσοφιάλην.	Χ. τὴν χρυσῆν φιάλην.
Χρυσοπήνη, τὴν διὰ χρόνον ε.	Χ. τὴν διὰ χρυσοῦ ε.
— l. 13. Χρυσοκόλητος, σ.	Χρυσοκόλλητος. σ.
— l. 18. Χρυσοράπις, ὁ Ε.	Χρυσόῤῥαπις. ὁ Ε.
Χρυσοραγὲς, χ.	Χρυσοῤῥαγές. χ.
Χρυσοραγὲς ε.	Χρυσοῤῥαγὲς ε.
— l. 30. Χρύσω, δ.	Χρυσώ. δ.[13])
c. 1568. l. 2. Χρωματιθεὶς — Φοάω, α.	Χ. — Φοάων, α.

11) Cyr. Lex. Ms. Χρυσάμπυκας. χρυσοχαλίνους.

12) Corruptela oritur ex ☧, quod, ut alibi monui, et χρόνος et χρυσὸς significat: eundem errorem mox infra inveniemus.

13) In impressis Χρυσῶν a typ. Cf. VV. DD.

c. 1568. l. 11. Χύσην, κ.	Χύδην. κ.
— l. 22. Χυῤῥάβιο., δ.	Χυῤῥάβιοι. δ. 14)
— l. 24. Χυῤῥοίδια, τ. — οι χυῤῥοίδια.	Χ. τ. — χοιρίδια. 15)
Χύριον, σ.	Χύῤῥιον. σ.
— l. 28. Χυτὴ ἡ ε. — χωνυμένη γ.	Χ. — χωννυμένη γ.
ε Χυτοὶ, ὁ. — πφερόμενοι.	Χ. ο. — παραφερόμενοι. 16)
c. 1569. l. 4. Χύτλα, τ. — μαντειάσωδι' ὕδατος καὶ ἐλαίου.	Χ. τ. — μαντείας, ὃ δι' ὕδατος καὶ ἐλαίου γίνεται. 17)
— l. 7. Χύτλασον, ὕγραινον.	Χ. υ.
Χυτλὸς δὲ κράτος ὁκοσεύσκιος παρῆν ἐσπαρμένος εἰκῆ καὶ οὐκ ἐν τάξει μένουσιν.	Χύτλος δὲ κρατὸς ὁκόσ' εὔσκιος παρῆν ἐσπαρμένοις εἰκῆ καὶ — μ. 18)

14) Ultimam vocis litteram delevit; scriptum videtur: Χυῤῥάβιος. Glossam, ut saepius, interpretationi adaptavit; olim forte pro δεσμοὶ σ. legebatur δεσμὸς σ.

15) Ultima vox prima manu correcta est.

16) In impressis: περιφερόμενοι. Cf. VV. DD.

17) Bene emendavit, adjecto in fine γίνεται.

18) Bene Χυτλὸς a Χύτλασον separatur; nescio quomodo VV. DD. Χυτλὸς cum praeced. articulo, a quo toto caelo abhorret, conjungere potuerint. Χύτλασον, υ. est articulus per se. Sequens Χυτλὸς δ. est fragmentum articuli, cujus caput forte Χύτλον aut Χύτλος fuit: in his reliquiis conservatum videtur articuli exemplum, in quo emendando omnes, nisi fontes detegant, frustra desudabunt. Adjuncta: ἐσπαρμένος ε. rel. exemplum interpretari videntur. Cf. VV. DD.

M S.	M U S.
c. 1569. l. 10. Χυτλῶσαι, τὸ ἀλείψαι [τὸ] μ.	Χ. τὸ ἀλείψαι μ.
— l. 18. Χυτρίνδα, παιδιᾶς εἶδος τοιαύτης, κ.	Χ. π — κ. [19])
c. 1570. l. 6. Χωλάβει, θ.	Χωλαβεῖ. θ. [20])
— l. 8. Χωλότοισιν, ο.	Χολωτοῖσιν. ο.
Χωλοθεὶς, ο.	Χολωθείς. ο.
— l. 11. Χῶμα, ὕψωμα γῆς, ὄχθη.	Χ. υ. ο. [1])
Χωματεπέκτης, τ.	Χωματεπάκτης. τ.
Χωνευτήριον, χωνίον.	Χ. χωνεῖον.
— l. 15. Χωνὴν, τ. — Ἀντίοχος ὁ Ξενόφα.. ἐν τῷ π.	Χώνην. τ. — Α. ὁ Ξενοφάνους ἐν τῷ π. [2])
— l. 23. Χώρισαν, ἀνεχώρισαν.	Χώρησαν. ἀνεχώρησαν.
Χωρίσαντα, κ.	Χωρήσαντα. κ.
— l. 26. Χωρίον, δοχεῖον, κόπτρον, κ.	Χ. δ. κόπρον. κ.
Χωριαμὸς, κ. — δῆλα ἢ διάζοντος.	✝ Χ. κ. — δῆλα ἢ δ.
Χωρίτης, ἀγρέτης, ἄγροικτος, α.	Χ. ἀγρώτης, ἄγροικος. α.
c. 1571. l. 3. Χῶρος, τ. — ἄνος, ἢ χ.	Χ. τ. — ἄνθρωπος. ἢ χ.
Χωσάμενος, χωλοσάμενος.	Χ. χολωσάμενος.

c. 1571.

19) Perperam in Ald. ceterisque edd. τοιαύτας. Cf. VV. DD.

20) In Ald. Χολαβεῖ culpa typ. Cf. VV. DD.

1) In editis: ὕψωμα γῆς, ἢ ὄχθη.

2) In Ξενόφα.. compendium delevit. Accentus ſcripturam a Ξενοφάνους diverſam arguit; non video tamen, quid aliud ſcriptum eſſe potuerit, et Muſuri correctione adquieſco.

M S.	M U S.
Ψ	Ψ
c. 1571. l. 7. Ψάδὰς (γ above), ψ.	Ψαδάς. ψ. [3]
— l. ult. Ψαινούζειν, διὰ ῥ.-πισμοῦ καταψύχειν, γὰρ δὲ καὶ δραπισμοῦ.	Ψ. διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν. γράφεται δὲ καὶ δ. [4]
c. 1572. l. 4. Ψαινύροιο, δ.	Ψαινύρατο. δ.
— l. 8. Ψαινύσσειν, ῥ.πίζειν.	Ψ. ῥιπίζειν. [5]
Ψαίρει, τινάσσει, ῥιπίζει, α.	Ψαίρειν. τινάσσειν. ῥιπίζειν. α.
c. 1573. l. 2. Ψαλακάνθα, τ. — εἶναι [ψ']	Ψ. τ. — εἶναι.
Ψαλακτὸν, οὐκ ἀνεύρητον.	Ψ. οὐκ ἀνερεύνητον.
— l. 8. Ψάλλειν, α. — τίλειν, κ.	Ψ. α. — τίλλειν. κ.
— l. 16. Ψαλύγων, ἔνιοι ψαγὰς — ἄμεινον, καὶ τ.	Ψ. ἔνιοι ψάλυγας — ἄμεινον δὲ, τ.
— l. 21. Ψαμμακόσια, γάργαρα, π. — τοῦ ψ.	Ψαμμακοσιογάργαρα. π. — τῆς ψ. [6]
— l. ult. Ψάρ.ς, ε.	Ψάρες. ε. [7]
c. 1574. l. 18. Ψαυστὰ, ψαυστὰ α.	Ψ. ψαυστά. A.
— l. 27. Ψάφα, λόφοι ψηλοί.	Ψ. λόφοι ὑψηλοί.

3) Correctionem prima manu superscriptam delevit; reponendum: Ψαγδάς. probantibus VV. DD.
4) In ῥ.πισμοῦ litteram expunxit. Luculentum hic habemus exemplum, quod γρ (γράφεται) librarii inscitia in γὰρ transierit: plura alibi exempla vidimus.
5) In ῥ.πίζειν litteram erasit.
6) Glossam ex Comico restituit. Cf. VV. DD.
7) In Ψάρ.ς litteram erasit. Cf. VV. DD.

c. 1574. l. 29. Ψὲ, α. αὐτὰς, αὐτῶν, α.	Ψ. α. αὐτὰς, αὐτὸν, α.
c. 1575. l. 3. Ψεδνὴ, ἡ θ. — ἐπήνθη.	Ψ. ἡ θ. — ἐπήνθει.
— l. 5. Ψέδυρα, ψ.	Ψέδυρος. ψ.
— l. 8. Ψεαδερτῶν, ε. .ειήματα, π.	+ Ψεάδερ. τῶν ε. Ψειήματα. π. 8)
— l. 18. Ψελιστὴν, λιγνον.	Ψ. λίχνον.
— l. 23. Ψέλια, δακτύλιοι, λύγαι..	+ Ψέλλια. δακτύλιοι. λύγαι. 9)
— l. ult. Ψευδαμάξυς, ε.	Ψευδάμαξυς. ε.
c. 1576. l. 12. Ψευδόνυμοι ο.	Ψευδώνυμοι ο.
c. 1577. l. 27. Ψῆχοι, πραυνοὶ, κ.	Ψήχει. πραΰνει. κ.
Ψήχομαι, τὸν δ.	Ψ. τὸν δ. 10)
Ψηχρὰν, τ.	Ψυχράν. τ.
c. 1578. l. 26. Ψιθωμία, Λ.	Ψιθωμίαν. Λ.
Ψιλὰς, π. κράσπεδα.	Ψ. π. κράσπεδον.
c. 1579. l. 4. Ψιλεῖς, ο. — χορεύοντες.	Ψ. ο. — χ.
[Ψιλὴ, ζητεῖ εἰς τὸ Ψιλόν.]	
Ψιλίοις, π.	Ψ. π.
— l. 8. Ψιλοδετόρων, β.	+ Ψιλαδετόρων. β.
— l. 16. Ψίλοθρον, σ.	Ψίλωθρον. σ.
— l. 33. Ψιφὰ, ἔψιτα λ.	Ψ. ἔψητα λ.
c. 1580. l. 7. Ψόγεια, ψ. — ἀκοαῖς.	Ψόγια. ψ. — ἀκοῆς.

c. 1580.

8) Omissam a librario litteram praeposuit.
9) In λύγαι.. ultimam litteram delevit; legebatur: λύγαια. quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.
10) In impressis: Ψήχομαι. δ. omisso articulo.

c. 1580. l. 14. Ψοθίον, αἰθαλόδες.	Ψ. αἰθαλώδες.
— l. 17. Ψόθωϱ, α.	Ψόθωϱον. α.
— l. 24. Ψοδία, ψ.	Ψοδίαν. ψ.
— l. 26. Ψοφειδῶς, τ.	Ψοφοειδῶς. τ.
c. 1581. l. 4. Ψίθυος, α.	Ψύθυος. α.
Ψιθυστὰς, ψ.	Ψυθυστάς. ψ.
— l. 11. Ψυκτὴϱ, ο. — ψυγέαν, κ.	Ψ. ο. — ψυγέα, κ.
Ψυκτηϱίαι, ο. — σύνσκιοι τ.	Ψ. ο. — σύσκιοι τ.
c. 1582. l. 1. Ψυϱίη., ν.	Ψυϱίη. ν. [11])
Ψύϱιος, α. — ψυϱ.. τῆς ν.	Ψ. α. — Ψύϱης τῆς ν. [12])
— l. 4. Ψύττα, ε. — ἀποδϱ.μεῖν λ.	Ψ. ε. — ἀποδϱαμεῖν λ. [13])
Ψύτταϱον, σ.	Ψ. σ. [14])
Ψύτταν, π.	Ψύττα. π.
— l. 17. Ψύχεος ι. καταψῦ καὶ ε.	Ψ. ι. καταψύξεως ε.
— l. 20. Ψυχοϱαγεῖ, α.	Ψυχοϱϱαγεῖ. α.
— l. 24. Ψυχϱὰ, [τὴν] ἣν η.	Ψυχϱά. ἣν η.
— l. 29. Ψυχϱὸν, δελέχαλκον, ὁδυσιτὸν κ.	Ψυχϱὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσι. τὸν κ.
c. 1583. l. 6. Ψώϊζος, α. — νόθος δυσωδία — μίνθα, ο.	Ψ. α. — ν. δ. — μ. ο. [15])

11) In Ψυϱίη., ultimam litteram delevit. Cf. VV. DD.
12) In ψυϱ.. exitum confodit.
13) In ἀποδϱ.μεῖν litteram expunxit.
14) Perperam in Ald. Ψύτϱαϱον. Lectionem codicis Is. Vossius reposuit.
15) In impressis: μίνθαν· ο. Glossam Hemsterhusius restituit. Cf. VV. DD.

c. 1583. l. 8. Ψώϊα, σ.	Ψωΐα. σ.
— l. 12. Ψῶλον, τ.	Ψωλόν. τ.
Ψώμηκες, ο. — ἔγκατρος, ὁ σ.	Ψ. ο. — ἔγκατρος, ὁ σ.[16]
Ω	Ω
c. 1584. l. 11. Ὠάτω, θήσω, α.	Ὠάσω. θήσω. α.[17]
Ὠαχεισχομένη, τ.	Ὦ ἄχει σχομένη. τ.
— l. 21. Ὤβρατο, .μαρτο.	Ω. ἥμαρτο.[18]
Ὤγανον, κ. ἅμαρης.	Ω. κ. ἁμάρη.
— l. 25. .γῆν, ω.	Ὠγήν. ω.[19]
c. 1585. l. 2. Ὠγύγυια, α.	Ὠγύγια. α.
Ὠγυγίη, ο. — καλύψουσα.	Ω. ο. — Καλυψοῦς.
— l. 10. Ὠδδάκταζον, ε.	Ὠδάκταζον. ε.[20]
— l. 15. Ὧδ᾽ ἂν ἔεις, οὕτως γὰρ ἂν ἐσσί.	Ὧδ᾽ ἂν ἔοις. οὕτως γὰρ ἂν εἴης.
Ὧδ᾽ ἄν, οὕτως γ.	Ὧι δ᾽ ἄν. οὕτως γ.
— l. 20. Ὠδεῖσα, ε.	Ὤιδησα. ε.
— l. 27. Ὠδηκὼς, ο. πεφυσημένως.	Ω. ο. πεφυσημένος.[1]
Ὠδιοῦν, φ.	Ὠδίον. φ.
[Ὠδὶς,] ὠδῖνες, τοκετοί.	Ὠδῖνες. τ.[2]
[Ὠδήσας, ἀπέδοντο.]	

16) Latet in ἔγκατρος scriptoris cujusdam nomen, ut ex sequentibus patet.
17) Rescribendum ex codice: Ὠατοθήσω. α. suffragantibus VV. DD.
18) In .μαρτο litteram expunxit.
19) Prima vocis littera a librario omissa erat.
20) In Ald. Ὠδάκτατον operarum errore. Cf. VV. DD.
1) Cyr. Lex. Ms. Ὠδηκώς. αὐδήσας. φυτήσας. ἢ φυσηθείς.
2) Cyr. Lex. Ms. Ὠδίς. ὀδύνη. ὁ καιρὸς τοῦ τοκετοῦ. Idem Ὠδὶς mox infra ejicitur.

c. 1585. l. 27. Ὠδήσας, πριάμενος.	Ὠιδήσας. π. [3])
[Ὠδὶ, οὕτω πως]	
Ὠδικὸς, μ.	Ὠιδικός. μ.
[Ὠδίνει, πάσχει, λυπεῖται.]	
Ὠδίνει, π.	Ω. π.
c. 1586. l. 1. Ὠδίνων, κ. τοκετῶν.	Ω. κ. τ.
[Ὠδὲς, ῥοδός.]	
[Ὠδὶς, ὠδῖνες, τοκετοὶ, ἡ τίκτουσα.]	
Ὠδῶν, ο.	Ω. ο.
— l. 30. Ὠΐδας, τὰς μημ... οἰκίδας.	Ω. τὰς μ. [4])
c. 1587. l. 4. Ὠκοδόμουν, οἰνοχόουν.	Ω. ᾠνοχόουν.
— l. 15. Ὠκεανίνης, κοῦ.. τῆς τυγός.	Ω. κούρης τῆς Στυγός. [5])
— l. 18. Ὠκεανὸς, ἀὴρ, θάλασσα, κ.	Ω. α. θ. κ. [6])
— l. 27. Ὠκεὸν, οἰκοῦν.	Ὦκεον. ᾤκουν.
— l. 31. Ὠκιάων, τ.	Ὠκειάων. τ.
Ὠκίεσσα, φ.	Ὠκήεσσα. φ.

c. 1588.

3) In Ald. περιάμενος a typ. Cf. VV. DD.

4) In μημ... exitus evanuit; in Ald. μνῆμον a typ. Cf. VV. DD.

5) In κοῦ.. litteram cum compendio delevit.

6) Sic ἀὴρ, θάλασσα, omisso θὴρ, quod in editis inseritur. Cyr. Lex. Ms. Ὠκεανός. ὁ τῆς οἰκουμένης ποταμός.

7) Lectio voci ἐπωδοῦν superscripta a Musuro deleta est; correctum videtur: ἐπῳδαί. quod hic rescribendum est. Scripturam Ὠκυαγεῖς ordo respuit; magna est in hac littera vocum perturbatio.

c. 1588. l. 5. Ὠκυαγεῖς, ἐπωδοῦν, ω.	Ω. ἐπῳδοῦν, ω. 7)
— l. 16. Ὠκύπτερος, τ. — ληγούσας.	Ω. τ. — ληγούσας πτέρυγας ἔχων.
[Ὠκύρ.ον, ταχύτητος.]	
Ὠκυρῶϊ, τ.	Ὠκυρόῳ. τ. 8)
— l. 26. Ὠλέναες, ο.	Ὠλέναι. ο.
— l. 30. Ὠλενὶ, κακὸν, ἢ λεινόν.	Ὠλένιον κακόν. ἢ δεινόν.
Ὠλένια, πόλις Α.	Ὤλενος. π. Α.
c. 1589. l. 16. Ὠλώϊτε, ὦ β.	Ὦ λώϊστε. ὦ β.
Ὠλώναντο, ι.	Ὠλώναντα. ι.
— l. 24. Ὤμβρει, ὦ π.	Ὤμβροι. ὦ π.
— l. 25. Ὦ μέλαι, ὦ α.	Ὦ μέλεοι. ὦ α.
Ὠμηγέροντα, τ.	Ὠμογέροντα. τ. 9)
— l. 33. Ὡμήρυσε, σ. συνήντησεν, εἰς τὸ αὐτὸ ὤμους — συναρτῶντας.	Ω. σ. συνήντησεν εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ὁμοίους — σ. 10)
c. 1590. l. 5. Ὠμίλλα, π. — εἶτα ἐν τῷ κύκλῳ μ....λ.	Ω. π. — εἶτα ὁ ἐν τῷ κύκλῳ μένων λ. 11)

c. 1590.

8) Ad λεγούσας optime a Muſuro adjicitur: πτέρυγας ἔχων. duce Homeri interprete ad Il. N. 62. In Ὠκυρ.ον littera periit; olim ſcriptum ſuſpicor: Ὠκύροον. ταχύτατον.

9) Cyr. Lex. Ms. Ὠμογέρων. ὁ παρὰ ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην ἢ συμφοράν. καὶ πρεσβύτης, οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

10) Perperam in Ald. συναρτῶτας. Scribendum duce codice: συναντῶντας. emendantibus VV. DD.

11) In μ.... plures litteras delevit.

c. 1590. l. 21. . μοι . ν, τῶν ὤμων.	Ὤμοιїν. τ. 12)
c. 1591. l. 3. Ὠμωγήραι, τ.	Ὠμῷ γήραι. τ.
Ὤμωρεν, ω.	Ὤμορεν. ω.
Ὤμωσεν, ο.	Ὤμοσεν. ο.
— l. 7. Ὦναξ, ὦ δ.	Ὦναξ. ὦ δ.
Ὦναξ παίων, ὦ β. — Ἀπόλλων.	Ὦναξ παιών. ὦ β. — Ἄπολλον.
— l. 11. Ὠνάρχος, δῆμψος.	Ω. δήμιος.
— l. 14. Ὠνήμην, α.	Ὠνάμην. α.
— l. ult. Ὠνησάμην, ε. ἐξεφαύλησα, η.	Ω. ε. ἐξεφαύλισα, η.
c. 1592. l. 1. . νούμενοι, α.	Ὠνούμενοι. α. 13)
— l. 9. Ὦπα, ὄψις, πρόσοψις, π.	Ω. ὄψιν, πρόσοψιν, π.
— l. 11. Ὠπάζεσθαι, ο. σκοπεῖν.	Ω. ο. σ.
[Ὤπαινες, ὤπαιν.]	
Ὤπασεν, ε.	Ω. ε.
— l. 17. Ὠπήσεσθαι, ο.	Ω. ο. 14)
— l. 21. Ὠπιάνασσα π.	Ω. π. 15)
	†
— l. 28. Ὦπον, ὦ πονηρέ.	Ὦπον, ὦ π. 16)
Ὦπται, θεάθη.	Ω. ἐθεάθη.
c. 1593. l. 1. Ὠπὸς, ὁ θ.	Ω. ὡς θ.

c. 1593.

12) In . μοι . ν primam litteram ſcriba neglexerat, mediam Muſurus confodit.

13) Deerat prima littera librarii incuria.

14) In Ald. Ὠπήσσεσθαι a typ. Cf. VV. DD.

15) In libris excuſis: Ὦπι ἄνασσα. π. Neſcio unde.

16) Nullus dubito, quin ex Ariſtoph. Veſp. v. 464. Lexicographus exſcripſerit: Ὦ πονοπόνηρε. adjecta forte interpretatione: ὦ πονηρέ. quam gloſſa exſorbuit. Cf. VV. DD.

MS.	MUS.
c. 1593. l. 1. Ὠπώποι, φεῦ φεῦ, παῖον, παῖ τῶν χ.	Ὢ πόποι. φεῦ φεῦ, παπαῖ τῶν χ.
— l. 6. Ὤπυιον, ε.	Ὤπυιεν. ε.
— l. 26. Ὡραϊσμένη, καλλωπισμένη.	Ω. κεκαλλωπισμένη.
— l. ult. Ὡραίων, τ. — καρηῶν.	Ω. τ. — καρπῶν.
c. 1594. l. 1. Ὠρακία, τὸν ε.	Ὠρακιᾷν. τὸ ε.
Ὠρακιᾶν, λειποψυχεῖν, ε.	Ω. λ. ε. 17)
— l. 14. Ὠργάσαν, π.	Ὠργάσαι. π.
— l. 16. Ὤργατο, κατηπ..γη, κ.	Ω. κατήπειγε, κ. 18)
— l. 19. Ὠργιᾶται, χ. ὁρίζει.	Ω. χ. ὁ.
[Ὠργῶς, μεμηνήσας.]	
Ὤργων, ε. ἐμεμίγησαν.	Ω. ε. ἐμίγησαν.
— l. 22. Ὠρέγει, δίδου.	Ὤρεγεν ἐδίδου.
— l. 24. Ὤρεια, φ.	Ὤρια. φ.
c. 1595. l. 1. Ὥρης, κ.	Ὥρη. κ. 19)
Ὠρημάτων, φυγασμάτων.	Ω. φυλαγμάτων.
— l. 4. Ὤρης, α.	Ὥρην. α.
Ὠρήσαντα, φ.	Ὠρήσσοντα. φ.
— l. 9. Ὤρθευεν δέμας, ἀνόρθους ἐθεράπευσεν.	Ω. ἀνόρθου. ἐθεράπευεν.

c. 1595.

17) Mendose in Ald. λυποψυχεῖν. Hic articulus praecedentis emendatio fuit et supplementum.

18) In Ald. Ὤγαρτο, litteris transpositis. In κατηπ.γη litteram erasit.

19) Prima scriptura fuit Ὥρηι. κ.

c. 1595. l. 12. Ὠρίατο, π.	Ὠρίατον. π. [20])
Ὠριάνεις, ὡραΐζει.	Ω. ὡραΐζεις.
Ὠριγνόμενον, ο.	Ὠριγνώμενον. ο.
Ὤριγμαι, ὠ.	Ω. ὠρίγγη. ε. [1])
Ὠρίγγη, ε.	✝
— l. 24. Ὡρισμένη, ὑπ' οὔρεος, ἢ ο.	Ω. ὑπούρεος, ἡ ο.
— l. 28. Ὠρκύπετα, υ. ἐπαιρόμενος.	Ω. υ. ἐπαιρόμενα.
Ὥρμ..., ε.	Ὥρμαινεν. ε. [2])
c. 1596. l. 5. Ὤνυτο, α.	Ὤρνυτο. α.
— l. 7. Ὡριγράφοι, ἱστοριγράφοι — ἔμπυτοί.	Ὡρογράφοι. ἱστοριογράφοι — ἐνιαυτοί.
— l. 14. Ὧροι, οἱ ἐνιαυτοί, ὅρος ε.	Ω. οἱ ἐνιαυτοί.
	Ὧρος. ε. [3])
— l. 19. Ὥρου, ὥρια, φ.	Ὧροι. ω. φ.
— l. 26. Ὦρσεν, π.	Ὦρσε. π.
c. 1597. l. 4. Ὤρφωσεν, ὠρφάνησεν.	Ω. ὠρφάνισεν.
— l. 6. Ὤρωρεν, ἐκεκίνητο.	Ὤρορεν. ε.
Ὠρωρε.χατο, ὡρμῶν ἐπετίθει.	Ὠρωρέχατο. ὡρμῶντες ἐπετίθουν. [4])
Ὧς, θ. — ἢ εἰς [τὸ] τὰ παραδείγματα εἰς τὸ τέλος τ.	Ω. θ. — ἢ εἰς τὰ παραδείγματα ζήτει εἰς τὸ τέλος τ. [5])

c. 1597.

20) Distinguendum: Ὠρία. τὸ π.

1) In ὠ versus finitur, sequens in Ὠρίγγη incipit; Musurus diversa conjunxit.

2) Exitum delevit; legebatur: Ὥρμενεν.

3) Conjuncta divisit; ὅρος ε. ex margine forte adsutum.

4) In Ὠρωρε.χατο litteram expunxit.

5) Pertinet ἢ εἰς ad interpretationem, et locus ita interpungendus est: ἢ εἰς. τὰ παραδείγματα εἰς τ. Musuri ζήτει superfluum est.

MS.	MUS.
c. 1597. l. 6. Ὦσαι, δ. — ἀποείψαι.	Ω. δ. — ἀποῤῥίψαι.
— l. 16. Ὦσαν, ω. — ἀπεώσαντο. [ὡς ἄν τις εἴποι.]	Ω. ω. — ἀπεώσαντο.
Ὡς ἂν ο. — δυνηθῶ.	Ω. — δ.
[Ὦσα τε δεῖ, ὡς ἐκ τούτου.]	
[Ὡς αὖ πάλιν, ἐκ δευτέρου.]	
[Ὡς αὐτὸν, πρὸς αὐτόν.]	
Ὡσαύτως, ο.	Ω. ο.
Ὡς βασιλέα, πρὸς τὸν β.	Ὡς β. — β.
[Ὡς δὴ, ὧ δὴ αὐτοῖς, ἢ ἐπειδή.]	
Ὡς δή σφιν, ω.	Ω. ω.
— l. 23. Ὡς εἶχεν, ο. — ἴσχυεν, ὡσεὶ τυχὼν, κ.	Ω. ο. — ἴσχυεν. ὡσεὶ τυχόν. κ. [6])
— l. 29. Ὡς ἐκρίθη σοι, ὡς ἐφάνη σοι.	Ω. — σοι.
[Ὡς ἐμὲ, πρὸς ἐμὲ, καθάπερ ἐμὲ, ὡς ἐγώ.]	
Ὦσεν, α.	Ω. α.
— l. 38. Ὦσέ τοι, ὦθη σοι.	Ω. ὦθει σ.
Ὡς ἔτυχεν, ὡς φθάσ..	Ω. ὡς ἔφθασε. [7])
— l. ult. Ὡς ἔφηϑα, ὡς εἶπας.	Ω. ω. [8])

6) In editis ὡσεὶ τυχὼν a praecedentibus ſeparatur.
7) In φθάσ.. exitum delevit.
8) In impreſſis: οὕτως εἶπες.

c. 1598. l. 5. Ὤθησεν, ὤθησεν, [ἔπρασεν.]	Ω. ὤθησεν.
— l. 8. Ὦσιν, ὑπάρχουσιν, [εἰσίν.]	Ω. ὑπάρχωσιν.
— l. 27. Ὡς σε, διὰ τοῦτον ὡς ἔβαλλον Τ.	Ὧι σε. διὰ τοῦτο. Ὧι σ' ἔβαλον Τ.
— l. 39. Ὠσφρήθη, σ.	Ὠσφρήνθη. σ.
c. 1599. l. 1. Ὤσχης, ὁ μ.	Ὦσχος. ὁ μ.
Ὠσχοὶ, τ.	Ὦσχοι. τ.
— l. 4. Ὠσχοφορεία, π. — ὀσχὰς εἰς τὸ τῆς κειράδος Α. — βότρυσιν.	Ὠσχοφόρια. π. — ὤσχας εἰς τὸ τῆς Σκιράδος Α. — βότρυς.
— l. 22. Ὠτοκάταξις, τ.	Ω. τ. 9)
— l. 24. Ὠτοκουστὴς, ὁ ὑποκρινόμενος ὠτοὺς, ω.	Ὠτακουστής. ὁ ὑποκρινόμενος. Ὡς τούς, ω. 10)
— l. 28. Ὦτος καὶ Ε. — . ἐφιμεδεὶς . . π.	Ω. — Ἰφιμεδείας π. 11)
— l. 34. Ὤφειλεν, ω.	Ὤφελεν. ω.
Ὠφείλουν, ε.	Ὠφέλουν. ε.
c. 1600. l. 1. Ὠφθαλμιάσας, τ.	Ὠφθαλμίασε. τ.
— l. 11. Ὠφρυόμενος, ε.	Ὠφρυωμένος. ε.
— l. 33. Ὤψαιον, ὤπτεισαν ε.	Ω. ὤπτησαν. ε.
c. 1601. l. 4. Ὠψικότα, β.	Ὠψηκότα. β.
— l. 8. Ὧς, σ. — ἀσύφιλον ὃν Α.	Ω. σ. — ἀσύφηλον ἐν Α.

9) Perperam in Ald. Ὠτακάταξις. Cf. VV. DD.
10) Mutavit et distinxit, contrario ordine.
11) Compendium delevit; legebatur: ἐφιμεδείσης. In corrigendo Apollodorum secutus est. In fine articuli Sophoclis et Menandri fragmenta hodie legi nequeunt ob humiditatem, quae post Aldi tempora ultimas codicis paginas devastavit.

BIBLIOTEKA ELBLĄSKA

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W TORUNIU